

உ

சி வ ம ய ம.

சகலாகமபண்டிதரென்னும்

திருத்துறையூர்

அ ரு ண ந் தி சி வ ர ச ர ி ய ர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய,

—

சிவஞானசித்தியார் பரபகூழ்

மூ ல மும்

த த் துவ ப் பி ர க ர ச ரு ரையும்.

இவை

கொன்றமரங்கரம் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ,

ஷ ண் மு க ஶ ந் த ர மு த லி ய ர ர ல்

பரிசோதித்த ப்ரதிக்கிணங்க

ஆ. சிங்கராவேலு முதலியாரவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

—

சென்னை, சித்தாதிரிப்பேட்டை

சிவஞான போத யந்த்ரசாலையில்

ம யி லை - அ மு க ப் ப மு த லி ய ர ர ல்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

—

சாதாரணவாசி மார்கழிமீ

(Registered Copy Right.)

[*All Rights Reserved*]

5696~

Published by

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.,
TIRUNELVELI, & MADRAS.

Feb. 1942

The Jupiter Press, Madras.

துவமு மாணவமும் வல்வினையு, நீருமூத்திரிலை நிற்போர்க் குப்—பேருகப், பார்விசித்த ஹஸெல்லாம் பார்த்தறியச் சித் தியிலே, யோர்விருத்தப்பாதி போதும்.” என்று சிவபோக சாரத்தினும் “பாதிவிருத்தத்தாலிப் பார்விருத்தமாக வுண் டை, சாதித்தார் பொன்னடியைத் தீர்ப்பணிவதெந்நாளோ” எனத் தாயுமானவரினும் “சிவத்திற்கு மேற்றெய்வமில்லை, சிவஞானசித்திக்கு மேற்சாத்திரமில்லை” எனப் பழமொழி வழக்கினும் கூறியிருக்கின்றன.

இதனை மதுமாம்சபக்ஷணிக ளல்லாத நற்குண நற்செய் கைகளையுடைய சந்தைசுவர்களே “ஒதலு மோதுவித்தலும் வே ண்டும். இதனையோதியுணரும்பொழுது சிவதீக்ஷாவான்க ளாய்ப் பக்திசுருத்தையுடனேயி யுணர்வாராயின் மோக்ஷ விடைதல் சத்தியம், சத்தியம், சத்தியம்.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

அருண்ந்திசிவாசாரியார் திருத்துறையூரில் ஆதிசைவர் குலத்திலவதரித்து வேதாகமங்களை யோதியுணர்ந்தி அக்கா லத்துள்ள கல்விமாண்களாற் சகலாகமபண்டிதரொனப்பெயர் பெற்றுச் செருக்குற்றிருந்தனர்.

அக்காலத்தில் திருப்பெண்ணாடகத்தில் வேளாளர் குலத் தில் திருவவதாரஞ்செய்து திருவெண்ணெய்நல்லூரில் நன் மாமனார் விட்டில் வளர்ந்துவருஞ் சுவேதவனப்பெருமாளென் னும் மெய்கண்டதேவர், ஐந்துவயதிற்குள் அவ்விருந்தரு ளியிருக்கும் பொல்லாப்பிள்ளையாரிடத்தில் வேதசிவாகமாதிக ளை யோதியுணர்ந்திருந்தனர்.

அருண்ந்திசிவாசாரியார் திருவெண்ணெய் நல்லூரிற் சென்று தமது சிஷ்யவர்க்கங்களுக்கு வேதசிவாகமாதிகளைப்

பாடமோதிவருவானில், - இவ்வயுக்கங்கள் நானுக்குதாய்-
குறைந்திடதம்மிடத்தில் வராதிருப்பதைக்கண்டு யாதுகாரண
மென வினாவுகையில், யாவரும் மெய்கண்டதேவர் ஐந்துவ
யுதிந்குள் பெரல்லாப்பிள்ளையாரிடத்தில் - வாசிக்கப்பெற்று
யாவர்க்குஞ் சந்தேகவிபரீதமற வேதசிவாகமாதிகளைக் கற்
பித்துவருகின்றனரெனக் கேள்வியுற்றுச் சந்தேகமடைந்து
சிஷ்யவர்க்கத்துடன் மெய்கண்டதேவர் வீற்றிருக்குமிடத்திற்
குச் சென்றனர். அதுகாலையில் மெய்கண்டதேவரிடத்தில்
தம்மிடத்தில் வராதிருக்கும் சிஷ்யர்களியாவரும் வாசித்துக்
கொண்டிருந்தனர். அருணந்திசிவாசாரியார்வரவை அவ்விடத்
துற்ற மாணுக்கர்களுக்கண்டு பிரதமாசாரியரானதால் எழுந்து
வந்தனைவழிபாடுகளைச்செய்ய மெய்கண்டதேவர்தலைகுனிந்து
மொனமுற்றிருந்தனர். அருணந்திசிவாசாரியார் மெய்கண்ட
தேவர் தமக்கு மரியாதைசெய்யாது பராமுகராயிருப்பதைக்
கண்டு கர்வித்திருந்தனர். மெய்கண்டதேவர் மாணுக்கர்கள்
மீண்டும் வாசிக்கத்தொடங்க அப்பொழுது ஆணவமலத்தி
னது பிரசங்கம் வந்தமையால் அருணந்தி சிவாசாரியார் மெ
ய்கண்டதேவரை ஆணவமல மெத்தன்மையை யுடையதென
உலாவிக்கொண்டே வினாவ மெய்கண்டதேவர் அருணந்தி
சிவாசாரியாரது வாசிப்பின் தேர்ச்சியும் அதனாலவரடைந்தி
ருக்கும் கர்வத்தையுங்கண்டு குறிப்பாய் அவரைநோக்கிப்
பார்த்தருளினர்.

மெய்கண்டதேவர் சிவாதுபூதிச் செல்வரானதினாலும்,
அருணந்திசிவாசாரியார் கல்வித்தேர்ச்சியான் அதிதீவிரபக்
குவமடைந்திருந்தமையாலும், மெய்கண்டதேவர் தம்மைச்
சுட்டிய குறிப்பறிந்து, தாமிப்பொழுதடைந்திருப்பது ஆண
வமலமென வுணரப்பெற்று, உடனே அஞ்சுதலுற்று, மெய்
கண்டதேவரடிகளில்வீழ்ந்து தமக்கு ஞானாதுக்கிரகஞ்செய்
யும்படி வேண்டிக்கொண்டனர். மெய்கண்டதேவர்வ்வாறே

யதுக்கிரகித்துத் தம்மிடத்திருந்த வடமொழிச் சிவஞான போதமும் அதற்குத்தாம் செய்தருளிய தென்மொழி ஊர்த்திகப் பொழிப்பையுங்கொடுத்தருளினர்.

அருணந்திசிவாசாரியார் வடமொழியினும் தென்மொழியினும் மெய்கண்ட தேவரடியார்கள் நாற்பத்தொன்பதின் மருள்மிகுந்த பயிற்சியுடையராய்த் தமது ஆசிரியராற்றந்த சிவஞான போதத்திற்கு லோகோபகாரமாய் வழிநூல்செய்து சிவஞானசித்தியாரெனப் பெயரிட்டருளினர்.

சிவஞானசித்தியார் பரபக்ஷ சுபக்ஷமென
வி ரண்டுபிரிவையுடையது.

பரபக்ஷம்.

“முகவுரையிற்றசமெழுமூன் றதன்முப்பாடுஒன்று
மூதுலகன்முப்பாடுஒன்றெண்ணைந்தாம்புத்தன்
திகழ்மூவர்க்கோரெட்டாநிகண்டனுக்கெட்டேரேழ்
சீவகனுக்கீரைந்தோடிருமூன்றும்பாட்டன்
பகர்பதின்மூன்றிரைந்தேபாகர னீரிரண்டாம்
பரிணாமநான்கிருநான்கேமாயாவாத
நிகழைம்மூன் றறுமூன்றும்பாற்கரியற்கேழா
நிரீச்சுரற்குச்சதுராத்திரியெழுமுப்பாடுஒன்றே.”
என்னுந்தொகையையுடையது.

சுபக்ஷம்.

“ஐந்துதுதியீரேழுமளவையாகு
மாதிதனிலெழுபதுபின்தொண்ணூற்றுறு
நந்துசதுட்டயநாற்பானவமும்பின்னவமு
நலிநான்குநாற்பதினிலொன்றிழந்தீராறுங்
கந்தன்முகமோராறுகரமங்கீராறுங்
கருதிடுவங்கண பதியைங்கரமுமிருபதமுஞ்

முகவுரை.

சிந்தையிவைவமுமொவான் பதோடுமுந்நூறுஞ்
சிவஞானச்சித்திசுவபக்கமெனத்தெளியே.”
என்னுந்தொகையுடையது.

இந்நூலைத் தமிழிலியற்றவேண்டுங்கா ரணம்.

சீரர்கயிலைத்திருவாய்மலர்ந்தசிவாகமங்கற்
ரூராய்வதுவடசொற்பயின்றூர்க்கெளிதம்மொழியை
சாராதவருமத்தத்துவஞானந்தலைப்படுதற்
கேரார்தமிழ்ச்செய்யுளான்மயநீரவெழுதுவனே.

உரையாசிரியர்களின் பெயர்.

இந்நூலிற்கு உரையாசிரியர்களின்பெயர்கள் பெரும்
ஔம்பிரதிகளி லில்லாமலே யிருக்கின்றன. சிலபிரதிகளு
ருப்பினும் அவர்கள் சரித்திரங்களொன்றுங்காணப்படவில்
பரபக்ஷத்திற்குத் திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசரும், அ
மாணக்கர் தத்துவப்பிரகாசரும், வேலப்பப்பண்டார
உரையிட்ட பிரதிகள் எனக்குக்கிடைத்திருக்கின்றன. வே
லப்பண்டாரமுரையில் அவர்பெயர் காணப்படவில்லை, வ
த்தோராலவருரையெனக் கூறக்கேள்வி. அவருரைப்பே
களை யிந்நூலிற்குறிப்பிட்டவிடத்தில் மற்றோருரையா
யரெனக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றன. ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ, அருணகி
பரதேசியார் கொடுத்தபிரதியும், உபாத்தியாயர் பு. தெ.
சுகாமணிமுதலியார் கொடுத்தபிரதியும், இன்னும் சிலர்
கொடுக்கப்பட்ட பிரதிகளு மொத்திருந்தன. அருணகிரிப்
தேசியார் இப்பிரதியை மறைஞானதேசிகர் பிரதியெ
கொடுத்தனர். பிரதிகளில் தத்துவப்பிரகாச ருரையெ
கண்டிருக்கின்றது. ம-ந-ந-ஸ்ரீ, பு. பொன்னம்பலமு
யார் கொடுத்தபிரதி திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசரு
இவ்வுரையை விருத்தியுரையெனச் சொல்லக்கேள்வி. வே
லிதவுரைகள் பரபக்ஷத்திற்குக் காணப்படவில்லை.

சுபகூத்திற்கு மறைஞானதேசிகர், சிவாக்கரயோகியர், நிரம்பவழகியர், திருவண்ணாமலையாதீனம் யாழ்ப்பாணம் ஞானப்பிரகாசர், சிவஞானத்தம்பிரான் முதலானவர்களுரையிட்டிருக்கின்றனர். இவைகளில் சிவஞானயோகியர் உரை நீங்கலாக மற்றையபிரதிக ளெனக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. அவ்வுரைகளில் உரையாசிரியர்கள் பெயர் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வோருரைகளிலும் இரண்டு மூன்று பிரதிகிடைத்திருக்கின்றன.

இங்ஙனம்,

கொ - ஷண்முகசுந்தர முதலியார்.

பதிப்புரை.

உலகமுய்யத் திருவுளங்கொண்டு தாம் தேக்கத்தினைத்த சிவானந்தத்தில் தம்மையடுத்த பரிபாககருமுண்டு களிக்க வெண்ணி அவற்றைச் சிவஞான சித்தியார் என அருளிச் செய்த சகலாகம பண்டிதராகிய ஸ்ரீ அருணந்திசிவாசிரியர், பரபகூத்திற்குத் தத்துவப்பிரகாசர் உரையினை முதன்முதற் கொன்றமாதிரி ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ, கொ - சண்முகசுந்தரமுதலியாரவர்கள் அச்சிட்டு வெளியிட்டனர். அப்பதிப்பு ஆய்விட்டன. அதனை மீண்டும் மயிலை ம-ா-ா-ஸ்ரீ, அழகப்பமுதலியார் அவர்கள் அச்சிடத்தொடங்கி யென்னைச் சோதித்துத் தரக்கேட்டுக்கொண்டனர். அவ்வச்சிட்ட பிரதியின் உரைகள் இடையில் பொருத்தமிலாதனவாயும், சில இடங்களில் பொருள் இன்னவென விளங்காமலும் இருக்கின்றன. வேறு ஏட்டுப் பிரதிகள் கிடையாமையால் அவ் வச்சிட்ட பிரதியிலிருந்தவகை திருத்திக்கொடுத்தன.

சாதாரணவரு } இங்ஙனம்,
தஹரி } ஆ - சிங்கரவேலு முதலியார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவஞானசித்தியார்பாபகூடம்.

மூலமும்-உரையும்.

காப்பு.

விநாயகர்வணக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரிய விருத்தம்.

ஒருகோட்டனிநசெவியன்மும்மதத்தனல்வாயைக்க
ரத்தனாறு, தருகோட்டம்பிறைபிதழித்தாழ்சடையான்
றருமொருவாரணத்தின்றாளுக, னுருகோட்டன்பொ
டும்வணங்கியோவாதேபிரவுபகலுணர்வோர்சிந்தைத்
திருகோட்டிமயன்றிருமால் செல்வமுமொன்றோ வெ
ன்னச் செய்யுந்தேவே.

(இ-ள்) (ஒருகோட்டன்—தேவே) எ-து. கங்கையாறுங்
கோணுதலைத்தருமழகியபிறையுங் கொன்றைமாலையுமுடைத்
தாய்த் தாழ்ந்தசடையினையுடையபரமேசுவரன்பிள்ளையாகத்
தந்ததேவன், ஒருகொம்பையு மிரண்டுசெவியையு முன்னுமத
த்தையு நரனறவாயையு மைந்துகரத்தையுமுடையோனாகிய
வொப்பற்றயானையினது தாள்க ளுள்ளமுருகுதலைச்செலுத்து
வதாகியவன்போடுகூடி வந்தித் தொழியாதிரவும்பகலுநினைப்
போரது புத்தியிற்றிருக்கை யீண்டனுகாதபடிதூரக்கும். பிரம
விஷ்ணுக்கள்பதமு மொன்றல்லவென்னும்படி மிகககீட்டின்
பத்தையு முண்டாக்குமென்றவாறு. கோடுஞ் செவியு மதமும்
வாயுங் கரமு மஃறிணைப்பொருளாகிய யானையினதுகினைப்

பெயர்களாயினு மவ்யானைப்படிவத்தையுடையன்றேவனாதல் பற்றிச் சினைதோறும் அன்னிதுதியடுக்கக்கூறினார்.

இச்செய்யுள் விநாயகர்வணக்கங்கூறிற்று. விநாயகன் தன க்குமேல் நாயகமில்லாதவர்.

உருகோட்டன்பொடுவணங்க. என்பதற்கு. மிகுந்தபத்தி யொடுந்தாழ்ந்தவணக்கத்தினாலே யடையப்பட்ட சிவதீக்ஷா வான்களாய். எனவும், உணர்வோர். எ-கு, அந்தப்பாதத்தி யாக முன்னாகச் சிவப்பியாநம்பண்ணுவோர். எனவும், சிந் தைத்திரு கோட்டிம். எ-கு. அந்தச்சிவத்தியாநத்துவாரத்தி னாலே சிந்தச்சித்தியினதுவிரிந்தவறிவுதொழில்களை மறைத்தமல சத்தியினது வியாபாரத்தைத்தடுத்தி அதனாற்பண்ணப் பட்டவஞ்ஞானத்தைத்திரத்திம். எனவும், அயன்றிருமால் செல் வமுமொன்றோ வென்ன. எ-கு. பிரமத்தாவம் விஷ்ணுத்துவ மென்கின்ற ஐஸ்வரியமும் ஒருபொருளோவென்ன. எனவும், செய்யுந்தேவே. எ-கு.) தேவேசெய்யுமெனமாறி) தேவாந்த ன்மையைச்செய்யுமென்னும். அஃதாவது, முன்னிருந்தசிவத் துவத்தைத் தானேவிளக்கித் தனித்தரியவர்களைச்சிவன்களா கத் தானேபண்ணும். எனவும், முத்திவியத்தி இரண்டுமோ ஷ்டமென்கையால் திருகோட்டி மென்றதனால் பாசமுத்தியும், செய்யுந்தேவேயென்றதனால் சிவத்துவாபிவியத்தியுஞ்சொல் லப்பட்டவெனவும் கூறினார், காரணணிபமுர்த்திபாகிய திரு வண்ணமலையாதினத்தித்தம்பிரான், ஸ்ரீமத்யாழ்ப்பாணம் ஞானப்பிரகாசத் தம்பிரான், தமதுசபகூத்தருமைத்திரு வுரையினும். இவ்வுரைதுட்பமதியாளர்க் கன்றிமந்த மதி கூட்டுத் தோன்றுவதரிதாயினுங் கற்றுணர்ந்தோர்பாற் கேட் டுநிந்துகொள்ளக்கூடவர். அஃதுன்றிச்சிலரிவ்வுரையின் கருத்

தறியாது உரைவாசிப்பது கடினமெனவோ அல்லதிவ்வுரையைத்தெளிவிக்குமாசூனில்லாமையோ, சிவசடவாதிகோட்பாடெனக்கூறிமறுக்கின்றார்கள் சாதகரிவ்வாறு கூறுவதுபெரிதாகியமடைமையே.

பரபகூத்திற்குரையியற்றியஞானப்பிரகாசரும் “செய்யுந்தேவே” எ-கு.இதுவேகருத்தாய்க்கூறியதை யவருரையாற்காண்க.

இவ்விரண்டுரையாசிரியர்கருத்துக்களையும் இந்துந்குரையியற்றியவேனையவாசிரியர் கோட்பாடுகளையும் பரபகூசுபகூங்களில் வேறுபட்டவிடங்களில்விசேடித்தவிடங்களிலாங்காங்கெடுத்துக் காட்டப்படும். இவ்வுரையாசிரியர் சரித்திரங்களை யிந்துன்முகவுரையிற்காண்க.

சிவவணக்கம்.

என்சீர்க்கழிநெடிவாசிரிய விருத்தம்.

ஆதிநடுவந்தமிலாவளவில்சோதியருன்ஞானமுர்த்தியாயகிலமீன்ற, மாதினையுமொருபாகத் தடக்கிவானோர் மகுடஞளாமணியாய்வையம்போற்றப், பாதிமதியணி பவளச்சடைகடாழப்படரொளியம் பலத்தாடும்பரனார்பா தத், தாதுமலிதாமரைகள் சிரத்தேனைத்துத்தளரா தபேரன்புவளராநிற்பாம். (க)

(இ-ள்.) (ஆதிநடுவந்தமிலா—வளராநிற்பாம்.)எ-து.முதலென்றுதியின்றி ஒருவராஜமறியப்படாத பரசொருப்பிரகாசத்தையுடையவருளாகியஞானமேதிருமேனிபுகக்கொண்டுதமது கருண்ணியத்தினாலே சகன்கரித்துப் பிரபஞ்சத்தையு முண்டாக்கிய வந்தப்பரமேஸ்வரியையத் தம்மிடப்பாகமுழுதினுமடக்கிப் பிரமவிஷ்ணுக்கண் முதுவாகியதேவர்

கருக் கவரதுமகுடரத்தினம்போலமிக்கசத்திசிவமர்கியசுகள்
நிஷ்களசொரூபமா யுலகத்துள்ளார்துதிப்ப வர்த்தசந்திரனை
யலங்காரமாகவணிந்தபவளம்போன்ற சடைகளைத்தாழவிட்
டு விரிந்த வொளையையுடைய திருவம்பலத்தின்கண் ணே நிருத்
தஞ்செய்தருளுகின்ற மேலானபரமசிவனது ஸ்ரீபாதங்களாகி
பதாதுக்கண் மிக்க தாமரைகளைத்தலையின்மீதுவைத்துத் தளர்
ச்சியில்லாதமிக்கவன்பு மிகவும் உண்டாம்படிநில்லாநின்றேம்
எ-து. பூமிக்குச்சமுமுனை திருவம்பலமாகையான் மற்றொ
ருதலம்அநவரததாணவத்துக்குப் பொருதென்பதிகருத்தி.
திருமுலர்திருமந்திரம்:-“தத்துவமாட்ச சதாசிவன்றாடச்,
சித்தமுமாட்ச சிவசத்திதாணு- வைத்தசராசரமாட மறை
யாட-வத்தனுமாடினா னாந்தக்கூத்தே” தாணுத்தன்தசை
யாடுமென்பதுகருத்தி, அட்டமூர்த்தமாகையால்-

இச்செய்யுள் சிவவணக்கங்கூறுமுகத்தான் அச்சிவம்பெருவ
மும் அருவமும் உருபாருபமென்னு மூன்றுதிருமேனியுமல்ல
வென்பது கூறிற்று.

ஆதிநடுவந்தமிலாவளவில்சோதியருண ஞானமூர்த்தியாய்
எ-து. (சோதியாய்அருள்மூர்த்தியாய்ஞானமூர்த்தியாய்என்
றுபிரித்து மூன்றிடத்துங்கூட்டுக. ஆதிநடுவந்தமிலாவளவில்
சோதியாய் என்பதுஆகுபெயராதலால்) சோதியாய் எ-து.
உற்பத்திதி நரசங்களினதுஉபசாரத்துக்குந்நரமாய் மனோ
வாகக? திராகியசுத்த சிவசோதியாகிஅதனதுமத்தியநிஷ்கள்
நிர்த்தசோதியாய்.என்பதாய். ஆகையால்,சுகளாதிகாரரென்கி
ன்றசதாசிவன், சுகளநிஷ்கள போகரென்கின்றவநாகதசிவன்
நிஷ்களவிலயரென்கின்றபரசிவன், இவர்கட்கஜீதமாய்ஆகை
யால், மகாப்பிரளயத்திலேதான், யோகவிவேக பாவனை

யிலேதான், அனுபக்ஷமாகிய பிரமாதிபரசிவாந்தமாகிய அதிஷ்டானங்களைவிட்டுச் சிவனிடத்திலுன்முகமாய்த் திரும்பிய சம்புபக்ஷமாகிய பிரமாவிஷ்ணுருத்திரன் மகேஸ்வரன் சதா சிவன் பரவிந்து பரநாதம்பராசத்தி பரசிவமெனநின்ற நவதத்துவ விலயத்தானமாய்த் திரும்பச்சுகளநிர்த்தம்பண்ணும் படி, அருண் மூர்த்தியாய். எ-து. மகாமாயாமயமகாசபாபித்தியில் மாந்திரிக நெழுதியபூதாகாசவடிவாகிய மந்திரலிபியெனுமிலக்கில் மாந்திரிகனுச்சரிக்கும்ந்திரகரிவழியாய் வந்த அக்ரிபோலாவிந் பவித்துத்திவ்ய மந்திரமாகிப் பலன்கொடுக்கும்படி சிவனது சங்கற்பத்தாலுண்டாயச்சத்தியசுததசம் மேளனமாகிச் சுத்தமாயாபுவநவாசிகளாகிய சாரூபிகளுஞ்சு சத்தியவடிவாயுமிருக்கும்மாந்திரிகனதுசங்கற்பத்தாற்கற்பித சம்மேளனமாகிச் சிவனுக்குக்கற்பிதவடிவாயுமிருக்கும். வாசகமந்திரமாகிய பஞ்சதசாக்ஷரிபஞ்சாக்கரமாகித் தனதுபரிக் கிரகசத்தியாயிருக்கின்ற வாசக சத்திமயசரீரத்திலாவிந் பவித் தவினாபூதமாயிருக்கின்ற வாச்சியமந்திரமாகிய பஞ்சதசாக்ஷரிபஞ்சாக்கரமாகித் தனதுசமவேத சத்தியாயிருக்கின்றவாச்சியசத்திமயசரீரியாய். ஆகையால்,—ஞானமூர்த்தியாய். எ-து. சலையாயிருக்கின்றஜடமூர்த்திகட்குவேரூம் அசலையாயிருக்கின்றசித்ததுவாய். இப்படிக்கற்பித மூர்த்திசுருக் கரசரணதிகளினதசைவுகூடாதாகையால், — அகிலமீன்றமா திணையுமொருபாகத்த—க்கி. எ-து அகிலமீன்ற. எ-து. பாரம்பரியமாய்ப்பராசத்தியா லதிஷ்டிக்கப்பட்டந்தப்பராசத்தித்துவாரத்தினாலேயுந் தன்னாலேசாக்ஷாத்அதிஷ்டிக்கப்பட்ட பிரமதித்துவாரத்தினாலேயுந் ததுகரணபுவநபோகங்களாகிய சகலத்தையும் உற்பவிப்பித்த,—ஒருபாகத்து. எ-து. வாமபாகத்து,—மாதிணையும். எ-து நிர்த்தசாக்ஷியாய்நிற்கும்

உமாதேவியையும் நிர்த்தசாஸ்தியாய்த்தனது சத்திசாந்நித்தி
யத் தானமாய்நின்றநிலைநிற்கவும் ஓரங்கிசத்தினாலே,—அட்
க்கி. எ-து. சமுத்திரத்துதித்தமுத்துப்போல வநந்தத்துவா
ரத்தினாலே மாயையினுற்பவிப்பித்துத் தனதுசம்மேளனசக்
கிரவிக்கிரகத்திலாவிந்நிப்பித்த ஸ்ரீகண்டமூர்த்தியிற் பிர
வேசிப்பித்துச்சம்மேளனமாகத்திரும்பவதிந்ருனுஞ்சாந்நித்தி
யமாய்,—வானோர்மகுடகுடாமணியாய். எ-து. பிரமாதி
தேவர்க்கு மதிதேவராகிய ஸ்ரீ கண்டாதிதேவர் தேவராகிய
அநந்தாதிகுட்குந் தேவனாய்,—வையம்போற்ற. எ-து உலக
ங்களெல்லாந்நுதிப்ப — பாதிமதியணிபவளச் சடைகூடாழ.
எ-து (பாதி. எ-து-சம்பாகமன்று ஓரங்கிசமாதலால்) சந்திர
கலையைத்தரித்தவிரித்தபவளக் கொடிபோன்ற சடைகன்பின்
னாங்க,—படரொளியம்பலத்து. எ-து. பராசத்தியாலதிட்
டிக்கப்பட்டுப்பரம்பாநின்றபிரகாசத்தையுடைய சுத்தமாயா
மயமாகியசபையின்கண்ணே,—ஆடும். எ-து. நடிக்கும்,—
பரோர். எ-து. சுத்தசிவனானது,—பாதத்தாதுமலி தாமரை
கள். எ-து. பாதாரவிந்தங்களை,—சிரத்தேவைத்து. எ-து.
சென்னிபிறற்றித்து,—தளராதபேரன்புவளராநிற்பாம். எ-து
யாம்நீங்காதமிகுந்தபத்திநிறைவாக்காநிற்பாம். எ-து. யாம்.
எ-து. தோன்றாழுமுவாய்.

இவ்வுரைதிருவண்ணாமலையாதின் ஞானப்பிரகாசத் தம்பி
ராஜர் கூறியது.

சிவசத்திவணக்கம்.

நசனருளிச்சையநிவியற்றலின்பயிலயமொடு போ
கமதிகாரமாகித், தேசருவமருவுருவ முருவமாகித்
தேவிபுமாய்த் தேசமொடு செல்வமாகிப், பேசரிய

வுயிரையெலாம் பெற்றுநோக்கிப் பெரும்போகமவையளித்துப்பிறப்பினையுமொழித்திட், டாசகலுமடியருளத்தப் பனுடனிருக்குமன்னையருட்பாத மலர்சென்னிவைப்பாம்.

(இ-ள்.) ஈசனருளிச்சையறிவியற்றலின்ப மிலயமொடு போகமதிகாரமாகி. எ-து. கருத்தாவைவிட்டுநீங்காத சத்தியானது அவனதுதிருவுள்ளத்தாலே பராசத்தியு மிச்சாசத்தியு ஞானாசத்தியுங் கிரியாசத்தியுந் திரோதானசத்தியு மிவையுமன்றிச் சங்கராத்தோடுதிதிசுருட்டிகளுமாய்,—தேசருவமருவுருவமுருவமாகித் தேவியுமரய்த்தேசமொடுசெல்வமாகி எ-து அந்தப்பிரகாசமாகிய கர்த்தாவுக்கு அருபம் ரூபாரூபம் ரூபமெனப்பட்ட மூன்றுமுறைமைக்கும் அம்முறைமைகளாகிய வடிவுந்தாமாய்க்கத்தாவெப்படிக்கொண்டருளுந்திருமேனிக் கந்தத்தச்சத்திகளுந்தாமாய்ப்பிரபஞ்சங்களும்தார்த்தங்களுந்தாமாய்,—பேசரியவுயிரையெலாம்பெற்றுநோக்கி. எ-து. கர்த்தாவெடுத்துக்கொண்ட திருமேனிககேற்ற சத்தியாய் நின் றெண்ணுதற்கரிதாகியசர்வான்மாக்களையும் படைத்தளித்து,—பெரும்போகமவையளித்துப் பிறப்பினையு மொழித்திட்டு எ-து. ஆன்மாக்கள் செய்த புண்ணிய பாவங்களுக்கிடாக சொர்க்காதிபதங்களையுங்கொடுத்து ஐநங்களையுங்கொடுத்துக்கர்த்தாவோடுங்கூடிநின்று முத்தியையுங்கொடுத்து,—ஆசகலுமடியருளத்தப்பனுடனிருக்குமன்னை. எ-து அஞ்ஞானநீங்கினவடியாரிதயத்தினுங்கர்த்தாவோடுங்கூடியிருக்குமுலகமாதாவினுடைய,—அருட்பாதமலர்சென்னிவைப்பாம். எ-து கிருபையாகிய திருவடித்தாமரைகளை யெந்தலைமேல் வைத்துக் கொள்ளாநின்றேம். எ-து. அதிகாரமும் செல்வமும் தேசமும், பெற்றும் நோக்கியும் பெரும்போகமளித்துமென உம்மைநோக்கி நின்றது.

இச்செய்யுள் சிவசத்திவணக்கங்கூறுவான் கர்த்தாவுடைய லீலைக்கெல்லாஞ் சத்தியேகருவியாய்நிற்குமென்பது கூறிற்று. பிரபஞ்சத்தோற்றத்துக்குச்சத்தியுபாதாமென்றதன்று. (உ)

பிரபஞ்சத்தோற்றமுபாதாந மென்றதன்று, கடங்குக்குக குலாலன்மாத்திரமென்ற தெனவும்? தோற்றஞ்சிவனிடத்தி லென்னில் மகாவிரதிகள் மதமாமெனவும்; விசேடித்தெடுத் துக்காட்டினர்பரபக்ஷத்திற்குரையிற்றியஞானப் பிரகாசர்.

ஒதனத்தினதுபாகஞ் சாத்தனதுபாகமென்கின்றது போல க் கர்த்தாவாகியசிவனாற் கன்மமாகியஜடசித்துக்களிலே கிரி யையாகப் பண்ணப்படுகையால் சிவனதுசிருஷ்டி திதிசங் காரம்திரோபாவம் அதுக்கிரகம், ஜடசித்துகளதுசிருஷ்டிதிதி சங்காரம் திரோபாவம் அதுக்கிரகமென்றுஞ் சொல்லப்படு மென்றறிக. 'ஆகஎன்பதனைப்பிரித்தெங்குங்கூட்டுக. ஈசனுக்கு அருளாகி அருளென்பதாகுபெயராதலால். அருளாகி. எ-து. சித்தாகியவான்மாவினிடத்திலேசிவனுக்கொப்பாருமுத்திசித் திக்கும்பொருட்டு மலந்நக முன்றடைபட்டிருந்த பேரறிவு பெருந்தொழிலாகிய சிவத்துவவிருத்திவிளக்க மென்னுமருளை அதுக்கிரகத்தைப் பண்ணும் பராசத்தியாகி,—இன்பமாகி எ-து. கிரமத்திலேபேரின்பமாவதாய் அந்தப்பேரின் பத்து க்குக் காரணமாகுஞ் சிற்றின்பத்துக்குநிமித்தமாகிய சிருஷ்டி திதி சங்காரம் திரோபாவமென்கிற நாலுகருத்தியங்களை ஆரணி ஜநந் ரோதயித்திரி ரூபமாயிருந்து பண்ணுந் திரோ தானசத்தியென்னுமாதிசத்தியாகி. (பரசிவாதீதமாகிய சிவ னுக்கின்பத்தைப்பண்ணும் பராசத்தியதீதமாகிய விற்பசத் தியாகி யென்றும் தொரிப்பொருளுமாம்.) இப்படிப்பஞ்ச கருத்தியம்பண்ணுமிடத்து நியமித் தறிந் துத்தியோகத்துச்

சங்கற்பித்திப்பண்ண வேண்டுகையால்—இச்சையாகி. எ-து இந்தப்பொருளிப்படியாம் இந்தப் பொருளிப்படியாகாதென்னு நியமத்தைப்பண்ணுமிச்சாசத்தியாகி,—அறிவாகி, எ-து இதுகாரண மிதுகரண மிதுகாரிய மிதுபிரயோசன மென்னுஞ்சாத்தசவிகற்பஞானத்தைப் பண்ணுஞானசத்தியாகி,—இயற்றலாகி. எ-து கிரியாசத்தியாயிருந் திதைநான் பண்ண நிற்பேனென் றுத்தியோகித்தலாகிய சாத்தசவிகற்பக்கிரியையையப்பண்ணித் திரும்பவிச்சாசத்திருபமாகியிருந் திந்தவஸ்திப்படியாகக்கடவதென்று சங்கற்பத்தைப்பண்ணும் கிரியாசத்தியாகியந்தத்தனல பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் அந்தத்தனல பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கு யோக்கியத்தைப் பண்ணுமதாகிய சூக்குமபஞ்ச கிருத்தியங்களையும் பண்ணுமிடத்தில் இலய போகவதிகாரகாலங்களிலே பண்ண வேண்டுவதாகையால்—இலயமொடுபோகமதிகாரமாகி. எ-து. இலயபோகவதிகாரங்களுக்குள் இலயத்தைச்சொல்வாம். (அர்த்தமாத்திரயோசனநிர்விகற்பக்காட்சி, பிரத்தியர்த்தக்காட்சிமாத்திர சவிகற்பப்பார்வைபார்க்குஞ்சத்தசிவன் போலிருந்தாலும் போகரையு மதிகாரரையு மறுக்கிரககிருத்தியமாத்திரங்குறித் ததி சூக்குமிப்பித் துள்வைத்ததி சூக்குமயோசனசாத்தசவிகற்பஞானக்கிரியா சங்கற்பவானாயிருக்கின்ற விந்துவைநீங்காத விலயருக்கு முத்திபண்ணுமறுக்கிரககிருத்திய மப்படியிருக்கும். விந்துவைநீங்கியவிலயருக்கு வியத்திபண்ணுமறுக்கிரககிருத்திய மெப்போதுமியற்கையாயிருக்கின்றதாகினுந் தூல பஞ்சகிருத்தியத்துக்கு யோக்கியத்தைப்பண்ணுமதாகிய சூக்குமபஞ்சகிருத்தியத்தைப் பண்ணும்படி இலயக் காலத்திலே போகரையும் அதிகாரரையுஞ் சூக்குமிப்பித்துள் வைத்துச்

கிருஷ்டிகாலத்திலேதானவர்க்குள் ஞமாயிருப்பர். இலயராத லால் அந்தமுத்திவியத்திகருத்தியமு முடித்துத் தூலபஞ்ச கருத்தியநிமித்தமாகிய சூக்குமபஞ்சகருத்தியத்தையும் பண்ணுவர். ஆகையால், மகாப்பிரளயத்திலே தூலபஞ்சகருத்தியங்களைவிட்டிருக்குங்கிரியாசத்திக்குச் சூக்குமபஞ்சகருத்திய நிமித்தஞ் சூக்குமித்து நியமித்தல் சற்றேசவிகற்பித்தறிதல் அப்படியுத்தியோகத்தல் நிர்விகற்பசவிகற்பவேற்றுமைதோற்றச்சங்கற்பித்தலென்னுந் தொழில்களைப் பண்ணுமிச்சாசத்தி ஞானசத்திகிரியாசத்தி; அந்தக்கிரியாசத்திபேதமாகியவிச்சாசத்திகளை யக்நியமன்றித் தனக்குள்வைத்துநிர்விகற்பவறிவு மாத்திரத்தைப் பண்ணுஞானசத்திமாத்திரமாயிருத்தல்(இலயம்.)(போகத்தைச்சொல்வாம் அந்தக்கிரியாசத்திக்குச்சிருஷ்டியாதிதூலபஞ்சகருத்தியங்களைப் பண்ணும்படி நியமித்தல் அறிதல் உத்தியோகத்தலென்னுந் தூலயோசன பவுத்தசவிகற்பவேற்றுமைதோற்றுஞ்சூக்குமயோசனசாத்த சவிகற்பத் தொழில்களின் துள்ளுத்திரோகத்தைப்பண்ணி இச்சாசத்தியாயு ஞானசத்தியாயுங் கிரியாசத்தியாயுமிருத்தல்போகம்.) (அதிகாரத்தைச் சொல்வாம். அந்தக்கிரியாசத்திக்குச் சொல்லிய சாத்தசவிகற்பநிர்விகற்பவேற்றுமை தோற்றுஞ் சூக்குமயோசனசாத்தசவிகற்பசங்கற்பத்தினது அந்தர்ருத்திரோகத்தைப்பண்ணிக் கிரியாசத்தி பேதமாகிய விச்சாசத்தியாயிருத்தலதிகாரம்.) ஆகையாற்றனைக்குறித்துப்பிரபஞ்சம்பிரயோசனமாகத்தோற்றாதாலாற் றன்னைக்குறியாமற் பிரபஞ்சத்தைச் சொரூபமாத்திரமாகப் பார்த்தலைப்பண்ணுவது. “ஆதிநடுவந்தமிலாவளவில்சோதி” என்றுமுன்சொல்லியது, சுத்தசிவச்சுவபாவம். பிறப்பிரயோஜனத்தைக்குறித்துப்பார்த்தலைப்பண்ணுதலைச்செய்வதிப்போதுசொல்லியவிலய போ

க அதிகாரச்சிவச்சுவபாவம். இந்தவிலயபோகவதிகாரச் சுவபாமும் சர்வகருத்திருத்துவத்துக்குட்சிறப்புக்கருத்திருத்துவமாதலால், ஓளபாதிகந்தடத்தலக்ஷணமன்று. நிருபாதிகமிருவகையொருவகைச்சபாவமும்சுருபலக்ஷணமே. ஆதலால், இந்தவிலயபோகவதிகாரங்கள், விருத்தி பரிணதி விவர்த்தாரம்பங்களினொன்றாகிய நித்தியங்கள் சோபாதிகங்கள் சத்தியங்களல்ல. பகிரங்கபேதமாய்ப் பிரித்தற்கரிதாகி அந்தரங்கபேதமாயிருக்கின்றசிவபேதமாயும் சிவசத்திபேதமாயும் சிவசத்திவியாபாரபேதமாயுமிருத்தலால் வியாபாரங்கட்கு இலயபோகவதிகாரமென்னு மந்தரங்கபேதமுண்டு. சிவனுக்குஞ்சிவசத்திக்குமில்லை யென்று சொல்லப்படாது; காரணபேதமில்லாதிருந்தாற் காரியபேதமில்லையாதலால் சிவ சிவசத்திசிவசத்திவியாபாரங்கள் மூன்றிற்குந் தனித்தனி இலயபோகவதிகாரங்கள் பிரித்தலில்லாத வந்தரங்கபேதமாயும் பகிரங்கத்துஅபேதமாயும் நித்தியங்களாயுஞ் சத்தியங்களாயுமிருக்கும்; கற்பிதமூர்த்திவடிவுமாத்நிரத்தாற் கற்பிதவ நித்தியங்களாயு மசத்தியங்களாயு மிருக்குமெனவறிக. விந்துவுக்கும்வைந்தவசரீரிகட்குமாத்திரம் இலயபோகவதிகாரங்கள் பிரித்தற்கெளிதாகிய பகிரங்கபேதமாய்ச்சற்காரியத்தால் நித்தியங்களாயு மனுமூர்த்திவடிவுமுதற் காரியமாத்நிரத்தா லநித்தியங்களாயு மசத்தியங்களாயுமிருக்குமெனவறிக. திரும்பவிலயபோகவதிகாரக்கிரமங்கள்லே, — தேசருவமருவுருவருவமாகி. எ-து. சோதியாம்நிஷ்கள சகலநிஷ்களசகலமாகிப் பின்னுமதிகாரத்துக்குப் புறம்புமுள்ளுமாயிருக்கும் பரசிவனாஹ மநாகதசிவனாஹ மோர்கலையீரிருகலைக்கிரமத்திலேயதிஷ்டிக்கப் பட்டசாந்தியாதீதை, சாந்தி, வித்தை, பிரதிட்டை நிவிர்த்தியென்னுங்கலைகளில்விழுந்து பஞ்சசாதாகிய

ங்களையும் பஞ்சமூர்த்திகளையு மிந்தவிருகலப்பினுள்ள பஞ்சப் பிரமங்களையு முற்பலிப்பிக்கும் அலகாரியபரரசத்தி ஆதி சத்தி இச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளுமாகப், பின் னும் ஈசானியாதிமூர்த்தியந்தமாகியபஞ்சசத்திகளுமாகிவாமா திசர்வபூததமனியந்தமாகிய வஷ்ட-சத்திகளுமாகப், பின்னு மனோன்மனியாதிசர்வவதியந்தமாகியபஞ்சசத்திகளுமாகி-- தேவியுமாய். எ-து. போகசத்தியுமாய்,—தேசமொடுசெல்வ மாகி. எ-து. யோகசத்தியொடுவீரசத்தியுமாகப்பின்,—பேச ரியவுயிரையெலாம்பெற்று. எ-து. எண்ணிற்றந்தவான்மாக்க ளுக்குப் பரதேகமென்றும் சூக்குமதேகமென்றும் அலதேக மென்றுஞ்சொல்லப்படுந் திரிதேகங்களோடுகூட்டி அறிவு விளங்கக்கிருஷ்டித்து,—நோக்கி. எ-து. இரக்ஷித்து,—பெரு ம்போகமவையளித்து. எ-து. புவநபதிகளாயிருக்கின்றபர போகங்களையும் புவநவாசிகளாயிருக்கின்றவபர போகங்களை யுங் கொடுத்தத்திரோபவித்து,—பிறப்பினையுமொழித்திட்டு எ-து. சங்கரித்துச் சிவனுக்கொப்பாகியிருக்கும்பரமுத்தியை யும் சுத்தமாயா புவநப்பிராப்தியாகிய வபரமுத்தியையுங் கொடுத்ததுக்கிரகித்து,—ஆசகலுபடியருளத்து. எ-து. தீக்ஷா சுத்தராகியசாதகர் இருதயகமலத்திலேயவரவர்யோக்கியா றுகுணமாய்ச்சுகள, நிஷ்கள, சுகள நிஷ்கள, நிருத்தமத்தியதில உநிஷ்களாதீதமென்றுமுன்னொன்னொருபங்களாய்,—அப் பனுடையிருக்கும். எ-து, சிவனோடு கூடத்தியாகம்பண்ணப் படும்,—அன்னையருட்பாத மலர் எ-து. உலகமாதாவினது பாதாரசிந்தங்களை,—சென்னிவைப்பாம். எ-து. கிரகிலே சூட்டிக்கொள்ளாநிற்கின்றோம். எ-து.

இவ்வுரை திருவண்ணாமலையாதீனம் ஞானப்பிரகாசத்தம்பி ராஜார்கூறியது,

மூலமும் உரையும்.

கங்

விநாயகர் வணக்கம்.

இயம்புநூலிருந் தமிழின் செய்யுளாற்றாவிடையு
தீர்ந்தினிதுமுடியவேண்டித், தயங்குபே ரொளியாகி
யெங்குநின்றதலைவனார்மலைமாதுதன்னோடாடிப், பய
ந்தவைங்கரநாற்றோண் முக்கணிபுபாதப்பரியதொரு
நீள்கோட்டுப்பெரியபண்டிக், கயந்தனடிக் கமலங்க
ணபநதுபோற்றிக் கருத்திலுறவிருத்தி மிகக்காதல்
செய்வாம். (ஈ)

(இ-ள்.) இயம்புநூல். எ-து. இப்பொழுது சொல்லுநூல், --
இருந்தமிழின் செய்யுளாற்றாவிடையுதீர்ந்தினிதுமுடியவே
ண்டி. எ-து. பெரியதமிழினுற்செய்யுமிச்செய்யுள் பஞ்சாதி
காரங்கள் சொல்லும் வழியால்வருங் குற்றந்தீர்ந்தினிதுமுடி
தலைவிரும்பி, —தயங்குபே ரொளியாகி. எ-து. விளங்கும்
பெரியவொளியாகி, —எங்குநின்றதலைவனார். எ-து. எவ்விட
த்தும் பூரணமாய் நின்றகர்த்தா, —மலைமாது தன்னோடாடிப்
பயந்த. எ-து. அசுரர்வதைநிமித்தமாக விமயமாதோடுங்
கூடியுண்டாக்கப்பட்ட, —ஐங்கரநாற்றோண் முக்கணிபுபாத
ப்பரிய தொருநீள்கோட்டுப்பெரிய பண்டிக்கயந்தன். எ-து
ஐந்துகைவினையுநான்குதோள்னையு மூன்றுகணணினையுமிரண
புபாதத்தினையும் பேரிதாகநீண்டதொருகொம்பினையும்பெரிய
வயிற்றினையுமுடைய யானைமுகவனது, —அடிக் கமலங்கள்நய
ந்துபோற்றிக் கருத்திலுற விருத்திமிகக் காதல்செய்வாம்.
எ-து. ஸ்ரீபாதகமலங்களைவிரும்பித் துதித்துச் சித்தத்திலுமு
றும்படிவைத்துமிக்கவிருப்பத்தைச்செய்யாநின்றேம். எ-து.

இச்செய்யுள் சிவஞானசித்திபென்னுசொல்லப்பட்ட விந்
நூல் விக்கிநமின்றிவிரைய முடிப்பதுகாரணமாக விநாயகர்
வணக்கங் கூறிந்து. (ங)

கந்தர்வணக்கம்.

அருமறையாகமமங்கமருங்கலை நூற்றிரிந்தவகத்தி யயனுக்கோ த்துரைக்குமருட்குருவாங்குருளை, திரும றைமா முனிவர் முனிதேவர் கடந்தேவன் சிவனருள் சேர்திருமதலை தவநிலையோர் தெய்வம், பொருமறை யார் கழல்வீரர் வீரன்கைபிற்பூநீர்கொண்டோவாது போற்றுமடியார்கள், கருமறையா வகையருளிக்கதி வழங்குங்கந்தன் கழலிணைகளென்சிரத்திற்கருத்தில் வைப்பாம். (ஈ)

(இ-ள்.) அருமறையாகமமங்கமருங்கலை நூற்றிரிந்தவகத் தியனுக்குலத்திரைக்குமருட்குருவாங்குருளை. எ-து தெரிதற்றிக யவேதங்களை யு மாகமங்களை யு மாறங்கங்களை யு மரிதாகியகலை ஞானங்களை யு மாராயிந்தவகத்தியமாவிருடிக்கு வேதவியாக் கயாநத்தையருளிச்செய்த ஞானசாரியனாகியவினைய பிள்ளை யார்,—திருமறை மா முனிவர் முனி. எ-து. அழகியவேதத் தைக்கற்று வல்லமிக்கவிருடிகுத்தலைவனாகியவிருடி,—தேவ ர்கள்தந்தேவன். எ-து. தேவர்கட்குச் சுவாமி.—சிவனருள்சேர் திருமதலை எ-து சிவனுக்குக்கருபயாலுண்டாகியபுத்திரன்,— தவநிலையோர் தெய்வம். எ-து. தவத்தின்மிக்கோர்க்குவழித் தெய்வம்,—பொருமறையார்கழல் வீரர்வீரன். எ-து. யுத்த த்தைப்பொருந்தின வீரக்கழலையுடையவீரர்க்குவீரன்,—கை யிற்பூநீர்கொண்டோவாது போற்றுமடியார்கள் கருமறையா வகையருளிக்கதிவழங்குங்கந்தன். எ-து. ஒழியாதுகையின் மலருமஞ்சன முங்கொண்டு அதிக்குமடியார்கள் கருப்பத்தி லழுந்தாதவகையருள் செய்து மோகூத்தைக்கொடுக்குங் கந் தசுவாமி,—கழல்இணைகளென்சிரத்திற்கருத்தில் வைப்பாம். எ-து. அவனதுஸ்ரீபாதங்களிரண்டையு மென்தலைமீதும்இதய

த்திலும் வைத்துக்கொள்ளாநின்றேம். எ-து. கழல்கீரரென்றது அசுரரை.

இச்செய்யுள் கந்தர்வணக்கங்கூறிற்று.

ஆதிநதிவந்தமிலாவளவில் சேரதியென்றசெய்யுள்முதலிச் செய்யுள்காறுந் தெய்வவிணைக்கங்கூறிற்று. (சு)

கருமறையாவகையருளி. எ-கு. ஜநநமரணங்கட்குக்காரணமாகியமலமறையாதபடி கிருபைபண்ணினவரும்; கதிவழங்கும். எ-கு. சிவச்வருபவிளக்கமாகியமோகஷத்தைக் கொடுக்குங்கந்தனளவரும்; விசேடித்துரைத்தனர், திருவண்ணாமலையாதினம் ஞானப்பிரகாசத் தம்பிரானார்.

குருவணக்கம்-

பண்டைமறைவண்டரற்றப்பசுந்தேன்ஞானம் பரிந்தொழுகச்சிவகந்தம்பரந்து நாறக், கண்டவிதயக் கமலமுகைகளெல்லாங் கண்டிறப்பக் காசினிமேல் வந்தவருட்கதிரோன், விண்டமலர்ப் பொழில்புடைசூழ்வெண்ணெய்மேவுமெய்கண்டதேவன் மிகுசைவநாதன், புண்டரிகமலர்தாமுச்சிரத்தேவாமும் பொற்பாதமெப்போனும் போற்றல்செய்வாம். (ரு)

(இ-ள்) (பண்டமறை-செய்வாம்.) எ-து. பழையதாகிய வேதவணிகளொலிப்பப் பரஞானமாகிய செவ்வியதேன் சிநேகத்தோடும புறப்படச் சிவமாகியமணம் விரிந்துமணக்கச் சகலநிர்சத்திபிரதம்பதிந்துதரிசித்தோரது விதயகமலங்கள்விட்டுவிரியப் பூமியிடத்தெழுந்தருளிய விரிந்தமலர்களை யுடைய பொழில்கள் பக்கங்களிலேசூழப்படாநின்ற திருவெண்ணெய்நல்லூரைத்திருப்பதியாகப்பொருந்தின சத்தசை

வத்துக்காதியாகிய மெய்கண்டதேவனென்னுந் திருநாமத்தையுடையஞானகுரியனதுஅழகிய ஸ்ரீபாதங்க டாமரைமலருமொப்பழியும்படி யெமதுதலைமீதே யெப்பொழுதும் வாழுமாதலா லவற்றையேதுதியாநின்றேம். எ-து. கண்டவிதயக் கமலமுனைகள் கண்டிந்தவிடத்தவண்டரற்றப் பசுந்தேனொழுகப் பரந்திமணக்கவெனக்கூட்டினுமமையும்.

இச்செய்யுள் குருவணக்கங்கூறிற்று.

(ரு)

அவையடக்கம்.

மாலயன்மாமறையறியாவாதிமார்க்கம் வையகத்தாகமம்வேதமற்றுமுள்ள, தூலையெலா முணர்ந்திறைவன்கழலேநோக்கு நோன்மையருந்தவர் முன்யானுவலுமாறு, வேலையுலாவுந்திரைகள்விசியேறி வேறேழுமொன்றாகி நின்றபோது, சாலவுமான்றொளப்படியிற்றங்கி நின்றசலமது தானேரென்னுந் தன்மைத்தாலோ.

(சு)

(இ-ள்.) மாலயன்மாமறையறியா வாதிமார்க்கம். எ-து. பிரமவிஷ்ணுக்களாலு நான்குவேதங்களாலு மறிதற்கரிதாகிய பரமேசுரனதுவழியை —வையகத்தாகமம்வேதமற்றுமுள்ள தூலையெலா முணர்ந்திறைவன்கழலேநோக்குநோன்மையருந்தவர் முன்யானுவலுமாறு. எ-து. பிரபஞ்சத்தின்கண்ணே ஆகமத்தையும்வேதத்தையு மவற்றின்வழியுண்டாகிய சாத்திரங்களையுங்கற்றிந்து பரமேசுரனது ஸ்ரீபாதங்களையே பற்றுக்கோடாகவுடைய நோய்முதலிய வற்றைப் பொறுக்குந்த போதனர்புன்னே யாதுமறியாதயான் சொல்லுநெறி,—வேலையுலாவுந்திரைகள்விசியேறி வேறேழுமொன்றாகி நின்ற

போது சாலவுமான் குளப்படியிற்றங்கி நின்ற சலமதுதானே
ரென்னுந்தன்மைத்தாலோ. எ-து. சமுத்திரத்திலாவும்
திரைகணமிகுதலும் வேற்றுமையுடைய சமுத்திரமொன்று
படநின்றவிடத்து மிகவு மான்குளப்படியிற்றங்கி நீர்த்ரும
ஜலத்தைப் பிரளயஜலத்துக் கொப்பென்று முறைமையுடை-
த்து எ-து. ஆயும் ஓயும். அசைகள்.

இச்செய்யுளையையடக்கங் கூறிற்று.

(கூ)

இதுவுமது.

நீடுபுகழ் உலகுதனி ன்மைந்தர் மாதர் நேயமொடுதா
ம் பயந்த புதல்வர் வாயிற் கூடுமொழி மழலையொடுகுழ
றியொன்றுங்குறிப்பரிதாபிடினுமிகக்குலவிப்போற்றி
மாடுநமக்கிதுவென்று கொண்டு வாழ்வ ரதுபோல
மன்னுதமிழ்ப் புலமையோரென், பாடுகவிக்குற்றங்
கள் பாராநிந்துல்பா ராட்டாநித்பரருட்பரிசினாலே (எ)

(இ-ள்.) நீடு புகழ் உலகுதனின் மைந்தர் மாதர் நேயமொடு
தாம் பயந்த புதல்வர் வாயிற் கூடு மொழி மழலையொடு குழ
றியொன்றும் குறிப்பரிதாபிடுமிகக் குலவிப் போற்றி மாடு
நமக்கிதுவென்று கொண்டு வாழ்வர். எ-து. நிலைபெற்ற புது
னையுடையவுலகின்கள் புதுமான்கள் அநேகத்தோடும் பெற்ற
பிள்ளைகளிடத்துண்டாகிய வார்த்தை யிளமையோடு தடுமாறி
டொன்றுந்தெரிதற் கரிதாயிருந்ததாயினு மதனை நிகவுங் கொ
ண்டாடிப்போற்றி யாம் பெறுமைச்வரியமென்று மகிழ்ந்து
வாழாநித்பர்கள்,—அதுபோல மன்னு தமிழ்ப் புலமையோ
ரென்பாடுகவிக்குற்றங்கள் பாரா நிந்துல்பா ராட்டா நித்பா
ருட்பரிசினாலே. எ-து. அத்தன்மைபோல நிலைபெற்றதமி

ழ்ப்புலவென்வி-த் துண்டாகிய கவியினது குற்றம்பாரார்,
பான்சொன்னநூலைப் பாராட்டாநிற்பர் ஞானத்தின்முறை
மைப்பாட்டினால். எ-து. (எ)

நூற்சிறப்பு.

சுத்தவடிவியல்பாகவுடையசோதிசொல்லியவாகம
ங்களெல்லாஞ் சூழப்போயு, மொத்துமுடியுங் கூடவோ
ரிடத்தே யொருபதிக்குப் பலநெறிகளுளவானாற்போ
ந், பித்தர்குணமதுபோல ஹொருகாலுண்டாய்ப் பின்
னொருகாலறிவின்றிப்பேதையோராய்க், சுத்திமான்
மாக்களுரைக் கட்டிப்பட்டோர் கனகவரைகுறித்துப்
போய்க்கடற் கேவிழ்வார். (உ)

(இ-ள்.) சுத்த வடிவு இயல்பாகவுடையசோதி. எ-து. ஞான
நெருதனக்குச் சுதந்தர் வடிவாகவுடைய கர்த்தா, —சொல்லிய
அகமங்கலொன்றி சூழப்போய்மொத்த முடியுங் கூட வோரிட
த்தே. எ-து. சமயபேதங்கடோறு மவனருளிச்செய்தவாகம
ங்களெல்லாம்பலபேதமாயினும் ஞானபாதிமெல்லாவாகமமுந்
தமிழ்வினாத்துச்சென ஒருபொருளைப் போக்கிமுடியும்.
சுத்தனடோலவெனவில், —ஒருபதிக்குப் பலநெறிகளுளவா
னாற்போல். எ-து. ஒருக்குண்டாகியவழிகளெல்லாம் பலபே
தப்பட்டதாயினும் சேரவவ்ஹரையேநோக்கக்கிடந்தாற்போ
ல், —பித்தர்குணமதுபோலவொருகாலுண்டாய்ப் பின்னொரு
காலதறிவின்றிப் பேதையோராய்க் சுத்திமான்மாக்களுரைக்
கட்டிப்பட்டோர். எ-து. எல்லாச்சமயத்திலு ஞானடாதொ
டகுமென அகண்டு முத்தியை—ந்திருக்குமான்மாக்கள் டோலா
சாமற் பித்தேறினர்குணம்போல மருளுந்தெருளுமாய் முத்தி
யை—யுத்தககநெறிடைக்காணும் லந்நெறியைக்கண்டாற்போ

லக்ஷப்பிட்டுத்தியுடறிவினோராதிய பரசமயிகளாகியவான
மாக்களதுபசுநூழக—டுக்குப்ப—டோர்,—கனகவரை குறித்து
ப்போய்க் க—ற்கேஹிர்வார். எ-து. மகமேருளவகுறித்துப்
டோகுவொருப்பட்டவன் அவ்வழி டோசாமன மற் றொருநீசை
யேடோய்க்க டற்கேஹிழந்தாமுந்தன்மைடோலும். எ-து

இச்செய்யுள் பரசமயிகள் கொள்ளுநூல்களானவையான
அவர்கள் முத்தியடைமார்களுள்பதுகூறிற்று. (௪)

பரசமயிகளமுத்தியடையார்களுள்பதற்குச் சிவதருபோ
த்தரம். “எடுத்ததோரோசக்கைதன்னி விருணமலசத்திதன்னை,
தடுத்தருள்சைவநூலினசாதனமதனைத்தள்ளி, விடுத்தவிரா
நூலினசாதனம்விரும்பு வாரமுன, எடுத்தவொருதன்மையுட்பு
புற்கையாதரிப்டாமனதே” என்கிறேனென்க்காட்டி னுள் றானப்
பிரகாசர்.

நாற்கதிகாரியும் நூல்வழியும் நாற்பெயரும்.

போதமிகுத்தோர் தொகுத்தபேதைமைக்கே பொ
ருந்தினோரிவாக்கன்றிக்கதிப்பாற்செல்ல, வேதுநெறி
யெனுமவர்கட்கறியமுன்னு ளிறைவனருணந்திதனக்
கியம்பநந்தி, கோதிலருட்சனங்குமாரற்குக்கூறக் குவ
லயத்தினவ்வழியெங்குருநாதன்கொண்டு, சீதகலவெ
மக்களித்தனா னநூலைத் தேர்ந்துரைப்பன் சிவஞான
சித்தியென்றே.

(இ-ள்.) போதமிகுத்தோர். எ-து. சாதகரனானத்தான
மிகவர்கள்,—தொகுத்த பேதைமைக்கே பொருந்தினோர்.
எ-து. இந்தவகையாகச் சொல்லப்பட்டவழியாமைமையகூட
னோர்,—இவர்களுள். எ-து. இதிலிருந்து—சரி

பாற்செல்ல ஏதுநெறிவெனும்வர்கட்கறிய முன்னுள்ளிறைவன
ருணந்தி தனக்கியம்ப. எ-து, முத்தியின்வழிச் செல்லுதலு
க்கு யாதுவழியென்றாயுஞ்சத்திரிபாதத்தோர்க்கறியவேண்
டி டாதிமியேபரமேசுரன் நன்னளவிற்பத்திசெய்யு நந்திகே
சுரநாயனார்க்கருளிச்செய்ய, நந்தி கோதியுட்சனற்குமாரற்
குக்கூற எ-து, ஸ்ரீ நந்திகேசுர நாயனாருந் தம்மளவிற்குற்ற
மற்றபத்திசெய்யுஞ்சனற்குமாரபகவானுக்கருளிச் செய்ய,—
குவலாத்தி னவ்வழிவெங்குருநாதன் கொண்டு தீதகலவெமக்
களித்தஞானநூலைத் தேர்ந்துரைப்பன் சிவஞானசித்தியென்
றே. எ-து, ஆம்முறைமையாலேகேட்டருளிச்செய்துபிரபஞ்
சத்திலெழுந்தருளி யெம்முடையசுவாமியாகிய மெய்கண்ட-
தேவநாயனார் குற்றமற்றதமிழாகச்செய்து சிவஞானடோதச்
சிறப்புநாமந்தரித் தெமதஞ்ஞானநீங்கவருளிச்செய்த விந்த
நூலை யோதியுணர்ந்துசொல்லாநின்றேன் சிவஞானசித்தியெ
ன்னும்பெயரினால். எ-து.

இச்செய்யுள் குருபரம்பரையும் டாரம்பரியமாகநூல்வந்த
முறைமையுங்கூறிற்று. (சு)

நடுவாந்தன்மையராகிய சத்திரிபாத்தோரிலக் கணத்திற
கு; “திரைக்க—லட்சென்று சிதறியுடைந்தாழ்ந்த, மரச்கலங்
கை விட்டார்மனம்போ—லிருக்குமெனக், கையாவினைப்பிற
விக்கஞ் சிக்கலங்கிணை, னுய்யுநெறிகாணவுணர்ந்து.” எனவு
மெடுத்தக் காட்டினர்ஞானப்பிரகாசர்.

நாற்கருத்து.

இறைவனையு மிறைவனானியம்புநூலு மீண்டளவும்
பொருளியல்பும்வேண்டுஞ் செய்தி, முறைமைகளும்
பெத்தமொடுமுத்தியெல்லா மூதுல்கிலெமக்கியன்ற

முயற்சியாலே, சிறையுலவும் புன்னிலவித் தோன்றும்
பேய்த்தேர்ச் செய்கைபோலுண்டாய்பொய்கொண்
மார்க்கத், துறைபலவுங்கடாவிடையாற் சொல்லிப்
போக்கித் துகடரவிந் தூலிற் சொல்லுகிற்பாம். (௧௦)

(இ-ள்.) இறைவனையுமிதவனாலியம்புநாலும். எ-து பர
மேசுரனையும் பரமேசுரனானருளிச்செய்யப்பட்ட வேதாசுட
ராணப் பொருள்களையும், எண்டளவும். எ-து. இவ்விடத்து
ண்டாகிய வளவைப் பிரமாணமும், பொருளியல்பும். எ-து
அவ்வளவைகளா லறியும் பொருள்கள் வியல்பும்,—வேண்டு
ஞ்செய்திமுறைமைகளும். எ-து. அப்பொருளியல்பின் வடி
வின்றோர் செய்யவேண்டு மாசாரங்களையும்—பெத்தமொடு
முத்தியெல்லாம். எ-து. பெத்தலக்ஷணத்தினே முத்தியெ
னங்கெல்லாம்,—மூதுலகெலமக்கியன்ற முயற்சியாலே.
எ-து. பழயதாய்வரும் பிரபஞ்சத்திலெமக்குக்கூடான செய
லாலே,—சிறையுலவும் புன்னிலவித் தோன்றும்பேய்த்தேர்ச்
செய்கைபோலுண்டாய்பொய்கொண் மார்க்கத்தினாற் பலவுங்
கடாவிடையாற் சொல்லிப் போக்கி. எ-து. கரையிலகப்பட்டு
நிற்குந் திரையொப்பத்தோன்றுகின்றபேய்த்தேரை மெய்யெ
ன்றுநிருமிக்குமிடத்துப் பொய்யானதன்மையோல தூல்களா
கவும் வழிகளாகவும் கேட்டார்க்குப்பொருந்தத்தக்கதாகவுண்
டாய்ப் பொய்யைக் கைக்கொண்டவழிகளாகிய ஆலோகிய
தன்முதற்பாஞ்சராத்திரி யீராயசமயிகளுடைய பலதுறை
களையுங் கடாவாலும் விடையாலுஞ்சொல்லிநீசுகி,—துகடர
விந் தூலிற் சொல்லுகிற்பாம். எ-து. குற்றந்தீர ஞானபாதத்
தையறியவிந் தூலிலே சொல்லக்கடவேண். எ-து. அளவென்
றது-அளவையைய. அளவையாவன-காண்டன் முடியிய. ஒடு

என். துகடரவென்றது அவரவர்களுளையமார்த்தத்தினின்ற குற்றந்தீரவென்க.

இச்செய்யுள் தூங்குத்துக்கூறிற்று. (க)

இவைபத்தும்பாயிரம்.

பாயிரமுற்றிற்று.

உலோகாயதன்மதம்.

இனி, உலகாயதன்முதற் பரசமயிகள் பிரமாணமும் பிரமேயங்களும் அவர்களை நிராகரிக்குமானும் அருளிச்செய்குரார்.

இந்திரபுரோகிதனியம்புமொருநூலின்

றந்திரமெனாதறி வினோடருளிலாமற்

சந்தனைபுயத்துமணமாலேகடயங்க

வுந்தியுலகத்திலுலகாயதனுரைப்பார். (க)

(இ-ள்.) (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமானாக.) சாந்தம்பொருந்தியதோலிடத்து நலநாற்றம்பொருந்தியமாலேகள் பிரசாகிக்குங் கர்ப்பாசயந்நகாதவுலோகாயதன் இந்திரபுரோகிதனாகியபிரகஸ்பதிபகவா னுன்மாக்கள் போசங்காரணமாயருளியதூலையிப்பொழுதிடையுறென்றுகொள்ளுதற்கு ஞானமுங் கருபையுமில்லாமலந்த தூலையேமெய்யென்றுசொல்லா நிற்பன். எ-து. இயம்புதூல் உலோகாயதசித்தாந்தம். சந்தனைபுயத்துமணமாலேகடயங்க. எ-து. டோக சாமிடாகையாலே பலன்சுகந்தாதிகளையுடையனென்பது நோக்கியென்க. உந்தியுலகத்திலுலகாயதன். எ-து. ஸ்திரீ போகமே மெய்யென்றது பவிச்சுமவன் ஒருநங்கைவிடானென்பதுகருத்து. உந்து மூலகம்டாட-மாயிற் கிளம்பினதென்க. இதுஞற்சொல்லியது, இந்

வத்தைப்புரியப் பிரகஸ்பதியவனைமயக்கி விடையத்
 த்வித்தசாத்திரமென்க. அஃதென் போலவென்னின்
 னன்றவத்தைப்புரிய வாசுதேவன் தேரிலேயிருந்து
 பன்னஞ்சாத்திரத்தினாலே மயக்கிக்கொல்லுவித்ததற்
 மெனக்கொள்க. உலோகாயதன் சார்வாகனென்றும்
 பறுவன்.

சய்யுளுலோகாயதன் பிரகஸ்பதிதூலையே பிரமாண
 ணண்மீரைப்பனென்பது கூறிற்று. (க)

ஸ்பதிகூறியமதனதூல்வாசுதேவர்கூறியதூலுக்கொப்
 வெனில், விவகாரதிசையிலல்லது புண்ணியபாவங்க
 ரார்க்கமுதலானபிரபஞ்சங்களுங் கருத்தனு மான்மவர்
 ம் பூசைஜபம் தியானம் அனுஷ்டானம் யாகமுதலிய
 ன்றும் பாரமார்த்ததிசையிலே மெய்யல்ல பொய்
 சதாசாரவிரோதஞ்சொல்லலால்; ஒருபுடையொப்பா
 என்றெடுத்திக் கூறினாருளப்பிரகாசர். உந்தியுலக
 ா-கு.கடலினாற்குழப்பட்டவுலகம்எனப்பொருளுரை
 மளர். உந்தி-கடல்.

டளவைகாட்சிமன மாதிரியுமுன்றாய்
 ண்மிமனுமானமுதலான பலவேண்டா
 ட்பொருள்பூதமவைபுகழ்கடின சீதந்
 டரியவெம்மைசலனத்தினொடுசேர்வோ.

-ள்) ஈண்டளவைகாட்சி. எ-து. இவ்விடத்தளவை
 கொள்ளப்படு மூமதுகாட்சியை,—மனமாதிரியுமுன்
 வண்டும். எ-து. அக்காட்சியினைவிகற்பித் தையக்
 முதலானுவகைக் காட்சியாய்க் கோடல்வேண்டும்:—

அனுமானமுதலான பலவேண்டா. எ-து. இக்காட்சியில் விகற்பமொழிந் தனுமானம் உரைமுதலிய வேண்டுவதில்லை,—பூண்டபொருள்பூதம். எ-து. அக்காட்சியானுமதன் விகற்பத் தானுங்கண்டு கைக்கொண்ட பொருள் பூதங்களுக்கும்,—அவை. எ-து. பூதங்களுக்கும்,—புத்தும் கடினசீதந்தீண்டரிய வெம்மை சலனத்தினோடுசேர்வே. எ-து. சொல்லப்பட்டகடினம்சீதம் தொடுதற்கரியவெப்பம் சலனமென்னுஞ்சொருபங்க ளோடுங் கூடும். எ-து. மனமென்ற தையக்காட்சி. பழுதையெப்பாம்பென் றையப்படுவது மனமாகலின் மனக்காட்சி யென்றார். இனிக்காட்சியிருமுன்றாவன, ஐயக்காட்சி, வாயிற்காட்சி, விகற்பக்காட்சி, அந்வயக்காட்சி, வெதிரேகக்காட்சி, திரிவுக்காட்சியெனவியை. இனி சவிகற்பக்காட்சிநிர்விகற்பக் காட்சியாவன, இவ்வாறினோடுங்கூடாது சூற்றமறக் காண்பவை. ஐயக்காட்சியாவது, இருள்நீர்பாம்போ பழுதையோ வென்றையுறுதல், அதுவேமனக்காட்சி. வாயிற்காட்சியாவது, கண்ணொழிந்த விந்திரியங்களாற் காண்பது. விகற்பக்காட்சியாவது பெயர் ஜாதி குணம் கன்மம்பொருளென்னு மைந்தினாலுங் காண்பது. அந்வயக் காட்சியாவது, புகையினாலநலநிதல். வெதிரேகக்காட்சியாவது, நாற்றத்தால்பூவறிதல். திரிவுக் காட்சியாவது, பழுதையைப் பாம்பென்றுகொள்வது.

இச்செய்யுள், உலோகாயதன் சித்தாந்தத்திற் கொள்ளுங் காட்சியளவையும் அதனின்விகற்பமு மதனாலறியும்பொருளாகிய பூதங்களுக்கும் அவற்றின்குணங்களுங் கூறிற்று. (உ)

அனுமானமுதலாவன; அனுமானம், ஆகமம், உபமானம், அருத்தாபத்தி, அபாவம், சம்பவம், ஐதிகம், யுக்தி, பாரிசேடமுதலானவை. அளவையமுதலியனதனியேயிந்தூலிற் கூறியிருப்பதை விவரமாய்க் காண்க.

சாற்றுபெயரானவை தலம்புனல்கனற்பின்
காற்றுமெனலாயிவைகலந்தகுணமோதி
னாற்றமிரதம்முருவநற்பரிசமாகும்

போற்றுமிவைநித்தவியல்பாயிவைபுணர்ப்பே. (௬)

(இ-ள்.) சாற்றுபெயரானவை. எ-து. அப்பூதங்களுன்கு
மப்படிக்கூடினபின்பு அவையிற்றுஞ்சுச் சொல்லும் பெயர்க
ளானவை, தலம்புனல்கனற்பின் காற்றுமெனலாம். எ-து.
பிருதிவியு மப்புவுந் தேயுவும் வாயுவுமென்றுசொல்லலாம்,—
இவைகலந்த குணமோதின். எ-து. இப்பூதங்கள் கூடியகுண
ங்களின் பெயரை முறைபானேசொல்லின், நாற்றமிரதம்
முருவநற்பரிசமாகும். எ-து. கந்த மிரத முருவம் பரிசுமிவை
யாகும்,—போற்றுமிவை எ-து. தெய்வமாகத்தொழும் இப்
பூதங்களுக்கும்,—நித்த வியல்பாம். எ-து. அழியாதவியல்பு
களையுடையவாம்,—இவைபுணர்ப்பே. எ-து. இவைகூடுமிட
த்து மேலானவாயுப்பூதத்திலே நின்று மூன்றுபூதங்களிலொ
ன்றிலொன்றாக வடையே கூடப்படும் எ-து. வாயுகண்ணுக்
குத்தெரியாதாயினும் பரிசுங்கொண்டு காண்கையாற் பின்
காற்றுமெனலாமென்றொரணினுமமையும்.

இச்செய்யுள் பூதங்களுன்கினபெயரு மவற்றோடுங்கூடிய
குணங்களின் பெயரும் பூதங்கள்கூடு முறைமையுந் கூறி
ற்று (௭)

போற்றுமிவை நித்தவியல்பாயிவை புணர்ப்பே. எ-து.
புகழப்படுகிவை நித்தியமா யொருகர்த்தாவாலன்றிப் பொரு
ந்திக்கூடுதல் சுபாவம். என்றாற்றானப்பிரகாசர்.

ஒத்துறுபுணர்ச்சிபினுருக்கள்பலவாகும்
வைத்துறுகடாதிபலமண்ணின் வருமாபோற்

புத்திசூணநற்பொறிபுலன்களியையெல்லா

மித்தில்வருநீரினிலெழுங்குமிழியொத்தே. (7)

(இ-ள்.) ஒத்தது புணர்ச்சியினுருக்கள் பலவாகும். எ-து.

அப்புதங்களின் சொரூபங்களுங் குணங்களுந் தம்மிலொத்துக் கூடுகிற கூட்டத்திலே வடிவுகள் பலவுண்டாம். அஃதென்போலவென்னில், -வைத்ததுகடாதிபலமண்ணின் வருமாபோல்.

எ-து. திரிகையிலேவைத்தமண்ணின் கண்ணே பலகடாதிகடோன்றுமா போல, -புத்திசூணநற்பொறி புலன்களியை மெல்லாமித்தில் வருநீரினிலெழுங்குமிழிபொத்தே. எ-து.

(இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக.) நீரினிற் கிளம்பியகுமிழியையொத்துப் புத்தியுங்குணமு ஞானேந்திரியமாகிய பொறி புலன்களு மியையெல்லா மிவ்வுருவின் கண்ணே யுண்டாம்.

எ-து. ஒத்ததுபுணர்ச்சியி னுருக்கள் பலவுண்டாமெனவே, ஒவ்வாமலுறும்புணர்ச்சியி னுருக்களுங் குணமு மேறிக்குறைந்துவருமென்பதுகருத்தாயிற்று. உருக்கள் பலவாவன, எறும்புகடையானே முதலியவுருக்கள். புத்திமுதலாயினவு மிவ்வுருக்களின் வருமென்பது. புத்திமுதலாயினவை முன்பில்லாதவை இவ்வுருவிலேதோன்றி இவ்வுருவோடேமடியு மென்பதுகருத்தி.

இச்செய்யுள் பூதங்களிலே யுருத்தோன்று முறைமையும், அவ்வுருவிலே புத்திமுதலானவை தோன்றுமென்பதுங் கூறிற்று. முளை முதலானகூட்டத்து மதசத்தியுண்டானுற் போலவும் ஸ்ரீ புருஷர் கூட்டத்திற் சுகம்போலவும் சாதார்ப்பூதசமவாயத்திலே ஞானசுகாதிகள் தோன்றி யவைவளரவளர்ந்துங் குறையக்குறைந்தும் பிரகாசியா நிற்குமெனக்கொள்க. (8)

பூதமதினென்றுபிரியப்புள்ளிறக்கும்

நீதிபினிநிற்பனநடப்பனவுமுற்போ

லோ தும்வகையாகியுறுகாரியமூலந்தா

லாதியவையாமிதனையறிவதறிவாமே. (௫)

(இ-ள்) பூதமதினென்றுபிரியப்பலனிற்சூம். எ-து. அப் பூதங்களில்வாயுப்பிரிய வந்திரியங்கள்கெடும். புலனிற்சூ மெனவே புலன்காரணமாகிய பொறி குணம் புத்தியவையு மிற்சூம்,—நீதியினிவிற் பனநடப்பனவு முற்போல். எ-து. இம்முறைமையாலே தாபரசங்கமங்களு மிற்சூப்பிடும்,— ஒதுமவையாகியுறுகாரிய மூலந்தாலாதியவையாம். எ-து. சொன்னமுறைமையிற் கூடிப்போந்த காரியமாகிய சொரூப குணங்களிற்ந்தாற் காரணமாகிய பூதங்களேயாம்,—இதனை யறிவதறிவாமே. எ-து. இவையிற்றையிற் முறைமைப் பாட் டாலேயறிவதே ஞானமாவது. எ-து. (ஞானம்) இந்தப்பூதங் கள் பிரியச் சுகாதிசேதனூபவிகற்பங்களு மண்ணிற்கடமு மக்கினியிற்றிபமு மின்னவழிபுக்க தென்றறியாம னசித்தவா னுபோல நசிக்குமெனக்கொள்க.

இச்செய்யுள் பூதம்பிரியுமானும் பூதத்துடனேயிந்திரியாதி கணங்கவுருக்கள் கெடுமானுங்கூறிற்று.

இந்திரபுரோகிதனென்னுஞ் செய்யுண்முத லிச்செய்யுட் காதுந் தம்மதங்கூறி மேற் பிறர்மதங்கூறுகின்றது. (௫)

வேறு.

இப்படியன்றிக் கன்மமுயிரிறைவேறுண்டென்று, செப்பிடுகவர்க்கு மண்ணோர்செய்திடுங் குற்றமென் னோ, வொப்பிலாமலிபெற்ற மகனூருமுயற் கொம் பேறித், தப்பிலாகாயப் பூவைப்பறித்தமை சாற்றி னாரே. (சு)

(இ-ள்.) இப்படியன்றி. எ-து. இப்படிபூதக் கூட்டத்தினு லுருச்சுடோன்றி வாயுச்சுடக்கெடுதலன்றி,—கன்மமுயிரிறை

வேறுண்டென்று செப்பிடுமவர்க்கு மண்ணோர் செய்திடுங் குற்ற மெண்ணோ. எ-து. முன்செய்தகன்மம் பின்னொரு மென்று மிதனைப் புதிக்கத்தக்கதோரான்மாவுண்டென்று மிவையிற்றைக் கூட்டுவானொருகார்த்தாவுண்டென்றுஞ் சமயி களுலகத்தாரை மயக்க வுலகத்தார்சமயிகளுக்குச்செய்த குற் றம்யாத?—ஒப்பிலாமலடிபெற்ற மகனொரு முயற்கொட்பே றித் தப்பிலாகாயப் பூவைப்பறித் தமைதாற்றினாரே. எ-து. உலகத்தாரை மயக்கச் சமயிகள் கூறுமது, மலடிபெற்றவொ ட்பில்லாத மக னொருமுயலின் கொம்பிலேயேறி யாகாயம் பூத்தபூவைத் தவறின்றிப் பறித்தானென்னுந் தன்மைக் கொக் கும். எ-து. பூதமேதெய்வமாவது, பூதக்கூட்டத்தின் மிகுதிக் குறைவேகனமமாவது, பூதக்கூட்டத்தினிகழு முணர்வேயா ன்மாவாவது, இதுவனறிவேறே தெய்வமுங்கன்மமும் ஆன் மாவுமில்லையென்பதாகருத்தா. மலடிபெற்ற வொப்பிலாமக னெனமாற்றுக. ஆகாயப்பூவைத்தப்பிலாமற் பறித்தமை யெனமாறுக. பொய்யைப்பெருக்கிப் புராணஞ்செய் துல கத்துள்ளாரை மயக்கித்திறத்தயாத்திரை தபசு களக்கனிகோ த்திரம் தானம் தன்மம் ஜபம் தியாநம் சமாதியென்றும் உப வாசவிரதமென்றும் பேரிட்டுப் பகற்பொழுதுபோக்கி உலக த்தாரகைப்பொருள் கவர்ந்து பொய்ப்பொருள் பேசிப்பொ முது போக்கி யவமேகழிவதந்தோ வென்று நொந்தானெனக் கொள்க.

இச்செய்யுள் கார்த்தாவுந் கன்மமுமான்மாவுமில்லை யென் றில் பொருளுவமை கூறிமறுத்துக் கூறிற்று. (சு)

செய்திடுங் கன்ம மெல்லாஞ் செய்தவர் தம்மைப் பற்றி, யெய்திடு மென்னினிங் கேமாய்ந்திடு மேய்வ

தெங்ஙன், மெய்தருதூலங்கெட்டுச் சூக்கமாய் மேவு
மென்னி, லேயனே தீபம்போன லதனொளியாவதுண்
டோ. (எ)

(இ-ள்.) செய்திடுங்கன்மமெல்லாஞ் செய்தவர் தம்மைப்
பற்றியெய்திடுமென்னில். எ-து. முற்பிறப்பிலான் மாக்கள்
செய்தகன்ம மெல்லாங்கெடாம லான்மாககனைப் பொருந்து
நின் றிப்பிறப்பிலேயுட்டுமென்றுகூறின்,—இங்கேமாய்ந்திடு
மேய்வதெங்ஙன். எ-து. இப்பிறப்பிற்செய்த புண்ணிய
பாவங்க ளிக்காயத்தோடு கெடுமாநலாற் பிற்பிறப்பிற் புக்
குக் கூடுமாநெங்ஙனே?—மெய்தருதூலங்கெட்டுச் சூக்கமாய்
மேவுமென்னில். எ-து காயத்தோடு தூலமுடைமை கெட்டுச்
சூக்கமுறைமையாகப் பொருந்து மென்றுகூறின்,—ஐயனே
தீபம்போன லதனொளியாவதுண்டோ. எ-து. திரியோடே
கூடிநின்ற விளக்கொளி யத்திரிபை நீங்கவேறே நின்றொளி
ருமென்னுந்தன்மைத்து, காயநீங்கிச் சூக்குமமாய்ப் பொரு
ந்துமுடைமை. எ-து. ஐயனெயன்ற தழிவின் கண்வந்
தது. (எ)

மாய்ந்துபின் வயலிலிட்டவைதழைபலிக்குமாபோ
லேய்ந்திடுங் கன்மமென்னினிட்டத்திசையு மேனி,
யோய்ந்து வந்தவரையுண்ணப்பண்ணுஞ் சோறுதா
த்தற்றால், வாய்ந்திடும் பலம்வாய்ந்திற் கொண்டிடும்
வழக்குவைத்தாய்.

(இ-ள்) மாய்ந்துபின் வயலிலிட்ட வைதழைபலிக்குமா
போலேய்ந்திடுங் கன்மமென்னில் எ-து வயலுக்கிட்டவைக்
கோலுந்தழையுந் தான்கெட்டுப் பின்புபயிர்க்கு நன்மையைக்
கொடுக்குமாபோலக் கன்மந்தோன்றாமற்றன்மை கெட்டுப்

பொருந்து மென்று கூறின், — இட்டிடத்திசையும், எ-து. நீயுவ
மைகூறிய வைக்கோலுந்தழையு மிட்ட விடத்திற் பயிர்க்கு நன்
மையைக் கொடுக்குமதுபோலப் பிறர்காயத்திற்கு நன்மை
யைக்கொடுக்கவேண்டும். ௨-து. தெங்ஙனேயென்னின், — மேனி
யோய்ந்து வந்தவரையுண்ணப் பண்ணுஞ்சோறுதரத் தற்
ருல் வாய்ந்திடும் பலம் வயிற்றிற்கொண்டிடும் வழக்குவத்
தாய். எ-து. காயந்தளர்ந்து பசித்துவந்தவரை யுண்ணப்
பண்ணுவித்தசோறு அவருதர்த்து மாண்டாலுண்டாம் பிர
யோசன மவர்வயிற்றின் மலங்கொள்வார்வழக்குக் கூறி
னாய். எ-து. இட்டதுகெட்டுப்பலித்தன் மலமெனக் கொ
ள்க. (அ)

உருவமுமுணர்வுஞ்செய்தியொத்திராகன்மமென்
னின், மருவுகைவிரல் கடம்மின் வளர்வுடன் குறை
வுண்டாவி, வருவதிங்கென்ன கன்மஞ்செய்து முன்
மதிபிலாதாய், பெருகுபூதங்கடம்மின் மீகுகுறைப்
பெற்றியாமே. (அ)

(இ-ள்.) உருவமு முணர்வுஞ்செய்தியொத்திராகன்மமென்
னில், எ-து. ஒருகாயத்தின் செய்தியு மோருணர்வின்செய்தியு
மொத்திராமற் பேதிக்கப்படுவது கன்மச்செய்தி யென்றுங்
கூறின், — மருவுகைவிரல் கடம்மின் வளர்வுடன் குறைவுண்
டாவி வருவதிங்கென்ன கன்மஞ்செய்து முன்மதியிலாதாய் எ-து
(இதனைப்பொருளுக் கேற்பமானாக) அறிவிலாதாய் முன்பெ
ந்தக்கன்மஞ் செய்து பின்புதொழிலைமருவின கைவிரல்க
ளொன்றுக்கொன்றேறியுங் குறைந்து மிருப்பது, — பெருகு
பூதங்கடம்மினமிகு குறைப் பெற்றியாமே. எ-து. வளரும்
பூதங்கடம்மிக்குக் குறைதலாத் காயமுமுணர்வும் பேதிக்கப்

பட்டதல்லது கன்மத்தினாலன்று. எ-து. கன்மபல மில்லை யென்பது கருத்து. (௧)

இன்பொடு துன்பமெல்லாமெய் துவகன்மமென்னி, னன்பு னல் சந்தனாதிநனு கவுமனு கவொண்ணு, மின் பொலியழலினோடுமேவுவ நன்மைதீமை, யென்செய் ததியம்பிடாய்நீயிவையெலாமியல்பதாமே. (௧௦)

(இ-ள்.) இன்பொடு துன்பமெல்லா மெய்துவகன்ம மென்னில். எ-து. ஒருபொருட் கின்பதுன்பங்களெல்லாங் கன்மத்தாற் பொருந்துமென்று கூறின், — நன்பு னல் சந்தனாதிநனு கவுமனு கவொண்ணுமின் பொலியழலினோடுமேவுவ நன்மை தீமையென் செய்ததியும்பிடாய்நீயிவையெலாமியல்பதாமே. எ-து. தெளிந்த புனலானது சந்தனமுதலாகிய நறுநாற்றத் தோடுகூடவுங் கூடுதற் கரிதாகியவொளி மிகுதியையுடைய வனலோடுகூடவு மெந்த நன்மைதீமைசெய்ததென்றுகூறும், இவை யெல்லாமொரு பொருட்கியல்பாமாதலாற் பூத குண மன்றிக் கன்மமில்லை. எ-து. தோல் முதலானவை நெருப்பைக் கண்டாற்சுருண்டு நீர்கூடினா னெகிழ்ந்தும் வருவது பதார்த்தவியல்பொழிந்து வேறுகன்மத்தால் வருவதல்ல, சர்வமும்பதார்த்தவியல்பென்றறிவாயாக.

செய்திடுங்கன்ம மென்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுள் காறு முறையானே கன்மமில்லை யென்று மறுத்துக் கூறி ற்று. (௧௦)

காயத்தின்குணமதன்றிக் கண்டதான் மாவுண்டா யின், மாயத்திற் சொல்லிடாதேமனமுதலாறினுக்கு, நேயத்ததாக வேண்டுமன்றியே நிகழ்த்து முண்மை,

தேயத்தின் முயற்கொம்பெல்லை செப்புவோர் செய்
திடும். (கக)

(இ-ள்.) காயத்தின்குணமதனி. எ-து. நூறுகாயடை
கூடவே யொருசிவப்புண்டாமாறுபோலப் பூதக்கூட்டத்தி
லொருணர்வுண்டாம். ௨௦-தனி—கண்டதான் மாவுண்டா
யின். எ-து. மற்றோரான்மாவென்று தனியே காணப்பட்
டதுண்டாயின்,—மாயத்திற்சொல்லிடாதே. எ-து. உன்மய
சகநூலிற் சொல்லாதே,—மனமுதலாநினுக்கு நேயத்ததாக
வேண்டும். எ-து. மனசுகாட்சி முதலாயவாறு காட்சிக்கும்
பொருந்தச் சொல்லவேண்டும்,—அன்றியே நிகழ்த்து முண்
மை எ-து. காட்சிவிகற்பத்தாலொழிந்து கருதலானு முரை
யானுங் கூறுமது,—தேயத்தின் முயற்கொம்பெல்லை செப்பு
வோர் செய்தியாமே. எ-து. உலகத்திற் கோடில்லாதமுயலு
ச்சூககோடு மதற்களவும்பெருமையுங்கூறுவோரது கூற்றும்.
எ-து. மனமென்பதையகாட்சியை, நேய மென்பது பொரு
த்தம்.

இச்செய்யுண் முறையானே காயத்தின் குணமன்றியான்
மாவில்லையென்று மறுத்துக் கூறிற்று. (கக)

காயத்தின்குணமதனி எ-து. சரீரத்தின்குணமாகியவா
காரம் நித்திரை பயம் மைதுநமென்னானகுமொழிய என்
றார் ஞானப்பிரகாசர்.

அருவமே பிறைவனாகிலிவின்றிகாயமாகு, முரு
வமேயென்னிற் பூதக்கூட்டத்தி லொருவனாகு, மருவி
யவிரண்டுங்கூடி நிற்பவனென்னின் மண்மே, லிருவி
சும்பொருகல்லேன்றிநிற்குமோ வியம்பிடாயே. (கஉ)

(இ-ள்.) அருவமேயிறைவனாகிலிவின்றிகாயமாகும். எ-து
கர்த்தாயருபியென்றுகூறி லறிவுமில்லையா யாகாயம்போல

வாம், — உருவமேயென்னிற் பூதக்கூட்டத்திலொருவனாகும். எ-து. அந்தக்கர்த்தா வருவமுடையவனென்று கூறிற் பூதக்கூட்டத்திற்குஞ்ஞஞ்சரீரியாதல்வேண்டும். மருவியவிரண்டுங் கூடிநிற்பவனென்னில். எ-து. பொருந்திய ரூபாரூபத்தோடுங் கூடிநிற்பவனென்று கூறில், — மண்மேலிரு விசும் பொருகல்லேந்தி நிற்குமோ வியம்பிடரயே. எ-து. மிக்கவா காயமாகிய வருபத்திலே யுரூபமாகிய கல்லேவிட்டாற் றம்மிற் கூடிநிற்குமோ பிரபஞ்சத்தினில்லா தாகையா லுரூபாரூபங் கூடி நில்லாது. எ-து.

இச்செய்யுண், முறையானே பூதமே தெய்வமன்றி மற்றொரு தெய்வமில்லையென்று மறுத்துக்கூறிற்று. (௧௨)

பூதத்தேயன்னமாகிய யன்னத்தாலுடம்பு புத்தி, பேதித்தேமனமுமாகிப் பிரிந்தமை திருந்த வின்று, வேதத்தேயுரைக்கவென்றோ மேதினியோர்களுல்லாங், கேதத்தேவீழ்ந்துவேறுநெறியலகேட்குமாறே. (௧௩)

(இ-ள்.) பூதத்தே யன்னமாகி யன்னத்தாலுடம்பு புத்தி பேதித்தே மனமுமாகிப் பிரிந்தமை திருந்தவின்று வேதத்தேயுரைக்க எ-து. பிருதிவி பூதத்தேயுணவுதோன்றி யவ்வுணவாலுடலுமவ்வுடலிலே புத்தியும் புத்தியிலே பேதிக்கப் பட்ட மனமு முண்டாய் வேறுபட்டவற்றை யிப்பொழுதுதெரியத்தங்கள் வேதஞ்சொல்லும்வழியும், — என்னோமேதினியோர்களுல்லாங் கேதத்தேவீழ்ந்து வேறுநெறியலகேட்குமாறே. எ-து. (தங்கள் வேதமப்படிச்சொல்லவும்) பிரபஞ்சத்திலுள்ளோர்களுல்லாம் வருத்தத்திலே வீழ்ந்து வேறுவழியல்லா வகையைக் கேட்டதனை மேற்கொள்ளுமா றென்னோ

எ-து. புத்தியுமெனவும்மை தொக்கது. பிரிதல், வேறுபட்டிற் றத்தல்.

இச்செய்யுள், பூதத்திலேயாவையுந் தோன்றியதனிலே யொடுங்கு முறைமையேயன்றிவேறொருபொருளில்லை பென் பது கூறிற்று. (கங்)

போகத்தை மண்ணிற்கண்டு விட்டுப்போய் விண் ணிற்கொள்ள,மோகத்தராகியல்லன்முயன்றுமுன்முட ரெல்லாம், தாகத்திற் றண்ணீர்கண்டுவிட்டுப்போய்த் தண்ணீர்கேட்டுச், சோகித்தேயுண்ணவெண்ணித்துய ருறுவார்களந்தோ. (கசு)

(இ-ள்) போகத்தைமண்ணில் கண்டு விட்டுப் போய், எ-து. பூமியிலே மெய்யாக ஸ்ரீ போகத்தைக் கண்டிருந்தும் அதனை யுறுபவியாதுகைவிட்டுப்போய்,--விண்ணில் கொள்ள மோக த்தராகியல்லல் முயன்றுமுன்முடரெல்லாம். எ-து சுவர்க்கத் திலே போகமுண்டென்று கேட்டதனைக் கைக்கொள்ளுதற் காகையுடையாராய்த்வமென்னுஞ் சிவையிலேமுயற்சிப்பட்டு த்தபிமாறுமறிவில்லாதவரெல்லாம், -- தாகத்தில் தண்ணீர் கண்டுவிட்டுப் போய்த் தண்ணீர்கேட்டுச்சோகித்தேயுண்ண வெண்ணித்துயருறுவார்களந்தோ, எ-து. தாகத்தவிடத்தே தண்ணீரை மெய்யாகக்கண்டிருந்தும் அதனை யுண்ணாமற் கை விட்டுப்போய் மற்றொரு தண்ணீரை பொருவன் ஆரத்திலே யுண்டென்ன வதனைக்கேட்டத் தண்ணீரை யுண்டு தாகந்தீர வேண்டு மென்று போய்வழியிலேதுயரமுறுவோர் தன்மை போலும். ஐயோ! எ-து, அந்தோவென்பதிடக்கக்குறிப்பு.

இச்செய்யுள் காணப்படும் புதிற் போகத்தைக் கைவிட்டுக்
காணப்படாத சுவர்க்காதி போகத்தைக்கேட்டதற்குவருந்து
தலறிவன்றென்று கூறிற்று. (கஉ)

போகத்தை மண்ணிற்கண்டுவிட்டுப்போய் விண்ணிற்கொ
ள்ளமோகத்த ராகியல்லன்முயன்றுமுன்முடரெல்லாம் எ-து
ஆடையாபரணஞ்சந்தனங் குங்கும சன்னுரி சுகந்தமாலிசைக
ளோடுங் கூடவலிதைபாரசங்குகபோஜநாதி போகங்களைப்பூமி
யின்கண் பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டறிந்தும் இவையிற்றுசகு
மேலான செளக்கிய மில்லையென் றெண்ணுதிவற்றைவிட்டுப்
போய்ச் சுத்தமித்தைபாகியசுவர்க்காதிடோங்கொள்ளவதற்
கேற்றவறுஷ்டானங்கள் பண்ண வேண்டுமென்று பிராந்த
ராசு மிகவுங்கிலேசப்பட்டு முயற்சி பண்ணிற்றமுறிவுகேட
ரெல்லாம், (யாவர்க்கொப்பென்னில்),--தாகத்திற் தண்ணீர்
கண்டுவிட்டுப்போய்த் தண்ணீர்கேட்டுச் சோடித்தேயுண்ண
வெண்ணித்துயருதுவார்களுந் தா. எ-து. வெய்யிலிலே தூர
வழிகடந்தினைத்துத் தண்ணீர்தாக மிகுந்த போதவ்விடதது
நல்ல குளிர்ந்தஜலமானதிருக்கவதனைவிட் டப்பாற்போய்க்
கண்டபேரை யெல்லா மெங்கே தண்ணீருண்டென்று கேட்
டுச்சோகமுற்றுப் பிரயாசப்பட்டுத் திரிந்தகானலைத் தண்ணீ
ரென்றுண்ணவிரும்பிச்சுலபப்பிற் பேதைபோர்க் கொப்
பர். ஐபோ! என்றிரங்கா நின்றான். எ-து. இதஞானப்பிர
காசர் கூறிபது.

வாழுவேவல்லைவாயிவலக்கைதாவென்னுயிர்க்குத்,
தோழனியுன்னை யொப்பார்சொல்லியு னில்லைகண்டா
ய், கோழைமானுடர்தென்னு், கொலைகனவாதிகொ

ண்டே, குழும்வார் குழலார்மொய்ப் பச்சுடரெனத்
தோன்றினாயே, (கடு)

(இ-ள்.) வாழவேவல்லையாமிவலக்கைதா. எ-து. இவ்வுல
த்து னெம்மைப்போல நீயும்வாழவல்லே வாமதந்திரியே யுன்
வலக்கையைத் தருவாயாக, -என்னுவிர்க்குத்தோழன்நீயுன்னை
பொப்பார்சொல்லிடினில்லை கண்டாய். எ-து. என்னுயிர்க்
குத் தோழனியே யன்றிச் சொல்லுங்காலத்துவேறில்லை கண்
டாய், -கோழை மானுடர் தீதென்னுங் கொலைகளவாதிக்கொ
ண்டே. எ-து. மனமில்லாதமானுடர் பொல்லாங்கென்றுசொல்
லப்பட்டகொலைகளவு முதலியவற்றை யாங்கைக் கொள்ளு
முறைமைபோலக் கைக்கொண்டு, -குழும் வார் குழலார்
மொய்ப்பச் சூடரெனத் தோன்றினாயே. எ-து. சுற்றுமொழு
ங்கு நீண்டகுழலினையுடையமடவார்சேவித்துப்போத விளக்
குப் போலத்தோன்றினாயாதலாற்றோழனியே. எ-து.

வலக்கைதாஎன்றது, பிரியவசனஞ்சொல்லியது. கொலை
களவாதியாவது, கொலைகளவுகட்காமம்பொய்இவையும், காம
சுரோத லோபமோகமதமார்ச்சரியமுதலியபிறவும். மதுமச்
சுவாமிசமைதந் முத்திரைபென்ற பஞ்மாபாதகத்துடனே
யருந்திச் சுகிக்கிறவன் சமர்த்தனென்பதுகருத்து.

இது வாமதந்திரியுங் கொலைகளவாதியோடு கூடுகையால்
அவனுந்தன்னோடு கூடியசமயத்தானென்று கூறிற்று (கடு)

கோழைமானுடர். எ-கு. பித்தாதிக்க முடையோர் என்றார்
ஞானப்பிரகாசர்.

நரசுராயனார் மாலைாடிந்தியன் நெரிவைமார்பாற்,
பேசொணாவகைகவெல்லாஞ் செய்தன்றோபெரியோ

ரானு, ராசையர்ஸளிர்போனா முமாக்கேவேவேண்டுமாயி
ன், வாசமார்சுமுலாரோடும் வல்லவா கூடிவாழ்
மின். (கக)

(இ-ள்.) ஈசனானுர்மாலோடித்திரன் தெரிவைமார்பா
ல்பே சொனாவகைகளெல்லாஞ் செய்தன்றோ பெரியோரா
னார். ஏ-து. உருத்திரன் பிரம்மா விஷ்ணு விவருடனித்திர
னும் ஸ்திரீகளிடத்துச் சொல்லவொண்ணாதபடிதலையிற்றரித்
தும்நாவிற்றரித்தும் மார்பிற்றரித்தும் கௌதமர்சாபந்தரித்து
மற்றுஞ் செய்துமன்றோ பெரியோரென்றெல்லாருஞ்சொல்ல
ப்பட்—ரர்கள். ஆகையால், - ஆசையால் அவர்போல் காமுமா
கவேவேண்டுமாயின் வாசமார்சுமுலாரோடும் வல்லவா கூடி
வாழ்மின். ஏ-து. அப்படி யவர்களைப்போல வெல்லாராலும்
பெரியோரென்று கொண்டாடப்படுதற்கு நமக்கு மாதையுண்
டாயின் மணம்பொருத்தின குழவினையுடைய மடவாரோடு
வல்லவண்ணம் வருத்தியும்பொருத்திவாழ்மின். ஏ-து. ஈஸ்
வரன், பாகத்திலே யொருத்தியைக் கரந்துஞ்சடையிலே
யொருத்தியைக் கரந்துவைத்தும், பிரமாநாவிலே யொருத்தி
யை வைத்தும் திலோத்தமை காரணமாகப்பிரமித்துத் தேடி
நான்முகனாயும், விஷ்ணு மார்பிலே யொருத்தியை வைத்தும்
பதினாறு விரங் கோபிகைமகளிரைப்போகித்தும் மற்றும் பர
தாரகமநம்பண்ணியும், இந்திரனகலிகைகாரணமாக வாயி
ரங்கண்ணனாகிய விவ்வாரெல்லாங்காண்க. சமணனுமிடக்
கூடிக் கூடிக்கொண்டான் றுன்றலைவனாகவே வண்டுமென்பது
கருதியெனக்கொள்க. மற்றுமுள்ள தேவருஷிகள் கைடகனா
பறிந்து கொள்ளென்பது கருத்து.

சிவஞானசித்தியார்பரபஞ்சம்.

இச்செய்யுள் ஸ்ரீ போகமே திவ்வியமான பதமென்பது.
கூறிற்று. (கக).

சசஞரயஞர்மாலோடிந்திரன் தெரிவைமார்பால், பேசொ
னுவகைகளெல்லாஞ் செப்தன்றோ ஓபரியோரானார். எ-து.
மக, தேவரென்னும்பரமேஸ்வரமானவர் பார்வதியாரைவா
டிபாகத்தில் வைத்தும் கங்காதேவிடைத் திருச்சடையிலே
தரித்தவைத்தும் மகாவிஷ்ணுமோகிரிபு மெடுத்தபோது
அவரைப் புணர்ந்து சாத்தரைப்பெற்றும் தாருகவந்தி
ரூபசஞ்ஞை - ய ஸ்திரீகளெல்லரையு மோகிக்கப்பண்ணியும்
அந்தரமூர்த்திக்காகப் பரவைநாய்ச்சியார்சங்கலிநாய்ச்சியாரி
டபுள்ளில் துதுநடந்தவர்களைக்கூட்டிவைத்தும் இவைமுதலா
கவநேகம்ல்லாவினோதுங்குளெல்லாம்பண்ணியும், பிரமதேவ
நானவர் சரஸ்வதிதேவியை நாவிலேவைத்தும் திலோத்த
மைகாரணமாக மிகவும் பிரமித்துமோகமுற்றுத்தேடி நான
முகனாகியும் ஊர்வசியைக்கூடி மகருஷியாகிய வசிஷ்டரைப்
பெற்றும், அந்தப்பிரமதேவனுக்கு மன்மதனுக்குந்தந்தையா
கியநாராயண மூர்த்தியானவர்மகாலக்ஷ்மிதேவியை மார்பில்
வைத்தும்பதினொருயிரங்கோபிகாஸ்திரீகளுடன்பதினொருயிரந்
திருவுருக்கொண்டு போகித்தும் பிரதாபித்தும், முப்பத்து
மூன்று கோடி தேவர்களுக்குங் கர்த்தனாகிய தேவேந்திரன்
இந்திரானியைத்தொடையிலேவைத்துக்கூடிச்சகித்தும் அக
லிகைபொருட்டாக வாழியங்கண்பெற்றும், இவர்களுெல்லா
ருமடவாரிடத்து விருப்பத்தாலே சொலலுதற்கரிய மார்க்
கங்குளெல்லாம் பண்ணியல்லவோயெல்லாரினுமேம்பட்டுப்
பெரியோரானார்கள். இவையெல்லாமுஞ் சுப்பிரமணிய

உரன்வர் தெய்வானையைப் புணர்ந்தும், விருத்தப் பிரம்மண
 ஶாகியும் வேங்கைவிருக்ஷமாகி நின்றும் அநேகவிநோத மெல்
 லாம் செய்து வள்ளிநாயகையைப் புணர்ந்தும், அவ்விருதேவி
 யரையுந்தமதிருபாரிசத்திலேயும் வைத்திருந்து மிகுந்தபோக
 மதுபவித்தும், இமவான்மேனையைக் கூடிச்சுகித்து ஈஸ்வர
 ருக்குப் பெண்கொடுத்துப் பெரியோனாகியும், மன்மதன்ரதி
 தேவியைக் கூடிச்சுகித்து ஜகத்தையெல்லாமோகிக்கப் பண்
 ணுமகத்திவ முடையனாகியும், சந்திரன் அசுவலி. முத்தியி
 இருபத்தேழுபெண்ணொன் கூடிச்சுகித்திருந்து மிகுந்ததண்
 ணொளியு முடையனாய்ப் பரமேசுரன்றிருமுடியிற் றரிக்கப்
 பெற்று மகுத்துவமுடையனாகியும், ஆதித்தபகவான் உசா
 தேவி பிரத்தியுச்சையென்னுந் தேவியரைக் கூடிச்சுகித்திருந்
 தும், குந்திதேவியைக் கூடிக்கன்னனைப்பயந்தும், காசிப்பிர
 மருஷிவெகுப்பிரயாசைப்பட்டு மாயாதேவியைப் புணர்ந்து
 சுகித்திருந்து சூரன்முதலோரைப் பெற்றுமேலோனாகியும்,
 பராசரப்பிரமருஷி மச்சகந்தியைக் கூடிச்சுகித்து வேதவியா
 சரைப் பெற்றும், அகத்தியமாமுனிலோபா முத்திரையுடன்
 இன்புற்றிருந்தும், சந்திரசூரியர்முதலானோர்போக்குவரவில்
 லாமன் மிகவுமுபரவளர்ந்த விந்தபர்வதத்தைப்பாதாளத்
 துக்கிச் சத்தசாகரமுஞ் சுத்தோதகமாக்கிப்பாநம்பண்ணித்
 திருகுற்றாலத்தில் விஷ்ணுவிக்கரகத்தைச் சிவலிங்கமாக்கிப்
 பொதியமாமலையில் வந்திருந்து பூமியைச்சமன்பண்ணிப்
 பெரியோனாகியும், மரீசிசம்பூதியைக் கூடிச்சுகித்தும், அக்
 திரி அநுகூயையைக் கூடிச்சுகித்தும், புலகங்கமையைக்
 கூடிச்சுகித்தும், புலத்தியன்ரதியைக் கூடிச்சுகித்தும், சத்
 தகருதுசந்தியைக் கூடிச்சுகித்தும், அங்கரர் மிருதியைக்

கூடிச்சுகித்தும், வசிஷ்டர் அருந்ததியைக்கூடிச் சுகித்தும் குணங்கியைக்கூடிச் சத்தியமாமுனியைப்பெற்றும், இங்ஙனங் கூறியசத்தவிருடிகளுந் தங்கண்மங்கையரைக் கூடிமகிழ்ந்தும் பெரியோராகியும், பிருகுமாமுனி*திவ்வியையைக்கூடிச்சுகித்தும், கௌதமருஷியகலிகையைக் கூடிச்சுகித்தும், குச்சரமாமுனி புத்திரரான மிருகசிருங்கர் சத்தியமாமுனி மக்கள் சவுத்தை முதலான நால்வரையுமணஞ்செய்து கூடிச்சுகித்தும், காம்பிலி தேசத்துச் சௌபரி யென்னும் பெரியோன் பொய்கைக்குள்ளே பன்னிரண்டு வருஷ மூழ்கியிருந்து மிகுந்ததபசுபண்ணிக் கொண்டிருக்கிற காலத்திலே சமவதமென்னும் வானீமீன் மனைவி மக்களென்னுஞ் சுந்தரத்தாருடன் கூடிக்களித்துச் சுகித்திருத்தலைக் கண்டு நாமுமிப்படிக்கூடிச்சுகித்துப்பிரதாபிக்கவேண்டுமென்று வாஞ்சித்து விவேகஞானம் வந்தும் தபசவிட்டுப்பொய்கையினின்றும் நீங்கிவந்துமனுவம்சத்தின் மாந்தாதாவென்னு மஹாராஜாவின்மக்கள்ஐம்பதின்மரையுமணஞ் செய்துமகிழ்ந்துஞ் சுகித்திருந்தும் பெரியே ஈனாகியும்*பாளியென்னும்பெரியோன் கலன்கழிமகளிரானவிராஜ ஸ்திரீகள் ஆயிரவருடன் கூடிப்போகித்து மகிழ்ந்திருந்து மேம்பாடுமிகுந்தும், திருப்புகலூரில் போகநாதஸ்வாமியென்னும்பெரியோன்விரஸ்திரீயுடனேகூடிப்போகித்திருந்துஞ் சித்திபுருஷனாகியும், தர்மபுத்திரராதியான பஞ்சபாண்டவருந் தம்பியுடையஸ்திரீயென்றுந் தமயனுடைய ஸ்திரீயென்றும் விசாரியாமல் திரௌபதி யென்னுமொரு பெண்ணுடனேகூடிச் சுகித்திருந்து மஹாராஜாக்க

* பிருகுமுனிவர்மனைவிபுலோமை என அவராற் கூறப்பட்ட பார்க்கவபுராணமென்னும் விநாயக புராணம் கூறுகின்றது. பிருகு கூறியது பார்க்கவம்.

ளாகி, தேச முழுதும் பரித்துப் பெரியோராகியும் அரிச்
சந்திரன் முதலான மேலான வரச ரெல்லாரும் ஸ்திரீயுட
னே கூடிச் சுகத்திருந்தும் பெரியோராயினர் என உங்கள்
புராண சாத்திரங்களே சொல்லும். அவைகளை யெல்லாருங்
கேட்டறிந்திருந்து மானுஷர் யானே குதிரையாடு மாடுபகி
இவை முதலான சகல ஜீவன்களும் ஸ்திரீ புமான்களாகக்
கூடிச் சுகத்திருப்பதை யறிந்திருந்தும், அன்றிலென்னும் பகி
தனது பேட்டு—னேகூடி முகத்தோடுமுகம் வைத்திருக்கை
யிலே சந்தேசமுகத்தைவிட்டு நீங்கினபோது அந்தவன்றி
னது மிகவுந்துக்கித்துக் கூப்பிடுதலும் பின்பந்தப்பேட்டின
முகத்திலே தன்முகம் வைத்தவுடனே கூப்பிடுதலுந்துக்
கமு நீங்கிச் சுகத்திருத்தலை யறிந்திருந்தும், அந்தப் பகிக்
குள்ள வறிவு மில்லாமல் பிரத்தியக்ஷ விற்பமா யிருக்கிற
ஸ்திரீ போகத்தைவிட்ட நிவிலலாமல் மறுமையுண்டென்
ணிக் கெட்டுப்போகிற பேருக்கையோவென்ன சொல்லப்
போகிறேன். மோக்ஷத்திற்குப்பெயர்கலியாணமென்றும்நிரு
வாணமென்றுநீங்களை சொல்லுகிறீர்களே? ஸ்திரீயைக்கூடி
யிற்பமறுபவித்தற்பொருட்டு மங்கலியந் தரிப்பதற்குக் கலி
யாண மென்றும் பின்பவளைக்கூடியறுபவிக்குங் கிரியைக்கு
நிர்வாணமென்று பெயருண்டாயிருத்தலாலும், இவைதம்மை
யே மோக்ஷமென்றறியாமல் வேறுமொருமோக்ஷமுண்டென
றெண்ணலாமோ புன்சமயத்தாரென்னை யறிவிலாதவனென்
றும் கிருபையிலாதவனென்றும் விசாரியாமற்சொல்லுவார்
கள்; இவ்விரண்டு முடையவனுனெயெல்லாமறிந்துள் ளாரி
டத்துமுள்ள கிருபையினாலே யெல்லாருங் கெட்டுப்பேகாம
விரங்கி யின்னமுஞ் சொல்லுகிறேன் கேட்டீராக. “கண்
னுதலியோகிருப்பக் காமனின்றிட வேட்கைக்கு, வின்னுது

தேவராதி மெலிந்தமை யோரார்மாறா, நெண்ணிவேண்ம
தனையேவ்வெரிவிழுத்திமவான்பெற்ற, பெண்ணினைப் புணர்
ந்துயிர்க்குப்பேரின்ப மளித்ததோரார். என்றிப்படியுங்கள்
பரமேச்சரரானவர் பார்வதியாரைப்பிரித்துபோயோகத்தி
லிருக்கும்போது பிரம விஷ்ணு இந்திராதிதேவர்கள் முத
லான சுகலஜ்ஜனங்களும்ஸ்திரீகூட்டரணின்லாமர் வருத்தமுற்
றார்களென்றும் உம்முடைபசுவாமி பார்வதியாராடன் கூடிப்
பின்பு முன்சொன்ன பேரொல்லோருக்கும் ஸ்ரீ புணர்ச்சியு
மதனாலவரும் பேரின்பமு முண்டாக்கினாரென்றும் நீங்களுண்
டென்சின் தவங்கள் தூவிலேநீங்கள்சொல்லுதலாலும், “ஞான
த்தாலென்னுடைய ஞானநானன்றானவானையிராவத நானா
ச்சிரமத்தில்லதநான், காண முறுபதவைகளிற் கருடனான்கதி
யதனி லீனமிலாமுத்திநாவிநாக்கதனிவிருதிநான்” என்றிப்
படியாச்சிரமகாலகனுள்ளும் ஸ்திரீயுடன் கூடிச்சுகித்திருக்கு
மில்லதமானது நாமென்றுகருஷுமாக வுங்கள் சுவாமி உங்
கள் சிவகிதையிற் சொல்லியிருத்தலாலும், உங்கள் திருகாவுக்
கரசுதம்பிரானென்னும்பெரிமோரானவர் “பாதினாய்ப் பாதி
நெஞ்சேபன்றிடோலளறுபட்டுத், தேறிந்தென்வையாகில் சிவ
சத்தினைமாரும், ஊதலேயுவர்ப்புநாறியுதரமே யொழு
கும் வாயில், கூறையான் மூடக்கண்டிகோலமாய்க் கருதி
னாயே” என்றும், “பெண்டிர்மக்கள் பெருந்துணை நன்னிதி,
யுண்டென்றண்ணியு வப்புறுமேழைகாள், கண்டுகொண்
மினோகாணார் முளையினைப், புண்டரீகப் பொதும்பிலொதுங்
கியே” என்றும்இப்படி விசாரியாமல் இவைகளைவெறுத்தோ
கிப் பின்பு, “கலியினங்கட்டிப்பட்ட கரும்பினும், பரிமலர்க்
கூழற்பாவைகல்லாரினுங், தனிமுடிக்கவித்தாளுமரீகினு, மிவி
யன் தன்னடைத்தார்க் கிடைமருதனே. என்றும்ஸ்ரீபோகமு,

தலான்போகங்களை யுத்திருஷ்டமாகப் பிற்பாடெல்லாம் விசாரித்தறித்தோதித்தேவாரந்திருவுளம்பற்றியிருத்தலானும், சுந்தரமூர்த்திநாயனாரானவர்சுய்வரப்பிரமாதிகளுக்கு மரியராய்ப் பசுபதியென்னும் பெயரினையுடையராய்த் தாமக்குச் சுவாமியாயிருக்கிறபரமேஸ்வரரைத் துதுசெல்லவிடுத்திப்பரவை நாய்ச்சியாரையுஞ் சங்கிலிநாய்ச்சியாரையுங் கூடிப்புணர்ந்திஞ் சுதித்தும் பெரியோராகியும், நீங்கள் விசுவாசமாகப் பத்திபண்ணுமாணிகைவாசகமுாத்தியென்னும் பெரியோர் "குரவுவார்குழலார்திரத்தேநின்றிருகுடிகெடுகின் றேனை" என்றும் "வெஞ்சேலனைய கண்ணூர்தம் வெருளிவலையிடுகப்பட்டு, நைந்தெனயேன்" என்றும். "தையார்மையலிலே தாழ்ந்துவிழக்கடவேனை" என்றும் "கொழுமணிபோர்நகையார் கொங்கைக்குன்றிடைச் சென்று குன்றிவிழுமடி யேனை விடுதிசுண்டாய்." எனறிவைமுதலானவனேகந்திருவாசகங்கள் ஸ்திரீகளவெறுத்தோதியிருந்தும் பிற்பாடெல்லாம் விசாரித்தநன்றாகவற்றிம்சசலமபிசுழக்கும் பொருட்டுத்திருவுளத்திலே கருபையுற்றிரங்கி மடவரலிடாரையும் அவர்களைச் சுசுக்கும் போகங்களையும் அநேகவிதமாகப் புகழ்ந்தும் திருச்சிற்றம்பலக்கோவை யென்னுஞ் சிறப்புமிருந்த நூல் நானூறுகலித்துறையாகவோதினமையானும், திருவள்ளுவரென்னும் பெரியோர் அறப்பால் பொருட்பால் இருவகைமுறைமையு முேதிப்பிற்பாடு காமத்துப்பாலேமிருந்த கருபையினுலே மிகவுஞ் சிறப்பித்து விரித்தோதியருளினமையானும், மற்றுதானுமார்க்கங்களினும்ஸ்திரீ கூட்டரவில் வருமேலானவன்பமே. மெய்யென்னும் இஃதன்றிச் சொல்லப்படுவனவெல்லாமித்தையென்றுங் கூறியதறிக்க. -- ஆசையாலவர்போன மூலாகவே வேண்டிமுாயின் வாசமார்குழலா ரோடும்வல்லவா

கூடிவாழ்மின். எ-து. ஆனபடியினாலேசுருர்முதலானபெரியோர்களைப்போல் நீங்களுமிகுந்தசிதர்ப்புடைத்தாய்ப் பேர்பெற்றுக்கொடித்திருக்க விரும்பினீர்களானால் சுகந்தநிறைந்த சூழலிணையுடையஸ்திரீகளுடனே விருப்பொடுகூடிப் புணர்ந்துஞ் சுகித்தவல்லவாய் வாழநீர்க்களர்க. எ-து.

இவ்வுரைஞானப்பிரகாசரியநீறியதி.

தையலாளுடலாடத்தாமவரோடுங் கூடிச், செய்யதாமரையை வென்றிற்றடி செம்பஞ்சுட்டி, மெய்யெலாம்பாதஞ்சூடும்வேடத்தார்மெய்யிற்கூடா, மையன்மானுடர்பொய்ம்மார்க்கவேடத்தேமாய்க்கின்றாரே ()

(இ-ள்.) தையலார்னுடலாடத்தாம்அவரோடுங்கூடி. எ-து. மகளிர்நுடனகாலத் தவ்வுடலை நீக்கியவரோடுங்கூடி,—செய்யதாமரையைவென்றிற்றடிசெம்பஞ்சுணட்டி எ-து. தாமரையினது சிவப்பையொப்பழித்தபாதத்தைச்செம்பஞ்சுட்டி,—மெய்எலாம் பாதஞ்சூடும் வேடத்தார்மெய்யிற்கூடாமையல் மானுடர் எ-து. அவரதடிகளாற் றமதுகாயமெங்கும் புனைந்துகொள்ளும் வேடத்தினிற்பவராகியவுலோகாயதருண்மையிற்கூடாதமயக்கத்தையுடையமானுடர்,—பொய்மார்க்கவேடத்தேமாய்க்கின்றாரே. எ-து. பொய்வழியாகிய தவவேடத்தைப்புகுந்து மாயாநின்றார்கள். எ-து.

இச்செய்யுள், தவவேடத்தைவிழித்துப் பொய்யென்றும் உலோகாயத மெய்யென்றுங் கூறிற்று. (கௌ)

மையன்மானுடர். எ-து. ஜகத்தாரமயக்கஞ்செய்யுமானுடருடைய, என்றும், பொய்ம்மார்க்கவேடத்தேமாய்க்கின்றாரே. எ-து. பொய்வழியாகிய வேடத்தை மெய்யென்றுமாய்

கின்ற ரறிவற்றே, என்றும் விசேடித்தனர் ஞானப்பிரகாசர்.

வாசமார் குழலினூர்கண்மணியல்குற்றடத்தேழுழ்கி, நேசமார் குமுதச்செவ்வாய முதினேநிறைய வுண்டு தேசலாமணிமென்றேண்மேற்சேர்ந்து வீற்றிருந்தி டாதே, மாசலாமனத்தோரெல்லாமறுமை கொண்டழிவர் மன்றோ.

(இ-ள்.) வாசமார் குழலினூர்கண்மணியல்குல்தடத்தேழுழ்கி. எ-து. மணம்பொருந்தின குழலினையுடையமடவார்க ளது ரத்திநத்தினுலமைக்கப்பட்ட மேகலைபொருந்தினவல்கு லென்னுந்துறையின்முழ்கி, — நேசமார் குமுதச்செவ்வாய் குமுதினேநிறையவுண்டு. எ-து. சிநேகமிகுதியையுடையவரது ஆம்பல்போலுஞ் சிவந்தவாயினிலுறுமுதத்தைப்பருகி, — தேசலாமணிமெல்தோண்மேற்சேர்ந்து வீற்றிருந்திடாதே, எ-து. ஒளிவிசிபமணிமினையுடைய மெல்லியதோண்மீதணைந்துவாழ்ந்திருந்திடாதே, — மாசலாமனத்தோரெல்லாமறுமைகொண்டழிவர்மன்றோ. எ-து. குற்றஞ்சேர்ந்தமனத்தையுடையபரசமயிகளெல்லா மறுமைப்பயனுண்டென்றழிவார்க ளர். எ-து. நேசமாதல் சிநேகமிகுத்தல். தேச விளக்கம். மாசலா மாசசேர்தல். மன்னுமோவு மசை. நீராடிப் போசநம்பண்ணிச்சுகத்துடனிராதுபிறப்புணடென்றுவியா குலப்படுவதென்னென்பது கருத்து.

இச்செய்யுளிம்மைப்பயனாய் பெண்போகமெய்யென்றும் மறுமைப்பயனாய் சுவர்க்கம்பொய்யென்றுங் கூறிற்று (கரு)

மாசலாமனத்தோர். எ-கு. மயக்கம்பொருந்தியமனதினையுடையோர், என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

மதிலிலா துதலாரோடுமணிலிலாமுன்றிலேறி, முதிர்
நிலாவெழிப்பச் செவ்வாபிளநிலா முகிழ்ப்ப மொய்த்த
கதாநிலா வடங்கொள் கொங்கைக்கண்கண்மார் பகல
மூழ்கும், புதுநிலாவியநன்போ கம்விடுவர்புன்சமயத்
தோரே.

(இ-ள்.) மதிலிலா துதலாரோடுமணிலிலாமுன்றிலேறி
எ-து. மதிபொருந்தியதுதலினையுடைய மாதரோடுங் கூடி-
யொளியையுடைய முன்றிலிற்சென்றேறி, — முதிர்நிலா
எறிப்பச்செவ்வாயிளநிலாமுகிழ்ப்பமொய்த்தகதிர்நிலாவடங்
கொள்கொங்கைக் கண்கள்மார்பகலமூழ்கும்புதுநிலாவிய நன்
போகம்விடுவர் புன்சமயத்தோரே. எ-து. பூரணச்சந்திரன்
விட்டுவிளங்க வவரதுசிவந்தவாயினகை யொள்தோன்றச்
செறிந்தவொளிமிக்க முத்துவடத்தைத் தாங்கிய முலைக்கண-
கள் தமதுமார்பகலத்தே மூழ்கும்படி யமுந்தியதுபவித்து
காடோறும் புதுமைதங்கிய நல்லவது போகத்தைக் கைவிடு-
வார்க ளிவ்வழிநில்லாத வவமாயசமயத்தார். எ-து.

இச்செய்யுள் ஸ்ரீபோகமாகியவதுபவசுகத்தைக் கூறிற்று. ()

ஊடுவதுணர்வதுற்றகல்விமங்கையரையுங்கி, வாடுவா-
தடிபில் வீழ்ந்து வருந்துவதுருந்தவப்பின், கூடுவதுண-
ர்வு கெட்டுக்குணமெலாம் வேட்கையேயாய், நீடுவா-
தின்பமுத்திபித்தினின்றூர்கண்முத்தர். (2-0)

(இ-ள்.) ஊடுவதுஉணர்வது உற்றகல்விமங்கையரையுங்கிவா-
டுவதுஅடியில்வீழ்ந்துவருந்துவதுஅருந்தவம். எ-து. கல்விடொ-
ருத்தின மாதர்தம்முடன்புதிதாகக் கூடியமாதரை நனைத்தது

தம்முட் னடுவதானு ல்வரையூடநீர்ப்பது பொருட்டாகத்
தளர்தலு மவர்களுடிகளிலேவீழ்ந்து வருந்துவதுமே யரிதா
கச்செய்யுந்தவமானது—பின் கூடுவது உணர்வுசெட்டு. எ-து.
அப்படித்தவத்தினிற் றபின்பு அந்தமகளிரோடுந் தன் அறிவு
கெட்டுக்கூடுவதுமுத்தியாம், — குணமெல்லாம் வேட்கையே
யாய் நீடுவது இன்பமுத்தி இத்தில் நின்றார்கள்முத்தர். எ-து.
இத்திரியங்களெல்லா மொருமைப்பட விருப்பம் நிலைபெறு
வது முத்தியின்பமாவது, இவ்வழியிலே நின்றவர்களே முத்
தராவர். எ-து. இன்பமுத்தியென்பதனை முத்தியின்பமென
மாறுக.

இச்செய்யுள், ஸ்ரீபோகத்திற்றவமுமுத்தியு முத்தியின்ப
மென்னுமுநறமையு மிதிலேநின்றவர்களே முத்தராவரென்
பதுங் கூறிற்று. இதனாற்சொல்லியது, அறிவுந் தவமு மோகநு
முமிது வென்பது. (உ)

கூடுவதுணர்வதுற்றகல்வி. எ-து. மடவாரு—அற்றபோ
தினனதினாலேயிவளங்கலாப்ப்புற்றாளென் றறிவதே மிகுந்த
கல்வி, என்றும், மங்கையரையுள்கவாடுவதடியில் வீழ்ந்து
வருந்துவதருந்தவம்பின். எ-து. அவர்பிணக்கமுற்றபின்னரம்
மாதரையே நினைத்துக் கொண்டிருந்து வாட்—முறுவதும் அவ
ரடித்தலங்களில் வீழ்ந்துகிடந்தவரு—ல் தீர்ந்துமகிழ்வுற்றுக்
கூடும் பெரு—டு வருந்தாநிற்பதுமே யரிய தபமாகும், என்
தும். கூடுவதுணர்வுகெட்டுக் குணமெல்லாம் வேட்கையாகி
நீடுவதிற்பமுத்தி. எ-து, குணமெல்லாமின்பவிருப்பமேயா
ய்க் கலவியில் வருங்காடா த்மயமாய் அறிவறிந்து கூடுவதுநீட்
டித்துநிற்றதுமேலானவிற்பத்தை விளககு முத்தியாகும்என்
தும் பிரித்தரையோதினர் ஞானப்பிரகாசர்.

மற்றோருரையாசிரியர், ஊடுவது. எ-து. மடவார்களுடனைச் செய்யத்தாமவ் ஐடலுக்குடன்படுதலும்,—உணர்வது. எ-து. அவ்வுடனைத் தீர்த்தலுமாகிய விரண்டும்,—உற்றகல்வி, எ-து. கற்றற்றூரிய கல்வியாரம்,—மங்கையரையுள்கி. வாடுவதடியில் லீழ்ந்து வருந்துவதருந்தவம். எ-து. பிரிந்தகாலத்தில் மடவாரை நினைந்துடல் மெலிவதும்¹ பிரிந்துவந்த காலத்திற் புலவிமிகுதியாலவருடைய பாதங்களிற் பணிந்து புணர்ச்சிக்கு—ன்பரிமளவுமனம் வருந்துவதுமாகிய விரண்டுஞ் செய்தற்கரிய தவங்களாம்,—பின். எ-து. புணர்ச்சிக்குடன்பட்ட பின்பு,—கூடுவதுணர்வுகெட்டுக் குணமெலாம் வேட்கையாகி நீடுவது. எ-து. அவரோடுபுணர்வதும் புணர்ச்சியிலறிவுலயம் பட்டைம்பொறிகளு மாசைவடிவாய் நிலைபெறுவதுமாகிய விரண்டும் —இன்பமுத்தி. எ-து. மோகூஇன்பமாம், என்று பிரித்துரையுரைத்திருக்கின்றனர். இவ்வுரையின் வித்தியாசங்களை யுகித்தறிக.

வீட்டினை யுள்தென்றோடி மெலிவதுங்கெண்ணை வீடு, காட்டினோர் கண்டோர் கேட்டோர்கரியவை யுண்டேற்காட்டிர், நாட்டினிலரசனானைக்கிசையவே நடந்துநாளு, மீட்டியபொருள் கொண்டிங்கேபின் பத்து ளிசைந்திடரே. (உக)

(இ-ள்.) வீட்டினை உள்தென்று ஒடி மெலிவது இங்கு என்னை. எ-து. காணப்பட்ட பெண்போகத்தையது பவியாது வேறே லீட்டினபமுள் தென்றுதடுமாறி மெலியுந்தவத்தைச் செய்வது யாது,—விடுகாட்டினோர் கண்டோர் கேட்டோர் கரியவை யுண்டேங்காட்டிர். எ-து. அந்தவீட்டினைக் காட்டினவர்களை யுங் கண்டவர்களை யு மதனைக்கேட்டவர்களை யு முண்டாகிற்

றொருகாளையாய்மெள்ளவேயுளரென்றுகொண்டுவிரும்புமாறு
வினம்பிடே. எ-து. நீபிறந்துவளர்கின்றநாளிலுன்மாதாவி
னுயிரையும் பிற்ப்பதன்முன்னுன்பிதாவினுயிரையுங் கட்டில
னாக்காணத்தொழிலைப்பிரியுமியமன்கொண்டுபோகநீயிளமை
நீங்கியறிந்தபின்பு மாதாபிதாநமத்குண்டென்றுமெல்லக்கரு
தியநெறி நீகூறியகாட்சியன்று, அனுமானமேகாண். எ-து.
கள்ளமேபுரிகாஸனார், எ-து. இயமன்றொழில் கட்டிலனாகா
மையின் உண்ணல்கோடல் விருமபல்கருதல்.

இச்செய்யுள் உலோகாயதன்கூறியமதத்தை முறையானே
மறுப்பானெடுத்திக்கொண்டவன் காட்சியளவையேயுள்ள
தென்பதனைமறுத்தனுமானமுண்டென்பதுகூறிற்று. (க)

இடித்துமின்னியிருண்டுமேகமெழுந்தபோதிது
பெய்யுமென், றுதிதததும்மயில்சந்தமுந்தியிலேத்துவார்
புனலாறுகொண், டெடுத்தவந்திடமால்வரைக்கணி
ருந்துகொண்டல்சொரிந்ததென்று, முடித்ததும்மலை
காட்சியன்றனுமானமென்றுமொழிந்திடே. (உ)

(இ-ள.) இடித்துமின்னியிருண்டுமேகமெழுந்தபோதிது
பெய்யுமென்றடித்ததும். எ-து. மேகமானதுமுழங்கியமின்
னியுமிருண்டும்பரந்தெழுந்தவிடத்திதனான்மழைபெய்யுமென்
துநினைப்புண்டானதும், — அகல்சந்தமுந்தியிலேத்துவார்புன
லாறுகொண்டெடுத்துவந்திட. எ-து. ஆறானதகல்சந்தனமுத
கலிபவநரைத்தள்ளி யிலைந்தொழுதுநீரைக்கொண்டுவந்திட, —
மால்வரைக்கணிருந்துகொண்டல் சொரிந்ததென்று முடித்த
தும். எ-து. அதனைக்கண்டு பெரியமலையினிடத்தேமேகமிரு
ந்தவருஷித்ததெனதுநினைந்துநிச்சயித்ததும், — இவைகாட்சி

வன் ரதுமானமென்று கூறுவாராக.

இச்செய்யுள் மேகத்தின்று ருத்ரமு மதனுடைய விகர்ப்
முங் கர்ரண அறுமானமென்றும், வெள்ளங்கண்டு மலைத்தலை
யில் வருடமுண்டென்றுகாண்கை காரிய அறுமானமென்றுங்
கூறிற்று.

காண்டலோவதுமானமாவதுங் காட்சிமுன்னதுங்
காட்சியேந், பூண்டபூத வுடம்பினுள்ளெழு போத
மென்கொடுகண்டனை, மாண்டவாயின்மனங்கொண்
ஞானமுணர்ந்ததும்மறுமானமென், நீண்டுபூதமியை
ந்ததிவ்வுடலென்பதென்பிரமாணமே. (ஈ)

இ-ள்.) காண்டலோவதுமானமாவதுங் காட்சிமுன்னது
ங்காட்சியேல். எ-து. நீ ரதுமானமென்று கூறப்பட்டதங்
காட்சியே, அவை பூர்வக்காட்சியாகையால் பூர்வக்காட்சியுங்
காட்சியென்று நீகூறில்.—பூண்டபூதவுடம்பினுள்ளெழு போ
தமென்கொடுகண்டனை. எ-து. பூதக்கூட்டத்தினுள் னோரறி
வெழுமென்று கூறியதறுமானமன்றி யாதுகொண்டிகண்டனை.
அன்றியும்,— மாண்டவாயின்மனங்கொண ஞான முணர்ந்த
தும்மறுமானமென்று. எ-து. சத்தாதிகளைப் பொறியிடமாக
நின்றறியுமென்னு மறிவுங்காட்சியல்ல, வதுமானமென்றுகொ
ள்வாயாக; — ஈண்டுபூதமியைந்ததிவ்வுட லென்பதென்பிர
மாணமே. எ-து. இஃதன்றிப் பிரமாணமுமில்லையென்று
கூறுவை. அங்ஙனங்கூறிற், பூதக்கூட்டத்தி னுருத்தோன்று
மென்று கூறியதுயர்து. உன்காட்சியு மறுமானப் பிரமாண
மேமென் றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யு ளுதுமானமில்லையென்று கூற மீளவும்...
 னை யதுமானமுண்டென்று கூறிப் பிரமாண முண்டென்று...
 கோரெல்லேகூறிற்று. இவ்விடத்துப் பூதங்களின் கற்பனையு...
 ம்பாமென்று சொல்லிய தெந்தப் பிரமாணத்தால் ளுதுமானத்தால்
 லெனக்கொள்க. ஆதலால் லிலங்கத்தைக்கொண் டிலங்கியை
 பூதிக்கி ளுதுமான மதுமானமெனக்கொள்க.

இம்முன்றுபாட்டாலு மதுமானமுண்டென்று சாதித்த
 தெனக்கொள்க (௩)

காண்டலோவதுமானமாவதுங் காட்சிமுன்னதுங் காட்சி
 யேல். எ-து. பிரத்தியக்ஷத்தைத்தானோ வதுமானமென்று
 சொல்வது; ஏனென்னில்? முன்பே மலையிலே மழைபெய்யக்
 கண்டு பிற்பா டதனால்வருகிறவெள்ளத்தையுங் கண்டவனல்
 லோ பின்புமொருவிசை வருகிற வெள்ளத்தைக்கண்டு மலையிலே
 மழைபெய்ததென்றறிந்தான், ஆதலால் நீரதுமானமெ
 ன்றதும் பிரத்தியக்ஷமென்கருயானால், காரியகாரனுதுமான
 வகை நீயறியாயானாலு மின்னஞ்சொல்லுகிறோம். என்றுவிரி
 துரை யோதினர் ஞானப்பிரகாசர்.

பழுதிலாமறைகண்ட நூல்பழுதின்றியுண்டதுபாரி
 ன்மேன், மொழிவர்ச்சோ திடமுன்னியின்னது முடியுமெ
 ன்பது முன்னமே, யழிவிலாததுகண்டனம் மவையன்
 றியுஞ் சிலவாகமங்களி, னெழுதியோர்ப்படியென்று
 கொண்டிருக்கியெடுப்பதுமெண்ணிடே. (௪)

(இ-ள்.) பழுதிலாமறைகண்ட நூல்பழுதின்றியுண்டதுபா
 ரின்மேன் மொழிவர்ச்சோதிட முன்னியின்னது முடியுமென்
 பது முன்னமே யழிவிலாததுகண்டனம். எ-து. குற்றமில்

லாத வேதமுதலாகிய நூற்கள் குற்றமின்றிச் சொல்வனவுள. ஆதெங்ஙனமென்னிற், பூமியின்கட் சோதிடநூலோர்கருதி நிகழ்காலத்தினின்று மெதிர்காலத்துவினையை முன்பு கூற நிற் பர்கள். பின்பதுவு மழியில்லாதாகக் கண்டனம்,—அவைய ன்றியுஞ் சிலவாகமங்களி னெழுதியோர்படியென்று கொண் டிரு நிதியெயிப்பதுமெண்ணிடே. எ-து. அவையொழிந்துஞ் சிலநூற்பிரமாணத்தினுள்ளபடியை யெடுத்துக்கொண் டித ந்தகாலத்தில் வைக்கப்பட்டிப் பூமியின்கண் மறைந்துகிடக் கும் பொருள்களையுமெடுக்கப்படும், அவை நூற்பிரமாண மே யென் றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் ஆகமப்பிரமாண முண் டென்றுகூற்றியு.

உள்ளதாவதென்னுஞ் செய்யுண்முத லிச்செய்யுட் காறு மொருதொடர்.

(சு)

சோதிடநூலோ ரெதிர்காலத்துவினையைச் சொல்லுதலா வது இன்னகால மிவ்வளவு இன்னகரணந்தீணடுமெனவும், உற்பாதங்கள் வருமென்றும், இன்னகால மழைபெய்யுமென் னும், இத்தனைகால மழையிலையென்றும், இவள்பெறப்போ சிற பிள்ளை யாண்பெண்ணென்றும், பிறந்தபிள்ளைக் காயிசி வ்வளவென்றும், மரணபரியந்தம்வருஞ் சுகதுக்கங்களுமிலா பச்சேதங்களுந் தொழிவு மித்தியாதியான முறைமைகளைச் சொல்லுதல், சிலசாத்திரப்படி பூமியிற்கிடந்தபொருளையெடு த்தலாவது, அச்சாத்திரவழிகூட்டிய அஞ்சனமெழுதிட்டார்த் தெடுகும்பொருளை என்றார் ஞானப்பிரகாசர். ஜோதிடசாத் திரப்படி பொருள்முதலிய பூமியிற்கிடப்பதை யெடுப்பது முள, அவை டீமேசுர உள்ளமுடையான்முதலிய ஜோதிட நூற்களில் ஆரூடபாசத்திற் சொல்லியகாண்டத்திற்காண்க.

பூதமானவை நித்தமென்று புத்தந்ததென்னை யுருக்களா, யாதலோடழிவாகுமாதலினால்குவோரவர்வேண்டிடிம், காதலோடுகடாதிமண்கொடியற்றுவோருளர்கண்டனஞ், சீதநீரிலெழுந்தகொப்புணிகழ்ந்தமாருதச் செய்கையே. (௫)

(இ-ள்.) பூதமானவைநித்தமென்றுபுத்தந்ததென்னை. எ-து. பூதநான்கு நித்தமென்று மழியாதவியல்பையுடைத்தென்றுங் கூறியதென்னை?—உருக்களா யாதலோடழிவாகுமாதலினால்குவோரவர்வேண்டிடிம். எ-து. பூதக்கூட்டத்திலுருத்தோன்றுதலுங்கெடுதலுமுண்டாதலா லிவைநித்தமன்றியிவைகூட்டுவானொருகர்த்தாவேண்டுமீ. ஆஃதென்போலவெண்ணில்,—காதலோடுகடாதிமண்கொடியற்றுவோருளர்கண்டனம். எ-து நீயுவமைகூறியகடாதிக்கொயு மணனைக்கொண்டுண்டாக்குவானைக்காண்டலால்.—சீதநீரிலெழுந்தகொப்புணிகழ்ந்தமாருதச்செய்கையே. எ-து. நீரிடமாகக்குமிழிதோன்றுமாபோல் மனமுதலாயின தோன்றுமென்றுகூறினாய்; குமிழியும்வாயுவா லுண்டாம். ஆகையா, லுருவிடத்திலு மனமுதலானவற்றைக் கூட்டுதற்கொருகர்த்தாவேண்டுமென்றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் முறையானே பூதங்கணித்தமென்பதனையு மவற்றின்கூட்டத்தாலுருக்கடோன்றி யவ்வுருக்களிற் புத்தி முதலாயின தோன்றுமென்பதனையும்அத் திதனையாக்குவா னொருகர்த்தாவுண்டென்றுங்கூறிற்று. (௫)

நீரின்வந்தெழுக்கொப்புணீர துவாயெழுந்திகழ்பூத முமோரின்வேறுணர்வாயெழாவவைபூதமாகியுதித் திடுந்தேரினூறடைகாய்செறிந்தவை சேரவேறுசிவப்

பெழும்பாரினிற் பிரியாது புந்திபழிப்படம்பு கிடக்க
வே. (சு)

(இ-ள்.) நீரினவந்தெழுநீரகாப்புணீரது வாயெழுநீர்கழ்
பூதமுமோரின் வேறுணர்வாயெழாவவைபூதமாகியுதித்திடும்.
எ-து. நீரின்கண்ணே நோன்றுங் குமிழியுரீராமாறுபோல,
வினங்கியபூதமும் விசாரிக்குமிடத்து வேறுகவறியுமறிவாகாது
காயபூதமேயாம்.--தேரினுறடைகாய்செறிந்தவைசேரவேறு
சிவப்பெழும். எ-து. அன்றியும். நூறுந்காயுமடையுங்கூடி
யவைகலந்தவிடத்தொரு சிவப்புண்டாமாபோலப்பூதக்கூட்
டத்தி னோரறிவெழுமெனக்கூறியது, — பாரினிற்பிரியாது.
எ-து. பூமியிடத்துச்சிவப்புச்சேர்வையைநீங்காது,—புந்தி-
பழிப்புடம்புகிடக்கவே. எ-து. அச்சேர்வைபோலப் புத்தியு
மவ்வுடலைவிட்டுநீங்காதாகவேண்டும். அங்ஙனமன்றி யுடல்
கிடக்கப் புத்திநீங்குகையா னீகூறியபழிப்பாம். எ-து. பழி
ப்பென்பதனைப் பின்னேகூட்டுக. கொப்புள் விகாரம். பிரி
யாதென்னுஞ்சொல்லைப் புந்தியுடனுங் கூட்டுக

இச்செய்யுள் பூதத்தின்கூட்டத்தி லறியுமறிவுதோன்று
மென்பதனைமறுத்துப் பூதத்திற்றோன்றியது காயபூதமேயா
மெனக்கூறிற்று. (ஞானம்) பூதக்கூட்டத்தடம்பாமென்கிறது
பிரத்தியட்சத்தாங்கண்டாயோ வநாமானததாலறிந்தாயோ
வென்றா லனுமித்தேபென்னிற் சிவனையும் நுமாஹுதியா லசே
தகமல்லவென்றனுமித்துக்கொள்வாயாக. (சு)

கூறுசேர்வையின்வந்தபோதுசிவப்பெனுங்குண
மொன்றுமே, வேறுவேறுபுலன்குணங்களுடற்கண்
வந்துவிளந்ததென், னூறுகாயடைகூடும் வேறொரு

வன்றனாலெனநோக்கிநீ, தேறுபூதசெயற்கும்வேண்
டுமொருத்தனென்றுதெளிந்திடே. (எ)

(இ-ள்.) கூறுசேர்வையின்வந்தபோது சிவப்பெணுகுண
மொன்றுமே வேறுவேறுபுலன்குணங்களுடற்கண் வந்துவிட
ந்ததென். எ-து. நூறுங் காயுமடைபுமென்றுகூறப்பட்டசேர்
வையின் கண் வந்தவிடத்துச் சிவப்பெணுமொருதன்மையே
காணப்படும். அப்படியொருதன்மையேயாகாது புலனென
தும் பொறியென்றுங் குணங்களென்றுந் தனித்தனியுடற்கண்
வந்துண்டாகியதெனனை? ஆதனறியும், - நூறுகாயடைகூடும்
வேறொருவன்றனாலெனநோக்கிநீ தேறுபூதசெயற்கும்வேண்
டுமொருத்தனென்று தெளிந்திடே. எ-து. நூறுங் காயுமடை
யுஞ் சிவப்பேறக்கூட்டுதற் கொருவன்வேண்டுமென்பதனை
நீகருதியதுதோலப் பூதச்செயற்கு மொருத்தன்வேண்டுமெ
ன்று நிச்சயமாகத் தெளிந்திடுவாயாக. எ-து தேறித்தெளிந்
தினெனக் கூட்டுக.

இச்செய்யுளும் பூதக்கூட்டத்தறிவுமுதலியதோன்றாதென
மறுத்துத் தோற்றுவிப்பாளுருகர்த்தாவுண்டெனக்கூறிற்று.

ஆனவையம்பொறியுண்டிந்திரையச்சமைதுன
தியா, ஓனில்வந்திடுமுன்பிளாதவையென்றுரைக்கினு
லாதைபோல், வானின்வந்திடுமா தராணலியாகிமானு
டராதியா, யோனிபன்மையுடன்றுபூதமுறும்புணர்ச்
சியோர்தன்மையே. (அ)

(இ-ள்.) ஆனவையம்பொறியுண்டிந்திரையச்சமைதுன
மாதியா ஓனில்வந்திடுமுன்பிளாதவை யென்றுரைக்கினு
லாதைபோல். எ-து. சிலம்பியிடத்துநூல் தோன்றுமாபோல

முன்பில்லாதவையானவைம்பொறியுணவு துயில் பயமைது
 னமுதலியவைவகாயத்தின்குணமாகவிப்போதுண்டாமென்று
 நீ சொல்லில், — வாலினவந்திடுமாதரணலியாகிமானு—ரா
 தியாய். எ-து. மாதரணலியாகிமானு—ராதியாயு மாகாயு
 தினின்றும் தோன்றலவேண்டும்.—யோனிபனமையுதின்று
 பூதமுதும்புணர்ச்சியோர்தன்மையே. எ-து பூதங்கூட்டமொ
 ருதன்மையாகலானமிருசபசுட்ட-சிதாபராகிகளாகிய யோனி
 பேதமுமில்லையாம். ஆகையால்ந்கூறியதுபொருளானது. எ-து
 ஆனவைம்பொறியென்றது முன்பில்லவையா யிப்பொழுது
 ண்டானவை யென்கையால். உலாந்தை சிலம்பி.

இச்செய்யுளைம்பொறிமுதலிய முன்பில்லவையா யிப்போ
 துண்டாமென்னின் மாதரணலியாகியபேதவசஞ் சிப்பொ
 முதுண்டாமெனப்படுமாகையால்வையிப்போதுண்டானவை
 யன்றெனமதுத்துக் கூறிற்று.

நீரின்வந்தெழுமென்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறு
 முதையானே புத்திமுதலியன விப்போதுண்டாமென்பத
 னைக் கூறிற்று

(ஞானம்.) சதுட்பூதசமவாயந்தானே யிப்படிப்பலவாம்
 படிக்குக் காரணங்காட்டா யென்பதுகருத்து. (அ)

உலாந்தைபோல் என்பதனை ஒரோதையு எனப்பாடமோதி
 முன்பில்லாதவையுண்டென்று சொல்வாயாகில் அப்பொழுது
 ஒப்பற்றமகிழ்ச்சியையுண்டாக்கும், பூவானது, — வாலின்
 வந்திடும். எ-து. ஆகையத்திற்கேன்றி நித்குமாகையினுடே
 எனமுடித்தனர் ஞானப்பிரகாசர். இல்லாததுண்டாகாதென்
 பதுகருத்து. ஒகை மகிழ்ச்சி. அன்றியு மாதரணலியாகிமானு
 டாரதியா யோனி பனமையுமின்று. எ-து. பெண்ணுணவி
 யென்னும்பேதமு, மஃனுடையோனி யொன்பத்து தூறுயிர்பே

சிவஞானசித்தியார்பரபகூடம்.

தீம, மமரயோனி பதினொருதூருயிரமும், நாற்காலுடையன் பத்திதூருயிரமும். பறவைகள் பத்திதூருயிரமும், நீர்வாழ்வன பத்திதூருயிரமும், மூர்வனபதினைந்துதூருயிரமும், தாபரிகளிடத்தொன்பதிதூருயிரமும், மாகவெண் பத்திநான்குதூருயிரயோனிபேதங்களுமில்லாமல் என்றார்.

மற்றோருரையாசிரியருமிதுவேபாடமோதி, ஒரோகை. எ-து. ஒருநதியும், -பூ. எ-து. அதிற்றாமரைப்பூவும், -வானின் வந்திடும். எ-து ஆகாயத்திலுண்டாதல்வேண்டும், அவ்வாறின்மையான் முன்பில்லாதனதோன்றுமென்பதுகூடாது என்றுரைத்தனர். ஒகை பிரவாகத்தையுணர்த்தும் வு-சொற்றிருபு என்றனர்.

உரையாசிரியர் தத்தங்கருத்திற்கேற்பச் செய்யுளைத்திருத்தல்செய் துரையுரைத்தனராயின் தூலாசிரியர்கருத்தையெங்ஙனமில்வாறெனத்திணிதல்கூடும் ஆயினங்கருத்தி வேறுபாடில்லாமையே பெரிதாய்ப் பெறும்பயன். ஆதென்றிச் சிலரொவ்வோரபிமானத்தா லொவ்வோருரையைச்சிறப்பித்து மற்றோருரையைத் தற்கித்திழிவுபடுத்தியும் பக்திசிரத்தையுடையசாதகரை மயக்கஞ்செய்கின்றனர்; வேதாகமங்கட்கேபாவியமும் விபாககியாநங்களும் பலவாயின் இத்தாற்கீகர்களை யாற்சொல்வதுயாது. சிவபிரான் அவ்வவர்பக்குவத்திற்கேற்பவும் புண்ணியபாவங்கட்கேற்பவுஞ் செய்யுஞ் சித்விலாசமென்றே மனச்சமாதானஞ்செய்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

ஐந்துநான்கொருமுன்றிரண்டுடனென்றதாயுடலங்களின், வந்திடாவுணர்விந்தியங்களும்வன்னபன்மையுமின்மையாம், புந்தியோடியவன்னபாகுணங்கள்பூ

தபுணர்ச்சிதான், தமிழ்நாட்டிலிருந்து தமிழ்நாட்டினரை விரட்டிவிட்டு, அங்கே தந்தவா (கூ)

(இ-ள்) இத்தகான்கொருமுன்திரண்டினென்றதாயுடலங்களின்வந்திடா, வுணர்வித்தியங்களுமவன்னபன்மையுமின்மையாம். எ-து. நீ முன்பில்லையென்றுகூறிய கன்மமில்லையாயின் யோநிபேதமுமில்லையாய், அவ்வியோநிபேதங்களினுண்டாமுடலங்களிலித்திரியங்களு, மைந்துநான்கு மூன்றிரண்டொன்றென்னுமறிவுகளுமில்லையாம். அஃதன்றியும், — புத்தியோடியவன்னபோககுணங்கள் பூதபுணர்ச்சிதான், தந்திடாது. எ-து. புந்தியாலறியுமகூடாகுகளும்புசிப்புகளங் குணபேதங்களும்பூதக்கூட்டத்தரமாட்டாது.— இவைபேதமாயிடவந்தவாவினைதந்தவா. எ-து. இந்திரியமிகக்குறைவாகவுஞ்சாதிபேதமாகவுங் குணபேதமாகவும் இப்படிபேதித்திடவந்தவதனைக் கன்மத்தந்ததென்றறிவாயாக. எ-து. மின்னர் வன்னமஜாதி, பின்னர் வன்னம் அகூடம்.

இச்செய்யுள் கன்மமில்லையென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று.

(ஞானம்.) ஆதலாற்பூமிசெலாக்கினிவாயுவானதுசதுட்டயங்குடன்னில் விருத்தமாகையாற் றம்மிற்கூடாதாம், தம்மிற் கூடியொன்றாதலரிதெனக்கொள்க. ஒருகுணமாகாசத்தைக்குறித்தன்று கலப்பிக்குறித்ததாம். அன்றியு, மைந்திந்திரியங்கட்கு மைந்தறிவுபிறக்குமோ வேராறிவைந்தினும்பிறகுமோ,வைந்தினுமைத்தறிவுபிறக்கி லொன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லையாம். ஒருணர்வைந்தினும்பிறக்கி லதுவேசீவனென்றறிவாயாக.

வன்னபன்மை. எ-து. பலநிறங்களும் எனவும், புத்தியோ
டியவன்னபாகம். எ-து. அறிவுசெல்கின்ற அன்னமுதலிய
போகங்களும் எனவுங்கூறினர் ஞானப்பிரகாசர். அன்றியும்

புன்மரமுதலவுற்றறியுமோரறிவுயிர், மூரனந்தாதிராவாலறி
வோடாறிவுயிர், சிதலெழும்பாதிமூச்சறிவின் மூவறிவுயிர்,
தம்பிவண்டாதிகண்ணறிவினாலறிவுயிர், வானவர்மக்கணற்
கால்விலங்குபுள்ளாதி செவியறிவோடையறிவுயிரே. என்ப
தனானே இந்திரியபேதமு மறிவின் பேதமுங்காண்க எனவும்,
ஐந்துநான்கொருமூன்றிரண்டுமூன்றதாயுடவங்களின் வக்
திடாவுணர்வு. எ-து. பூதகுணங்களைக்கொள்ளிற் பூதங்கட்குக்
குணங்கீளியல்பல்லது கன்மத்தால் வந்தனவல்லாமையானு
முல்காயதநாலு பூதமேகொண்டாகாயங்கொள்ளாமையானு
மஃதரையாகுதென்க. என்ருர்.

மற்றேருரைமாதிரியரும் இதுகருத்தாய், புத்தியோடியவ
ன்னம். எ-து. மனம்விரும்பியசோறுந் துகிலுந்தலிய விஷய
புதார்த்தங்களையும்,—பேரகம். எ-து. வினஷயாறுபவத்தால்
வருஞ்சுகதையும்,—குணங்கள். எ-து. காமக்குரோதமுதலிய
குணங்களையும் எனவும், உன்னமும் டோசமும் குணங்களும்
என்னும் உம்மைதொக்கதென்றும், உன்னமென்றதேனைத்தகி
லாதிகளுக் குபலகண்ணென்றும், புந்தி. எ-து. மனத்தை
என்றும், விசேடித்துப் பிரித்துரை கூறினர்.

அறிவுபூதமதென்னில்வேறுபுறத்தறிந்தமைகண்டி-
லஞ், செறிவுதானுடலத்தெனிற்கவமானபேதுதுடறே
ருமே, குறிகொளாதுடல்வாயுவானதுகூடியுடாமையி
லென்னினீ, பிறிதராதுபிரிந்தகளுனமுறக்கமென்பி
றவாதே. (கடி)

(இ-ள்.) அறிவுபூதமதென்னின் வேறுபுறத்தறிந்தமைகண்
டிலம். எ-து. பூதங்களையறிவாமென்றுநீ கூறில், புலப்படக்
காணப்பட்ட மண்ணிலுந்நீரினுநெருப்பிலுங் காற்றிலு மறிவு

கண்டிலமன்றோ, — செறிவுதானுடலத்தெளிற் சுவமான போது
உடேருமோ. எ-து. உடலிலே செறிந்த போதுகாணும் தோன்
றுவதென்னிற், சுவமாய்க் கிடந்தசாலத் தறிவுகண்டதில்லை
மே, — குறிகொளாதுடல்வாயுவானதுகூட்டாமையினென்னினை.
எ-து. குறிக்கமாட்டாதுகாணும் வாயுப்பிறிந்தவாறே யென்று
நீகூறில், — பிறிதராதயிரிந்கருணமுநக்கமென்பிறவாததே
எ-து. அந்தவாயுவானது முறக்கத்திலே பிரியாதுநிற்க வறி
யாமல் நிற்பானேன். ஆகையாற் பூதக்கூட்டத்தறிவுதோன்
ருது, வேறோறறிவுண்டென்றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுளான்மாவில்லையென்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. ()

அறிவுடற்குணமென்னிலானையதாதியந்தமெனும்
பதாவுறுமுடற்பெரிதானவற்றினுதித்திடும்பெரிதாக
வேசிறுவுடற் செறிஞானமுஞ் சிறிதாயிடும் பரிணம
மும் பெறுமுடற்சிறிதாவதென் பெரிதாவதென்கில
பேசிடே. (கக)

(இ-ள்.) அறிவுடற்குணமென்னில். எ-து. அறிவென்று
வேறொருமுதலில்லை யுடற்குணமேகாணு மறிவென்றுநீகூறி
ன, — ஆனையதாதியந்தமெனும்பதா வுறுமுடற்பெரிதானவற்
ற்றினுதித்திடும்பெரிதாகவே சிறுவுடற்செறிஞானமுஞ்சிறிதாயி
டும் எ-து. ஆனமுதலெனும்புருகவெடுத்தவுடலிற் பெரிதான
வற்றினுதிக்குமறிவு பெரிதாயுஞ் சிறிதானவற்றினுதிக்குமறிவு
சிறிதாயுமிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமன்றி, -- பரிணமமும்பெறு
முடற்சிறிதாவதென்பெரிதாவதென்கிலபேசிடே. எ-து. பரி
ணமத்தையுடையயானையுடன் கறிவுசிறிதாயுஞ் சிறியவுடையு
டையமானுடற் கறிவுபெரிதாயுமிருப்பதென்? ஆகையாலறிவு

டற்குணமன்று, வேறுநீசொல்லத்தக்கது ண்டாயிற்சொல்.
எ-து.

இவ்வாறு ஸ்ரீராமன் டற்குணமென்பதனை மறுத்து ஆன்மா
வின் குணமென்று கூறிற்று. இதுகண்மத்தாலென்பது கருத்து
அன்றியுஞ் சரீரம்வளருந்தோறு முறிவுவளர்வுமதுகெழிந்தோ
றுங்கெடவுங் காண்டலானுஞ் சரீரத்தைப்பிரிக்ந்து சேதநனிற்
கக்காணப் படாமலானுஞ் சரீரகாரியமென்லிற், பிருதிவி
டணமாகியவிந்தனம் பெறுகுந்தோறும்பெருகிச் சுருங்கு
தோறுஞ்சுருங்கியதனில்வேறுபடப்படாதாகியிந்தனமில்லா
தவழியில்லையாகி ன்றவக்குநியிந்தனகாரியமாகியிந்தனத்துட
னென்றாகாவாறுபோல வறிவுசரீரகாரியமாகிச் சரீரத்துட
னென்றாகா. அன்றியும் அறிவுமகாசரீரவானி லற்பசரீரிடாயி
னான சகலசாத்திரஞானமுடையனாகக்காண்டலிற் சரீரவிரு
த்தியாற் செதனத்துகரு விருத்தியில்லைபெனக்கொள்க. (கக)

போதமும்மெலிவாகியும்மலிபூதமானவைகூடலிற
பேமோடுபெருத்துடற்கள் சிறுத்தபெற்றிமையென்
றிட னோதுடற்பெரிதானவுஞ்சிறிதாயிடா சிறிதானவு
ந்தியிற்பெரிதாயிடா முனமுள்ளதன்மையினீடுமே. ()

(இ-ள்.) போதமும்மெலிவாகியும்மலிபூதமானவைகூடலி
ற்பேதமோடுபெருத்துடற்கள் சிறுத்தபெற்றிமையென்றி
எ-து. அற்றன்று, டற்குணமேசாணுமறிவெனறது, பூதமா
னவைகூடுகாலத்துப் போதமெலிவாகியும் பூதமலிவாகியுங்
கூடலி லறிவுசிறுத்துக் காயம்பெருத்ததென்றும், போதமலி
வாகியும் பூதமெலிவாகியுங்கூடலி லறிவுபெருத்துக் காயஞ்சிறு
த்ததென்று மங்ஙனமுதையென்றுநீகூறின், ஓதுடற்பெரி
தானவுஞ் சிறிதாயிடாசிறிதானவு ந்தியிற்பெரிதாயிடாமுன்

முள்ளதன்மைநினைமிமே. எ-து. பூதக்கூட்டத்தாற் றேன்று
மென்று நீகூறியவுடல் பெரிதானவுடல்சிறிதாயிடாது, சிறி
தானவுடல்பெரிதாயிடாது, முன்னமுன்னமுள்ளமுறைமைப்
பாட்டிணிற்கவேண்டும். ஆங்ஙனநில்லாதுபெரியவுடல்காலஞ்
சென்றாற் சிறிதாயுஞ் சிறியவுடல்காலஞ்சென்றாற் பெரிதாயு
ழிருத்தலாற் பூதக்கூட்டத்திற்றேன்றுமறிவன்று. கன்மத்துக
கீடாகவடிவெடுத்துக்கோடலாமென்று கருதுவாயாக. எ-து.
நீடுதல் நிலைபெறுதல்.

இச்செய்யுளு மறிவுட் குணமே, பூதங்களினுடைய புணர்
ச்சிவிசேஷங்களினாலே காயமுமறிவுமேறிக் குறைந்திருந்த
தென்று கூறுவதனை யல்லவென்றுமறுத்துக்கூறிற்று. (கூஉ)

போதமும் மெலிவாகியும் மலிபூதமானவை கூடலில்என
பதனைபோதவும் மெலிவாகியும்மலிபூதமானவைகூடலில்என்
றோதி மிகுந்தபூதங்களானவை மிகவுங்கூடினபோது என்று
ரையுரைத்தனர் ஞானப்பிரகாசர். மற்றோருரையாசிரியரும்
இதுவேகருத்தாங்கூறியிருக்கின்றனர்.

இயல்புகாணியையென்னின்வேறிசைபெண்ணோ
டாணிருதன்மையாஞ், செயல்கொளாவிவற்செய்தி
காரணமாகவந்துசெனிப்பதே, னியல்பதாமுடல்பூத
காரியமாவதும் மிலையாகுமாண், மயல்தாம்வினையா
லொருத்தன் வகுத்ததன்மைபின்வந்ததே. (கூஉ)

(இ-ள்.) இயல்புகாணியையென்னில் எ-து. கன்ம முட
லாகவெடுத்துக்கோடற்கறிவில்லை, இவையெல்லாம்பூதவியல்
பென்றுநீகூறின்,—வேறிசை பெண்ணோடாணிருதன்மையா
ஞ்செயல்கொளா. எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக.)

இயல்பொருதன்மைப் பட்டிருத்தலின்றி வேற்றுமைப்படப் பொருந்தியிரண்டுதன்மையாகிய பெண்ணுணைன்னுமுறை மையுக்கொள்ளாது. — இவர்க்கெய்திகாரணமாகவந்துசெனி ப்பதேன். எ-து. இஃதன்றியும், பூதகாரணமாகி விரண்டு தன்மைப்படப் பெண்ணுணைன்னுமுறைமை காரணமாகப் பிறப்பதென்னை? — இயல்பதாமுடல்பூதகாரியமாவதும்மிலை யாகுமால். எ-து. ஆகையால், இயல்பாமென்றவுடல் பூத வியல்புமல்லவாய்ப் பூதகாரியமாவதுமில்லையாம். அதனால், மயல்தாம். எ-து. நீ கூறியதுமயக்கத்தையுடைத்தாம். — வினை யாலொருத்தன் வகுத்ததன்மையின்வந்ததே. எ-து. கன்மத்தி க்கி—ககவொருத்தனுண்டாக் கப் பட்டதன்மையிசைவரு முருக் கென்னுறறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள்சாயம்பேதப்படுவதுபல்பென்பதனைமறுத்துக் கூறிற்று. (ஞானம்.) பூர்வஜந்மவாசனைகாண் பிறந்தபோதே மாதாவின் முலையைப்பிடித்தல் பசுமுதலானவையிற்றினங் காண்கையால் மறுபிறப்புண்டென்கை விசாரியாய். ஆதலா வியல்பாவதொருகுணமாய் வேறுபிரித்தாலும் விரியாதிருத் தல்வேண்டும். இதுவேன்றுபடச்செய்தசெயலிலே பட்டுப் போதுதலாற் கர்த்தாவுண்டென்பதுகருத்தெனக்கொள்க. ()

காரணம்மவையென்றகதன்னைகடாதிபோனிகழ் காரிய, நேரணைந்துசமைந்துநின்றிடுமென்பதும்மது நேர்விலோம், பேரணைந்துடுமொன்றோடொன்று பொருந்துமாகில்வருந்தியு, நீரணைந்தொருநீயினின்ற துகண்டதாரிகழ்த்திடே. (கஉ)

(இ-ள்) காரணம்மவையென்றதென்னைகடாதிபோனிகழ் காரிய நேரணைந்துசமைந்துநின்றிடு மென்பதும்மதுகேட்கு

லோம். எ-து. உருக்கட்குப் பெண்ணுண்செய்திகாரணமென்று நீ கூறியதென்னே? மண்ணின்கட்சடாதிகடோன்று மாறுடோலப்பூதகாரணத்திற் பெண்ணுண்சுகாரியப்பட்டுத்தம்மிற் கூடியகூட்டத்தேயுருச் சமைந்திடுமென்று நீ சொல்லுகிறவிதயாம்பொருந்துகேரோமில்லை. அஃதெங்ஙனமென்லில, -பேரணைந்திடுமொன்றோடொன்று. எ-து. நீ கூறியபூதங்கண்குந்தம்மின்மாறுபயிற், -பொருந்துமாகல் வருந்தியுநீரணைந்தொருதியினின் றதுகண்டதாயினிகழ்த்திடு. எ-து. அவைமறுதலையாகாமற்கூடுமாயி னீருந்தியுமோரிடத்திற் கூடிநின் றதன்மையையுன்சாட்சியளவையிற் கண்டதுண்டாயின் வருந்தியுஞ்சொல்வாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள்பூதகாரணத்தாற் பெண்ணுண்ணுங்காரியமுண்டாகாதென்று மறுத்துக்கூறிற்று. அப்படியாகி னீரிலே சித்தர்கள் விளக்கெரிக்கக்கண்டோம், சமுத்திரத்திலே வடவாமுகாக்கிநிநிற்குமெனக்கேட்டோ மென்பையாகிற், சித்தர்களு மவறுதத்திலேநிறுத்தினதல்லது நீரில் விளக்குநில்லாதுநிற்கி லெவ்வடத்திலுநிறகவேண்டும்; வடவாமுகாககநியுஞ்சமுத்திரத்திலேநிற்கும், அது நாலுமலைக்குநடுவேநிற்கும், அது சாத்திரங்குநிற்காண்க. விரிகுநிப்பெருகும். (கசு)

வடவாமுகாக்கி சமுத்திரத்திலேநிற்பது. சிவாக்கணையென்றும் அது "தொலையாவிருடர்நாளுஞ்சுழல்வதுஞ் சூழுமுந்நீர், நிலையாயிருப்பதுநீள்வான்சார்ப்பதுநிடுசெம்பொற், சிலையானமேருச்சலிபாதிருப்பதுஞ்சேடனுச்சி, யலையாநிருப்பதுமம்பலத்தாடிதனுணையிலே" என்பதுபோல் சமுத்திரத்திலே நாலுமலைக்குநடுவேநிற்கு மென்றும் எடுத்ததரைபுரைத்தனர் ஞானப்பிரகாசர்.

பூதமேவுபுணர்ச்சியேபுரிகாயகாரணமாகுமேற்,
காதலாநெடுபெண்ணுமேவு புணர்ச்சிகாரணமாவ
தென், ஆதியேயுலகத்திலாநெடுபெண்ணுமாயனை
காரிய,நாதனாயவியோடுகூடி நயந்தகாரணமென்பரே.

(இ-ள்.) பூதமேவுபுணர்ச்சியே புரிகாயகாரணமாகுமேல்
எ-து. பூதக்கூட்டமே பொருந்தப்பட்டகாயத்துக்குக்காரண
மாயின்,—காதலாநெடுபெண்ணுமேவு புணர்ச்சிகாரணமா
வதென். எ-து. டெண்ணுண் காதலோடுபுணரும்புணர்ச்சி
காரணமாக வருக்கன் காரியப்படுவானேன். அங்ஙனமானது,
ஆதியேயுலகத்திலாநெடுபெண்ணுமாயனைகாரிய,நாதனாயகி
யோடுகூடி-நயந்தகாரணமென்பரே. எ-து. அநாதியே கர்
த்தாநாயகியோடுகூடிப்போகத்தைவிரும்ப வதுகாரணமாக
வாதியேயுடன்கண்ணுண்டென்காரியப்பட்டதுகாரணமாக
வருக்கன் காரியப்படுவருதலன்றிப் பூதக்கூட்டங்காரணமெ
னப்படாது.

இச்செய்யுளுருக்குப் பூதஙகாரணமன்று கர்த்தாவே
நியமித்தகாரணமென்பது கூறிற்று. ஜீவனுமுருக்களை வகுத்
துகொள்ளவறியாது, ஸ்திரீபுமன்களும்படியே, சர்த்
தாவுஞ்சத்திசுவமாகவடிவுகொள்ளச் சந்திரிமாதிரத்திலே
சன்மத்துக்கிடாகவுருககடோன்றுமென்றறிக.

இயல்புகாணியை மென்னஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்
யுட்காறு முருக்க்குப்பூதங காரணமென்ற மறுத்துக
கூறியதாம். (கரு)

கந்தம்மொம்மைகலந்திடும்பு ன்கன்மமென்செய்த
தென்முனை,சந்தனந்தழஸ்சாரநீரிருதன்மையுற்றிடுமா
றதோர், தந்தகன்மநீரண்டனைந்துதருஞ்சகத்தொடு
துக்கமுஞ், சிந்தியாவெழுவினாற்றிநிமலேறுடற்கிலை
தேறிடே. (கசு)

(இ-ள்.) கந்தம்வெம்மைகலந்திடும்புனல்கன்மமென்செய்த தென்றனை. எ-து. புனலானது சந்தனாதிக்கைக்கூடிக்குளர் ந்தும் நெருப்பைக்கூடி வெப்பங்கலந்துமிருத்தலா லிஃதென் னகன்மஞ்செய்தது, ஆதலாற்சன்மமில்லையென்று கூறினாய், - சந்தனந்தழச்சார நீரிருதன்மையுற்றிடுமாறதோர். எ-து. நயுவமங்கூறிய நீர் சந்தனத்தையுந்தழையுஞ்சாரவொருபொ ரூட் கிரண்டுதன்மையுண்டானவாறுபோல விசாரிப்பாயாக. தந்தகன்மமிரண்டனைந்துருஞ்சுகத்தொடுதுக்கமும். எ-து. கன்மமிரண்டுவகைப்படப்பொருந்திச் சுகதுக்கங்களைக்கொடு க்கும்,—சுந்தியாவெழுசீவனுற்றிடும் வேறுடற்கிலேதேறிடே. எ-து. அந்தச்சுகதுக்கங்களையுற்றறிந்திடுவது சேதநமானவுமி ருக்கல்லது அசேதநமானவுருக்கட்கில்லையென் றறிவாயாக. எ-து. தந்தகன்மமாவது, முன்னநத்திலறிவுண்டாக்கிக்கொ ண்டதாய்ப் பின்னநத்திலவந்து கூடியகன்மம். சுந்தியாவெ ழுசீவனென்றது சுகதுக்கங்களுக்குப் பிரிபாப்பிரியப்படுதலை:

இச்செய்யுள், கன்மமில்லை யென்பதனைமறுத்துக் கூறி ற்று. உன்னிலிரண்டுபேதமாகச் சொல்லப்பட்ட ஸ்ந்திய சைதன்ஸிய வாதிபோலன்று, சரீரமுஞ்செவியுநாவு மூக் குங்கண்னுங்கிடக்கச் சைதன்ஸியமில்லாமையாற் சீவனே சைதனஸிய மென்றுகொள்வாயாக. (கசு)

சுகதுக்கஞ்சேதனவுயிர்த்து. எ-து. ஜீவியாதசரீரத்திற் காடைசாற்றி ஆபரணம்பூட்டிச் சந்தனம்பூசி மாலைசூட்டிப் பிரேதாலங்காரம்பண்ணினபாடையிலெடுத்துப்போனபோ து மகநியுந்தானுமிரண்டறக்கலந்து வேகிறபோதுஞ் சரீர த்திற்காணுமையாலே சுகதுக்கம்ஜீவனுக்கேயென்றுதவறித்த னர் ஞானப்பிரகாசர்.

இன்பமெய்தியிருந்துநீவினை யில்லைபிங்கியல்பென் றிடிந், இன்பமெய்திவினா னென்மற்றிது சொல்லிடா ய்சொல்லவல்லையேன், முன்புசெய்திடுகன்மமென்றறி கன்மமுமுதல்வன்னறிந், தன்பினாலுறுவிக்குமப்பய னுங்கமைப்பொடநாதியே. (௧௭)

(இ-ள்.) இன்பமெய்தியிருந்து நீ வினையில்லையுங்கியல் பென்றிடில். எ-து. நீ ஸ்திரீகளுடன் கூடிப் போகவின் பத்தை யதுபவித்திருந்துமியல்பொழியக்கன்மமில்லையென்று கூறில்; துன்பமெய்திவினா எனன். எ-து. அந்தஸ்திரீகணிக்னவிடத்து த்துக்கப்படுவானேன்,—மற்றிது சொல்லிடாய் சொல்லவல்லே யேல். எ-து. இஃதெத்தால்வந்ததென்று சொல்லவல்லையா னுற் சொல்லுவாயாக,—முன்புசெய்திடுகன்மமென்றறி. எ-து ஸ்திரீகளுடன் கூடிப் போகத்தையதுபவிப்பதும் அவரைநீங்கி த்துன்பத்தையதுபவிப்பதும் நீ முன்செய்தபுண்ணிய பாவ மென்றறிவாயாக,—கன்மமுமுதல்வன்னறிந்தன் பினாலுறுவிக் கும். எ-து. அந்தப்புண்ணியபாவங்களுந்தாமாகவணைவத ல்ல, காத்தாவானவ னறிவுகள்செய்த கன்மத்துக்கிடாகவறி ந்ததுக்கிரகத்தாலே யூட்டுவன்,—அப்பயனான்கமைப்பொட நாதியே. எ-து. அறிவுங்கன்மமுமதனைக்கூட்டுதலு மநாதியே யுள்ளது. எ-து. மற்று—அசை. அறிவு அதிகாரமுநடைம யால்வந்தது. பயன் கன்மம்.

இச்செய்யுள் புண்ணியபாவமுண்டென வறிவித்தலைக்கூறி த்று. துன்பம் மடலேறுகைமுதலானவை. வேம்புகைப்பதங் கரும்புதித்திப்பதமியல்பென்னிற் நித்தித்ததென்றுங்கைத்த தென்றுஞ்சொல்லுகிற சைதன் னியமொன்றுண்டு காணவன் கன்மத்துக்கிடாகச் சுகதுக்கப்படுவெனனக்கொள்க. (௧௭)

அநாதியே ஸுமைவின் றெனின் மலமாயை கன்மம
 னுச்சிவன், நா திகன்மம னுக்கள் செய்யவறிந் துகன்ம
 முடற் செயா, வநாதிகாரியமா முடற் களசேதனம் ம
 ணையாவறிந், தநாதியாதியமைக்கவேண்டு மமைப்பி
 னோடுமநாதியே. (கஅ)

(இ-ள்.) அநாதியேல் இமைவின் றெனின். எ-து. நீர்
 கூறியவை யநாதியேயாமாகில் ஒருவனாக் கூட்டுதலில்லை யெ
 ன்றுகூறின், -மல மாயை கன்மம் னுச்சிவன் அநாதி. எ-து.
 மலமுமாயையுங் கன்மமு மான்மாவங் சர்த்தாவு மநாதி, -
 கன்மம் னுணுக்கள் செய்ய வறிந்து கன்மமுடற் செயா. எ-து.
 கன்மத்தை யான்மாக்கள் செய்ய வந்தககன்மந்தானாயறிந்
 தான்மாக்களுக் குருவையெடுத்துக் கூட்டமாட்டாது - அநாதி
 காரியமா முடற்கள் அசேதனம் மணையாவறிந்து. எ-து. அநாதி
 யேகாரியப்பட்டு வருமுடற்கள் அசேதனமாகையா லான்மா
 வையறிந்து கூடமாட்டா, - அநாதியாதியமைக்கவேண்டும்
 எ-து. ஆகையா லநாதியாகிய கர்த்தா வான்மாவையுங்கன்மத்
 தையு மதற்குப் பொருந்தின வருவையுமாதியாகக் கூட்டல்
 வேண்டும், - அமைப்பினோடும் அநாதியே. எ-து. அப்படிய
 வன் கூட்டின கூட்டரவுமநாதியாகையா லிதுவுமநாதிதான்.
 எ-து.

இச்செய்யுள், கன்மமு முயிருமுடலுமொருவன் கூட்டப்படு
 தலா லநாதியன் றென்றவிடத் திவையெல்லாமநாதியாகும்,
 இவையசேதன மாகையாலே யொருவன் கூட்டவேண்டும்,
 அதுகொண்டாதியென்று கூறப்படும். அக்கூட்டரவுமநாதிப்
 பட்டு வருகையா லெவையுமநாதியென்பது கூறியது.

கத்தவ்வெம்மை என்னுஞ் செய்யுள் முத லிச்செய்யுள்காறுங்
 கன்மமுண்டென்னு மதற்குப் பிரமாணங்களார்கூறியது. (1)

காடுண்ணுகரணங்களுக்குப் பீர் கண்டிடாமையினிற்
 றெனின், காணுமோகடங்கண்டகண்ணினேக்கண்டுநி
 ற்பதுங்கண்ணதே, காடுண்ணுதுபிர்தானும்பபடி.க்
 கண்டிடுங்கரணங்களைக், காடுண்ணுகரணங்களுக்குப்
 ருண்மையாவதுங்கண்டிடே. (கசு)

(இ-ள்.) காடுண்ணுகரணங்களுக்குப் பீர் கண்டிடாமையினி
 ன்றெனின். எ-து. புறக்கரணங்களுக்குப் பீர்காணவொண்ணு
 தாகையாற் காட்சிக்குப்புலப்படாமையி னுண்மாவென்றோ
 ன்றில்லையென்றுகூறின், —காணுமோகடங்கண்டகண்ணினேக்
 கண்டுநிற்பதுங்கண்ணதே எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்
 பமாறுக) சரீரமானதுதன்னைக்கண்டகண்ணைத்தான்காணவ
 ற்றோ? அச்சரீரத்தைக்கண்டுநிற்பதுங் கண்ணுக்குள்ள தொ
 டிலேகாண், —காடுண்ணுதுபிர்தானும்பபடி. எ-து. காட்சிய
 ளவையாகியகண்ணுக்குக் காணவொண்ணுதென்றவயிரு மித்
 தன்மைத்து;—கண்டிடுங்கரணங்களை. எ-து. உயிர்சேதனமா
 கையாற் கரணங்களைக்கண்டுநிற்கும், —காடுண்ணு கரணங்க
 ளுக்கு. எ-து. கண்களைச்சரீரமறியாதவாறுபோலக் கரண
 ங்களுமவ்வாண்மாவைக்காணவொண்ணு, —உயிருண்மையா
 வுதங்கண்டிடே. எ-து. ஆகையாலான்மாவையுண்மையாக
 வுண்டெனவறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் காட்சியுளவையுக்குக் காணப்படாதாகையா
 ளான்மாவில்லையென்றவனையுண்டெனமறுத்துக்கூறிற்று. ()
 அங்கியானதுகாணுமொன்றை யணைந்துநின்றுநிக
 ழந்திடும், பங்கியாதுபிர்தானும்பபடிப் பற்றியல்லது
 நின்றிடா, தெங்குமார்தயிலத்தையுண்டெழுபமான
 தெரிந்திடு, மங்கதாமுடனினுக்கண்ம மருந்தியாருநி
 ராவதே. (20)

(இ.ள்.) அங்கியானதுதானுமொன்றை யணைத்துநின்றிருக்க
 ழ்ந்தும் பங்கியாதிர்தானுமிப்படிபற்றியல்லதுநின்றி—
 எ-து டெருப்பானதோரிந்தனத்தைப்பற்றிநின்றதன் வடிவை
 சூட்டிந் தன்மையன்றித் தனித்துநின்றதன் வடிவைசூட்டி
 ந்தன்மையுடைத்து, அதுபோலவான்மாவுமேருரு
 வைச்சூடியன்றிந் கமாட்டாது, — எங்குமார்தயிலத்தையுண்
 டெழுதியமானதெரிந்தும். எ-து. தகளி பெங்குநிறைந்தவெ
 ண்ணெனையப்படுக யோங்குபதியமானதெரியாநிற்கும், —
 அங்குதாமுடவின் அசன்மமருந்தியாருயிராவதே. எ-து. அப்
 படிக்கண்பத்தாலெயிந்துக்கொண்டகாயத்தினின்றங்கன்மத்
 தைப்பிப்பதான்மாவாம். எ-து. திளி, காயத்திற்கும், எண்
 ணெய்கன்மத்திற்கும், சிபமாண்மாவிற் குமுஉமை, பங்கியாது
 அடியாது.

இச்செய்யுளான்மாவொன்றோடுகூடியல்லது தனித்துநில்
 லாதென்பதகூறிற்று. (உ)

அறிவுதானுடலத்தின்வேறுதுவாயிரந்துபிறந்திடி,
 னறிவுமுன்புநதிங்குவந்துமறிந்திடாமையதின்றெனின்,
 னறிவையோகனவத்து நீநனவத்தையன் அதுதத்திருந்,
 தறியு மவ்வறிவோமயக்கறிவா தலா ஸரியாதுகாண்.

(இ.ள்.) அறிவுதானுடலத்தின்வேறுதுவாயிரந்துபிறந்திடின
 றிவுமுன்புநதிங்குவந்துமறிந்திடாமையதின்றெனின் எ-து
 அறிவான திவ்வுடலத்தின்வேறுபட்டிதந்தும் பிறந்தந்திரியு
 மாயி னவ்வறிவுமுன்புள்ளதாயி விட்பிறப்பினுமறிதாமையி
 ன்றியறிவேயாபிருக்கவேண்டும். ஆஃசில்லையென்றுந் கூறி
 ன், — அறிவையோகனவத்து நீநனவத்தை. எ-து. நீ கனவு
 மாணுமிடத் தக்கனவைநனவென்பதன்றிக் கனவென்பதறிதி

யோ? ஆஃதன்றியும், — உன்னுதரத்திருத்தறியுமவறிவோ
மயக்கறிவு. எ-து. நீ மாதாவுதரத்திஸ்முந்தறிந்தவறிவோபூத
தேகமானபின்புமடங்கினவறிவு, — ஆதலாலறியாதுகாண்.
எ-து. ஆகையாலிற்ற்தும்பிரந்தந்திரிகையால் ஆன்மாவுக்கறி
யாகையே குணங்காண். எ-து.

இச்செய்யுளான்மாவறிவாகி ஸெல்பொழுதுமறியவேண்டு
மென்பதனைமறுத்தான்மாவுச்சறிவுமறியாமையுங்குணமெனக்
கூறிற்று. (௨௧)

இறந்திடும்மறிவேபிறந்திடும்மென்பதிங்கசையா
தெனின, னுறங்கிடும்பொழுதின்றிறின்றிறுணர்விவகுதித்
திடுமாறதோர், பிறந்தவிவ்வுடல்போகவேறுடல்பின்
புவந்தமைபேசிடின், மறந்திடங்கனவத்தின்வேறுடல்
வந்தவாறுமதித்திடே. (௨௨)

(இ-ள். இறந்திடும்மறிவே பிறந்திடும்மென்பதிங் கசையா
தெனின். எ-து. இறந்தவறிவேபிறக்குமென் றிவ்விடத்துக்
கூறியது பொருத்தமுடைத்தன்றென்று நீகூறின்,— உறங்கி
டும் பொழுதின்றி நன் னுணர்விங்குதித்திடும்மாறதோர். எ-து.
நீதுயில்செய்யுமிடத்து முகத்திற்பாம்பேறவு மறிவின்றிக்கிட
ந்து விழித்தவிடத்தணர்வினின்னு பாம்பைக்காணவும் பயப்
படுமாறு விசாரிப்டாயாக,— பிறந்தவிவ்வுடல்போக வேறு
டல்பின்புவந்தமைபேசிடின். எ-து. இப்போதெடுத்துக்கொ
ண்ட காயங்கெட்டாற் பின்புமற்றொருகாட முண்டாம்படி
யெப்படியென்று சொல்லின்,— மறந்திடங்கனவத்தின் வேறு
டல் வந்தவாறுமதித்திடே. எ-து. நனவைமறந்திடங்கனவி
லுன்னையெடுத்துக்கொண்டுதிரியுமு— லுன்னையகூடியவாறெந்
தன்மை மத்தன்மையாக வென்றறிவாயாக. எ-து,

இச்செய்யுள் ளிதந்தவழிவுபிறவாதென்னுமதனையு முன் புள்ளகுக்குமதேகம்வந்து பின்பு—லாகாதென்பதனையு மறுத்துக் கூறிற்று. உன்றியுமொரு ஓந்மத்துவைத்தபொருளைப் பிறிதொருஓந்மத்துச் சாத்திப் பிரமாணத்தா ளறிந்துகாட்டித் தலும், பிசாசாதி ஓந்மநுண்காலத்துவிருத்தாந்தத்தை மறித் தவர்க்கறிவித்தலுளவாகவங்காணுந்நுயிதனையறிவாயாக ()

கரணம்வாயுவிடத்தடங்க வடங்குவந்தெழுகாரிய மரணமானவிடத்து மற் றிவைமாய்ந்து பின்பு வருஞ் செயல், கரணமார்க்கலைகெட்டுதிப்ப விடப்பினோடுபிறப்பையுந், தரணியோர்கண்மதிக்குரைப்ப ருபிர்க்கு மிப்படிசாற்றிடே. (உ)

(இ-ள்.) கரணம்வாயுவிடத்தடங்க வடங்குவந்தெழுகாரிய மரணமானவிடத்து மற் றிவைமாய்ந்துபின்பு வருஞ்செயல் ள-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக.) ஒருவன் மரணமானவிடத்திந்திரியங்களுக்கெட்டுப் பின்பவைவருமுறைமைப் பாடெத்தன்மைத்தென்னில்? ஒருவன்மூர்ச்சித்தவிடத்துக்கரணங்கள்வாயுவிடத்தொடுங்க வவ்வாயுவுஞ்சேட்டைகெட்டுப் பின்பவன்மூர்ச்சைதீர்ந்தவிடத் தக்கரணங்கள்சேட்டைபட்டாற்போலும். இதன்றியும், -கரணமார்க்கலைகெட்டுதிப்ப விடப்பினோடுபிறப்பையுந்தரணியோர்கண்மதிக்குரைப்ப ள-து மதியினதுகரணம்பொருந்தினகலைக டன்னிடத்துக்கெட்டுந் தேன்றியு முலகத்துள்ளோ ரதனைமதிக்கு மிறப்பும்பிறப்புமாகக் கூறிநித்பாகள். அதுபோல,—உயிர்ச்சுமிப்படிச்சாற்றிடே. ள-து. ஆன்மாவுச்சுமிப்படிச் கூறுவாயாக ள-து.

இச்செய்யுளான்மாவின்னுடையதுஸ்காய்த்தினுள்ள கரணங்கள் சூக்குமகாயத்திலும் பொருந்துமென்பதுமான்மா நித்தியமென்பதுங்கூறிற்று.

காணொருகரணங்களுக்கென்னுஞ்செய்யுண்முதலிச்செய்யுட்காறு மீளவுமான்மாவில்லையென்று மான்மாவுக்கறிவில்லையென்று மிரந்தவறிவுபிறவாதென்றுங் கூறுவதனைமறுத்துக் கூறியதாம். இதனால்வாயுவியங்காதகாலத்திற் கரணமியங்காதெனக்கொள்க. (உங)

புதமானவைகாரியங்கள்பொலிந்துமன் னியழிந்திடு, மாதலாலொருநாதனிங்குளனென் றழிந்து கொளையென, பேதமானகடாதிமண்ணினில்வந்தவாறு பிடித்திடிற், கோதிலாதகுலாலனல்வருசெய்கையென்றுபுறிப்பரே. (உஅ)

(இ-ள்.) புதமானவைகாரியங்கள்பொலிந்துமன்னியழிந்திடுமாதலாலொருநாதனிங் குளனென்றறிந்திகொளையென. எ-து. நீ கூறியபூதங்கள்காரியப்பட்டுப் பெரிவினையுடைத்தாய்ப் புசிப்பவனுநிலைபெற்று மீளவுமழியாநிற்கும். ஆதலால்நீயெனயாக்கியுமழித்துஞ்செய்வானொரு காத்தாவுண்டென்றறிவாயாக. — பேதமானகடாதிமண்ணினில் வந்தவாறுபிடித்திடின எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாலாக) மண்ணினிடத்துக் கடாதிபேதம் வந்தாற்றோலப் பூதகாரியமேகாயமெனினில், — கோதிலாதகுலாலனல்வருசெய்கையென்றுபுறிப்பரே. எ-து. அம்மண்ணுங் குற்றமில்லாதகுலாலனதுசெய்கையாற் காரியப்பட்டாற்போலக் கர்த்தாவின்னுடையசெய்கையாற் பூதமுங்காரியப்பட்ட தென்றறிவாயாக. எ-து.

ஐயனே என்றதிலும் உயர்ந்ததெனினும் ஆதலால் சேதனமாகிய
மிருததுக் கொண்டு உயர்ந்ததெனினும் காரியப்படுமாறு போ
ஷப்பிரபஞ்சம் காரணலேகாரியப்படுமென்றவிவாயாக. (உசு)

பூதமானவைகாரியங்கள் பொலிந்துமன்னியழிந்திடுமா த
லாகிநோருநாதனிற்குளன். எ-து. பூதங்களானவை காரியங்க
ளாகப்படுபவலிந்துதோன்றி நின்றொடுங்காநிற்கும். ஆதலாலே
யிவையிற்றைத்தோற்றி நிறுத்தியொடுக்க வொருகர்த்தாவா
ளன் என்றார்ஞானப்பிரகாசர்.

வேதனான ஞானம்மறியாவிழுப்பொருள்பேதை
பாற், மூதனாருகாண்டந்திடுதோழன்வன்மைசெய்
தொண்டனாக், காதலாஸடியார்களுக்கெளியானடி க்
கமலங்கனி, காதலாஸணையீண்டன் வேண்டி னவியம்
மமயேதருங்கண்டி டே. (2௫)

(இ-ள்.) வேதனான ஞானம்மறியாவிழுப்பொருள்.
எ-து. பிரம்பாவும் விஷ்ணுவும் இருக்கு யசர் சாமம் ஆதர்
வணமென்னு நான்குவேதமு மறிதற்கரிதாகிய விழுமியபொ
ருள்,—பேதைபாற்றாதனாயிருகாண்டந்திடு தோழன்வன்மை
செய்தொண்டனாக். எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமா
றுக) வலிந்தாட்கொண்ட சுந்தரநாயனார்க்குத்திதனாய்ப் பா
வைநாய்ச்சியாரிடந் திரவின்சண்ணிருகாண்டந்ததுனைவன்,—
ஆதலாலடியார்களுக்கெளியான். எ-து. அப்படிப் பிரமவிஷ்
ணுக்களுக்கரியறையிறு மடியார்களுக்கெளியானெண்ணியவை
யிம்மையிலே கொடுக்கத்தக்கவனாகையால்,—அடிக்கமலங்க
ண்காதலாஸணை எ-து. அவன்ஸ்ரீபாதகமலங்களை நீ விருப்
பத்தோடும்வழிபடுவாயாக,—எண்டன் வேண்டி னவியை

யேதருங்கண்டிடே. எ-து. விரும்பியபோகத்தைப் பிம்மை
யிலேதருவனாதலால் அவனைமெய்யாகக் காண்பாயாக. எ-து.
வன்மைசெய் தொண்டனென்பதனைக்கர்த்தாவையேவற்றொ
ள்ளுந்தொண்டனெனினுமமையும்.

பூதமானவையென்னுஞ்செய்யுந் மிச்செய்யுந், பூதங்க
ளையுங்கூட்டிப் போகமோகங் கூடியுங்கொடுப்பன் கர்த்தா
வென்பதுகூறின. இதனால் வேண்டும்விடமும் பத்திபண்
னுவையாகிலிம்மையினுமதுபவிப்பை. கடுகெனச்சிவனைவழி
படுகவென்பது. (உரு)

அடியார்டுருக கெளரியான். எ கு. “பாராரவிசும்புளார்பா
தாளத்தார்புரத்தா, ராராலுங்காண்டற்கரியா நெமக்கெ
ளியபேராளன்” என்னும்திருவாசகத்தை உதகரித்துக் காட்
டினர் ஞானப்பிடகாசர்.

பொன்குலாவுமணிக்கலன்கண்மலம்புகிற்கைபொ
ருந்திடா, மின்குலாமிடையார்கடா முலகத்தின்வேட்
கைவிடும்பொருள், புன்புலான்மலமுத்திராதிபொசி
ந்துநா றுபுலக்கல, மென்கொலாமிவர்மேஸ்விமுந்ததி
வற்றினென்பெறவெண்ணியே. (உசு)

(இ-ள்.) பொன்குலாவுமணிக்கலன்கண்மலம்புகிற்கைபொ
ருந்திடா. எ-து. பொன்னுல்விளங்கப்படாநின்றமணிகள்
மலத்திடைவிழுந்தா லம்மலத்தினசுத்தத்தாற் கையாலெடுத்
தல் பொருந்தா, — மின்குலாமிடையார்கடா முலகத்தின்
வேட்கைவிடும்பொருள். எ-து. அதுபோல, உலகத்துமின
டோலதுடங்கினவிடையையுடைய மகளிர் பான்மிக்கவிருப்ப

முஞ் செயற்கைகடணநீங்கினுண்டாகிய வசுத்தமிகுதிகண் டாசையைவிடத்தக்கபொருளாம். அஃதென்போலவென் லில், புன்புலான்மலமுத்திராதிபொகிந்தநாறு புலைக்கலம். எ-து. புல்லிதாயவிரத்தமல மூத்திராதிகண்முதலானவைகசிந்துமிக வந்துர்க்கந்தத்தையுடைத்தாகிய டொல்லாக்காயமாகையால் என்கொலா மிவர்மேல்விழுந்த திவற்றினென்பெறவெண்ணி யே. எ-து. இம்மலமுத்திராதிகளி லென்னபெறுதற்குவிசா ரித் திவர்களிடத்து விருப்பமுண்டாயது. அஃதல்லவாயினி யாதுண்டாம். எ-து. (உசு)

தோவிரத்தமிறைச்சிமேதையெலும்புமச்சைசுவோ தநீ, ராலெடுத்தமுடைக்குரம்பையழுக்கினோடுபுழுக் குழா, தாலொழுக்கடுகோழையீர னுரைக்குமுத்திர பாத்திரஞ், சேலடர்த்தகண்ணார்களைன்பதுதேர்மல த்திரடிண்ணமே. (உஎ)

(இ-ள்.) தோவிரத்தமிறைச்சிமேதை யெலும்புமச்சை சுவேதநீ ராலெடுத்தமுடைக்குரம்பை. எ-து. துவக்கு உதி ரம் மாம்சம் மேதை அத்தி மச்சை சக்கிலஜல மிவையிற்றி னாலேயெடுத்துக்கொண்டதுர்க்கந்தமாகியகாயம், — அழுக்கி னோடுபுழுக்குழா தாலொழுக்கடுகோழையீர னுரைக்குமுத் திரபாத்திரம். எ-து. அதுவன்றியும் — ஊத்தையுடன் கருமி த்திரளீ தாலொழுக்குங்கோழையீர லிவைகளாற்பொங்குது ரைக்கு முத்திரபாண்டமாதலால் அப்படிப்பட்டகாயத்தை யுடையமகளிர், — சேலடர்த்தகண்ணார்களைன்பது தேர்மலத் திரள்திண்ணமே-சேலிரண்டித்தாற்போலுங் கண்ணையுடை யாரென்றுசொல்லுவதெத்தாலென்றுவிசாரிப்பாயாக; விசா ரிக்குமிடத்துச் சர்வமுநிச்சயமாகமலத்தொகுதியாகும். எ-து.

பொன்குலாவுமென்னுஞ்செய்யுளு மிச்செய்யுளும் பெண்
போகத்தைமெய்யென்பதனை மறுத்தக்கூறின. (உஎ)

ஆசையுற்றுமுன் குகைகளாகத்தமேவியனைந்துதின,
நேசுகித்தனவாயிடுஞ் சுகமேழையோடு ஹமின்பநீ,
மாசதற்றொளிர் நித்தசுத்தவளந்தருஞ்சுகவாரிகா, ணீச
னுக்கடிமைத்திறத்தினிசைந்துநாம் பெறுமின்பமே.

(இ-ள்.) ஆசையுற்றுமுன்குகைகளாகத்தமேவியனைந்துதின
நேசுகித்தனவாயிடுஞ் சுகமேழையோடு ஹமின்பநீ. எ-து.
(இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக) அறிவின்மகளிரோடு நீ
யின்பசுகமுறுவது ஆசைமிசுத்துத்தநிடாமும் பன்றியானது
மலத்திற்புக்கதனைப்புகித்தது அதலிப்புரண்டு மிகவுரு சுகத்
தையடைந்தனவாய்நிற்பன போலும். ஆங்குனமன்றியும், —
மாசதற்றொளிர் நித்தசுத்தவளந்தருஞ்சுகவாரிகா ணீசனுக்
கடிமைத்திறத்தி விசைந்துநாம்பெறுமின்பமே. எ-து. (இத
னைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக.) கர்த்தாவுக்கடிமைத்திறஞ்செ
ய்துயாங்கன்பெறுமின்பமாவது குற்றமற்றுவிளங்கும்படியா
யழியாததாய் நின்மலமாயிருக்குஞ் சிறப்பினையுடைத்தாகிய
விற்பசமுத்திரங்காண். எ-து. (உ-அ)

இகழ்ந்தநீ ரேந்திழையார்தம்மைச் சீயெனநெண்ணு துக
ந்தனைவதென்னென்னிற் சொல்வோம் “புத்திரரைக்காமுற்
றவர்தோட்புணர்வார்நல், லுத்தமர்நா லோர்ந்துனைப்போ
லோ, காலமுமந்திரமு முண்டிகலவியிலுங், காலமுமுண்டோ
வுனக்குக்காண்” என்றுவிதந்துகூறினர் ஞானப்பிரகாசர்.

குரோதமேகுணமாயிருந்தவர் சாந்திநன்மைகுறிக்கொளர், ராகமேயணைவார்களாசை யறுத்தவிற்பமறிந்திடார், பராவுதேவர்பராவுதூயபராபரன்னடிபற்றிநீ, விராவுமெய்பில்விடாதவிற்பம் விளந்திடும்பிதுமெய்ம்மையே. (உ-ச)

(இ-ள்.) குரோதமேகுணமாயிருந்தவர் சாந்திநன்மைகுறிக்கொளார். எது ஷோபமீகுதியையிப்பாகவுடையார் பெரையினுண்ணடாகிய நன்மையையறியமாட்டார், - அராகமேயணைவார்களாசையறுத்தவிற்பமறிந்திடார். எ-து. ஆசையேதமக்குக்குணமாகவுடையவர்கள் அவ்வாசையையறுத்தவர்களுந்ருண்டாகிய சுசத்தை யறிபமாட்டார்கள், அவர்களைப் போல நீயஞ்சிற்றின்பமாகிய அரிவையர் போகத்தைக்கைக்கொண்டுபேரின்பமாகியபிரமாநந்தத்தையறியாய். அஃதறிப்பவிரும்பின், - பராவுதேவர்பராவுதூயபராபரன்னடிபற்றிநீவிராவுமெய்பில்விடாத விற்பம்விளைந்திடும் மிதுமெய்ம்மையே. எ-து. இந்திராதிதேவர்களாற்பரவப்பட்ட பிரமவிஷ்ணுக்களாற் போற்றிசெய்யப்படும் சுத்தமானபரமகுமோனவனது ஸ்ரீபாதங்களைப்பற்றுக்கோடாகக்கொள்வாராக, அதனாலப்பொழுதே யுன்னுடைய சரீரந்தன்னிலைபொருத்தான நீங்காத சுகாநந்தம்பிரகாசிக்கும். இதுசத்தியம். எ-து.

பராவுவிராவென்றசொல் நீட்டல்வழிநீட்டலென்க. (உ-ச)

குரோதமேகுணமாயிருந்தவர் சாந்திநன்மைகுறிக்கொளார் ராகமேயணைவார்களாசை யறுத்தவிற்பமறிந்திடார். எ-து “ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர், பொறுத்தா

ரைப் பொன்போற் றொதிந்த” “பாபத்திற்கேதுந்நீங்காப் பழியினிற்கேதுவென்றே, கோபத்தைசகடிந்தார்தாமே’யின் புறுங்குணத்தாரிங்குங், கோபக்கூர்வானையுள்ள மெனுமுறை வைத்துக்கொண்டாற், ரூபத்தையுறுவாரிங்கு மங்குமார்சார் பாவாரே.” “எரியானகோப மெழுபோதிலாறி யினிதாய கூறியெதிரே, சிரியாதிரார்கள் பெரியோர்கள்சிற நினைவார் கள்வேறுசிலரே” “நஞ்சயின்னுகூத்தருளு நம்பனைப்போற் றெர்வயிலை, யஞ்செழுத்தைப்போல்நல் லனுவுமிலை, விஞ்சி யொளிர், சைவசமயந்தனக் கொப்பாஞ் சமயமில்லை, துய்ய டொரைக சொப்பாஞ் சுகம்” என்பதும், “அவாவென்பதெ ஸ்லா வுயிர்க்குந், தவா அப்பிறப்பினும்வித்த” “இன்பமிடை யாறா தீண்டுமவாவென்னுந், தன்பத்துப் பின்பங்கெடிந்” “வேண்டாமையன்ன லிழுச்செல்வமீண்டில்லை, மாண்டுமஃ தொப்பதில்” “வேண்டுங்கால்வேண்டும் பிறவாமைமற்றது, வேண்டாமை வேண்டவரும்” “ஆசைபடப்படவாயவருந் தன்டங்க, ளாசைவிடவிடவானந்தமாமே” “ஆசைக்கடியந னகிலலோகத்தினுக்கு, மாசற்றநல்லடியானாவன், —ஆசை, தனையடிமைகொண்டவனே தப்பாதுலகந், தனையடிமைகொ ண்டவனேதான்” “ஆசையுறற்றொப்பா மருந்துயரொன்றி ல்லை, யாசையறற்கொப்பாமின்பாதிதனை-பூசைபணற், கொ ப்பாந்தருமமிலை யொன்றொருவற்கேளாதற், கொட்பாம்பெரு மையிலையோர்” என்றும், மெய்யில்விடாத விற்பம் வினைந் திடும். எ-து. திருவாசகம் “காயத்துள்ளமுதுநறுநீ கண்டு கொள்ளென்றுகாட்டிய, சேயுமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ்சென் னிமன்னித்திகழுமே.” எ-ம். சிவதருமோத்திரம். “ஆசைமு தலாமாசனைத்துமறுத்தேவுடலும்வறுத்தரிய, தேசன்சிவன்

சுகமிருவனாகத்தி, அவை சாங்க முபாங்கமென்பன். சாங்கமி
வன், ஆலிங்கனமு முத்தமு மிடற்றினாலுண்டாமொலி பேதற்
களுக்கக் குறிகளும் பல்லிடுகுறியும்ங்கதாடநமுஞ் சும்பநமுத
லிய விவைபோல்வன். உபாங்கமாவன. அன்னவ ஸ்திரபூ
ஷண சந்தன தாம்பூலாதிகள். (150)

காமமாதி குணங்களைச் சுகமென்றுகொண்டனை காதலாற்
றாமமாழமுலங்கிதே, மலிந்தபோது சுகத்தரு காமமார்த்தரு சீத
வெம்மை நலிந்தபோது தருஞ்சுகம். எ-கு. காமமென்னுஞ்
சுரத முதலிய குணங்களை யுனதறியாமையாலும் விருப்பமிரு
தியாலுஞ் சுகமல்லாதிருக்கவும் ஒருபாதிமினாலே சுகமென்று
கொள்ளா நின்றனை, அவை சுகமன்று, எப்படியென்னில்?
புகையொடுங் கூடியமுலாநிற்கு மக்கநியானது சீதமானது
மிகுந்தபோது சுகத்தினைத்தரா நிற்கும், பயத்தினைச் செய்யுஞ்
சீதமானது உஷ்ணமிகுந்து வருந்தினபோது சுகத்தினை யுத
வாநிற்கும். இவையிரண்டு மெப்போது நித்தியமாய் நிலை
நித்பதல்ல. அஃதன்றியும், ஒன்று மிகுந்து வருந்தினபோது
ஒன்று சுகம்போன்றிருத்தலா லிரண்டுத் துக்கமென்றேயறிக.
ஆதலாலிவைபோ லுன்னுடைய காமமென்னுஞ் சுரதமுதலிய
குணங்களைன்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

படிக்குதூஸ்கள் சிவாகமம் பசுபாசமோடுபதித்திற்,
மெடுத்தியம்புவதீசன் வார்கழலேத்திடுந் தொழிலெ
ன்றுமே, விடுத்திடம் பொருள்காமமாதிகள் வேண்
சூழும் 'பொருளீண்டருள், முடித்து மும்மலம்விட்டு
நின்மலனோடு நின்றிடன் முத்தியே.

(இ-ள்.) படிக்குதூஸ்கள் சிவாகமம். எ-து. சிவகெறியா
கிய பேரின்ப மெய்தப்படிக்கு தூஸ்களாவன? வேதாகமம்

கள், — பசுபாசமோடு பதித்திறமெடுத்தியும்புவது. து-து. அவர்களெடுத்திச் சொல்லுஞ் சொல்லாவது? பதிபசுபாசத் திறங்கள், — ஈசன் வார்கழலேத்திடுக் தொழில். எ-து அவர்கள் கிரியையாவன? பரமேச்வரனுடைய ஸ்ரீ பாதங்களை வணங்குகை, — என்று மேவிடுதலிடும்பொருள் காண்பதிகள். எ-து எப்போது மவர்கள் கைவிடும்பொருளாவன? காமக் குரோதமுதலானவை, — வேண்டிடும் பொருளென்றான், எ-து. அவர்கள் வேண்டும் பொருளாவன? மிக்கவுஞ், — முடிந்தது எ-து. ஆகையாலிப்படி மூன்று பதார்த்தத்தையு முற்றுப் பெற்றியுத்தி, — மும்மலம் விட்டு நின்மலனோடு நின்றிடன் முத்தியே. எ-து. மலத்திரயங்களையும் விட்டுக் கர்த்தா வோடு கூடுதல் முத்தியின்பம். ஆதலால், நீயு மிச்செயலிலே நிற்பாயாக. எ-து. இதனுள் காலுபாதமு மடங்கியவாறு கண்டு கொள்க.

ஆசையுற்றுமுலென்னுஞ் செய்யுண்முத விச்செய்யுட்காறு முலோகாயதனை நிராகரித்துப் பேரின்பத்தை யதுபவியென்று கூறியது.

உள்ளதாவதென்னுஞ் செய்யுண்முத விச்செய்யுட்காறுஞ் செய்யுண்முப்பத்தொன்றினுறு முலோகாயதன் மதத்தைமறுத்திக் கூறியது. பிரகஸ்பதி யித்திரனை மயக்கியவழியை நீக்கிப் பரமேச்வரனை வழிபடுவாயென்பது கருத்த. உலோகாயதர் மிச்சிரசார்வாகன், இரணிய கர்ப்பசார்வாகனைன்றிருதிமத்தர்.

உலோகாயதன் மதமறுதலை முற்பற்றறு.

பாயிர முட்பட செய்யுள்-கஉ.

பெளத்தரிற் செளத்திராந்திகள் முன்

நீதியார்வேத நூலி னெறியலாவறங்கணுளு
மோதியோனாந்துசீன முடையுராபுடனமுடிப்
போதிநீண்மரத்தின்மேவும் புத்தர்நாள்வரினும்வைத்
துச், சாதிதானிலாதகொள்ஸுகச் செளத்திராந்திகள்
முன் சாற்றும். (க)

(இ-ள்.) நீதியார் வேத நூலி னெறியலாவறங்கணுளு
மோதி. எ-து. நீதிசாத்திரத்தைத் தனக்கங்கமாகப் பொருங்
திய வேதநூலெறியல்லாதவாசகிய நெறியாகிய பிடகநூலை
காடோறு மோதி, — ஒரைந்து சீ. முடையராய். எ-து. உரு
வம், வேதனை, குறிப்பு, டாவனை, விஞ்ஞானமென்று மைந்து
கந்தங்களின் குணங்களை யுடையராய், — உடலமுடி. எ-து.
உடலைத் துவராயையாற் போத்தி, — போதி நீண்மரத்தின்
மேவும் புத்தர்நால்வரினும் வைத்து எ-து. அரசினைத் தெய்
வம்போலப்பேணி யதன்கிழ்ப் பொருந்தியிருக்கும்பெளத்தர்
நால்வகையுள்ளவர்களையும்வைத் தவர்களில், — சாதிதானிலா
தகொள்கைச் செளத்திராந்திகள் முன் சாற்றும். எ-து. வரு
ணபேதமறக்காணுஞ் சாதியில்லாத செளத்திராந்திகள் முன்
னேசொல்லாநின்றன. எ-து. புத்தர்நால்வரினும் வைத்து.
எ-து. பெளத்தர் நால்வரினு முட்கோளாகக் கொண்டென்க.
நால்வராவார். செளத்திராந்திகள், யோகாசாரன், மாத்தி
மிகள், வைபாடிக னென்போர்.

மேற் பெளத்தன்மதங்கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார் அத
னுளிச் செய்யுளவர்களுல்வகையென்பது உம் அவரின்குன்

ஊர்ச் சொல்லப்படுவான் செளத்திராந்திகனைன்பது உறுதி யது. நீதியார் வேதமாவது:—லௌகிகதன்மமாகிய சோதி டம் வியாகரணம் சிற்பம் பரதம் சிதை சந்தசு எனக்கொ ள்க. நெறியல்லவழங்களாவன:—ஐராத்தமவாதமும், அகத்திரு வாதமும், ஆகாசம், காலம், திக்கு. காரணத்தாவமு மில்லை பென்றும், குணியுமவயவியு மில்லைபென்றும், பிரவுமெனக் கொள்க. ஐந்து சீலமாவன:—அழியின்சை, சத்தியம், அஸ்தே யம், பிரமசரியம், சங்கிரகம், எனக்கொள்க. இவ்வைந்து சீலமும் சார்வதற்கும், சாரணற்கு தசசீலம், உபசம்பன் னற்கு நூறு சீலம், சுவகீரருக்குக் கோடி சீலம், திப்படி நிலை தோறுஞ் சீலம் பலவாம். (க)

ஒதியோரைங் சீலமுடையராய் என்பதனை மத்தேரு ரையாசிரியர் (ஒதியைந்து சீலமுடையராய்) எனக்கொண் டுபத்துச் சீலங்களுடையராய் எனவும் பெருஞ்சுறினர். பத்துச் சீலமாவன கொல்லாமை, பொய்சொல்லாமை, கனவி ன்மை, காமமின்மை பிறர்பாலிரவாமை என வைந்தும், உயர் ந்தவாதனத்திருத்தல், சூடத்தலின்மை, சந்தகமலை முதலா யின தரியாமை, பொன்வெள்ளி கிணத்திண்டாமை, பாடலா டல் விரும்பாமை உதயத்திற்றமுன்பு புசித்தல் எனவும் உரைத்திருக்கின்றார். ஞானப்பிரகாசர். ஐராத்தமவாத மென் னுக் கொல்லாமை முதலியவைந்தும் பிரதம சீலமாகையாத் சீலமைத்தெனக் கொள்க என வற்புறுத்தியுரைத்தனர். அன் றியும் சாதிதானிலாதகொள்கை. ஏ-கு. சாதி திரவியம் நாம மூனாதி கர்ப்பஞ்ஞாதிவேதனையில்லாத என்றார்.

முழுதுணர்ந் துலகிற்கோறன் முதற்செயன் முனிந்து
பழுதிலாவருளினுலே பரதுக்கதுக்கனாகித் [மற்றும்
தொழுதுவானவரும் போற்றத் தொல்பிடகங்களான
வழுவிலாகமங்கள் சொன்னமாதவனாதனாவான். (உ)

(இ-ள்.) முழுதுணர்ந் துலகிற்கோறன் முதற்செயன்
முனிந்து. எ-து. சர்வத்தையுமறிந்து பிரபஞ்சத்தின்பொய்
கொலை களவு கட் காமங்களை வெறுத்து,—மற்றும் பழுதிலா
வருளினுலே பரதுக்க துக்கனாகி. எ-து. குற்றமில்லாத கிரு
பையாலே யெவ்வுயிர்த் துன்பமுந் தன்னுயிர்த்தன்பம்
போற் கொண்டு,—தொழுது வானவரும்போற்றத் தொல்பிட
கங்களான வழுவிலாகமங்கள் சொன்ன மாதவனாதனாவான்.
எ-து. . தேவர்களுந்தொழுது துதிக்கப்பட்டிவரும் பழைய
பிடகநூலாகிய விகழ்ச்சியில்லாத வாகமங்களை யருளிய புத்த
முனியே கர்த்தாவாவான். எ-று. பழுதிலாவருளென்பன,
இராச்சியத்தைக்கொடுத்தும் பிள்ளைகளைக் கொடுத்திந் தன்
கண்ணைக்கொடுத்து முதிர்மாம்ச முதலாயின புறவுக்கறிந்து
கொடுத்தும் வையங்காத்தல் முதலியவை.

இச்செய்யுள் பரதுக்க துக்கனாய்ப் பிடகநூலை யருளிய
சர்வஞ்ஞானிய புத்தமுனியே கர்த்தாவென்பது கூறியது. (.)

“அருணெறியாற் பார்பித்தை யாறைந்து முடனடக்கிப்,
பொருண்முழுதும் போதிரிழ னன்குணர்ந்த முனிவரன்
றன்” இஃ தவர்கள் சித்தாந்தத் தொகை. பிறர்க்கே யுறு
திக்குமுன்னுன். இது குண்டல கேசி. தொல்பிடகமென்றவை,
தண்ணங்காரன் மகாவீரன் முதலாயின இருபத்து மூன்று
புத்தர்களுஞ் சொன்ன பிடகசாத்திரங்கள். மரபே சொன்ன

கையான் அனை விம்மாடி பிடகம், குத்திர பிடகம், அய்தன்ம பிடகம். ஆகமுன்று மென்து வழுவினாகமம், முன்னொடு பின் மையாத சாத்திரம். மற்றும் என்றதனாற் றீ லக்ஷண பாவ னையும், தசபார்மிதையும். “தானஞ் சேலம் சகநிஷ்கர்மம் பித க்கி, ஞாலீரியேந பஞ்சமம், கிரதி பஞ்ச திஷ்டாகமேத்தி விபட்சாநி தேதசா” இதுவும் பிடகம் பன்னிரு சார்பு முத லானவையாம். இவற்றில் ஸ்ரீ லக்ஷண பாவனையாவது, அநி த்தியம் துக்கம் அநான்மா வென்று பாவிக்கை. தசபார்மித்தை யர்வது, தானம் சேலம் பொறை நிஷ்கர்மம் பிரக்கினை வீர்யம் சுத்தியம் துணிவு மயித்திரி பிதாகம் இவை பத்து முயிருறுப் புப் பொருணேர்ச் செய்கையான முப்பதாம். பன்னிருசார் பாவன, “பேதமை செய்கை யுணர்வேயருவுரு, வாயிலுறலே துகர்வே வேட்கை, பற்றே பவமே தோற்றம் வினைப்பய, னிற்றென வகுத்த வீராறு மண்ணிற், பிறந்தோரறியிற் பெ ரும்பேற்றிகுவ, ரறியாராகிலாழ் கரகிருப்பர்” இது மணிமே கலை. பழுதிலாவருளாவது ராஜ்யத்தைக் கொடுத்தும் பிள் னைகளைக்கொடுத்தும் கண்ணைக்கொடுத்தும் உயிர்முதலாயின கொடுத்தும் புறவுக்காகத் தசையரிந்து கொடுத்தும் அபயங் காத்தலிவை முதலாயினவாம். இதற்கவர்கள் வசகம் “மிக் கதங்களைமாறி மூன்று பெய்யும் வெங்களிற்றை மிகுசுந்தா மணியை மேனி, யொக்கவரிந்தொரு கூற்றையிரண்டு கண்ணை யொள்திகழுந் திருமுடியை புடம்பிலுனை, யெக்கவிழுங் குருதிகளை யரசுதனை யின்னுயிர் போற்றேவியரை யீன்றெ டுத்த செல்வ, மக்களை வந்திரந்தவர்க்கு மகிழ்க்தேயீயும் வானவர் தாமுறைந்தபதி மாணாளுரே.” “எண்ணிதந்த கநல ன்களெம்பொருட்டான் மிகவுழன், நெண்ணிதந்தகாலங்களிரு

உர வொருங்குணர்ந்தி, மெண்ணிகந்ததானமுஞ் சீலமிவை
யாக்கி, யெண்ணி கந்தகுணத்தினு நெம்பெருமானல்லனே." இது திருப்பதிகமெனக்கொள்க. என்று விசேஷித்துரைத்த
னர் ஞானப்பிரகாசர். இதில் மற்றோருரையாசிரியர் தசபார்
மீதையில் பிதாகம் என்பதனை நீக்கி விதாரகம் என்றும், பன்
னிருசார்பில், பேதமைசெய்கை உணர்வு துருவுருவாயிலுறு
துகர்வு வேட்கை பற்று பவம் தோற்றம் வினைப்பயன் பிணி
மூப்பு தணியாச்சார்பு. எ-ம் பழுதிலாவருள். எ-கு. உயிர்
களை யிராதித்தலும் மரங்களை வளர்த்தலுமாம். எ-ம். பிடக
நூலில் கீழ்மாய பிடகமென்பதனை நீக்கி அபிகய பிடசத்தைச்
சேர்த்து மூன்றெனவுங்கூறி விசேஷித் தெழுதியிருக்கின்றார்.

மருவியவளவைகாட்சி மானமென்றிரண்டுவற்றூற்,
கருதியபொருள்கண்ணொன ஞேயமாய்க்கணத்திற்பங்
கம், வருமுருவருவம்வீடு வழக்கென நான்கதாகித்,
தருமவையொன்றிரண்டாய்த்தான்விரிந்தெட்டினுமே

(இ-ள்.) மருவியவளவைகாட்சி மானமென்றிரண்டு.

எ-து. பிடகநூலிற் பொருந்திக்கொள்ளப்படு மளவையா
வன? காட்சியு மதுமானமு மென விரண்டாம்,—இவற்றூற்
கருதிய பொருள்கண் ஞான ஞேயமாய்க் கணத்திற்பங்கம்
வரும். எ-து. இக்காட்சியாலு மதுமானத்தாலு மறியப்படும்
பொருள்க ளறிவு மறியப்படும் பொருளுமா யொருமாத்தினை
யிற் கெட்டுவரும்,—உருவருவம் கீடுவழக்கென நான்கதாகித்
தருமவையொன்றிரண்டாய்த் தான்விரிந்தெட்டினுமே. எ-து.
ஞானஞேயங்களினு லுருவுமருவும் கீடும் வழக்குமென நான்
காகி யங்கான்குமொன்றிரண்டாக விரிந்தெட்டாகத் தரும்

எ-து. கணத்திற்கெடுகை கால்வகை. அவையாவன:—கெட்டுவர்த்தித்தலும், கெட்டுக்ஷயித்தலும், கெட்டொத்த நிற்றலும், கெட்டுக் கெட்டேபோதலும். கணம் தாமனாயிதழையடுக்கி யுளியிட்டடித்தா ஸெட்டிதழையெல்லை.

இச்செய்யுள் பௌத்தசமயத்திற் கொள்ளுமளவை யின்னதென்று நால்வகைப் டாரிப்புங் கூறியது. (ங)

மருவியவளவை. அவிசுவாதி விக்கியானம்; பிரமான மாதி அதிற் பிரிவு. காட்சி. எ-து. பிரத்தியக்ஷம். கல்பனா போதம் பிராந்தம். அப்பிரத்தியக்ஷந்தான், இந்திரியப்பிரத்தியக்ஷம் மானதப் பிரத்தியக்ஷம். யோகப்பிரத்தியக்ஷம், சுவசம் வேதனாப் பிரத்தியக்ஷம் என நால்வகைப்படும். அதுமானம், சுவார்த்தானுமானம் பரார்த்தானுமானம் என விரணடு வகைப்படும் என விரித்தோதினர் ஞானப்பிரகாசர்.

மற்றோருளையாகியார், கெட்டுக் கெட்டுவருதலும், கெட்டொத்த நிற்றலும், கெட்டுக் குறைதலும், கெட்டு வளர்தலும் மெனு நான்கும், முறையே வாயுவுந் தீபமும் நீரு மெனும் பொழுக்கு முதாரணமாமெனவும், வழுவி ளாகமங்கள் சொன்ன மாதவனாதனைனக்கூறி யின்டு பிரமாண மிரண்டென்றல் மலைவாமெலில் ஈண்டல் வாகமமாகிய பிடகநூல் காட்சியுமறுமானமுமாகிய விரண்டினையுமே கூறுதலின் மலைவாகர தென்க என்று பொருளுரைத்தனர்.

உருவியல்புதமோடங் குபா தாயநாடமாகு
மருவியல்சித்தங்கன்ம மென்றிரண்டாகும்விட்டின்
மருவியல்குற்றங்கந்த மெனவழங்கெடுமவழங்கி
னிருவியலுள்ளதோடங் கில்லதாடியம்புங்காலே. (ச)

(இ-ள்.) உருவியல் பூதமோடங்குபாதாய ரூபமாகும். எ-து. உருவினதியல்பு பூதவுருவத்திடனே யுபாதாயரூபமென விரண்டாம்,—அருவியல் சித்தங்கன்மமென் நிரண்டாகும். எ-து. அருவியல்பு சித்தவருவென்றுங் கன்மவருவென்று மிரண்டாகும்,—வீட்டின் மருவியல் குற்றங் கந்தமென வழங்கிடும். எ-து. வீட்டினது பொருந்தின வியல்பு குற்றவீட்டென்றுங் கந்தவீட்டென்று மிரண்டெனப்படும்,—வழக்கினி ருவியலுள்ளதோடங்கில்ல தாமியம்புங்காலே. எ-து. வழக்கிரண்டியல்புள்ளது; அஃதாவது உள்வழக்கென்று மில்வழக்கென்றும் வழங்கப்படுஞ் சொல்லுமிடத்த. எ-து.

இச்செய்யு ள்ருவ மருவம் வீடு வழக்கென்னு நான்கு மொன்றிரண்டான பகுதியை யுணர்த்திற்று. இயல் இயல்பு. உபாதாகம் உபாதாயமென்றும் பேராம். உபாதாயம் பற்றப்படுவது. உருவியல்பாவது சைதன்னிய ரூபமென்றும் அசைதன்னிய ரூபமென்றுமிரண்டாம். சைதன்னியரூபம் பதினெட்டுக்கூடியது. அதுதான், பஞ்சேந்திரியங்களு மவற்றின் விஷயங்களும் ஸ்ரீ பும்ஸகமான பாவரூபமிரண்டும் இருதயமொன்றும் ஆகார ரூபமும் பூதநாலுமாம். அசைதன்னிய ரூபம் முன்சொன்ன வெட்டாம். (ச)

மண்புனலனல்கால் பூதம் வலிகந்தமிர தம்வன்ன மெண்டருமுபாதாயந்தா னிவையிருநான்குங்கூடியுண்டொருபொருளுருப முறுபுலனுபாங்கமோடக் கண்டதுசித்தங்கன்ம நன்றுதிதென்றல்காணே. (ரு)

(இ-ள்.) மண்புனலனல்கால் பூதம். எ-து. பூதவுருவாவது பிருதிவி ஆப்பு தேயு வாயு என நான்காம்,—வலிகந்த

மிரதம் வன்னம் மெண்டரு முபாதாயந்தரின். எ-து. உபாதாய ருபமாவது கடினம் கந்தம் இரதம் வன்னம் என நான்காக் வெண்ணத்தகும்,—இவையிருகாங்குங் கூடியுண்டொரு பெர் ருருபம். எ-து. இவையெட்டுங் கூடியவிடத்தில் யாதொரு பொருளுண்டா யது அஃகருவாம்,—உருபுலனு பாங்கமோ டக்கண்டது சித்தம். எ-து. புலன்கள் பொறிவழியோடி யறிய வதனைக்கண்டது சித்தவருவாம்,—கன்மநன்று தீதென் றல்காணே. எ-து. அப்படிக்கண்டபொருளை நன்றென்றுங் தீதென்றுங் காண்டல் கன்மவருவாம். எ-து. கன்மம் கன்ம பலம்.

இச்செய்யுண் முன்னுரைத்த வெண் வகை யுருக்களுமருக் களு மிரண்டுங்குறியது. (ரு)

அட்டகருபத்துக்கு வசநம். “உருவியாதென மொழிந் தாற் பூதமுபதாவுந், தெரிய வுடைப்பினில னீர்தீவளி பூத முபதாக்க, டெரிய வுடைப்பினிலநாற் று சேரெண்ணெளி வலி நான்கு முரியவான வெண்ணியல்வோடொழிந்தனவு முள வென்றானே.” இன்னும். நிலம்வலிது ந்ரது வன்னத் தீத்தேறுங் காற்றுள்ளும், புலமா மாறிப் பொருள்வரையறுக் குமா கால, கலமாண்—நாற்பூதமுஞ் சார்வாக வுபதாக்கள், சொலன்மாண்ட வியற்கை தானீர்முதலாகச் சொல்லற்பா ற்றே.” புலனுபாங்கமோடிக் கண்டது சித்தமென்றது கண்க ளுஞ் செவிகளுஞ் கரசரணதிகளும் வழங்கக் காண நின்றது சித்தமென்க. கன்மஞ் சுகதுக்கமாமென்க, கன்மமென்ப ததின் பலமென்பது கருத்தி. இஃது ஞானப்பிரகாசருரை விசேடம்.

மற்றோருரைபா சரியர். கன்ம நன்று தீதென்றல் காணே, எ-கு. கன்மவருவாவது நன்றென்று சொல்லப்படும் புண்ணியமும் தீதென்றுசொல்லப்படும் பாவமுமாமென்றறிவாயாக என்றனர். தேயுவுக்கு வன்னமும் வாயுவுக்குக் கந்தமும் உபாதாய மெனக்கொள்க. சித்தத்திக்குப் புத்தியென்று மனமென்றும் பெயர். இருநான்கும்கூடி யுண்டொரு பொருளுருபம் என்றதனால் உருவ கந்தமும், உபாங்கஞ் சித்தம் என்றதனால் சூறிப்புக கந்தமும், ஒடக்கண்டது என்றதனால் விஞ்ஞானகந்தமும், நன்று தீதென்றல் என்றதனால் வேதனாகந்தமும் பாவனாகந்தமுமாகிய வைந்திகந்தமும் கொள்ளக் கிடந்தமையுய்த்திணர்ந்துகொள்க. அவற்றுள், உருவகந்தமாவது, பூதநான்கும் உபாதாய நான்குமாகிய வெட்டுமாம். சூறிப்பு கந்தமாவது சோத்திராதியைந்தும் சித்தமொன்றும் ஆகிய கருவுகளாறுமாம். விஞ்ஞான கந்தமாவது அந்தக்கருவிகளாலறிவு மாற்றிவுமாம். வேதனாகந்தமாவது குசலாவேதனை, அகுசலாவேதனை, குசலாகுசல வேதனை, ஆகிய மூன்றுமாம்; அவற்றுட் குசலாவேதனை சுகவறிவு, அகுசலாவேதனை துக்கவறிவு. குசலாகுசலவேதனை சுகதுக்கவறிவு. பாவனாகந்தமாவது புண்ணியம் பத்தும் பாவம் பத்திமாகிய விருபதுமாம். அவற்றுள் புண்ணியம் பத்தாவன, அருள், அவாவின்மை, தவத்தீன்கண் விருப்பம், என மனத்தாலிகழுமூன்றும் இலியவைகூறல், மெய்ப்பைகூறல், பயனுள கூறல், அறமுரைத்தல், என வாக்காலிகழு நான்கும் வணக்கம் ஈகை தவஞ் செய்தல் எனக சாரத்தால் நிகழு மூன்றுமாம். பாவம் பத்தாவன தீயன சிந்தித்தல், ஆசை, கோபம், என மனத்தால் நிகழு மூன்றும். கடுஞ்சொல், பொய்கூறல், பய வில்சொல்

கோட்சொல்லுதல், என வாக்காலிகழு நான்கும், களவுகொல்
லுதல் வீண்செய்கை எனக் காயத்தா லிகழு மூன்றுமாம் ஆ
பஞ்சகந்தவிரிவு சங்-ஆம். “எட்டிவை யுருவமூன்று வேதனை
யாறு ஞான, மொட்டிய குறிப்போராது செய்கையு மிருபதா
கக், கட்டிய பஞ்சகந்தங் கணத்தினிற் பங்கமாகித், தொட்ட
காற்பத்து மூன்றுஞ் சுகத நூற்றுணிவுதானே” என்னு மவன்
வசனத்தாலுணர்க, என்று விசேடித்துக் கூறியிருக்கின்றனர்.

குற்றவீடராகமாதிக் குணங்களைக் குறைத்தனாகு
மற்றவீடுருவமாதியைந்தையுமாய்த்தலாகுஞ் [மூன்று
சொற்றருநதொகைதொடர்ச்சி மிகுத்துணையென்று
யுற்றிடம்வழக்கிரண்டு மொன்றுமூன்றாகியாரும். (௬)

(இ-ள்.) குற்ற வீடராகமாதிக் குணங்களைக் குறைத்த
லாகும். எ-து. இராகாதிகுணங்கள் பொன்றக் கெட்டு முத்தி
யின்பமடையாது சேட்டை கெட முத்தியின்பமடையு மென்
றது குற்ற வீடாம்,—மற்ற வீடுருவமாதியைந்தையு மாய்த்த
லாகும். எ-து. உருவர் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞான
மென்னும் ஐந்து கந்தங்களுஞ் சந்தானத்திப் பொன்றக்கெட்
டடைவது கந்தவீடாம்,—சொற்றருந் தொகை தொடர்ச்சி
மிகுத்துணையென்று மூன்று யுற்றிடம் வழக்கிரண்டு மொன்று
மூன்றாகியாரும். எ-து. உள் வழக்கில் வழக்கென்று கூறப்
பட்ட வழக்கிரண்டிம், தொகை யுண்மை வழக்குந் தொகை
யின்மை வழக்குந், தொடர்ச்சி யுண்மைவழக்குந் தொடர்ச்சி
யின்மை வழக்குந், மிகுத்துணையுண்மை வழக்கு மிகுத்துணை
யின்மை வழக்குமென வாராகவியும். எ-து. அராகாதிகுண
ங்களைக் குறைத்தல் குற்றவீடுமெனமாக. உருவமாதியைந்
தையுமாய்த்தன் மற்றை வீடுமென மாக.

இச்செய்யு ளிருவகைக்குற்றமும் வீடு வழக்கனைத் தென்பதில் கூறிற்று. உருவமாதியைந்தாவன உருவ கந்தம் வேதனாகந்தம் சஞ்ஞான கந்தம் விஞ்ஞான கந்தம் சங்காரகந்தம் என்னவாம். தொகை கூட்டம். தொடர்ச்சி சந்தானத்தொடர்ச்சி. மிகுத்துணை தோற்ற நாசம்.

ஒருவனென்றே தப்பட்டா னுருவாதியைந்துங்கூடி வருபவனென்றுரைத்த ரெகையுண்மைவழக்கதாரு முருவமங்காதியாய வைந்தையுமொருவனின்னு [ஸே. தருவதுதொகையினின்மை வழக்கதாஞ் சாற்றுங்கா

(இ-ள.) ஒருவனென்றே தப்பட்டா னுருவாதியைந்துங்கூடி வருபவனென்றுரைத்த ரெகையுண்மை வழக்கதாரும். எ-து. ஒருகர்த்தாவென் றுரைக்கப்பட்டவ னுருவமுதலிய வைத்தோடுங்கூடி வருபவனென்று கூறுதல் தொகையுண்மை வழக்காம்,—உருவமங்காதியாய வைந்தையு மொருவனின்னு தருவது தொகையினின்மை வழக்கதாஞ் சாற்றுங்காலே. எ-து. உருவமுதலிய வைந்தையு மொருகர்த்தா வதனோடுங் கூடாம லீங்கிநின்றுண்டாக்குவனென்பது தொகையின்மை வழக்காம் சொல்லுங்காலத்தி. எ-று.

இச்செய்யுண் முற்கூறிய வறுவகைவழக்கினுட் தொகையுண்மை வழக்குந் தொகையின்மை வழக்குங்கூறிற்று. (ஞானம்.) சுவரும் மரமும் மரக்கையுங் கற்றையுங் கூடின சமுதாயத்தை லீடென்று வழங்குமாபோலவும், பல ஆருங்கூடி நாடென்றும் பற்றென்றும் வழங்குமாபோலவும், பஞ்சகந்த கூட்டத்தை யான்பாவென்று வழங்குமது கற்பனா நாமமெனக் கொள்க.

மரங் கற்றை முதலியவற்றைப் பிரித்தால் கீழில்லையா னாற்போலவும், ஊர்களைப் பிரித்தால் பற்று காடுமில்லையா னாற்போலவு மைந்துகந்தங்களையும் பிரித் துணருங்கால் ஆன் மாவில்லையாமெனக் கொள்க. இது பிரத்தியஞ்ஞாநிஷேத மெனக்கொள்க. பிரத்தியஞ்ஞாவாவது அதுவே யிதவெ ன்கை. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

காரணகாரியத்தின் ரெடர்ச்சியாய்க் காலமூன்றின், சோர்வறத்தோன்றுங்கெட்டு வழியென்கைதொடர்ச் சியுண்மை, யோர்தரினொருவனேயெக் காலத்துமுள் ளானென்று, தேர்வது தொடர்ச்சியின்மை வழக்க தாஞ் செப்புங்காலே. (அ)

(இ-ள்.) காரணகாரியத்தின் ரெடர்ச்சியாய்க் கால மூன்றின் சோர்வறத்தோன்றுங் கெட்டுவழியென்கை தொ டர்ச்சியுண்மை. எ-து. காரணகாரியமென்னுக் தொடர்ச்சி யுடையவாய்க் கால மூன்றென்னு மயக்கமறக் கெட்டுத் தோ ன்றுமென்னும்வழி தொடர்ச்சியுண்மை வழக்காம்,—ஒர் தரி னொருவனே யெக்காலத்து முள்ளானென்று தேர்வது தொடர்ச்சியின்மை வழக்கதாஞ் செப்புங்காலே. எ-து. ஒருகர்த் தாவே காரணகாரியத்தின் ரெடர்ச்சியா யெக்காலத்து முள் ளானென்று சொல்லுவது தொடர்ச்சியின்மை வழக்காமுணர் வினாற் சொல்லுமிடத்து. எ-று. ஒர்தரிற் செப்புங்காலென்று கூட்டுக.

இச்செய்யுள் தொடர்ச்சியுண்மை வழக்குந் தொடர்ச்சி யின்மை வழக்குங்கூறிற்று. கால மூன்றாவன செல்காலம் வருகாலம் நிகழ்காலம். பொருளின் திரிபொழியக்காலமென் றது கம்பனா காமம்.

தோற்றியபொருள்களெல்லா நாசமாமென்றுசொல்லு, மாற்றமுன்னுணாத்தன்மற்றை மிகுத்துணாவழக்கினுண்மை, போற்றியபொருள்கண்கட்குப் போனதுபோன்முதிர்ந்து, வேற்றுமைப்பட்டதென்கை மிகுத்துணாயிவ்வழக்கே. (சு)

(இ-ள்.) தோற்றியபொருள்களெல்லா நாசமா மென்று சொல்லு மாற்றமுன்னுணாத்தன்மற்றை மிகுத்துணா வழக்கினுண்மை. எ-து. தோற்றப்பட்டபொருள்களெல்லாங் கெடுமென்னு முத்தரத்தை முன்னர்ச் சொல்லுமது மிகுத்துணாயுண்மை வழக்காகும்,—போற்றியபொருள்கண்கட்குப் போனது போன் முதிர்ந்து வேற்றுமைப்பட்டதென்கை மிகுத்துணாயில் வழக்கே. எ-து. தோற்றியிரகைப்பட்டபொருள்கள் காரியங்கெடுகு காரணமாய் நின்றதென்று கூறல் மிகுத்துணாயின்மை வழக்காம். எ-து. கண்கட்குப் போனதுபோன்முதிர்ந்து வேற்றுமைப்படுகை காரியமழிந்து காரணங்கிடக்கை.

இச்செய்யுள் மிகுத்துணாயுண்மைவழக்கு மிகுத்துணாயின்மை வழக்குங் கூறிற்று. தோற்றிய பொருள்களெல்லா நாசமென்பது 'சருயம் க்ஷணிகம் அசத்வாதம் இதி வசனா.' இவை தொகை தொடர்ச்சி மிகுத்துணா மூன்று முள்வழக்கில் வழக்கிரண்டினும் வழங்கும் வழியெனக் கொள்க.

உள்வழக்கில்வழக்குள்ளது கார்ந்தவுள்வழக்கோடுள்ளதுகார்ந்தவிண்மை வழக்குடனின்மைகார்ந்த உள்வழக்கின்மைகார்ந்த விவ்வழக்கென்றோராறு முள்வழக்குளதுண்டென்கை முயற்கோடின்றில்வழக்குக்கே.

(இ-ள்.) உள்வழக்கில்வழக் குள்ளது சார்ந்தவுள் வழக் கோடுள்ளது சார்ந்தவின்மை வழக்குடலின்மை சார்ந்தவுள் வழக்கின்மைசார்ந்த வில்வழக்கென்றோராரும். எ-து. முற் கூறிய வுள்வழக்கு மில்வழக்கு முள்ளது சார்ந்த வுள்வழக்கு முள்ளது சார்ந்தவில்வழக்கு மில்லது சார்ந்த வில்வழக்குமெ ன்னு நான்கோடுங்கூடி யாறுவகையாம்,—உள்வழக் குளது ண்டென்கை. எ-து. அவற்றுஞள்ளதை யுண்டென்ப துள் வழக்காம். அது யானைக்கோடுண்டென்கை.—முயற்கோடி ன்றில் வழக்கே. எ-து. இல்லதனை மில்லையென்கை மில்வ வழக்காம். அது முயற்குக் கொம்பில்லையென்கை. எ-து.

இச்செய்யுண் முன்னர்க்கூறிய வுள்வழக்கில் வழக்கி னதியல்பு மிவ்விரண்டினாலு முன்விரிந்த பகுதிநீக்கி மேல் விரியும் பகுதியுங் கூறிற்று. (கா)

உள்வழக் குளதுண்டென்கை என்பதனை உள்வழக்குணர் வுண்டென்கை எனவோதி உள்வழக்காவதுள்ளதை யுண்டெ ன்கை. அஃதாவது அறிவுண்டென்கை என்றார் ஞானப்பிர காசர்.

மற்றோருளாயா சிரியரும் இவ்வாறே கூறியிருக்கின்ற னர். அன்றியும் வழக்கனை மிவ்வாறு பகுததுக் கூறியவதொற் பயன் ஆன்மா, ஆகாசம், காலம், திகு, இறைவன்முதலிய பொருள்களைப் புறச்சமயத்தாருண்டென்று கூறுவது இல் வழக்கென்றுந், தான் கொண்டபொருளை யுண்டென்று கூறு வது உள்வழக்கென்றும் நிறுத்துவதாம் என்றார்.

உணர்வுசார்ந்துணர்வுதிக்கை யுள்ளது சார்ந்தவுண்மை யுணர்வுபினின்றமென்கை யுள்ளது சார்ந்தவின்மை
எ

யுணர்வுமுன்பின்றித்தோன்ற வில்லதுசார்ந்தவுண்மை
யுணர்நல்லதுசாரின்மை யுள்ளங்கையுரோமநானே.

(இ-ள்.) உணர்வுசார்ந்ததுணர்வுதிக்கை யுள்ளது சார்ந்தவுண்மை. எ-து. அறிவைச்சார்ந்தறிவுண்டாமென்கையுள்ளது சார்ந்தவுள்வழக்கு, — உணர்வுபிணின்றாமென்கையுள்ளது சார்ந்த வின்மை. எ-து. அறிவுகெட்டாற் பின்பறிவுண்டாகாதென்பதுள்ளது சார்ந்தவின்மை வழக்கு,—உணர்வுமுன்பின்றித் தோன்றலில்லது சார்ந்தவுண்மை. எ-து. அறிவுமுன்புள்ளதல்லவாய்ப் பின்புண்டாமென்பதில்லது சார்ந்தவுள்வழக்கு,—உணர்நல்லது சாரின்மை யுள்ளங்கையுரோமநானே. எ-து. (இதனைப் பொருளுக்கேற்பமாறுக) உள்ளங்கையின் மயிருண்டென்பது மம்மயிராற் செய்த கயிற்றுண்டென்பது மில்லது சார்ந்த வில்வழக்கு. எ-து. இவையன்றிச் சார்பு பன்விரண்டிள. அவையாவன, பேதனம் செய்கை உணர்ச்சி உருவருவவாயில் துகர்ச்சி வேட்கை பற்று கருமத்தொகுதி முற்றேற்றம் பிணி மூப்புச் சாக்காடு எனவவை.

இச்செய்யு ளுள்ளது சார்ந்தவுள்வழக்கு முள்ளது சார்ந்தவின்மை வழக்கு மில்லது சார்ந்தவுள்வழக்கு மில்லது சார்ந்தவில் வழக்குமென்னு நான்கையுங் கூறிற்று.

இத்தனையுங் தன்மதங்கூறி மேற்பிறர்மதங்கூறி மறுக்கினறது. (கக)

அதுவகைவழக்கு நெறிப்படவுணர்ந்து என்ப தவன்வசகம் எனரூர் ஞானப்பிரகாசர். அஃதிவ்வறு வகை வழக்கு மாராய வேண்டுவதென்பதவன் கருத்துப்போலும்.

தரித்திடா தருவமாதல். எ-து. பூத நான்குமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட பொருள்க ளெல்லாவற்றையுந்தாங்குதற் காகாச முளதென்று கூறின் அஃதருவமாதலால் பொருள்களைத் தரிக் கற்பாற்றன்று,—ஒங்குவா ளுஞ்சைக்காதி யெனிலதங்குருவின் கூட்டம். எ-து. பெரியவாளுனது சத்தத்துக்கு முதலென்று கூறி னவ்வோசையு முருக்கூட்டத்தன்றித் தோன்றாது,—நீங்கு வானின்றியெங்கு நின்றதே லெங்குமின்றே. எ-து. அந்த வாகாய நீங்குதலின்றி யெங்குநின்றதென்று கூறி னஃதெங்கு மில்லையாம். ஆகையாலாகாயமென் றொருபொருளில்லை. எ-று

இச்செய்யுண முன்கூறிய வைவகையு ளாகாயமில்லை யென்று மறுத்துக்கூறிற்று. (௧௧௬)

நீங்குவானினி யெங்குநின்றதே லெங்குமின்றே. எ-கு. நீங்குதலின்றி யாகாயமெங்கு நிறைந்து நிற்குமென்னில்? எங்கு மென்பதொரு வஸ்துவுண்டோ? இல்லையே. ஆதலா லாகாயமில்லைகாண். எ-ம். ஆதலாற்குணமுங் கிரியையு மொழியப் பதார்த்தமில்லையென்பது கருத்து. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

மற்றோருரையாசிரியரும், நீங்குவானின்றி யெங்கு நின்ற தேல. எ-து. உருவத்தை நீங்கிய வாகாயமானது குணக்கிரி யையின்றி யெவ்விடத்து நின்ற தென்று சொல்லுவீராகில்? வானெங்குநின்ற தெனவே ஆகாயநின்றற் காதாரமாயெங்கு மென்றோரிட முண்டென்பதாயிற்று,—எங்குமின்றே. எ-து அவ்வாறெங்குமென்றோரிட மில்லை யதனாலாகாயமுமில்லை. எ-ம். இடங்கொடுக்குமொன்றதைத் தரித்திடலாக்கி யவன் கூறியது காரணக. என்று விரித்துரையோதினர்.

சொன்னநால்வகையுமின்றிச் சொல்லிடும்பொருள்க
ளெல்லா, மென்னையோவறிகிலோம் பித்தேறியோ
வானமான்மா, மன்னுகாலங்கடிக்கு மனமுடன் வாக்கி
றந்திட், மின்னுமோரிதையுமுண்டென் றுரைப்பது
நித்தமன்றே. (௧௨)

(இ-ள்.) (சொன்ன-ஆன்றே.) முன்சொன்ன வருவரு
ளீடு வழக்கென்று நான்கு மதன் விரியுமன்றி வானமென்று
மான்மாவென்று நிலைபெற்ற காலங்களென்றுந் திக்குகளெ
ன்று மனவாக்கிறந்தறியும்தொரு கர்த்தாவுண்டென்றுஞ் சொ
ல்லுமது நிலையுடைததன்கூடா விப்படிச் சொல்லும் பொ
ருள்கள் பித்தேறியோ சொல்லாநினறாகள், எப்படிச்சொல்
லுகின்றார்களென்றறிகிலாம். அவை நிலைபட்டனவல்ல.
எ-து.

இச்செய்யுண் முன்சொன்ன நால்வகையொழிந்து பிறர்
சொல்லும் வான்முதலிய பொருள்களல்லவென்று கூறுவா
னவையிற்றின் ரெகை கூறிற்று. பஞ்சகந்தங்களு மற்றுள்ள
விவகாரங்களு மிந்நால்வகையி னுள்ளுமடங்கும். (௧௩)

நங்குவான்செயற்குவாரா வியம்பியபொருள்களெல்
லாந், தாங்குவா னுளதேயென்னிற் றரித்திடாதருவ
மாத, லோங்குவானேசைக் காதியெனிவதங்குருவின்
கூட்ட, நீங்குவானின்றியெங்கு நின்றதே லெங்கு
மின்றே. (௧௪)

(இ-ள்.) நங்குவான் செயற்குவாரா. எ-து. இவ்விடத
துக் கூறப்பட்டவானென்னும் பொருள் தொழிலிற் கூடாது,-
இயம்பிய பொருள்களெல்லாந் தாங்குவானுளதே மென்னி

போதமுண்டியிர்கட்கென்னில் வாயிலைம்புலனுதாலு
மாய்தலின்னெழுட்டுத்தீட்டுக் கலப்பினிஸறியுமென்னி
லேதமுண்டிரவிறபச்சை சிவப்புடனேய்ந்தபோது
கேதநின்னென்னோவென்னுமையமுன்கிடத்தலாலே.

(இ-ள்) போதமுண்டியிர்கட்கென்னில். எ-து. உயிர்
கறிவுண்டென்று சொல்லின்,—வாயிலைம்புலனுதாலுமாய்த
லின்று. எ-து. இந்திரியங்களும் விடயங்களுஞ் சாத்திரங்க
ளுங் கொண்டறிவானேன்,—ஒட்டுத் தீட்டுக்கலப்பினிலறியு
மென்னில். எ-து. அப்படியல்ல விந்திரியங்களைக் கலந்தும்
புலன்களைப்பரிசித்துஞ் சாத்திரங்களைப்பொருந்தி நின்று
மறிவென்பையாகில்,—ஏதமுண்டிரவிற பச்சைசிவப்புட
னேய்ந்தபோது கேதநின்னென்னோவென்னு மையமுன்கிடத்
தலாலே. எ-து. இருளிலிடத்துப் பச்சைசிவப்பென்னும்
வன்னங்கிடக்க வதனைத்தொட்டுந் தீண்டியுங் கலந்தமறியா
மற் கிலேசமுற்றென்னோ வென்னு மையங்கிடத்தலாற் கூறி
யது குற்றமுண்டு. எ-று.

இச்செய்யு ளான்மாவுக்கறிவில்லையாதலா லான்மாவில்
லையென மறுத்துக்கூறிற்று. இந்திரியம் புலனுலினுக்கு, ஒட்
டுத்தீட்டுக் கலப்பு மொழிமாறறு நிரைநிரையெனக்கொள்க.()

ஏதமுண்டிரவிற்பச்சை சிவப்புடனேய்ந்தபோது கேத
நின்னென்னோவென்னு மையமுன்கிடத்தலாலே. எ-கு. இரா
த்திரியிற் பச்சைவஸ்திரமுஞ் சிவப்பு வஸ்திரமும் பொருந்தி
யிருந்த விடத்துச் சிவப்பு வஸ்திரமெடுத்தவா வென்றபோ
தவ்வஸ்திரங்களை யெடுத்திப் பச்சையெது சிவப்பெதென்று
வியாகுலத்தினாலையப்பாடுண்டாதலா லறிவுபிறத்தல் கண்டி
லமே. ஆதலாலதற்குக் குற்றமுண்டு. என்னுரைத்தனர்
ஞானப்பிரகாசர்.

மற்றோருரையாசிரியரும் இப்பதத்திற்கு இருவிடத்துப் பச்சைநிறத்தையுடைய மணிதுகில் முதலிய பொருள்களும் சிவந்த நிறத்தையுடைய மணிதுகில் முதலிய பொருள்களும் வீரவிக்கிடந்தபொழுது கலப்புத்தீட்டோடிருந்தது கருதிய டொருளை யறிந்தெடுக்கமாட்டாமையான் துக்கத்தினைப் பொருத்தி நின்று பச்சை சிவப்பினுடைய யாதோவென்று மயங்கு மையமான துயிரினிடத்து முன்னமேயிருந்தவா லதற்கறிவுண்டென்று சொல்லுதல் குந்தமுண்டு என்றார். அன்றியும், நூலெனினும் உரையெனினும் ஒக்கும் என்றும், இச்செய்யுள் அறிவினையான்மாவின் குணமல்லவென்பது கருத்தென்றும், “இந்திரியமென்னுமைந்தி லியல்வது கலப்பென்றாகும், வந்தியைப் புலனைச்சார்ந்து மருவுத லதுவாந்தீட்டு, முந்தியப னுவலாலே மொழிவதை யறிதலொட்டு.” என்றதனாற் கலப்புத் தீட்டொட்டிலக்கணமுணர்க என்றார்.

அறிந்திடா வாயிலின்றே லறிவின்றாமையறி யறிந்திடுமறிவுண்டென்னி லேந்தினுமறிவொன்றாக யறிந்திடவேண்டுஞ்சார்பி னறிந்திடுமென்னிலுன்னே யறிந்திலாம்புத்தென்னிங் கழகிதுசொன்னவாதே.

(இ-ள்) அறிந்திடாவாயிலின்றேல், எ-து. இந்திரியங்களில்லையாயி னுயிரொன்றையுமறிய மாட்டாது,—அறிவின்றாமையறிந்திடுமறிவுண்டென்னில், எ-து. இந்திரியங்கட்கறிவல்லையாதலா லவ்விந்திரியங்க ளேந்தையும் பற்றி நின்றறிந்திடு மறிவுயிர்க்குண்டென்று கூறில்,—ஐந்தினுமறிவொன்றாக வறிந்திடவேண்டும், எ-து. உயிரறியுமாயிற் புலன்களைந்தாலு மறியுமறிவை யொருபுலனாலறியவேண்டும்,—சார்பினறிந்திடுமென்னில் எ-து. அற்றன்று உயிரறியுமிடத்

அப பொறிகளின் வழிகளிலே நின்று மவ்வவற்றின் புலன்களாகிய குணங்களை யறியுமெனக் கூறின்,—உன்னையறிந்திலோம் புத்தனென்றிங்கழகிது சொன்னவாறே. எ-து. உன்னையான்மவாதினென்றறிந்தோம், நீ சார்பிற்றேன்று மென்கையாற் புத்தனாய், இஃதறிந்திலோம், நீ யுயிரறியுமென்று சொன்னதழகிது. எ-து. அழகிதென்றதிகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

இச்செய்யு ளிந்திரியங்களில்லையாயி னுன்மாவறியாதாகையா லான்மா வில்லையென்று கூறிற்று. (கரு)

ஞானஞேயங்களன்றி ஞாதுருவென்று சொல்லவானதிங்கறிவோவன்றே வன்றெனிலவனிபோலுந்தானதிங்கறிவேயென்னிற சமைந்திடுநன்பருப்புப் போனகமதற்குத்தானே கறியெனப்புகன்றதாமே.

(இ-ள்.) ஞானஞேயங்களன்றி ஞாதுருவென்று சொல்லவானதிங்கறிவோவன்றே. எ-து. அறிவுமறியப்படும் பொருளுமன்றி யறியும் பொருளுண்டென்றிவ்விடத்திற் கூறி லதற்குண்—ராய தறிவோவறியாததோ,—அன்றெ னிலவனிபோலும். எ-து. அறிவில்லாததென்று சொல்லின் மண்போலுமசேதநமாம்,—தானதிங்கறிவேயென்னில். எ-து. அறியும்பொருடா னறிவென்று கூறின்,—சமைந்திடு நன்பருப்புப் போனகமதற்குத்தானே, கறியெனப்புகன்றதாமே. எ-து. பருப்பாற் கூட்டிச் சமைத்த சோற்றுக் கப்பருப்புச் சோறுதானே கறியென்று கூறியதன்மைத்தாகும். எ-து. இதனுட்பருப்புச் சோறென்றதற்குப் பெயராயிருக்கக் கறியும் பருப்புச்சோறென்பது புனருத்தியாய தேடமாம். அதுபோல, ஞானமறிவாயிருக்க ஞாதுருவுமறிவாகலிற் றனித்து வேண்—ராமென்பது கருத்து.

இச்செய்யுண் ஞானஞேயங்களொழிந்து ஞாதுருவாய
வான்மாவில்லையென்று கூறிற்று.

இச்செய்யுள் குணமொழியக் குணியில்லையென்றது.
இலி, குணகுணிகள் தாதாத்மியமோ, ததுற்பத்தியோ? தா
தாத்மியமென்னில் அதுதானே யானதாம், ததுற்பத்தியென்
னில் அக்கிரியும் தூபமும்போல வேற்றுமை காட்டல்வேண்
டும். அன்றியும் பூவுமணமும்போலென்னில் ஞானத்தையு
ஞாதுருவையும் பிரித்துக்காட்டல் வேண்டும். இவை கூடர்
மையால் ஆனமா வில்லை யறிவுள்ளதென்பது கருத்து. என்
ருர் ஞானப்பிரகாசர்.

மற்றோருரையா சிரியரு மிதுவே கருத்தாய்க் கூறியிருக்
கின்றனர்.

உயிரிணையருவதென்னி லுருவுடனுற்றுநில்லா
துயிரிணையருவதென்னி லுடலினிலுடலடங்கா
துயிரிணையணுவதென்னி லுடல்பலதுவாரமோடு
முயிரிணை நித்தமென்னி லுணர்வுதயாந்தமின்றே. கள

(இ-ள்.) உயிரிணையருவதென்னி லுடலுடனுற்று நில்
லாது. எ-து. நீயுண்டென்று கூறியவான்மாவை யருவமெ
ன்றுசொல்லி னுருவமாகியவுடலோ டருவமாகிய வான்மா
பொருந்திநில்லாது ஆதலாலருவமன்று,—உயிரிணையருவதென்
னிலுடலினிலுடலடங்காது. எ-து. அந்தவான்மாவுருவமெ
ன்று கூறின் ஒருருவி னொருருவடங்காது. ஆதலாலான்மா
வுருவமன்று,—உயிரிணை யணுவதென்னி லுடல்பல துவார
மோடும். எ-து. அந்தவான்மாவை யணுவென்று கூறின்
உடலினில்லாது பலதுவாரத்தாற் போகவேண்டும். ஆதலா
லான்மாவணுவன்று,—உயிரிணை நித்தமென்னி லுணர்வுதயா

ந்தமின்றே. எ-து. அந்தவான்மாவை நித்தமென்று கூறில் அறிவுதோற்றமுங் கேடுமில்லையாகவேண்டும். இவையிற்றைய யுடைத்தாகையா லான்மா நித்த மன்று. எ-து.

இச்செய்யு ளான்மா ஒரு உரு அணு நித்தமென்பவை யல்லவாகையா லான்மாவில்லையென மறுத்துக்கூறியது.(க௭)

இதற்கவன் சாத்திரமாகிய குண்டலகேசியிலுள்ள வசநம்.

“பழுதையாலராப்பூண்டு பாழுடம்புபுடைபுடைப்ப, வழுதையாவுறுகின்ற வத்தத்தயிரென்பாயே, விழுதையா வுரைத்தியே யெருத்தினுற் காலிற்றுக்கக், கழுதையார் மூட மாகக் கண்டதுண்டாமோ.” “ஒருவகையாலருவென்னி லொ த்துடம்பினசத்தடங்கா, வொருவகையா லுருவென்னி லுடம் போடு கலப்பில்லை, யிருவகையு நேர்ந்ததெனி லெழுநின்ற தொழுநோயும்,பெருவயிறுமாயினுன்பிணிதீர்ந்தானாவனோ.” என்று தஹரித்தனர் ஞானப்பிரகாசர்.

எங்குமாய்நின்றதான்மா வென்றிடினெங்குமின்றாந் தங்கிடுநிறைவுதத்தஞ் சரீரங்கடோறுமென்னின் மங்கிடுமுடலத்தோடே வடிவினிலோரிடத்தே யங்கதுநின்றதென்னி லடிமுடியறிவின்றாமே. (க௮)

(இ-ள்.) எங்குமாய் நின்றதான்மா வென்றிடினெங்கு மின்றும். எ-து. ஓரான்மா வெங்குநிறைந்து நின்றதென்று கூறின் உடறோறும் பலபேதப்படுமாகையா லோரான்மா வெவ்விடத்து முண்டாகாது,—தங்கிடுநிறைவு தத்தஞ் சரீரங் கடோறு மென்னின் மங்கிடு முடலத்தோடே. எ-து. அந்த வான்மா தத்தம் முடல்கடோறு நிறைந்து நிற்குமென்று கூறின் உடல் கெடுமிடத்துத் தானுங் கூடக்கெடவேண்டும்,-

வடிவினிலோரிடத்தே யங்கது நின்றதென்னி லடிமுடியறி
வின்றாமே. எ-து. அந்தவான்மா வுறுப்பிலோரிடத்தைத்
தனக்கிடமாகக் கொண்டுநின்றறியுமென்று கூறின் தானின்ற
விடமன்றிப் பாதாதிசேசமளவாக வறியமாட்டாது. ஆதலா
வறியும் பொருளாகிய வான்மாவில்லை. எ-து.

இச்செய்யு ளான்மா சம்பூரணனல்லவாகையாலும் சரீ
ரவியாபியல்லவாகையாலும் ஏகதேசியல்ல வாகையாலும்
ஆன்மாவில்லையென மறுத்துக் கூறிற்று. (கஅ)

எங்குமாய் நின்றதான்மா வென்றிடி லெங்குமின்றும்
எ-கு. இந்த வான்மா வெங்குமாய் நிறைந்து நிற்குமென்னி
லெங்குமென்பதொரு பொருளில்லையாம் என்றார் ஞானப்பிர
காசர். மற்றோருரையாசிரியரும் எவ்விடத்துமான்மா வியா
பித்து நின்றதென்று சொல்லல் எவ்விடத்திலு நிகழுஞ் செய்
திகளை யறியக்கூடாமையி லெங்கும் வியாபித்து நிற்பதில்லை
யாம் என்றார்.

சாற்றியகாலமிங்குத் தங்கியவா றிதென்னை, தோற்று
வித்தளித்துப்போக்குந் தொழிலவைகாலமென்னிற்,
போற்றிய பொருளிற்புக்குப் பிணங்கிடும் பொருட்
பினின்றூந், தேற்றியவில்வழக்குத் திரவியத்தியல்பி
னாமே. (கக)

(இ-ள்.) சாற்றியகாலமிங்குத் தங்கியவாறி தென்னை
எ-து. முற்கூறிய காலமிங்கு நின்றபடியெப்படி,—தோற்று
வித்தளித்துப் போக்குந் தொழிலவை காலமென்னில். எ-து.
பதார்த்தங்களைத் தோற்றுவித்து நிறுத்தியும் போக்கியு நிற
பது காலமென்னில்,—போற்றிய பொருளிற்புக்குப் பிணங்

கிடும். எ-து. அந்த மூன்றுவிதப்பொருளுடன் காலங்கூடி மயங்கிடும்,—பொருட்பினின்றும். எ-து. அப்பொருட்குக் கேடுவந்தாற் காலமுமின்றும்,—தேற்றிய வில்வழக்குத் திர வியத்தியல்பினுமே. எ-து. பொருண் மூன்றுவிதப்பட்ட தன்றிக் காலமூன்றுண்டென்று கூறப்பட்டது தெளிவையுடைய வில்வழக்காம். எ-து.

இச்செய்யுள் முன்கூறியவகையே காலமில்லையென மறுத்துக் கூறிற்று, பொருளியல்பாய வழக்கப்பெயரே காலமெனக் கொள்க. “கற்பனையாய் வழங்குகின்றது காலமென வுரைத்தார்” இஃதவர் வசனம். இவ்வழக்கு முயற்சுக் கோடுண்டென்கை. (கசு)

தோற்றுவித தளித்துப்போக்குக் தொழிலைவ காலமென்னில் எ-சு. பொருள்களையுண்டாகச் செய்து திதிப்படுத்தி நாசம்பண்ணுந் தொழிலைச் செய்யு மிறப்பு நிகழ்வு எதிரென்னுமவையே காலமென்று சொல்லில் என்று விரித்தோதினர் மற்றோருரையா சிரியர்.

எனக்குநீ கிழக்கிருந்தா யாகின்மேற் கென்றாயென்பா, லெனக்குமேற் கிருந்தானென்பாற் கிழக்கென வியம்புந் திக்குத், தனக்குநாங் கொள்வதெப்பாற் சாற்றிடா யில்வழக்குத், தனக்குளதா குமுண்மை தானிலதாகுமன்றே. (உ௦)

(இ-ள்.) எனக்குநீ கிழக்கிருந்தாயாகின் மேற்கென்ற யென்பாலெனக்கு மேற்கிருந்தானென்பாற் கிழக்கென வியம்பும். எ-து. நீ யெனக்குக் கிழக்கிருந்தாயாகின் என்னை மேற்

கிருந்தானென்று சொல்லுவை, எனக்கு மேற்கிருந்தா னொரு வன் யானிருந்தவிடத்தைக் கிழக்கிருந்தானென்று கூறுவன், - திக்குத்தனக்கு நஈங்கொள்வதெப்பாற் சாற்றிடாய். எ-து. ஆதலாற்றிக்கு நாங்கொள்வதெப்பகுதி, நீ கூறியகிழக்கையோ வவன் கூறியமேற்கையோ சொல்லாய், — இவ்வழக்குத் தனக் குளதாகு¹ முண்மைதா விலதாகுமன்றே. எ-து. நீ கூறிய வில்வழக்குளதாம் உள்வழக்கில்லையாம். எ-று.

இச்செய்யுண் முன்கூறிய முறையே திக்குமில்லையென மறுத்துக் கூறிற்று. (௨0)

உலகினைப் படைத்தானென்ற யொருவனின் குள்ள தாயி, இலகினைப்படைக்கவேண்டா வில்லையேற்படை க்கவொண்ணு, துலகினுக்குபாதாநந்தா னுள்ளதாய்க் காரியத்தா, முலகினைப்படைக்கிலங்கு முளதிலதாவ துண்டே. (௨௧)

(இ-ள்.) உலகினைப்படைத்தா னென்றயொருவன். எ-து. உலகத்தைப்படைத்தவ னொருகர்த்தாவென்று நீ கூறினாய், — இங்குள்ளதாயி இலகினைப்படைக்கவேண்டா. எ-து. இவ்வு லக முன்புள்ளதாய்ப் பின்பு படைத்தானாயின் முன்புள்ளதை யொருவன் படைக்கவேண்டுமதில்லை, — இல்லையேற் படைக்க வொண்ணுது. எ-து. இவ்வுலக முன்பில்லையாயினொருவன் படைக்க வுள்ளதாகாது, — உலகினுக்குபாதாநந்தானுள்ளதா ய்க் காரியத்தா முலகினைப்படைக்கில். எ-து. அவ்வுலகினுக் குக்காரணமுள்ளதாய்க் காரியங்கெடுமாதலாற் காரியப்படு முலகினைப்படைத்தானென்று கூறின், — அங்கு முளதிலதாவ துண்டே. எ-து. யாதொரு பொருளுள்ளது மில்லதுமாக வுண்டோ. எ-று. அங்கு சுட்டி. ஏகாரம் வினா.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சம் படைக்கப்படாது, அதனால் படைப்பானுமில்ன் என்று மறுத்துக் கூறிற்று. (உக)

அங்குமுளதிலதாவதுண்டே. எ-கு. உம்மிடத்திலு மரு களைப்போல வுண்மில்லையுமான வத்திநாத்தி யென்னு மத முண்டாம். என்றுராயுனாத்தனர் ஞானப்பிரகாசர். மற் றொருவரும் அங்கும். எ-து. உம்முடைய சைவமதத்தினும் ஸ்ரீமணமதம்போல உளதினதாவதுண்டே. எ-து. அஸ்தி நாஸ்திவாத முண்டாகவேண்டுமென்றார்.

உள்ளதுகடாதிபோல வுதிப்பித்தா னென்றுரைக்கின் மெள்ளவேயெங்குநின்று விதித்தனனுலகின்மீது வள்ளறானின்றானென்னில் வந்ததாமுலகமுன்னே தள்ளிடாதெங்குநிற்கி னெங்குமுன்றந்ததாமே.(உஉ)

(இ-ள்.) உள்ளதுகடாதிபோல வுதிப்பித்தானென்றுரை க்கின். எ-து. மண் போல வுலகிற்கு மூலமுள்ளதாய் கடாதி களைக்குலாலன்றோற்றுவிக்குமாபோல விவ்வுலகங்களை யொ ருவனுண்டாக்கினானென்று நீ கூறின்,—மெள்ளவே யெங்கு நின்று விதித்தனன். எ-து. இவ்வுலகத்தை யுண்டாக்கு மிட த்து எவ்விடத்து நின்றுண்டாக்கினான்,—உலகின்மீது வள்ள னின்றானென்னில் வந்ததாமுலகமுன்னே. எ-து. பிரபஞ் சத்திலே நின்று கர்த்தாவுண்டாக்கினானென்று கூறிற் பிரப ஞ்சமுன்னே யுண்டானதாம்,—தள்ளிடாதெங்குநிற்கி னெங் குமுன் றந்ததாமே. எ-து. நீங்கப்படாம லெங்குநிறைந்து நின்றுண்டாக்கினானென்று நீ கூறின் எங்குமென்பதொரு முதலாய்க் கர்த்தாவைப் பின்பு தந்ததாம். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சம் படைப்பானொருவன் பிரபஞ்சத்தை நீங்கி வேறே நிற்குமிட மின்மையான் கர்த்தாவில்லையென்று மறுத்துக் கூறிற்று. மண் முதற்காரணம், சக்கிர சீவராசி துணைக்காரணம், குலாலன் நிமித்தகாரணம் என்னில்? துணைக்காரணமின்றிக் குலாலனான் செயல் முடியாதாதலால் ஒருவன் பிரபஞ்சத்தைப் படைக்கமாட்டான் ஆதலால் துணைக்காரணமே யுள்ளதெனக் கொள்க. (உஉ)

இல்லதுகருணையாலே யியற்றின னிறைவனென்னிற், கொல்லரியுழுவைநாகங் கூற்றமுங்கொண்டிதோற்ற, வல்லவன்கருணையென்னோ வலியினால்வேண்டிற்றெல்லாம், பல்கவேபடைத்தானாயிற் பித்தரைப் பணிந்திடாயே. (உ௩)

(இ-ள்.) இல்லது கருணையாலே யியற்றின னிறைவனென்னில். எ-து. எல்லாவற்றிற்குங் கர்த்தாவானவ னிருக்குமிட நியமிக்கப்படாமையி னப்படியக்கியமான கர்த்தா காருணியத்தினாலே யில்லாததொன்றைப் படைத்தானென்று கூறின்,—கொல்லரியுழுவை நாகங் கூற்றமுங் கொண்டிதோற்ற வல்லவன்கருணையென்னோ. எ-து. கொலைத்தொழிலைப் பொருந்தின சிங்கத்தையும் புலியையும் யானையுங் கூற்றத்தையு முண்டாக்கிக்கொண்டு தோற்றவல்லவனுக்குக் காருணியமென்னோ,—வலியினால் வேண்டிற்றெல்லாம் பல்கவே படைத்தானாயிற் பித்தரைப்பணிந்திடாயே. எ-து. கர்த்தா வல்லவனாகையாலே யெல்லாவான்மாக்களும் வர்த்திக்கும்படி படைத்தானென்று கூறின் அதோர்காரண காரியப் படாமற் பித்தர் செய்யுங் குணமாதலாத் பித்தரையே கர்த்தாவாக வணங்குவாயாக. எ-து.

இதுவு மொருவனாற் பிரபஞ்சம் படைக்கப்பட்டாததனாற்
கர்த்தா வில்லையென மறுத்துக் கூறிற்று. (உங)

வலியினால் வேண்டிற்றெல்லாம் பல்கவேபடைத்தானா
யிற் பித்தரைப்பணிந்திடாயே. எ-கு. தனது சாமர்த்தியத்
தினாலே செய்யுங் கருமமீது தவிர்க்குங் கருமமீதென்று விசா
ரியாமற் நன்கருத்திற்கு வேண்டியபடி யெல்லாவற்றையும்
படைத்தானானாற் செய்காரியுந் தவிர்காரிய மறியாம லேதாங்
கிங் தமக்குவேண்டியவைகளைச் செய்யும் பித்துக்கொண்டா
ராயுங் கர்த்தாவென்று பணிவராயாக, என விரித்தோதினா
னானப்பிரகாசரும் மற்றோராசிரியரும்.

பெறுவதிங்கென்படைத்துப் பெற்றதுவினையாட்டெ
ன்னிற், சிறுமழவிதையதாகுஞ் செய்திடுங்கன்மத்
தென்னி, னுறுபெருங்கன்மஞ்செய்வோர் முன்புள
ராவருண்மை, யறிவுறின்றா லமெல்லா மநா தியென்
றறிந்திடாயே. (உஉ)

(இ-ள்.) பெறுவதிங்கென் படைத்துப் பெற்றது வினையாட்டென்னில். எ-து. சர்வான்மாக்களையு மிவ்விடத்துப் படைத்துப் பெறும்பே ரென்னென்று கேட்டவிடத்துப் பெறும்பேறு வினையாட்டென்று கூறின்,—சிறு மழ விதையதாகும். எ-து. உன் கர்த்தா விளவறிவாய்ச் சிறுபிள்ளையாக வேண்டும்,—செய்திடுங்கன்மத் தென்னினுறு பெருங்கன்மஞ் செய்வோர் முன்புளராவர். எ-து. கன்மத்துக் கிடாகப் படைத்தானென்று கூறின், கன்மஞ்செய்வோ ரநாதியாவர்,—உண்மையறிவுறின். எ-து. இதனை மெய்யாகவறியின்,—ஞால மெல்லா மநாதியென் றறிந்திடாயே. எ-து. பிரபஞ்சமெல்லாமநாதியே யுள்ளதென் றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுளும் பிரபஞ்சமொருவன் படைக்கவுண்டான தில்லை யதனாற் படைப்பானுமில்லையென மறுத்துக் கூறிற்று.

உருவொடு நின்றனென்னி னுருவமுன் படைத்தார் வேண்டு, முருவவனிச்சையென்னி னுலகெலாமிச்சையாகு, முருவுலகத்துளோர்கட் குறுவது கன்மாலென்னி, னுருவுடையோர்கட்கெல்லா முற்றது கன்மத்தாமே. (உரு)

(இ-ள்.) உருவொடு நின்றனென்னி னுருவமுன் படைத்தார்வேண்டும். எ-து. உன் கர்த்தாவுருபியென்று சொல்லி னவ்வுருவத்தை முன்புண்டாக்கினார்வேண்டும்,—உருவவனிச்சையென்னி னுலகெலாமிச்சையாகும். எ-து. அவனதிச்சையாலே யுருவத்தை யெடுத்துக்கொண்டானென்னி னுலகத்துள்ளோருந் தமதிச்சையாலே யுருவெடுத்துக்கொண்டாராவார்,—உருவுலகத்துளோர்கட். குறுவது கன்மாலென்னி னுருவுடையோர்கட்கெல்லா முற்றது கன்மத்தாமே. எ-து. உருவமுலகத்திலுள்ளவர்க்கு வருவ தவரவர் கன்மத்தாலென்று நீ சொல்லி னுருவமுடையவர்களுக்கெல்லார்க்கு முருவமுறுவது கன்மத்தாலேயே யாகவேண்டும். எ-து. கன்மத்தால். எ-து. கன்மாலென விகாரப்பட்டது.

இச்செய்யுள் கர்த்தாவுருவென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. அருவெனிற் பவத்தினின்று மெடுத்திடா னாகாசம் போன், மருவினனிழல்போலென்னின் மருவினோர்க் காகுமாட்சி, பெருகியவறிவுண்டென்று பேசினே சத்தோடுங், கருதிடவுருவம்வேண்டு மில்லையெற்கரு தலின்றே. (உசு)

(இ-ள்.) அருவெனின் பவத்தினின்று மெடுத்திடா னாகா சம்போல், எ-து உன் கர்த்தா வருபியென்று கூறி லாகாசம் போலச் சேட்டண்டயிலனாகையா லான்மாக்களைப் பிறக்கித் தன் பத்தினின்று மெடுத்திடமாட்டாதவனாவன், -மருவின விழல் போலென்னின் மருவினோர்க்காகுமாட்சி. எ-து. யாவருஞ் சென்றடையத்தக்க நிழல்போல்வனென்னின், அந்நிழல் தன் விடத்துவந்து மருவினோர்க்கே நன்மையைக் கொடுத்தலால் வனும் வியாபியல்லன், -பெருகிய வறிவுண்டென்று பேசிட. எனேசத்தோடுங் கருதிட வருவம்வேண்டும். எ-து. ஏகதேசி யாயினு நிறைந்த வறிவினை யுடையனென்று கூறின் விருட் போடுஞ் சிந்தித்தறியத்தக்கதோ ருருவுண்டாதல்வேண்டும், -இல்லையேற் கருதலின்றே. எ-து. அப்படியறியத்தக்க வரு வில்லையாயி னறிவுமில்லையாம், -எ-து.

இச்செய்யுள் கர்த்தாவருபியென்பதனை மறுத்துக் கூறி
ந்து. (உ-சு)

மருவின விழல் போலென்னின் மருவினோர்க் காகுமா
ட்சி. எ-து. சிலர்வழி நடந்து வருந்தி வெயிலினோசை
நொந்தினைப்புற்றுநிழலைத்தேடியடைந்தபோதவர் குளிர்ச்
சிபெற் றினைப்புப்போய்ச் சவுக்கியத்தை யடைந்த முறை
மைபோல ஜநந மாண துக்கத்தால் வருந்தி யினைப்புற்ற
உர்கள் கர்த்தாவைத்தேடியடைந் தந்தக்கிலேசமும்போ
யின்பத்தைப் பெருநிற்பார்கள். ஆதலால் நிழலைப்போல்
நின்றனன் கர்த்தாவென்னில் நிழலைத்தேடிச் சென்றடைந்த
வர்க்கே மாட்சிமையுஞ் செயலுமுள்ள தல்லது, நிழலுக்கொரு
செயற்கையில்லாத வாறுபோலக் கர்த்தாவைத்தேடி யடை

ந்து வழிபட்ட பேருக்கே செயலுமாட்சிமையு முண்டாமல்
உது கர்த்தாவுக்கொரு செயலுமுதன்மையு மல்லவாயிடும்
என்றுரை யுரைத்தனர் ஞானப்பிரகாசர். அன்றியு மீன்கினை
களைப் பீர்ச்சித் தான்பார்த்துநிற்க வவைவளருமாபோலப்
பிரமாவானவர் ஆண்டமென்னு முட்டையையிட் டிலகினை
வளர்ப்பரென்னில் அவருலகத்தினுக் கப்பாலா யுலகத்திலில்
லையாய் விடுவரென்று வருவித்தாரையிட்டிருக்கின்றனர் மற்
றேருரையாசிரியர். பெருகியவறிவுண்டென்று பேசிடில்,
எ-சூ. நிழலுக்கறிவில்லை, கர்த்தாவிற்சூக் குறையாத ஞான
முண்டு அதனால் தன்னைச் சேர்ந்தோர் ஜநநதுக்கத்தையறிந்து
நீக்குவனென்று சொல்லில் என்று விசேடித் தாரையிட்டிருக்
கின்றனர்.

எங்கணுலநா தியாக விதைவனுண்டென்னு மென்னி
னுங்கணுலுரைப்பாரின்றி யோதுவதழகிதாகு[ண்டே
மங்கவன்றன்னை நூல்கொண்டறிந்தன மவனைக்கொ
யிங்குநூலறிந்தோ மென்னி லீதோராச்சரியமாமே.

இதுமுதலிய செப்டுக்கண முன்னர்ப்பாரிப்பிற் கூற
தொழிந்தனவுங் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) எங்கணுலநா தியாக விதைவனுண்டென்னு மெ
ன்னி னுங்கணுலுரைப்பாரின்றி யோதுவதழகிதாகும். எ-து.
எங்கணுலாகிய வேதாகமங்க ளநாதியுமாகிக் கர்த்தாவுண
டென்று சொல்லுமென்றுகூறி னுங்கணுலாகியவேதஞ் சொல்
லுவாருநினறிக் தோனதுமென்ப தழகிதாயிருக்கும்,—அங்க
வன்றன்னை நூல்கொண்டறிந்தன மவனைக்கொண்டே யிங்கு
நூலறிந்தோமென்னி லீதோராச்சரியமாமே. எ-து. அவ்வி

டத்துக்கர்த்தாவுண்டென்று வேதங்கொண்டறிந்தனமென்று
மந்தக்கர்த்தாவைக்கொண்டே வேதங்கேட்கப்பட்டதின உங்
கூறி விதுவிங்ஙனமேமயங்கின திதனை முன்கேட்டுங்கண்டு
மறிந்ததல்லவாம்.—எ-று ஆச்சரியமென்றதிகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

இச்செய்யுள் நூற்பிரமாணத்தை யில்லையென மறுத்துக்
கூறிற்று. இந்தத் திருவிருத்தத்தின் முடிவு வேறேடாடமோ
திற் பராதபாரதோடமென்கிற குற்றமுண்டாமென்றபடி,
இதனை பாஷபராசிரியதோஷமென்றார் ஞானப்பிரகாசர். ()

எங்கணு லநாதியாக விற்றவனுண்டென்னு மென்னி லுங்
கணு லுரைப்பாரின்றி யோதுவதழசிதாகும் எ-சு, எங்கள்
சாத்திரநூலான தநாதியாக வொரு கர்த்தாவுண்டென்று மெ
ன் றீராகி லுங்கர்சாததிரமான தோதுவாரொருவரில்லாம
லோதுவது மெத்தவு மழகிய தாகுங்காணும் இப்படிச் சொல்
லியது நீ ரெங்கள் தாயார் மலடியென்பதற்கொக்கும் என்
றார். ஞானப்பிரகாசர்.

உற்றெழுமரங்களாதி யுயிரினறிப்பூதரூபம்
பற்றியிப்பாரின்மீது பாங்கெனற்பலவுமாகிப்
புற்றொடுமயிர்கொம்பாதி போலவேதோன்றிமாய
மற்றுளயோனிகட்குப் பயனெனவழங்குமன்றே. ()

(இ-ள்.) உற்றெழு மரங்களாதி யுயிரினறிப் பூதரூபம்
பற்றியிப்பாரின்மீது பாங்கெனற்பலவுமாகிப் புற்றொடுமயிர்க
ொம்பாதி போலவே தோன்றிமாயும். எ-து. பூமியினிட
ாக நின்று வளருமரங்கண் முதற் புல்லீராக வுள்ளன தாவ
ரங்களாம். அவையுயிர வர்க்கத்தில்லவாய்ப் பிருதிவி யப்ப
தேயு வாயுவென்னும் பதனபத்தைப் பொருங்கிய பசுகளாகப்

பலபேதப்பட்டுப் புற்றுப்போலவு மயிர் போலவுங் கொம்பு போலவு முண்டாய் வளர்ந்து மீளவுந் தோன்றின முறை மைப்பாட்டிலே தெளும். இஃதி யாதுகாரணமாயுண்டாய தென்னின்,—மற்றுள யோனிகட்குப் பயனென வழங்கு மன்றே. எ-து. ஆண்-சஞ் சுவேதசஞ் சராயுச மென்னு மூன்றுபேதத்திலுண்டாகிய வான்மாக்களுக்குப் பிரயோச னங் காரணத்தா லநாதியேயுண்டாய் வழங்கும்.—எ-து.

இச்செய்யுளுற் றீசவர்க்க மான்மவர்க்கத்ததல்லவென்று மறுத்துக் கூறிற்று. (உஅ)

கொன்றிடலாகாதென்றுங் கொன்றவைகொண்டு நா னுந், தின்றிடலாகுமண்ணே டொத்திடுஞ் செத்த வெல்லா, மொன்றியவாசமுட்டி யுண்ணுநீர் வைத்த வர்க்கோ; சென்றுநின்றுண்டவர்க்கோ புண்ணியஞ் செப்பிடாயே. (உக)

(இ-ள்.) கொன்றிடலாகாதென்றும். எ-து. தானேரான் மாவைக்கோற லொருக்காலு நியாயமன்று,—கொன்றவை கொண்டுநானுந் தின்றிடலாகுமண்ணே டொத்திடுஞ் செத்த வெல்லாம். எ-து. மாண்டவெல்லா மண்ணேடொக்குமாத லாலொருவா கொல்லப்பட்டவற்றைக் கைக்கொண் டெப்பொ முதும் புசிக்கலாம். அதனுற் றோடமுண்டாகாது;—ஒன்றிய வாசமுட்டி யுண்ணு நீர்வைத்தவர்க்கோ சென்று நின்றுண்ட வர்க்கோ புண்ணியஞ் செப்பிடாயே. எ-து. மணங்களாற் கட்டுப்பட்ட நீ ரருமையான வழிகளிலே யுண்டாக்கவைத்த வர்க்குப் புண்ணியமுண்டாயதோ? வழிநடந்து தாகித்திக் குடித்தவர்க்குப் புண்ணியமுண்டாயதோ? சொல்லாய், வைத்

தவர்க்கே புண்ணியமுண்டாமாதலாற் கொன்றவர்க்கேபரவ முண்டாவது, தின்றவர்க்குப் பாவமில்லையாம்.—௭-று.

இச்செய்யுள் உயிர்களைக் கொல்லலாகாது, தின்னலாகும். தின்றாற் பாவமில்லையென்பது கூறிற்று. தின்றவனுக்கு மேலுடன்பாடுண்டாகிற குற்றமாமல்லது குற்றமில்லையெனக் கொள்க. கொலை தின்றவனுக்குக் கொலைத்தோடும் வருமென்னில் ஓராற்றுக்குள்ளே கருவாட்டிப்பொதி யிட்டு வைக்கவிடாவிடாற்று நீர்வந்தெடுத்துப்போக நாட்டிற்கொள்ள விருந்தவர்க்குத் தோடாமாமோ? இல்லை. ஆதலாற் கொண்டு தின்றவர்க்குப் பாவமில்லையென்க. (உக)

கல்லியமாம்ஸத்திற்குத் தோஷமில்லை, அகல்லியமாம்ஸத்திற் பாவமுண்டாதலா லஃதாகாதென்க. அகல்லியமாம்பசமாவது திரிகொடி ஷட்கொடி நவகொடிமாம்பசமெனமூன்றாம். திரிகொடியாவது கொலைசெய்தல், செய்வித்தல், உடன்படல் என மூன்றாம். ஷட்கொடியாவது அம்மூன்றுடனே தன்னை மித்தம் வேறொருவன் கொல்வது, காண்டல், கேட்டல், ஐயப் படாமை கூடவாரும். நவகொடியாவது அந்தவாறுடனே சுவைமேல் விருப்பம், மிகைபடத்தின்னுங் கருத்து, இலிமை கூறும் கொல்லுதலாகிய புகழ்ச்சிகூட வொன்பதாம், இவற்றினொன்று வரினும் அகல்லியமாம்ஸமாம். இந்த வொன்பதுந் தின்னப்படாதென்க. கொடி என்பது தொழில். இவை யொழிந்தவை கல்லியமாம்ஸம் அவைகொள்ளலாமென்க. மாம்பசம் கொள்ளலாகாதென்கிற நீங்களும் பால் தயிர் நெய் கொள்ளுதலான் மாம்பசவிந்யோகங்கொண்டராவிரி; ஆதலான் மாம்பசநிவர்த்தி யுங்களொருவராலு முடியாதென்பதாம்.

இஃது ஞானப்பிரகாசர் விசேடக்குறிப்பு. மற்றோருநாயா சிரியரும் கல்லியமாம்ஸம் அகல்லிய மாம்ஸமென்பதனைக் கற்பியமாம்ஸம், அகற்பியமாம்ஸமெனக் கூறி விசேடித்திருக்கின்றனர்.

ஓங்கியவுருவமோடும் வேதனை குறிப்பினோடுந் தாங்குபாவனைவிஞ்ஞானந் தாமிவையைந்துங்கூடிப் பாங்கினுற்சந்தானத்திற் செடுவதுபந்ததுக்க மாங்கவைபொன்றக்கேடா யழிவதுமுத்தியின்பம். (1)

ஓங்கிய வுருவமோடும் வேதனை குறிப்பினோடுந் தாங்கு பாவனை விஞ்ஞானந் தாமிவை யைந்தங்கூடிப் பாங்கினுற் சந்தானத்திற் கெடுவது பந்ததுக்கம். எ-து. மிக்கவுருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞான மென்னு மைந்தகந்தமு மொருமைப்பட்டொழுங்கிலே சாரியங்கெடக் காரணங்கிடக் குமென்பது மிகுத்துளாயில் வழக்குமாய்ப் பந்ததுக்கமுடாம். இது குற்ற வீதி,—ஆங்கவை பொன்றக்கேடா யழிவது முத்தியின்பம். எ-து. அவ்விடத்துச் சொல்லப்பட்ட கந்தங்க னோந்து நேராகக் கெட்டு வீட்டையடையுமென்பது முத்தியின் பமாம். எ-து. இது கந்த வீதி.

இனி யுருவமாவதெட்டு. அவை—பூதவுருநாலு, உபாதன வுருநாலுமாம். அவை வருமாறு—பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, என நாலும் பூதவுரு வலி, கந்தம், இரதம், உன்னமெனநாலு, முபாதானவுரு. ஆட (அ) வேதனையாவது மூன்று. அவைவருமாறு—குசலாவேதனை, அகுசலாவேதனை, குசலா குசலாவேதனை, ஆட (ங்.) குறிப்பாவதாறு. அவைவருமாறு—சோத்திரம், துவக்கு, சகூடம், சிங்குவை, ஆகராணம், மனம், ஆட (சு.) பாவனையிருபது. அவைவருமாறு. தீக்குணம் (கா.)

நற்குணம் (க௦.) திக்ஞ்ணமாவன்—பொய்சொல்லல், கோட்
சொல்லல், கோழித்துச் சொல்லல், பயனில சொல்லல்,
எனவாக்கின்குணம் (ச.) களவிற்குப்போகுதல், வறிதே
தொழில்செய்தல், கொலைசெய்தல், எனக் காயத்தின்குணம்.
(ந.) கொலைநினைக்கை, காமப்பற்று, ஆசை, என மனத்தின்
குணம் (ந.) ஆட திக்ஞ்ணம் (க௦.) இலீ நற்குணமாவன்-
மெய்யுரை, நல்வார்த்தை, இனியன கூறல் பயன்படுசொல்,
என வாக்கின்குணம் (ச.) பள்ளிவலம் வால், தவம் புரிதல்
தானஞ்செய்தல், எனக் காயத்தின்குணம் (ந.) அருணினைவு,
ஆசையறுத்தல், தவப்பற்று, என மனத்தின்குணம் (ந.)
ஆக நற்குணம் (க௦.) ஆட பாவனை (உ.) உம், மானசமாசிக
காயங்களான் வருவனவாம். விஞ்ஞானமாறு. அவையாவன்-
சத்த, பரிசு, ரூப, ரச, கந்தம், சித்தம், ஆட (சு.) ஆகப் பஞ்ச
கந்தத பேதம் (சந.) இதற் கவன் வசநம் “எட்டிவையுருவ
மூன்று வேதனையாறுஞான, மொட்டிய குறிப்போராறு செய்
கையு மிருபதாகக், கட்டிய பஞ்சகந்தங் கணத்தினிற் பங்கமா
குந், தொட்டநாற்பத்தி மூன்றுஞ் சுகத நூற்றுணிவுதானே.”
சந்தானமாவது—தொடர்ச்சி. அந்தத் தொடர்ச்சி நால்வகை
யாம். அவை வாயு சந்தானம், தீபசந்தானம், தாராசந்தானம்,
பிரீலிகாசந்தானம் என்பனவாம்.

இச்செய்யுள் குற்றவீடுங் கந்தவீடுங் கூறிற்று. விஞ்ஞா
னகந்த மாறாவன். இந்திரியங்களையு மனத்தையும் பற்றிப்
பிறக்கு மறிவுகள். (ந.)

இச்செய்யுளில் “எட்டிவை” என்னுஞ் செய்யுளுடன்
“தீவினையென்பதி யாதெனவினவி, லாய்தொடி நல்லாயாய்
கதுகேளாய், கொலையேகளை வேதாகமத்திவழக், குலையாவுடம்

பிற் றேன்றுவமூன்றும், பொய்யேகுறளை கடுஞ்சொற்பய
 னில், சொல்லெனச் சொல்லிற் றேன்றுவநான்கும், வெஃகல்
 வெகுளல் பொல்லாக்காட்சி, யுள்ளந்தன்னிலுருப்பனமூன்
 றும், பத்துவகையெனப் பயன் டெரிபுலவ, ரித்திறம்படாதார்
 படர்குவராகில், விலங்கும்பேயு நாகருமாகிக், கலங்கியவுள்
 ளக் கவலையிற்றேன்றுவர், நல்வினையென்பதி யாதெனவின
 வில், சொல்லியபத்தின் றெகுதியினிங்கிச், சீலந்தாங்கித்
 தானந்தலைன்று, மேலெனவகுத்த வொருமுத்திறத்துத், தே
 வருமக்களும் பிரமருமாகி.” எ-து. மணிமேகலை. துறவாதலி
 னாற் சமஸ்காரகந்த மறிந்துகொள்க. இதற்கு “ஒங்குருவம்
 வேதனை யுளக்குறிப்புப்பாவனை மெய், தாங்குணர்வென்றைந்
 தாங் கந்தம்” “உருவமுடல் பூதமுபாதாயமென்னு மிருவிதத்
 தினாலு மெழுமென்” “வேதனையின்பதுன்பிவற்றின் விரவ
 லுமென், றேதவொருமுன்றுமென்றோர்” “பொறிவிதமோ
 ராந்தும் பொறியைப் பொருந்தியறியுமனமுங் குறிப்பென்
 றாய்” “வாக்குமனமாக்கையிவை பாவனையென்றே மதியா
 யாக்குமிவை தாமதம்பாவம்” “இந்நால்வகைவிதத்தினுமே
 ய்ந் தைபமறவெண்ணுமெனம் விஞ்ஞானமென்றேவிளங்கு”
 , “இந்தவிதமைந்துஞ் சந்தானத்தெழுந்தழிகை பந்தமெனவே
 நீதான்பார்” “அறக்கெடுதலே பரம முத்தியவையைந்து
 மறக்கெடுமாறு கூறுவாம்.” “இப்படிப் பரமத்திமிரபானுவெ
 ன்னுந் திருவாக்கினுந் தெளிக என விசேடித்துரைத்தனர்
 ஞானப்பிரகாசர்.

பாங்கினாற் சந்தானத்திற்கெடுவது. எ-னை படுவதெ
 னப் பாடமோதி, சந்தானத்திற்குக் கெட்டுத்தோன்றி வருவ
 தென்றுரையுரைத்தனர் மற்றோருரையாசிரியர் படுதல்-கெடுத
 லுமுண்ட-ராதலும்.

அழித்திடுமராகமாதியகற்றிநல்லறங்கள்பூரித், திழித்
திடும் புலன்கள்போக்கி யின்பொடு துன்பம்வாட்டிப்,
பழித்திடாப்பழுதில்வாழ்க்கை யெட்டையும் பாரித்
தெல்லா, மொழித்திடுஞானசீல சமாதியினுறுதி
யாமே. (ஓக)

(இ-ள்.) அழித்திடுமராகமாதியகற்றி. எ-து. நன்மையைக் கெடுக்குங் காமக்குறோத லோபமோக மதமாற்சரியங்களைநீக்கி, நல்லறங்கள்பூரித்து. எ-து. நன்றானதன்மங்களை நிறையச்செய்து,—இழித்திடும் புலன்கள் போக்கி. எ-து. பொல்லாங்கைச் செய்யும் புலன்வழிச்சேறலைக் கைவிட்டு,—இன்பொடுதன்பம் வாட்டி. எ-து. துன்பவிற்பங்களையொழித்துப் புண்ணியபாவங்களைக்கெடுத்து,—பழித்திடாப் பழுதில்வாழ்க்கை யெட்டையும் பாரித்து. எ-து. பிறராற்பழிக் கப்படாத குற்றமில்லாத நல்வாழ்க்கை யெட்டையும்விரித்து. எனவே பழிபடுதீவாழ்க்கை யெட்டையுஞ் சுருக்கி,—எல்லா மொழித்திடு ஞானசீல சமாதியினுறுதியாமே. எ-து. மற்றுந் தோஷங்களானவை யெல்லாமொழித்திடும் ஞானகுணமாவது (தீவாழ்க்கை யெட்டையுங் கெடுத்திடு மறிவின் குணம்) சமாதியினுறுதியாம். எ-து. பழுதிலா வாழ்க்கை யெட்டாவன—நற்காட்சி, நல்லூற்றம், நல்வாய்மை, நற்செய்கை, நல்வாழ்க்கை, நன்முயற்சி, நற்கடைப்பிடி, நல்லுளத்தோராதலைப் பாடு, என் வெட்டு. தீவாழ்க்கையெட்டாவன—நற்காட்சி முதலாயினவற்றை மாறிக்கொள்க. சமாதியினுறுதிவாழ்க்கை இவை யெட்டையுங் கெடவிருத்தல். இதற்கவன்வசநம் “சகலமுமான்மாவுங் காரணனுமில்லை, சகலமுமாமனித்தஞ்சார் பாற் பிறவி, வகைவினையுண்டு பதிபொன்றமாய்தல், சுகத நான்முத்தித்துணிவு” என்பதாம்.

இச்செய்யுள் சமாதியின்முறைமை கூறிற்று.

நீதியாரென்னுஞ் செய்யுண்முத லிச்செய்யுட் காறுஞ் செய்யுண் முப்பத்தொன்றானும் பௌத்தன்மதங் கூறிற்று.

நல்லறங்கள் பூரித்து. எ-கு. நல்லறங்களாகிய தசபார் மித்தையும் பன்னிருசார்பு நிறையச்செய்து என்றார் ஞானப் பிரகாசர். தசபார்மித்தையாவது, தான சீல சமாதி நிஷ்கர்மம் பிராக்ஞா கீரிய சத்திய துண்பு மயித்திரி ஆசை யறுதி பென்பவை. இது உயிருறுப்புப் பொருளான்முப்பதாம். இதற்கவன்வசனம். “அருணெறியாற் பார்மித்தையாறைந்து முடனடக்கிப், பொதியின்கீழ் முழுதுணர்ந்த முனிவரன்ற, னருண்மொழியானல்வாய்மை யறிந்தவரே பிறப்பறுப்பார், மருணெறியாம்பிறதூலு மயக்கறுக்குமாறுளதோ.” எ-ம். “இன்பஞ்சார்பெரும்பார மீரைந்துமு-னிறைந்து, நன்கன் நிலை பெற்றநாதன்.” எ-ம். வருவன கண்டுகொள்க. இவன்ஸமாதி பிரக்கிஞையுடையவனென்க. இந்தப் பாட்டினுக்கு “ஆசைகத மாதியறுத்தடக்கியைம்புலனுந் தேசாருநல்வினையுஞ்செய்து” “பழுதில்வாழ் வெட்டினையும் பாரித்து ஞானந்தொழுவைகு மாதியுறின்” “முத்திதான்வாய்க்கு முனைப்பொழிப்பென்று சொல்லும் பெத்தமவருக்குண்டோபின்.” “நற்காட்சி நல்லொழுக்க நல்வாய்மை நல்வாழ்க்கை நற்செய்கை யோடைந்துநாடு” “நன்முயற்சி நன்காங்கடைப்பிடி நல்லோர்தம் பாற் செல்கையுடனெட்டனைத்துந்தேறு” என்னுந் திருவாக்கி னுங்காண்க என்று விசேடித்துரைத்தனர் ஞானப்பிரகாசர்.

மற்றொருவரும். இதேகருத்தா யுரையுரைத்ததன்றி, ஞானசீலம் ஞானத்தார் செய்யுஞ் சீலமென விரியும். எ-ம். ஒழித்திடு மென்னும் பெயரெச்சம் சீலமென்னும் பெயர்கொண்டு

முடிந்தது. எ-ம். ஞான்மென்பது முத்தியைப்பெறுதற்கு முன்பு நடந்தன வெல்லாம் அறித்தியம் அக்கம் அநான்மாவென்று பாஷிக்குமறிவு. எ-ம். விசேஷக்குறிப்பிட்டனர். இவ்வாசிரியர் (௩௦) வது செய்யுளை (௩௧) வதாகவும் (௩௧)வதை (௩௦) ஆட உம், மாறியுரை யெழுதியிருக்கின் றனர்.

பௌத்தரிற் செளத்திராந்திகன்மத முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்-கூங்.

சௌத்திராந்திகன் மதமறுதலை.

அனைத்தினையுமுணர்ந்தானெம் மிறைவனென்றிங்கறி யாது புத்தநீயறைந்தாயென்று, மனைத்தினையு மறிந் திடானளவிலாமை யொன்றொன்றா வனைத்தினையு மறி ந்தானென்னி, னனைத்தினையுமளவிறந்த தென்னவே ண்டா வளவிலாஞானத்தா ஸ்ரீபிள்ளான, மனைத்தி னையு மறியாது கணத்திறோன்றி யழிதலாலறிந்தமை யின்றாகுமன்றே. (க)

(இ-ள்.) அனைத்தினையு முணர்ந்தானெம் மிறைவனென் றிங் கறியாது புத்தநீயறைந்தாய். எ-து. புத்த, நீ முழுவதை யுமுணர்ந்தா னெம்முடைய சுவாமியென்றறியாமற் கூறி னாய்,—என்றுமனைத்தினையு மறிந்திடானளவிலாமை. எ-து. எப்போதுஞ் சர்வமு முணர்ந்தறியமாட்டான் பிரபஞ்சபே தமளவிட வரிதாகையால்,—ஒன்றொன்றாவனைத்தினையுமறிந்தா னென்னினனைத்தினையு மளவிறந்த தென்னவேண்டா. எ-து.

முழுதையுமோரொன்றாக வறிந்தானென்று நீ கூறி நப்படிய நியுமிடத்துச் செலவு கலப்பு நீக்கத்தாலறியவேண்டும். ஆதலா லதனை யளவிடந்த தென்கூறவேண்டாம்,—அளவிலாஞா னத்தா லறியின் ஞானமனைத்தினையு மறியாது. எ-து. எல்லே யில்லாத ஞானத்தா லறிந்தானென்று நீகூறி னுனதுஞான மனைத்தினையு மறியமாட்டாது. உத்தியாங்கனமென்னில்,— கணத்திற்குன்றி யழிதலா லறிந்தமை யின்றாகுமன்றே. எ-து. ஒருமாத்நிலையி லறிவுதோன்றிக் கெடுமென்று நீ கூறு கையா லனைத்தினையுமறிந்தானென்கையிலையாம். எ-து.

இச்செய்யுள் புத்தனுக்கு ஸர்வஞ்ஞத்தவயில்லை யென் பது நிற்கிறமலையினையும், குளிர்கிற ஜலத்தினையும், சுடுகிற நெருப்பையும், ஊறுவதாற்றினையுங் கணமொன்றிலறியக்கூ டாதாகையாலென்று கூறிற்று. (க)

புத்தக்கடவுள் கூணத்தினுள்ள பொருளொன்றையு மறிவதல்ல தப்பால் கூணத்திலுள்ள பிறவற்றுக்களை யறிய மாட்டானென்க. தத்கூணத்துளவாகிய சகலபதார்த்தங்க ளையு மறியாடுவென்னில், அறிபான். அறிவனாகிற் சுடுவதா கிய நெருப்பை யறிவதோரியல்பும், குளிர்வதாகிய நீரையறி வதோரியல்பும், செல்லுவதான சாற்றையறிவதோரியல்பும், நிற்பதான மலைமரமுதலான வசரத்தையறிவதோரியல்பும், நடப்பனவான சரமென்னுமற்றுள்ள பிராணிகளாய பதார்த் தமநெக சுபாவமுளதாதலாலவை யெல்லாவற்றையு மொருக ணத்திலே யறிதல் கூடாதாகும். பதார்த்தங்கடோறு ஞானம் பிறத்தலாலொருகணத்திலறியக் கூடாதென்க. பிரதிகூணத் திற் கூடுமென்னி லந்தஞானமுதற் கணத்திலே கெடும். ஆத லால் சர்வஞ்ஞத்துவங் கூடாதாகும். ஒருவன் புண்ணியபா

பங்கள் கணத்திலே கெடுமாகிற் பலமில்லை, ஆதலினாலவை சம்பவிக்கும்படி சொல்லவேண்டும். அன்றியும், அவிசம்வாதி வீஞ்ஞானம்பிரமாணமென்றாவது, அர்த்தக்கிரியாஸ்திதியென்றாய் ஆகித் அத்தக்கிரியாத்திதி ஸ்ஷண பங்கங்கொண்டமையாலது கூடாதாதலா னீகொண்டபிரமாணம் நிஷ்பலமென்றறிவாயாக. என்று விரித்தோதின; ஞானப்பிரகாசர்.

சிலபொருளையறிந்தவற்றின் நிறத்தேயொட்டிச் சிந்திப்பனெப்பொருளு மென்னிற்சென்று, பலபொருளையொன்றுபல பேதமாகிப் பயின்றுவரு மாதலாற் பார்க்குமாறென், னுலகுதனிலொருபொருளங் குணரும்போதி னுற்றுணர்தலாராய்த நெளிதலுண்டாய், நிலவுமதனலுணர்வு பன்மைமுன்பி னின்றிடாதென்பையெல்லா நினைப்பதெங்கே. (உ)

(இ-ள்) சிலபொருளையறிந்தவற்றின் நிறத்தே யொட்டிச் சிந்திப்பனெப்பொருளுமென்னில். எ-து. பிரபஞ்ச பேதத்திற் சிலபொருள்களை யறிந்தனன் பகுதியிலே யெல்லாப் பொருள்களையு மொட்டிச் சிந்திப்பனென்று புத்த நீகூறின், - சென்றுபல பொருளா யொன்று பலபேதமாகிப் பயின்றுவருமாதலாற் பார்க்குமாறென். எ-து. அறிவாலறியும் பொருள் பலவாகச் சென்றவற்றின் பலபகுதிபேதமாகிப் பொருந்திவருமாகையா லொன்றைக்கொண்டதன்பேதமறியுமாறெங்ஙனம். அன்றியும், — உலகுதனி லொருபொருளங் குணரும்போதி னுற்றுணர்தலாராய்த நெளிதலுண்டாய் நிலவுமதனலுணர்வுபன்மைமுன்பி னின்றிடாதென்பையெல்லா நினைப்பதெங்கே. எ-து. பிரபஞ்சத்தி லொருபொருளையறியுமிடத்

துக கூடியறிந்தாராய்ந்து தெளிதல் வேண்டுமாதலா லொன் றையறியும்போது பலபேதப்படுகையாலு நீ முன்புண்டான வறிவு பின்பில்லையென்று சொல்லுவையாகையாலு மொரு பொருளையறிந் ததனோடு மற்றொருபொருளைச் சேர்த்தறியு நெறியாண்டுள்ளது. எ-து.

இச்செய்யு ளிரண்டும். புத்தரிருபத்துநால்வரி னொரு வன் முழுதுணர்ந்தா னென்றதனை மறுத்துக் கூறிற்று. புண்ணியபாவமாகிய சன்மம் மறுமையிலே பலிக்கையா லும் புத்தன் “யான் கண்டிர் நோன்புகண முற்பிறப்பின் முயலாதேன்” என்கையாலு மெல்லாம் ஊண பங்கமில்லை.()

இவை யொவ்வொரு பொருளாக விசேஷமாக வறி வனோ? பனமையினாலறிவனோ? எல்லாவற்றையுமொவ்வொ ன்று யறிவனென்னில் ஊண பங்கமென்பது கெடும். பன்மை யிலறிவனென்னிற் பதார்த்தங்கள் பேதித்திருந்தமையா லுள் ளபடி யறிந்தவனல்லனாம். இனி ஞானம், ஊணந்தோறுங் கெடுமாகில் அந்த ஊணத்திலுற்பத்திநிலை நாசங்களுக்கவேண் டும். உற்பத்தி ஊணமும், திதிஊணமும், விநாசம் ஊணமு மாகையால் ஊண பங்கமென்பது கூடாதாம். அன்றியும் பூர் வஊணத்திற்குேன்றிய ஞானமும் பாசஊணத்திற்குேன்றிய ஞானமும் அந்நியமாகில் “யான் கண்டிர் நோன்புகண முற் பிறப்பின் முயலாதேன்” எனனு முங்களுரைய சத்தியமாம். அன்றியு மிவர்சர்வகூருரானபடி நீருசகுப் பரிசமில்லை நெரு ப்புக்குப்பரிசமுண்டு. அது விதனுள்ளே கலந்துநிற்குமாத லா லிதற்குப் பரிசம்போற் றோன்றுவதேயுள்ளதென்ன ஞா னம்பிறந்தவாபெரியவரல்லவோ, அன்றியும் “ஸஊணிகங் சத் தவாதிதிவசனாத்” ஞானமுங்கணத்திலே தோன்றிக்கெடும்.

ஞேயமுங் கணத்திலேதோன்றிக்கெடும். பின் ஞேன்றிய ஞானமும் பொருளும் பொழுதுவேறுபட்டுப்போதலாற் சர்வஞ்ஞத்துவங் கூடாதென்க. இதனாலேயா லக்ஷணமும் சோதித்தாராம், என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

முத்திரிலங்கண்டறங்கண் மொழிந்தானாயின் முதன்முழுதும் பொன்றிப்பின் மொழிந்தவண்ண, மொத்திநிந்தே நெய்கூட்டி யுண்டிறந்தோனொருவ னுலகினில் வந்திது தீதென் னுரைத்தாலொக்குஞ், செத்தது பின்னென்றுரைக்கிற் கதியிற்செல்லாத் தேரனுரைநீர் பெருகிச் சென்றாறாகு, மத்தினளவறியாதிக் களையோர்தம்மை யக்கரைக்கே செல்லவிடுமாசையாமே.

(5)

(இ-ள்.) முத்திரிலங்கண்டறங்கண் மொழிந்தானாயின் முதன்முழுதும் பொன்றிப்பின் மொழிந்தவண்ண மொத்திரும். எ-து. லீட்டிடத்தைக்கண்டு பின்புஅற முதலியவற்றைச் சொன்னென்று புத்தநீ கூறின் ஒருமுதல் சேரக்கெட்டுப் போய்ப் பின்பு வந்து சொன்னதென்னு முறைமையொக்கும். அஃதென்போலவென்னில்,—தேனெய் கூட்டியுண்டிறந்தோனொருவனுலகினில் வந்திது தீதென்னுரைத்தாலொக்கும் எ-து. தேனையு நெய்யையுங் கூட்டிக் குடித்துச் செத்தோனொருவன் மீளவுமுலகின்கண் வந்து தேனு நெய்யுங் கூடினது விஷமென்று சொன்ன குன்மைத்து,—செத்தது பின்னென்றுரைக்கிற் கதியிற் செல்லா. எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாசுக) அறமுதலியவற்றைக்கூறி லீட்டிடத்தைப் பின்படைக்கானென்னில் அவன் முத்தியையறிந்தவனல்லன் ஆதலால்

வன் கூறியவரமுங் கதியிற்செலுத்தமாட்டாது,—தேரனா
நீர் பெருகிச் சென்றாருமத்தினளவறியாதிக் களையோர்த
ட்மை யக்கரைக்கே செல்லவிடுமாசையாமே. எ-து. புத்தனு
ளாயானது ஜலமானது பெருகிச்சென்றோடுமாற்றி னளவறி
யாதானொருவ லிக்கரையினின்றோனா யக்கரையிலே செலுத்
திவிடுவேனென் றுசைப்படுத்தந் காக்கும். எ-து.

இச்செய்யுள் புத்தரிருபத்து நால்வரினு மொருவன்முத்
தியிடங்கண் டிவ்விடமுங்கண் டரமுதலியன கூறினென்ப
தனை மறுத்துக் கூறிற்று. [ங]

உருவாதியைந்து கந்தங்களு மறக்கெழிலே மோக்ஷமா
கையால் பின்பு வந்துசொல்வது கூடாதென்றார். ஞானப்பிர
காசர் முன்சொன்னானென்னில் தானறியாமுன் சொன்ன
வையையக்கூலாமென்றார் மற்றோருரையா சிரியர்.

நீர்போல நின்னுயிர்கட் களித்திடாதே நெருப்பாய
துயர்பிறப்பினிகழ்ந்துநின்று, பாரோருக்களித்தபடி
வலைபிற்பட்ட பலகலைமான் கண்டொருநீள் கலைபாய்
ந்தோடி, நேரேசென்றவ்வலைக்கே நேர்ந்தாலொக்கு
நீள்பரவக் குழியில்விழு நீர்மையாகு, மாரோவிங்கவ
னொப்பா ரதத்தையாக்கப் பிறந்தறமாக்கினெனன்
னிலடங்கவாமே. (ர)

(இ-ள்.) நீர்போலநின் னுயிர்கட்களித்திடாதே நெருப்
பாயதுயர்பிறப்பினிகழ்ந்துநின்றுபாரோருக்களித்தபடி வலை
யிற்பட்ட பலகலைமான் கண்டொருநீள் கலைபாய்ந்தோடி
நேரேசென் றவ்வலைக்கே நேர்ந்தாலொக்கும். எ-து. கர்த்தா

ஜலமும் தனி ரதமும் போலச் சர்வான்மாக்களிடத்திலு நீங்கா மனின்றிரக்ஷிப்ப னென்னுதே கொடிதாடிய தித்தன்மையை யுடைய துன்பப் பிறவியின்கண் ணே தோன்றிநின்று பிரபஞ் சத்தார்க் கருள்செய்வென்னுமது, வலையிற்பட்ட பலமான் களையுங் கலைகளையுங் கண்டப்பாற்பட்டு நின்ற வேர்கலையான திவற்றை யிசக்ஷிக்கத்தீனுமோடித்தவராமற் சென்றந்தவ லைக்குள் அகப்பட்ட தன்மைக்கொக்கும்,—நீள் பாவகருழி யில்விழு நீர்மையாகும். எ-து. மிக்கநரகத்திற்செல்லும் வழியாமிதனை,—ஆரோவிங் குணையொப்பார். எ-து. மெய்யே யிரக்ஷிக்கும் வழியென்று சொல்லுகிற புத்தனை யொப்பார் யாவர்,—அறத்தையாக்கப் பிறந்தநமாக்கின னென்னில். எ-து. அறமுதலியனவற்றையுண்டாக்க வேண்டித் தான்பிறந்ததற் றையுண்டாக்கினுனென்னில்,—அடங்கவாமே. எ-து. சர்வா ன்மாக்களுந் தருமத்தையுண்டாக்கவேண்டிப் பிறந்தார்க ளாம். எ-து. ஆரோவென்பதிகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

இச்செய்யுளா விரகைகாரண மாயினுந் தன் மங்காரண மாயினுந் கர்த்தாபிறந்தானென்னிற் கர்த்தாவன்றென்னுந் தோடமென மறுத்துக் கூறிற்று. நீர்போல நின்றுவிர்கட கென்பது பாணீயம் ஆன்மாக்களுக்கிரகை, சலமாடுமென்கை யால். நீள்பாவக குழியிலென்றதனால் மாம்சந்தின்று தன் மஞ்சொல்லுதல் நரகவேதுவாம். (ச)

அறத்தையாக்கப் பிறந்தநமாக்கினுனென்னில். எ-கு. ஆன்மாக்களிடத்துவைத்த கிருபையாலே யிரக்கமுற் றெல்லா ருந் தன்மத்தைப்பண்ணிப் பிழைக்கவேண்டுமென்று தான்பி றந்த தன்மத்தைச்செய்து பரிபாலனம்பண்ணினுனென்னில்.

எ-ம். அடங்கவாமே. எ-கு. உலகத்தின்கண் ணெல்லாப்பிராணிகள் பிறந்தது மித்தன்மைத்தாம். அன்றியும், பிறப்பினுக்குக்காரணம் வினையாதலால் புத்தக்கடவுள் பிறப்பதற்கு முன்வினையுண்டாகவேண்டும். வினையின்றிப் பிறந்தானெனில் யாவரும் வினையின்றிப் பிறந்தாமாகவேண்டும். என்றார். ஞானப்பிரகாசர்.

நீர்போலநின்றயிர் கட்களித்திடாதே. எ-கு. நின்று, எ-து. உன் கடவுள் பிறவாமல் நின்று,—நீர்போலவுயிர்கட்களித்திடாதே. எ-து. தண்ணீரான துயிர்க்குத் தாபசோபத்தை நிவிர்த்திரகூழிப்பதுபோல உயிர்கள் துச்சத்தை நிவர்த்தித்திரகூழியாதே என்றார் மற்றோருரையாசிரியர். வலைக்கேநேர்ந்தாலொக்கும். எ-து. இல்பொருளுவமை.

அலகிறந்தயோனிகளிற் புகுந்ததெல்லா மறத்தையளித்திடவென்னி லவற்றினெல்லா, நிலவுவது கன்மத்தாலாகுமன்றி நினைந்ததோரிச்சையினு னிகழ்ந்தானாகி, லுலகுதனிலுள்ளோர்க்கு மதுவேயாகு மொருத்திவாயிற்றினி லிருந்தங்குதரந்தள்ளித், தலமதில்வந்தானென்னிற் றுயைக்கொன்றான் றருமத்தை யின் றெனக்குச் சாற்றிடேலே. (ந)

(இ-ள்) அலகிறந்தயோனிகளிற் புகுந்ததெல்லா மறத்தையளித்திடவென்னில், எ-து. எண்ணி றந்தயோனிகளிற் சாதனஞனதெல்லாந் தன்மத்தையுண்டாக்கவேண்டியென்று புத்தநீ கூறின்,—அவற்றினெல்லாநிலவுவது கன்மத்தாலாகும். எ-து. அங்ஙனம் பலயோனிசாதனஞனது கன்மத்தாலாகவேண்டும்,—அனறி நினைந்ததோரிச்சையினு னிகழ்ந்

தாலாகில். எ-து. அற்றன்று, தான்கருதிய விருப்புக்காரணத்தாற்காய் மெடுத்திக்குகொண்டானென்று கூறின்,—உலகுதனிலுள்ளோர்க்குமதுவேயாகும், எ-து. பிரபஞ்சத்திலுள்ளோர் காயமெடுத்திக்குகொண்டதேயாம்;—ஒருத்திவயிற்றினிலிருந்தவ்வு தரந்தள்ளித்தலமதில் வந்தானென்னில், எ-து. அங்ஙனமான்மாக்கள் பேரல் யோவிசாதனனானதில்லை, மாதாவினுதரத்தேயிருந்தவ்வுதரத்தைப்பிளந்து பூமியின் கண்ணே வந்தறத்தையுண்டாக்கினானென்று நீ கூறின்,—தாயைக்கொன்றான் றருமத்தையின் றெனக்குச்சாற்றி டேலே, எ-து. அங்ஙனமாதாவைக்கொன்றான் கூறியதன்மத்தையுண்டாக்கினானென்னில், அத்தாயைக்கொன்றான் கூறியதன்மத்தையிப்போதெனக்குக் கூறுவாயல்லை. எ-து. புத்தன்பிறக்கிறகாலத்து மாதாவினுடைய வலமருங்குலாற்பிறந்தான், அவருமாயு நாள் குற்றுயிரோடே கிடந்தேழாநாளிற்றந்தான். இது புத்தர்மாதாக்களிருபத்துநால்வர்க்குமொக்கும். (இதற்கு.) உ-ம். “உலும்பிலிவனத்து ளொண்குழைத்தேவி, வலம்படுமருங்குல்வடுநோயுறம, லான்னேனவ்வழித்தோன்றினனாதலி, னீன்றோளேழாநாளின்னுயிர்வைத்தான்” இது விம்பசாரகதை யென்னுங்காவியம் பௌத்தருடைய நூல், அதன்கண்கண்டுகொள்க. “முத்தாரம் புத்தர்தோன்றித்தாய் பழுவைமுறித்தேயிட்டார், கொத்துவாழ்குழலாளாகுங் குண்டலகேசிதானும், கத்திருவாங்கணவனக்காள் தனையுங்கொன்றிட்டா, ரித்துணையாரிருவரும்வந் திங்ஙனேதவமுரைப்பார்.” இது சிவபுத்தர்கள் வசனம், ஆகையால் வன்மாதாவேழாநாளிலே மரித்தாளென்பதவர்கருத்து. (11)

மாதாவுதரத்தைப் பிளந்து வருவது யோனியைப்பரி
சிக்கலாகாதென்றும் யோனிசாதகமழிவென்று மெண்ணிமா
தாவயிற்றைக்கீறிப்பிடித்தல் புத்தமதக்கோட்பாடு. உதரம்
வயிறு.

அலகிறந்தயோனிகளிற் புகுந்து சஞ்சாரஜீவன்கள் படுகி
றவிடுக்கண்கண்டு கருணாபரவசனா(1) பெண்ணிறந்த பிறப்பி
னூராயிரங்கற்பம் பிறர்க்குமுன்றானாகில் இவன்செய்துகொள்
ளுங்காரியம்யாவதாம், புத்ததத்துவம்வேண்டிப்பிறர்க்குமுன்
ருனல்லன். இவன் பிறர்க்குமுலபுத்ததத்தி வந்தானேவரும்.
புத்ததத்துவம் வருவதறிந்திழைமோ, வருவதறியாதுழை
மோ அறியாதுமுன்றானாகில் உலகத்தார் மாத்திரமாவான்.
அறிந்துமுன்றானாகில் ஆகாசகாமிகளாய்ப் புத்தர்களையும் போ
தியையுங்கண்டு ஞானம்பிறந்ததெனவேண்டாம். தன்னை யா
ஸ்ரமித்தார்க்குச் சந்தானநாசஞ்சொல்வதோ தத்தவவுபதே
சமாவது, அஃதிபதேசமாகாது. துக்கருபமான சம்சாரத்தி
லவத்திப்பதிற்பொன்றககேடழகிதெனின்? ஸம்ஸாரதுக்கமு
ளதேயெவிறுந் தபசாலுந்தானத்தாலுமுண்டாகிய சுவர்க்கா
திசவுக்கியமுண்டன்றோ, இதனற்குணமொழிந்தானாகான்.
பழியும்பாவமுமாக்கி யாசரித்தாரைக்கெடுத்தானாம். கன்மத்தி
சுத்திகவுமுன்றானே சுவேச்சையாலே யுமுன்றானே? கன்மத
துக்கிடாக வழன்றனென்னில் தனையாளானாகிய தாசனாப்
போற் பெருமையிலானாகும். சுவேச்சையாலுமுன்றனென்
னின் நரகத்திற்றுன்புறுவார்க்குப் புத்த தத்துவவகொடுக்க
வேண்டும். அவ்வாறு செய்வனென்னில் என்று நரகதுன்ப
மில்லையாகும். என்று விசேஷக்குறிப்பிட்டனர் ஞானப்பிர
காசர்.

அரியினொடுநரியுமுவையாதியாக வானபோதறந்திரிந்
துகோறலாதி, பரிவினொடுஞ் செய்தனனாயில்லையாகுந்
பசிதனக்குத்தின்பதவன் பழுதையோதான், கருதி
லவன் பரதுக்கனாகிற் கணவனிழந்தோர்கட்குங்கண்
ணிசூத்தித், திரியுமவர் துயரினுக்குமிரங்குவோன்றன்
செயலறத்துக்கழகியதாந் செப்புங்காலே. (க)

(இ-ள்.) அரியினொடு நரியுமுவையாதியாக வானபோத
றந்திரிந்துகோறலாதி பரிவினொடுஞ்செய்தனனும். எ-து.
உன்னாதிபுத்தனலகிறந்த யோனிகளிற் பிறந்தானென்றும்
அப்படிப்பிறந்தது கொலைமுதலிய பாவங்களைநீங்கித் தன்
மத்தைப்பரிபாலிக்க விரும்பியென்னுந் துன்பமும் ஆங்ஙனமா
யின் புத்தன், கிங்கம் நரி புலி முதலியயோனிகளிலே சாத
னான விடத்துத்தன்மத்தை விட்டுக்கொலையை விரும்பிப்பல
வான்மாக்கையுங்கொண்டு தின்றவினாபிரியத்தோடுஞ்செய்
தானாகவேண்டும்,—இல்லையாகுந்பசிதனக்குத் தின்பதவன்
பழுதையோதான், எ-து. அப்படிக்கொன்றுதின்றானில்லை
யென்னுமொல்லுவையாமாயி னந்தயோனிசாதனனாய்த் திரி
ந்தவிடத்துண்டானபசிக்குப் புத்தன்றின்பதுபழுதையோ?
அன்றேன் மாமிசமன்றோ? இதன்றியும்,—கருதிலவன்பரதுக்
கதுக்கனாகிற் கணவனிழந்தோர்கட்குங் கண்ணிசூத்தித்திரியு
மவர்துயரினுக்கு மிரங்குவோன்றன்செய் லறத்துக்கழகிய
தானுசெப்புங்காலே, எ-து. பரதுக்கதுக்கனென்று நீ சொல்
லின் பூகேதனாய்ப்பலவான்மாக்களைக் கோறலாற்பொல்லாத
வனானதன்றியும், கணவனைநீங்கிச் சோரத்திற்செல்லுமகளி
ருந்துயரத்தினுக்கும், கண்ணிமுதலியகொண்டு கொலைத்

தொழில்புரிவோர்துயரத்தினுக்கு மிரங்குவனென்னி லச்செய்தி யவன் றன்மத்துக்கழகிதாஞ் சொல்லுங்காலத்துங்கருது ம்காலத்தும். எ-று. ஆதி. எ-னை. ஆதிபுத்தனென்று முன்னே கூட்டுக. கருதில். எ-னை. கருதுங்காலத்தென்று பின்னேகூட்டுக. ஆம். எ-னை. அல்லவென்க. அழகிதாமென்பதிகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

அலகிறந்தயோவிகளென்னுஞ் செய்யுளு மிச்செய்யுளு மொருதொடர். அலகிறந்தயோவிகளிற் பிறந்து கொலைமுத லியன கடிந்துதன்மம் பாலித்தானென்பதனையும் பரதுக்கதுக் கனென்பதனையு மறுத்துக்கூறிற்று. கணவனி றந்ததென்றும் பாடம். ஊனுண்டியிர்ச்சுருளுடையோமென்கை மித்தியா வாதமெனக்கொள்க. கோறல்பொருளல்ல தவ்வூன்றினலென் றும்பெரியோர் சொல்லுகையால். (க)

கண்ணிருத்தித்திரியுமவர்துயரினுக்கும். எ-து. கண்ணிருத் திவைத்துக்காத்திருந்து பரவைகள்வரவில்லை யொன்றிரண்டு வந்தவையுமகப்படாமற் றப்பிப்போயினவென்று மிகவுந்து யர்ப்படும் வேட்டுவர்கட்கு மிரங்கித்திரியுமவனது, என்றும் “நல்லார் துயக்கத்திரங்குமது நலங்கான், பொல்லார்க்கிரங் குதல் பொல்லாது.” என்னும் திருவாக்கானு கண்டுகொள்க. எ-ம். எம்முடைய தேவனைப் பரதுக்கதுக்கனென்றது பிறர் கிலேசப்படுங்காலத்துயிர்க ணன்மார்க்கத்திலொழுகாம லவ மேயோகிலேசப்படாநிற்கின்றன வென்றிரங்கிக் கிலேசப் படுதலாலென்க. இஃதன்றி நீர்சொல்லுமது விஷமங்கானு மென்னில் இது நீ விசாரித்தறியாது சொன்னாய். பூர்வகண த்திற்கிலேசித்த சித்த மக்கணத்திற்கெட வுத்தரகணத்திலு

ண்டாகிய சித்தம் வேறுதலான் முற்பட்ட சித்தக் கிலேசத்
துக்குக் கிலேசித்ததனாலே பரதுக்கனென்றதனை. ஒருவரை
யிராஜிப்பானொருத்த னாகாரத்தால்வந்த வியாகுலத்தை யுப
வாசத்தான் மாற்றானுற்போலவும் சமுசாரத்தால்வந்த கிலே
சத்தைத் துறவானிக்கவேண்டுமென்றியே கண்ணைக் கொடுத்
தான் குருதியைக்கொடுத்தான் மாம்சத்தைக் கொடுத்தான்
என்பதிரகையல்ல. பின்பு மாம்சாதி வாங்கிக்கொள்ளு
வானுக்குத் தோஷமென்ப துனக்குத்தெரியாது “பொருளல்ல
தவ்வூன்றினல்” எ-ம். “பொருளாட்சி போற்றாதார்க்கில்லை
யருளாட்சியாங்கில்லை யூன்றின்பவர்க்கு” எ-ம். பெரியோர்
சொல்லுதலாலே ஊனுண்டுமீரிகட் கருளுடையோமென்கை
மித்தியாவாதமென்க. ஓரசரன்வந்து மாம்சந்தாவென்றால்
அவனையறிவினாற்போதித்து மாம்சத்தைமாத்றி யன்னாதிகளி
னானுசிக்கப்பண்ணிற் கிருபாளுவாவன், அப்படியன்றி மீண்
டுமாம்சமேகொடுக்கில அவனந்த வசரனுக்கொப்பாவனென்க
ஆகையினாலே நீ சொன்னதாகாதென்க. என்றார் ஞானப்பி
ரகாசர்.

ஒருபொருளைத்தேடியதற்குரையுந்தேடி யுரைப்பதன்
முன் னுணர்விறக்குமுனக்குநாலென், மருவிவருஞ்
சந்தானவழியிலென்னில் வாயுரைத்ததேயுரைத்து வ
ழங்குமாகும், பெருகுவது கெட்டென்னிலதுபோ
லாம்பின் பித்துரைத்ததறியாது பேதைசொல்லுந்,
தருவதுநாலெப்பரிசு முதனடுவோடிறுதி தான்விரு
த்தமின்றியது சாற்றிடாயே. (எ)

(இ-ள்.) ஒருபொருளைத்தேடி யதற்குராயுந்தேடி யுரைப்பதன்முன்னுணர்விற்குமுனக்குதுவென். எ-து. ஒருபொருளைத்தேடி யதற்கேற்றதோர் சொல்லையுந்தேடிச் சொல்லொடுபொருளைக்கூட்டி தூலாகக்கூறுதன்முன்னே யுன்றானங்கெடுமாதலாலுனக்கு தூலுண்டாம்படியென்? அற்றன்று,—மருவிவருஞ் சந்தானவழியிலென்னில் வாயுரைத்ததேயுரைத்துவழங்குமாகும். எ-து. அவ்வறிவு பொருந்திவருந் தொடர்ச்சிவழித்தோன்றின தூலாமென்று புத்தநீகூறின், முன்சொன்னவககரமொன்றையே பின்சொல்லி நிற்கவேண்டும். அற்றன்று,—பெருகுவது கெட்டென்னிலதுபோலாம்பின். எ-து. முன்னறிவுகெட்டுப்பின் ரோன்றுமறிவு மிக்கவறிவாமென்றுகூறின் அங்ஙனம் பின்ரோன்றுமறிவுங் கணத்திற் கெடுகையாலே முன்னறிவேயரமத்தனை,—பித்துரைத்ததறிபாது பேணதசொல்லுந்தருவதுதூல். எ-து. உனது தூல் பித்தர்சொல்லுஞ்சொல்லு மறியாதார சொல்லுஞ்சொல்லுஞ்சொல்லிற்றும்,—எப்பரிசுமுதநடுவோடிதுதி தான் விருத்தமின்றியது சாற்றிடாயே. எ-து, தூலாவது முதனடுவிறுதி மாறு பாடில்லாதாதலால் லெப்பெற்றியதுனதுதூல், உன்னுடைய பழுதுதூலை யென்னுடன் சொல்வாயல்லை. எ-து. பித்துரையும் என உம்மைவிரிக்க. சந்தானவழியாவன—நால்வகை. அவை தீபசந்தானம், வாயுசந்தானம், தாராசந்தானம், பிபிலிகாசந்தானமென்க. பெருகுவது கெட்டென்பது, கெடுதல் நால்வகையில் கெட்டுவர்த்தித்தல்.

இச்செய்யுண் முதற்புத்தன்பிடகதூலை மறுத்துக் கூறிற்று, (எ)

நீ கற்பஞானம் பிராந்தி என்பதனாலும் “விகல்பயோநயப்பதா” என்பதனாலும் நிர்விகற்பஞானியாயிருக்கிற சுக

தனுடைய சத்தம் பிறவுதராகலின் சாத்திரஞ்சொன்னபடியெங்ஙனே சொல்லாய். முன்னோடுபின் மலைவுடையவே யெனக் கொள்க என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

முன்னாகப்பலவறங்கள் பூரித்தெம்மிறைவன் முழுதுணர்ந்திங்கருளினாலுயிர்கண் முத்தியடையப், பின்னாகப்பிடகநாலுரைத்தானென்று பேசினுயிவன் முன்பு பேரறங்கள்புரிநூல், சொன்னாராரிவனைப்போன்முன்னொருவனென்னி லவனுக்குச் சொன்னாராரெனத் தொடர்ச்சியாகி, யன்னாய்பின்னவத்தைப்படுமொருவனின்றாமாரோவன் பாழிபிருப்பாரிதனையறையே. (௮)

(இ-ள்.) முன்னாகப்பலவறங்கள் பூரித் தெம்மிறைவன் முழுதுணர்ந்திங்கருளினாலுயிர்சண் முத்தியடையப் பின்னாகப் பிடகநாலுரைத்தானென்று பேசினாய். எ-து. ஆதியிலே யெம்முடையசுவாமி பலதருமங்களைச் செய்து நிறைந்து சருவஞ்ஞாயக் கிருபையாலே யான்மாக்கள் கிடையாமடைதற்கும் பின்பறஞ் செய்தற்கும் வழியாகிய பிடகநாலையருளினுனென்று புத்தகீ சொன்னாய்,—இவன்முன்பு பேரறங்கள் புரிநூல்சொன்னாராரிவனைப்போன் முன்னொருவனென்னில். எ-து. பெரியவறங்களை யுண்டாக்க விவனுக்கு முன்புநூல் சொன்னவரார், அவனுக்குச் சொன்னாராரெனத் தொடர்ச்சியாகி யன்னாய் பின்னவத்தைப் படுமொருவனின்றாய். எ-து. அவனாசாரியன் தனக்குச் சொன்னாராரென மேன்மேற்றொடர்ச்சிப்பட்டுப் பின்சொற்குத்தரமின்றி முட்டுப்படுமாகையாத் கர்த்தாவுமில்லையாம். இதன்கியும்,—ஆரோவுன்பாழியிருப்பாரிதனையறையே. எ-து. உன்பள்ளியுள்ளித் தெய்வமெ

ன்றேத்த விருப்பாராரோ நீ கூறுவாயாக. எ-று. அனவத்
தைப்படுமொருவனென்றாய், அனவத்தையென்பதொரு தோ
டங்கொண்டு நின்னுசொன்னொருவனென்றயென்பது. அந
வத்தையாவது. தலைகாணாதது, அல்லது முடிவுகாணாதது.
அன்னாய் அசை. (அ)

முன்னொகவருளினன் என்பதற்கவன்வசநம். எண்ணி
றந்தகாலங்களெம்பொருட்டான் மிகவுமுன், தெண்ணிகந்தவு
லகங்களிருடர வொருங்குணர்ந், தெண்ணிகந்ததானமுஞ்
சீலமுமிகையாக்கி, யெண்ணிகந்த குணத்தினுனெம்பெருமா
னல்லனோ” அவனைப்போல் முன்னொருவராவார் தண்ணங்
காரன் முதலாயினோர் என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

இந்தூலைச்சொன்னவன்ற னிங்கிருந்தானென்னிலிவ
னிருத்தியேத்துமவனெங்கிருந்தானெவனோ, வந்தூ
லோ குருவந்தவடைவுமுனக் கில்லையடைவுதரின்முடி
வின் கணநாதிபேர்தன், சொன்னானுமவைவேதா கமங்
களாகுஞ் சுருக்கியூண்டவம்புரியச் சொல்லுவதெல்
லோரு, முன்னூல்கண்கமுவாதேபுதிப்பதன்முன்புலா
லோடுண்பானோருன்பிரியனுரைத்ததொருதூலை. (க)

(இ-ள்.) இந்துலைச்சொன்னவன்ற னிங்கிருந்தானென்
னில். எ-து. இந்தப் பிடகசாத்திரஞ்சொன்ன புத்தாசாரிய
னிப்பள்ளியிலிருந்தானாகில்,—இவனிருத்தியேத்துமவ நெங்
கிருந்தா நெவனோவந்தூலோருரு வந்தவடைவுமுனக்கில்லை.
எ-து. இவஞ்சாரியனாக வேத்தப்பட்டவனாவா நெவ்விடத்
தான், கடவுளாவதெவன், அவனஞ்சொல்லப்பட்ட தூலைவ்

விடத்தது, அவைகாணப்பட்டதில்லை ஆதலாற் குருசக்தான வமைவுமுனக் கில்லையாம்,—அடைவுதரின் முடிவின் கணநா திபோதன் சொன்னாளுமவைவேதாகமங்களாகும். எ-து. நூலடைவுசொல்லப்புகின் சங்காரத்தின்கணழியில்லாதபா மேஸ்வரன் சொல்லப்பட்டதாம். அவை வேதாகமமென் பர்,—சுருக்கியூண்டவம்புரிபச் சொல்லுவதெல்லோரும். எ-து. இவ்வாகமங்களின் சார்வு சொல்லுவார்களு முணவைச் சுருக் கித்தவத்தைப்பிரிதலே. இவையன்றி,—உன்னுல்கண் கழு வாதே யுதிப்பதன்முன்புலாலோடுண்பானோ ருன்பிரியனு ரைத்தொருநாலே. எ-து. உன்னுடைய பிடகநூல் கண் கழு வாததிக்குமுன்னே புலாலுடனுண்பானொரு போசநப்பிரி யன் சொல்லப்பட்டதாலாம். எ-து. ஊண்சுருக்குதல் தபசு பண்ணுமவர் போஜநத்துக்கு முத்திரையும்பார்த்தி வாயுவுக் குவழக்கமுஞ்சலத்துக்கிடமுமாக ஐணைச்சுருக்குவது. (க)

கண் வருவாதுதிப்பதன்முன் புலாலோடுண்பான் என் றதனாற் புத்தன்சர்வஞ்ஞனல்லனென்பதும் அவன் பிடகநூல் மலைவுள்ள நூலென்பதும் அந்நூலிற்கூறியது துராசாரமென் பதும் போந்தவாதுகாண்க. என்றாரோருரையா சிரியர்.

முன்னாலும் வழிநூலுஞ் சார்புநூலு முன்றாகு மூல கத்து மொழிந்தநூல்க, எந்நூலிலுன்னுலிவ்கெந்நூ லென்னிலிந்நூல் காணென்னுலென்றியம்பமாட்டா, யுன்னாலு மொருநூலாயுரைப்ப தென்னே யுலட்டு நூல்பருத்திநூல் சிலம்பிநூல்க, எந்நூலுமல்லாதே பொய்ந்நூல் கொண்டிங் கறநோற்றுத்திரிந்த வாறழ கிதாமே. (க0)

(இ-ள்.) முன்னாலும் வழிநூலுஞ் சார்புநூலு முன்றாகு முலகத்துமொழிந்ததூல்கள். எ-து. பரமேஸ்வரனருளிச் செய்யப்பட்டிவ்வுலகின்கண் வழங்குதூல்கண் முதனாலும் வழிநூலும் சார்புநூலுமென மூன்றுவிதமாம். அவைவேதா கம புராணங்கள்,—இந்தூலிலுன்னூலிங் கெக்தூலென் லி லிந் தூல்காணென்னூலென் றியம்பமாட்டாய். எ-து. இங்ஙன மூன்றுவிதமான தூலிலுன்னூலெந்தூலென்றுகேட்டாலிந் ததூல்களி லென்னுடையதூல் இந் தூலென்று சொல்லவ ல்லையல்லை. ஆதலால்,—உன்னாலுமொருதூலா யுரைப்பதெ ன்னே. எ-து. உன்னுலை யொருதூலாய்ச் சொல்வதெப் படி,—உலட்டுதூல் பருத்திதூல் சிலம்பிதூல்க ளந்தூலுமல் லாதே பொய்ந்தூல் கொண்டிங் கறநோற்றுத்திரிந்தவாறழகி தாமே. எ-து. உலண்டாற்செய்ததூல் பருத்தியாற் செய்த தூல சிலம்பிடாற்செய்ததூலென்று சொல்லப்பட்டதூலக ளின்ற குதியுமல்லாத வுனதுபொய்யாகியதூலைக்கொண்டிங் கறத்தையுண்டாக்கி நடந்ததாச்சரியம். எ-து.

ஒரு பொருளைத்தேடி யென்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய் யுட்காறும் பிடகதூலை மறுத்துக் கூறிற்று. (க)

அழகிதாமென்றது கற்கரித்து நன்றட்டாய் எனபது போல் மோசக்கொண்டாட்டம். “முதல்வழி சார்பென தூன் மூன்றாகும் அவற்றுள், வினையினிங்கி விளங்கியவறிவின், மு னைவனகண்டது முதனாலாகும்.” “முன்னோர்நூலின் முடி பொருங்கொத்துப், பின்னோன்வேண்டும் விகற்பகூறியழி யாமாபினது வழிநூலாகும்.” “இருவர்தூற்கு மொருசிறை தொடங்கித் திரிபுவேறுடையது புடைநூலாகும்.” என்பதுங் கண்டுக்கொள்க. என்றார் ஞானபிரகாசர்.¹

(இ-ள்.) புத்தனவன் பொன்றக்கெட்டுப்போனென்று போற்றுவதின்காணாக் பொய்த்தவஞ்செய்ப்புத்தா. எ-து. பொய்த்தவத்தைச் செய்யும் புத்தா, நீயுன்னுசாரியன் முதலறக்கெட்டுப்போயினென்றுஞ்சொல்லி இவ்விடத்துப் போற்றுவதியாவரை,—செத்தவர்க்குச் சிலகிரியைசெய்யவிங்குச் செய்தவர்க்கும் புண்ணியமாமென்றுசெப்பின். எ-து. இறந்தோரானோக்கிச் செய்தநன்மை இருந்தோர்க்குப் புண்ணியமாமென்றுகூறின்,—நித்தமுமிராதலால், எ-து. ஆகையாலுயிர்க ளறித்தமன்று, நித்தமாதல்வேண்டும்.—பலிக்குஞ் செய்திநினைந்துதருவானு முளனுனக்கிவ்வாறில்லை. எ-து. அதனுனீகொடுக்கும் பலியாலுண்டாகிய புண்ணியமித்தன்மையென்றுநினைந்தப்புண்ணியபலமருளுவானு மொருகர்த்தாவுண்டாகவேண்டும். இந்நெறியுன்னெறியன்று,—வைததகூடத்தீபமறமாய்ந்தக்காலதற்கு மருவுதிரிநெய்கூட்டு மதிகேடுன்வழக்கே. எ-து. பொன்றக்கெட்டவாக்குச் செய்யுஞ் சிறப்பாகிய வுனதுவழக்குத் தீபம்பொன்றக்கெட்டவிடத் திறந்ததீபத்துக்குபகாரமென்று கருதிநெய்யுந்திரியுங்கூட்டு மறிவினமையாமுன் வழக்கு. எ-து.

இச்செய்யுள் புத்தன் கத்தாவில்லையென்கையாற் செய்யுங் கன்மத்தாலும் பலமில்லையென்று மறுத்துக்கூறிற்று. உருவகந்தமாகிய புத்தரென்பு தாதுநாயனாரென்றுந் தாடக நாயனாரென்று மின்னும் ஸ்மிருதிகாட்டுகிறாரென்கையால், உருவகந்தங் கெட்டதில்லையாம். ஆகவே மற்றநாலுகந்தமுங் கெடா. அதனாலவர்பொன்றக் 'கெடலாகிய முத்தியுமடைந்திலர். புத்தன் சுகதன்மகன். உன்னுனெறியன்றென்றதனால் எமது மதக்கோளென்பது கருத்து. (கக)

நூலுரைத்தா னொருவனுளென்றதுமானத்தானூல் கொண்டிங்கறிந்தாற்போனூலானூலின், பாலுரைத்த பொருள்களெல்லாமதுமானமென்னிற் பரலோகபா தாளலோகங்களொருசொல், லாலுரைத்தநூலினிறியறையாபின்றே லவையறிந்தபடி யெனுனததுமானமன்றே, மேலுரைக்கும்பிரமாணமுனக்கில்லைக் காட்சியதுமானம்விட்டபொருள்விளக்குவதா கமமே. கஉ.

(இ-ள்.) நூலுரைத்தா னொருவனுளென்றதுமானத்தானூல்கொண்டிங் கறிந்தாற்போனூலானூலின் பாலுரைத்த பொருள்களெல்லா மதுமானமென்னில். எ-து. நூலைச்சொன்னவனொருவனுண்டென்று நூலைக்கண்டதுமித்தாற்போல நூலின்பகுதியிற் சொன்னபொருள்களெல்லாமறிகையதுமானமென்று புத்தந்கூறின், -பரலோகபாதாள லோகங்களொருசொல்லாலுரைத்தநூலினிறியறையாய். எ-து. பூமிக்குமேலான வுலகங்களின் செய்தியுங் கீழானவுலகங்களின் செய்தியுநூல்கொண்டு சொல்லுவதின்றி யதுமதித்துச் சொல்லலாமாயிற்சொல்லாய், —இன்றேலவை யறிந்தபடியெ னுனததுமா

னமன்றே. எ-து. அந்தநூலில்லையாயினந்தவுலகங்களிற் செய்தியறிந்தபடியென்? உனதநுமானத்தாலறியும்பகுதியன்றே, ஆகையால்,—மேலுரைக்கும் பிரமாணமுனக்கில்லைக் காட்சியதுமானம்விட்டபொருள் விளக்குவதாகமமே. எ-து. (மேலுரைக்கும் பிரமாணமுனக்கில்லைமீடனப் பின்னேகூட்டுக.) சாட்சியானு மதுமானத்தானு மறியாதபொருளை யறிவிப்பது நூல். அந்தநூற்பிரமாணமுனக்கில்லையென்று நீ கூறின், நீ முன்சொன்னபிடகநூற்பிரமாணமு முனக்கில்லையாம். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமாணமில்லை யென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. நூலுண்டேலரைவாய் பாட்பேதம். (கஉ)

இனி யதுமானத்தாலறிந்தோ மென்பையாகிற் காரியாதுமானத்தாலறிந்தாயோ? காரணாதுமானத்தாலறிந்தாயோ? காரியாதுமானத்தாலறிந்தாயாகிற் புகையைக்கொண் டக்நியுண்டென்றறிந்தாற்போலவும், ஆற்றுகீர் பெருகுவருதலைக் கொண்டு மலைத்தலையின் மழைபெய்த துண்டென்றறிந்தாற்போலவும், பரலோக பாதாளலோகங்களுண்டென் றெந்தக் காரியத்தாலறிந்தாய். அன்றிக்காரணாதுமானத்தாலறிந்தாயாகில் மேகமானதிருண்டு மினனியிடித்தாரவரமாயெழுந்தது கண்டிந்தமேகமானது மழைபெய்யுமென்று நிச்சயித்தறிந்தாற்போலவும், கர்ப்பிணியாயிருப்பானைக்கண்டிவள் பிள்ளைபெறுவாளென்று நிச்சயித்தாற்போலவும் இந்தப் பரலோகபாதாளலோகங்க ளுண்டென்றறிந்த தெந்தக்காரணத்தாலே சொல்லுவாயாக. மேகோந்நதி விசேஷாத் புசியாததியாதது பெய்தாலும் பெய்யும் பெய்யாமற்போனாலும்போம் ஒருத்தியயிற்று வீக்கங்கொண்டிவள் கர்ப்பிணியென்றும்

பிள்ளை பெறுவாளென்றுஞ் சொல்ல விசுவாசமில்லை. பெற்றோ
லும் பெறுவள் மகோதரத்தினாலே வயிறுநீங்கிப் பிள்ளைபெறா
மற்போனாலும்போவள். ஆதலா நீர்சொன்னகாரிய காரண
துமானங்கள் கூடாவென்னில் நீ காரியகாரணதுமான விலக்
கணங்களை யறியாமல் மழை பெய்யு மேகத்தின் சொருபமும்
பிள்ளைப்பெறுங்கர்ப்பிணி யிலக்கன் முமறியாமற்சொன்னாய்,
கால்விழுந்து கருகெருதன் முதலான குறிகளையுடைய மேக
மானது பெய்யுமென்றும் தோலு நெகிழ்ந்து, வாயும் வெளுத்
துக், கண்களும் பசுலையாய், முலையும் புடைத்து, முலைக்கண்க
ளுங்கறுத்து, சுருங்கியிருக்கு மிவைமுதலான குறிகளையெல்
லாமுடைய கர்ப்பிணி பிள்ளைபெறுவாளென்றும் இந்த முறை
மைகளே நீ யறியாய். இவைநிற்க, இவையிரண்டுமல்ல தர்ம
தர்மியதுமானத்தால் அறிந்தோமென்னில், இது கடாதிக்களைக்
கொண்டு குலாலனுண்டென்று காண்கையாகும். இதுவாதிக
ணிமித்தகர்த்தாவுக்குக் காட்டுமிலக்கணமாதலா நீசொன்
னதடாது. சுவார்த்தாதுமானம் பரார்த்தாதுமான மெனு
ம்ரணஹ் பரார்த்தாதுமானத்திலேதுவாக்கிய வந்துவயவெ
திநேகிக்குப் பகஷ ஸபகஷங்களாலறிவிக்கக்கூடாது. ஸபகஷத்
துக்குப் பிறிதுகாட்டல் துச்சமானவுலகங்களில்லை அதனாற்
கூடாது. அன்றியும் பாதிதமும் சற்பிரதிபகஷமுங் கொண்
டிலை, அதனாலும் பொருள்விளங்காது. ஆதலாலுனக்குச் சாத்
திரப்பிரமாண முண்டென்றறியப்போகாது, பிரத்தியக்ஷாது
மானத்தா லறியப்படாத பொருள்களைச் சாத்திரங்கொண்ட
றியவேண்டும். அந்தச் சாத்திரம் வேதாகமமென்றறிவாயாக.
என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

எப்பொருளுமறித்தமெனவியம்பிடுவையறித்த மில்ல
தற்கோவுள்ளதற் கோவுளதிலதானதற்கோ, செப்பி
டினில்லதற்கில்லதென்றுமில்லை சென்றடைவதுள்ள
தற்கேலுள்ளதென்றுமுண்டாக மப்படிதா னுளதிலதா
மப்பொருளுக்கென்னி லுளதிலதாகாதிலதுமுள்ளதா
கா, விப்பொருளுக்கறித்தமில்லையென்றொன்றைக்காட்
டாயெனிற றேன்றும்பொருணின்றி க்குறுதியாமே.

(இ-ள்.) எப்பொருளுமறித்தமென வியம்பிடுவை. எ-து.
எல்லாப்பொருளு ித்தமில்லை யறித்தமென்று புத்தா நீ சொ
ல்லாநிற்பை, — அறித்தமில்லதற்கோ வுள்ளதற்கோ வுளதில
தானதற்கோ. எ-து. நீ கூறியவறித்த மில்லாதபொருளுக்
கோவுளதிலதானபொருளுக்கோ, — செப்பிடினில்லதற் கில்
லதென்றுமில்லைசென்றடைவதுள்ளதற்கே லுள்ளதென்று
முண்டா மப்படிதா னுளதிலதாமப் பொருளுக்கென்னி லுளதி
லதாகாதிலது முள்ளதாகா. எ-து. அறித்தமில்லாததற்கெ
ன்று நீ கூறின் இல்லாத தென்றுமில்லையாம், ஆகையாலில்
லாததற்குண்டானதில்லை. உள்ளதற்கென்று கூறின் உள்ள
தில்லையாகா தென்று முண்டாகவேண்டும். உளதிலதாம்
பொருட்டுகென்று கூறி னதுவுமுளதிலதாகையா லுள்ளதில்லை
யாகா வில்லாததுண்டாகாது. அதனொவையறித்தியமனறு, —
இப்பொருளுக் கறித்தமில்லையென்றொன்றைக் காட்டாயெனில்.
எ-து. தோன்றும்பொருள்களி னிப்பொருணித்தமல்லாத நித்
தமென்றொன்றைக்காட்டாயென்று கூறின், — தோன்றும்பொ
ருணின்றிங்குறுதியாமே. எ-து. தோன்றும் பொருள்களா
கய துலவுடல்தோன்றிநின்று கெடுதலை யுடைத்தாம். எ-து.

ஆதலால் சூக்குமவுடலுக் கறித்தமில்லையென்பது கருத்து. அன்றியுந் தோன்றியிநிந் துலதேசமும் வன்னபேதமு மொருக்கால மிடையறமற் றென்று தொட்டு வருதலாலது நித்தியமென்னுங் கருத்தாகக் கொள்ளினுமமையும். (கங்)

“இல்லாதன பிரந்துள்ளனமாயுமென் நிம்மயக்கம், நல்லாகமவறிஞர்க்கில்லை நாட்டிய தக்துவங்க, ளெல்லாமியம்பு முறையே பிறக்குமிறக்குமுத்த, ரல்லவனுக்கட்கறுபவகாரியமாகிநின்றே.” என்னுந் திருவாக்கினுள் ளுமறிக. ஸர்வம்ஷணிகம் ஸகிருதுவாக்கு என்று சொல்லுவை, பூர்வக்ஷண வத்தியாகியபரன் கையறக்கேடேன் வபரக்ஷண வத்தியாகியபரனவ விலந்நியனென்றும், இவ்வாறு முன்புண்டாகிய முழுக்கேட்டினையும் பின்புண்டாகிய தனதந்நியத்துவமுஞ் சொல்லுகின்ற பூர்வக்ஷண வத்தியையறியுமாறென் விசாரியாய், பூர்வம்ஷணங்கெட்டுத் ததக்ஷணந்தோற்றுகிறது சத்தோ அசத்தோசதசத்தோ? சத்தெலில் ஸ்ண பங்கமில்லையாம். அசத்தெலிற்காணும்பொருளில்லாதாம், சத்து மசத்திமாயிருக்கும் பொருளுக்கென்னில அநேகாரந்தபக்ஷ பிராந்தனுவை, ஆதலானீயெப்பொருளுக்கறித்தியஞ்சொன்னாய். எல்லாங்கணத்திலேதோன்றியழியுமென்பையாகின் முடிவிற் கணத்திலேகெடுமாகி லந்நியோந்நியம் பரிசித்துப்பிறக்குமோ பரிசியாதுபிறக்குமோ பரிசிபாது பிறக்கிற் சம்பந்தமின்மையாம் இடையறவுதிண்ணிதாம் பரிசித்துப் பிறக்கினாசம்பிறவாதுநின்று ததக்ஷணத்திற் சம்பவித்தலால் அத்தியந்தநாசம் பிறந்ததில்லையாம். அத்து விதஞானமாகிய வான்மசித்தியுமாம். ஸ்ண நம் சத்ததிஷ்டந்தியென்னு முன்வசநம் வியத்தமாமெனக் கொள்க என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

அங்குரம் வித்தின் கேட்டிற்றோன்றுமது போல வளைத்துருவுங்கெட்டுவழியாகுமென்னி, னங்கவற்றுக்காகக் கேடரைந்தாயெல்லா மரித்தமெனுமுரைமற்றதாயருகனுமானாய் நீ, யிங்குமுனையிலேமரமாயெழுந்தீண்டிச் செல்லா திறந்ததேயெழுந்தபடி நில்லா தென்னின், மங்கியிடாதேபாலதருணவிருத்தையாய் வரும்வடிவத்திரிந்துநின்றுமாயுங்காணே. (க ௪)

(இ-ள்) அங்குரம் வித்தின் கேட்டிற்றோன்றுமது போல வளைத்துருவுங்கெட்டு வழியாகுமென்னில். எ-து. முனையானது வித்தைக்கெடத்தோன்றுமது போல வெல்லா ருபங்களுங் கெட்டுப்பின்பவ்வழியே தோன்றுமென்று புத்தகிகூறின்,—அங்கவற்றுக்காகக் கேடரைந்தாயெல்லா மரித்தமெனுமுரைமற்றதாயருகனுமானாய் நீ. எ-து. (இதனை எல்லாமரித்தமெனு முரைமற்றதாயங்கவற்றுக் காக்கக்கேடரைந்தாயருகனுமாயென்றுமாறுக.) எல்லாமரித்தமெனுஞ் சொல்லைமற்ற திருக்கட்காக்கக் கேடுகூறினுப் புதுநூல் நீயும் கூறமணன் மதவழியிலேயாயினாய். ஆற்றன்று,—இங்குமுனையிலேமரமாயெழுந்தீண்டிச் செல்லா திறந்ததே யெழுந்தபடி நில்லாதென்னின். எ-து. இவ்விடத் தம்முள் மிளையுமமுமாய் வீவளர்ந்து செல்லாதவளர்ச்சியைக் கைவிடுவானேன. ஆதலாலெழுந்தபடி நில்லாதென்று நீ கூறின்,—மங்கியிடாதேபாலதருண விருத்தையாய் வரும்வடிவத்திரிந்து நினது மாயுங்காணே. எ-து. தோன்றினவடிவவுருவங்கெடாம னின்றுபாலதருண விருத்தவவத்தையைப் பொருந்தி யவ்வடிவத்தைதோறும் பேதப்பட்டுப் பின்பு தாலவுடல் கெட்டுப்போம. எ-து. எனவே தாலவுடல்கெட்டுச் சூக்குமவுடலிவிற்கு மென்பது கருத்து.

எப்பொருளு மறித்தமென்னுஞ் செய்யுளு மிச்செய்யுளு
மறித்தியமென்பதனை மறுத்துக்கூறின். ஸ்ரீமணஞாதல் அஸ்
திநாஸ்தி வாதஞ்சொல்லலால். (கசு)

செம்படப்புத்தரென்றுங் திரிபிடகசாததிரச் சாக்கியருஞ்
சாசவர்க்கருமன்றோ நாத்தியர்க்கு நாதராவார் என்றும், ஊ
தியத்துக்குப் புக்குமுதலிழந்தாபென்று மவர்கள் சாத்திரத்
திலே யுண்ணப்பங்கிக்கவு மிலச்சைகெட்டங்கேறலைமறித்து
விழுந்தாய்காண் அப்படியாகிலுனக்கொக்குஞ் சார்வாகளுக
வமையாதோ வென்றாச் சரியப்பட்ட தெனக்கொள்க. நீல
கேசியிலுண்ணையவன் பரிசுதிக்கும் வசநங்கேட்டறியாயோ
வெனநிந்தித்ததெனக் கொள்க. என்று விசேஷித்துரைத்த
னர் ஞானப்பிரகாசர். (கசு) வரை பாலன் (௩௨) வரை தரு
ணன் (௮) யெளவனன் அதற்குமேம்பட்டவன் விருத்தன்.

உடல் பூதமெனினொன்றுக் கொன்றுபகையொன்று
வுதிரசுக்கிலமென்னின் மரத்தினுளுக்கல்லி, னிடமா
கத்தவையுருவந்தவா நியம்பா யிருவினைகாணெனின்
வினைகளிரண்டுருவாய் நிற்கும், திடமாகவன்னமுரு
வெனினுண்ணவுண்ணச் சென்றுவளருங் காயந்தேயு
முணர்வென்னின், மடவோனையருவுணர்விக்கசேத
னமாயுருவாய் வளராதுவருடில்லா தெனின்மலர்
வாய்வருமே. (கரு)

(இ-ள்) உடல்பூதமெனினொன்றுக்கொன்று பகையொ
ன்று. எ-து. புத்தநீயுருக்கள் பூதரூபமென்று கூறின் பூதங்
கொன்றோடொன்று பகையாதலா லவைதம்மிந்நூடி யுரு
வாகா, -உதிரசுக்கிலமென்னின் மரத்தினுளுக் கல்லி னிடமாகத்

தவளையுருவந்தவாறியம்பாய். எ-து. சுக்கில சுரோணிதங்கள் கூடி யுருவாமென்று நீ கூறின், மரமிடமாகத்தோன்று முஞ்வுங் கல்லினிடமாகத்தோன்றுத் தவளையு முருப்பெற்றதற்குச் சுக்கில சுரோணிதங்கள் கூடிவந்தவாறுசொல்லாய்,—இருவினைகாரணெனின் வினைகளிரண்டுருவாய்நிற்கும். எ-து. புண்ணியபாவங்கடாமே யுருவாமென்றுகூறிற் புண்ணியமும்பாவமு மிரண்டுந் தம்மிற்கூடியோருருவந்திரண்டதாக வேண்டும். அது கூடாது,—திடமாக உன்னமுருவெவி னுண்ணவுண்ணச் சென்று வளருங்காயந்தேயும். எ-து. நிச்சயமாகவே யன்னசாரமேயுருவாமென்றுகூறிற் போஜனத்தால் வளருங்காயம் விருத்தாவத்தையில் வளராது தேய்தல் காண்டும். அதனாலன்னசாரமும்ன்று,—உணர்வென்னின் மடவோனே யருவுணர் விங்கசேதனமா யுருவாய்வளராது. எ-து. உணர்வுதானே யுருவமெடுத்துக்கொண்ட தென்கூறின் அறியாதவனே யருவமாயிருக்குமறிவு அசேதநமாயிருக்கு முருவமாயிவ்விடத்து வளராது,—வருமில்லாதெனின் மலர்வான்வருமே. எ-து. இல்லாததொன்றுருவமாய் வருமென்றுகூறின் இல்லையாயதில்லையேயாம். ஆகையா னீகூறிய விதுமயக்கமாம். எ-று.

இச்செய்யுள், பூதங்கள் சுக்கில சுரோணிதங்கள் கன்ம மன்னமய முணர்வென விவைதனித்தனியே யுடலெடுக்குமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. மலர்வான்வருமேயென்று பாடமாகலால் ஆகாயத்தே புட்பம் வரவேண்டுமென்க. புண்ணியமும் பாவமுமாறாகையா விரண்டுங்கூடி யோருருவராதென்றார்.

பூதங்களொன்றுக்கொன்று பகையாவது நீர் குளிர்ந்து நெருட்பைக்கெடுக்கும், நெருப்புச் சுட்டுத்தண்ணீரைக்கெடுக்கும், மண் வலிதாய் நிறைந்து காற்றினைச் சலிக்கவொட்டாது, வாயுவானது மண்ணைப்பறக்கடிக்கும் ஆதலாலொன்றுக்கொன்று விரோதங்கூடிநில்லாவாகையால் இவ் பகைமாகாதென்றறிவாயாக. பூதமுஞ் சுக்கில சுரோணிதமு மிருவினையு மன்னமுஞ் சரீரமல்லவென்றது பஞ்சபூத பரிணாமமுஞ் சுக்கில சுரோணிதமு மிருவினையேதுவாகவு மன்னசாரமு மிவையித்தனையும் சகாவாகக்கொண்டு சூக்தமரூபங்காரணமாகத் துல சரீரமுண்டாயினதெனக் கொள்க. இவ்வாசிரியர் “துலமா முருவினுக்குச் சூக்குமமுதல்” என்றதனானுமறிக. உணர்வு சரீரமல்லவென்றது இங்ஙனஞ் சொன்ன வேதிக்களிஞலே யுணர்வுகூடி யுணர்வுக்குவேறாகச் சரீரமுண்டானதல்ல துணர்வே சரீரமல்லவென்றதெனக்கொள்க. இல்லாததுண்டாகாதென்றது. “இல்லாதன பிறந்துள்ளன மாயுமென்றிம்மயக்கம் நல்லாகமவறிஞர்க்கில்லை” என்னுந் திருவாக்கினானு மில்லாததுண்டாகாதெனக் கொள்க. “மாயையினுள்ளவஞ்சம் வருவதுபோவதாகு, நீ யதிங்குல்லையென்னி விகழ்ந்திடு முயலிற்கோடு” “உள்ளதேதோன்று முபாதானத்தாடைதானுள்ளதோ மண்ணிலுரையோர்ந்து.” என்னும் திருவாக்குகளுள்ளும் கண்டுகொள்க. இல்லாதது வருமென்பதற்கவன்வசநம். “தோன்றுவதுளதாகிற் சூல்கன்னிக்குளதாகும்” உள்ளது கெடுமென்பதற்கு வசநம், தீவாயுவிிற்கெடும். அன்றியும் மரத்தினுளுபுங்கல்லிற்றவளையு மில்லாதது தோன்றுமென்பதற்குவமையென்னில், ஜநநங்கணிர்பீஜ பீஜமெனவிரண்டாம். அவை நிர்ப்பீஜ ஜநநங்களாம். அதுதாவில்லாததே

யுன்றொவெனில் அன்று. அவை பிரம். சிருஷ்டி விதியெனக்
தொள்க. பிரம். சிருஷ்டியில்லாதது தோற்றுவிக்குமோ,
தோற்றுவிக்குமெனில் ஆகாசத்திற் பிரபஞ்சஞ் தோற்று
மென்பதற் சீகாக்குமெனக் கொள்க. இது ஞானப்பிரகாசர்
கூறியது.

என்றுமில்லாதொன்றின்றாய் வருமுருவம் வித்தினெழு
மரம்போலெனின் வித்தினுண்டாய் நின்றெழுங்கா,
ணின்றதேல்வித்தின் மரங்கண்ட தில்லையென்னினெற்
கமுகாய் நீளாது நெல்லாயே நீளும், மொன்றிலொன்
றங்கிலாமைபின லுதியாகாரணம் பெற்றுதிப்பது கா
ரியமதுவுமுள்ளதாகு, மன்றமதிக்கலைபோலக் கந்த
மைந்துமருவியுளதெனுமுரையும் நந்தனையோவின்னே.

(இ-ள்.) என்றுமில்லாதொன்றின்றாய் வருமுருவம் வித்தினெ
ழுமரம்போலெனின். எ-து. யான்கூறிய மயக்கமன்று என்
றுமில்லாததொன்றுண்டாய் வரும். அஃதெங்ஙனென்னின்
வித்தினிடத்திலே மரந்தோன்றுமாபோலவென்று புத்தநீ
கூறின்,—வித்தினுண்டாய் நின்றெழுங்காண். எ-து. அம்
மரம்வித்தினிடத்திலேயுண்டாய் நின்றெழுதலன்றி யில்லை
யாய் நின்றெழுதாகாண்,—நின்றதேல் வித்தின் மரங்கண்ட
தில்லையென்னினெற்கமுகாய் நீளாது நெல்லாயே நீளும்.
எ-து. அப்படி வித்திலே மரமுண்டாமாயின் வித்தினிடத்
திலே காணவேண்டும். வித்தினிடத்தின் மரங்கண்டதில்லை
யென்று கூறின் நெல்வித்துக் கமுகாய்வளராது நெல்லேயா
மித்தனை,—ஒன்றிலொன் றங்கிலாமையினாலுதியா. எ-து.

ஒருமரத்தி லொருமரமுண்டாகாதாகையாலில்லாததுண்டீ
கா,—காரணம் பெற்றுதிப்பது காரியமதுவுமுள்ளதாகும்;
எ-து. வித்துக்காரணமாக மரங்காரியப்படுதலுள்ளதாம்,—
மன்றமதிக்கலைபோலக் கந்தமைந்து மருவியுளதெனுமுனாயு
மறந்தனையோவின்றே. எ-து. நிச்சயமாகமதியுங்கலையும்
போலக் கந்தங்களைந்தும் பொருந்தியருவுண்டா மென்னுந்
சொல்லு மின்றுமறந்தாயோ. எ-து. மதியுங்கலையுமென்ற
வும்மைகள்தொக்கன. அதுகாரணத்திலே காரியந்தோன்று
மென்றறிவித்தது. உதியாது என்ற தீறுகெட்டது.

இச்செய்யுளில்லாத துண்டாமென்பதனை மறுத்துக் கூறி
ந்து. (கசு)

அப்படியேன் சொல்லுகிறீர் கன்னிவயிற்றிலில்லாதஞல்
பிற்பாடுண்டாகக்கண் டோமே ஆதலாலில்லாததுண்டாமென்
லில், பூமியின்கண் விதையிடுவதற்குமுன் முளை தளி ரிலே
மலர் பிஞ்சு காய் பழ மரமுதலியவை கண்டிலம். பக்குவத்
தில் வித்திட்டவா ரேமுளைமுதலியவை தோன்றுமாதுபோலக்
கர்ப்பமில்லாததல்ல. அதற்குக்கர்ப்பமுண்டாகக் காரணங்க
ளுண்டாயே யுண்டாமென் றறிக. உவர் நிலத்திலிட்ட விதை
யானது முளைத்துப் பிரபலமாகாது, மலடிவயிற்றில் கர்ப்ப
முண்டாகாது மண்ணிற் படமுண்டாகாது, முயலின்கட் கோ
டுண்டாகாதாதலாலேயுஞ் சித்தானதிலுள்ளகாரணத்திலுள்ள
காரியமே யுண்டாகாநிற்கு மல்லதில்லாததொருக்காலுமுண்
டாகாதெனக் கொள்க. இது ஞானப்பிரகாசர் கூறிய விசே
ஷம். அன்றியும் இல்லாததுண்டாகுமென்பது அசத்த்காரிய
வாதம். மதிக்கலைபோலென்றது மதிக்குக்கலைகள் கூடி விம்
பமானதும் அத்தாற் பிரகாசித்துத்தோன்றுதல்போலப் பஞ்
சுகந்தங்களுங் கூடி யருவுண்டாமென்கை என்றார்.

உருவமெலாம்பூதவுபாதாயசுத்தாட்டகவுருவமென்
னினீ யுகத்துக்கு ,மருவுமனலோடுநீர்மண்கந்தமிர
தம் வன்னமிலைவன்னிக்குவளிநீர்மன்வாசந், தருமிர
தமிலைநீர்க்குத் தழல்கான் மண்கந்தந்தானில்லைத்தலத்
தினுக்குச்சலமனல்கால்கூடி, வருவதிலையிந்திரியவிட
யமான மாபூதங்களுமழியாய்மதிக்கெட்டாயே. (கௌ)

(இ-ள) உருவமெலாம்பூதவுபாதாய சுத்தாட்டகவுருவ
மென்னினீ. எ-து. புத்த நீயுருவமெல்லாம் பூதவுரு நான்கு
முபாதானவுருநான்குமாகிய வெட்டுங்கூடியே வருமென்று
கூறின்,—உலகத்துக்கு மருவுமனலோடு நீர் மண் கந்தமிரதம்
வன்னமிலை. எ-து. அவை யெட்டு மொன்றோடொன்று
கூடா. அஃதெங்ஙனமென்னிற் காற்றுக்குத் தன்குணமாகிய
சலித்தலொழிந் தனலுநீரு மண்ணுமிவையிற்றின் குணமாகிய
வுருவமிரதங்கந்தங்களுமாகிய விவையுங் கூடுவதில்லையாம்,—
வன்னிக்குவளிநீர் மண் வாசந்தரு மிரதமிலை. எ-து. அக்கி
நிக்குத் தன்குணமாகிய வுருவமொழிந்து வாயுவுநீரு மண்ணு
மிவையிற்றின் குணமாகிய பரிசரசகந்தங்கள் கூடுவதில்லை
யாம்,—நீர்க்குத் தழல்கான் மண் கந்தந்தானில்லை. எ-து.
அப்பிவுக்குத் தன்குணமாகிய விரதமொழிந்து அக்கிநியும்
வாயுவும் பிருதிவியு மிவையிற்றின் குணமாகிய ரூபசலநகந்த
மென்னு மிவைகூடுவதில்லையாம். தலத்தினுக்குச் சலமனல்
கால் கூடிவருவதிலை. எ-து. பூமிக்குத் தன் குணமாகிய கந்த
மொழிந்து ஜலமு மக்கிநியும் வாயுவு மிவையிற்றின் குணமா
கிய விரதமு முருவமுஞ் சலித்தலமென்னுமிவையுங் கூடுவ
தில்லையாம். ஆகையா விவையெட்டுங்கூடி யுருவாகா,—

இந்திரிய விடயமான மாபூதங்களுமறியாய் மதுகெட்டாயே, எ-து, அந்தமகாபூதமுங் குணமு மிந்திரிய விடயங்களென்பது மறியாய் புத்தியில்லாதாய். எ-று.

இச்செய்யுள், பூதவுருநாலு முபாதாயவுரு நாலுங் கூடித் தூலவுடலெடுக்குமென்றதனை மறுத்துக் கூறிற்று. நீருக்குப் பரிசமில்லையென்பது நெருப்புக்கே பரிசமென்று நீ சொன்ன தூலிலே கண்டுகொள்க. கூடிவருவது அடைநிலைத் தீபகம். மருத்தெண்ணெய் தனின்மருந்துநின்றாற்போலமறைந்தெட்டுஞ் சூக்குமமாய்மருவுமென்னிற், நிருத்தமவன்மருந்தெண்ணெய் சேர்த்தாற்போலச் சேர்ப்பவன் வேறுணடெல்லாவுருவுமெட்டும், பொருத்தியதேலொருதன்மையாம் பொருள்களொன்றின் குணமொன்றிற் புகாதறைகைபொருளறியாய்பூத, வருப்பொருள்வேறுபாதாயப் பொருள்வேறுகாட்டாய்ப்பாதாயம் பூதகுணங்குணகுணியாமுலகே. (கஅ)

(இ-ள்) மருத்தெண்ணெய்தனின் மருந்துநின்றாற்போலமறைந்தெட்டுஞ் சூக்குமமாய் மருவுமென்னின். எ-து. மருத்தெண்ணெயின் மருந்துதோன்றாமற் கரந்துநின்று நனமையைத்தருமாபோலப் பூதவுருவுமுபாதாயவுருவுமாகிய வெண்வகையுந் தூலங்கெட்டுச் சூக்குமவுருப்பெற்று நிற்குமென்று புத்தநீகூறின,—திருத்தமவன் மருந்தெண்ணெய் சேர்த்தாற்போலச் சேர்ப்பவன் வேறுண்டி. எ-து. அவ்வியாதியைத் தீர்க்குமருத்துவ எவ்வெண்ணெயையு மருந்தையுஞ் சேர்த்தாற்போலப் பூதவுருவையு முபாதாய வருவையுங்கூட்டி யுண்டாக்குவானொரு கர்த்தாவேண்டும்,—எல்லாவுருவு மெட்டும்

பொருத்தியதே ஸொருதன்மையாம் பொருள்கள். எ-து. எல்லாவுருவத்தையு மிவ்வெட்டுமே யுண்டாக்குகின்றனவென்று கூறி னப்பொருள்களெல்லா மொருதன்மைப்படவேண்டும்,- ஒன்றின்குண மொன்றிற் புகாததற்கை பொருளறியாய். எ-து. அவ்வுருக்களின்குண மொன்றின்குண மொன்றிற் கூடாதாகையாற் சொல்லுகைக்குப் பொருளறியாய்,—பூதவுருப்பொருள் வேறுபாதாமப்பொருள் வேறுகாட்டா யுபாதாமம் பூதகுணங் குணகுணியாமுலகே. எ-து. அன்றிப் பூதவுருப் பொருளையு முபாதாமவுருப்பொருளையும் வேறு காட்டவல்லையாயிற் காட்டாய், உபாதாமமாவது பூதகுணமாம். அந்தக்குணத்தையுடையது பரபஞ்சமாம், எ-து.

இச்செய்யுள் பூதவுருவு முபாதாமவுருவுமாகிய வெட்டுந்தம்மிற்கூடிச் சூக்குமமாகநின்று பின்பு தூலவுடலெடுக்குமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (கஅ)

நீ குணியில்லை குணமேயுள்ளதென்பையாதலா லுனக்குப் பதார்த்தசொருபந் தெரியாதுகாண். என்னேமதியில்லாதவனே! குணமுண்டாகிற் குணியில்லையாமோ “குறைவில்லாங்குணத்தானைக் கூறுதற்கு மேற்கொண்டான்.” எ-ம். குணமுங்குணியுமாகக் கூறுகின்றாயன்றோ. குணியையொழியக் குணமானது தனியே சம்பவிக்குமோ. சம்பவிக்குமென்பையானால், “நிலம் வலிது நீர்துவருந் தீத்தெறுங்காற்றுவவும்” என வேண்டாவாம், “நிலமென்பதோர் பொருளாகவும் வன்மையென்ப ததன்குணமாகவும் நீர் சொல்லியதென்கை, இத்தனை வயுத்தங்களும்மையொழியச் சொல்லுவாநில்லை. குணிகுணமென்னு மவ்விருவிதமாகச் சொல்லும்பொ

கடுக சிவஞானசித்தியார்பரபக்டம்.

ருள் ஒன்ஹென்னில், நீசொல்லிய பஞ்சகந்தமும் நித்தியமும்
மநித்தியமும் பிரித்துப்பெறப்படாமையி னென்றாகாது,
குணமுகுணியும் பிரித்துப்பெறப்பட்டன. இனி குணத்
திற்குக் குணியொன்றில்லையாகித் குணநிராதாரமாய் நில்
லாது. இனி புத்தர் தசபார்மித்தையுடையொன்றாய் பார்மி
த்தையொழியப் புத்தரில்லையாக வேண்டும். குணிகுணங்கட்
காதாரமாயுள்ள குற்றமெல்லாம் புத்தனோடு மவன்குணங்க
ளோடுங் கண்டுகொள்க. நிராதாரமாகப் பெறப்படுவதோர்
குணங்காணாமையி னுற்பத்திமுதலாகிய குணம்பெறப்படா
தாயில் குணத்தினுக் காதாரமாகியதாயது அது குணியென்ப
தாதலிற் குணியும் பெறப்படுமென்பது கண்டுகொள்க. என்
ருர் ஞானப்பிரகாசர்.

அழிந்துணர்வையுணர்வுதரு மெனினழிந்ததாக்கா தா
முணர்விற்பொருள் வினைகளணையாவாகு, மழிந்திடுவ்
தாக்கியெனின் முன்னொருகாலத்தே யறிவிரண்டினில்
லாதற்கறக்கேடின்றி, யழிந்துணர்வையுணர்வுதருமெ
னினித்தாநித்தமடையு முணர்வுக்கறித்தமாயேசெல்
லா, தழிந்தெருவையாக்குவது போலாக்குமென்னி
னும்பொருள் வேறறிந்து சத்திகிடந்தாக்குமவையே.

(இ-ள்.) அழிந்துணர்வையுணர்வு தருமெனின். எ-து.
தோன்றியவறிவுகெட்டிப் பின்னோ ரறிவையுண்டாக்குமென்று
புத்தந் கூறின்,—அழிந்ததாக்காதா முணர்விற்பொருள்வி
னைகளணையாவாகும். எ-து. கெட்டவறிவு மற்றோர்றிவை
யுண்டாக்கமாட்டாது, அன்றியுமாகிறவறிவு முன்னறிவுகெடுத

லாற் கெட்டவறிவு மறியும்பெற்றுளையுஞ் செய்யும்வினையு
மறிந்துஞ் செய்யமாட்டாது, - அழிந்திடுவதாக்கியெனின் முன்
னெருகாலத்தே யறிவிரண்டு நில்லாது. எ-து. முன்னையறிவு
பின்னையறிவை யுண்டாக்கிக் கெடுமென்று கூறி நெருகால
த்தே யிரண்டறிவு தோன்றிநில்லா, - அங்கறக்கேடின்றிய
ழிந்துணர்வை யுணர்வு தருமெனி னித்தாநித்த மடையுமு
ணர்வுக் கறித்தமாயே செல்லாது. எ-து. அவ்விடத்து முன்
பிலறிவு முற்றக்கொடாது சிறிது நின்றமே லோரறிவையுண்
டாக்கிப் பின்னிற் றந்திடுமென்றுநீ கூறின், உணர்வுக்குச் சபாவ
நித்தாநித்தமாதலா லுணர்வ நித்தமென்று கூறியது பொருந்
தாதாம், - அழிந்தெருவையாக்குவது டோலாக்குமென்னினும்
பொருள் வேறழிந்து சத்திகிடந்தாக்குமவையே. எ-து. பயி
ருக்கிடுமெருவைக்கோலுந் தாங்கெட்டுப் பயிருக்கு நன்மைகொ
டுப்பதுபோல முன்னையறிவுகெட்டுப் பின்னையறிவையு முண்
டாக்குமென்றுநீ கூறின், அவ்வெருவும் வைக்கோலுந் தூலங்
கெட்டுச் சூக்குமமாகிய கீரியங்கிடந்து பயிர்க்கு நன்மைகொ
டுக்குமதுபோல வுன்னறிவுசேரக்கொடா தென்னவேண்டுமா
கையால், நீ கூறியவதற்கு நித்தியமில்லையென்ன வேண்டா.
எ-து.

இச்செய்யு ளறிவறித்தபென்பதனை யறித்தமல்லவென
மறுத்துக்கூறிற்று. ஆம்பொருள் வேறென்றதனால் எருவால்
நன்மை பெறும் பயிர்வேறானுற்போல அறிவாலாம் பொரு
ளும் வேறென்க.

இலீ விஷயசந்தியாசத்துணர்வு பிறக்கவேண்டும், பிற
வாதொழிந்த திச்சையில்லாமையெனி லிச்சைபிரத்தியேக
முளதென்னி லெல்லாவுணர்வுமெப்பொழுதும் பிறக்கவேண்

மும். இச்சையிடமாக வறிவுபிறக்குமென்று நீ சொல்லியது ஞானத்திக் காதாரமாகிய சீவனை யிச்சையென்று பெயரிட்டு வழங்கினாய்போலும். இச்சைதானும் கூணசத்தியாதலிற் பிறத்தகணத்தே கெடுதலல்ல துணர்வைப் பிறப்பிக்கச் சத்த மிருக்காது. என்னை கறக்கின்றபால் கறக்கக்கறக்கப் பாண்ட த்திற் சுவறுமாகிச் சூந்தப்பாலில் தயிர் மோ ரென்பன சம்ப விக்குமோ தான். அன்றியும் ஆறுவிஞ்ஞானங்களு மொருவிஞ் ஞான சந்தான நிகழ்கின்ற காலத்தொழிந்தைந்து விஞ்ஞான சந்தானங்களுமுளனா யைந்துநிகழா தொழிந்த தென்ன வில்லையாகக் கெட்டு நிகழாதிருந்தனவே யுள்ளவாய் நிகழாதி ருந்தனவோ வென்னி லவற்றுண்மை யறிந்தவாரெமக்குச் சொல்வாயாக. நிகழ்கின்ற விஞ்ஞான சந்தான மதுபவபரார் ஜிதமானுற்போல வவையுந் தோன்றவேண்டுமன்றோ? நகரா ணநன விஷயமென்பதனால் விஷயங் காரணமாவதன்றே ஞானம்பிறப்பது? விஷயமில்லாத வழி ஞானம் பிறக்கு மாறுண்டோ? இனி நிகழ்கின்ற சந்தான மொழிந்த தொழிந் தவைந்து விஞ்ஞானமுங்கெட்ட தென்னிற் பின்பு விஷயம் பெற்றாலும் பிறவாதொழிதல்வேண்டும். பிறக்கிற கந்தமறக் கெட்ட புத்தனும் பிறக்கவேண்டும். இனிச் சத்திமாத்திரங் கிடந்ததெனனில் அவை தாழ்ந்துகிடத்தற் கொருவாதாரமுள தாகவேண்டும். நீ யான்மாவில்லையென்கையா லுனக்குத் தெரியாது. திருஷ்டியைப் பிரிந்தாற் றினங்காணப் பாடாத வாறுபோலெனக் கொள்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

கேடிலாச்சந்தானத்தேபலிக்குமென்றுகிளக்குநீ சந் தானநித்தமாகு, மோடுநீர்போலுழிந்தா முணர்வொ

மூக்கமென்னி னொழுநீரிட்டதெல்லாமுடன்கழிதல்
போலத், தேடுபொருள் சீலம்பாவனை குறிவிஞ்ஞான
ஞ்சென்றவுணர்வோடேகு நின்றுணர்வினேயா, நீடு
நீர்முங் கொழுகிக்கெடாது நிறைந்தோடு நிகழுணர்வுங்
கேடின்றி நிறைந்துசெலுங்காணே. (20)

(இ-ள்.) கேடிலாச் சந்தானத்தே பலிக்குமென்று கள
க்குந் சந்தான நித்தமாகும். எ-து. உணர்வுகெடாத தொடர்ச்
சியாலே யுணர்வுதோன்றுமென்று புத்தநீகூறி னந்தத் தொ
டர்ச்சிதா வித்தமாகவேண்டும்,—ஒடுநீர்போலழிந்தா முணர்
வொழுக்கமென்னின். எ-து. ஆற்றின் கணோடுநீர் முன்சென்
றதுவற்றப் பின்சென்றதவ் வெல்லையினி றந்து போமாறுபோ
லமுன்னையறிவுகெடப் பின்னையுண்டாகியவறிவு மிக்கவறிவா
மென்று நீ கூறின்,—ஒழுநீர் நீரிட்டதெல்லா முடன்கழிதல்
போலத் தேடுபொருள் சீலம்பாவனை குறிவிஞ்ஞானஞ் சென்
றவுணர்வோடேகு நின்றுணர்வினேயா. எ-து. ஒடுகின்ற
நீரின்க னுண்டானவையெல்லாம் மந்தீரோடு கூடக் கழிந்து
போகப் பின்னர் செல்லுந் ரதனைக் கூடமாட்டாதுபோல,
முந்தையறிவாற்றேறும் பொருள்கள் சீலம் பாவனை குறி விஞ்
ஞான மிவையெல்லா முன்னையறிவோடு கெடுமாகையாற்
பின்னையுண்டாமறிவிற் கூடமாட்டா,—நீடுநீர் முன்னொழு
நிக்கெடாது நிறைந்தோடு நிகழுணர்வுங் கேடின்றி நிறைந்து
செலுங்காணே. எ-து. விடாமலோடுநீர் முன்னொழுகிய
தன்மைகெடாம னிறைந்தோடியவாறுபோல வறிவிடைபுற
மற்றோன்றுமென்று நீ கூறின் அப்படியுண்டாமறி வநித்திய
மன்று; நித்தியமாய் நிறைவுபெற்றுச்செல்லவேண்டும். எ-து.

இச்செய்யுளு மநித்தமென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று, 20

தீபச் சிரசும் ஒடு நீருந்திட்டாந்தமிட்டா யதுவு மேற்
கோளாகிய தானத்தையுந் தவங்கனையும் சொன் டோடிப் போ
மாதலா லுனக்கவைபலமாகா வெனக்கொள்க. சந்தானமுங்
கணந்தோறுங் கெடுமாகிற் கணந்தோறு முத்தியாகும். இனி
பாதிரிப்பூவும் பூத்தோடு முதலானவையும் நசிக்கவும் நாற்
தங்கெடாது பூவினின்று மோட்டினு மோட்டினின்று நீரினும்
வந்தவாறுபோலப் பூர்வசித்தத்தள்ள ஓர் வாதனை கெடாதுத்
தரசித்தத்துக்கு வருமென்பது நின் கழுத்துக்கு மொத்ததாயி
னோருடம்பு நசிக்கவோருடம்பில்வருவதொரு சீவனுக்குத் திட்
டாந்தம் அதாவதறிந்திலைகாண் எனக்கொள்க. அன்றியும்
பூர்வசித்தத்தினின்று முத்தரசித்தத்திற் சென்றதியாதெனி
லது சக்தியென்ப தொன்றென்னில், சத்தியாவது, பஞ்சகந்த
பிண்டத்துடனொன்றே வேறேவென்னில் ஐந்துகந்தமுமனி
யாறாவது மொன்றுண்டாகவேண்டும். சத்தியாவது பஞ்ச
கந்தமயபிண்டந்தானே யென்னிற், பூர்வபிண்டத்தினின்றும்
திகெடாதே யுத்தரபிண்டத்தே வந்தாகிற் கண பங்கமென்ப
தில்லையாம். ஆதலாற் சந்தானத்தே கேடென்பதொழிவா
யாக. அன்றியும் நினக்குமோஷமாவது ஞானவிநாசமன்
றேயாதலா னின்கர்மாதுஷ்டான ஞானத்துக்குப் பகையா
மன்றே. பகையாதலா னின்கர்மாதுஷ்டானம் வளர வளர
ஞானந்தேய்ந்து சூன்யமாகவேண்டும் ஆதலாற் புத்ததத்து
வம் பெற்றவழி யத்தியந்தமற்ப ஞானியாக வேண்டும். ஆத
லாலிவ னநாவஸ்தனா மிவையுங்கண்டுகொள்க. தீபச்சிரசுப்
போலக் கெடச்செடச் சந்தானம் வர்த்திககுமென்றாய் அதற்
குத் திரியினி ற்கின்ற வக்கநியாதாரமானுற்போல வுன் ஞா
னக் கேட்டுக் காண்மா வாதாரமாகவேண்டுமென் றறிந்து
கொள்வாயாக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

சந்தானங்காரணமோ காரியமோவிரண்டின் றன்மையதோ காரணமுங்காரியமும்நித்தம், வந்தாருஞ்சந்தானத்தொடர்ச்சியெனினதற்கும்வரும் நித்தந்தோற்றக் கேடடைதலின் மற்றொன்றே, லைந்தானகந்தங்களன்றாய்நித்த மடைபொருளா மறிவுமறிவடைவுமின்றிச், சிந்தாமுன்பின்னாகிப் பின்முன்னாகித் திரிந்துவருந்திரிவறிந்துதேராதேரோ. (உக)

(இ-ள்.) சந்தானங்காரணமோகாரியமோ விரண்டின் றன்மையதோ. எ-து. நீ தொடர்ச்சியென்றது காரணமாய் நின்றதோ, காரியமாய்நின்றதோ, காரணகாரியமாய் நின்றதோ,—காரணமுங் காரியமும் நித்தம். எ-து. காரணமென்னி னென்றுங் காரணப்பட்டுவருகையால் நித்தமாம், காரியமென்னி னென்றுங் காரியப்பட்டுவருகையால் லதுவு நித்தமாம்,—வந்தாருஞ் சந்தானத்தொடர்ச்சியெனினதற்கும்வரும் நித்தந்தோற்றக் கேடடைதலின். எ-து. காரணகாரியமாகிய தொடர்ச்சி மீளவந்து பொருந்தமென்று நீ கூறினப்படிக்காரணகாரியப்படுதலுமாய்த் தோன்றுதலுங் கெடுதலுமாய்த் தோன்றுதொட்டுவருதலாலதற்கும் நித்தியத்துவமுண்டாம்,—மற்றொன்றே லைந்தான கந்தங்களன்றாய் நித்தமடைபொருளாம். எ-து. மற்றொருறிவென்னில் அப்படிக்காரணகாரியப்படுதற் கிந்திரியங்களோ டொருபொருளாகாமலவ்வறிவு வேறொருபொருளாகலானு மிந்திரியங்களவ்வறிவுக்கு மூலமல்லவாகையாலு மவ்வறிவு நித்தியமாக வடையும் பொருளாம்; ஆங்குணமாயின்,—அறிவுமறிவடைவுமின்றிச் சிந்தாமுன்பின்னாகிப் பின் முன்னாகித் திரிந்து வருந்திரிவறிந்து

தேராதேரே. எ-து. ஆன்மாவுமான்மாவா லடையும் பொரு
ளுமாக வறிதலின்றி முறையேகெட்ட டிந்திரியங்களறிவாகவு
மறிவதிக்நிரியங்களாகவு முறைபிறழ்ந்துவரும், இவையிற்
றின் றிரிவையறிந்து விசாரியாய், புத்தனே. எ-று.

இச்செய்யுள் அறிவறித்தியமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று.

இனிப் பீஜாங்குரம்போலச் சித்தத்தின்வழி சித்தம் பிற
ந்து செல்லின் சித்தவொழுக்கனைச் சங்காரமென்றும் வெந்த
வித்துப்போல் மேற்சித்தம் பிறவாது பொன்றக் கெடுதன்
மோக்ஷமென்றுஞ் சொல்லினையானே, இந்தச் சங்காரமோக்ஷ
ங்கள் யாவைதாமுடையன. சித்தங்களுடையன எலில், அழ
கியதன்று. சித்தங்கள் பூர்வக்ஷணத்துள்ளனவன்றி யுற்பன்ன
மாய்த்தக்க்ஷணத்தே நசிக்கும் நில்லாதென்றவுனக்குச் சங்கா
ரமென்பது சம்பவியாதாம். இனி பெத்தமானதற்கோ முத்
தியுமாதலாலவற்றுக்கு மோக்ஷமும் சம்பவியாதாம். நீ சந்
தானமென்று கொண்டது மோக்ஷபரியந்தமாகா நின் சித்தங்
கையெனநே “குருவாகித் திமாறியீறுவிடாவுடையானி லுன்
னவேவேறெவெனவுரைத்தான்” என்பது நின்னாலின் சந்தா
நங்களைச்சித்தங்களியல்பாகப் பிறப்பது. இனி யட்டக பிண்ட
மாகிய மாதான விததினிற செவ்விதாகக் கூட்டப்பட்ட விதை
வழி செம்பூவாகியுங் கார்கூட்டப்பட்ட விதைவழிக் கரும்பூவா
கியுந் தோன்றியவாறுபோலச் சந்தானத்தே புலிக்குமென்
னின் மாதானவாய் பீஜசந்தானம் புஷ்பிக்குமளவுஞ் சாவா
தொழி, இன்றே லாச்சாரசகாரியந்தோன்றுவது. இனி வித்தி
லூட்டப்பட்ட வாச்சாரசங்கையற நசித்தலில் அங்குரத்தின்
கண்ணுங் காணப்படாத பீஜத்துக்குப் புஷ்பத்துக்காரியஞ்
செய்ததென்பது, கெட்டுநின்ற தத்துவங்கொண்ட சுகதனை

யும் போத்தாவாகச் சொல்லல் என்னை ஆவன் போத்தாவா யினவாறென்னை கையறக்கெட்ட வாச்சாரசமும் புண்ணிய பாவ கர்மங்களுக்கு சிலநாட்டரித்துக் காரியப்படிற் கையறக் கெட்ட வித்தியா ராகாதிசனும் கையறக்கெட்ட சுகதனும் பின்புதோனறவேண்டுமன்றோ. இனி பஞ்சகந்த பிண்டங் களிடையறவின்றித் தோன்றும் தொடர்ச்சியைச் சந்தான மென்றேன் வாயுசந்தானமே தீபசந்தானமே தாராசந்தா னமே மதிப்பிரவாகசந்தானமே பிரீலிகாசந்தானமே என் றிவைபோல வென்னி லதுபொருந்தாதவை பலபல வுண்மை யினு லொன்றோடொன் றியைந்து சந்தானமாகலாமென் றிங் குள்ளகாலத் தொன்றின்மையிற் சந்தானமென்பதின்மையாம். அன்றியு மூர்ச்சித்தவழி சந்தான மிடையறுதலின் மேன்மூர்ச் சைநீங்கிச் சித்தம் பிறத்தற்குக் காரணமின்மையின் மூர்ச்சா வவத்தையிற் சித்தசந்தானமாழ்ந்து துந்த தென்பாயெனிற் சந்தானமாவதொரு சித்தங்கெட வொருசித்தந்தோன்றி வருவ தன்றே. சித்தம் பிரவர்த்தியில்லாதவழிச் சந்தான மின்மை யிற் கூடாது. அன்றியும் பூர்வசித்தத்திள்ள தொன்றுத்தர சித்தத்தி வருமெனவே பூர்வசித்தங் கையறக்கெட்டதில்லை, நீ வாதனையென்பதுங்கெடும். வாதனமேன்மேற் செல்லாதா கிற் பூர்வசித்தவிருத்தி யுத்தரசித்தத்தே தோன்றாதாம். சர்வம் ஸ்ஷணிகமென்பதனா லெனக்கொள்க என்றார். ஞானப்பிரகா சர்.

ஒருகாலத் துணர்வுகெட்டா மெனினுதிப்பீ ரென்றா மொருபொருளின் றிரிவுனக்குக்கா ளமாணம், வருகா லநிகழ்காலங் கழிகா லமென்று வழங்குவதென் பொ

ருள்வரவு நிலைகழிவா லின்றேல், திரிகாலஞ் செப்பி
டாய் பொருட்செயலுமொன்றஞ் செயன்மூன்று
மொருகணத்தே சேருமென்னிற், தருகாலமூன்றாகு
ந்தாமனாநூறிதழிற் தள்ளாசியுங்காலமூன்றினையுந் த
ருமே. (௨௨)

(இ-ள்) ஒருகாலத்துணர்வுகெட்டாமெனி னுதிப்பீரென்
றும். எ-து. காலம்பேதப்படா தொருகாலத்திலே யறிவுகெடு
தலு முண்டாதலுஞ் செய்யுமென்று புத்தநீ கூறிற் சங்கார
முஞ் சிருஷ்டியு மொருதொழிலாகவேண்டும், — ஒருபொரு
ளின்நிரிவுனக்குக் காலமானால். எ-து. ஒருபொருளின்நிரி
வே யுனக்குக் காலமென்றுசொல்லை. அப்படியானால், — வரு
கால நிகழ்காலங் கழிகாலமென்று வழங்குதென். எ-து. எதிர்
காலமெனலும் நிகழ்காலமெனலும் கழிகாலமெனலும் வழங்கு
வானேன், — பொருள்வரவுநிலை கழிவாலின்றேல்! எ-து. அப்
படிவழங்கியது பொருள்களானவை வருதலுநிற் தலுங் கழிதலு
மாதலாற் காலமில்லையென்று சொல்லுவையாயின், — திரிகா
லஞ் செப்பிடாய் பொருட்செயலுமொன்றும். எ-ம். மூன்று
விதமானகாலத்தின் பெயரைந் சொல்வாயல்லை. அங்ஙனங்
காலபேதமில்லையாயின் இருதுபேதாதிகளுங் குணபேதாதிக
ளுமில்லையாய்ப் பொருள்களெல்லா மொருசெயலாகவேண்
டும், — செயல் மூன்று மொருகணத்தே சேருமென்னில். எ-து.
அப்படிப்பேதித்த மூன்று செயலு மொருகணத்திலே சேரு
மென்னில், — தருகால மூன்றாகுந் தாமனாநூறிதழிற் தள்ளா
சியுங் காலமூன்றினையுந் தருமே. எ-து. அப்படிக்கணத்திலே
யுண்டாயதுவுங் காலமூன்றினையு முடைத்தாம் அஃதெங்ஙனெ

ன் னிற் று மனாயிதழ்தூறடுக்கிற் செலுத்தின ளுசியு மிதழ்தொ
றும் பந்துகையு முருவுகையுங் கழிகையுமாய் மூன்று காலத்
தைத் தருமாதலாற் பொருட்செயலல்ல காலமுண்டாமென்
றறிவாயாக. ஏ-று.

இச்செய்யுள் காலமில்லையென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று.
பஞ்சகந்தமொருகணத்திலே கெடுமென்பதனை மறந்தாயோ,
இதனைக் கருதிக்கொள்வாய். (உஉ)

காலமூன்றென்பதற்கு “ஒன்றோ விளக்கனுதய மழிவிர
ண்டு மன்றிநிலைமையு முண்டாங்கு.” என்னுந் திருவாக்கரான
றிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

உணர்வுகாரண முணர்வுக்கென்னி னித்தமுணர்வுக்
குண்டாகி நின்னுணர்வையுதிப்பியாதிங், குணர்வுசந்
தானவிடத்தொழிந்தாற்பின்னை யுண்டாகாதுடலுணர்
வுக்குபாதானமென்னி, னுணர்வுடலினிடையறாதுதிக்க
வேண்டு முடலுணர்வின்வினை பினாலுணர்வுதிக்கு மெ
ன்னி, னுணர்வுவினையுளதொடுங்கா வுணர்வுதருஞ் செ
ய்தியுணர்வை வினைதரினோருவன் செயல்வினையின்
ருமே. (உஉ)

(இ-ள்.) உணர்வுகாரண முணர்வுக்கென்னின். ஏ-று.
அறிவுகாரணமாக மற்றோ றறிவுண்டாமென்று புத்தநீகூறின்,-
நித்தமுணர்வுக் குண்டாகி நின்னுணர்வையுதிப்பியாதிங்கு.
ஏ-று. நீ யநித்தியமென்று கூறுகையா லறிவுக்கு நித்தியமுண்
டாகநின்று மற்றோ ரறிவையுண்டாக்கமாட்டாது. அன்றியும்,-
உணர்வு சந்தானவிடத்தொழிந்தாற் பின்னையுண்டாகாது.

எ-து. அவ்வறிவுதான் வருகிறதொடர்ச்சியிலே கெட்டாற் பின்னை யறிவுதோன்றாது; — உடலுணர்வுக் குபாதாநமென் னில். எ-து. உணர்வுக்குமூலகாரணமாகநின் றுடலந்தோ ற்றுவிக்குமென்னில்; — உணர்வுடலினிடையறு துதிக்கவேண் டும். எ-து. அவ்வறிவுடலி னுடக்கத்தின் கண்ணுமிடையறு மலுண்டாகவேண்டும்; — உடலுணர்வின் வினையினாலுணர்வுதி க்குமென்னில். எ-து. உடலுணர்வின் வினையாலே யுணர்வு தோற்றுமென்று கூறின், — உணர்வு வினையுளதொடுங்கா. எ-து. இந்திரியங்களைப்பொழுதங் கன்மத்தையுடைத்தாதலாலத னாலுண்டா மறிவழியப்பட்டாது, — உணர்வுதருஞ் செய்தியு ணர்வை வினைதரினொருவன் செயல்வினையின்றாமே. எ-து. அதுவன்றி யுணர்வுவினையைத் தருமென்றும் நீ கூறி னொரு வர்க்குச் செய்யப்பட்ட கன்மமென்ப தல்லவாம். எ-று.

இச்செய்யுள் உணர் வான்மாவிடத்தொழிந் துடலினும் வினையினுந் தோன்றாதென மறுத்துக் கூறிற்று. (உரு)

உடம்பேயறிவுக்கு மூலகாரணமென்னில் உடம்புள்ளள வுமாராம லறிவுதோற்றல் வேண்டும், விஷமூர்ச்சையிலு நித் திரையிலும் பிரேதமானபோது முடலிலிடத்தறிவான துண் டாகக்கண்—தில்லை மென்பது மறிவாயாக. எ-ம். வினையான தறிவைத்தரின் அவ்வினையினுக்கறிவுண்டாகவேண்டும், அஃ தின்மையான் நீ சொன்னதாகாது. எ-ம். காரணங்காரிய முண்டாவ தெங்ஙனே சர்வமும் கூணபங்கமாங்காலத்துக் காரணநின்று காரியத்தைத் தோற்றுவிக்கிற கூணபங்கமில் லையாம். உண்டாமாகிற் அபரசித்தத்தாற் பூர்வசித்தகூணம் விருத்தியறிந்து சொல்வதரிதெனக்கொள்க, என்றார் ஞானப் பிரகாசர்,

வினையுணர்வுதரும் வினையையுணர்வுதருமென்று விளம்பினியுணர்வுபோல் வினையினுக்கு, நினைவுவருமொன்றையொன்று நிகழ்த்திடா பின் நிலையின்மையானிகழ்த்திக்கெடுத்தல்செய்யா, கனல்விறகிற் பிறந்ததனைப் பொடிசெய்தாற்போற் கருத்துவினையிற்றோன்றிக்கழிக்கும் வினையென்னின், முனமுணர்வுபிறந்தளவே வினைகெடுக்குமுன்பினுதியாது முகிழ்நெருப்பின் விறகுதியாவாதே. (௨௪)

(இ-ள்.) வினையுணர்வுதரும் வினையையுணர்வுதருமென்றுவிளம்பினீ. எ-து. கன்மமறிவையுண்டாக்குமென்றுங் கன்மத்தையறிவுண்டாக்குமென்றும் புத்தநீ கூறின்,—உணர்வுபோல் வினையினுக்கு நினைவுவரும். எ-து. அறிவுக்கு நினைவுண்டாளுற்போலக் கன்மத்துக்கு நினைவுண்டாகவேண்டும்,—ஒன்றையொன்று நிகழ்த்திடாபின். எ-து. அப்படிச் சன்மத்துக் கறிவில்லையாகையா லொன்றையொன்றுண்டாக்கமாட்டாது,—நிலையின்மையா நிகழ்த்திக்கெடுத்தல்செய்யா. எ-து. அவையநித்தியமென்று சொல்லுகையா லொன்றையொன்றுண்டாக்கிக் கெடமாட்டா,—கனல் விறகிற் பிறந்ததனைப் பொடிசெய்தாற்போற் கருத்து வினையிற்றோன்றிக் கழிக்கும் வினையென்னின். எ-து. காட்டத்திலேயக்கரிதோன்றி யந்தக் காட்டத்தைத்தகித்தாற்போல அறிவுகன்மத்திலேபிறந்து மீளவுமக்கன்மத்தையே கெடுக்குமென்று நீ கூறின்,—முனமுணர்வுபிறந்தளவே வினைகெடுக்குமுன்பின்னுதியாது முகிழ்நெருப்பின் விறகுதியாவாதே. எ-து. முன்பிறந்த வறிவுபிறந்த போதே சன்மத்தைக்கெடுக்கும். பின்னக் கன்மமறிவையுதிப்பிக்கமாட்டாது. அறிவும் பின்னர்க் கன்மத்தை யுதிப்பிக்க

மாட்டாது. அஃதென்போலவென்னிற் காட்டத்திலுண்டா மக்நி யக்காட்டத்தைச் சுட்டான் மீண்டொரு காட்டத்தை யுண்டாக்கமாட்டாதுபோல். எ-று.

இச்செய்யுள் கன்மமறிவினையுண்டாக்கு மென்பதனையும் அறிவுசன்மத்தை யுண்டாக்குமென்பதனையு மறுத்திக் கூறி ற்று. (உச)

பேயுநரகருஞ் சுரரும்பிரமருமாயுலகிற் பிதாமாதா வா தாரமொன்றுமின்றிக், காயமொடுதாம்வருவரெ ன்றுரைப்பைகாயங் காரியமாய்வருதலினுற் காரண முண்டாகு, மாயுமுணர்வோசுத்த வட்டகமோகன் மம் வடித்ததோ வடிவுசெய்துவைத்தாருமுண்டோ, வாயுமுணர்வுண்டாகி லறைந்திடாயுலகுக் காதிதுணை நிமித்தகாரணமறிவதறிவே. (உரு)

(இ-ள்.) பேயுநரகருஞ் சுரரும் பிரமருமாயுலகிற் பிதா மாதாவாதாரமொன்றுமின்றிக் காயமொடுதாம் வருவரென் றுரைப்பை. எ-து. பேயென்று நரகரென்றுஞ் சுரரென்றும் பிரமாமுதலாயினுரென்றுஞ் சொல்லப்படுவா ருலகின்மாதா பிதாக்களுமின்றி யிருப்புமின்றிக் காயத்தோடுகூடின வடிவ முடையராய் வருவரென்று புத்தநீ கூறுவை,—காயங்காரிய மாய் வருதலினுற் காரணமுண்—ாகும். எ-து. அக்காயங்கா ரியப்பட்டு வருகையினு லொருகாரணத்தானன்றி யுண்டா காது. அக்காரணகாரிய நியற்பா யறிவையாகில்,—ஆயுமு ணர்வோ சுத்தவட்டகமோ கன்மம் வடித்ததோ வடிவுசெய்து வைத்தாருமுண்டோ வாயுமுணர்வுண்டாகி லறைந்திடாய். எ-து. அக்காயங்க ணீயாராய்ந்தவுணர்வுதானோ, சுத்தாட்ட

கமோ, வன்றிச்சுன்மமுண்டாக்கியதோ, வன்றி யவ்வடிவை யுண்டாக்கினு ரொருவருண்டோ, உனக்காராயத்தக்க வறிவுண்டாயிற் சொல்லாய்,—உலகுக்காதிதுணை நிமித்தகாரண மறிவதறிவே. எ-து. அவற்றையுண்மையாக வறியுங்காலத் துப் பிரபஞ்சத்திக்குற்பத்தி யாதிகாரணமென்றுந் துணைக் காரணமென்று நிமித்தகாரணமென்று முண்டாம். அதனை யறிவதுகாரணறிவு. எ-று.

இச்செய்யுள் பேய்முதற் பிரமரீருகிய நால்வகைக் காய த்திற்குங் காரணத்தானன்றிக் காயமுண்டாமென்பதனை மறு த்துக் கூறிற்று. (உரு)

யாதொருகாரியத்திற்குங் காரணத்திரயங்கள் வேண் டும். அஃதெங்ஙனமென் னிற் சோற்றுக்கு முதற்காரண மரிசி, துணைக்காரண நீரு நெருப்பும் விறகும் அடுப்பும் பாணைமுத லாயின. அவையிற்றைக் கூட்டிப் பாகம்பண்ணுகிறவ னிமி த்தகாரணம். முதற்காரணந் துணைக்காரணத்து மடங்கா தோ வென்னில், அடங்காது. அஃதெத்தாலென்னில், முதலுந் துணையும் அசேதநமாதலாற் றுமாகவோனதைச் செய்யமா ட்டா. ஆதலாற் சேதநனாகிய நிமித்த னிவையிற்றைக் கூட்டிச் செய்து முடிக்கவேண்டுமாதலா லெனக்கொள்க. “தோன்று நிமித்தந்துணை முதற்காரணமா, மூன்று முன்வழியே முததி தரு—மேன்றுவரு, மந்நியமார்க்கங்களாறுமிரண்டேதுவு, முன்னுதலான் முத்தியுறார்.” என்ப தெம்முடைய சாத்திர மாக, இது கன்மவாதியாகிய வுனக்கும் ஸ்மணனுக்கும் பீ மாங்கிசனுக்கும் நாத்திக வாதியாகிய சார்வாகனுக்கும் சன்ம சாங்கியனுக்கும் பொருந்தாது. அவர்கள் ஞானத்தாலெனக் கொள்க. திருமாலுந்தியிற் பிரமதேவரானவர் ஜநித்தாரென்

ஹம், திருமாலினது சித்தத்தின் மன்மதன் ஜலித்தானென் றும், யமதர்மதேவனுக் காதித்தன் புத்திரனென்றும், ஆதித் தன் புத்திரன் சலிபகவானென்றும், சந்திரன் புத்திரன் புத னென்றும், இந்திரன் புத்திரன் சயந்தனென்றும், பேய்களி னீலியு நீலனுமுடன் பிரந்தாரென்றும், சோதிடமுதலான நூல்களிடத்தி வழங்குதலா லுன்மாதாபிதா வில்லையென்ற துல்கவிருத்தமெனக்கொள்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர். இஃ தன்றியும் தேவவங்கிசமறுவங்கிசத்தோற்றங்களை இலங்கபு ராணங்கள் கூறியிருப்பதிற் காண்க.

உருவாதி கந்தங்களைந்துங்கூடி யொருவன்வேறொரு வனிலையென்றுரைக்கும்புத்தா, உருவாதியைந்தினைபு முணர்பவன்வேறென்ன வுணரும்விஞ்ஞானமென்றா யஞ்ஞானமுணர்ந்தவரா, ருருவாதிபொருள்காட்டித் தனைக்காட்டுஞ்சுடர்போ லுணர்வுபிரிதினையுணர்த்தித் தனையுணர்த்துமென்னி, னுருவாதிபொருளினையுஞ் சடரினையுங்காணு முலோசனம்போ லுணர்வுபொரு ளுணர்வதுவேறுண்டே. (உக)

(இ-ள்.) உருவாதி கந்தங்களைந்துங்கூடி யொருவன் வே ரொருவனிலை யென்றுரைக்கும் புத்தா. எ-து. உருவம் வேத னைகுறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமென்கின்ற கந்தங்களைந்துங் கூடி யான்மாவாயன்றித் தனித்தோரான்மா வில்லையென்று கூறும் புத்தா,—உருவாதியைந்தினைபு முணர்பவன்வேறெ ன்ன வுணரும் விஞ்ஞானமென்றாய். எ-து. அவ்வுருவமுத லிய கந்தங்களைந்தையுமறிவா ரொருவனுள்ளென்று நாங்கூறு

வதல்ல. அதனை யறிவது சித்தமேயென்று கூறினாய்,—அஞ்ஞான முணர்ந்தவரார் எ-து. அந்தச் சித்தத்தை யுணர்ந்தவராரென்று வினாயவிட த்து,—உருவாதிபொருள்காட்டித் தனைக்காட்டுஞ்சுடர்போ லுணர்வுபிறிதினை யுணர்த்தித் தனையுணர்த்துபென்னில். எ-து. உருவங் கண் முதலாய பொருள்களையுங்காட்டித் தன்னையுங்காட்டும் விளககுப்போலச் சித்தமும் பிறிதண்டாகியவற்றையு மறிவித்தித் தன்னையுமறிவித்து நிற்குமென்று கூறின்,—உருவாதி பொருளினையுஞ் சுடரினையுங்காணு முலோசனம்போ லுணர்வுபொருளுணர்வது வேறுண்டே. எ-து. உருவங்கண்முதலாகிய பொருள்களையு மவற்றைக் காட்டிநிற்கும் விளக்கையும் கண்டு நிற்குங்கண் போலச் சித்தத்தையும் விடயத்தாலறியு மிந்திரியங்களுையு முணர்வா னொருவன் வேறுண்டென் றறிவாயாக. எ-று.

இச்செய்யுள் உருவாதிகளாகிய கந்தங்களும் அவற்றின் விஞ்ஞானமு மான்மாவென்றதனை மறுத்துக் கூறிற்று.(உசு)

ஞானமுஞாதாவுங் குணகுணிகளு மிவை பிரித்திப் பெறப்படுதல் குற்றமுண்டென்னில் நித்தியாதியும் பஞ்சகந்தமும் பிரித்திப் பெறப்படாமை யுனக்குக் குற்றமுடைமையில்லை, அதுபோலவெ மக்குங் குற்றமாகாதென்பது கண்டிகொள்க. என்னை? யாவர்க்கு மொக்குமது குற்றமன்று. என்றார் ஞானப்பிரகாசரு மற்றோருரையாசிரியரும்.

காயமுடனிந்திரியமனநா னென்று கதறுவாய் காயமுறக்கத்தயியாவாகும், வா பில்களும்ப்படியி லொன்றையொன்றங்கறியா மனங்கணத்திற் கெடுங்காலமு

ன்றின் வரவறியா, தாயுமறிவா யிபுடல் பொறிமன
மூன்றறிந்தாங்கவை நானல்லேனென்று மறிந்துமன
த்தாலே, யேயுமொருபொருள்கருதியிந்திரியப்பாலே
யிசைவித்துக்காயத்தா லியற்றுவதான்மாவே.

(இ-ள்.) காயமுட னிந்திரியமனநானென்று கதறுவாய்.
எ-து. உடம்புடனிந்திரியங்களு மனமுமேயான்மா, வேறே
யான்மாவென் றென்றில்லையென்று கூப்பிடும் புத்தா,—
காயமுறக்கத் தறியாவாகும். எ-து. அக்காய முறக்கத்தினி
டத் தறியாமையை யுடைத்தாம்,—வாயில்களும்பபடியிலொ
ன்றையொன்றங்கறியா. எ-து. இந்திரியங்களு முறக்கத்தி
லும் வியாத்தியிலுமொன்றறிந்த விடயத்தை யொன்றறிய
மாட்டா,—மனங்கணத்திற்கெடுங் காலமுன்றின் வரவறி
யாது. எ-து. மனமுங் கணத்திற்கெடுமாகையாற் காலமுன்
றின் செய்தையுமறியமாட்டாது. ஆகையாலிவை யான்மா
வன்று, — ஆயுமறிவாகியுடல்பொறிமனமூன்றறிந்தாங்கவை
நானல்லேனென்று மறிந்து மனத்தாலே யேயுமொரு பொ
ருள்கருதியிந்திரியப்பாலே யிசை வித்துக்காயத்தாலியற்றுவ
தான்மாவே. எ-து. உடல்முதலாயின மூன்றினையுமாராயத்
தக்கவறிவுமா யவற்றின் குணங்களையுமறிந் தவையிற்றை யெ
ன்னுடலென்பொறி மென்மனமென்றுசொல்லியு மவையுநா
னல்லேனென் றறிந்து மனத்தாற் பொருந்தத்தக்கதொரு பொ
ருள்க்கருதி யிந்திரியங்களின் பகுதிகாட்டக்கண்டு காயத்
தாலே தொழிலைச்செய்வதான்மாவென் றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் காயமு மிந்திரியமு மனமு மான்மாவல்ல
வென்று மறுத்துக்கூறிற்று. கால மூன்றாவன—பூத பெளஷிய
வர்த்தமான காலபாம்.

(௨௭)

ஆதலால்நீ முன்பு சொல்லுமசேதந மரீன்மாவல்லவென்
றும் உணர்ந்துசெய்து பயன்கொள்வதோரான்மா வேறே
யுண்டென்று மறிவாயாக. உன்னுடைய கந்தங்களைப்பிரியாது
சகசுமாய்க்கொண்டவற்றுக்காதாரமுஞ் சுவாமியுமாகிநின்ற
தோர் குணியாகியவான்மா வுளதாதல்வேண்டுமெனக் கொ
ள்க. அதுவகைப்பட்ட விஞ்ஞானங்களி லேக விஞ்ஞான
சந்தானமொழிந்தாழ்ந்துகிடந்த விஞ்ஞானங்கட் காழ்ந்துகிட
ந்த விஞ்ஞானத்திற் கோராதாரம் வேண்டும். சரீரமாதார
மென்னில், ஏககத்தாவாகிய புத்தன் “யான்கண்டிரநோன்
பீர்காள் முன்னையோர்பிறப்பின் முயலானேன்” என்று சொ
ன்னானென்றும். முற்பட்ட முயற்பிறப்பைவிட்டிந்தத் தேக
மெடுக்கவருகிறபொழுதே தாரகமாகவந்து அந்தச் சரீரமா
தாரமாகக் கிடந்தஞானம்ஆலைய விஞ்ஞானமாதாரமாகக் கிட
ந்ததென்னில், அதுவன்றோ நாங்க ளான்மாவென்றேமன்றே
என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

கழிந்தவுணர்வேபின்னு மியானறிந்தேனென்று கருத
லினவ்வுணர்வறிந்த தென்னின்முன்னே, மொழிந்த
மொழி நான்மொழிந்தேனென்றால்வாய்தான் மொ
ழிந்ததோ மொழிந்தவன்வேறானாற்போல, வெழுந்த
வுணர்வெல்லாங்கொண்டியானறிந்தேனென்ற தெ
துவதுகாணுயிருணர்வால் வாக்கான்மற்றை, யொழி
ந்தகாயந்தன்னுணர்ந்துரைத்துச் செய்தங்குணர்வி
னுக்கு மாதாரமாய் நிறகுமுபிரே. (உஅ)

(இ-ள்.) கழிந்தவுணர்வேபின்னு மியானறிந்தேனென்று
கருதலினவ்வுணர்வறிந்த தென்னின். எ-து. முன்னொரு பொ

ருளையடுத்துக் கெட்டவறிவுதானே பின்புண்டாகியவற்றை யானறிந்தேனென்று விசாரிக்கையாலே யவ்வறிவே காணாமறி வுதன்றி யான்மாவென்றேன்றில்லையென்று புத்தந் கூறின்,— முன்னே மொழிந்தமொழி நான்மொழிந்தே நென்றால் வாய் தான் மொழிந்ததோ மொழிந்தவன் வேறானுற்போல. எ-து. முன்னே சொன்ன சொல்லு நான் சொன்னேனென்று சொல்லு தல்வாயாற்பிரத்தலால் வாய்சொன்னதோ உன்றே, அச் சொல்லைச்சொன்னவ னொருவனுண்டானுற்போல, எழுந்த வுணர்வெல்லாவகொண் டியானறிந்தேனென்ற தெதுவதுகா னாயிர். எ-து. உண்டாயவறிவுகளெல்லாவற்றையுங் கொண்ட நிக் ததனையானறிந்தேனென்றதெது வதுகாணுமா,-உணர் வால்வாக்கான் மந்தையொழிந்தகாயந்தன்னுணர்ந்துளைத் துச்செய்தங் குணர்வினுக்கு மாதாரமாய்நிற்குமுயிரே. எ-து. மனத்தாலும் வாக்காலு மொழிந்ததாகச் சொல்லப்பட்டகா யத்தாலு மறிந்துஞ் சொல்லியுந் தொழில்செய்து மம்மனத்திற் குப் பற்றாய்நிற்குமான்மா. எ-து. ஈண்டுணர்வென்றதும னத்தை.

இச்செய்யுள் மனதான்மாவல்லவென்று மறுத்துக் கூறி ற்று.

இந்திரியவீதியெழுஞ் சித்தநெஞ்சத்தெழுஞ்சித்த மென்றிரண்டுமொன்றுகெட்டேயொன்று, வந்தெழு வதெனிற்கனவிற்கண்டபடிநனவில் வாய்திறவார்நன வுகண்டபடிகனவிற்காண, ரந்தனுருவன்னங்க ளறிந் திடானின்றே ஸ்ரிகனவுமிறந்துணர்வு மழிந்துறக்கம டைந்தா, லுந்துவதோர்சந்தான மில்லையுணர்வுதிப்ப வுபிர்கனவுநனவினையு முணருங்காணே. (௨௬)

(இ-ள்.) இந்திரிய வீதியெழுஞ் சித்த நெஞ்சத்தெழுஞ் சித்தமென்றிரண்டு மொன்றுகெட்டே யொன்றுவந்தெழுவ தெலில். எ-து. இந்திரிய வியாபாரத்தா லுண்டாமறிவெ ன்று மனத்திலுண்டாமறிவென்று மிரண்டா யொன்றுகெட் டொன்று தோன்றுமென்று புத்தந் கூறின்,—கனவிந் கண்— படி நனவில்வாய்திறவாய் நனவுகண்டபடி கனவிந் காணார். எ-து. கனவிந் கண்டதெல்லா நனவிந் சொல்லமாட்டார், நன விந் கண்டதெல்லாவகனவிந் சொல்லமாட்டார். அன்றியும்,—— அத்தனுவன் னங்களறிந்திடான். எ-து. பிறவிக்குரு—ன் பிறர்வடிவத்தையும் வன்னத்தையு மறிபமாட்டான்,—இன றேல். எ-து. இந்திரியக்குறைவாலே யறிவுதோன்றிந்நில்லை யென்று நீகூறின,—அறிகனவுமிந்நதுணர்வு மழிந்துநக்கம டைந்தா லுந்துவதோர் சந்தானமில்லை. எ-து. அறியத்தக்க கனவுமழிந் துணர்வுமழிந் துறக்கத்தையுமடைந்தா லுண்டா கத்தக்க தொட்ச்ச்சியில்லை,—உணர் வுதிப்பவயிற்கனவு நன வினையு முணருங்காணே. எ-து. ஆன்மாக்களுக் கிச்சாஞா னக் கிரியைகளுண்டாக்கக் கனவினையு நனவினையு மறியாநிற் கும். எ-து. அன்றேல் எனவே யிந்திரியங்க ளறிவிக்குமென் பது புலப்பட்டது. வீதி நேரேசெல்லுதல்.

இச்செய்யு ளிந்திரியமான்மாவுக்குக் கருவியாகவுள்ள தன்றி யிந்திரியமான்மாவல்லவென்று மறுத்துக் கூறிற்று.

இந்திரியமு மனமுந் துணையாகக்கொண்டறியு மானமா அவையில்லாதபோ தறியாநோவென்னிற் கருவியாகிய வெ முத்தாணியில்லாதபோ தெழுதமாட்டாதவனைப்போல வறி யானெனக்கொள்க. ஆனாலசேதநமோ விவனுக்கறிவைக் கொ டிப்பதெலில் அன்று; கருவிகளைத் துணைக்காரணமெனக்கொ

ள்க. இந்திரியங்களைச் சாதியே கவசநமாகவைத்தார் என்றார்
ஞானப்பிரகாசர்.

ஒருகாலத்தோரிடத்தி லோருணர்வேற்செவிதா||னொ
ன்றுணரா திருசெவியு முணருமோசை, யொருகாலத்
திருகண்ணு மிருசெவியுமனமு மொருவனைக்கண்டவ
னுரைகேட்டுணர்ந்திடுமைம்பொறியு, மொருகாலமு
ணராவுள் ளுணர்வின்றிப்பொறிக ளொன்றொன்றுவு
ணர்வ துள்ளுணர்வைந்துமுணரா, மொருகாலும்பொ
றிவிகற்பித்துணராவுள்ளுணர்வுக் குள்ளதுகாண் விக
ற்பமிரண்டு முணர்வதுபிரே. (50)

(இ-ள்.) ஒருகாலத்தோரிடத்தி லோருணர்வேல். எ-து.
ஒருகாலத்திலே யொருபொறியிடத்திலே யோருணர்வாகவறியு
மென்று புத்தகீ கூறினும். அப்படியாயின்,—செவிதா||னொன்
றுணரா திருசெவியு முணருமோசை. எ-து. இரண்டு செவி
யுமறியுமோசையை யொருசெவியாகவறியமாட்டா திரண்டு
செவியாலுமறியவேண்டும். அஃதன்றியும்,—ஒருகாலத்திரு
கண்ணுமிருசெவியுமனமு மொருவனைக்கண்டவனுரைகேட்டு
ணர்ந்திடும். எ-து. ஒருகாலத்தே யிரண்டுகண்ணு மிரண்டு
செவியு மனமுங்கூடி யொருவனைக்கண்டவன் வார்த்தைக்கிட்
டதனையறியாநிற்கும்,—ஐம்பொறியு மொருகாலமுணரா வுள்
ளுணர்வின்றி—ஐம்பொறிகளு மனங்கூடாமற் தனித்தொரு
காலும் மறியமாட்டா, —பொறிகளொன்றொன்று வுணர்
வது. எ-து. பொறிகளொரோவொன்றாகத் தாமறியும் விஷ
யத்தையறியுமத்தனை,—உள்ளுணர்வைந்து முணரா. எ-து.
அம்மனமுமேககாலத்து ஐம்பொறியின் விஷயவறிவுகளைந்

துங் கூடியுநியமாட்டா. அதுவுமன்றி,—ஒருகாலும் பொறி
விகற்பித்திணைரா, எ-து. பொறிகளொருக்காலுக் தாமறியு
மறிவின்றிவிகற்பித்தநியமாட்டா, — உள்ருணர்வுக்குள்ளது
காண்விகற்பம். எ-து. அந்தப்பொறிகளுடனேகூடி நின்று
விகற்பித்தறிவது மனத்துக்குள்ள குணங்காண்,—இரண்டு
முணர்வதயிரே. எ-து. இப்பொறிகளையு மனத்தையுங் சொண்
டறிவதான்மாவாம். எ-று.

இச்செய்யுள் பொறிகளையுமனத்தையுங்கொண் டறிவ
தான்மாவென்று கூறிற்று. (நா)

இராவணனுக்குப் பத்துத்தலையு மிருபதுகண்ணு மிரு
பதுசெவியு மிருபதுகையுமன்றே. இவையெல்லாங்கொண
டிவன் கயிலாயமலையையெடுத்த போ திவனை நெஞ்சில்நெக்க
வப்போதிவைகள் சேட்டையற்றுக்கிடந்தனவு மொழிந்தனவு
மிய்வாறு கண்டிகொள்க.

அருவுணர்வுமாயாறுமாறிமாறி யங்கங்கேதோன்றியி
டினகத்துநிலையின்றி, யுருவினொடுபாலதருண விருத்
தாவத்தை யுண்டாகாதுறக்கத்தினுடறட்டவழைப்ப,
வருவதுணர்வெங்கிருந்து நெஞ்சிலிருந்தென்னில்
வாயில்வினையறிந்தெழுப்பா வாயுவறியாதாந், திரியொ
ழியவிடிஞ்சிறொடத் தீபமெழாவடக்கஞ் சென்றபொ
ழுதாலுணர்வுநின்ற நிலைசெப்பே. (நக)

(இ-ள்.) அருவுணர்வுமா யாறுமாறிமாறி யங்கங்கே
தோன்றியிடினகத்துநிலையின்றி யுருவினொடுபாலதருணவிருத்
தாவத்தை யுண்டாகாது. எ-து. மனமானதருவுமா யுணர்வு
மாய்ப் பொறிகளைந்தோடுங்கூடி யாறுவிதமாய் மாறிமாறித்

தோன்றியிடுவதென்று புத்தநீ கூறின் மனமருவமாகையாலுரு
வினு நிலையுடையவுமல்லவாய்க்காயத்தோடுகூடிப்பாலதருண
விருத்தாவத்தையு முண்டாகாதாதல்வேண்டும். அஃதன்றி
யும், — உறக்கத்தினுடரட்டவழைப்பவருவ துணர்வெங்கிரு
ந்து நெஞ்சிலிருந்தென்னில். எ-து. அவத்தைப்பட்ட விடத்
துடலிற்றட்டவுமழைப்பவு மறிந்துவருமறிவெவ்விடத்திருந்த
தென்று சொல்லாய். நெஞ்சிலிருந்தென்றுநீ கூறின், —வாயில்
வினையறிந்தெழுப்பாவாயுவறியாதாம். எ-து. சத்தாதிவிட
யங்களிலே செல்லுந்தொழிலையறிந்து செலுத்துமனமறியா
தாம். அஃதென்போலென்னில், —திரியொழியவிடிஞ்சிறொ
டத்தீபமெழா. எ-து. திரியைப்பற்றி நின்றவொளி யத்திரி
மாய்ந்தா லுடன்மாய்தலன்றி யிடிஞ்சிலைப்பற்றித்தோன்றா
தாகையால், —அடக்கஞ்சென்ற பொழுதாலுணர்வுநின்றநிலை
செப்பே. எ-து. உணர்வுக்கு மூர்ச்சைவந்தபொழு தறிவு
நின்றநிலைசொல்வாயாக. எ-று. ஆயு-மனம், உரு-தேகம்.
ஆல் அசை.

இச்செய்யுள் பொறியுமனமுந் கூடி யறுவகையாயறியு
மென்பதனைமறுத்து அவை கருவியாகக்கொண்டறிவதான்மா
வென்று கூறிற்று. (நக)

விஞ்ஞான நின்றநிலையை விஞ்ஞானமறியவுஞ் செய்
பாது, தானாகவறிந்தெழுவுமாட்டாது, அந்தவிஞ்ஞானநின்ற
நிலையை யிந்திரியங்களும் வாயுவுங் கன்மமும் ஜடமாதலால
றிந்தெழுப்பவுமாட்டா. ஆதலாலே யிவையிற்றைக்கூட்டி
யுணர்த்துங்கர்த்தா வொருவனுண்டிகாண் இந்தச் செய்தி யுண
ககெல்லாந் தெரியாதென்க. அப்படியன்றுகாணு முடமுமூன்
றுகோலு மாற்றுகக்கக்கரைக்குப் போகமாட்டா. விவன்ருனு

மிகையின்றித் தனித்தாற்போகமாட்டான். ஆனால் முடமு
மூன்றுகோலங் கூடினாற்செல்வானன்றோ, அப்படிப்போல
இந்திரியங்களும் வாயுவங் கன்மமும் விஞ்ஞானமங்கூடினா
லெழுந்திருக்கலாமென்னில்; செய்தியறிந்தோடம் விடுவானே
யன்றி யோடமு மூன்றுகோல மு—முமேறுவானுங்கூடினாலு
மக்களையேறக்கூடாததுபோலக் கத்தாவையன்றி இந்திரிய
மும்வாயுவங் கன்மமும் கூடினாலு மறிந்தெழுந்திருக்கப் பே
காதாதலா லறிவுடைய கத்தாவொருவன் வேண்டுமாதலான்
நீயிட்டதிட்டாந்தமாபாசம். அத்திற சத்தியாவிகல்பமடையு
மெனக்கொள்க என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர், இடி
ஞ்சிறொடத் திரியொழியத் தீபமெழா. எ-து. அகலிடத்து
நெய்பொருந்தியிருக்கவுந் திரியில்லாமற் தீபங்கொரியமா
ட்டா, உதுபோல உடலிடத்து மனமு மிந்திரியங்களுமிருந்து
மான்மாவில்லையாகி லறிவுசீவியாது. என்றவமானத்துக்கு
வமேயம் வருவீத்துரைத்தனர். திரிபோலுமான்மா, இடிஞ்
சில்போலுமுடல், நெய்போலுமனமு மிந்திரியங்களும், தீபம்
போலுமறிவு. இடிஞ்சில்-அகல்.

இச்சைவெறுப்பியற்றலின்பது என்பனா மீவையனு
விற்குறியாகு மிவற்றிலிச்சை, நச்சிநுகர்ந்தொருப
ழுத்தினினைங்கண்டுமுன்புநா னுகர்ந்தகனிரினினைமெ
ன்றுநச்சல்பின்பு, மெச்சவெறுப்பாதிகளுமிப்படியே
யாகு மிவைமுன்பும்பின்பு முணர்ந்திடுதலாலே, நிச்ச
யகர்த்தாவொருவனுளனென்றுநல்லோர், நிறுத்திடு
வரவெறுத்திடுவர் நின்னுடையபொருளே. (௩௨)

(இ-ள்.) இச்சை வெறுப்பியற்றலின்ப துன்பஞான மிவையனுவின்குறியாகும். எ-து. ஆசை வெறுத்தல் தொழில். செய்தல் சுக்துக்கப்படுதல் அறிவு இவை முதலியவெல்லா மான்மாவின் குணங்களாம்,—இவற்றிலிச்சை நச்சினுகர்ந்தொருபழத்தினினங்கண்டு முன்பு நானுகர்ந்த கனியினினமென்று நச்சல் பின்பும். எ-து. இவையிற்றிலாசையாவது முன்னொரு பழத்தை யாசைப்பட்டு துகர்ந்து பின்பதனை யொப்ப தொருகலியைக்கண்டு முன்பு நானுகர்ந்தகனியினினமிதென்று பின்பதனை யாசைப்படுதல், எச்சவெறுப்பாதிகளுமிப்படியேயாகும். எ-து. ஒழித்த வெறுப்புமுதலாயினவு மித்தன்மையேயாகும்,—இவை முன்பும் பின்பு முணர்ந்திடுதலாலே நிச்சய கர்த்தாவொருவனுள்ளென்று நல்லோர் நிறுத்திடுவர் வெறுத்திடுவர் நின்னுடையபொருளே. எ-து. அவ்விச்சாஞானக் கிரியைமுதலாயினவற்றை யான்மா முன்பும் பின்பு மறிகையாலே நிச்சயமாகவான்மா வொருவனுள்ளென்று சொல்லுவர் பெரிடோர். நீ யான்மாவில்லையென்று சொல்லுஞ்சொல்லை யப்பெரியோர் தள்ளாநிற்பர் எ-று. இவ்விடத்துக் கர்த்தாவென்பதான்மாவை. கன்மத்துக்குக் கர்த்தாவென்பது.

உருவாதியென்ற செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறு மான்மாவில்லையென்பதனைமறுத் துண்டென்று கூறிற்று. (நூ.உ)

நியுணரவுகளெல்லா மிச்சாருபமாகப் பிறக்குமென்று சொன்னாய். இச்சையுணர்வுக்கு முன்னேயுள்ளதாகவேண்டும். ஆதலாலிந்த விச்சை யெவ்விடத்துள்ளது, சரீரத்தென்னில்? அசேதநமாகிய சரீரத்தி லிச்சைகூடாதாம். கூடிற்பிர

திமைகளுக்கு மிச்சையுண்டாகவேண்டும். இனி இச்சை ஞானத்தென்னில் நீ மிச்சை முன்பேயுண்டாயினல்லது ஞானம் பிறவாதென்கையின் ஞானத்துக்கிச்சையுண்டாதல் கூடாதாம். ஞானத்தால் வருவனவாகிய சமுசாரவேதனைகளுமில்வாகிச் சூனியமாதலால் அந்தவிச்சையு ஞானமுங் கன்மமுமற்றுள்ளகுணங்களுக்கு மாதார மான்மாவாமெனக்கொள்க. நீ சொல்லியது மாலை கண்டோன்றாமையால் வருமிடையூறு பரிகரித்தற்காகப் பகதற்சுவாகழப்புக்குத் தன்பிராணனை யிழந்தவனேபோல நீயும் விஞ்ஞானத்திற்குப் பிறப்பிடமின்மையால் ஆலயவிஞ்ஞானமென்பது வேண்டின் ஐரான்மிகபகூத்தைக் கெடுத்தாய். அன்றியும் பொறிகளிலே புலன்களுற்றபோ துணர்வுபிறக்குமென்று சொல்லுதியாயின் கேவலமசேதநமாகிய விந்திரியங்கள் விஷயத்தையுறவுணர்வுபிறக்கிற் சபசரீரத்துப் புலன்களுற்றால் உணர்வுபிறக்கவேண்டும். அன்றியும் பவுதிகமு மிந்திரிடங்கள் சொருபமும் புலன்விகாரமு முனக்குத்தெரியாது. கூணந்தோறுங் கெடுமவனன்றோ, ஆதலால். என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

மற்றொருவர் இச்சைவெறுப்பியிற்ற லின்பதுன்பஞான மிவையனுவின் குறியாகும். எ-து. விருப்பவெறுப்புந் தொழிலஞ் சுகமுந் துக்கமு மறிவுமாகிய விவைகள் குணியாகிய வான்மா வுண்டென்றறிதற் கடையாளமாம். என்றார்..

எப்பொருட்குமிரந்தரமாய் டங்கொடுத்துநீங்கா திருள்வெளிதானன்றியிரண்டினுக்குமிடவகையா, யொப்பில்குணஞ்சத்தமதாய்வாயுவாதிபு தித்தொடுங்கநிற்கும்வா னுயிர்முன்னேசொன்னோஞ், செப்பிடுங்காலம்

பொழுதுநாளாதிபாகித் திரிவிதமாய்த்தீமைநன்மை
செய்யுந்திக்குத், தப்பில்குணக்குக்குடக்குத் தெற்கு
வடக்காதித் தானாகித்திரியாதே நின்றுபலந்தருமே.

(இ-ள்.) எப்பொருட்கு மிரந்தரமா யிடங்கொடுத்து
நீங்காதிருள்வெளிதானன்றி யிரண்டினுக்கு மிடவகையா யொ
ப்பில் குணஞ்சத்தமதாய் வாயுவாதி யுதித்தொடுங்க நிற்கும்
வான். எ-து. முன்னர் வானமுமான்மாவங் காலமுந் திக்கு
மில்லையென்ற புத்தனே நீ கேட்பாயாக. எல்லாப்பொரு
ளுஞ் செல்லுதற்கு வழியுமா யிடங்கொடுத்து நீக்கமின்றி யிரு
ளும் வெளியுமல்லவா யிரண்டு நிற்கத்தக்கவிடமுமா யுவமை
யில்லாதகுணஞ் சத்தமாய் வாயுமுதலிய பூதங்களுங் தோ
ன்றியொடுங்குதற்குத் தாரகமுமாய் நிற்கும்வானம்,—உயிர்
முன்னேசொன்னோம். எ-து. ஆன்மாவுண்டென்று முன்ன
மேசொன்னோம்,—செப்பிடுங்காலம் பொழுதுநாளாதிபாகித்
திரிவிதமாய்த் தீமைநன்மைசெய்யும். எ-து சொல்லத்தக்க
காலமானது காலையு முச்சியு மாலையுமென்னும் பொழுதாயும்.
நெருன லின்று நாளையென்னு நாளாயும், இத்தன்மையிலே
மூன்றுவிதமாய் வேற்றுமைப்பட நன்மைதீமைகளைச் செய்
யும்,—திக்குத்தப்பில் குணக்குக் குடக்குத் தெற்கு வடக்கா
தித்தானாகித்திரியாதே நின்று பலந்தருமே. எ-து. திக்கா
னது கிழக்கு மேற்குத் தெற்கு வடக்கின்று தவறில்லாததா
யநாதியிலுமாதியிலுமுள்ளதாய்ப் பிறழாம லத்திசைகளை
நோக்கக் கண்மஞ்செய்தோர்க்குக் கண்மபலத்தைக்கொடுக்கு
மாகையா லாகாசமு மான்மாவங் காலமுந் திக்குமுண்டென்
றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுளாகாசமு மான்மாவங் காலமுந் திக்குமுண்
டென்று கூறிற்று. நெருனலின்று நானே. எ-து. பூத பௌ
ஷிய வர்த்தமானம். அதுவே இறந்தகால எதிர்கால நிகழ்
காலங்கள். (௩௩)

சர்வர்க்கும் சகலத்திற்கும் ஆகாயமிடங்கொடாத போது
போக்குவரத்து வியாபாரமில்லையாம். சத்தங்குணமான ப
டியெங்ஙனே பொருளின்கூட்டமல்லவோ வென்னிற், பொ
ருட்கூட்டமன்று. ஏகாந்தத்தே இராத்திரி யார்வாரங்க
ளொடுங்கியகாலத்திருந்து சூக்ஷ்மஞானிகள் பார்க்கிற கிழசத்
தமுடையவற்றானு மறிந்துகொள்க. காலமு நீக்ஷண பங்கங்
கொண்டபோதுக்ஷணத்திற்பொருளுற்பத்தி நாசப்படுமென்
றாய். அந்தக்ஷணமென்றதுகாண் காலம். திக்கானது நீ கிழக்
குநோக்கியிருந் தெல்லாத்திக்குகளிலு மிருந்துவந்த பேர்க
ளைப்பார்த்து நானெந்தத்திக்கைநோக்கி யிருக்கின்றேனென்ற
போது சர்வருங் கிழக்குநோக்கி யிருக்கின்றாயென்பார்கள்,
அதுகாண்திக்கு. இல்லாதபோது திகைத்து நிற்கையொழிந்து
பலன்களொருத்தருக்கும் படாவாம், அத்தாற்றிக்குளவாம்.
காலமுண்டென்றல் நீ கற்பனையென்றும் பிராந்தியென்றுஞ்
சொன்னாய், நீ சொல்லியக்ஷண பங்கமும் போதிவிருக்ஷமும்
பிராந்தியென்னாய். அன்றியுஞ் சர்வஞ்ஞர்சொல்லும் பிதா
மாதருங்கெட்டவர்கள் வேறுபிராந்திகளிற் கூடாரென்றாய்.
புத்ததேவருக்கு ஞானியாவானொருவன் அந்தகனென்பா னவ
னுக்குத் தர்மவுபதேசம்பண்ணித் தவப்படுத்தி யவன்பிடக
மோதுவிப்ப வவனித்திராசமயத்துத்தனது ஸ்திரீ யாகிய பர
சுந்தரியென்று வாயாற்ற வந்தவேட்கையைத் தவிர்ப்பான்

வேண்டித் தேவலோகத்தப்ச்சர ஸ்திரீகளைக்காட்டிப் பரசுந்தரிமேலுபேகையைப்பண்ணுவித்தலுறவவனுமப்ச்சரசுகளைக்கண்டு ஸ்திரீவேட்கைமிகுத்துத் தவம்விட்டுப் போயினன். இவ்வாறுசமத்தரன்றோ புத்தரென்று முறுவல்செய்தாருலகத்துள்ளோர் என்றறிவாயாக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர், செப்பிடுங்காலம் பொழுதுநாளாதி எ-கு. நீக்ஷணமென்று சொல்லப்பட்ட காலமானது காலையுச்சி மாலை முதலியபொழுதும், அசுவனி பரணிமுதலியநாளும், ஆதி என்றதனால் மாதமுமிருதுவுமயனமும் வருஷமுமாகி எ-ம் குணக்குக்குடக்குத் தெற்கு வடக்காதிதானாகி. எ-கு. கிழக்குமேற்குத் தெற்கு வடக்கும். ஆதி என்றதனால் கோணத்திசைகளுமாகி. எ-ம். வாயுவாதி யுதித்தொடுங்கும்வான். எ-து. மாயாவாத மேற்கொண்டு கூறியது. எ-ம். போதிவிருக்ஷம் வடக்கேயிருப்பதென்று புத்தன் ரொழுதலால் திக்குளதென்க. எ-ம். கூறினார்.

காரியமாயுலகமெலாமிருத்தலாலே கடாதிகள்போற்காரியகர்த்தா வொருவன்வேண்டு, மாரியமாயறம்பொருளோடின்ப வீடெல்லாமறைந்துபிரகட் கறிவுசெயலளிப்பது நூலநூல், கூறியராயுள்ளவர்களோ தவோதிக் கொண்டுவரலான்முன்னே குற்றமின்றிச், சரியபேரறிவுடையோன் செப்பவேண்டுஞ் செயலினுக்குங்கரிவேண்டுஞ் சிவனுளனென்றறியே. (௩௪)

(இ-ள்.) காரியமாயுலகமெலாமிருத்தலாலே கடாதிகள் போற்காரியகர்த்தாவொருவன் வேண்டும். எ-து. கர்த்தாவுநூலுமில்லையென்று கூறிய புத்தனே, பிரபஞ்சமெல்லாங்

கடாதிகள் போலக் காரியப்பட்டுவருதலாலே யிதனைச் செய்வானொரு கர்த்தாவேண்டும்,—ஆரியமாயறம்பொருளோடின்பவீடெல்லா மறைந்துயிர்கட் கறிவுசெயலளிப்பது நூல். எ-து. வடமொழியாயறம் பொருளின்பம் வீடென்னு நான்கு காரியமுஞ் சொல்லியான்மாவுக்கறிவையுஞ் செயலையுங்கொடுப்பது வேதாகமங்கள் காண்,—அந்நூல் கூறியராயுள்ளவர்களோதவோதிக் கொண்டு வரலான் முன்னே குற்றமின்றிச் சீரியபேரறிவுடையோன் செப்பவேண்டுஞ் செயலினுக்குங்கரிவேண்டுஞ் சிவனுளனென்றறியே. எ-து. அவ்வேதாகமங்கள் குசாலராயுள்ள பிரமாதிகளோதுவிக்க மகாவிருடிகளாலேயோதப்பட்டவர்கள் வழியாகத்தொன்றுதொட்டு வருதலாற் றவறின்றி மிக்கபெரியவறிவையுடையோராலே சொல்லவேண்டும். அவ்வேதாகமங்களாற் சொல்லப்பட்ட சன்மத்துக்குக் காண்பானொரு சாஷியும்வேண்டும். ஆகையாலே சிவனாலே நூல் சொல்லப்பட்டதென்று மவனே கர்த்தாவென்று மறிவாயாக. எ-று

இச்செய்யுள் கர்த்தாவுஞ் சாத்திரமு முண்டென்பதனைக் கூறிற்று.

உலோகாலோகங்க ளடுக்காயிருத்தலாலே மாட கூடகோ புராதிகளைப் போல வொருவனுண்டாக்கினுனென்க. என்னை இந்தக் கோபுராதிகளைப் பண்ணுவானைக் கண்டோம், உலகஞ் சிருஷ்டிப்பானைக்கண்டோ மில்லையேயென்னில், சினத்துள்ள பணிகள் பண்ணுமவனை நாங்கண்டோமில்லையாகிலும் அந்தப் பணியைக்கண்டு கைத்திருத்தங் கொண்டாடினமன்றோ, ஆதலாலவன் பண்ணுகையிலே யவனைக்கண்டோ மில்லையாகிலு மதுமானத்தாற் கொண்டோமன்றோ. அப்ப

அப்போல உலகஞ் சிருஷ்டித்தானு முண்டென்று கொள்வா யாக. “அந்நியதீவிற் கௌசிகாதி விதமாக்கனரை, யுன்னு வர் சாமானியத்தை யோர்ந்து” எ-து. கண்டுகொள்க. அப் படியாகிற் சீனத்துப்பணிதிபண்ணினவ னிங்கேவந்தாலுங் காணலாம், அல்லது நாமங்கேபோனாலு மவனைக்காணலாமே அப்படிப்போலப் பிரபஞ்ச கர்த்தாவையுங் காணலாமோ வென்னில், ஒருவனைப் பேய்ப்பிடித்தபோ தவனது விகாரகிரு த்தியங்களைக்கண் டிவனைப்பேய்ப்பிடித்ததென் றறிந்தோமா, முன்னையொரு பேயைக்கண்டறிந் தந்தப்பேய் பிற்பாடொரு வனைப் பிடித்தபோதே யிவனைப்பேய்ப்பிடித்ததென் றறிந் தோமா, அப்படியல்லவே? அவனது விகாரகிருத்தியங்கண்ட றிந்ததுபோலப் பரமேஸ்வரனது கிருத்தியவல்லமையைப் பிரபஞ்சகாரியத்திற்கண் டிதற்குமொரு கர்த்தாவுண்டென் றறிந்துகொள்க. “கூளியினைமாந்தர் விகாரத்தினுற் குறிப்பர், கூளியினை முன்கண்டோகூறு.” எ-ம். கண்டுகொள்க. கூளி பேய். யாதொரு கிருத்தியம் பண்ணுமவரெல்லாம் தேகேந் திரியாதிகளுடனே கூடியிருந்து கிருத்தியம்பண்ணக்கண் டோமே, அப்படிப்போல வும்முடைய சேகரகர்த்தாவுக்குக் தேகேந்திரியாதி யுண்டாகவேண்டுமென்னில், அப்படியன்று பின்னையொப்படியென்னில், சரீரமில்லாதவான்மா சரீரத்தை நடத்துமது போலக் கர்த்தாவுஞ் செய்வனெனக்கண்டுகொள்க. “ஆக்கையிலையாக்கையினை யூருமுயிர்க்காக்கையுமற், ருக்கு மெலா நின்மலனெம்மான்” எ-ம். கண்டுகொள்க. இனி நித் திய முத்த சுத்த சர்வஞ்ஞானயிருக்கு மொருவனுலே சொல் லப்பட்ட சாத்திரமானது பெரியோரா லுபதேசிக்கப்பட்ட வர்கள் குருபாரம்பரையாகக் கிரமமாகக் கொண்டுவந்தது

சாத்திரமாதலா லிதற்கு முன்கூறிய கர்த்தாவேண்டுமென்றறிக. “ஆக்கையிலான் வாக்குமிலா னாகமத்தை வேதத்தை, யாக்குவனோ வாக்கானெனில்.” ஆக்கையுமற்றைந்தொழிந்து மாக்குமுறை முன்னறைந்தா, மாக்குவனாறு மவைபோலாங்கு”? என்பதினாலறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர், செயலினுக்குங் கரிவேண்டும். எ-கு. ஆன்மாக்கள் செய்யுங் கண்கங்கனையறிந்து பலன்கொடுத்தந்தக்கண்மசாஸ்தியாக வொருகர்த்தாவேண்டும் என்றார். அன்றியும், கஞ்சிஞ்ஞராகிய வான்மாக்கள் தன்மகிமையறிதற்குச் சர்வஞ்ஞான சிவன்சொன்ன தூலாகலின் இதரேகவாச்ய தோஷமில்லையென்பது “குற்றமின்றிச் சீரியபேரறிவுடையோன் செப்பவேண்டும்” என்பதனுணர்க என்றார்.

மரங்களுயிரல்லவென்று மறுத்துச்சொன்னாய் வாடுதல்பூரித்தலான் மரங்களுயிராகுந், திரங்குநீர் பெறாதொழியிற்பெறிற் சிரத்தைசேருஞ் சீவனலவெனிலுலகிற் சீவனெல்லா, முரங்கொள்வதூண்பெறிற் சோருமுண்பெறவே லுலர்ந்தமாரீர் பெற்றாலுய்யாதூள் ளுயிர்கள், கரந்தசினை முட்டைகட்கு வாயிலின்றுவாயில் கண்டிலதேற் பூத்துக்காய்த்தெழலான் மரங்களுயிரே. (௨௫)

(இ-ள்.) மரங்களுயிரல்லவென்று மறுத்துச்சொன்னாய் வாடுதல் பூரித்தலான் மரங்களுயிராகும். எ-து. மரமுதலியன வுயிருள்ளனவல்லவென்று புத்தநீர் சொன்னாய், அவைமெலிதலாலும் பருத்தலாலும் மரமுதலியவை யுயிருள்ளனவாகும்,—திரங்குநீர் பெறாதொழியிற் பெறிற்சிரத்தைசேருஞ்

சீவனலவெனில். எ-து. மரமுதலியன நீர் பெறுதொழியில் வாடுதலு மநீர் பெற்றாற் பூரித்தலுமியல்பு, ஆன்மாவல்ல வென்று நீ கூறில்,—உலகிற் சீவ னெல்லா முரங்கொள்வ துண் பெறிற் சோரு மூண்பெறுவே லுர்ந்த மரநீர் பெற்றா லுய்யாது. எ-து. உயிருள்ளவற்றுக்கெல்லா மூண்பெற்றாற் பருத்தலு மூண்குறைந்தான் மெலிதலுங் குணமாகையா லுல ர்ந்தமரத்துக்கு நீரைவிட்டாற் பரிணாமமில்லையாதலான் மர முதலியவுயிருடைத்தாம். அற்றன்று, மரமுதலியனவற்றுக் கந்திரியங்களில்லையாகையா லுயிரல்லவென்று கூறின,—உள் ளுயிர்கள் கரந்த சினைமுட்டைகட்கு வாயிலின்று. எ-து. ஆன் மாவை யுள்ளடக்கி நிற்கு முட்டை சினைமுதலியவற்றிற்கு வாயிறோன்றாவாறுபோல மரமுதலியவற்றுக்கும் வாயிறோ ன்ருது,—வாயில் கண்டிலதேல். எ-து. அம்முட்டை சினைமு தலியவற்றுக்கு வாயில் பின்பு தோன்றக்கண்டனம் இதற்கு வாயிறோன்றக் கண்டதில்லையென்று கூறில்,—பூத்துக் காய்த் தெழலான் மரங்களுயிரே. எ-து. அம்மரமுதலியன வற்று க்கு இந்திரியங்கட்புலனாகாதாயினும் பூத்துக் காய்த்துவளர்த லுங் கடிண்டலாலிந்திரியமு முயிருமரமுதலியனவற்றுக் குண் டென நறிவாயாக. எ-து. மரமுதலியனவெனவே புல்லீரு யினவாயிற்று.

நீர் சொல்லியதெப்படிக்காணும் கொம்பு மயிரு முகரும் பல்லும் புற்று முயிரில் பொருளாகியும் வளராரிற்றலா னிந் தவேது விபசாரமென்று சொல்லுவையாகில், இவ்வாறு நீ சொல்லியதுமிகவும் பேதைமைத்தாம். நீகாட்டிய புற்றுவது கறையான் முதலான ஜீவன்கள் கீழின்மண் மேலேயேறிட வோங்கும். மயிரு நகமுந்தந்தமும் ஜீவசரீரத்து நீங்கினால்

வளரா. ஆன்றியும் நனாத்தமயிருக்குக் கறுப்பிடுவாருழையும்குருக்கவணமிடுவாருழையுங் கண்டுகொள்க. ஆதலாலவைக நிய்த்தல் வளர்தல் இல்லையெனக்கொள்க. ஆதலானியிட்ட திருஷ்டாந்தமாகாதென்றும் மரங்களுயிருடைய வென்றுங்கொள்க. ஏகேந்திரிய ஜீவன் மக்களுட்டோன்றி னுலு மேகேந்திரிய ஞானமாகவேண்டுமென்னில், முபலாய்ப்பிறந் தற்பஞானத்தையுடையது புத்தராய்ப் பிறந்தகாலத்து மிகுந்தஞானவானுனதுபோல மரங்களுமக்கள் யோனியிற் பிறந்தாற் பஞ்சேந்திரியஞானமுடையனவாம் எனக்கொள்க. என்றார் ஞானப்பிரசாசர்.

ஒருமரத்தினுயிரொன்றேற்கொம் பொசித்துநட்டா லுய்யுமுயிரொன்றுபல வாமோவென்னிற், கருமரத்தின்வித்துவோர்கொம்புகொடி கிழங்கு கண்கலந்து கொள்ளுமுயிரண்டம் வோர்ப்புத், தருபிறப்புச்சராயு சங்கள் சநமும்பெற்றாற்போற் றுனடையுமுற்பீசந் தலநடவாவென்னிற், பெருநிலத்திற்காலிலார் நடப் பரோபேதாய் பிறப்பின்விதமநேகங்காண் பேசுங்காலே.

(௩௬)

(இ-ள்.) ஒருமரத்தினுயிரொன்றேற் கொம்பொசித்து நட்டாலுய்யு முயிரொன்று பலவாமோ வென்னில். எ-து. மரத்துக்கான்மாவுண்டாமாயி னொருமரத்தின் கொம்பை முறித்துநட்டா லதனைப்போலவளர்தலா லோருயிர் பலவுயிராமோவென்று புத்தந் கூறில்,—கருமரத்தின் வித்துவோர் கொம்புகொடி கிழங்கு கண்கலந்துகொள்ளுமுயிர். எ-து. இதனை

(மரத்தின்வித்து வேர்கொம்பு கொடி கிழங்கு கண் கருக்கலங்
துயிர்கொள்ளும் எனமாறுக, மரத்தினுண்டாகிய வித்து வேர்
கொம்பிவையிற்றையும் பிறவற்றிற் கொடி கிழங்கு கணுக்களி
வையிற்றையங் கருப்பமாகக்கொண்டு ஆன்மாக்கடோன்றும்,
அண்டம் வேர்ப்புத்தருபிறப்புச் சராயுசங்கள் சநநமும் பெற்
ருற்போற் ருனடையுமுற்பீசந் தலநடவாவென்னில். எ-து.
முட்டையிலுங் கசிவிலுங் தோன்றியவான்மாக்கள் பையிற்
ரேன்றுமான்மாக்கள் போல நடைபெற்று வித்திற்றேன்று
மரமுதலியன பூமியிடத்து நடைபெருவாகையாலான்மாவன்
தென்று நீகூறில்,—பெருநிலத்திற் காலிலார் நடப்பரோபே
தாய் பிறப்பின்வித மநேகங்காண் பேசங்காலே. எ-து.
இதனை (பேசங்காற் காலிலார் பெருநிலத்து நடப்பரோ பிற
ப்பின்வித மநேகங்காண் பேதாய்) என மாறுக. சொல்லுங்
காலத்துக்காலிலார் பெரியபூமியிடத்து நடக்கவல்லரோ அப்
படியிந்திரியங் குறைவான வான்மபேத மநேகமாக வுடைத்
துக் காணறியாதாய். எ-று. சண்-கணு.

இச்செய்யுளிரண்டு மாங்கட்குயிருண்டென்று கூறிற்று

பிறப்பின்வித மநேகம். எ-து. சன்மபேதங்கட் கீடாக
ஜநநபேத மநேகங்களாயிருக்கும். அதை “படைத்ததொரு
படியன்றிப் பதவை பசுநரராய்ப் பண்ணியதென் முன்னை
வினைப்பான்மையென்பர்.” என்பதனாற் கண்டுகொள்க என்
ருர் ஞானப்பிரகாசர்.

தின்னுமதுகுற்றமீலைச் செத்ததெ னும்புத்தா தின்பை
யெனக் கொன்றுனக்குத் தீற்றினர்க்குப்பாவ, மன்
னுவதுன்காரணத்தாற் தின்னாநார்க்கு வதைத்தொ

ன்றை யிடாமையினால் வதைத்தவர்க்கேபாவ, மென்னிலுளையூட்டினர்க்குப் பாவஞ்சேர வென்னதவம் புரிகின்றாய் புலால்கடவுட்கிடாயோ, வுன்னுடலமசுசியென நாணிவேறே ருடலுண்ணிலசுசியெனவுணர்ந்திலைகாணீயே.

(௧௭)

(இ-ள்.) தின்னுமது குற்றமில்ைச் செத்ததெனும் புத்தா. எ-து. தான்கொல்லுமது குற்றமுடைத்து, செத்ததுதின்னுமது குற்றமில்லையென்று கூறும்புத்தா,—தின்டையெனக்கொன்றுனக்குத் தீற்றினர்க்கும் பாவ மன்னுவதுன் காரணத்தாற்றின்னாதார்க்கு வதைத்தொன்றையிடாமையினால். எ-து. நீ தின்பையென்று கருதி யுனக்கொன்றைக் கொன்றுட்டினர்க்குப்பாவ முன்காரணத்தாலுண்டாம். அஃதெங்ஙனமென்றிற் நின்னாதார்க்குக் கொன்றுட்டிவாரில்லையாகையால்,—வதைத்தவர்க்கே பாவமென்னில் எ-து. என் காரணத்தாற்றாவமுண்டாகாது கொன்றவர்க்கே பாவமுண்டென்று கூறின்,—உனை யூட்டினர்க்குப் பாவஞ்சேர வென்னதவம் புரிகின்றாய். எ-து. உன்னைப்பரிந்துட்டினர்க்குப் பாவமுண்டாக நீ என்னதவத்தைச் செய்கின்றாய். அஃதன்றியும்,—புலால்கடவுட்கிடாயோ. எ-து. நீ புலால் நுகருங்காலத்துன்கடவுளுக்கும் புலாலை யூட்டுவை. அஃதன்றியும்,—என்னுடலமசுசியெனநாணி வேறேருடலுண்ணி லசுசியென வுணர்ந்திலைகாணீயே. எ-து. உன்னுடம்பு சுத்தமில்லையென்றிலச் சேக்கின்ற நீ பிறவூனை நுகருமது சுத்தமில்லையென்றறிந்தாயில்லை. எ-து. நாணியென்றது தொழிற் பெயர்.

இச்செய்யுள் பிறர்கொன்றி—த்தின்னலா மென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று.

(௩௭)

என்னதவம்புரிகின்ற யென்னவே அவன் பண்ணுவது தவமல்லவென்பது கருத்து. இனி கல்லியமாம்ஸம் புசித்தாற் பாவமில்லைமென் தகல்லியமாம்ஸங் கொள்ளோமென்பை யாகிலெண்ணத்தாலு மாம்ஸந்தின்பார்க்குக்கொலை பாவ முண்டென்பது பொருந்தும். இந்த வொன்பது தோஷமொ ழியத் தின்னயாவர்க்குமரிது. என்னை, ஐயுறவொழிதல் கூடா மையாலே மிருகமாம்சம் தின்னலாமோவென்னில், ஆவ்வாறு அந்தமாம்சமுண்ட ஜீவன்களுக்கு ஜீவதானங்களிலே புத்தி பிறக்குமென்பதற் குலகமேசாஸ்தி, ஸவயமேவபதிதமாகிய பால் நுகார்க்கறந்தான் கொம்பினிற் பலத்தையறுத்து நுகர் விக்குமாதலா லெனக்கொள்க. இனிகாரணத் புண்ணியங் கெடா, அது புண்ணியத்துக்குக்காரணமாகிய புத்தர்பத்திக் குக்காரணமென்று போதிவிருகூந்தொழுதல்.-பாவத்துக்குக் காரணமாகிய மாம்சமுண்டல் காரணத்தபாவமாம். காரணத் புண்ணியங்கையாண்ட புத்தனாற் காரணத்தபாவங் கருதாமை “ஏரிக்கூரொருகாதம் அவ்வூருக்கேரிடொருகோஸ்” என்பதற் கொக்குமென்க. அன்றியு மீழமடியப்படுத்தாடை யாழ்வ ரென்னும் வேதி சத்துரையவ ருள்ளகாலத்து வணங்கினார்க் குப்பின்பவர் புலவினைத்தொழுதார்க்குப் புண்ணியமுண்டாகி லுயிரோடுகூடிய சரீரத்தை யழிப்பார்க்கும் பாவமுண்டெ ன்க. “உருநெற்பல கூட்டி யுண்டி முடிப்பான், மிகநெல்லு திர்வதனைவேண்டுந்-தகவுடையோ, ருண்ணப்படு முடையை யுண்பானுயிர்மாள, வெண்ணுதவாறுண்டோ லீங்கு” என்ப வாகலின். இனியொருதனமத்தைப் பொருள்கொடுத் தெடுப் பவனுக்குப் புண்ணியமுண்டானவாறுபோல வத்தன்மத்தை ப்பொருள்கொடுத் திடித்தவனுக்குப் பாவமுண்டாவதுபோ

லப் பொருள்கொடுத்து மாம்சத்தின்பவர்க்குப் பாவமாகும் புத்தர்பாதப்பூவென்றுபேசுதித்துப் பூவாங்காதவன் புண்யம்பெருதவாறுபோலக் கொலையால்வந்தஆனென்றுபேசுதித்துன்வாங்காதவன் பாவப்படான. இனிசூறிககப்பட்ட ஆனாற்றினால் அககினியினற்கையகன்று தின்னாமையா லவர்க்குப் பாவமில்லையே டென்னில் உண்டு; அவருமாம்சங் கொடுவந்தார்க்கு விலைகொடுத்துக் கொள்வோமென நினைந்திருந்தமையிற் கொலையுடன் பட்டுப் பாவமெய்துவரென்க. அன்றியு மாம்சங்கொள்வோமென்னுந்நினைவாற் கொலை பாவமுண்டு. எனனை, ஒருமகாநகர்த்துள்ளாரனைவரு முபாசகராதவிந் பிசுநாகாலத்து மணடையிலிடவேண்டி யாதரவுகொண்டிருந்தா ரவனுமொருவழிப் பிச்சைபணணி மீண்டாளுமினு மவனுக்குப் பிச்சையிடவேண்டியிருந்தார் யாவரும் புண்ணியம்பெற்ற வாறுபோலக்கொள்க. தின்பவர்க்கு மாம்சம்வரவேண்டிவதல்லது கொலைவேண்டுமோ வெனில், தலைகொடுவந்தார்க்குப் பொருள்கொடுத்துமென் றிருந்தான் கொலைவேண்டினவாறுபோலப் புலால்கொடுவந்தார்க்குப் பொருள்கொடுத்துமென்றிருந்தானுங் கொலைவேண்டினானாகும் எனனை, “தலைகொணர்ந்தார்க்கிதந் தனமென்றிருந்தான், கொலைபுகந்தானாகுமதுபோற்-கொலையுசந்த”, னான் றருவார்க்கிதம் பொருளென்றிருந்தானுஞ், சான் றுலகமல்லவோதான்” அன்றியும் “கள்வர்வருவது கையறிந்துகொண்டான், களவாளனானவது உங்கண்டு-வளவின்திக், கொன்றுவருதலறிந்தது கைக்கொண்டான், கொன்றவனல்லனோ கூறு” அன்றியும் காமாதுபவம்பண்ணுவானுக்கு முறையல்லாதானுழைக் காமவுள்ளம் பிறவாதவாறுபோல மாம்சமுண்டாரெனினுங் குணவான்களாயி

ஞாநிணையாரெனில் முறையல்லாதாளுழைக் காமஞ்செல்லா தென்பதியாதார்கூறினை “ஈன்றான்மகளுடன் பிறந்தாளாயி னுஞ், சான்றோர் தனித்தாயுறையற்க-கான்றருவி, வந்திழியு நாடாவலித்தேயிருககுமோ, வெந்தீயனைந்தமெழுது” “ஐம் புலனுந்தாங்கற்கரிதாகையால்” எனவும் “மாத்திராபுத்திராப் பரிசாவாம் மனசிவித்தாசனோபவா, பெலவானித்திரியக்கி ராமோ, வாஞ்சம் பிக்குலிமிருசதி” எனவுங் இவைகேட்டறி யாயோ, காமபிரீதியில்லையாயினு முள்ளஞ் செல்லுமெனக் கொள்க. அன்றியும் ஸ்திரீக ளுருப்பெற்புச் சட்டமென்றுந் தசைதோனரம்புமுதலிய வென்றும் புறத்தறிந் தசசிபா வனை பாவிக்கின்றாய், காமவுள்ளங் கற்றறிபொருட்டன்றோ, மாம்சத்திற்குன்றிய பாலுமத்தோடொக்குமென்னில் அசுசி யென் னுனைப்பாவிக்கின்ற நீயும் பாலையுமவ்வாறு சொல்லு கிலை. என்னை, “ஊனை முலைப்பாலினை யொக்கும்” என் றெத் தேயத்தாரு மிழிக்கின்றூரில்லை. மாம்சம்யாவராலு மிழிக்கப் படுகின்றதன்றோ, “தம்புண் கழுவி மருந்திடுவர் தாம்பிரி டின, செம்புண் பருத்தவரைதின்பர்” எனவும். “உண்ணுமை வேண்டும் புலா அல்பிறிதொன்றன், புண்ணதுணர்வார்ப்பெ நின்” “விலைப்பாலிற்கொண்ணேன் மிசைவதுங்குற்றம்” என வுமிருத்தலால் மாம்சத்தைப் பாலோடொப்புரைத்த லுலக விருத்தமாம். சுக்கில சுரோணிதத்தால் வந்தமாம்சஞ் சுத்த மானவாறுபோல மாம்சத்தால் வந்தபாலும் சுத்தமென்றிற் பாலானது மாம்சத்தால் வந்ததன்று, பசுவாற் கொள் ளப்பட்ட புல்லுந் தண்ணீரும் பாலாகப் பரிணமித்ததாம். என்னை, வேப்பிலை முதலானவற்றைத்தின்ற பசுவின்பால் கசப்பதுஉஞ் சோறுமுதலாயின புசித்த பசுவின்பாலானது

மிகவும் ரசிப்பது உம் மருந்துகுடிப்பவள் முலைப்பால் பிள்ளை யினது வியாதியைக் கூழிப்பிப்பது உம் பிறவுங்காணப்படுகின் றமையி லித்தன்மையைக் கண்டுகொண்டு பாலானது மாம் சத்திற் பிறந்ததல்லவென்க. அப்படியல்ல, மாம்சத்திற் பிற ந்ததே பால் அந்தப் பாலு மாம்சத்திற் கொக்குமென்பையா கிற், சேற்றிற் பிறந்த தாமனாயுஞ் செங்கழுநீரும் போலவுங், கடலின்கண் முத்துப்போலவும், மண்ணின் மரமும் பொன் னும் போலவும், நாவியிவிடத்துப் புழுகு சவ்வாது போலவும், மாலின்கட் சவரம்போலவும், பாலானது மாம்சத்திற் பிற ந்ததேயெனினு மந்தமாம்சத்திற்கு வேறுமாய் மேம்பட்டது மாயிருக்குமெனக்கொள்க. நீரென்னசொன்னாலு மாம்சத்திற் பிறந்த பாலானது மாம்சமே யென்பையானால், முலைப்பால் குடிப்பாரும் பசுவின்பால் குடிப்பாரும் நரமாம்சமுங் கோ மாம்சமுந் தின்றாராகவேண்டும். அன்றியு, நீயுங் குழவிப்ப ருவத்திலே முலைப்பாலுண்டு பிற்பொழுது பசுவின்பாலுங் குடித்ததினாலே யிருவிதமாம்சமும் தின்றவனாகுவை. பாலு மாம்சமுஞ் சரியாமாகில் அப்படிப்பட்டபாலை நீ வழிபடுந் தேவதைக்கு நைவேத்தியம்பண்ணுதலு மபிஷேகம் பண்ணுத லுங் குற்றமாய் முடியவேண்டும். அன்றியு முலகவிருத்தமுமா மென்க. தோலிறபட்ட நெய் முதலாயின வொழிந்தவோ? பாதிமாம்சத்திற் பட்டாலு மொழியவேண்டுமென்னில், ஜீவ ணூடுகூடிநின்ற சரீரகமான மாம்சஞ் சுத்தமன்று. என்னை, உள்ளங்கைப்பட்ட நீர் சுவத்தின் கைப்பட்ட நீர்போல வசுத் தமென்று கொள்ளப்படாமையினென்க. அன்றியுங் கோமய முங் கோஜலமுங் கோக்ஷீரமுஞ் சுத்ததிரவியமென் னுலகத் தாராற்கொள்ளப்படும். ஆதலால் மாம்சத்துடன் பாலை யொ

ப்புரைத்த லுலகமலைவாமென்க. கள்ளையு நஞ்சினையும் போல
 மாம்சமு மேன்மக்களாற் றுறக்கப்பட்டதல்லவோ. மேன்
 மக்களாவார் தபசிகளன்றோ. உன்னையொழியத்து நந்து தப
 சுபண்ணுவார்களின் மாம்சநன்றென்பாரெங்குளர். உன்னையொழிந்தபன்மக்களு மாம்சமுண்பது நன்றென்றுண்ணார்.
 என்னை, சோமவாரமேகாதசி யமாவாசை முதலான விரததி
 னமான சுபதினங்களிலும் பிறவற்றுள்ளுந் தவிர்கின்றாரா
 தலாலே. அன்றியும்புசிப்பதல்லது ஜீவன்களைக் கொல்லவே
 ண்டுமென்னு முள்ளமின்மையினுன்னையொப்பக் கொலைபாவ
 மிலரென்பது சொல்லுக. அன்றியும், பந்தலிற் றண்ணீர்
 குடிப்பார் தண்ணீர்வைத்தாரை யிந்தக்கானகத்திற் றண்ணீர்
 வைத்தார் மிகவும் புண்ணியவான்களென்று மிகவுமகிழந்து
 வாழ்த்தித் தண்ணீர்வைத்ததற் கு-ன்ப்டிகு குடிப்பாரா
 தலா லவர்க்குநன்மை யேறினாற்போல, மாம்சந்தின்பான்
 சொன்னுகொணர்ந்தானைப்பிரியப்பட்டுத்தின்னுமாதலினிவனு
 க்குப்பாவமென்க“கோடாதகோலாய் கொடிதாயமாதவத்தை
 விடாது நூறுண்டுமேனின்னு - வாடாது, செய்தவனு மூனெ
 ன்னு தின்னாமொப்பாகுங், கைதவமன்றென்காணது” ‘ஏழ்
 கடல்குழ்ஞாலமதை யிந்தவர்க்குமெஞ்ஞான்றுந், தாழ்வுடை
 யுனுண்டி தவிர்ந்தவர்க்கும் - வாழ்வுடைய, புண்ணியந்தா
 ரொச்சுங்காண் போர்வேந்தே யென்றுரைத்தா, னெண்ணி
 கந்த சீரானெடுத்த” “மேவியதன்னுன்வளர்ப்பார்ன் வே
 ரென்றினுனாகரும், பாவியிரந்தாற்படுநரகின் - மேவப், படு
 மென்று நாரதன்குண் பண்டிரைத்தான் பார்மேல், வடுவொ
 ன்றுமில்லாய்மதி.” துறவுளவர்க்கான் ரோரிளிவரவுந்நாய,
 விறவுளவர்க்குனலாபுனும்-பரைக நங்கக், கொண்டா னிருப்பக்

கொடுங்குழையா டெய்வமுமொன், துண்டாகவைக்கற்பாற்ற
ன்று” “தன்னுன்பெருக்கற்குத் தான்பிறிதுனுண்பா, நெங்
ஙனமாளுமருள்.” “உண்ணமையுள்ள துயிர்நிலையுண்ண
வண்ணத்தல்செய்யாதாது” “பிணமென்னுதாவி பிரிந்த
வுடலானை, யுணலென்பேறத்தானுரை.” “கொன்றவன்குறை
த்தவன் கொணர்ந்தவிற்றவ, ஞென்றியபொருள்கொடுத்து
வந்து கொண்டவ, என்நிமிடமடைமகனாவிற்றெய்தவ, நென்
நிவரறுவருநரகிலெய்துவார்.” என்பனவு மற்முற்பிரவாற்
முனுமறிந்து நீ செர்ன்னவையெல்லா மாகாவெனக்கொள்க.
என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர், எற்புச்சட்டமென்
றுந்தசையென்று மு-லையசுசிபாவனைபண்ணுதல் புத்தனுக்
குண்மையாதல் எனனு-லே யசுசியென நாணியென்றது
ஊன்றின்றல் கொலைக்கேதுவென்பது “தினற்பொருட்டாற்
கொல்லாதுலகெனில்யாரும், விலைப்பொருட்டா லுன்றரு
வாரில். என்பதனாலுணர்க என்றார்.

குடைநிழலுங்கண்ணா-ச் சாயையும்போற் பிறப்புக்
கொள்ளுமுணர்வென்னிற் காரணமழியவழியு, மடை
நிழல்போற் கந்தமைந்துமழியுமுனக்கிங்கே யவைய
ழிந்தாலுருங்கதிபினையுமுணர்வின்றா, மிடைகனவி
லெழுமுணர்வு நனவுணர்வா னுற்போ லெழுமுணர்வு
கன்மத்தானினைந்துகதியென்னின், மிடைசிறையுமந்த
னுமுட்டையு முபிர்விட்டக்கான் மேவுவதென்பிறப்பி
னுடல் விடாதுகன்மவுணர்வே. (ஈ.அ.)

(இ-ள்.) குடைநிழலுங் கண்ணா-ச் சாயையும்போற்
பிறப்புக்கொள்ளுமுணர்வென்னில். எ-து. குடையின்கட்-

குடைபோல நிழறோன்றுந்தன்மையும் கண்ணாடியிற் காட்டின
 வருப்போல வருத்தோன்றுந் தன்மையும்போலவு மிசுக்காயம்
 விட மற்றொருகாயத்தை யெடுத்துக்கொள்ளுமென்று புத்தநீ
 கூறின்,—காரணமழிய வழியுமடை நிழல்போற்கந்தமைந்து
 மழியுமுனக்கங்கே. எ-து. குடையுங்கண்ணாடியுமாகிய கார
 ணங்கெட வதிற்பொருந்திய நிழலாகிய காரியங்கெட்டாற்
 போலக் கந்தங்களைந்துமுனக்கவ்விடத்தேகெடும். அவை
 கெடவே யிந்திரியங்காரணமாகக் காரியப்படுமறிவு மிங்
 கேயழியுமாகையால்,—அவையழிந்தா லருங்கதியினைணையுமு
 ணர்வின்றும். எ-து. காரணமாகிய கந்தங்களைந்து மழிந்
 தாற் கதியையடையுமறிவில்லையாம், — இடைகனவிலெழுமு
 ணர்வு நனவுணர்வானுற்போ லெழுமுணர்வுகன்மத்தானினை
 ந்து கதியெனனில். எ-து. கனவிடையிலெழுந்திருக்குமறிவு
 மெய்யறிவாய்ப் பரிணமித்தாற்போலக் கன்மங்குடிகடாக
 நினைந்துண்டாமுணர்வு கதியிற்கூடுமென்று நீ கூறின்,—
 மிடைசினையுமந்தனு முட்டையு முயிர்விட்டக்கான்மேவுவ
 தென். எ-து. இத்திரியவறிவுகெட்டாற் றம்மினெருங்கிய
 சினையும் பிறவிக்குருடனு முட்டையு முயிர்போனுற்பெறுங்க
 தியாது. அதனால்,—பிறப்பினுடல் விடாது கன்மவுணர்வே.
 எ-து. பிறப்பினுடலைக் கன்மவுணர்வு விடாதுகாண். எ-து.
 கன்மவுணர்வென்பது ஜன்மஞானம். சினையும் அந்தகனும்
 முட்டையும் பூர்வகன்மத்துக்கிடாகத் தொழின்மறந்து கடக்
 கையாற் கதியடையாரென்பதாயிற்று. கதியென்றது நட்பி
 றப்பு.

இச்செய்யுள் கன்மமுமுணர்வுங்கெட்டுக் கதியடையு
 மென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. (நஅ)

சாயையுங் காரணமும்போல வென்பை, கூணபங்க
மாதலாற் காரணமும் காரியமுநிலா. மோகூமு மோ
கூத்தையடையும் விஞ்ஞானமு மழியும் கனவுணர்வு மயக்க
வறிவு நனவுணர்வதென வுடையவாதலா லுனக்குப்பொருந்து
மதுபோ லிருப்பதொழிய வுண்மையிற் பொருந்தாதாம்.
சுனைமுட்டைகட்கறிவு பிரகாசமில்லாமையாற் சாயையடைய
மாட்டா வெனக்கொள்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொ
ருவர் கனவினை யெழுமுணர்வு நனவுணர்வானுற்போல்.
எ-து. கனவினைத்துண்டாகு மற்பவறிவு அக்கனவு கெட்டுந்
தான்கெடாமல் நனவறிவானுற்போல, — கன்மத்தானினைந்
தெழுமுணர்வுகதியென்னில். எ-து. கன்மத்தினாலினைந்துண்டா
மறிவு அக்கன்மங்கெட்டுந் தான்கெடாது நின்று பிறப்பாற்
பொருந்துமென்று சொல்லில்,—மிடைசுனையு மந்தனு முட்
டையு முயிர்விட்டக்கான்மேவுவ தெப்பிறப்பினுடல். எ-து.
மிகுந்தவறியாமையையுடைய சூலு மூடனு முட்டையு மரணத்
தையடைந்தால் அவ்வுயிரதிவில்லாமையா லெந்தப்பிறப்பி
னுடலைப் பொருந்துவது. எ-ம். குடையுங் கண்ணாடியு மறிவுக்
குவமை. நிழலுஞ் சாயையும் பிறவிக்குவமை. கதி-பிறப்பு.
எ-ம். கூறினர்.

ஐந்துகந்தஞ்சந்தானத் தழிதல்பந்ததுக்க மறக்கெடு
கைமுத்திபின்பமென்றதைந்தாய்கந்த, மைந்துமழிந்
தான்முத்தியனைபவ்யாரென்ன வனைபவரீவெறில்
லையென்றாயர்க்குமுத்திபின்ப, மைந்தினுணர்வினுக்
கென்னிலழியாதவுணர்வுண்டாகவேயவ்விடத்துமுரு
வாதிகந்த, மைந்துமுளவாமதுவும்பந்தமாகி யரந்
தைதருமுத்திபின்ப மறிந்திலைகாணீயே. (ஈசு)

இ-ள்.) ஐந்துகந்தஞ் சந்தானத்தழிதல்பந்ததிக்க மறக்
கெடுகைமுத்தியின்பமென் றுறைந்தாய். எ-து. கந்தங்களைந்
துந் தொடர்ச்சியிலே சேட்டைகெடுதல் பந்ததிக்கமென்று
மவை கற்பூரதீபம்போலச் சேரக்கெடுகைமுத்தியின்பமென்
றும் புத்தநீ கூறினாய், —கந்தமைந்து மழிந்தான் முத்தியனை
பவர்யா ரென்னவனைபவர்வேறில்லை யென்றாய். எ-து. கந்த
மைந்துங் கெட்டால் முத்தியிற் செல்வார்யாரென்றுழிச்
செல்வாரொருவருமில்லையென்று கூறினாய், — ஆர்க்குமுத்தி
யின்பம். எ-து. முத்திபெறுவாரில்லையாயின் முத்தியின்பம்
யாவர்க்கு, —ஐந்தினுணர்வினுக்கென்னில். எ-து. கந்தங்க
ளைந்திறுந்துமறிவிற்கென்று கூறின, — அழியாதவுணர்
வுண்டாகவே யவ்விடத்து முருவாதிகந்தமைந்து முளவா
மதுவும் பந்தமாகியரந்தைதரு . முத்தியின்ப மறிந்திலைகா
ணீயே. எ-து. மனத்தாலறியுமறிவுகெடாதிருக்குமாயி லவ்
விடத்திலு முருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞான மெ
ன்னங் கந்தங்களைந்து முண்டாதல்வேண்டும். அவையுண்
டாகவே முத்தியி—த்திலும் பந்ததிக்கமுண்டாய்க் கிலேசத்
தையுந்தரும். ஆதலால் நீ மோக்ஷசுகத்தையறிந்திலை யதனைக்
கேட்பாயாக. எ-து. கேட்பாயாகவென்ற தொடர்ச்சி பின்
னர்வருஞ் செய்யுளின் கருத்துப்பற்றி.

இச்செய்யுள் கந்தங்களைந்தினறிவே யறிவுமாய் மோக்ஷ
சுகத்தை யடையுமென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. (நுக)

பஞ்சகந்தங்களு மொழிவறக்கெடுகை மோக்ஷமாகில்,
உருவகந்தத்தில் புத்தருடைய பல்லுமென்பு மின்றுமிருக்க
வவற்றைத் தாடகையாழ்வாரென்று நீ பூஜிக்கையாந் கெட்ட

தில்லை. இவ்வுருவகந்தன் கொடாதபடியினாலே மற்றுள்ள கந்தங்களுக்குங் கேடில்லையாதலர் ஊனக்கு முத்தியுங்கூடாமற்பந்தமாயிற்றெனக்கொள்க. “கந்தமைந்துங் கடந்தோனீ”, என்றவுனது தோத்திரமும் புருஷனைக்காட்டிற்று. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

அநாதிமுத்தனாய்ப் பரனாயசலனையெல்லா வறிவுதொழிலதுக்கிரகமுடையவரன்கன்ம, துணதிகமற்றொத்தவிடத்தேசத்திநிபாத பூழைவித்து மலங்கொல்லாதுங்கனோக்கி, மனதிகரணங்கொல்லா மடக்கித்தன்னைவழிபடுநல்லறிவருளி மாக்கருணைக்கையா, வினாதுபிறப்பினினின்றுமெடுத்தமாறா விற்பமுத்திக்கேவைப்பனெங்கண்முத்தியிதுவே. (30)

(இ-ள்.) (அநாதி—இதுவே.) எ-து. அநாதியிலேமலரகிதனா யெப்பொருட்குமேலாய்ச் சலநமில்லாதவனுமாய்ச் சர்வஞ்ஞத்துவமுஞ் சர்வகருத்தியமுஞ் சர்வானுககிரகமுமுடையனாகிய பரமேஸ்வர னுன்மாக்கள்செய்த புண்ணியபாவ மிகுதிக்குறைவறத் துலையொத்தவிடத்துக் குருமூர்த்தியாயெழுந்தருளிச் சத்திநிபாதம்பதிவித்து மலங்கொடுத்திருக்கண்சாத்தியருளி மனமுதலாகிய வுட்கரணங்கனையுமிந்திரியமுதலாகிய புறக்கரணங்கனையுங்கெடுத்துத் தன்னைவழிபடுநால்வகையாகிய வழிபாட்டையுமருளி மிகுத்தகாருண்ணியக்கையாலே பொல்லாப்பிறவியில் லீழாமலெடுத்தொழியாதவிற்ப முத்தியிலேவைத்தருளுவன். இதுவே யெங்கண்முத்தியாகையால் நியுயிவ்வழியினின்று முத்தியிற்பத்தை யதுபவிப்பாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் பௌத்தரிற் செளத்திராந்திகன்மதத்தை மறுத்து மோக்ஷசுகங்குறிற்று. தூனாதிகம், அடிநோக்கி தூனாதிகமென் விகாரப்பட்டது. (சு0)

“இருருதுன்பப் படலமறைப்ப மெய்ஞ்ஞானமென் னும், பொருடருகண்ணிழந் துன்பொருனாடிப் புகலிழந்த, குருடருந்தம்மைப் பரவக்கொடுநரகக்குழிநின், நருடருகை கொடுத்தேத்துமையாற னடித்தலமே.” எ-ம். “ஈண்டியமா யாவிருள்கெட வெப்பொருளும் விளங்கத், தூண்டியசோ தியை மீனவனுஞ்சொல்ல வல்லனல்லன், வேண்டியபோதே விலக்கிலையாய்தல் விரும்புமின்றான், பாண்டியனாரான் செய் கின்ற முத்திப்பரிசிதுவே.” எ-ம். “அவமாயதேவரவகதியி லழுந்தாமே, பவமாயங்காத்தென்னை யாண்டுகொண்ட பர ஞ்சோதி, நவமாய செஞ்சூர் நல்குதலும் நாமொழிந்து, சிவ மானவாபாடித் தெள்ளோணங் கொட்டாமோ.” எ-ம். “இரு வினை நேரொப்ப வின்னருட்சத்தி, குருவெனவந்து குணமல நீக்கித், தருமரன் ஞானத்தாற் நன்செயலற்றுப், பெருமல நீங்கப் பிறவாமை சுத்தமே” எ-ம். இப்படிச் சொல்லாநிற் குந் தேவாரதிருவாசக திருமந்திரத்தினுங் கண்டுகொள்க. “ஆசையுற்றுமல்குகரங்க ளசுததமேவியளைந்துதின், நேசுகி த்தனவாயிடுஞ்சுக மேழைமோடுறுமின்பந், மாசதற்றொளிர் சுத்தநித்த வளந்தருஞ் சுகவாரிகா, ணீசனுக்கடிமைத்திறத்தி னியைந்தநாம் பெறுமின்பமே.” என்றிப்படி யுலகாயத னென்னும் பாமததுஷணமுந் தன்மதநிறப்புங் கூறினமுறை போல வீண்டு மம்முறைகூறியருளிவொன்க. என்றார் ஞான ப் பிரகாசர்.

சௌத்திராந்திகன் மதமறுதலை முற்றிற்று.
பாயிர முட்பட செய்யுள்—கங்ங

யோகாசாரன்மதம்.

போதமேபொருளாய்த்தோன்றும் பொருளதாயெ
முலாற்போதம், வாதனையதனாகுடி வருதலால்வடி-
விலாமை, யாதலாற்கனவேபோலுஞ் சகமுளதறிவே
யாமென், ரோதினானேதானாய வுணர்வினாயோகா
சாரன். (க)

(இ-ள்.) போதமே பொருளாய்த் தோன்றும் பொருள
தாயெமுலாற் போதம் வாதனையதனாகுடிவருதலால் வடிவி
லாமையாதலாற் கனவேபோலுஞ் சகம். எ-து. அறிவேயிந்
திரியங்களுமாய்த் தோன்றப்பட்ட வருக்களுமாய் வருதலானு
மவ்வறிவிந்திரியவாதனையினாலே கூடிவருதலானு மவ்வறிவ
ருபமாதலானும் அறித்தியருபமாகிய பிரபஞ்சம் சுவப்பனம்
போலும்,—உளதறிவேயாமென் ரோதினானே தானாயவுணர்
வினால் யோகாசாரன். எ-து. அந்நுவயம். சாத்திரத்தை
யதிகரியாதவறிவினையுடைய யோகசாரன் சௌத்திராந்திக
னின் வேறுபட்டு இந்திரிய வாதனையா லறிவுண்டாமென்றும்
பிரபஞ்சங்கனவேபோலு மென்று மறிவேயுள்ளதென்றுங்
கூறினான். எ-து.

இச்செய்யுள் யோகசாரன்மதங் கூறிற்று. (க)

இவன் முற்கூறிய சௌத்திராந்திகன்மதமும் பகூமா
கக்கொண்டு பின்னும் விசேஷவுணர்வாகச்சொன்னு னெனக்
கொள்க என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர் இவன்
சௌத்திராந்திகன் கோட்பாடெல்லா முட்கொண்டு அவற்று

ளறிவேயுள்ளது, மற்றப்பொருள்களெல்லா முருவமாக வில்லை, அறிவு வாதனையினு லருவமாகவுண்டென்று கொண் டவாறு காண்க என்றார். சிலர் யோகாசாரனை மகாயானிகள் என்று கூறியிருக்கின்றனர்.

யோகாசாரன்மத முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—கங்ச.

யோகாசாரன் மதமறுதலை.

போதமுந்தவிரவேரோர்வாதனை புகன்றாய்போதம், வாதனையிரண்டுண்டென்னாய் போதம் வாதனையுமெ ன்னிற், காதலாற்பொருளினோடு கலந்தபினைமுங்க ருத்தாம், வாதனைகனவுகண்டபொருளின்மேல்வருங் கருத்தே. (க)

(இ-ள்.) போதமுந் தவிரவேரோர் வாதனைபுகன்றாய். எ-து. யோகாசார நீ யறிவுமொழிய வேரொருவாதனை யுண் டென்று சொன்னாய். அப்படியாயின்,—போதம் வாதனை யிரண்டுண்டென்னாய். எ-து. போதமென்றும் வாதனை யென்றுமிரண்டுண்டென்று கூறாய்,—போதம்வாதனையுமென் னில். எ-து. வாதனை தானுமறிவேயென்று கூறின,—காத லாற்பொருளினோடு கலந்தபி னெழுங்கருத்தாம்வாதனை. எ-து. அறிவுசுத்தாதி விடயத்திலே கலக்கவேண்டுமென்னும் ராகத்தாற் கலக்க வக்கலப்பிலே பலகாற் செலுத்துதல்காண் வாதனை. ஆகையால் வாதனையறிவன்று,—கனவுகண்ட பொ

ருளின்மேல் வருங்கருத்தே. எ-து. கனவாவது நனவிற்கண்-
பொருளின்மேற் கருத்துச்செலுத்துவதாதலாற் பிரபஞ்சங்
கனவுமல்ல, அதனால். நீ கூறியது மித்தையேயாம். எ-று.
மித்தை-பொய். (க)

அறிவும் வேறு, வாதனையும் வேறு. மெய்யாகக் காணப்
படும் பிரபஞ்சத்தைக் கனவுபோற் பொய்யென்றல் கூடாது.
என்பதாம் என்றார் ஒருரையாசிரியர்.

அறிவதேபொருளதாரின கஞ்சடமென்னவேண்டும்,
பிறிபொருளாகும்பேதித் திதம்பிரபஞ்ச மென்னி,
ஹபொருளுருவந்தோய்ந்தா லுணர்வுமவ்வுருவாய்
நிற்குஞ், செறிபொருளதுவாய்நிற்குந்தெளிபளிங்க
துவேபோல. (உ)

(இ-ள்.) அறிவதே பொருளதாரின் எ-து. யோகாசார
நீ கூறியவறிவுதானே பிரபஞ்சநபமென்று கூறின்,—அகஞ்
சட மென்னவேண்டும். எ-து நானுடம்பென்று சொல்லவே
ண்டுஞ்சடங்கள்,—பிறிபொருளாகும். எ-து அறிவுமுருவும்
வேறுபாட்டையுடையன,—பேதித்திதம் பிரபஞ்சமென்னில்
எ-து. அறிவுமுருவும் வேறுபாட்டையுடைத்தாமென்னி லுரு
வைந்ங்கநின் றறிவுதானே நான்பொருளென்றுகூறும் பகுதி
யாம்,—உறுபொருளுருவந்தோய்ந்தா லுணர்வுமவ்வுருவாய்
நிற்கும் எ-து. அறிவுமுருவு நீ கூறியதனறி யறிவுருவத்தோடு
கூடின லுருவந்தானாய்நிற்கும் அஃதென்போலவென்னில்,—
செறிபொருளதுவாய்நிற்குந் தெளிபளிங்கதுவேபோல. எ-து
அடுத்தவன்னத்தோடு கூடியபளிங்கு மவ்வன்னத்தானாகத்
தோன்றுமாபோல வறிவுருவத்தோடு கூடின லுருவந்தானாக
நிற்குங் காண். எ-று.

இச்செய்யுளிரண்டும் யோகாசாரன்மதத்தை மறுத்துக் கூறியதாம். (உ)

பளிங்குமதனை யடுத்தபொருளும் வேறாஊற்போல வறி
வும் பொருளும் வேறென்றறிக. அன்றியும் அறிவான தருபமா
யுள்ளேயிருக்கும். பொருளான தருவாய்ப்புறம்பே யிருக்கு
மாதலாலும் வேறெனக்கொள்க. இவனும் பிடகசாத்திரத்
திற் றன்மீதன்மத்தைப் பேதித்துநின்று சொல்லாநிற்பனெ
னக்கொள்க. “போதம்பொருளேற் பொருள்விரும்பினான்
வனத்தும், வாதைப்படலேன் பொய்வந்து.” “காண்டலறு
மானங் கதைக்கும் விருத்தங்கா, ணீண்டுந் சொன்னவிழு
க்கு” “போதமும் வேறுபொருள்களும் வெவ்வேறு, பேதாய்
நின்கொள்கை பிழை.” என்னுந் திருவாக்கினுங் கண்டுகொள்க
என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர். அறிவதே பொரு
ளதாகில். எ-து. அறிவுதானே அறியப்படும் பொருளாயிருக்கு
மென்று யோகாசார நீ சொல்லில்,—அகங்கடமென்ன வேண்
டும். எ-து. ஒருவன் கடத்தையறிந்தகாலத்து நான்கடமென்று
சொல்லவேண்டும். அவ்வாறின்மையால்,—பேதித்திதம் பிர
பஞ்சமென்றல் பிறிபொருளாகும். எ-து, வேறுபடுத்திது பிர
பஞ்சமென்றறிந்தால் அறிவு மறியப்படும் பொருளுமொன்று
காது வேறாகும்பொருளாம் எனப்பாடபேதமும் தெளிபொ
ருளும் விளங்கவோதினர். இதம் என்னும் வடமொழி இது
என்னும் பொருட்டு.

யோகாசாரன் மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிர முட்ட செய்யுள்—௧௩௬

மா த் மீ க ன் ம த ம்.

அவயவம்பொருளாய்த்தோன்றுமவயவமொழிந்
தாற்பின்னை, யிவைபொருளென்னவேறென் றிலா
மையாற்பொருள்களின்றும், மவைபொருளிலாமையா
லேயறிவுமின்றாகுமென்று, நவைதருமொழியினாலே
நவிலுமா த்மீகன்றோனே. (க)

(இ-ள்.) அவயவம் பொருளாய்த்தோன்றும். எ-து. இந்
திரியம்பத்தும் பொருளாய்த்தோன்றும்,—அவயவ மொழிந்
தாற் பின்னை யிவைபொருளென்ன வேறென்றிலாமையாற்
பொருள்களின்றும். எ-து. இந்திரியங்களுக்கெட்டாற் பொரு
ளிவையென்றறிதற் கிலாமையாற் பொருளுமில்லையாம்,—
அவை பொருளிலாமையாலே யறிவுமின்றாகும். எ-து. அந்
தப்பொருள்களிலாமையினாலே பொருளைச்சுடநின்றறியு மறி
வுமில்லையாம்,—என்று நவைதருமொழியினாலே நவிலுமா த்
மீகன்றோனே. எ-து. என்றிப்படிக்குற்றத்தைத்தருஞ் சொ
ல்லாலே மாத்தீகன்சொல்லுவான். எ-து. பொருளென்பது
சரீரம், அவயவியிலையென்பது கருத்து.

இச்செய்யுள் மாத்தீகன்மதங்கூறிற்று. (க)

செளத்திராந்திகன் மதத்திற்சிறிதுகொண்டு அறிவு மறி
யப் படும்பொருளுஞ் சூரியமாதலி னுலகஞ்சார்பிற்றோன்று
வதுமில்லை என்பதவனுட்கோள் என்ற ரோருரையாசிரியர்.

மா த்மீகன்மத முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—கங். எ.

மா த் மீ க ன் ம த ம று த லை.

கடத்தினிலவயவங்கள் படத்தினிற்புகாமற்காத்தும்,
படத்தினிலவயவங்கள் கடத்தினிற்புகாமற்கொண்டு,
மிடத்தினினிற்குமாகுமவயவிபிரண்டுங்கூடி, யுடைத்
தொருபொருளுண்டாகப் பொருளுமுண்டுணர்வுமு
ண்டே. (க)

(இ-ள்.) கடத்தினிலவயவங்கள் படத்தினிற்புகாமற்கா
த்தும் படத்தினிலவயவங்கள் கடத்தினிற்புகாமற்கொண்டு
மிடத்தினினிற்குமாகுமவயவி. எ-து. மாத்தீக நீயவயவமே
பொருளாவது அவயவியில்லை யென்றுகூறினாய் கடாதிகளி
னவயவங்கள் படாதிகளிற்செல்லாமை நீக்கிக்கொண்டும்,
படாதிகளினவயவங்கள் கடாதிமிற்செல்லாமை நீக்கிக்கொ
ண்டும், அவ்வவ்வயவங்களிலே யவ்வவ்வயவியிற்குமா
கையால்,— இரண்டுங்கூடி யுடைத்தொருபொருள். எ-து.
அவயவமு மவயவியுங்கூடியே யொருபொருளாக யுண்டா
வது,— உண்டாகப்பொருளு முண்டுணர்வுமுண்டே எ-து.
அப்படியுண்டாகவே யதுபோலப் பொருளாகிய சரீர
முண்டுணர்வுமுண்டென் றறிவாயாக. எ-து கடாதிகட்கவய
விமண். படாதிகட்கவயவி நூல். பொருள் அவயவம்.
உணர்வு அவயவியாகியவான்மா. (க)

கடத்தவயவம் படத்திற்காகா படத்தவயவம் கடத்திற்
காகா. அந்த வயவங்களிலே யந்தந்த வயவவியே யுண்டா
யிருந்ததோன்றும். இஃதன்றி யவயவமே பொருளாய்த்
தோன்றுமானால் ஒருபொருளுக்கான வயவவத்தில் எல்லாப்

பொருளுந்தோன்றவேண்டும். ஆஃதில்லாமையா லவயவந்தானே பொருளல்ல, அவயவம் வேறு பொருளும் வேறெனக்கொள்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

கருவியுமொளியும்வேறு கருதிநீக்கருத்துநிற்கப், பொருள்புணராமையாலே போதம்வந்தெழுவதின்றும், மருவிநீம்பொருளுண்டாக வந்தெழும்புந்தியானும், பொருளுளதாகுமாகப் போதமுமுள்ளதாமே. (உ)

(இ-ள்.) கருவியுமொளியும்வேறு கருதிநீக்கருத்து நிற்கப் பொருள்புணராமையாலே போதம்வந்தெழுவதின்றும். எ-து. இந்திரியங்களு மிந்திரியவிடயமாகிய சத்தாதிகளு மதனாகாணப்படிம் பொருள்களை வேறுபடவாசாயு மந்தக்கரணங்களு முண்டாய்நிற்கவு மான்மாவந்தகூடா ததுகொண்டொருபொருளையுந் துணிந்தறியுமறிவில்லையாம்,—மருவிநீம்பொருளுண்டாக வந்தெழும்புந்தியானும். எ-து. இந்திரியவிடயங்களோடு மந்தக்கரணங்களோடுங் கூடிநின்றறியுமான மாவுண்டாக வறிவுமுண்டாமாகையால், — பொருளுளதாகுமாகப் போதமுமுள்ளதாமே. எ-து. ஆன்மாவுண்டாகும். ஆஃதுண்டாகவே யறிவுமுமுள்ளதாம். எ-து. இவ்விடத்துப் பொருளென்ற தான்மாவை.

இச்செய்யுளிரண்டு மாத்மீகனமதத்தை மறுத்துக் கூறிற்று.

பொருள்புணராமையாலே என்பதனமுன் சுழுத்தியிற்
எனவருவித்துரையுரைத்துக்கொள்க.

இவ்விரண்டு செய்யுளுஞ் சூநியமென்பதை மறுத்தி
அவயவத்திற்கு வேராயவயவியுமறிவு முண்டென்று கூறிற்று.

மா த்மீகன் மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—கங்க.

வைபாடிகன் மதம்.

அரிசனநூறுகூடவருணம்வந் தெழுந்தாற்போல,
விரிசகம்பொருள்கண்ணானம் விரவிடமேவித்தோன்
றுந், தெரிசனமிதுவேயென்று தெளிந்திடுந்தேரர்
வீடு, பரிவொடுமடைவீரென்று பகரும்வைபாடிகன்
றான். (க)

(இ-ள்.) அரிசனநூறுகூட வருணம்வந் தெழுந்தாற்
போல. எ-து. மஞ்சளுஞ் சுண்ணம்புங்கூட வோர்சிவப்புத்
தோன்றுமாபோல,—விரிசகம் பொருள்கண்ணானம் விரவிட
மேவித்தோன்றும். எ-து. காணப்பட்டபொருள்களு மிந்தி
ரிய விடயமான வறிவுங்கூடினபோது பிரபஞ்சப் பொருள்க
டோன்றும்,—தெரிசனமிதுவேயென்று தெளிந்திடும். எ-து.
இதுவே ஞானதெரிசனமென்று தேனுகிராக,—தேரர் வீடு
பரிவொடுமடைவீரென்று பகரும்வை பாடிகன்றான். எ-து.
அப்படித்தெளிந்தீராயின் புத்தர் வீடு தருமின்பத்தை யடை
வீரென்று பரிவோடுஞ் சொல்லாநிற்பன், வைபாடிகன்.
எ-து.

இச்செய்யுள் வைபாடிகன் மதங் கூறிற்று.

(க)

இவனுமாத்மீகனும் பெளத்தர்மதபேதகரெனக்கொள்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர், பொருள்கண்ணா னம் என்பதனைப்பொருள்ஞானங்கள் எனப்பாடமோதி, கட ம்படமுதலிய பொருள்களு மவற்றையறியுமறிவும்,—விரவிட. எ-து. கலக்க,—விரிசக மேவித்தோன்றும். எ-ம். செளத்தி ராந்திகன் கோட்பாட்டிற் சிறிதுகொண்டு ஞானமும் பொருளு மீசிரமாயிருப்பதே யுலகமென்று கொள்வதவன் கருத்து. எ-ம். கூறினர்.

வைபாடிகன்மத முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—கசு

வைபாடிகன் மத மறுதலை.

பொருளதுபுறம்பதாகும் போதமந்தரமதாகுந், தெருளிடினிரண்டுஞ்சென்று சேர்ந்திடுமாறதின்றா, மருவுணர்வுருவஞேய மாதலினுலுங்கூடா, வருவரு வுடையவைபாடிகற் கினிமாற்றமின்றே. (க)

(இ-ள்.) பொருளது புறம்பதாகும் போதமந்தரமதா குந் தெருளிடி னிரண்டுஞ்சென்று சேர்ந்திடுமாறதின்றும். எ-து. அறியப்படும் பொருள்புறத்ததாகும், அறியுமறிவகத்த தாகும். ஆதலாற் றெளியவறியுமிடத் திரண்டுஞ்சென்று கூடுந்தொழிவில்லையாம்,—அருவுணர்வுருவஞேய மாதலினு லுங்கூடா. எ-து. அன்றியு ஞானமாகியவறி வருபமாகையா லும், ஞேயமாகிய பொருளுருவமாகையாலுங் கூடா,—

உருவருவுடைய வைபாடிகற்கினி மாற்றமின்றே. எ-து.
உருவுமருவுங்கூடுமென்ற வைபாடிகனுக்கினிச் சொல்லுமுத்
தரமில்லையாம். எ-று. உணர்வுடையனென்ற திழிவின்கண்
வந்தது. பொருள்-பிரபஞ்சம், ஞேயமுமது.

இச்செய்யுள் வைபாடிகன்மதத்தை மறுத்துக் கூறிற்று.

உருவருவுடையவைபாடிகன். எ-னை. மருளுணர்வுடைய
வைபாடிகன் எனப்பாட—மோதிப் பிராந்திஞானமுடைய வை
பாடிகன். எ-ம். “இல்லையதிதத்திலெண்ணமூலகப்போ,
தில்லையோ சொல்லாயெனக்கு.” எ-ம். “அபிதனப்பொரு
ளன்றிப் பொருளென்றொழியக்கணிகமடங்கலும்.” எ-ம்.
கூண்பங்கமாத்திரமே நிலையுடையன. எ-ம். ஞானமொன்
றுமே பொருள். எ-ம். விவகாரவகையான்மா. எ-ம். ஆவாச்
சியமேபொருள். எ-ம். சூநியமேபொருள். எ-ம். இப்ப
டிப் பலவாகச் சொல்வரெனக்கொள்க. எனக்கூறினர் ஞானப்
பிரகாசர். மற்றொருவர், “இப்படியிறைவர்தம்பாலெய்திய
வரங்களாலே, முப்புரத்துள்ளாரெல்லா முவுலகழிக்குமாற்
றும், நப்புதல சூறிததுக்கண்ணன் சார்ந்து நாரதர் தம்மோ
டுஞ் செப்பியமதங்கணுன்குந் தீர்ந்திடவுரைத்தவாதே.”
என்னும் ஞானாவரணவிளக்கத்திருவிருத்தத்தாற் புத்தர்மத
வரலாறு காண்க என்றார்.

வைபாடிகன் மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—கசுக.

கூழமணரில் நிகண்டவாதி மதம்.

வாசமாமலர்சோகுபேணிமறை நீதியோடுமலேயுந்த
வத், தாசையாலுடையகன்று மாசினையடைந்தில்
வாழ்தருமறத்தினிற், பாசமானதுதவிர்ந்துபண்டிப
டவுண்டுபாபினொடுபிலிமே, னேசமாயவைதரித்து
ளோர்களினிகண்டவாதியை நிகழ்த்துவாம். (க)

(இ-ள்.) (வாசமா—நிகழ்த்துவாம்.) மணமும் வண்டும்
பொருந்திய மலர்களையுடைய வசோகவிருகூழத்தைத் தெய்வம்
போலப்பேணி வேதமார்க்கத்தோடு மறுதலைப்பட்டுரைக்குந்
தவத்தினையாசைப்பட்டு உடுக்கையைகைவிட்டுக் குளிக்குந்
தன்மையின்மையி னழுக்கடைந்து பிரமசாரியமுதலாகிய
வாச்சிரம மூன்றுக்கும் பற்றாவிருக்கிற கிருகத்தாச்சிரமத்தை
விட்டு வயிறு பெருக்கவுண்டு பாயுதித்துப் லீலைகைப்பிடித்
தவங்ஙனஞ் சொல்லியவற்றிலே சிநேகமா யவையிற்றைத் தரி
த்துளோர்களின் நிகண்டவாதி மதத்தைச்சொல்லுகின்றேன்.
எ-று.

இச்செய்யுள் நிகண்டவாதிமதங் கூறுவா னவனித்தன்
மையெனன்று கூறிற்று. வாசமாமலர், வாசம்-நாற்றத்தை
யும், மா-வண்டையுமுடையமலர். சுண்டம்-உடை. நிகண்ட
ம்-உடையின்மை. ஆஃது கூழமணரில் நிகண்டவாதியெனக்
கொள்க. ஆசீவகர்க்கு உடையுளவாம். மறைநீதியோடு மலேயுந்
தவம் யக்கியாதி கர்மங்கொள்ளாமையாலுங் கத்திருவாதஞ்
சொல்லாமையாலும் பஸ்மருத்திராகூழில்லாமையாலு மெ
னக்கொள்க. (க)

நேசமாயவைதரித்துளோர் மூவர். அவர், நிகண்டவாதி, ஆசீவகன், அதுவாதி என்போர். நிகண்டவாதி. எ-து. காரணப்பெயர். நிகண்டவாதி மதத்திற்கு நிகண்டவாதி என்றது ஆகுபெயர். “நனிவிரும்பி நிலத்தியாவருநாளுமியாகமியற்றியே, மனிதராகியும் விண்ணடைந்திட வருதல்கண்டு தவிர்த்திட, இனியவைதிகமாக மூன்றினுமேற்றமாமமணர்மத, முனிகணந்தொழுநான் முகன்சொலு மூன்றுபேதமுமோதுவாம்.” என கூடமணர் மூவரு மவர் வரலாறுங்கண்டு கொள்க. என்றாரோருராயாகிரியர்.

ஈறிலாதனவநந்தஞானமுத லெண்குணங்களெனுமொண்குண, மாறிலாதமதிமேவுசீதமென மன்னிவானவர்வணங்கவே, வேறுலாவுகுண ஞானமாவரணியாதியெட்டினையும்விட்டசீ, ரேறுபான்மையுடைநீடுவாழருகனெங்களுக்கிறைவனென்றனன்.

(இ-ள்.) ஈறிலாதன வநந்தஞானமுத லெண்குணங்களெனு மொண்குண மாறிலாத மதிமேவு சீதமென மன்னி. எ-து. கேடில்லாதனவான் வநந்தஞானமுதலிய நற்குணமெட்டையு மதிக்குக் குளிர்ச்சி தன்னிடத்திலே தோன்றினாலொப்பத் தோற்றுவித்து,—வானவர்வணங்கவே வேறுலாவுகுண ஞானமாவரணியாதி யெட்டினையும் விட்டசீர். எ-து. அந்தநற்குணங்களோடு கூடாத பரந்த தீக்குணங்களென்று சொல்லப்பட்ட ஞானாவரணியமாதியாகிய வெட்டுக்குணங்களையும் விட்ட வழகினையுடையனாய்,—ஏறுபான்மையுடை நீடுவாழருகனெங்களுக்கிறைவனென்றனன். எ-து. இந்திராதி தேவர்கள்போற்ற மிக்கபான்மையையுடையனாய் நெடிது

வாழ்கின்ற வருகபரமனெங்கள் கந்தாவென்று கூறினான். எ-று. வான்வர்வுணங்கு. எ-னை. ஏறு பான்மையுடைய நென்னுஞ் சொற்குமுன்னே கூட்டுக. நற்குண மெட்டா வன—அநந்தஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவிரியம், அநந்த ஸகம், நிர்நாமம், நிர்கோத்திரம், நிராயுத்யம், சம்மியதா பாவம், என-அ. சம்மியதாபாவம் அழிவின்மை. ஞான வர்ணியமெட்டாவன—ஞானவர்ணியம், தரிசனவர்ணியம், வேதநீயம், மோகநீயம் ஆயுத்யநாமம், கோத்திரநாமம், ஆயுவந்தராயம், காயவந்தராயம், என வெட்டாம். இவை யேதிக்குணங்களென்றும் பெயர்பெறும். சிலபிரதிகளுள், மதிஞானவர்ணியம், சுருதிஞானவர்ணியம், அவதிஞானவர் ணீயம், கேவலஞானவர்ணியம், சக்ஷ-தரிசனவர்ணியம், அசக்ஷ-தரிசனவர்ணியம், அவதிதரிசனவர்ணியம், கேவல தரிசனவர்ணியம் ஆக அ. எனக் கூறியிருக்கின்றன. சீரேறு பான்மை. எ-து. நின்மலத்துவமுதலியன. (உ)

மாறிலாதமதி. எ-கு. வேறுபாடில்லாத பூரண சந்திரன். எ-ம். நீடுவாழருகன். எ-கு நித்தியனாய் நிலைபெற்ற வருகபரமேட்டி. எ-ம். மோகநீயம். எ-கு. யோகநீயம். எ-ம். சீரேறு பான்மையுடையன். எ-கு. நிர்மலனாய், சர்வஞ்ஞானம், தேவர்களாலே நிர்மிதமான சிங்காதனமும், பிரகாசமண்டலமும், சர்வபரிமளமும், சமஸ்த ஜீவன்களுக் குமித்திரபாவமும், சந்தோஷப் பிரவிருத்தியும், பதினான்க திசையமும், சுவர்க்கதாநமும், மகாப்பிரசவாநங், கேவலோற் பத்தி, பரிநிருவாணமென்னும் பஞ்சகலியாண சகிதனுமாகி அற்புதசகிதனுமாகி அற்புதமநிமையுடையவனுமாகி யுள்ளா

னென்ற தெனக்கொள்க என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர் அருகனுக்குச் சகலாத்தன் என்றும் பெயர். எ-ம். தீக்குணத்தில் ஆயுஷ்யநாமம், கோத்திரநாமம், ஆயுவந்தராயம், காயவந்தராயம், என்பவைநீக்கி நாமமுண்மை, கோத்திரமுண்மை, ஆயுவுண்மை, அந்தராயமுண்மை என்னுமிவை. அந்தராயம் துக்கம், எ-ம். சீராவன—நின்மலமாதல், யாவையுந்தேர்தல், சீவகாருண்ணியம், சந்தோஷம், பிரவிருத்தி ஆகியவைந்தம், பதினான்கதிசயமும், தேவ நிருமித சங்காசனத்திற் பிரகாசமண்டலத்திருத்தல் முதலியனவாம். எ-ம். என்ன என்னு முவமையுருபு என வென விகாரப்பட்டது. எ-ம். கூறினர்.

கருவிகண்படுதுடக்கொழிந்து வருகாலமுன்றினிகழ்காரியம், பெருகநின்றொருகணத்திலே யுணர்பெருந்தவக்கடவுள்பீடினான், மருவிநின்றவழிபட்டவர்க்கு மலைவுற்றவர்க்குமனமொத்திடுங், குரிசிலெங்கனிறையென்றுபின்னு நிகழ்குற்றமின்மையது கூறுவான்.

(இ-ள்.) கருவிகண்படுதுடக்கொழிந்துவரு காலமுன்றினிகழ்காரியம் பெருக நின்றொரு கணத்திலே யுணர்பெருந்தவக்கடவுள். எ-து. (கருவிகண்படுதுடக்கு கண்ணொழிந்து வருங்காலம்) எனமாறுக. இந்திரியவிடயத்தால்வருந் துடக்கத்தைத் தன்விடத்து நின்றுங் கைவிட்டுப் பெருங்காலமுதலாக மூன்று காலத்திலுமுள்ள காரியங்களை மிகவுமொருகணமாதிரத்திலே யந்தஞானத்தாலே யறியத்தக்க பெரிய தவத்தையுடையதேவன், —பீடினான் மருவிநின்று வழிபட்ட

வர்க்கு மலைவுற்றவர்க்கு மனமொத்திடுங்குரிசில். எ-து. தனது பெருமையினாலே பொருந்த நின்று வழிபாடு செய்தவர்க்கு மாறுபட்டவர்க்கு மொருநீர்மையான தலைவன்,—எங்குளிறை யென்று பின்னுநிகழ்குற்ற மின்மையது கூறுவான். எ-து. எங்கள் சுவாமியென்று கூறி யவனுக்குக்குற்றமில்லாத தன் மையைப் பின்னுஞ் சொல்லுவான். எ-று. மனமொத்திடுகை சமதரிசனமாகை. (ந)

கருவிகண் படுதடக்கொழிந்து. எ-து. பாஹியாப்பியந்தார்க்குங்களை நீங்கி என்றதாம். காலமூன்றி னுணர்பெருந்த வக் கடவுள். எ-து. “திரிலோக்கியஞ் சகலத்திரிகாலவிசயஞ் சாலோக மாலோஹிதம், சாக்ஷாத் தெய்வதாஸ்வதம், ஆத லெரெகாத்திராய மஞ்சாங்குலிராத்து வேஷபயாநக, மாயாந தங்கசானலோலத்துலோ பாயோத நலமயக்குபதலம்வாநா யஸம், ஆதேவோமயா சன்னியதே.” இதிவசனஞ் எனக் கொள்க. பின்னு நிகழ்குற்றமின்மையது கூறுவான். எ-து. பதினெண்குற்ற மொழிந்தவரேவிட்டவனைக் கொள்க. இவை சகலாத்தரின்லக்ஷணம். என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர், கருவிகண்படுதுடக்கொழிந்து. எ-து. கருவி. எ-து. உட்கருவியாகிய வந்தக்கரணங்களாலும், — கண். எ-து. புறக்கருவியாகிய கண்முதலிய விந்திரியங்களாலும்,— படும். எ-து. உண்டாகும்,—துடக்கொழிந்து. எ-து. ஐய மும் விபரீதமுமின்றி. எ-ம். கண் முதலிய விந்திரியத்திற்குக் கண் என்றது தலைமைபற்றிய வழக்கு. துடக்கு என்றது ஈண்டையமும் விபரீதமுமாம். எ-ம். கூறினர்.

பசித்தரூபயசெற்றமோடுவகை மோகசிந்தனைப்
ழித்தனாய், நசித்தல்வேர்வினொடு கேதமோடுமதம்
வேண்டலீண்டதிசயித்தலும், புசிப்புவந்திடுபிறப்புறக்
கமிவைவிட்டொரட்டகுணபூதனாய், வசித்தவன்னு
லகிஷ்மே லிருந்தொருசொலிகலனுக்கருளுமென்ற
னன். (சு)

(இ-ள்.) பசித்தல். எ-து. பசியுண்டாதல்,—தாகம்.
எ-து. ஆசை,—பயம். எ-து. அச்சம்,—செற்றம். எ-து.
மாற்சரியம்,—ஒடு. எ-து. இவையிற்றுடனே,—உவகை.
எ-து. ஒன்றன்மேற் பிரியப்படுதல்,—மோகம். எ-து. மயக்
கம்,—சிந்தனை. எ-து. ஒன்றைச் சிந்தித்தல்,—பழித்தல்.
எ-து. ஒன்றை நிந்தித்தல்,—நோய். எ-து. வாதபித்தசிலே
ஷ்மம்,—நசித்தல். எ-து. சாதல்,—வேர்வினொடு. எ-து.
வியர்வோடும்,—கேதமோடு. எ-து. கிலேசப்படுதலோடும்,—
மதம் வேண்டல். எ-து. கர்வத்தை விரும்பல்,—ஈண்டதிச
யித்தலும். எ-து. இவ்விடத்ததிசயப்படுதலும்,—புசிப்பு.
எ-து. உணவு,—வந்திடுபிறப்பு. எ-து. ஜரித்தல்,—உறக்
கம். எ-து. மூவகைநித்தினா,—இவைவிட்டு. எ-து. இவை
பதினெட்டையு முற்றக் கைவிட்டு,—ஓரட்டகுணபூதனாய்.
எ-து. அநந்தஞானமாதியாகச் சொல்லப்பட்ட வெட்டுக்கு
ணங்கையுடையனாய்,—வசித்தவனுலகின்மேலிருந்தொருசொ
லிகலனுக்கருளுமென்றனன். எ-து. (உலகின்மேலிருந்தொ
ருசொலிகலனுக்கு வசித்தருளும்) என மாறுக. உலகத்துக்கு
மேலாகிய பெரன்னெயில், வட்டத்திருந்து சித்தபரமேட்டி

கள் கேட்டதொருசொல்லினுக் குத்தரமருளுமென்று கூறினான். எ-து. ஒடு எண்ணோடு ஈண்டென்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக. வசித்தல் சொல்லுதல். பிறப்பு, தேவமது ஷியகாகவிலங்கென நால்வகை. மூவகை நித்திரையாவன. நித்திரா நித்திரை. பிரசலாப்பிரசலை. நிக்கிரககதியனுக்கிரக கதியென்க. இத்தற்கருகன் கூறிய சொல்லாவது பொன்னெயில் வட்டத்திருக்கிற சித்தபரமேட்டி என்னும் சகலாத்தரை இகலாத்தர் “தன்மம்பகவ” என்றுகேட்க, முரசுதாக்கச் சத்தங்கினம்பினுற்போல பொருசொல் “பஞ்சாஸ்தமயம்” என்று சகலாத்தர்சொல்ல அதுகொண்டு விசாரித்தானெனக் கொள்க.

இச்செய்யுள்கண்மூன்று நிகண்டவாதி தனது கர்த்தா வினுடைய நிர்ணயங் கூறியவாறு கூறிற்று. உலகின்மேலிருந்தொருசொலிகலனுக்கருளுமென்றனன். எ-து. பொன்னெயில்முதல்வனைச் சித்தபரமேட்டிகேட்ப. (சு)

இராகமின்றியிருப்போர் தேசத்துபதேசங்கூடுமோ வென்னில், கடிப்பினுலையைப்பட்டுப்பிறிதினையபேகூதியாது முழங்காநின்ற படகத்தொளிபோலவும், வழிகேட்ட இராகமின்றி வழிகாட்டுவானியல்புபோலவும் சொல்லப்பட்டதெனக்கொள்க. “அரசருமமரரு மீர்வரைவினவலின், வரைவில் பிறர்களு மனநிலைமகிழ்வெய்த, வுரைபலவகையிலு முறுபொருளுணர்வோர், முரசெனவதிருமுனைவான்மொழியே.” இஃதவனுடைய நீலகேசி என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர், மதம்வேண்டல். எ-னை. மதம்-செருக்கும், வேண்டல்-விருப்பம், எனப்பிரித்தும். புசிப்புவந்திடுபிறப்பு. எ-னை.

புசிக்கவந்திடுபிறப்பு எனத்திருத்தி, போகம் புசிக்கவரும் பிறப்பும் என்றொருபொருளாக்கியும். உலகன்மேலிருந்தொருசொலிகலனுக்கருளுமென்றனன். எ-து. உலகத்தின்மேலாகிய பொன்னெயில்வட்டத்திருந்து “பஞ்சாஸ்தமயம்” என னுமொருசொல்லை இகலாத்தனுக்குச்சொன்னவன், — அருளுமென்றனன். எ-து. யாவரையும் ரக்ஷிப்பான் என்று சொன்னான் என்றார்.

அந்தவாய்மொழியினாலவன் சரணமாதியோகமுதலானநூ, லிந்தமாநிலமயங்கிடாதவகை யிங்கியம்பினனிதன்பொருள், வந்தகாஸமுயிர்தன்மதன்மியறமற்றும்விண்மருவுபுற்கலம், பந்தம்வீடினொடநாதி யாயிவைபடைப்பதின்றி யுளபத்துமே. (ரு)

(இ-ள்.) அந்தவாய்மொழியினாலவன் சரணமாதியோகமுதலானநூ லிந்தமாநிலமயங்கிடாதவகை யிங்கியம்பினன். எ-து. அந்தப்பஞ்சாஸ்தமயமாகிய வாக்கியத்தினாலே யந்தச் சித்தபரமேட்டி கரணமாதியாகிய முதனுலையிப்பெரிய நிலத்துள்ளோர் மயங்காதவகை யிவ்விடத்துச்சொன்னான், — இதன்பொருள். எ-து. இந்தநூலிற் கூறியபொருள், — வந்தகால முயிர்தன்மதன்மியறமற்றும் விண்மருவு புற்கலம் பந்தம் வீடினொடநாதி யா யிவைபடைப்பதின்றியுளபத்துமே. எ-து. உண்டானகாலம், ஆன்மா, தன்மம், அதன்மம், புண்ணியம், பாவம், ஆகாசம், அணுவாய்த்திரண்டான்மத்தன்மை பொருந்தின புற்கலம் பந்தம் வீடொடுகூடப் பத்தும் ஒருவராற் படைக்கப்படாதனவா யநாதியேயுள்ளனவாம். எ-து. தன்மம். எ-து. தன்மாத்திகரயத்தை. தன்மி. எ-து. அதன்மாத்திகரயத்தை.

இச்செய்யுள் நிகண்டவாதி சாத்திரந்தோன்றின முறை மையு மந்தச்சாத்திரத்திற்கூறும் பத்துவகை பதார்த்தமுங் கூறிற்று. சரணம்—ஆதிசரணம், சித்தசரணம், ஆசாரிய சரணம், தன்மசரணம் என-சு. மற்றுள்ளனவுங் காண்க.

அந்தவாய்மொழி. எ-து. சகலாத்தர்கூறிய “பஞ்சாஸ்தமயம்.” என்னுமந்தவார்த்தையை. சரணமாதி. எ-து. பூர்வாகமம், அங்காகமம், வெகு சுருதிமுதலான நூல். இயம்பினன். எ-து. இகலாத்தன் அருளிச்செய்தனன். காலமுதலிய பொருளுக்கவன் வசநம். . “எனக்கேட்டங்கெடுத்தாரைப்பாவிந்திரர்கடொழப்பிவான், நனக்காய ததர்மமுந் தருமமுங் காலமுங், கனப்பாட்டிலாகாய முயிருருவும் புண்ணியமே, நினைக்குங்காற்பாவமே கட்டுவீடென ந்றுத்தி.” இது நீலகேசி. இவையிற்றிற்காலமாவது—சமயப் பிறசமயமாகிய ஆவடிகையும், பிராணனும், ஸ்தோகமும், இலவமும், நாழிகையும், முகூர்த்தமும், திவசமும், பக்ஷமும், மாதமும், இருதாவும், அயனமும், சம்வற்சரமும், யுகமும் இவைமுதலான கற்பாந்தமாகச் சொல்லப்படும்பேதமும். பூதபௌஷியவர்த்தமான விகற்பத்து “போதலிருத்தல் புணர்தன்முதல்வினையி, னேனுவினைக்காலமெனவெண்” என்பதும் காண்க. உயிராவது—ஞான தரிசனம்; இதக்கிரியா சைதந்திய லக்ஷணத்ததாகிய பதார்த்தம், பிண்டஜீவன், சொரூபஜீவன், சுத்திஜீவன் என மூன்று வகைப்படும் ஆன்மாவைவிடாத குணமயம். அவையாவன—அஷத்தித்துவம், ஞாத்திருத்துவம், திருஷ்டத்துவம், கத்திருத்துவம், போக்திருத்துவம், அதிக்ஷமத்துவம், அவகாஹத்துவம், அருருவத்துவம், அமூர்த்தித்

துவம், அசங்கூரப்பிரதேசத்துவம், சைதந்நியோவலம், சைதந்நியோவயோகம், சைதந்நிய சமஸ்காரம், சொரூபவெதி ரேகதர்மம் என்னும் ஸவருபாறுவயங்களாம். ஆன்மாவை நீங்கவருங் குணங்களாவன — ஞானோபலப்பியந்தானோபயோகம், கிரியாசமஸ்காரசைதந்நியோபலம் பதினென்றுபாம். சாய்மசரீரபரிணாம பிரமாணதி நீன்றபஞ்சேந்திரியமனோவாக்குக்காயம் ஸ்வாசமாதியவற்றால் ஜீவியாநித்பன். ஜீவனத்திரம், “உடனினாந்துநிற்றுமுயி ருட்கரணத்தாலும், விடயமறியும்விரைந்து.” என்பதும்காண்க. தன்மாத்திகாயமாவது—சலசாகமனங்கட்குச் சலம்போலக் கெதிபரிணாமோமுக சலக்கதையிடத்தேவா சிக்கத்திரவிய புண்ணியமுமென். அவற்றுட் பாவபுண்ணியஞ் சத்தவிதமாகும்.—காருண்ணியப் பிரசன்னபாவ குணதூராக பிரசஸ்தப் பிரவிருத்தி தபோனுபிரயோக ஞானப்பிரவிருத்தி, தியானப்பிரவிருத்தி என். திரவிய புண்ணியமென்பது—புரோட்சாகாருண்ணியாதி சுபபரிணாம பரிணதமாகியசாதவேதநீய, ஹஸ்வாதி புருஷவேதாவேதாயுசியம் மனுவாயுசியமேகதாதி சுபநாமோசைக் காத்திரம் என்னும் புண்ணியசன்மகந்தமாகும். “பாபத்னவேதாபவதி”¹ பாவாபாவமுந் திரவியபாவமுமென்க. கத்திரப்பிரதனம் சத்தவிதமாகும்—அகாருண்ணியம், அப் பிரசன்னபாவம், அகுணதூராகம், அபுசத்தம் பிரவிருத்தி, அத்போனபுயோகம். அஞ்ஞானப்பிரவிருத்தி, அசுபத்தியானப் பிரவிருத்தி என்க. ததுவதீபம்—அகாருண்ணிய, அசுபபரிணாம பரிணமிதமாகிய ஞானாவரண, தரிசனாவரணமும், அசாதவேதநீயமும், ஹாஸ்வாதிபுருஷவேத பாச்சமோஹநீயமும், நரகாயுஷிய, நியாயுஷியமும், நரககேத்தியாத்திய

சுபநாமமும், நிசைகோத்திரமும், அந்தராயமுமென்னும் பாவ கன்மகந்தமாகும். அத்திதானதன்மாத்திகாயங், கரணத்தி தானகைத்தவதன்மாத்திகாயம். “அத்திகுடத்துண்மைபடா பாவமதனாத்திகுட, மத்தியென நாத்தியெனவாம்.” அறமின் பமாக்கு மருந்துயரமாக்கு, மறமென்றுளத்தின்மதி” என்ப துமறிக. விண்ணென்றது—ஜீவாதிபதார்த்தாவக .சதணல ஸ்ணைத்ததாகிய அத்திததுவாந்த பிரதேசவாதி சொருபான் னுவயசகிதமாகிய அஞ்ஞானத்துவாதி பிரவிருத்தியானு விதமாகி நின்றபதார்த்தமாம். “எல்லாப்பொருட்கு மிடங் கொடுக்கும் வானதனி, னில்லாப்பொருளேதுமில்.” என்பது மறிக. புற்கலமாவது—பரிசாசுகந்தவன்ன லக்ஷணத்ததாயும் திரவியபாவம். விகற்பபூரண அலன சுபாவத்ததாயும், பர மாணுக்கடாமே ஸ்நித்தசொருப பரிசகுணங்கள் காரணமா கப் பரிசம்பந்தத்து விஷயபோக்கியோபகரணத் திரவிய மாகும். பந்தமாவது—ஞானாவரணாதியாகும். ஞானாவ ரணீயம் பஞ்சப்பிரகாரமாத்திரம். அவை பதிஞானாவரணம், சுருதிஞானாவரணம், அவதிஞானாவரணம், மனபரியாய ஞா னாவரணம், கேவல ஞானாவரணமெனவாம். தெரிசனாவர ணமே லெழுவிதமாம். அவை சக்ஷ—தரிசனாவரணம், அச க்ஷ—தரிசனாவரணம், அவதிதரிசனாவரணம், கேவலதரிசனா வரணம், நித்திராப்பிரசலை, நித்திரா நித்திராப்பிரசலை, ஸ் தானகந்தி எனவாம் என். வேதநீயம் துவிதபேதத்தது— சாதநீதவேதம், அசாதவேதநீயம் என். மோநீயம் துவி விகற்பத்தது—தரிசனமோகநீயம், சாத்திரமோகநீயம் என். தருபிரதம மித்தியாதுப் பிரகருதியாகும். துவிதீயம் துவிப்

பிரகாரத்தது—பாஹியகாஷாயம் மனோகாஷாயம். ஆயுஷியம் சதுர்வீதபேதமாத்திரம். அவை தேவாயுஷியம், மனுஷாயுஷியம், திரியகாயுஷியம், நரகாயுஷியமெனவாம். நாமகன் மசத்துவாரிம் சத்விகற்பமாகும் இவை விரிவிற்காண்க. விரியாந்தராயம் ஷட்பிரகாரமாம். மனுபாவ பந்தமென்பது அமிர்தவிஷவிரியசுத்தபோல புண்ணியபாவங்கட்குச் சுகதுக்கபலதே சத்திமத்து பந்தமாகும். துவபந்தமென்பது ஆசங்காரம்விட்டு நீங்காதசொருபத்தால் நிரந்தரபந்தமாகும். அதுவபந்தமாவது விட்டுவிட்டுப் பந்திக்கும் சொருபத்தாற் சாந்தாபந்தமாகும். இது பந்தம். மோக்ஷமென்பதிரண்டுபிரகாரமாம், — விகற்பமோக்ஷம் சகலமோக்ஷமென். விகற்பமோக்ஷம் சத்வாரிங் சத்கர்மபி முத்தமாத்திரம். சகலமோக்ஷ மஷ்டகன்மமும்விட்டஷ்டகுணங்களை யு முடைத்தாயிருக்கை. “ஏனுடையது ண ணனுவாய்த் தூலவுடற்கேதுவாங், காணரியபுற்கலன்கள் காண்.” “உழவாதி யாறுங்கட்டே-ராராநினையு, மொழிவதனான் முத்தியுறுமோர்” என்பது மறிக. இது ஞானப்பிரகாசர். . வீசேஷம். மற்றொருவர், சரணமாதியோகமுதலானதூல். எ-கு அருகசரணமுதலிய நான்குசரணத்தையுங்கூட்டுவதான பூர்வாகமம், அங்காகமம் வெகுசுருதிமுதலிய தூல்களை எ-ம். சரணம்—அருகசரணம், சித்தசரணம், ஆசாரியசரணமாகிய சாதுசரணம், தன்மசரணம் என-ச. எ-ம். தன்மாதன்மி. எ-து. தன்மதன்மி என விகாரமாய் நின்றது. தன்மாத்திகாயத்தை தன்மமென்றும், அதன்மாத்திகாயத்தை அதன்மியென்றுங் கூறினது நாமவேக தேசநாமக் கிரணம் எனவும் கூறினர்.

நிற்றலோடுதலைபோதலன்னுமையு நிகழ்த்துநீடுவெதி
ரேகமு, முற்றதாமிவைகணத்திலேமருவியுள்ளவாபு
ரியுமாறுதான், கற்றகாலமளவெய்திவாழுமுயிர்காய
மேவிறிறைவானதே, பெற்றுவேறுவருதன்மைநேர
றிவுபெற்றதாகியுளபேசிலே. (சு)

(இ-ள்.) நிற்றலோடுதலை போதலன்மையை நிகழ்த்து
நீடு வெதிரேகமுமுற்றதாம். எ-து. நிகழ்காலமு மிறந்த
காலமு மிவையல்லாமையை விளக்காரின்ற நிலைபெற்ற வெ
திர்காலமுமாகிய மூன்றையு நிலைபெற்றுப் பொருந்தியதாம்,-
இவை கணத்திலே மருவியுள்ளவா புரியுமாறுதான் கற்றகா
லம். எ-து. அதுவன்றியு மூன்றுகாலத்தையு மொருகணப்
பொழுதிலே பொருந்தியுண்டான தகுதியைச்செய்யுந்தொழி
லையு மந்தக்காலங்கற்றதாம்.—அளவெய்தி வாழுமுயிர் காய
மேவி நிறைவானதேபெற்று வேறுவருதன்மைநேரறிவு பெற்
றதாகியுளபேசிலே. எ-து. அக்காலத்தெல்லையைப் பொருந்
திவாழுமான்மாவானது சரீரியா யந்தச்சரீரமுழுதுநிறைந்த
தன்மையைப்பொருந்திப்பாலதருண விருத்தவவத்தைகளி
லும் வேறுவேறாக வருந்தன்மையோடு, பொருந்திவறிவு
பெற்றதாகியுள்ளதாம், சொல்லங்காலத்து. எ-து.

இச்செய்யுளநாதிப் பொருள்பத்திற் காலத்தின் பகுதி
யையு முயிரின் பகுதியையுங் கூறிற்று. (சு)

இப்பாட்டிற்கு நிற்றலோடு தலைபோதலன்னுமைய நிகழ்
த்து நீடு வேதிரேகமும் என முதலடியைத்திருத்தி, நிற்பனவு
மோடுதலுமினாதலு மன்னுவயமும் சொல்லாரின்ற வெதிரேக
முமெனப் பொருந்தாநிற்குமிவை கணத்திலே கூடிப்பிரிதை
கரு

யுளதாகும், வழியாங்கல்வியுங் காலமு மளவையுங்கொண்டு
வழங்குமான்மாவினறிவு கரும்பிலிரதம் கரும்புள்ளளவும்
நின்றூற்போலச் சரீரத்தைப் பொருந்திச் சரீரமட்டு நிறை
ந்து நிற்கும். வேறுதருதன்மையாகிய வறிவொழியத் தரிச
னக் கிரிபாசைதன்னியங்களையுமுளவாம் சொல்லின். எ-து.
வெதிரேக பதார்த்தவிளக்கம் என்பது கருத்து, எனக் கூறி
னர் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவரு மிதுவேபாடமோதி,
நின்றலோடு தலைபோதலன்னுவயம். எ-து. நிலைபெறுதலோடு
கூடுவதாகிய வன்னுவயமும்,—நிகழ்த்து நீடுவெதிரேகமும்.
எ-து. சொல்லப்படுநிலைபெற்ற வெதிரேகமுமாகிய விரண்
டினையும்,—உறநவாமிவை. எ-து. பொதுவிலக்கணமாகப்
பொருந்தியனவா மிப்பத்துப்பொருள்களும். அவற்றுள் அன்
னுவயம்,—கந்தகாலங் கணத்திலே மருவியுள்ளவா பிரியுமா
றுதான். எ-து. படித்தறியப்பட்டசாலமானதுங் கணந்தொ
டங்கி அநந்தமிருகப் பதினெட்டுவகையாய்ப்பொருந்தி யுள்ள
படி வேறுபடுமுறைமையாம்,—வாழுமுயிரளவெய்தி. எ-து.
உலகத்து வாழுமுயிரானது ஆயுள்வரையறையைப்பொரு
ந்தி,—காயமேவி. எ-து. உடலினைப்பொருந்தி,—நிறைவா
னதேபெற்று. எ-து. கரும்பிலிடமெங்குமிரதங் கலந்திருந்
தாற்போல உடம்பெங்கு நிறைந்திருக்குந்தன்மையைப் பொ
ருந்தி,—வேறுவருதன்மை. எ-து. பாலதருண கௌமார
விருத்தாவத்தைப்பாக வேறுபட்டுவருந்தன்மையினையும்,—நே
ரறிவு. எ-து. ஓரறிவுமுதலைந்தறிவந்தமான துண்ணிய வறிவி
னையும்,—பெற்றதாகி. எ-து. உடையதாகி,—உன். எ-து.
எக்காலமுமுள்ளதாகி,—வாமும். எ-து. பந்தத்திலுமுத்தியி
லும்வாமும்,—பேசிலே. எ-து. சொல்லுமிடத்து. எ-து.

தலைபோதல் கூட்டுதல். அத்துவயம் உள்ளது. வெதிரேகம் இல்லாதது. எனவே பத்துப்பொருளுக்கும் அஸ்திநாஸ்தி வாதமாயிற்று. அஸ்திநாஸ்தி எனினும் சத்தபங்கி எனினு மொக்கும். கூணமுத லநந்தமீரூகக்காலம் பதினெட்டாவன. கூணமும், ஆவனியும், உயிர்ப்பும், தோகமும், இலவமும், நாழிகையும், முகூர்த்தமும், நாளும், பகூமும், மாதமும், இருதுவும், அயனமும், ஆண்டும், புகமும், பவவமும், அநந்த மும், என விவையாரம் இவற்றினிலக்கணம் விரிவிற்சுண்டு கொள்க. உளதென்பதீறுகெட நின்றது. என்று கூறினர். இவற்றிலுள்ளபாடபேத வுரைபேதங்களை யாராய்ந்தறிந்து கொள்க.

பரந்துமீதுதருமாத்திகாயமழிவித்த நித்தமதுபண் ணிடு, நிரந்துகீழ்தருமாத்திகாயமது நித்தமாய்மிக நிறுத்திடும், புரந்தபுண்ணியமிதற்கு நன்மைபுகல் பாவமானவதுதீமையே, தரும்பொருட்கிடமதாகும் வானமிகு புற்கலன்களவைசாற்றுவாம். (எ)

(இ-ள்.) பரந்துமீதுதருமாத்திகாய மழிவித்த நித்தமது பண்ணிடும். எ-து. விரிந்து மேலாகத்தரப்பட்ட தன்மாத் திகாயமானது பூதகாயத்தை மேலுமொதபடி யழிவித்த தனையறித்தியத்தைச் செய்யும்,—நிரந்து கீழ்தருமாத்திகாய மது நித்தமாய் மிக நிறுத்திடும். எ-து. நிரைபட்டுக் கீழாகத் தரப்பட்ட வதன்மாத்திகாயமான தான்மாவோடுகூடி நித்த மாய் மிகவுநிலைபெறுவித்திடும்,—புரந்த புண்ணிய மிதற்கு நன்மை. எ-து. தன்மமுதலாகச் செய்யப்பட்ட புண்ணிய மானதுவே இந்தத் தன்மாத்திகாயத்தைத் தருவதற்கு நன்

மையாவது, — புகல்பாவமானவது தீமையேதரும். எ-து. சொல்லப்பட்ட மனவாக்குக் காடங்களாலுண்டான பாவமானதுவே தீமைகளையேதரு மதன்மாத்திகாயத்துக்கேதுவாம்,—பொருட்கிடமதாகும் வானம், எ-து. எல்லாப்பொருட்கு மிடங்கொடுத்து நிற்குமாகாயம்,—மிகு புற்கலன்களையசாற்றுவாம். எ-து. இதுவிடத்திற்கேன்றும் புற்கலப்பொருள் மேலேசொல்லுவாம். எ-து. தன்மாத்திகாயமாவது, புண்ணியத்தாலெடுக்குந்தேகம். அதன்மாத்தியகாயமாவது பாவத்தாலெடுக்குந்தேகம்.

இச்செய்யுண்முன் னநாதியென்று கூறிய பத்தினுள்ளுந் தன்மதன்மி யறம்பாவ மாகாசமென்னு மைவகைப் பதார்த்தங்களைக் கூறிற்று. (எ)

இதனுள் முதலிரண்டு சீரையும், மீதுதருமாத்திகாயம் பரந்து அதழிவித்து அறித்தம் பண்ணிடும், கீழ்தருமாத்திகாயமது நிரந்து நித்தமாய் மிகநிறுத்திடும். என அன்னவயித்து, இதனுள், மீதுதருமாத்திகாயம் பரந்து. எ-து. மேலாகிய தன்மாத்திகாயமான துலகெங்கும் வியாபித்து,—அதழிவித்து. எ-து.—அதன்மாத்திகாயத்துக்குள்ள கீழ்ப்பட நிற்கு நிலையைக் கெடுத்து,—அறித்தம்பண்ணிடும். எ-து. தேசங்களுக்கறித யத்தைப்பண்ணி யுயிர்களுக்கும் புற்கலத்துக்கும் மேலாகச் செல்லுங்கதியைப்பண்ணும், — கீழ்தரு மாத்திகாயமது நிரந்து நித்தமாய் மிகநிறுத்திடும். எ-து. கீழாகியவதன்மாத்திகாயமான துலகெங்கும் வியாபித்து நித்தியமாயுயிர்களுக்கும் புற்கலத்துக்கு மிகவுங்கீழ்ப்பட நிற்குநிலையைப்பண்ணும். எ-ம். மிகுபுற்கலங்களவை. எ-கு. மிகுதியாகிய வனு புற்கலமுங் கந்தபுற்கலமுமென்னு மவ்விரண்டினையும். எ-ம்.

கீழ்ப்பட நிற்குநிலையைக் கெடுத்தேனவே மேலாகச்செல்லுங்
கதியைப்பண்ணுமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. புண்ணியும்
விரவ புண்ணியமுந் திரவிய புண்ணியமுமென வருவிக்கப்
படும். அவற்றுள் விரவபுண்ணியமாவது—கருணையும், தெளி
ந்தபுத்தியுடைமையும், ஆர்வமும், தியாகமும். விரதசீலங்களை
யதுஷ்டித்தலும், ஓதல் கேட்டல் சந்தித்தல் தெளிதல் பிறர்க்
குபதேசித்தல் என்னுமைவகையாகிய ஞானப்பிரவிருத்தியும்,
தவம்பண்ணுதலுமாகி எழுவகைப்படும். திரவியபுண்ணிய
மாவது, சாதவேதநீயமும், புருஷவேதநீயமும், சத்தியத்து
வமும், உத்தமநாமங்களும், தேவராகிய மனுஷ்யராகியும்
வாழு மூழும் என வைந்துவகைப்படும். இனி பாவமும் விர
வபாவமும், திரவியபாவமும், என விருவகைப்படும். அவை
யிருவகைப் புண்ணியங்களுக்குக் கூறியவற்றிற்கெதிர்மறை
யாம். எ-ம். கூறினரோருரையாசிரியர்.

ஏனுமொன்றுடையவாகி யெங்குமணுவாயிரும்பு
கன்மரங்களும், பூனுமங்குருவெலாமுமாகு மிவை
புற்கலப்பொருள்க ளென்னலாங், காணுமங்குறுவ
கைத் தொழிற்களவைகட்டு விட்டநெறிகன்மேன்,
மாணநின் றுவருமாறிமாறி முன்வகைந்த துண்டுவிட
மாட்சியே. (அ)

(இ-ள்.) ஏனுமொன்றுடையவாகி யெங்குமணுவாயிரும்
புகன் மரங்களும் பூனுமங்குருவெலாமுமாகு மிவைபுற்கலப்
பொருள்களென்னலாம். எ-து. ஓர் வலியுமுடையவா யெவ்
விடத்திலு முருவமாய்த்திரண்டு இரும்புகன்மரங்கண் முதலி
யனவுமா யிவையொழிந்தெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வருக்க

ளெல்லாமுமாய்த் திரியக்கணு பூர்வமென்னு மான்மப்பெயரையுமுடையவாய் நிற்குமவையிற்றைப் புற்கலப்பொருளென்று சொல்லலாம். — காணுமங்கறுவகைத்தொழிற் களவையகட்டு. எ-து. போல்லாங்காகிக் காணப்பட்டுள்ள வறுவகைத்தொழிற்களே பந்தம்,—விட்டநெறிகன்மம். எ-து. அந்தப் பந்தத்தைவிட்ட வொழுங்கேதவம், — மேன்மாணநின்றுவரும். எ-து. அத்தவத்தானுடல் மென்மேல்வருந் தவமாட்சிமையுண்டாய் நிலைபெற்று வர்த்திக்கும்,—மாறிமாறிமுன் வகைந்தனாண்டு விடமாட்சியே. எ-து. ஆன்மாவுக்குமுன்பே புசிப்பதாக வுண்டாக்கப்பட்ட புண்ணியபாவங்கடொலையப் புசித்து விட்டமாட்சிமையே லீட்டைத்தரும். எ-து. அணுபூர்வமான தெய்வகதியாவை பூர்வம், மனுஷ்யகதியாவை பூர்வம், நாககதியாவை பூர்வம், பக்ஷிமிருககதியாவை பூர்வம், திரியக்காதியாவை பூர்வம், எனவிலை. இந்நால்வகையுள் திரியக்காதியாவை பூர்வம், புற்கலப்பொருள். அறுவகைத்தொழிலாவன—கந்த, ரச, ரூப, பரிசு, சத்த, பரிணாமம் எனவிலைகாமாதியறுவகையுமாம்.

இச்செய்யுண் முறையானே முன்னர்ப்பத்தினுள் புற்கலப் பொருளும் பந்தமும் லீடுமாகிய பொருள்கண் மூன்றை புங் கூறிற்று. ஏனு - வலி.

வாசமாமலர் என்னுஞ் செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறு கிகண்டவாதிமதங் கூறிற்று. (௮)

இதற்கு ஜைநாகமத்துப் பிரமாணமாவ தவருடைய நீலகேசியிற் சொன்னபடி, “காண்டலுமல்ல தெம்மளவை காண்-ன்முன், பூண்டவைம் பொறிமனமவதி புண்ணிய, மாண்டகுமளப்பரியங்கேவல, நாண்டகு மரிவையாருள்ள நண்ணி

ஆம். எ-து. காண்டல், பிரத்தியக்ஷமல்லது பரோக்ஷம். இவையிரண்டுமே பொருள்களை யளக்குமளவை. அவற்றுட் பிரத்தியக்ஷம்—இந்திரியப் பிரத்தியக்ஷம், மாநதப் பிரத்தியக்ஷம், அவதிப்பிரத்தியக்ஷம், மனப்பரியாயப் பிரத்தியக்ஷம், கேவலப்பிரத்தியக்ஷம் எனவாம். இவையிற்றி லிந்திரியப்பிரத்தியக்ஷமாவது—கண்முதலாகிய விந்திரியங்களால் நீலமுதலிய புறப்பொருள் பற்றப் பிறக்கும் ஞானம். மானதப் பிரத்தியக்ஷமாவது—சுகாதிசொரூப விஜயமாகவும் சாரணஞானங்களுடைய சொரூப விஜயமாகவும் பிறக்கும் ஞானம். மனப்பரியாயப் பிரத்தியக்ஷமாவது. கேவலம் பிரத்தியக்ஷமாவது—ஞானாவரணீயம், தரிசனாவரணீயம், மோகநீயம், அந்தராயம் என்னு மநாதிகன்மங்களொழிவறக்கெட்டவழிபிறப்பதாகி ஜீவாதி சகலபதார்த்தங்களையு நீணிகழ்ச்சிகளையும் க்ஷணத்திலே சாக்ஷாத் கரிக்கின்ற வருகபரமேஸ்வரனது திவ்யஞானம் கன்மங்களது நீக்கத்துக்க னான்மாவின் கட் பிறக்கும் விசத்தி. பரோக்ஷப்பிரமாணம் அவனீலகேசியிற் சொன்னபடி “நினைவுமீண்டுணர் ஐகநேர்தருக்கம், புனைவுட்சோணுமை பொய்யன்மைமெய்யுரை, முனைவர்தம் மாகமம்மொழியுமாகுமென், நினையன காட்சியி லளவையந்துமோ.” நினைவு ஸ்மரணம். மீண்டுணர்வு பிரத்தியபி ஞானம். ஐகம் தர்க்கம். புனைவுட்சோணுமை எனப்படுவது அதுமானம். பொய்யினீங்கிய மெய்யாகிய ஆப்தவாக்கியம், ஆகமமெனப் பரோக்ஷப்பிரமாணமைந்து. எ-ம். “அபரோக்ஷம் பரோக்ஷமென விரண்டாகும் பேசுவன” இவை விரிக்கிற பெருகும். பார்க்கவேண்டின் நீலகேசியிற் காண்க. என்றார், ஞானப்பிரகாசர். அன்றியும் பூணுமங்குரு வெலாமு

மாம். எ-கு. பொன் வெள்ளி செம்புமுதலான வுருக்களு
மாய். எ-ம். அறுவகைத்தொழில். எ-கு. உழவு, தொழில்,
வரைவு, வாணிகம், வித்தை, சிற்பமாகிய வறுவகைத்தொழில்.
எ-ம். கூறினர். மற்றோருரையாசிரியர் இச்செய்யுளுக்கு—
ஒன்றேனு முடையதாகி யெங்கு மணுவாயாகும்: எ-து. முற்
கூறிய வனுபுந்கலங் கந்தபுந்கல்மென்னு மிரண்டுபுந்கலங்
களுள் அனுபுந்கலமானது வலியும், உம்மையால் நெகிழ்ந்த
பரிசமுதலிய வுடையதாகி மூன்றுலகத்தினு நிறைவாயனு ருப
மாயிருக்கும்,-அங்குப் பூணுமிரும்புகன் மரங்களு முருவெலா
முமாகும். எ-து. ஒழிந்தகந்தபுந்கலமாவது அவ்விடத்திப்
பரமானுக்களாற் பரிணமிக்குமிரும்பும் கல்லும் மரங்களும்
ந்நைற் வடிவில்பேதங்களியாவுமாயிருக்கும்,—இவை புந்க
லப்பொருள்களென்னலாம். எ-து. இந்தவிரண்டினையும் புந்
கலப்பொருள்களென்று சொல்லுதலாம், அங்குக்காணுமறுவ
கைத் தொழில்கள் கட்டு. எ-து. இனி பந்தமாவது சம்சார
மாகிய அவ்விடத்துநிகழும் உழவுந் தொழிலும் வரைவும் வா
ணிகமும் வித்தையுஞ் சிற்பமுமாகிய வறுவகைத்தொழில்க
ளாற் கட்டுப்படுவதாம்,—அவை விட்டநெறி. எ-து. அந்தப்
பந்தங்களைவிட்டதே மோகூடமாவது,—மாணநின்று. எ-து.
மாட்சிமைப்படத்தவமுதலிய வெழுக்கங்களினின்று,-முன்
கன்மமேன் மாறிமாறிவரும். எ-து. முற்செய்தகன்மம் பின்
புசெய்த முறைமையில்வாராது புசித்தற்குப் பக்குவமான
படி மாறிமாறிவரும்,—வகைந்ததுண்டு விடுமாட்சியே, எ-து.
அவ்வாறு கூறுபட்டுவந்த கன்மத்தைச் சமைந்தசோறுண்டு
விடுவதுபோலப் புசித்துவிடு மாட்சிமையுடையதாம். எ-து.
நெகிழ்ந்தபரிச முதலியனவாவன-நெகிழ்ந்தபரிசமும், சீதப

ரிசும், ஒருவர்க்குரியும், ஒருநிறமும் ஒருசுவையுமாம். கட்டுப் படுத்தலாவது ஆன்மாவின் விடத்துத் திறகன்மங்கள் சென்று சொ ருபத்தொரியாமல் மறைக்கப்படுவதாம். மாட்சியுடையதை மாட்சியென்ற துபசாரவழக்கு என விளங்கவோதியதின் பாடபேதவுரை பேதங்கள் கண்டுகொள்க.

நிகண்டவாதிமத முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—கசக.

நிகண்டவாதி மதமறுதலை.

அருகனுக்கனந்தஞான மாதியாதியாகவே, பெருக நிறற்றல் சீதமாமதிக் கடைந்தபெற்றியே, லொருவுமிட் டவொப்பவ னுயிர்த்திறத்தினுள்ளபின், மருவுமிக்க குற்றமேலறத்தின்மன்னினுனெனில். (க)

(இ-ள்.) (அருகனுக்குப்பின்வரும் அறத்தின் என்னும் இர ண்டிசெய்யுளு மொருதொடர்.) அருகனுக்கனந்த ஞானமாதி யாதியாகவே பெருகநிறற்றல் சீதமாமதிக் கடைந்தபெற்றி யேல். எ-து. அருகபரமனுக்கு ஞானாவரணியமாதியாகிய தீக்குணங்கொட்டு நீங்கப்பட்டு, அனந்தஞானமாதியாகிய நற்குணங்க ளொட்டுஞ் சந்திரனுக்குச் சைத்தியம்போல வுண்டாமென்று கூறினாய். அதுவே முறைபாடாயின்,—ஒரு வுமிட்டஒப்பு. எ-து. நீ கூறியவுவமையி னீங்கப்படும்,— அஃதெங்ஙனமென் னில்,—அவனுயிர்த்திறத்தினுள்ளபின் மரு வுமிக்ககுற்றம். எ-து. கத்திருகுணமின்றியே சிலகுணத்தை

விட்டுச் சிலகுணம் வந்து கூடிற்றென்ப தான்மகுணமா
கையா லவனுமான்மகுணத்தை யுடையவனாவன். ஆகவே
விடப்பட்ட தீக்குணங்களெட்டு முன்புண்டாய்விட்டதாம்,—
மேலறத்தின் மன்னினானெனில். எ-து. அற்றன்று, அவன்
ஞானாவரணிய மாதியாகிய குணங்களை நீங்கி யந்தஞான
மாதியாகிய குணங்களைக் கூடுதன்மேலான வறத்தின்கண்
ணை பொருந்துகையினால். எ-று.

அருகனென்ன குணங்கள் பொருந்துதல் சையோகசம்பந்
தமாதலானும் சந்திரன் குளிர்ச்சியைப் பொருந்துதல் சம
வாய சம்பந்தமாதலானும் நீ கூறியவுவமை பொருந்தாது
என்று வருவித்துரைத்தா ரோருரையாசிரியர்.

அறத்தின்மன்னுவித்தவன் னொருத்தனாயவன்னறத்,
திறத்தினிற்றன்மற்றொருத்தனால் விளைந்தசெய்தியா,
மறத்தினற்றவர்க்கெலாம் வணக்கமுன்னிறைக்கு
மேற், பிறக்குமிங்கவத்தை கொண்டதாரையிங்குபே
சிடே. (2)

(இ-ள்.) அறத்தின்மன்னுவித்தவன் னொருத்தனாயவன்
னறத்திறத்தினிற்றன் மற்றொருத்தனால் விளைந்தசெய்தியாம்
எ-து. ஆங்கவனந்ததருமத்தினாலே பொருந்தினனாயினந்தத்
தன்மத்திலேநிலைபெறுவித்தவ னொருவனுளா யவனாகூறப்
பட்டதன்மநெறியிலே நிற்குந்தகுதி யொருவன்கற்பித்ததொ
ழிலை யொருவன்செய்த செய்தியாம்,—மறத்தினற்றவர்க்
கெலாம்வணக்க முன்னிறைக்குமேற் பிறக்குமிங்கவத்தை
எ-து. கொலையைநீங்கினவர்க்கு வணக்கமாகப்பட்ட வுன்கர்த்
தாவுக்கு மேலுமொருவனுள்ளென்பதோ ரெல்லையுண்டாமா

கையால்,—இக் காண்டதாரையின்குபேசிடே. எ-து. முன்னர்க் கூறியவனையோ, அவன்கீழ்நின்றிந்திரியத் தொடக்குப்படாமற் றவஞ்செய்தவனையோ, நீ கர்த்தாவாகக்கொண்டது யாவரையென்று சொல்வாயாக மறத்தினற்றவர்-கொலைத்தொழிலைக்கைவிட்டவர்.

இச்செய்யுள்களருகன் சிலகுணங்களைநீங்கிச் சிலகுணங்களைவந்து கூடுகையானு மப்படியுண்டாவத றத்தினாலெனின் அவ்வறனுமொருவனுண்டாக்கினாக வேண்டுமாகையாலுங்கார்த்தாவல்லவென்று மறுத்திக்கூறிற்று. நீ. தலைவனாகச் சொல்லப்பட்டவன் கன்மக்ஷயம்பிறந்தவனோ, கன்மக்ஷயம்பிறவாதவனோ, பிறந்தவனாகிற் றபோபலத்தாற் பெற்றவனும், கன்மக்ஷயம்பிறவாதவனாகில் உலகத்துள்ளார்க்கொப்பாவன், அநாதியேழுத்தனாகிற் சீவவர்க் கத்தனல்லனாமெனக்கொள்க.

முடிவின் கணுனக்கின்னான் கத்தனென்பது கூடாமனீ சொல்லுமதனாக் கவந்தையென்னுங் குற்றமுண்டாம் ஆதலால் நீசொல்லுமதாகாது என்க. “உயிர்த்திறத்தினுள்ளானுணர்ச்சியுமாதி, யுயிர்த்திறத்தின் ஞானம்போலும்.” என்பதுங்காண்க என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றோருரையாசிரியர், மறத்தினற்றவர்க்கெலாம் எ-னை. மறத்திமற்றவர்க்கெலாம் எனப்பாடமோதி, மறத்தி. எ-து. இத்தன்மையை மறந்தாய்போலும்,—வணக்கம். எ-து. உன்னுலிற் கூறிய வணக்கம் யார்க்கென்னில்,—மற்றவர்க்கெலாமுமுன்னிறைக்கேல். எ-து. நூல்சொன்ன விகலாத் தர்முதலிய வுலகத்தார் யாவர்க்கும் முன்னேயுள்ள விறைவனுக்காயில், முன்னுள்ள விறைவனுவன் இகலாத் தர்க்குபதேசித்த சகலாத்தனாலா

லவன் வணங்கியவணக்கம் நால்வகை வணக்கத்துள் சாதுசரணமாகவேண்டும். வேண்டவே அருகசரணங் கூறுதற்கு,— இங்குபிறக்குமவத்தை கொண்டதாரையின்று பேசிடே. எ-து. இவ்விடத்துண்டான வருகாவத்தை யாரைப்பொருந்தினது இதுபொழுது சொல்வாயாக. எ-று. எனவே சகலாத்தனாகிய வருகனுக்கு மேலாயொருகடவுளுண்டென்பதாயிற்று. இறைக்கும் என்ற உம்மையைப்பிரித்து மற்றவர்க்கெலாம் என்பதனோடு கூட்டுக. என்றார்.

கருவிகண்டுடக்கொழிந்துகண்டு வாழுமென்றியே, லுருவுகொண்டு நின்றதென்னிலுண்டுதான்மநாதிக, னொருவிநின்ற தென்னிலத்த மொன்றையுமுணர்ந்திடான், பொருடெரிந்துபோகைகால மொன்றிலே புணர்ந்திடான். (உ)

(இ-ள்.) கருவிகண்டுடக்கொழிந்து கண்டுவாழு மென்றியேல். எ-து. உன கர்த்தாவாகிய வருகபரமன் மனாதிக ளாகிய கருவிகளின் றறியுமறிவை நீங்கிச் சர்வமுங் கண்டிருக்குமென்று கூறினாம். அப்படியாயின், — உருவுகொண்டு நின்ற தென்னிலுண்டுதான் மநாதிகள். எ-து. அவனைச் சரீரம் பொருந்திநின்றதென்று கூறின் மனமுதலாகிய கருவிகளுண்டா மவையொழிந்து காண்டற்குவழியுமில்லை,—ஒருவி நின்றதென்னி லத்தமொன்றையு முணர்ந்திடான். எ-து. அவனைச் சரீரநீங்கிநின்ற தென்கூறி னவனெல்லாவற்றையுங்கண்டு வாழுமென்று சொல்லுதலு மித்தியாவாதமுமாய் மற்றொன்றையு முணர்ந்ததில்லையாவன், — பொருடெரிந்து போகை காலமொன்றிலே புணர்ந்திடான். எ-து. ஒருபொரு

ளையறிதற்குக் கீருவியான மூன்றுகாலத்தையு மொருகாலத் திலே யுணருந்தன்மையன் ல்லன். எ-று.

இச்செய்யுள் அருகபரமன் கருவீத் தொடக்கையொழி ந்தி சர்வமும் காண்பனென்பதனையு மூன்றுகாலத்தையு மொ ருகர்லத்திலே நின்றுணர்வனென்பதனையு மறுத்துக் கூறிற்று. ஆர்வகோபமானவையடைந்தொருப்பவர்க்கெலாஞ், சேர்வதின்மைசெப்பிலின்று சீவன்மேவுகாயமா, லோ ருமன்னர்போலவே யுயிர்க்களித்தலென்றியே, லோர் கொள்பொன்னெயி லிடத்திருத்தல்பெற்றதென்கொ லோ. (சு)

(இ-ள்.) ஆர்வகோப மானவையடைந்தொருப்பவர்க் கெலாஞ் சேர்வதின்மைசெப்பிலின்று சீவன்மேவுகாயமால். எ-து. காமக்குரோதமுதலியவற்றோடுங்கூடி யதனைத் தீதென் றறிந்து நீக்கப்படுவார்க்கெல்லா மின்று முத்தியடைதலில்லையாம், உன்னருகபரமனுஞ் சீவனோடுகூடின காமமாகையால். அற்றன்று, — ஒருமன்னர்போலவே யுயிர்க்களித்தலென்றி யேல். எ-து. கூடித்திரியதன்மமான சரித்திரத்தை யாராய்ந் தவரசரைப்போல யுயிர்க்குத்தலையளிசெய்தலையருகபரமனு க்கு முறைமையென்று கூறுவையாயி னவ்வரசரைப்போல துஷ்டநிக்கிரகமுஞ் சிஷ்டபரிபாலனமுஞ் செய்யவேண் டும்,—ஏர்கொள்பொன்னெயிலிடத் திருத்தல்பெற்ற தென கொலோ. எ-து. அவ்வரசரைப்போல வொருநிலத்திலிருந்து துஷ்டநிக்கிரகமுஞ் சிஷ்டபரிபாலனமுஞ் செய்யாது பொன் னெயில்வட்டத்திருக்கப் பெற்றதியாது. அதுவுமின்றி “மரு விரின்று வழிபட்டவர்க்கு மலைவுற்றவர்க்கு மனமொத்திடுங்

குரிசில்” என்று நீமுன்னர்க் கூறுகையானு மரச ரிவ்வுலகத் திருத்தலானு முன்னருகபரமனரசரை யொக்குந் தன்மையு முடைய னல்லன். எ-து.

இச்செய்யுளருகபரமன் சரீரியாகையா லவனைநோக் கித் தவஞ்செய்வார் முத்தியடைதலிலையென்றும், அரசனைப் போல வென்னின் மனமொத்திடுங்குரிசிலென்பது வழுவா மென்றும் மறுத்துக்கூறிற்று.

அருகனென்னுஞ் செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறு மருக பரமனைக் கர்த்தாவல்லவென்று மறுத்துக் கூறிற்று. (ச)

சீவன்மேவுகாயமால். எ-னை. சீவனேசுகாயம் எனப் பாடமோதி வழிபட்டவர்களைச் சந்தோஷித் ததுக்கிரகம் பண்ணுதலு மொறுத்தாரைவெறுத் ததுக்கிரகம் பண்ணுதலு மிவ்விரண்டு தன்மையும் பொருந்துதலில்லாமை சொல்லின உனது கர்த்தாபிணத்தை யொப்பவனாவன். என்றார் ஞானப் பிரகாசரு மற்றொருரையாசிரியரும்.

சொல்லதொன்று கொண்டிகலிநுத்தனாடவேசொலி, னில்லையாமநாதிதானியம்பு மாறதெங்ஙனே, நல்ல வாமநாதிதானவர்க்கு நாடவேயிலை, யொல்லையுமரு மருக்குரைத்தவாறதொக்குமே. (ந)

(இ-ள்.) சொல்லதொன்று கொண்டிகலிநுத்தனாடவே சொலின். எ-து. உன் அநாதியருகபரமனாகிய சகலாத்தன் ஒரு சொல்லைக்கொண் டாதியருகபரமனாகிய விகலாத்தன் கேட்கமாறுபாடில்லாத பொருளைச் சொன்னானென்றுகூறின் இல்லையாமனாதி தானியம்புமாறதெங்ஙனே. எ-து. உன்

ந்து சொல்லவல்லதில்லையே. எ-து. புண்ணிய பூமியாகிய பொன்னெயில்வட்டமுந் துன்பபூமியாகையா நீதலைமயங்கச் சொல்லுஞ் சொல்லுக்குயாமறிந்து சொல்லுஞ்சொல்லில்லையாம். எ-று. சொல்லவல்லதில்லை. எ-து. அருகன்றலை மயங்கிக் கூறுகையா லவனையிகழ்ந்து கூறியது. இருந்திருந்தென்றது விரைவுச்சொல். சகலாத்தராரந்த பூமியராதலாலறிந்த தெங்ஙனமென்றாயிற்று.

இச்செய்யுளிரண்டு நிகண்டவாதிசாத்திரத்தை மறுத்துக் கூறிற்று. (கூ)

இதனாற் சர்வஞ்ஞத்துவங்கூடாது. நீமூன்று மூடமென்றுசொன்னாய், அதிந்நேவமூடமென்றது சர்வஞ்ஞரல்லாதாரையாத்தரென்கையென்றாய்; உன் சர்வஞ்ஞர் ஞானசொருபியாயு லோகாக்கிரத் திருப்பரென்றாய் அவருடையஞானமேகதேசமாகையாற் சர்வமும்நியமாட்டார். அறியின், ஏகதேசங்கூடாதாதலா லத்தேவமூடமுமாயிற் றுனக்கெனக்கொள்க. உலோகமூடமாவ தாறுகடன்முதலானதீர்த்தமாடுதலென்றாய், உன்சமயத்து யக்ஷியானவள் பிராமணஸ்திரீயவளைத்தஸ்திபழைத்துப் பொய்கையிலாட்ச்சொல்ல வவள்யக்ஷி ரூபமாய்நிற்க வவளையுன்னாலயத்திலே வைத்தாய், ஆதலாலுலோகமூடமில்லை. ஸ்ரீகளானவர்க ளாரியாங்களைகளிடத்தே தன்மேரபதேசங்கேட்டா ரியாங்களைக ளாச்சிரமங்களிலேயிருக்கவென்றாய், இந்தயக்ஷியானவள் ஜயினனிடத்தேகேட்டுன்பாழிலிருக்கை யெந்தததர்மமாம். பாஷண்டமூடமாவது சடைகட்டல் சீவரம்போர்த்தன் மயிர்க்கயிறெனப் பணிதன்முதலாயின வென்றாய், மீலி முதலானவை பிடித்தாற் பாஷண்டமூடமுனக்கே. கொலையால்வருந்தோஷமுங் காரணத்

பாவத்தான்வரு மட்டசமயங்களும் ஆகாதென்றும். நீ பெளத்தர்முதலாயினுரை வெல்லுதற்குச் சாத்திரமுமிட்டு விருதும் பேருந்தரிக்கவாசைப்படுதலா லதுதுன்மதியாம். அங்கங்க ளாகச் சொன்னவிடத்துங் காங்கிசையற்றிருக்கவேண்டுமென் றும். சரிதைப்புறமும் திரவியவேசங்களாலு மிச்சுப்புாழிப்படுப்பன். அடுப்பனவற்றாலு மற்றுள்ள தோஷங்க ளாலுமிக்கிருத்தலாலங்கஹீனனுமாம். பெரியாமையானது புறங்கூறன், மயக்குரைத்தல், குறளைச்சொற் சொல்லுதன் முதலானவை. நாடுகெடவுங் குடிகெடவு மூர்கெடவுந்தான் கேட்கவும் வந்தாலுஞ் சொல்லுவானல்லவென்றும். புறங் கூறல் புத்தரை நிந்தித்தலாவது முனக்கேயாம். மதுநாயிற் சம்பந்தப் பெருமானையுநர் மடத்து நெருப்பிட்டும், திருநாவுக்கரசுநாயனா ராசாரியராயிருக்கச் சற்றும் பாவத்துக்கஞ் சாம லங்கத்தை நீற்றறையிலடைத்தும், விஷபானம் பண்ணு வித்தும், மதயானையை முன்னேவிடும், கல்லிற்கட்டிக் கடலி லிட்டும், இராஜாவுடனே பொய்களைச்சொல்லி இப்படியெல் லாம் விவேகமில்லாமற் பண்ணுத மார்க்கமெல்லாம் பண்ணு வித்தீர்கள்; இப்படிச்செய்வித்ததெல்லாம் சமயநிலைகிறுத்தற் பொருட்டாமாகில் வஞ்சனைசெய்ததாம் அஃதாகாதென்க. எருது குதிரை முதலாயினவைவிற்கை கொள்ளுமிடங்காட் டல் உழவுமுதலாயின தொழில்செய்யும துரைத்தலாகாதென் றும். உன் சமயத்தாரானவர்க ணரகத்தராகை நிச்சயமே. அசுபச்சுருதியாகாது அது வீக்கையும் புத்தர் கதைமுதலா னவைகேட்கலாகாதென்றும். உன் சமயத்து மகாபுராணம், சிந்தாமணி. . . இவை கேட்டவர்க ணரகமடைகை நிச்சயமா கும். அன்றியுமுன்னுப்துணிர்விகாரியாகிற் சாத்திர மெங்ங்.

பாவத்தான்வரு மட்டசமயங்களும் ஆகாதென்றாய். நீ பெள
த்தர்முதலாயினோர் வெல்லுதற்குச் சாத்திரமுமிட்டு விருதும்
பேருந்தரிக்கவாசைப்படுதலா லதுதுன்மதியாம். அங்கங்க
ளாகச் சொன்னவிடத்தங் காங்கிசையற்றிருக்கவேண்டுமென்
றாய். சரிதைப்புறமும் திரவியவேசங்களாலு மிக்குப்புா
ழிப்படுப்பன். அடுப்பனவற்றாலு மற்றுள்ள தோஷங்க
ளாலுமிக்கருத்தலாலங்கஹீனனுமாம். பெரியாயமையானது
புறங்கூறன், மயக்குரைத்தல், குறளைச்சொற் சொல்லுதன்
முதலானவை. நாடுகெடவுங் குடிகெடவு மூர்கெடவுந்தான்
கேட்கவும் வந்தாலுஞ் சொல்லுவானல்லவென்றாய். புறங்
கூறல் புத்தரை நிந்தித்தலாவது முனக்கேயாம். மதுநாயிற்
சம்பந்தப் பெருமானாயனார் மடத்து நெருப்பிட்டும், திருநா
வுக்கரசுநாயனா ராசாரியராயிருக்கச் சற்றும் பாவத்துக்கஞ்
சாம லங்கத்தை நீற்றறையிலடைத்தும், விஷபானம் பண்ணு
வித்தும், மதயானையை முன்னேவிட்டும், கல்லிற்கட்டிக் கடவி
லிட்டும், இராஜாவுடனே பொய்களைச்சொல்லி இப்படியெல்
லாம் விவேகமில்லாமற் பண்ணுத மார்க்கமெல்லாம் பண்ணு
வித்தீர்கள்; இப்படிச்செய்வித்ததெல்லாம் சமயநிலைநிறுத்தற்
பொருட்டாமாகில் வஞ்சனைசெய்ததாம் அஃதாகாதென்க.
எருது குதிரை முதலாயினவைவிற்கை கொள்ளுமிடங்காட்
டல் உழவுமுதலாயின தொழில்செய்யும் துறைத்தலாகாதென்
றாய். உன் சமயத்தாரானவர்க ணரகத்தராகை நிச்சயமே.
அசுபச்சகுதியாகாது அது லீக்கையும் புத்தர் கதைமுதலா
னவைகேட்கலாகாதென்றாய். உன் சமயத்து மகாபுராணம்,
சிந்தாமணி. . இவை கேட்டவர்க ணரகமடைகை நிச்சயமா
கும். அன்றியுமுன்னுப்துனிர்விகாரியாகிற் சாத்திர மெங்ங்.

காந்தவாதியாம். அநேகாந்தவாதஞ்சொல்லில் தன்மாத்தி
காயந்தானே கமணங்கட்குத்திதிக்கு மேதுவென்னவேண்டும்,
அன்றியும் “கல்வியானல்லன் காமத்தாற்றியன்” என்றல்
அவனதுரை. அதுவிருத்தம் வியாவிருத்தம் சுபாவம் சொல்ல
வேண்டும். நீயநேகாந்தஞ் சொல்லப்புகுந் தேகாந்தமா
யொன்றுக்கொருகுணம் சொன்னாய் என்றார் ஞானப்பிரகா
சர். மற்றொருவர் உணர்ந்து சொல்லவல்லதில்லையே. எ-து.
எல்லாப்பொருளையுமறிந்து நூல்சொல்லத்தக்க வறிவு இக
லாத்தனாக் கில்லையாம். என்றார்.

நிறைந்துகாயமோடு சீவனின்றதாகி லிவ்வுடல், குறை
ந்தபோதுதான்னுமித்தொடக்கவே குறைந்திடு, மிறந்
துபோகுமிக்கடமிறந்தபோது நீர்குடத், துறைந்து
டைந்திடக்குட மூலந்தவாறதொக்குமே. (கூ)

(இ-ள்.) நிறைந்து காயமோடு சீவனின்றதாகி லிவ்வு
டல் குறைந்தபோது தானுமித்தொடொக்கவேகுறைந்திடும்.
எ-து. இந்தச் சரீரத்தோடு ஆன்மாவானது நிறைந்து நிற்கு
மென்று கூறினாய், அங்ஙன நிறைந்துநின்றதாகி லான்மா
நின்றகாயம் குறைந்தபோது தான்மாவுங்குறைந் தறிவுகுறைய
வேண்டும். அஃதன்றியும்,—இறந்துபோகு மிக்கடம். எ-து.
இந்தச் சரீரமானது கெட்டுப்போம்,—இறந்தபோது. எ-து.
இந்தச் சரீரங்கெட்டபோது,—நீர்குடத்துறைந்துடைந்திடக்
குடமூலந்தவாறதொக்குமே. எ-து. குடத்தின்கணிதந்து
கின்ற நீர்குடமுடையவந் நீருங்கெட்டாற்போல வான்மா
வுங் கூடக்கெடவேண்டுமாகையா லான்மா சரீரமுழுது நிறை
ந்துநிற்குமென்று சொல்வாயல்லை. எ-து.

இச்செய்யுளான்மா சரீரமுழுது நிறைந்துநிற்குமென்ப
தனை மறுத்துக் கூறிற்று. (௭.)

கரும்பினி ரதம்போற் சரீரம் வியாத்தியென்றாய், கரு
ம்பினி ரதமுங் கரும்புள்ளமட்டுமுண்டானுற்போல வான்மா
வுஞ் சரீரத்துள்ளொழிய பரஹ்யஞானமில்லா திருத்தல்
வேண்டும். ஜீவசங்கோச விகாசதன்மப்பிரதிபவதி” ஜீவன்
சங்கோச விகாசதன்மத்தையுடையவனாய் விளக்குப்போ
லிருக்கும் என்று நீ சொல்லுதலால் பரிணாமமசேதத்திற்
கேயுள்ளது, சேதநத்துக்கில்லை. எனனை, “பரிணாமோசித்ப்
பொரோக்தா சித்துரூப நயச்சியதே” பரிணமயோக்கிய
முண்டென்கிறது சித்தத்துக்குக் கூடாதென்று சிவாகம்ந் சொல்
லுதலாலே சேதநத்துக்குப் பரிணாமமில்லையாகும். ஆன்றியு
மாதிததனை மேகமறைத்தாற்போல வான்மஞானத்தைஞான
வரணமறைத்ததென்னில், ஆதித்தனை மறைத்தமேகத்தாற்
கிழர்ள்ளவர்களுக்குத் தெரியாது தன்னளவிற பிரகாசமுடைய
துபோல ஞானந்தன்னளவிற பிரகாசமுண்டாகவேண்டும்.
ஆதலாது”னக் கான்மசொரூபந் தெரியாதென்க. “நிறையினு
யிருடலி னேர்ந்தபலமைந்து, மறியுமொருகாலத்தென்னாய்.”
என்பதுமறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

கண்டதூறருந்தன்மாத்தி காய்மோடதன்நீழ், முண்
டுமீதுகீழுலாவிபுற்று நின்றிடப்பொருள்; கொண்ட
தென்னிலத்தமில் விரண்டுதன்மைகூட்டி, வண்டு
புட்கள்போலெனில் வாழ்க்கிடாகணத்திலே. (௮.)

(இ-ள்.) கண்டதூதருநீதன்மாத்தி காயமேர்தன்நீமு முண்டுமீதுகீழுலாவியுற்று நின்நிடப்பொருள் கொண்டதென் னீசு. எ-து. ஆன்மாவானது தான்செய்தபுண்ணியத்தாலே தன்மாத்திகாயத்தை யெடுத்துக்கொண்டு மேலாகப்பொரு ள்தி நன்மையைப்புகித் ததிலேபரந்திடுமென்றும், தான் செய்த பாவத்தாலே அதன்மாத்திகாயத்தை யெடுத்துக் கொண்டு கீழ்கப்பொருந்தித் தீமையைப்புகித் ததிலேபரந் திடுமென்று மிப்படி யிரண்டுகாயத்தை யொருகாலத்திலே மாறிமாறிக் கைக்கொண்ட தென் தருகபரமனருளிய தூல் சொல்லிநீதென்னில்,—அத்த மிவ்விரண்டுதன்மை கூட்டா. எ-து. ஆன்மாவொருகாலத்திலேநின் நிரண்டுருவெடுத்துக் கொள்ளமாட்டாது, — வண்டுபுட்களபேரலெனில். எ-து. மயிர்க்குட்டிப்புழு, வண்டானுற்போலவு மற்றுள்ள புழு வே ட்டு, லானியானுற்போலவும் வேறுபடக்காயமெடுத்துக் கொ ள்ருமென்று நீகூறின்,—வழங்கிடாகணத்திலே. எ-து. அந்த ஜந்துக்களுங் கணப்பொழுதிற்பேதித்தனவிலையாம். ஆகை யாலான்மா வேற்றுருவத்தை விரையவெடுத்துக்கொள்ள மாட்டாது. எ-து.

இச்செய்யு ளான்மாதானின்ற தூலகாயத்தைவிட்டுப் போய்ச் சூக்குமகாயத்துடனேநின்று நன்மைதீமையை யது பவிக்குமதொழிந்துநின்ற தூலகாயத்திலே பேதப்பட்டு, வேற்றுருவெடாதென்று மறுத்துக்கூறிற்று. அதன்மம் அதன் மாத்திகாயத்தை. பொருள், அத்தம், இரண்டும் ஆன்மா. புட்கள் என்றது விகாரம்.

தன்மாத்திகாய மதன்மாத்திகாயமென் னுள்ளவை மே லாயுகீழாய முலாவதுநிற்பதுமாகப் பொருள்களைப் பண்

ஐமென்னில் அப்பொருள்நிற்கும் அல்லதுபோகும் அஃதொழியவிரண்டுதன்மைப்பட்டாது. மலைக்கோட்டமில்லை, வாயுவுக்குநிலையிலையாதலாற் கூடாது அப்படியன்று. வண்டு களும் புட்களும்போலப் பறக்கைக்குச்சிறகு நிற்கைக்குக்காலும்போல வென்னில இரண்டுசெய்கையு மொருகாலத்தே வழங்கா. எ-ம். தன்மாத்தி பறக்கவுமோடவும், அதன்மாத்தி நிற்கவு முறங்கவுமென்னில், எப்பொருளும் எக்காலமும் விரோதியாய் ஒருகுண ப்படமாட்டாது. தாவரத்துக்குத்தன் மாத்திகாயங்கூடாது, சங்கமத்துக்கிரண்டுங் கூடுமென்னிற் சர்வத்துக்கு மொக்குமென்பதுகூடாது என்க. சங்கமங்கட் கொருக்காலத்தங் கூடாததானான் நித்தியத்துவமில்லையென்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

நீடுபாவபுண்ணியங்களா விரயவானகங், கூடுவோர்களின்னுநின்று கூட்டுவோர்களின்மைபி, லோடுமாகணைத்திறத்திலுற்றவா றுடைத்தியேல், வீடுமாகணைக்குநாடும் வில்லிபோலவேண்டுமே. (கூ)

(இ-ள்.) நீடுபாவபுண்ணியங்களா விரயவானகங் கூடுவோர்களின்னு நின்று கூட்டுவோர்களின்மையின். எ-து. ஆன்மாக்கள்செய்த புண்ணியபாவங்களை யறிந்து நின்றவற்றிலே செலுத்துவிப்போ னொருகர்த்தாவில்லையென்று நீ சொல்லின் மிக்கபாவங்களால் நரகங்களையு மிக்க புண்ணியங்களாற் சுவர்க்கங்களையும் பொருந்திநின் தறுபவிப்பாரில்லையாம்,—ஒடுமாகணைத்திறத்தி லுற்றவா றுடைத்தியேல். எ-து. விரைந்தசெலவையுடைய பெரியவம்பிலக்கிலே பட்டாற் போலச் செய்யப்பட்ட புண்ணியபாவங்கள் செய்தவனிட

த்தே விராயத்தானே சென்று பற்றுமென்று நீ சொல்லுகின்
ருயாயின், — விடுமாகணைக்குநாடும் வில்லிபோலவேண்டுமே.
எ-து. அப்படிவிடப்பட்ட பெரியகணைக்கு மிலக்கைநாடி
யெய்வானொருவில்லிபோலவேண்டுமாதலா லான்மாக்கள்
செய்தகன்மங்களை யறுபவிக்கும்படி கூட்டுவா னொருகர்த்தா
வேண்டும். எ-று. கூட்டுவோருமின்றென உம்மைதொக்
கது. விடுமாகணை விகாரம்.

இச்செய்யுள் நரகசுவர்க்கம் கர்த்தாவில்லையென்பதனை
மறுத்துக் கூறிற்று. (க)

அளவிடற் கரிதாகிய புண்ணியபாவங்கட்கிடாக நரக
சொர்க்கபலன்களைக் கர்த்தாவின்றி யான்மாக்களடைவரென்
னில் கன்மம் ஜடமாதலா லறிந்து கூடமாட்டாது. ஆன்மாக்க
ளின்னகன்மஞ் செய்தோம் நமக்கின்னது புசிப்பென்றறிய
மாட்டா. எ-ம். தான்செய்தபயிரைத் தானறுத்துண்ணுமா
போலத்தான்செய்தகன்மமுந்தானே யறுபவிப்பென்னில்,
ஜன்மாந்திரகன்மந் தானறியான், நமக்கிப்போது தீமைவரு
மென்றறிந்துவிட்டு நீங்கவுமறியான், ஆதலாலவையறிந்து
கன்மமுள்ளன வறுபவிப்பித்துமுத்திப் பிராரத்தாக்குவா
னொருகர்த்தாவுண்டெனக் கொள்க. “சகடமே தருமாதருமம்
பலஞ்செய்கடனீண் — பற்றில்லைக்காண்” என்பதுமறிக என்
றார் ஞானப்பிரகாசர்.

ஏனதொன்றுபுற்கலத்தி னெய்துமென்னினாசமே,
காணலாகுமக்கடங்கழிந்த தன்மைபில்லவை, பூண
வேணுமேலுறும்பொருத்த மின்மையொன்றினின்,
மாணவேயனுப்பொருணி கண்டவாதிவைத்ததே,

(இ-ள்) ஏணதொன்று புற்கலத்தினெய்து மென்னின். எ-து. நீகூறிய புற்கலப்பொருளாகிய கல்லுமிரும்புமரமுமோரறிவை யுடைத்தென்று நீகூறின்,—நாசமேகாணலாகுமக்கடங்கழிந்ததன்மையிலவைய. எ-து. ஓரறிவையுடைய வெல்லாந்தாமே கெடுதல்காணலாகும். அக்கல் விரும்புகடாமே வடிவுகெடுமுறைமை காண்டலில்லை. அஃதன்றியும்,—பூணவேணுமேலும் பொருத்தமின்மை. எ-து. பொருந்தவோரறிவுண்டாயிற் கல்லிரும்பு மேல் நரகசொர்க்கம் பொருந்தவேண்டும் அது பொருந்தாமையுங் காணலாகும்,—ஒன்றினின் பாண வேயனுப்பொருணிகண்டவாதி வைத்ததே. எ-து. ஒன்றினுமோரறிவுடைத்தென்று சொல்லப்படாத கல்லிரும்புக ளனுப்பொருளாகமாட்சிமைப்படவைத்து நிகண்டவாதிநீசொன்றாய் இதனைவேறுசொல்வாரில்லை. எ-து. காணலாகுமென்பதை யிரண்டிடத்தினுங் கூட்டுக. பொருத்தமும் என்னுமும்மை தொக்கின்றது. மாணவே. எ-து. இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

இச்செய்யுள் கல்லிரும்புகளனுப் பொருளென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. ஏணதொன்று-பற்றினால்வலியுள்ளது. ௧)

ஏணதொன்று. எ-து. வலியுடைத்தாகிய நிலவணுவொன்றினாலும் நீரணுவொன்றினாலும் தீயணுவொன்றினாலும் வாயுவணுவொன்றினாலும், — புற்கலத்தினெய்தும். எ-து. முறையே நிலமுதலிய புற்கலமுங் கடல்முதலிய புற்கலமுந் தீபமுதலிய புற்கலமும் சண்டமாருதமுதலிய புற்கலமுமாய்த் தாமேதோன்றும்,—என்னில். எ-து. என்று சொல்லுவையாகில், — அக்கடங்கழிந்ததன்மையில் நாசமேகாணலாகும். எ-து. அந்தநிலப்புற்கலத்தின் பேதமாகிய சூடமுடைந்த முறைமையா லதன்காரணமாகிய நிலவனுக்கு மறித்

தியத்தைக் காணலாகும், ஆதலால் அணுநித்தியமென்பது கூடாது, அன்றிநிஷமுதலிய காலணுவங்கூடி ஒருருபமாமென்னில், — ஏனோர்நாலவை யொன்றினிற் பூணவும் பொருத்தமின்மை. எ-து. வலியுடைய நிலவணுமுதல் நான்காகிய அந்தவணுக்க ளொன்றுக்கொன்று பகையாதலால் ஒரு ரூபத்திற் பொருந்துதற்கேற்கும் பொருத்தமில்லை, ஆதலால்வாறு கூடமட்டா. அதுவுமன்றி, — அணுப்பொருள்மாண நியாயவாதிவைத்ததே. எ-து. அணுத்தானே பரிணமிக்குமென்றது உன்கொள்கையன்று மாட்சிமைப்பட்ட நியாயவாதியான அமணரில் ஆசீவகன்கொண்ட கொள்கையாம். எ-று, எனவே உனக்கதைத் தேர்ந்தறியு மறிவில்லை என்பதாயிற்று. புந்கலத்தும் என்புழி. அத்தும் இன்னும் அல்வழிக் கண்வந்தன. என்றார் ஒருரையாசிரியர். இதனில் பூணவே ணுமேலும். எ-னை. பூணவேனோர் நாலும். எ-ம். நீகண்டவாதிவைத்ததே எ-னை. நியாயவாதிவைத்ததே. எ-ம். கூறியது உம் விசேஷப் பொருளுரைத்திருப்பது உம் காண்க. ஞானப்பிரகாசர், இந்தப்புந்கலம் சூக்குமம், சூக்குமசூக்குமம், சூக்குமதுலம், துலம், துலசூக்குமம், துலதுலமெனவாறுவகைப்பட்டிருக்குமென்றாய். அவைதாம் கன்மாவரண தியுமாதியாகி நிற்கின்றகந்தமும், ஞானாவரணி கன்மகந்தமும், ஆஹாராவரணிஸ்தோ கன்மகந்தமும், ஸ்வரணதிந்திரிய சரசமனசாயகந்தமும், தமஸ்சாயாத்பவாயுப் பிரத்தியதிகந்தமும், அவஸ்த விஷயரைவகரண பூதலாதி கந்தமும் என்றாய் அவையெல்லாங்கூட்டி யுருபாரூபமென்னுமல் “பஞ்சாஸ்திமயம்” என்றளவிட்டுச் சொல்லியதென்னை அன்றிச்சைவரைப்போலச் சேதனாசேதனமென்று பேசுகைக்

கத்தமன்றோ அறியாதவனையெனவும். “ஏண்ணுக்களென்ற யவயவத்தாலீழமுறுங், காணவற்றினித்தமிழைக்காண்” துன்றோதேயொன்றோடொன் ரெவ்வாமையானான்கு, மொன்றிய ருவாமெங்கனோது. எ-ம். அறிக. என்றார்.

ஆறுகாரியங்கண்மாற வேதவங்களாமெனின், மாறி வாணிகஞ்செயாதிருக்கவந்திடாதனம், ஈறிலாதவழி தென்னினென்கு முள்ள தூழதே, பேறுகாரியம்விடப் பிறப்பதில்லைபேசிலே. (கக)

(இ-ள்.) ஆறுகாரியங்கண்மாற வேதவங்களாமெனின். ஏ-து. அறுவகையுவர்ப்புக்களு நீங்க வேதவமாமென்று நீ கூறின், -மாறிவாணிகஞ் செயாதிருக்கவந்திடாதனம். எ-து. பொருள்களைப்பரிவர்த்தனைசெய்து வாணிகஞ்செய்யாதிருப்பப்பொருள்வந்தடையாது அதுபோல உவர்ப்புமாறியொரு தவஞ்செய்யாதிருந்தாற் றவம்வந்துகூடாது, -ஈறிலாதவழி தென்னி னென்குமுள்ளதூழதே. எ-து. கேடில்லாதமுன்னை வினைப்பயனாலே தவமுண்டாமென்றுசொல்லின் உவர்ப்பை க்கைவிடுதன்முதலாயினவுமுன்னைவினைப்பயனாமாதலால், -பேறுகாரியம் விடப்பிறப்பதில்லை பேசிலே எ-து. தவமாகியபேறு தவஞ்செய்தலாகிய காரியத்தை விட்டாலுண்டாகாது சொல்லுங்காலத்து. எ-று.

இச்செய்யுள் கந்த ரச ரூப பரிசு சத்த பரிணாமமாகிய வாறுவர்ப்புக்களையும் விடுதலே தவமென்பதனை மறுத்துத் தவவொழுக்கங்களினின்று தவஞ்செய்தாலல்லது ஆறுகாரியத்தை விடுதலினாலேயே தவஞ்சித்தியாதென்பது கூறிற்று.

ஆறுகாரியமாவது உழவு, தொழில், வரைவு, வாணிகம், சிணைப்பு, சிற்பம், என்பாருமுளர். (௧௧)

ஊழின் வலிதொட்டே யறுவகைத்தொழிலும் வருமெனக்கொள்க. மனோவாக்குக்காயத்தாற் செய்யப்பட்ட வெல்லாமுழ்தொட்டுவரும். இவைமூன்றையுமொழிந்துதவநிலைமையடைந்தவர்க்கல்லது பிறப்பறாதென்க. “அறுதொழிலுமில்லையசரங்களுக்கு முறுதிபெறமுத்தியுளதோ.” என்பது மறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர். ஆறுகாரியம். எ-து. உழவுமுதலிய ஆறுதொழிலென்பதிவர்கருத்தி. மற்றொருவரும் ஒரு பொருளைக்கொடுத்தொருபொருளை வாணிகத்தைச் செய்யாதிருந்தாற் பொருள்வாராது அதுபோல் தவவொழுக்கங்களைச் செய்யாதிருக்கத் தவம்சித்திக்கமாட்டாது. பொருள்வந்துசேர்தலு மூழென்னில் பொருளகளை யார்ஜிக்குமிடத்தும் தவஞ்செய்யுமிடத்து மற்றி-த்துங் காரணமாயுள்ள துழாதலால், உழவுமுதலிய தொழில்களை விடுதலாற் பந்தநிவர்த்தியில்லை. என்றார்.

உடல்வருந்தல்மாதவங்க ஞாறுதியென்றுரைத்திடிற், படவருந்துநோயினோர்கள் படர்வர்பொன்னெயிலெனாய், திடவருந்தவின்பமிச்சை செய்தல் செய்தல் செய்தியேற், கெடவரிந்திடாயுனாகேடிலின்பமுன்னியே. (௧௨)

(இ-ள்.) உடல்வருந்தல் மாதவங்களுறுதியென்றுரைத்திடிற். எ-து. சரீரம்வருந்துதலே பெரியதவத்திற்குறுதியென்று நீசொல்லின்,—படவருந்துநோயினோர்கள் படர்வர்பொன்னெயிலெனாய். எ-து. துக்கமாகவுடல்வருந்தச்

சரீரவிற்பத்துக்கு மாறுபாடுசெய்தலைச் செய்வதுவே கேட்கு
லாதமோகூத்தின் செய்தியென் றமையான் நோயினுண்
மனோதுக்கிகளாய் மெலிவோர் பொன்னெயில்வட்டஞ் சேர்
வரென்று நீ சொல்லாய்,—திடவருந்தவின் பமிச்சை செய்
தல் செய்தல் செய்தியேல். எ-து. முத்தியின் பத்தையாசை
செய்தல் சரீரம் வருந்தச்செய்தற்றன்மையே மென்னின்,—
கெடவரிந்திடாயுளுசி கேடிலின்ப முன்னியே. எ-து. அந்த
முத்தியின்பத்தைக்கருதியுன் முக்கையறுத்திடுவாயாக. எ-து,
திடம் திடவெனநின்றது. வருந்த. எ-து. உடல்வருந்த வெ
ன்பதாயிற்று.

இச்செய்யுள் சரீரம்வருந்ததல் மோகூடமென்பதனை மறு
த்துக்கூறிற்று. செய்தி தனமை. (கஉ)

உடல்வருந்தல். எ-து. தலையைப்பறித்தும் சிவயிலினி
ன்றும் அக்நியினுலே காயப்பட்ட சிலையி ற்கிடந்தும் இவைமு
தலான வற்றால் சரீரம்வருந்தல். எ-ம். சரீரவருத்தமே
பலமாகாது பத்தியும் ஞானமும் ஆசையறுதியுமே மேலான
நன்மையைத்தரும்; பத்தியுஞ் சர்வாதுக்கிரகனாய்ச் சேதனாசே
தன பாரிதனான சிவனுடைய சீபாத்ப்பற்றானேயாக வேண்
டும். சீவன்கள் போலக்கன்மபலத்தாற்றேவபலமுதலானவை
பெற்ற பிராணிகள்மேற் பிரபத்தியாகாது. ஞானமவனரு
ளிச்செய்த சைவாகமப்படியே யாகவேண்டும். ஆதலாலுடல்
வருத்தமும் அவனைநோற்கின்ற பலமாவதெனக்கொள்க. என்
றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர் கெடவரிந்திடாய். எ-னை.
கெடவருந்திடாயுளுவி என்று பாடமோதி உன்னுயிர் கெடும்
படிச்சூ வருத்தத்தைச் செய்துகொள்வாய். என்னுயுரைத்
தனர். கெடவருந்திடாயுளுசில். என்றும் பாடம்.

பூர்வகன்மமற்றிடப்புசித்தபின்புபொன்னெயி, னேர்வதென்னிலக்கன்மத்து நிச்சயமிலாமைபிற, றீர்வதின்மைதீரின்வாயில்சேர்வதின்மைதெண்கட, னீர்வறந்தபின்பு பூணீமீனருந்தநின்றதே. (கங)

(இ-ள்.) பூர்வகன்மமற்றிடப் புசித்தபின்பு பொன்னெயினைர்வதென்னின். எ-து. முன்ஜநநங்களிலுள்ள கருமந்தொலைய விந்தஜநநத்திலேபுசித்தாற் பொன்னெயில் வட்டத்தைச் சென்று பொருந்துமென்று நீசொல்லின்,—அக்கன்மத்து நிச்சயமிலாமையிற்றீர்வதின்மை. எ-து. அக்கன்மத்துக்களவின்மையால் நியமிக்க வறிவதில்லையாய்ப் புசித்துத் தொலைபாதுமாம்,—தீரின் வாயில்சேர்வதின்மை. 'எ-து. கன்மம் புசித்துத் தொலைவுபெற்று லிந்திரியங்களுடன் சத்தாதி கூடுவதின்மையாம். அவை கூடாதொழிபவே மோக்ஷவுபாயமான தவஞ்செய்தலு மில்லையாம். ஆதலாற் கன்மத்தைத் தொலையப்புசித்துப் பொன்னெயில்வட்டத்தை யடைவோமென்று நீகருதியிருத்தல்,—தெண்கடனீர்வறந்தபின்பு பூணீமீனருந்தநின்றதே. எ-து. பூணீ தெளிந்த சமுத்திரத்து நீர்வற்றினவாறே மீன்றின்னக்கடவோமென்றுகருதி யதுவற்றுமளவும் பார்த்திருந்ததன்மைக்கொக்கும். எ-று. ஏகாரம் தேற்றம். தெண்கடலென்றற் கன்மமளவில்லையென்பது கருத்து.

இச்செய்யுள் கன்மந்தொலையப் புசித்துவிட்டால் மோக்ஷமடையலாமென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. (கங)

நிகண்டவாதிகூறுமுத்தி இகலமோக்ஷமென்றுஞ் சகல மோக்ஷமென்றும் இருவகைப்படும். அவற்றுள் இகலமோக்ஷ ம்பந்தமாதலால் ஈண்டுநிராகரித்தது சகலமோக்ஷத்தை யெ னக்கொள்க. இவற்றினியயல்புக்களெல்லாம் விரிவுரையிற் காண்க. என்றாரோருரையாசிரியர்.

கூறுகூவன்மன்னுமக்குடங் குறித்துநீள்கரை, யேற லுற்றதன்மைநீ யொருத்தரின்றியேறுதல், வேறொ ருத்தனக்குடத்தை மீதுநின்றெடுக்கவே, யேறலுற் றதன்மைபிற சிவன்றிறத்துநின்றிடே. (கசு)

(இ-ள்.) கூறுகூவன்மன்னுமக் குடங்குறித்து நீள்கரை யேறலுற்றதன்மைநீயொருத்தரின்றியேறுதல். எ-து. சொல் லப்பட்டகணற்றினுட் கிடக்குங் குடங் கரையைநோக்கித் தானேயேறினாற்போலும் ஒருகர்த்தாவின்றிப் பொன்னெயில் வட்டத்தை நீசேர்குவமென்னுந்தன்மை, — வேறொருத்தனக் குடத்தை மீதுநின்றெடுக்கவே யேறலுற்றதன்மையிற்சிவன் றிறத்துநின்றிடே. எ-து. ஒருத்த னந்தக்கணற்றிற் கிடந்தகு டத்தைமேலேநின்றெடுக்கவக்குடங்கரையேறியதன்மையொ க்கக் கர்த்தாநின்று கன்மத்தைத் தொலைவித்து மேலாகியவீடு பேற்றைக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிக்கொடுப்பான் சிவ னேயாகையா லந்தச்சிவனையே தெய்வமாகக்கொண்டு அவ னருளியவேதாகடங்களின் றிறமாகிய சரியைகிரியாயோக ஞானங்களிலே நீயுநிற்பாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் கர்த்தாகூட்டாமன் மோக்ஷங்கூடாதென் பது கூறிற்று.

அருகனென்னுஞ் செய்யுண்முத விச்செய்யுட்காறும் பதி
னாஞ் திருவிருத்தம் நிகண்டவாதிமதத்தை மறுத்துக் கூறி
ற்று. (கச)

இதனால் அகர்த்திருவாதம் நிஷ்பலமென்பது கருத்தி என்
றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவர் காலமாகாசமிரண்டிற்கு
மவன்கூறுமிலக்கண முடன்பாடாதலாலும் பசுவுக்குப்பெத்
ததிசையிலக்கணஞ் சிறிதொத்தலானும் அந்தமுன்றினையு மறு
த்திலர் என்றார்.

நிகண்டவாதி மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—கசுங்.

ஆசீ வ க ன் ம த ம்.

என்னுயிரதற்குப்போல வெவர்க்குமொத்திருப்ப
னென்று, தன்னுயிர்வருந்தத் தானுந்தலைபினைப்பரித்
துப்பார்மேன், மன்னுயிரெவற்றினுக்கும்வருந்தவே
யறங்கன்சொல்லு, மன்னதோர் வாய்மையாசீவக
னமணர்களிற்கூறும். (க)

(இ-ள்.) என்னுயிரதற்குப்போல வெவர்க்கு மொத்தி
ருப்பனென்று. எ-து. எனதான்மாவுக்கு யான்கிருபை செய்
யத் தன்மைபோல வெல்லாவான்மாக்களுக்கும் யான்கிருபை
யொத்திருப்பனென்றுசொல்லின், — தன்னுயிர் வருந்தத்தா
னுந் தலையினைப்பரித்த. எ-து. தன்னுடையவான்மாவருத்

தப்படத்தன். 'தலைமயிரைப்பறித்து,—பார்மேன் மன்னுயி
ரேவற்றினுக்கும் வருந்தவேயறங்கள்சொல்லு மன்னதோர்
வாய்மையாசீவக னமணர்களிற்கூறும். எ-து. உலகின்கணி
லைபெற்ற வான்மாக்களெல்லாவற்றினுக்கும் வருத்தமுறுவ
துவே யறங்களுரகச் சொல்லுமென்னுந் தன்மையாகிய சொ
ல்லை யமணரிருவகையரி லாசீவகன்சொல்லும். எ-று. ஓர்
அசை. தலையினைப்பறித்தென்றது ஆகுபெயர், கிளையுமுதலு
மயங்கும்.

மேலாசீவகன்மதங்கூறுவா ரதனுளிச்செய்யுளா சீவகன்
தியல்பு கூறிற்று. (க)

திகம்பரமொப்பினு மநேகாந்தவாதிகளாகிய நிக்கிராந்
தரல்லாத வாசீவகனென்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

வரம்பிலாவறிவ்னாதிவைத்தநூற்பொருள்கடாழு, நிர
ம்பவேயனுக்களைந்து நிலம்புனற்கால்சீவன், பரந்தி
வைநின்றபான்மை பாரதுகடினஞ்சீதம், தரும்புனல்
சுடுந்தீவாயுச்சலித்திடு முயிர்போதத்தாம். (உ)

(இ-ள்.) வரம்பிலாவறிவனாதி வைத்தநூற்பொருள்க
டாழு நிரம்பவேயனுக்களைந்து. எ-து. அநந்தஞானாகிய
வருகபரமனாதியிலேயுண்டாக்கப்பட்டதூலின் பொருடானும்
பூரணமாக வான்மாக்களைந்தென்று கூறும். அவையாவன,—
நிலம்புனற் கால்சீவன். எ-து. பிருதிவி, ஆப்பு, தேயு, வாயு,
ஆன்மா,—பரந்திவைநின்ற பான்மை பாரதுகடினஞ் சீதம்
தரும் புனல்சுடுந்தீ வாயுச்சலித்திடு முயிர்போதத்தாம்.
எ-து. அவ்வான்மாக்களைந்தும் விரிந்தநின்ற முறைமை

சொல்லிற் பிருதிவிகடினமாம், அப்பு சைத்தியமாம், அக்கிரியுஷ்ணமாம், வாயுசலநமாம், ஆன்மாபோதத்தையுடைத்தாம். எ-று. ஈற்றில் தூல் கூறுமென வொருசொல் வருவித்துரைக்க. ஆமென்பதனை ஐந்தினோடுங் கூட்டுக.

இச்செய்யுளாசீவகன்மதமாகிய வணுக்களைந்தின் பெயருங்குணமுங் கூறிற்று. (உ)

வரம்பிலாவறிவனாதி வைத்ததூற்பொருள்கடாமு நிரம்பவேயணுக்களைந்து. எ-ரு. அளவிலாதவறிவினையுடைய மற்கலியென்பா நெமக்காப்தன், அவனருளிச்செய்த வொன்பது கீழிர் என்பதெமக்கு தூல், அந்தூல்களிற் சொல்லப்பட்டவதிருக்குமமாகிய வணுக்கள் நிலநீர்தீக்கால் உயிர் என்னுமைந்து. எ-ம். இப்பொருளைந்து முடனுள்ளன கெடா இல்லதுதோன்றாது. ஆழ்தல் மிதத்தல் பொருணிகழ்ச்சியெனச் சொல்லுவன். இதற்கவனுரை “என்றலுமற்கலிதானெயின்ற யினியொன்பது வாங்கதிர்நூலியாமுடையன், மன்பொருணுண் பொருணந்தியல்பா யவையின்ப நிகழ்ச்சியங் காட்படெனச்சொல்ல” “உரையாலிறைவன் னுண்ணுக மிலனாய்த், திரையானரையான் நெரிவிலுருவம், வனாயாம் வகை வாளிடும் வில்லனையன், புரையாவறிவிற் புகழ்பூரணனே.” என்பதறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

பார்புனல்பரக்குங்கீழ்மேற் படர்ந்திடுந்தேயுவாயுச், சேர்வதுவிலங்கினுள்ள மவற்றொடுஞ்சேரும் வேறு, சார்வதுபெற்றபோது சார்ந்தவப்பொருளின் தன்மை, நேர்வதுமாகிறிற்கு மிதுபொருணிகழ்த்துமாதே. (ங)

(இ-ள்.) பார்புனல்பரக்குங்கீழ். எ-து. பிருதிவியு மப் புங்கீழே விரிவையுடைத்தாநிற்கும்,—மேற்படர்ந்திடுந் தேயு வாயு. எ-து. தேயுவும் வாயுவு மேலேவிரிவையுடைத்தாய் நிற்கும்,—சேர்வது விலங்கிலுள்ள மவற்றொடுஞ் சேரும். எ-து. ஆன்மாவானது காயத்தோடுஞ்சேருஞ் சேர்வையை நீங்கினுற் பிருதிவி யப்புத் தேயு வாயுவுமாகிய நாலான்மாக் களோடுங் கூடிநிற்கும்,—வேறுசார்வது பெற்றபோது சார் ந்தவப்பொருளின் தன்மை நேர்வதுமாகிநிற்கும். எ-து. இவ ற்றை வேறுபடக் காயத்தைச் செறிவாகப் பெற்றவிடத்துக் காயத்தை விடமாகக்கொண்டு அதனது தன்மைதானாகப் பொ ருந்திவிற்கும்,—இது பொருணிகழ்த்துமாறே. எ-து. இது பஞ்சான்மாக்கள் செய்தியைச் சொல்லும்வழி எ-து.

இச்செய்யுள் பஞ்சான்மாக்களு நிற்கும்வழி கூறிற்று.

பார்புனல் பரக்குங்கீழ்மேற் படர்ந்திடுந்தேயுவாயுச் சேர்வது விலங்கியுள்ள மவற்றொடுசேரும். எ-கு. பார்பரக் கும், புனல் கீழ்படர்ந்திடும், தேயுமேல் வாயுவிலங்கிச்சேர் வது உள்ளமவற்றொடுசேரும். என அனுவதித்து, பூமிவிரியும் நீர்கீழ்நோக்கிச் செல்லும் தீமேனோக்கிச்செல்லும் வாயுகுறுக் கட்டோடும் உயிரான திவற்றொடுசேரும் என உரையுரைத்த னர் ஞானப்பிரகாசரும் மற்றோராசிரியரும். படர்ந்திடும் என்னுஞ்சொல் சிங்கநோக்காய்ப் புனல்கீழ்படர்ந்திடும் தேயு மேல் படர்ந்திடும் என நின்றது. இவைபொருளைப் பிரதிபா திக்கும் நவகதிருஞ்சொல்லப்பட்ட நிலவனுமுதலைந்து மூர்த்த திரவியங்களாம், அவற்றுளறிதலு மறிவித்தலு முதலாயின வுயிரின் பாலாம். நிலமுதல் நான்கின் பாலாயினவை “மொ ன்றின யொருவி” என்றபாட்டில் வருவதறிக.

உணர்தராவணுக்கணுக்கு மொன்றுகெட்டொன்ற
தாகா, புணர்தராவொன்றிற்புக்கொன் றுகிலும்பொ
ருந்திவாழு, மணைதராபுதியவந்திங் கழிதராபழைய
வான, விணைதராவொன்றொன்றுகி மாறுதலொன்று
மின்றே. (ச)

(இ-ள்.) உணர்தராவணுக்கணுக்கும். எ-து. ஜீவனை
யொழிந்த நான்கான்மாக்களு மொன்றையொன்றறியுந்தன்
மையல்லவாம்,—ஒன்று கெட்டொன்றதாகா. எ-து. அவ்வா
ன்மாக்கணுக்கு மோரொன்று கெட்டோரொன்றுமாகா,—
புணர்தராவொன்றிற்புக் கொன்று. எ-து. ஓரான்மாவினி
டத்திலே புக்கோரான்மாகுடி நில்லாது,—ஆகிலும் பொருந்தி
வாழும். எ-து. அப்படிக்கடாவாயினுங் காயமாமிடத்துப்
பொருந்தியுநிற்கும்,—அணைதராபுதியவந்திங்கு. எ-து. அவ்
வான்மாக்க ளநாதியிற் கூட்டமின்றி யிவ்விடத்துப் புதிதாக
வந்தகூடுவதுஞ் செய்யா,—அழிதாரபழையவான. எ-து.
பழையவான்மாத்தன்மைகழிதலு முண்டாகாது,—இணைதரா
வொணொன்றுகி. எ-து. அவ்வான்மாக்கள் கூடுமிடத்துச்
சேரக்கூடுவதொழிந்து ஓரொன்றாகக்கூடுவதுஞ் செய்யா,—
மாறுதலொன்றுமின்றே. எ-து. இவையிற்றின் செய்தியொ
ருக்காலு மொழிவதில்லை. எ-து.

இச்செய்யு ளான்மாவொழிந்த நாலுவகையணுக்களும்
வேறுபட்டு நிற்குமுறைமையு மறிவின்மையு மழிவின்மையுங்
கூறிற்று.

சூரியன் விளங்கும் பகற்காலத்திற் செவ்வாய் முதலிய கிரகங்கள் மறைந்தனபோலவு மிராக்காலத்துத் தோன்றுவன போலவுங் காணினு, மந்தக்கிரகங்கள் எக்காலத்து மொருதன் மையாயிருந்தாற்போல் வணுக்களுநர்ச் சூழ முற்பத்தியுமுடையனபோலக் காணிலு மவைநித்தியமேயாம். என்றார் ஞானப் பிரகாசரு மற்றோருராயாசிரியரும்.

கொண்டுமுன்விரித்தனீட்டல் குறுக்குதல்குவித்தலுன்ற, லுண்டுதின்றுலத்தன்மீட்ட லுடைத்திடலொன்றுமொண்ணு, விண்டுபின்புறம்பும்போரும் வேறுநின்றுள்ளுமேவும், பண்டுமின்றென்றுமெங்கும் பரந்தொருதன்மைப்பாலே. (௫)

(இ-ள்.) கொண்டுமுன்விரித்தனீட்டல் குறுக்குதல் குவித்தலுன்ற லுண்டுதின்றுலத்தன்மீட்ட லுடைத்திடலொன்றுமொண்ணு. எ-து. முன்கூறியவான்மாக்களை முன்னேயுண்டாக்கிக்கொண்டு பரப்புதலு மதனைவர்த்திப்பித்தலு மதனையெல்லையிலே குறுக்குதலுஞ் சேரவெடுக்குதலு மவையிற்றிலேயுற்று நின்றலு மதனையுண்டு தின்று கெடுத்தலு மீளவுண்டாக்குதலு மவையிற்றைப் பிளந்திடுதலுமென்னு மிவையிற்றிலுன்றுஞ் செய்யவொண்ணுது,—விண்டுபின்புறம்பும்போரும். எ-து. விரிந்தவண்டகோளகைக்கப்புறத்துமுண்டாம்,—வேறுநின்றுள்ளுமேவும். எ-து. அதற்குவேற்றமமைப்பட்டுருக்களுள்ளும் பொருந்தும்,—பண்டுமின்றென்றுமெங்கும் பரந்தொருதன்மைப்பாலே. எ-து. முற்காலத்து மிக்காலத்து மெக்காலத்து மெவ்விடத்து நிறைந் தொருதன்மைப்பகுதியாயிருக்கும். எ-து. விரிதல் பரப்புதல், அஃதாவது—

சிருஷ்டி. நீட்டல் வர்த்திப்பித்தல், அஃதாவது—திதி. குறுக் கல் ஒழிக்குதல், அஃதாவது—சங்காரம். குவித்தல் ஒன்றினுட் செறித்தல், அஃதாவது—சருவசங்காரம். ஊன்றல் உற்றுநிற் றல், அஃதாவது—முத்தியின்கட் சேறல். உண்டுதின்றுலத் தல் உண்டுதின்றுகெடுதல், தின்றபகுதியு முண்வாகலின் உண்டுதின்றென்று கூறிற்று. மீட்டல் மீளவிடுதல், அஃது உமிழ்தல். உடைத்திடல் சின்னப்படுதல், அஃதண்டங்களைக் கெடுத்தல்.

இச்செய்யு ளிவ்வணுக்களொருவரானியமிக்கப்பட்டதல் லவென்று கூறிற்று. (ரு)

கண்ணினிற்காணவொண்ணு சனித்தந்தக்கன்மத் தாலே, நண்ணிடுமுருக்களாகிநின்றபின் நரரோகாண் பார், விண்ணினிற்றேவர்காண்ப ரோரணுமிக்கநான் கா, யெண்ணியபொருள்களெல்லா மிசைவதென்றி யம்புமின்னே. (க)

(இ-ள்.) கண்ணினிற்காணவொண்ணு சனித்தந்தக்கன் மத்தாலே நண்ணிடுமுருக்களாகி. எ-து. முற்கூறியவனுக்க னேந்தினில் ஆன்மாவென்னுமணுப்பொருள் கண்ணிற்காணட ற்கரிதாகியக்கன்மத்தாலேஜநித் துருக்களாகப் பொருந்தி நின்றிடும்,—நின்றபின் நரரோகாண்பார். எ-து. அக்கன்ம வருவொடுநின்றபின் நரரோகாண்பார் கூடநின்றபின் யாவ ரேகாண்கிற்பார்,—விண்ணினிற் றேவர்காண்பார். எ-து. விண்ணாகிய பொன்னெயில்வட்டத்திற் றேவராகிய வருக பரமனே காணவல்லான்,—ஓரணுமிக்கநான்காயெண்ணிய பொருள்களெல்லா மிசைவதென்றி யம்புமின்னே. எ-து. ஆன்

மவனுவுவன்றுத் தன்னையொழிந்த ஊனுக்கனான்குமா யெண்ணப்பட்ட வருக்களெல்லாவற்றுள்ளு மிப்படிச்சென்றுபொருந்தும் என்றுகண்டதூல்சொல்லும். எ-து. நான்காயென்பதனை நான்குமாயென வும்மைவிரிக்க.

இச்செய்யுளனுக்களைந்தி னுன்மவனுவினியல்பு கூறிற்று. நாரோகாண்பார் உருவங்கள் கொண்டுநின்றால், நாராற்காணலரிது. விண்ணிற்றேவர்காண்பார் சுவர்கத்திலுள்ள தேவர்காண்பாரோ, அணுவேமிக்கநான்காக நிலவனுமுதலாக வெண்ணப்பட்டாநிற்கிற பொருள்களெல்லாம் பொருந்துவதிப்படிக்கேபொருந்துமென்றவாறு. இவை பொருளைந்தி னிலைமையெனக்கொள்க. நான்காவெண்ணியபொருள் நிலநீர் தீ வளி. (சு)

“கண்ணினுற்காணப்பட்டாவவைகளாக்கையென, வண்ணுமறம்பாவத்தினால்.” “நார்காண்பாராக்கையினைக் காணாந்நான்குந், சுரர்காண்பரென்றேதுணி.” இவை பொருளைந்தினிலைமையென்பதுமறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர். இயம்பும். எ-து. ஒன்பது கதிரென்னு தூல்சொல்லும். எ-ம். அண்ணினிற்காணவொண்ணு எனவே அருவமென்றாயிற்று. நின்றபின். எ-து பின்னீற்றுவினையெச்சம். மிக்க. எ-து. ஒழிந்தவென்னும்பொருட்டு எ-ம். கூறினர் மற்றோருரையாகிரியர்.

ஒன்றினையொருவிமூன்றங் குற்றிடைவிரண்டுவிட்டு, நின்றிடை திரண்டுங்கூடு நெறிநிலநான்குநீர்மூன், நின்றிரண்டழல்காலொன்றா யிசைந்திடும்பூமியிவ்வா, நென்றுநீர்தீகாலாகி யீண்டிவதென்றியம்பும். (எ)

(இ-ள்.) ஒன்றினையொருவிமூன்றன் குற்றிடை. எ-து. ஆன்மாவொழிந்து நிலனாதியான வணுக்கண்குந் தம்மிற் கூடுமிடத்து ஓரணுவைவிட்டு மூன்றணுத்தம்மிற்கூடி நில் லா,—இரண்டிவிட்டு நின்றிடைதிரண்டு. எ-து. இரண்டணு விட்டு இரண்டணுக்கூடா (எனவே கூடுமிடத் திவை நான்குங்கூடி நிற்குமென்பதுகருத்து)—கூடுநெறி. எ-து. இவைநான்குந் தம்மிற் கூடிநிற்குமென்று சொல்லுமுறைமை யாவ தெங்ஙனமென்னில்,—நிலநான்கு நீர்மூன் நின்றிரண் டமூல் காலொன்றாயிசைந்திடும். எ-து. பிருதுவியில் கந்த ரசரூபபரிச நான்கும், அப்புவிற் ரசரூபபரிசமூன்றும், அக்கி நியில் ரூபபரிசமிரண்டும், வாயுவிற் பரிசமொன்றுமாகிய குண ங்கள் பொருந்தியிருக்கும்,—பூமியிவ்வாறென்று நீர் தீகா லாகி யீண்டுவதென்றியம்பும். எ-து. இந்த முறைமையிலே பிருதிவி யப்புத் தேயு வாயுவென்றுகூறு மணுக்களின் குணங் கள் கூடிநிற்குமென்று சொல்லு நூல்கள். எ-து.

இச்செய்யுளணுக்கள் நான்கின்குணங்களே யுருக்களிற் கூடிநிற்குமென்பது கூறிற்று. (எ)

வெண்மைநன்பொன்மைசெம்மை நீல்கழிவெண்மை பச்சை, யுண்மையிவ்வாறினுள்ளுங் கழிவெண்மை யோங்குவீட்டின், வண்மையதாகச்சேருமற்றிவையு ருவம்பற்றி, யுண்மையவ்வொட்டுத்தீட்டுக் கலப்பினி லுணருமென்றான். (அ)

(இ-ள்.) வெண்மை நன்பொன்மை செம்மை நீல் கழி வெண்மை பச்சை யுண்மையிவ்வாறினுள்ளும். எ-து. வெண் மையுநன்றாகிய பொன்மையுஞ் சிவப்பு நீலமு மிக்கவெண்

மையும் புச்சையுமாகிய வாறுவன்னமுள, இவ்வாறு வன்னத் தினுள்ளும்,—கழிவெண்மையோங்குவீட்டின் வண்மையதாகச் சேரும். எ-து. மிக்கவெண்மையென்று கூறியவன்னமே பெரிய பொன்னெயில் வட்டத்திக்குச் சிறப்புடைத்தான வன்னமாகச் சேரும்,—மற்றிவையுருவம்பற்றி. எ-து. ஒழிந்த பொன்மை வெண்மை சிவப்பு நீலம் புச்சை யென்னுழைந்து வன்னமு மற்றையணுக்கணுன்கினுன வடிவுகளைக்கூடிநிற்க,— உண்மையவ்வொட்டுத் தீட்டுக்கலப்பினி லுணருமென்றான். எ-து. அந்த வான்மாவான திவ்வுருக்களைப்பற்றுதல் இழிதல் கூடுதலிவையிற்றாலறியுமென்றான். எ-து. உண்மையென்ற தான்மாவுக்காகு பெயர். அவ் என்ற தகராச்சட்டு, அவ்வுண்மையெனக்கூட்டுக. இன் ஐந்தனுருபு, ஏதுப்பொருண்மைக் கண்வந்தது.

இச்செய்யுள் வன்னமாறென்பது உமவற்றுள் வீட்டுலகைப்பற்றி நிற்கும்வன்ன மின்னதென்பது உமுருக்களைப்பற்றி நிற்கும் வன்னமின்னதென்பது உங் கூறிற்று. (அ)

“ஒட்டுத் தீட்டுக்கலப்பினோரு முயிர்தானிவற்றை, பட்டுப்பொழுதுடலின்பால்.” என்றான் பா ஒட்டுத் தீட்டுக்கலப்பாலறியுமென்பதுங்காண்க என்றார் ஞானப்பிரகாசர். கழிவெண்மையோங்கும் வீட்டின்வண்மையதாகச் சேரும். எ-து. மிகுந்த வெள்ளைநிறமானது உயர்ந்த மோகூத்தின் குணமாகப் பொருந்தும்,—மற்றிவையுருவம்பற்றி யுண்மையில். எ-து மற்றவைந்து நிறங்களும் வடிவுகளைப்பற்றி யிருத்தலாவது பெத்தமாம். மோகூத்தையு முருவப்பொருள்களையுமுயிரானது,—ஒட்டுத் தீட்டுக்கலப்பினி லுணருமென்றான். எ-து.

தூலைக்கேட்டனானும் விடயங்களைத் தீண்டலானு மிந்திரியங் களைக்கலத்தலானு மறியுமென் றருகன்சொன்னான். எ-று. கழிவெண்ணையறிவது மோகநமெனவே யொழிந்தவைந்து நிறப்பொருளையு மறிவது பெத்தமென்க. ஒட்டுத்தீட்டுக்கலப் பினில். எ-கு. முன்சொளத்திராந்திகன், மதத்தில் “போத முண்ணியிருக்கு.” என்னுஞ் செய்யுளிற் கூறியவாதேகொ ள்க என்றுங் கூறினர் மற்றேருரை யாசிரியர்.

பேறிழவிடையூறின் பம்பிரிவிலா திருக்கைமற் றும், வேறொருநாட்டிற்சேறல்வினைந்திடுமூப்புச்சா தல், கூறியவெட்டுமுன்னேகருவினுட்கொண்டதா குந், தேறியவூழிற்பட்டுச்செல்வதிவ்வுலகமென்றான்.

(இ-ள்.) பேறிழவிடையூறின் பம் பிரிவிலாதிருக்கை மற் றும் வேறொருநாட்டிற்சேறல் வினைந்திடு மூப்புச்சாதல் கூறி யவெட்டு முன்னே கருவினுட்கொண்டதாகும். எ-து. வறு மை செல்வமுதலிய கூடுதலு மவைநீங்குதலுந் துக்கமுறுத லுஞ் சுகமுறுதலு முடலொடு நீங்காமையும் வேற்றுநாட்டுச் சேறலும் விருத்தாவத்தையு மாணமுமென்று சொல்லப்ப ட்ட வெட்டு முற்பிறப்பின் வினையினுள்ளவாய்க் கர்ப்பகோள கையிலே கைக்கொள்ளப்பட்டுள்ளவாம்,-தேறிய வூழிற்பட் டிச் செல்வதிவ்வுலகமென்றான். எ-து. ஆதலாற் றெறிந்து தெளியப்பட்ட முற்பிறப்பிற் செய்த வினையிலககப்பட்டு இம் முறைமையிலே நடந்து செல்வதிவ்வுலகமென்றான். எ-று.

இச்செய்யுள் ஊழ்வினைப்பயனெட்டுவகையாகக் கருவி லேவந்து பொருந்துமென்பது உ மவ்ஊழ்வினைப்பயனிலகப் பட்டுச் செல்வதே யுலகமுறைமையென்பது உங் கூறிற்று.(சு)

பேறிழவின் பம் பிணி மூப்புச் சாக்காடென் றுருகநிக்
கிராந்தவாதிகொண்டான் அவனிற் பேதித்தவ னெட்டாகக்
கொண்டான் என்றார் ஞானப்பிரகாசர். பேழிழவு. எ-கு.
பேறு. எ-து. செல்வமுதவிய 'பொருள்களைப்பெறுதலும்,—
இழவு. எ-து. பெற்றபொருளைப் பிழைத்தலும். எ-ம். பிறிவி
லாதிருக்கை. எ-து. பிரியாம லொருதேசத்திலிருத்தலும்,
எ-ம். தெளிவுப்பொருள் கூறின ரோருரையாசிரியர். உல
கம் ஆகுபெயர். உலகமென்னுஞ் சொல்நோக்கிச் செல்வதென
முடிந்தது.

புண்ணியபாவமென்னு மிரண்டினும்பொருந்தவை
த்தே, யெண்ணியவிவற்றினோடு மேழெனவெங்க
ளோடு, நண்ணியவொருவன்கூறு ஞானமில்வாற
தென்று, கண்ணியகருத்தினோர்கள் கதியினைக்காண்ப
ரென்றான். (கரு)

(இ-ள்.) புண்ணியபாவமென்னு மிரண்டினும் பொருந்
தவைத்தே யெண்ணியவிவற்றினோடு மேழென. எ-து. புண்
ணியபாவமென்னு மிரண்டினோடு மணுக்களைந்தையுங் கூட
வைத்திவற்றினோடு மேழெனவெண்ணி,—எங்களோடு நண்
ணியவொருவன்கூறு ஞானமில்வாறதென்று கண்ணியகருத்
தினோர்கள் கதியினைக்காண்பரென்றான். எ-து. எங்கள் சம
யத்தினோடு சிபாருந்திக் கர்த்தாவான வொப்பற்றவருகபரம
னருளிய ஞானமித்தன்மைத்தென் றதனைக்கூடக் கருதுங்கரு
த்தை யுடையவர்களே நற்கதியாகிய பொன்னெயில் வட்டத்
தைக் காணலுறுவார். எ-து. ஏழென வொருவன் கூறுமெ
ன்க. ஊழென்பதனை ஏழாம் வேற்றுமையாக்கியுரைப்பினும
மையும். எண்ணிய என்பது வினையெச்சம்.

இச்செய்யுளனுக்களைத்தினுடன் புண்ணியபாவத்தையுங்
கூட்டி ஏழென்பதே தூன்முடிவென்று முத்திமுடிவென்றுங்
கூறிற்று.

என்னுயிரென்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுட் காறுஞ்
செய்யுள்பத்தினும் ஆசீவகன்மதங்கூறிற்று. ஞானமிக்வாறு
எ-து. ஞானமிக்வாறதென்றும் பாடம். (கௌ)

எங்குளோடே நண்ணியவொருவன் கூறும். எ-து. யா
னுநிகண்டவாதிபுமாகிய வெம்மோடுபொருந்திய வறுவாதி
யொருவன் சொல்லுவான். அன்றியும்,—ஞாலமிக்வாறதெ
ன்று கண்ணியகருத்தினோர்கள் கதியினைக்காண் பரென்றான்.
எ-து. பூமி யிந்தவேழனுவாயிருக்கு முறைமையதென்றெண்
ணிய வறிவினையுடையோர்கள் மோகூத்தை யறிவார்கள்
என்று சொன்னான் என்றுரையுரைத்தனர் ஒருரையாகிரியர்.
அறுவாதி கூடமணி லொருவனென்பதை நிகண்டவாதிமதத்
தில் முதலாவது செய்யுளுக்குக் கூறிய விசேடக் குறிப்பிற்
காண்க.

ஆசீவகன் மதம் முற்றிற்று.
பாயிர முட்பட செய்யுள்—கௌ.

ஆசீவகன் மதமறுதலை.

வாராநெறிவீடானபின் மண்மேலவன்வந்து, தாரா
மைபினூலானது தானேவுளதின்றாஞ், சேராமையி
லனுவானவையென்தும் மொருதேயத், தோராநொ
ருகாலத்தினிலொன்ற முணர்வின்றும். (க)

(இ-ள்.) வாராநெறிகீடு. எ-து. மோக்ஷமென்று கூறப் பட்டது. மீண்டுகரையமெடுத்துவாராவழியாம், — ஆனபின். எ-து. அப்படியானவிடத்து கீடுபெற்றவன் பூமியிடத்துவாரான், —மண்மேலவன்வந்து தாராமையினாலானது தானே ஐளதின்றும். எ-து. கீட்டுலகத்திருந்தவருகபரமன் பூமியிடத்திவந்து நூறருமுறைமையில்லையான்கயால், நூலானது தானுண்டாம் வழியில்லையாம், —சேராமையிலணுவானவையைந்தும் மொருதேயத்து. எ-து. ஒப்பற்றதேசமாகிய பொன்னெயில்வட்டத்தி லைவகையணுவஞ் சேராவாகையால் சரீரியாந்தன்மையில்லையாகும். அதனால், —ஒரானொருகாலத்தினிவ். எ-து. ஒன்றையுமொருகாலத்தில் விசாரிக்கமாட்டா னும், —ஒன்றாமுணர்வின்றும். எ-து. அஃதன்றியுங் கீழான வணுக்களிரணடின் செய்தியை யறியவுமாட்டான். ஆகையாலணுக்களெல்லாவற்றையுங் கூட்டியொன்றாகவு முணருமுணர்வையுமுடையனல்லன். எ-து. பின் என்றதேழாம் வேற்றுமையிடப்பொருள். ஒகாரந்தெரிநிலை. உணர்வுமின்றும் என வும்மைவிரிகக.

ஆகீவகன் மதததை மறுப்பானெடுத்துக்கொண்டா ரதனுளிச்செய்யுள் பொன்னெயில்வட்டத் தைவகையணுவஞ் சேராவாகையாலவ்வருகபரமன் சரீரியாய் நூல்சொல்லுந்தன்மைபிலனென்று மறுத்துக் கூறிற்று. (க)

அவன் ருன்பேசாமற் சர்வத்தையு மறிவானென்று மௌனங்கொண்டிருப்பானென்றுஞ் சொன்னாய். அவன் சர்வத்தையுமறிந்தமை யாதினுற்பெற்றாய். பேசாமையாற்பெற்றேனென்னிற் பேசாதவால மூகர் பர்வத விருக்ஷாதிகளு முழுது

ணர்ந்தனவாகும், அன்றியுஞ் சகலத்தையுமறிந்து பேசாதிருப்பனாகில் ஆன்மாக்களிடத்திற் செற்றமுடையவனாவன், அறிந்தொன்றைப் பிறர்பிழைக்கும்பொருட் நிரையானாகிலிரந்தவர்க்கெதாசத்தி தன்னிடத்துள்ள அதவாதவனைப்போலவிரக்கமுமற்றுப் பரிஷ்டனுமாவனென்க என்றார் ஞானப்பிரகாசர். ஓராறொருகாலத்திலில். எ-கு. ஒருகூணப் பொழுதிலில் சர்வத்தையு மறியான் என்பது உமாம்.

இருபான்மையரிவர் மண்டலர் செம்போதகரென்றே, வருபான்மையரிவர் மண்டலர் மண்மேல்வருநூலுந், தருபான்மையரெனினீ தல மதில்வாழ்பவர்தம்போ, லொருபான்மையி னுளராகுவ ருணராதுரைசெய்தாய். (உ)

(இ-ள்.) இருபான்மையரிவர். எ-து. இவ்வருகசுவாமிகளிரண்டு பகுதியராயிருப்பர்,—மண்டலர் செம்போதகரென்றே. எ-து. மண்டலரென்றுஞ் செம்போதகரென்று மவ்விருவரின்,—வருபான்மையரிவர்மண்டலர். எ-து. இப்படிவரும் பகுதியையுடைய விவர்மண்டலர்,—மண்மேல்வருநூலுந் தருபான்மையரெனினீ. எ-து. மண்டலராகிய விவருலகத்தின்கண்ணே வந் தணுக்களைந்தின்செய்தியு மொருங்கேயறிந்துலகத்தின் கண்ணடக்கு நூல்செய்த பகுதியையுடையரென்று நீசொல்லுகின்றாயாயின்,—தலமதில்வாழ்பவர்தம்போ லொருபான்மையினுளராகுவர். எ-து. அம்மண்டலர் பூமியில் வாழுமான்மாக்களைப்போ லொருபகுதியிலேயாகுவர். ஆகவேயோருரு விரண்டிபேதப்பட்டதிலொன்று மானுடத்தன்மையு மொன்றுதெய்வத்தன்மையும் பெறுதலில்லையாம். ஆத

லால்,—உணராதரைசெய்தாய். எ-து. விசாரியாமற்சொன்னாய். எ-து. இவர் ஒருவரைக்கூறும்பன்மை. இவரிருபான்மையகரனமாறுக. மண்டலரிவரெனவுமாறுக. மண்டலர் பூமியிலுள்ளார். செம்போதகர் மிக்கவறிவுடையார்.

இச்செய்யு ளருகபரமரிருவகைப்பட்டு மண்டலத்தின் கண்வந்து நூல்சொன்னாரென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று.(௨)

வானத்திந்திரதநுப்போ லிவனன்னவாறுவந்தானென்றறியாமற்சொன்னாய். ஆதித்தியகரண மேகபடலத்துத் தற்காலவிசேடத்துப்பாட்டால் வில்லுப்பிறக்கும். அஃததின்வரலாறுதலாலாப்தனுங் காரணஜந்ரியனாக விசைத்தாயன்றோ “இசைத்தலியன்மண்டல நிரங்கியென்றோ, யிசைப்பாமவர்க்கெனமீண்டு” “மண்டலர் தாமாச்சகையுற்று வாக்கினு னூலுரைக்கின், மண்டலத்தார்க் கொப்பாமதி.” “ஆக்கையிலரென்னி லறிவுமிலர்காணவர்க்கு, வாக்குமிலை யென்றேமதி.” என்பதுமறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மண்டலர் பூமியில் வருவரெனவே செம்போதகர் பொன்னெயில் வட்டத்திருப்பாரென்பதவன்கருத்தி. தலமதில் வாழ்பவர் தம்போலொருபான்மையிலுளர் எனவே மயக்கவறிவினையுடைய ரென்பதாயிற்று என்றார் மற்றொருரையாசிரியர்.

உயிரானைவயுடநீண்டிட லொட்டுக்கலப்பெய்தும், பபில்வாலுணர்வெய்தும்மெனு மொழியானவைபழுதாந், துல்லார்தருமவர்பாலகர் தொடராரறிவினைநீ, செயிரார்தருமுரையேதருமதுவோ வுனசெயலே.

(இ-ள்.) உயிரானவை யுட நீண்டிலொட் டிக்கலப்பெய்தும் பயில்வாறுணர்வெய்தும் மெனுமொழியானவைபழுதாம். எ-து. ஆன்மாக்களானவை யுடலைப்பற்றியு முற்றுங்கலந்துஞ் செய்யுந்தொழிலாலே யறிவைப்பொருந்துமென்று நீசொல்லுஞ்சொற் குற்றமுடைத்தாகும். அஃதெங்ஙனமெனில்,—அயிலார்தருமவர் பாலகர் தொடராரறிவினை. எ-து மிக்கவுநக்கம் பொருந்தினவரும் பாலவவத்தையடைந்தவரும் பற்றியு முற்றுங் கலந்து மறிவினையறியமாட்டார்,—நீசெயிரார்தருமுரையேதரும். எ-து. (நீதருமுரைசெயிரார்தரும்) எனமாறுக. நீசொல்லுஞ்சொற்றாணே குற்றத்தையிகவுந்தரும்,—அதுவோ வுனசெயலே. எ-து. உன்றொழிலுமத்தனை யோ. எ-து.

இச்செய்யுளான்மா யுடலிலொட்டியுந் தீண்டியுங்கலந்து மறியுமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (ங)

அன்றியும் ஜீவனும்க்நியு மேனோக்கியெழுந்திருக்குஞ் சீரென்றாய் இத்தனை காலந்தொடங்கிச் சந்திரமண்டலத்தளவு முயிர் போகக் கண்டிலமன்றோ இவன் கன்மத்துக்கீடாக நரக சொர்க்கங்களிலே சுழலுமென்பது மறந்தாயே அறிந்துசொல்வாயாக ஓன்றார் ஞானப்பிரகாசர். உயிரானவையுடல். எ-து. ஆன்மாக்களுடம்பொடுகூடி, — தீண்டலொடொட்டிக் கலப்பெய்தும் பயில்வால். எ-து. விடயங்களைத் தீண்டுதலும் ஞானைக்கேட்டலும் மிந்திரியங்களைக் கலத்தலுமாகிய மூன்றினைப் பொருந்தும் பழக்கத்தால் என்றுரையுரைத்தன ரோருரையாகிரியர்.

அணுவானவைகீழ்மேலுள வானூலவயவமு, நணுகா
வெனலாமேவரினாசம் மவையெய்து, மணுகாவெனி
னிலைதொள்ளை கொளாகம்முளவாகுந், துணிவாலி
வைகலவாபலதொகையாம் வகையிலவாம். (சு)

(இ-ள்.) அணுவானவைகீழ்மேலுள வானூல் எ-து. ஆன்
மாவொழிந் தணுக்களென்று கூறப்பட்ட பிருதிவிமுதலான
நான்கிற் கீழேயிரண்டினவாயு மேலேயிரண்டினவாயு நிற்கு
மாயின்,—அவயவமு நணுகாவெனலாமே. எ-து. அவை
காரணமான சரீரவயவங்களுங் கூடாவாய்க் கீழுமேலுமாய்
வேறுபட்டு நிற்குமென்று சொல்லலாமே. அஃதன்றியும்,—
வரின். எ-து. அவ்வணுக்களுன்குஞ் சரீரவயவவத்திற் கூடி
வருமாயின்,—நாசம்மவையெய்தும். எ-து. அவ்வணுக்களை
நித்தியமென்று நீ முன்னர்க்கூறியது மித்தியையாம் —அணு
காவெனின். எ-து. அவை சரீரவயவவங்களினும் பொருந்
தாவென்று நீ கூறின்,—இவைதொள்ளைகொளாகம் முளவா
குந் துணிவாலிவைகலவா பலதொகையாம் வகையிலவாம்.
எ-து. இவைகலவாபல தொகையாம் வகையிலவாம் துணி
வாலிவை தொள்ளைகொளாகம் முளவாகும்) என மாறுக.
அவ்வணுக்களின் குணங்களாகிய வுதிர்மாமிசாதிகளுங் கலந்
துநிலலாதுமா யணுக்களுன்குந் கூறுபலவுங்கூடிய திரட்சி
யுங்காயத்திற் கில்லையுமாய்த் துணிந்தறியு மிடத்துச்சரீரமு
றைமையாகாததுமாய்ப் புரைபட்டு நெகிழ்ந்ததில்லையாம்.
எ-து. ஏ ஓவினா. வகையுமில்வாம் என்றவும்மை தொக்குநின்
தது.

இச்செய்யு ணுன்குஞ் சரீரத்தோடு கூடாதென்பதனை மறுத்துக் கூடுமென்பதானே பூதகாரியநித்த மென்பதனையு மறுத்துக் கூறிற்று.

இவனும் கூடமணரில் பேதமாகியு மநேகாந்தஞ்சொல் லாம லேகாந்தஞ்சொல்வான். எ-ம். உள்ளதுகெடாதில்ல துண்—ரகாதென்னும் பகடிமுடையனாதலால் சரீரம்பொருந் தியழியுமென்பது கூடா. எ-ம். கூறினர் ஞானப்பிரகாகர். தொள்ளைகொளாகம். எ-து. அந்தவணுக்கள் தொளையைப் பொருந்தியவடிவினையுடையனவாக வேண்டும். என்றாரோ ருரையாசிரியர்.

மிகையாமணுவுளவாகையின் வையாமிகவென்னிற, ரெகைநாலிடையறலாலவைதொகு மாறிலவாகும், பகையாகையின்மிசைதாழ்மைபினிலையாவகைபண்ணு, நகையாமுரைகழியாயிரமவை தூணெனநண்ணு. (௫)

(இ-ள்.) மிகையாமணுவுளவாகையி னவையாமிக வென னிஸ். எ-து. இவ்வணுக்கணன்குமன்றி வேறேயறியத்தக்க தொரு மிக்க வணுவுண்டாகையினாலே மிகவும் யோனிபேதங் களாகிய வருக்களாமென்று நீகூறின,—தொகைநாலிடையற லாலவை தொகுமாறிலவாகும். எ-து. அணுக்கணலின்கூட்ட மிகவும் பொருந்தாமல் நடுநீங்கிக்குடக்கையா லறியுமணு விவற் றைக் கூட்டவவைகூடி நிற்கும் வழியில்லையாம். அஃதன்றி யும்,—பகையாகையின் மிசைதாழ்மையி னிலையாவகைபண் ணும். எ-து. அவ்வணுக்கணலு மேலுங்கீழுமாய் நிற்கையா லுந் தம்மிற்பகையாகையாலு மான்மாவோரிடத்துக் கூடாவ கையைச் செய்யாநிற்கும்,—நகையாமுரைகழியாயிர மவை கஅ

துணை நண்ணு. எ-து. (கழியாயிரமவைதுணை நண்ணு நகையாழுரை) என மாறுக. கழிக்கோலாயிரங்கூடினாந் துணைகாத்தன்மைபோல வணுக்கள் கூடியதுகொண்டேயுருக்க ளாகாவாகையால் நீ கூறியது நகையாம். எ-று.

இச்செய்யுளனுக்கள்கூடியே யுருக்களாமென்பதனை மறு த்துக் கூறிற்று. (ரு)

மிகையாவணு வுளவாகையி னவையாமிகவென்னில். எ-து. அநேகவணுக்களுண்டாயிருத்தலாற் தேகாதிப் பிரபஞ் சங்களாகியவை மிகவுன்டாமென்னில் என்றார் ஞானப்பிர காசருமற்றொருவரும்.

கூடா வணுவறியாமையின் வளிகூட்டுதல்கூறி, இடா வறியணுவா னவை நணுகச்செயுமவரை, நீடாவினை தன்னுலெனி னினைவின்றதுவின்றாந், தேடாயொரு வனை நீ யிவைசெய்வா னுளனென்றே. (சு)

(இ-ள்.) கூடாவணுவறியாமையின். எ-து. நீ கூறியவை வகையனுக்களுந் தமக்கென்னவறிவிலலாதனவாகையா லவ் வடிவெடுத்துக்கொள்ள வல்லவன்று,—வளிகூட்டுதல் கூறின். எ-து. வாயுவாகியவணு வொழிந்தவணுக்கண்மூன்றையு மான் மாவாகிய வணுகூடும்படிக்குக் கூட்டுமென்று நீ கூறின்,— நாடாவறியணுவானவை நணுகச்செயுமவரை. எ-து. வாயு வானதவ்வணுக்களைக்கூட்டுதற்குக் கன்மஞ்செய்யு மான்மாக் களை யறியமாட்டாது, — நீடாவினைதன்னுலெனின். எ-து. பழையகன்மத்தினாலே வாயுகூட்டுமென்னில், — நினைவிந் தது வின்றும். எ-து. அந்தக்கன்மமு மறிவையுடையதல்ல வாகையாற் றுணங்கூடமாட்டாது, வாயுவைக்கொண்டு கூட்டு

ஞாதியருக பரமனுக்கு மநாதிகளில்லையென்று நீ கூறுகையா
லநாதியிலருக பரமனுடனொருசொல்கேட்டுப் பலவிதமாக
நூல்சொன்னபடியெப்படி அஃதன்றியும், -நல்லவாமநாதிதா
னவர்க்குநாடவேயிலை. எ-து. உன்னாதிருகபரமனுக்கு நன்
றாகியமநமுதலாகிய கருவியுமறிதற்கில்லையாகையால் அவன்
கேட்டபடியெப்படி, -ஒல்லையுமருமருக் குரைத்தவாறதொக்
குமே. எ-து. அநாதியருகபரமனொரு சொல்சொல்ல வதனை
யாதியருகபரமன்கேட்டுப் பலவிதமாக நூல்செய்தானென்று
நீ சொல்லுமது, ஊமர்சொல்ல ஆமர்கேட்டு நூல்செய்தாரொ
ன்னுந் தன்மைக்கொக்கும். எ-து. ஒல்லை-விரைவு, ஒருமாத்திரை,
சொல்லதொன்றென்பது பஞ்சாத்திமயம்

இன்பபூமிசேரிகலி னாத்தனிவ்விருநிலத், துன்பமங்கு
ணர்ந்திடாமை யிங்குவந்தசொல்லிடா, னின்பபூமி
யிலிருந்திருந்தி யாவுமெய்திடிற், துன்பபூமியாமுணர்
ந்துசொல்ல வல்லதில்லையே. (சு)

(இ-ள்.) இன்பபூமி சேரிகலிநாத்தனிவ் விருநிலத்துன்ப
மங்குணர்ந்திடாமை யிங்குவந்த சொல்லிடான். எ-து. புண்ணியபூமியாகிய பொன்னெயில்வட்டத்திருக்கிற மாறுபாடிஸ்
லாத வநாதியருகபரம னிந்தப்பெரிய பூமியிடத்துண்டாகிய
துன்பங்களை யறியாநுகையாலு மநாதிகளில்லையாதலானுமிந்
தப்பூமியிலுண்டானவற்றை நீயிப்படிச்சொல்லென்று சொல்
லமாட்டான், -இன்பபூமியிலிருந்திருந்தி யாவுமெய்திடிற்.
எ-து. புண்ணியபூமிப் பொன்னெயில்வட்டத்திருத் தஞாதிய
ருகபரமன் பூமியிற்றுன்ப மியாவையுமறிந்து சாத்திரஞ்செய்
யச்சொன்னானென்று சொல்லின், -துன்பபூமியா முணர்

விக்கவுமாட்டாது,—தேடாயொருவனை நீ யிவைசெய்வானுள்
னென்றே. எ-து. இவ்வணுக்களைந்தையங் கன்மத்தையங்
கூட்டிக் கராமுண்டாக்குவானொரு கர்த்தாவுளென்பதனை
யாராய்வாய். எ-து.

இச்செய்யுளணுக்களுங்குங் காயமாகத்தாமே கூடுமென்
பதனையும் வாயு காயத்தைக் கூட்டுமென்பதனையும் கன்மங்
கூட்டுமென்பதனையு மறுத்துக் கூறிற்று. சம்சாரரோகந்
தீர்ப்பது ஞானங்காண் கன்மத்தாற் றீராதென்பது கருத்து.

வாரானெறியென்னுஞ் செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறு
மாசீவகன்மதத்தை மறுத்துக் கூறியதாம். (கூ)

உயிர்க்குந் தனக்கென்னவறிவிலலமையா னுயிராலுமி
வைகள் கூடாவென்க. “உணராதுயிர்வினையைப் பூதவுடலை,
யுணராது தானே புரிந்து.” “கூட்டும்வினைக்குமறிவிலலையுயிர்க்
காகத்தைக், கூட்டவல்லதில்லையெனக்கொள்.” “மண்ணீர்வ
லிவளிக்கு மிலைமதியவைக, எண்ணுமுயிரினையெங்ஙன”
“உடலைச்சமைக்க வுயுருமறியா, துடலினையொன்றப் பிரிய
வும்” “காட்டு மிவை சிவனை கன்மத்துடலுயிர்க்குக், கூட்
டும் பிரிக்குமெனக்கொள்.” என்பதுமறிக என்றார் ஞானப்
பிரகாசர். நாடாவளியனுவானவை நணுகச்செயுமவரை,
எ-னை. அனுவானவை நணுகச்செயுமவரை வளிநாடா, என
அந்துவயித்து, நிலமுதலிய மூன்றணுக்களையங் கன்மத்தைப்
பொருந்திச் செய்யுமுயிர்களையும் வாயுவணுவிசாரித்துக் கூட்
டவறியாது. எ-ம். நீடாவினை தன்னுலெனின் நினைவின்றது
வின்றும். எ-னை. அந்துவயித்து, வினைதன்னுலெனில். எ-து.
கன்மங்கூட்டுமென்னில்,—நினைவின்றுநீடா. எ-து. வினைத

உளக சிவஞானசித்தியார்பரபக்டம்.

னக்கறிவில்லை கூடமாட்டாது, அன்றியான்மத்தானே கூடு
மென்னில்,—அதுவின்றும். எ-து. அதற்குத்தானே யறியு
மறிவில்லையாம். எ-ம். கன்மவனுவுக் கறிவில்லையெனவே
அதுவாதிமதமு மொருவாற்றான் மறுத்தலாயிற்று என்றார்
மற்றோருரையாசிரியர்.

ஆசுவகன் மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—களக.

பட்டாசாரியன் மதம்.

வேதமேயோதிநாத நிலையென்றுவிண்ணிலேறச்,
சேதமாங்கன்மஞ்செய்யச் சைமினிசெப்புநூலி, னீ
தியேகொண்டுபட்டா சாரியனிகழ்த்துநீர்மை, யோ
தநீர்ஞானத்துள்ளே யுள்ளவாறுநாக்கலுற்றும். (க)

(இ-ள்.) (வேதமே-உரைக்கலுற்றும்.) எ-து. இருக்கு,
யசர், சாமம், அதர்வணம் என்னு நாலுவேதத்தையு மதிகரி
த்து, அவ்வேதமேயொழியக் கர்த்தாவிலையென்று சுவர்க்கம்
புகுதற்குத் தனச்சேதமாம்படி சோமயாகமுதலாகிய கன்
மங்களைச் செய்தற்குச் சைமினிபகவானுலே யருளப்பட்ட
சூத்திரத்தின் வழியைக்கொண்டு பட்டாசாரியனென்பான்
பாட்டமாகச் சொல்லுமுறைமையை யொலிபொருந்தின சமு-
த்திரத்தாற் சூழப்பட்ட பூமியிடத்துள்ளபடியே சொல்லா
நின்றேன். எ-று.

பட்டாசாரியன்மதங்கூறுவா னெடுத்திக்கொண்டா ரத
னுளிச்செய்யுள் பட்டாசாரியன்மதஞ் சொல்லுகின்றே னென்
பதனைக் கூறிற்று. (க)

சைமினிசெப்புநூலி னீதியேகொண்டு பட்டாசாரியன்.
எ-து. சைமினிபகவான்செய்யுஞ் சாத்திர நீதியையும் அவன்
சொல்லும் பிரத்தியக்ஷம், அதுமானம், ஆகமம், அருத்தாப
த்தி, உவமானம், அபாவம் என்னு மாறுபிரமாணத்தையும்
கொண்டு அவன் சீஷனான பட்டாசாரியன். எ ம். சேதமாங்
கன்மயாகத்திற் கொன்றுசெய்யுங்கன்மம், இதற்கவன்வசநம்
“தசியாபாபதோவதிஷ்டது மாகாயநாந்தயுச்சியதே, சதப்
பிரமாணியமே வேளையுத்த தெத்திராபுனசுருதௌ” எ-ம்.
“வேதவாக்கியமானவை விட்டியே, யோதுமாமறைதன்
லுரைத்திடும், போதவாதிகடம்பிற் புறப்பொரு, ணீதிபாத
நிகழ்த்தத்தொடங்குவாம்.” என்ப திச்செய்யுட் கருத்தென
வுங்கூறினர் ஞானப்பிரகாசர். இத்துணையும் உலகாயதனில்
மிச்சிரசார்வாகன், இரணியகர்ப்ப சார்வாகன், பௌத்தரில்
சௌத்திராந்திகன், யோகாசாரன், மாத்மீகன், வைபாடி
கன், அமணரில் நிகண்டவாதி, ஆசீவகன், அறுவாதி, என்னும்
வேதத்திற்குப் புறத்தரான பதின்மர்மதமும் மறுப்புங்கூறி
மேல்வேதத்தை பங்கீகரித்தவைதீகம், தாந்திரிகம் என்னு
மிரண்டினுள் வைதிகபேதம் பட்டாசாரியன்மதம், பிரபாகர
ன்மதம், மார்த்தவமதம், மீமாங்கிசைமதம், சோதிடமதம்,
காலேசுரவாதம், சத்தப்பிரமவாதி, நையாயிகமதம், வைசே
டிகமதம், பௌராணிகமதம், ஐதிகாசிகம், சேசுரசாங்கியம
தம், சித்தசைநீரியவாதமதம், மாயாவாதமதம், பாற்கரியன்
மதம், கிரீடாபிரமவாதமதம், நிரீச்சுரசாங்கியமதம், ஆட பதி

னேழு. அவற்றுள் முதற்கண் பூர்வ மீமாங்கிசபேதமான பட்டாசாரியன்மதங் கூறிற்று என்றார் மற்றோருராயாகிரியர். அன்றியும் சேதமாங்கன்மஞ்செய்ய, எ-கு. அழிந்துபோவதற் கேதுவாகிய யாகங்கள் பண்ணுதற்கு. எ-ம். கூறினர்.

உற்றிடுங்காமமாதிரி குணங்கடாமுயிர்கட்குண்டா, மற்றிவைதருமேயாகின் மறைமொழிவாய்மையின்றிங், கற்றநூலளவாற்போதங்கலப்பதுகல்விபின்றேற், பெற்றிடுமழவுமுகு மென்னவேபேசலாமே. (௨)

(இ-ள்.) உற்றிடுங்காமமாதிரி குணங்கடாமுயிர்கட் குண்டாம். எ-து. ஆன்மாக்களுக் கநாதியே காமக்குரோத லோபமோக மதமாற்சரிய மாங்கரமிடும்பையாகிய குணங்கள் கூடிநிற்கும்,—மற்றிவைதருமேயாகின் மறைமொழிவாய்மையின்றும். எ-து. மற்றிந்தக்குணங்களே ஆன்மாவுக்கிலைவத்தாரா, இவை தருமாகில் வேதவசனத்தா லொருநன்மையுமில்லையாம். ஆகையால்,—கற்றநூலளவாற் போதங்கலப்பது. எ-து. 'ஆன்மாக்கள் கற்றநூலெத்தன்மை யத்தன்மையறிவுண்டாம்,—கல்வியின்றேற் பெற்றிடு மழவுமுகுமென்னவே பேசலாமே. எ-து. நூற்கல்வியில்லாத வான்மாக்களைப் பிறந்துமுதிராதபாலரென்று மூமையென்றுஞ் சொல்லலாம். எ-து.

இச்செய்யுள் கல்வியில்லாதவான்மாக்க ளறிவதொன்றில்லையெனக் கூறிற்று. (௨)

மற்றிவைதருமேயாகின் மறைமொழி வாய்மையின்றும். எ-து இந்தக் குணங்களையுடையவுயிர்கள் வேதத்தைச் சொ

ல்லுமேயாகில் வேதவாக்கியமெய்ம்மையென்பது கூடாதாம், அன்றியும்,—கற்றிடுநூலாற்போதங்கலப்பது. எ-து. அன்று வயம். (போதங்கற்றிடு நூலாற்கலப்பது) உயிர்களுக்கு அறிவானது கற்கப்பட்ட நூலினாலே பொருந்துவதாம். ஆதலாலவ்வுயிர்கடாமேயறிந்து சொல்லமாட்டா எனவுரையுரைத்தனர் ஓ ருரையாசிரியர்.

உண்டொருகடவுள்வேத முரைத்திடவுயிரின்றன்மை, கொண்டவனல்லனென்றுங் கூறிடினுருவங்கூடிற், பண்டையவுயிரேயாகும் படித்தநூலளவுஞானங், கண்டிடுமுருவமின்றேற் கருதுவதில்லையென்றான். (ஈ)

(ஐ-ள்.) உண்டொருகடவுள் வேதமுரைத்திடவுயிரின்றன்மை கொண்டவனல்லனென்றுங் கூறிடின. எ-து. இதனை (வேதமுரைத்திடவொருகடவுளுண்மியிரின்றன்மை கொண்டவனல்லனென்று கூறிடின) எனமாக. சுயம்புவாகிய வேதத்தைக் கூறுதற் கொருகர்த்தாவுண்டென்றும் அந்தக் கர்த்தாவான்மத்தன்மையனல்லனென்றுஞ் சொல்லின்,—உருவங்கூடிற்பண்டையவுயிரேயாகும். எ-து. வேதத்தைச் சொன்னானென்ற கர்த்தாவானவன் வேதஞ்சொல்லுமிடத்துச் சரீரியாய்ச் சொல்லவேண்டும். ஆகையாலப்படிச் சரீரியாகிலானமத்தன்மையானவன்,—படித்தநூலளவு ஞானங்கண்டிடும். எ-து. அப்படிச் சரீரியானவான்மா தான்கற்றநூல்களளவே யறிவையுடைத்தாமித்தனை,—உருவமின்றேல் கருதுவதில்லையென்றான். எ-து. வடிவில்லையாயின் நூலைக்கருதிச்சொல்லுந் தன்மையுமில்லையாம். ஆதலால் வேதஞ் சுயம்புவேயாம். எ-து. (ஐ)

கருதுவதில்லையென்றான். எ-கு. நினைக்குமனமுஞ் சொல்லும்வாயும் அந்தக்கடவுளுக்கில்லையாம். ஆதலாற் சொல்ல மாட்டான் என்றுசொன்னான். எ-ம். உயிரின் தன்மைகொண்டவனல்லன் எனவே விசிட்டவைசுவரிய சம்பன்னனாய்ச் சர்வஞ்ஞானியுள்ளவனென்பது தானேபோதரும். சொல்லும்வாய் என்பது உபலக்ஷணத்தால்வந்தது. எ-ம். கூறினரோ ஞரையாசிரியர்.

தேவருமுனிவர்தாமுஞ் சித்தருநரருமற்று, மியாவருமுரைப்பர்வேத மியம்பினரின்னரென்னப், போவதன்றென்றுநாளும் பரம்பரைபுகல்வதாகுங், கூவனீரென்னிற்கொள்ளே மறுமையைக்குறித்தலாலே. (ச)

(இ-ள்.) 1 தேவருமுனிவர்தாமுஞ் சித்தரு நரருமற்று மியாவருமுரைப்பர்வேத மியம்பினரின்னரென்னப் போவதன்றென்று. எ-து. பிரமவிஷ்ணுக்கண்முதலாகிய தேவர்களு மகத்தியர் வசிட்ட ராதிகளாயுள்ள ரிஷிகளுஞ் சித்தர்களு மொழிந்த வித்தியாதாரர் கந்தருவர் கின்னரர் கிம்புருடர் பைசாசர் இயக்கர் முதலாயினரு நரர்களும் வேதமின்னார் சொன்னாரென்று தம்மாலறியப்படுவதன்றென்று சொல்லா நிற்பர். ஆகையால், -நாளும் பரம்பரைபுகல்வதாகும். எ-து. காலந்தோறும் பழையதாக வருமென்றே சொல்லப்படுவதாம், -கூவனீரென்னிற்கொள்ளேமறுமையைக்குறித்தலாலே. எ-து. கூவலினீர்போலத் தானேவந்து தோன்றப்பட்டதென்று சொல்லுமுவமையும் பொருந்தேம், அஃதொருவனாகச் செய்யப்படுதலானு மறுமையெய்தத்தக்கதாயிருத்தலானும். எ-து.

இச்செய்யுளிரண்டும் வேதமொருவராற் செய்யப்பட்ட
தல்ல சுயம்புவென்பது கூறின. (சு)

“ததேஷா சுருதிவாக்கிராநாம் சப்தமாத்திருஷிதே
வதா” இஃதவன் வசநம் என்றார் ஞானப்பிரகாசர். நானும்
பரம்பரை புகல்வதாகும். எ-து. எக்சாலமும் பெரியோர்க
ளொருவருக்கொருவரோதுவிக்கவரும் பரம்பரையாகச் சொ
ல்லப்படுவதாகும். ஆற்றன்று,—கூவலிங்கென்னில். எ-து.
இவ்விடத்துவேதமொருவராற் சொல்லப்பட்டதென்னில்,—
மறுமையைக்குறித்தலாலே கொள்ளேம். எ-து. வருபிறப்பு
களினியல்பைக் கூறுதலாலொருவர் சொன்னாரென்பதனை
யங்கீகரியேம் எ-ம். ஒருவர்க்கொருவ ரோதுவிக்கும் பரம்
பரையென்பது இருக்குவேதத்தைபயிலருக்கும், எஜ—ர்வேத
த்தை வைசம்பாயனருக்கும், சாமவேதத்தைச்சைமினிக்கும்,
அதர்வண வேதத்தைச் சுமந்துவுக்கும் வேதவியாச ரோதுவி
க்க வந்தநால்வரு மிருஷிகள் முதலாயினோருக் கோதுவிக்க
வந்தமுறைமையாம். கூவல்-கூறுதல். அஃதீண்டாகு பெய
ராய் வேதத்தையுணர்த்திற்று. எ-ம். கூறினரோருரையா
சுரியர்.

உன்னியவங்கமாறு மூன்றுபவேதந்தானுந், தன்னு
ளேயடக்கிவேறு தங்கிடாவகையைச்சார்ந்து, முன்
னமோர்தோற்றமின்றி முடிவின்றிநித்தமாகி, மன்னி
யோரியல்பேயாகி வழங்குமிறையதென்றான். (ரு)

(இ-ள்.) உன்னியவங்கமாறு மூன்றுபவேதந்தானுந் தன்
னுளேயடக்கி. எ-து. வேதமானது கருதப்பட்ட வாறங்கங்க

னையு மூன்றுபவேதங்கனையுந் தனக்குளடக்கி,—வேறுதங்கிடா வகையைச்சார்ந்தி. எ-து. அத்தங்கெல்லாந் தன்னிடத்த டங்குவதொழிந்து வேறொருதூலினத்தந் தன்னிடத்திலை யென்னுமையைப்பொருந்தி,—முன்னமோர் தோற்றமின்றி. எ-து. ஆதியிலுமோரிடத்திற்குன்றிறென்னு முறைமையு மின்றி,—முடிவின்றி நித்தமாகி. எ-து. ஒருகாலத்திலுங்கேடி ன்றி நித்தமுமாய்,—மன்னியோரியல்பேயாகி. எ-து. நிலை பெற்றதொருதன்மையன்றிப் பேதிக்கப்படாததாய்,—வழங் கடு மறையதென்றான். எ-து. இப்படி வழங்காநிற்கும்வேத மென்று கூறினன். எ-று. ஆதங்கமாவன—சினகூடி, கற்பம், வியாகரணம், நிருத்தம், சோதிடம், சந்தோபசித், என்பவை. மூன்றுபவேதமாவன—ஆயுர்வேதம், ததுர்வேதம், காந்தர்வ வேதம். முடிவின்றி-யளவிற்றது.

இச்செய்யுள்வேதந் தோற்றமுமுடிவுமின்றி யழிவின்றி யாறங்கத்தோடு மூன்றுபவேதத்தோடுங் கூடிநிற்குமென்று கூறிற்று.

(௫)

“இருக்குமுதலீரண்டும் வேதமெனவெண்ணு, யுரைப் பாயுபவேதமும்.” “ஆயுர்வேதந்ததுர்வேதங் காந்திருவமென, வேயும்பெயரவற்றுக்கே.” “கணிதநிருத்தம் வியாகரணஞ் சந்தங், கணநிகண்டு கற்பமுமங்கம்” என்பதங்கமுதலாகிய வற்றிற்குக்கண்டு கொள்களன்றார் ஞானப்பிரகாசர். உன்னி யவங்கமாறு மூன்றுபவேதந்தானும். எ-னை. ஊன்றுபவேத மற்றும் எனப்பிரித்து வேதத்துக் குபகாரமாக நாட்டப்பட்ட உபவேதநான்கும்,—மற்றும். எ-து. இங்ஙனங் கூறியனவல் லாத வுபாங்கநான்குமாகிய பதினான்கினையும். எ-ம். அங்க

மாறினுள்ளிகையாவது வேதோச்சாரண ஸக்ஷணத்தைச் சொல்வது, வியாகரணமாவது வேதத்தினுடைய சங்கதையிலியல்பும் பதங்களிலியல்பும் சொல்வது. நிருத்தமாவது ஒருசொல்லுக்கு அநிர்வசனமாகிய வாணைகூறலாம். சோதிடமாவது வைதிககர்மங்களுக்குரிய காலநிதானஞ் சொல்வது. கற்பமாவது வேதகர்மங்களைச் செய்யு முறைமையைச் சொல்வது, சந்தோபசித்தாவது வேதமந்திரங்களினெழுத்துக்களை யெண்ணுமுறைமையைச் சொல்வது, உபவேதநான்கினுள் ஆயுர்வேதமாவது, ஐன வுதங்களானோய் தீர்த்தாரோக்கியமாகு முறைமையைச் சொல்வதாகி யிருக்குவேதத்திற் குபகாரமாயிருக்கும். அர்த்தவேதமாவது உயிர்கள் செய்தகன்மங்களுக்குத் தக்கபலப்பிராப்தியைச் சொல்வதாகி யஜுர்வேதத்திற்குப் பகாரமாயிருக்கும். ததுர்வேதமாவது பகைவரை வெல்லுமியல்பைச் சொல்வதாகி அதர்வண வேதத்திற்குப் பகாரமாயிருக்கும். காந்தர்வ வேதமாவது வேத சத்தங்களினிசையின் பேதங்களைச் சொல்வதாகிச் சாமவேதத்திற் குபகாரமாயிருக்கும். உபாங்கநான்கினுள் மீமாங்கசையாவது நான்கு வேதத்தின் பொருளையு நன்றாய் விசாரிக்கு முறையைச் சொல்வது, ஞாயசாத்திரமாவது பிரமாண பிரமேய பிரமாதா பிரமிதியென்னு நான்கிலியல்பைச் சொல்வது. புராணமாவது நஷ்டமாயிருக்கிற வேதசாகையின் பொருள்களைக்கதை ரூபமாக வறிவுடையவர்களுக்குத் தெரியும்படிச் சொல்வது. ஸ்மிருதியாவது வருணச்சிரமாதகுணமாக விதிவிலக்குகளைச் சொல்வது என்றுணர்க என்றுரோருரையாகிரியர்.

செய்தியுநெறியுமேவுந் தேவரும்பொருளுமெல்லா, மெய்தியபன்மையாலேயோரியல்பியம்பாதாகு, மையம்காலமூன்று மறிந்தபின்னெஞ்சகத்தாய், மெய்யதாய்வந்துதோன்றி விளங்கிடும்வேதநூலே. (சு)

(இ-ள்.) செய்தியு நெறியுமேவுந் தேவரும் பொருளுமெல்லா மெய்தியபன்மையாலே யோரியல்பியம்பாதாகும். எ-து. படைத்தல் காத்தல் அழித்தலென்னும் பலசெய்திகளுஞ் செய்தி செய்யும்வழியு மவ்வழியிலே மேவுந்தேவருமவர்களாற் கொடுக்கப்பட்ட விகலோக பரலோக சாத்தியமானவத்தங்களு மிவையெல்லாம் பன்மையாகப் பொருந்தி நின்றனவாகையாலே யிவற்றைச் சொல்லவேண்டிகையால் வேதமுமொருநெறிப்படச் சொல்லாதாம்,—ஐயம்காலமூன்று மறிந்தபின். எ-து. அந்த மூன்று தொழிலாலே மூன்று விதப்பட்டு இறந்தகால நிகழ்கால மெதிர்காலமென்று மெல்லாராலு மறியப்பட்டபின்,—கெஞ்சகத்தாய்மெய்யதாய் வந்துதோன்றி விளங்கிடும் வேதநூலே. எ-து. இதனை (வேதநூல் மெய்யதாய் நெஞ்சகத்தாய்வந்துதோன்றி விளங்கிடும்) என மாறுக. வேதமானதொரு வடிவைப்பொருந்தி யவ்வடிவி னெஞ்சகத்தேபொருந்தி யுலகத்திலே விளங்காநிற்கும். எ-து. காலமூன்றுமறிந்தபின் வேதமுருவாமென்பதனா லநாதியிலருவாமென்னும் பொருள்பயந்தது.

இச்செய்யுள் வேதநிற்குமுறைமையுஞ் சொல்லுமுறைமையுங்கூறிற்று. செய்தியும்—கன்மங்களும். ஐயம்காலம் சந்தேகமற்றகாலம். வெஞ்சகத்தாய் எனப்படாமாகில் விளசத்தையுடைத்தாய் என்க. (சு)

செய்தியும். எ-து. புண்ணியபாவக்கூறுபாடுகளைச் சொல்லும் விதிவிலக்குகளும்,-நெறியும். எ-து. ஒன்றினியல்பைச் சொல்லுமிடத் துபசாரமாய்ச்சொல்லாது உள்ளபடிசொல்லுமர்த்தவாதமும்,—மேவுந்தேவரும். எ-து. கன்மங்களுக்கங்கமமாகப்பொருந்துந் தேவர்களுடைய பெயரைச் சதுர்த்தியந்தமாகச்சொல்லு மந்திரங்களுமும்,—பொருளும். எ-து. யாகங்களின்பெயர்களும். எ-ம். தோன்றிவிளங்கிடும் வேதநூலே. எ-னை. தோன்றும் விளம்பிடினவேதநூலே, எனப்பாடமோதி வேதநூலானது கற்பார்த்தகாலங்களிலொவ்வொரு முனிவரிடத்தினின்று மபிவேதியாய்வந்துண்டாஞ் சொல்லுமிடத்தி. எ-ம். கூறினரோருரையாகிரியர்.

தப்பிலாவாகுந்தாதுப் பிரத்தியந்தன்னினேடே, யொப்பிலாதாம்பிராதி பதிகமாமுதுப்புங்கொண்டு, செப்புமாம்வேதஞ்சொன்ன விதிப்படிசெய்யச்சேம, வைப்பதாம் வீடுபாச மருவலாமொருவலாமே. (ஏ)

(இ-ள்.) தப்பிலாவாகுந்தாதுப் பிரத்தியந்தன்னினேடேயொப்பிலாதாம்பிராதி பதிகமாமுதுப்புங்கொண்டு செப்புமாம்வேதம். எ-து. வேதமானது தவறில்லாததாகியு தாதுப்பிரத்தியங்க ளிவையிற்றினேடு மூவமையில்லாததாகியபிராதிபதிகமென்னுமுதுப்புக்களையுந் தன்னிடத்திலே யடக்கிக்கொண்டு சொல்லுவதாம்,—சொன்ன விதிப்படிசெய்யச்சேமவைப்பதாம் வீடு பாசமருவலா மொருவலாமே. எ-து. அந்தவேதஞ்சொன்ன விதிப்படியிலே கன்மத்தைச்செய்யப் பாசக்கட்டுவிட்டுநீங்கலா மதுந்கவே விட்டின்பமு மாப்தநமமாகக்கூடும். எ-து. (பாசமொருவலாமருவலாஞ் சேம

உஅசு சிவஞானசித்தியார்பரபகூடம்.

வைப்பதாம்) எனமாறுக. சேமவைப்பதாம். எ-து. அறத்தி னாகியவத்தமாப்த தநமாகக்கூடுமென்பது கருத்து.

இச்செய்யுள் கன்மஞ்செய்யவே மோகூடமாமென்று கூறி ற்று. தாதுவாவது ஞானத்துக்கவபோதனம். பிரத்தியம் ஏழு வேற்றுமையும். பிராதிபதிகம் கிரியாவிகற்பங்கள். (எ)

தாது வினைச்சொற்களை. பிரத்தியம் வேற்றுமைச்சொற் களை. பிராதிபதிகம் தாதுவும்பிரித்தியமும்ல்லாமற் பொருளை யுடைத்தாயிருக்குஞ் சொல்லாயிருக்கும். வேதஞ்சொன்ன விதிப்படி என்றது, வேதபட்டாதாதர்மாதர்ம சிவஞானசைவ சோதநாமிலக்ஷணந்தோதர்மம். சேமவைப்பு—ஆப்ததநம், எனக்கொள்க என்றார் ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவரும், தாது எனினும் வினைமுதனிலையெனினும் பகுதியெனினும் ஒக் கும். பிரத்தியமெனினுஞ் சுப்புவெனினும் மொக்கும். பிராதி பதிகமெனினும் அகண்டபதமெனினும் மகாப்பதமெனினும் ஒக்கும் என்றார்.

போக்கொடுவரவுகால மொன்றினிற்புணர்வதின்றி, யாக்கவேறொருவரின்றி யநா தியாயனுக்களாகி, நீக் கிடாவினையிற்கூடிநிஸமுதலாகநீடி, யூக்கமாருலகமெ ன்று முள்ளதென்றுரைக்கலாமே. (அ)

(இ-ள்.) போக்கொடு வரவுகாலமொன்றினிற் புணர்வ தின்றி. எ-து. (ஊக்கமாருலகம் போக்கொடுவரவுகால மொ ன்றினிற்புணர்வதின்றி) என மாறுக. மிகுதியையுடைய பிா பஞ்சமானது சங்காரமுஞ் சிருட்டியு மொருகாலத்திலுண்டா காததாய்,—ஆக்கவேறொருவரின்றி. எ-து. இதனை இரகூபிக்

கவொரு கர்த்தாவுமில்லையாய்,—அநாதியாய். எ-து. அநாதி யாயுள்ளதாய்,—அணுக்களாகி. எ-து. ஆன்மாக்களுமாய்,— நீக்கடாவினையிற்கூடி. எ-து. நீக்கப்பட்டாதபுண்ணியபாவங் களோடுகூடி,—நிலமுதலாகநீடி. எ-து. பிருதிவி முதலாகிய தத்துவங்களாக நிலைபெற்று,—ஊக்கமாருலகமென்று முள் ளதென்றுரைக்கலாமே. எ-து. இப்படிப்பட்ட பிரபஞ் சமென்று முள்ளதென்றுசொல்லலாம். எ-து. ஊக்கம்-மன வெழுச்சி மிகுதிப்பட்டது, வலி. அணுக்களாய்-அணுசம்பந்தி யாய்.

இச்செய்யுள் கர்த்தாவில்லை பிரபஞ்சமநாதியென்பது கூறிற்று.

“காலந்தனிற்றேன்றிநின்று கழிவனவோ, ஞாலமுத லுண்டென்நானும்.” “வினையினானாவிதமாகநின்றே, வினையின் பலத்தையினேக்கும்.” என்பதனால் கருத்தாவில்லையென் பதவன் கருத்து என்றார் ஞானப்பிரகாசர். ஆக்குவோரொ ருவரின்றி. எ-கு. சிருஷ்டிக்கு முதல்வரொருவருமின்றி என்றோருரையாசிரியர்.

நித்தமாயெங்குமுண்டாய் நீடுபிரதிவுதானாய், புத்தி தானாகியாய கருவிபின்புறத்ததாகிச், சுத்தமாயருவ மாகித் தொல்லைவல்வினைபின்றன்மைக், கொத்ததோ ருருவம்பற்றிப் புலன்வழியுணர்ந்துநிற்கும். (கூ)

(இ-ள்.) நித்தமாயெங்குமுண்டாய் நீடுபிர. எ-து. (நீடு பிரி நித்தமாயெங்குமுண்டாய்) எனமாமுக. பிரபஞ்சத் திலே நிலைபெற்ற வான்மாவான தமிழில்லாததாய் நிறை வையுமுடைத்தாய்,—அறிவுதானாய். எ-து. அறிவேதனக்கு

உ.அ.அ சிவஞானசித்தியார்பரபகூடம்.

வடிவுமாய்—புத்திதானாதியாய கருவியின்புறத்ததாகி. எ-து புத்திமுதலாகிய தத்துவங்களிடத்துக் கலவாதுநிற்பது மாய்,—சுத்தமாய். எ-து. தத்துவங்கணீங்கினவிடத் தழுக்க ற்று நிற்பனவுமாய்,—அருவமாகத் தொல்லைவல்வினையின் றன்மைக்கொத்தோருருவம்பற்றிப் புலன்வழியுணர்ந்துநிற் கும். எ-து. அருவமுமாய்ப் பழையதாய்வரும் புண்ணியபா வங்களினது முறைமைக்கிடான காயத்துடனே கூடி யிந்திரி யங்கள் வழியாகக் கண்டுகேட்டுண்டுயிர்த் துற்றறியாநிற்கும் எ-து. புத்திதானாதியாய கருவிகளாவன—இந்திரியமுதற் பிரகருதியீரூயதத்துவமிருபத்துநாலும். புறம் ஏழாம்வேற் றுமையிடப்பொருள்.

இச்செய்யுளான்மாநிற்கு முறைமைகூறிற்று. ஒத்ததோ ருருவம் வினைகளுக்கேற்றவடிவம். சுத்தமாகிறது கன்மவச மாயுழுவமோவென்னில் சுத்தமாகாதாகின் முத்தியிலுஞ் சுத்த னாகான், சத்காரியவாதமுங்கெடுமென்பது கருத்து. இஃது ஆன்மலக்ஷணம். (க)

செயறருவினைகண்மாய்ந்து சிந்தையிற்சேர்ந்துநின்று, பயனொடுபலியாநிற்கும் பலாலமுந்தழையுமெல்லாம் வயறனின்மருவிநாசம் வந்தபின்பலத்தைவந்திங், கி யல்பொடிந்தந்தாற்போலவென் றும்பினியம்புகின் றான். (க0)

(இ-ள்.) செயறரு வினைகண்மாய்ந்து சிந்தையிற்சேர்ந் துநின்று பயனொடுபலியாநிற்கும். எ-து. முன்ஜநந்தின் மனவாக்குக் காயங்களின் ரொழில்களாலே யுண்டாகிய புண் ணியபாவங்க ளந்தக்காயத்துடனே துலங்கெட்டுச் சூக்கும்

மாசு வான்மூலேயாயிம் பொருந்தி விக்ந்தஜநந்திற் பிரயோ
ககத்தோடி மான்மூலுந்குண்டாகாநிற்கும். அஃதென்போல
வென்னின்,—பலாலமுந்தழையுமெல்லாம் வயறனின்மருவி
நாசம்வந்தபின் பலத்தைவந்திங் கியல்பொடுத்தந்தாற்போல
வென்றும்பினியம்புகின்றான். எ-து. வைக்கோலுந்தழையு
முதலானவைகளெல்லாங் கழனியைப்பொருந்திநின்று தனக்
குவிடிவுக்கேடுவந்தபின்பு வயலிற்பயிருக்கு நன்மையைக்
கொடுத்தாற்போல வென்று இத்தன்மையுங்கூறி வேறுஞ்சில
சொல்லாநின்றான். எ-து.

இச்செய்யு ளும்மைவினைப்பய னிம்மையிலூட்டுமென்
பது கூறிற்று. (க0)

நீதியானித்தகன்மநிகழ்த்திடச்சுபத்தைநீங்கார், தீதி
லாவிச்சாகன்மஞ் செந்தழலோம்பிச்செய்ய, வேது
தான்வேண்டிற்றெல்லா மெய்தலாஞ்சோமயாக, மா
திதானுசைவீசி யமைத்திடவீடதாமே. (கக)

(இ-ள்.) நீதியானித்தகன்ம நிகழ்த்திடச்சுபத்தைநீங்கார்
எ-து. அவரவர் சூத்திரமுறைமையிலே சந்தியாவதுஷ்டான
சரவீத்திரிசெபமுதலிய பிராமணர்செய்ய வேளையவருணத்
தாருந்தமக்குக்கற்பித்த விதிவழாமற்செய்யவே நன்மையை
யெப்பொழுதுங்கைவிடார்,—தீதிலாவிச்சாகன் மஞ்செந்தழ
லோம்பிச்செய்ய வேதுதான்வேண்டிற் றெல்லா மெய்த
லாம். எ-து. குற்றமில்லாத விச்சாகன்மமாகிய வைசுவதே
வபலிகரணதிகளும், தக்ஷிணக்னி, காருகபத்தியம், ஆகவநீய
முதலியவக்கினிகளுஞ் செய்யத்தான் விரும்பியதிரா தவை
பெல்லாமெய்தலாம்,—சோமயாகாமாதிதானுசை வீசியமைத்

திட லீடதாமே. எ-து. சோமயாகமுதலிய யாகங்களைச்செய்யுமிடத்து அத்தத்தையிகவுஞ் செலவழித்துச்செய்ய லீட்டின் பமுண்டாகும். எ-று.

இச்செய்யுள் நித்தியநைமித்தியங்களாகிய கன்மங்களா லேபோகமோகூடம் லபிக்குமென்பது கூறிற்று. (கக)

கருதியகன்மஞானமிரண்டுங் காலாகக்கொண்டு, மருவிடலாகும்வீடு மதிதனைமதித்துச்செய்தி, யொருவிடிற்பதிதனாகும் பதிதனைக்கதிபினுய்க்கத், தருவதோர் நெறிதானில்லை யென்னவுஞ்சாற்றினானே. (கஉ)

(இ-ள்.) கருதியகன்மஞானமிரண்டுங் காலாகக்கொண்டு மருவிடலாகும் லீடு. எ-து. சூத்திரவிதிகளாலே கருதப்பட்ட கன்மமும், வேதஞ்சுயம்புவென்றறியுமதேயறிவென்னுஞானமு மிரண்டையுமிடமாகக்கொண்டு லீட்டின்பத்தைப்பொருந்தலாகும், மதிதனைமதித்துச்செய்தி யொருவிடிற்பதிதனாகும். எ-து. வேதஞ் சுயம்புவென்றறியுஞானமெய்ம்மையாமென்று வெகுமானித்துக் கன்மத்தைக்கவகவிடிற் கன்மசண்டாளனாகும்,— பதிதனைக் கதியினுய்க்கத் தருவதோர்நெறிதானில்லை யென்னவுஞ்சாற்றினானே. எ-து. அக்கன்மசண்டாளனை மீளநல்லநெறியிலே யேறவிடுவதற் குண்டாவதோர்வழி வேதத்திலுமில்லைமென்றுசொன்னான். எ-று. கால், ஏழாம்வேற்றுமையிடப் பொருள்.

இச்செய்யுள் கன்மங்கூடாமல் ஞானத்தான் மோகூடம் லபியாதென்பது கூறிற்று. இதனானுஞானமுகன்மமு மீரண்டும் வேண்டுமென்பது கருத்து. (கஉ)

பசுப்படுத்தியாகம்பண்ணப் புண்ணியமாவதென்று, வசிப்பினான்மறைகள்சொன்ன வழக்கினால்வாய்மையாக, நசிப்பிலாமந்திரங்களை விற்றலினின்பமாகும், பசிப்புளாடுருவனுண்ணப் பசியதுதீர்ந்தபண்பே.

(இ-ள்.) பசுப்படுத்தியாகம்பண்ணப் புண்ணியமாவதென்று. எ-து. எப்பொழுதும்பசுபந்தனஞ் செய்தியாகங்களைச்செய்வது புண்ணியமாமென்று,—வசிப்பினான் மறைகள் சொன்னவழக்கினால் வாய்மையாக நசிப்பிலாமந்திரங்களை விற்றலினின்பமாகும். எ-து. குற்றமில்லாத இருக்கு யசர்சாமம் அதர்வணம் என்னுநாலுவேதங்களுஞ் சொன்னவிதிப்படியிலே யுண்மையாகக்கொண்டு கேடில்லாதமந்திரங்களைச் சொல்லுதலாற் போகமோக்ஷமாகிய விற்பதைத்தரும். ஆதென்போலவென்னில், — பசிப்புளாடுருவனுண்ணப் பசியதுதீர்ந்தபண்பே. எ-து. மிகவும்பசிப்புளாடுருவனுண்டல்செய்தாற் பசிதீர்ந்தினபமுற்றதன்மைபோல. எ-து.

இச்செய்யுள் யாகங்களுக்கு யுக்த்தமான பசுபந்தனஞ் செய்து யாகஞ்செய்யவே போகமோக்ஷம் லபிக்குமென்பது கூறிற்று.

வேதமென்னுஞ் செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்கூறும் பட்டாசாரியன்மதங் கூறிற்று. (கங்)

பட்டாசாரியன்மத முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—ககஉ.



பட்டாசாரியன் மதமறுதலை.

வேதஞ்சயம்புவெனவே தந்தவாய்மொழியில் வே
றும்பிரமாணமுளதே, நீதந்துகாணிங்குமா துங்கபா
ரத முடேர்கண்டதா குமதுபோ, லேதாஞ்சொலாய்
வருதலானுங்கடாதி படமோவந்திடா வொருவரா,
லேதந்ததா மறைகளாய் வந்தவாய்மொழியும் வேறி
ந்துசேகரனதே. (கக)

(இ-ள்) வேதஞ்சயம்புவெனவே தந்த வாய்மொழி
யில். எ-து. வேதஞ்சயம்புவென்று பட்டாசாரிய நீசுறியவு
ண்மையொழிய நான் சயம்புவென் றவ்வேதந்தான் கூறிந்
தில்லையாம். அஃதன்றியும்,—வேறும்பிரமாணமுளதே நீதந்
துகாணிங்கு. எ-து. வேத மநாதியென்பதற்கு வேறு பிர
மாணமில்லை, உண்டாயி நீசொல்லிக்காணிவ்விடத்து,—மா
துங்கபாரதமு னேர்கண்—தாகும். எ-து. மிகவும் பெருமை
யையுடைய மகாபாரதம் பிரமாணமென்று நீசொல்லி னது
வும் விபாசராலே சொல்லப்பட்டு வேதத்திற்கொப்பா யைந்
தாம் வேதமென்று வழங்கப்படுவதாம்,—அதுபோல். எ-து.
அந்தமகாபாரதம்போல, ஒதுஞ்சொலாய்வருதலானும். எ-து.
ஒருத்தனாலே சொல்லுஞ்சொல்லாய் வருதலானும், கடாதி
படமோவந்திடாவொருவரால். எ-து. மண்பாவையுங் கிழிப்
பாவையும் செய்வாரொருவரின்றிவந்து தோன்றாமையானும்—
தந்ததாம். எ-து. அவ்வேதமுமொருவனாலே சொல்லப்பட்ட
தேயாம்.—மறைகளாய்வந்த வாய்மொழியும் வேறிந்துசேகர

னதே. ஏ-தி. வேதமொருவன்கொன்னுனென்று சொல்லப் பட்டு இராகசியங்களாய்வருகிற சத்தியவசகமுஞ் சந்திரசேகரனிடத்தே. எ-று. எனவே பரமேஸ்வரனே வேதமருளிச்செய்தாரென்பதாயிற்று. அதனாலும் என்னுமும்மொதொக்குகின்றது. ஏகாரம் தேற்றம். கடாதி எனவே மண்பாலை முதலியனவற்றை. படாதி எனவே கழியிடத்துண்டாகிய பாவைமுதலியனவற்றை. மகாபாரதம்போல வேதமொருவன் சொல்லப்படுகையாலும் ஒருவனோடு வேண்டிகையாலுங் கடபடாதிக்களை யொருவனியற்றப்படுகையாலுஞ் சுயம்பு வல்லவென்க. (க)

ஒதுஞ்சொலாய் வருதலானும். எ-கு. இந்தவேதமுந் தந்ததாலோஷ்ட புடவியாபாரத்தாத் சொல்லுகின்ற பத வாக்கியங்களாய் வருதலாம். சுயம்புவாகிய பரமசிவ னுற் சொல்லப்பட்ட வேதத்தைச் சுயம்புவென்றது ஆகுபெயர். இப்பொருளறியாது வேதத்தைச் சுயம்புவெனமயங்கிக் கூறினானென்க. ஒதுஞ்சொலாய் வருதலானும் என்பத னுற் பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணமும், பாரதமுநேர்கண்டதாகும். என்பதனால் அதுமானப்பிரமாண முமாகிய விவற்றால் வேத ஞ்சுயம்புவன்றென் றுய்த்துணர்க. காமிகம் அசிதமுதலிய வாகமங்களிற் சதாசிவமூர்த்தியுடைய தற்புருஷாதி நானும கத்திலு நான்குவேதமுண்டாயின வென்று கூறுதலால் ஆக மப்பிரமாணத்தினுஞ் சுயம்பு அன்றென்றுணர்க எனக்கூறின ரோருரையாசிரியர்.

உரைதந்திடானொருவ னெனிலிந்தவானினிடை யொ லிகொண்டுமேவிபுளதாம், புரைதந்ததா மறைகளபி

வெஞ்சமாயொளிர்கை பொருடந்தீப மதுபோல்,
வரைதந்ததாலி வுரைகபிலன் சொலாகுமது மறைகி
ன்றவாறும்வரவும், விரைவின்சொலாயிதனை யெது
கொண்டுமேவுவது விடைகொண்டதா லுணுரையே.

(இ-ள்.) உரைதந்திடாநெருவனெனில். எ-து. வேதங்
தானே யுண்டானதன்றி யொருவன் சொல்லானென்று நீ சொ
ல்லின், — இந்தவாலினிடையொலிகொண்டு மேவியுளதாம்.
எ-து. இந்த ஆகாசத்தின்கண்ணே பொருந்திய வோசை
யைக்கொண்டுண்டானதாகவேண்டும். ஆகையால்,—புரை
தந்ததாமறைகள். எ-து. வேதங்களுஞ் சொல்லும்பொரு
ளும் விளங்காமற் குற்றத்தையுடைத்தாம்,—அபிவெஞ்சமா
யொளிர்கைபொருடந்த தீபமதுபோல். எ-து. அற்றன்று,
வேதஞ்சர்வத்தையும் விளக்குவித்தித் தானேநின்று விளங்
குகை பொருளைக்காட்டிநிற்கும் விளக்குத்தானே நின்று பிர
காசித்தாற்போலவென்று கூறின்,—வரை தந்ததாலிவுரைகபி
லன் சொலாகும். எ-து. வேதத்தின்பெருமையில்லையாயோ
ரெல்லைக்குள்ளகப்பட்டதாம். ஆகவே நீயுவமைகூறல் அறி
வில்லாத் விடையன் சொல்லுஞ் சொல்லாம்,—அது மறை
கின்றவாறும் வரவும். எ-து. அவ்வேதமருவாமுறைமையுந்
தோன்றுமுறைமையும் இங்ஙனமென்று, — விரைவின்சொ
லாய். எ-து. விரைவிலே சொல்லுவாயாக,—இதனை யெது
கொண்டு மேவுவது. எ-து. வேதமுன்னருவாய்ப் பின்னரு
வாய்த்தோன்றிச் சொல்லும்பொருளும் விளங்கச்சொல்லு
மென்று நீ சொல்லுகின்றவிதனை யாதுபிரமாணங்கொண்டு
பொருந்துவது,—விடைகொண்டதா லுணுரையே. எ-து. ஆத

லால், நீசொல்லுகின்றசொல் பயனற்றுப்போனதாம். எ-று. புரை-குற்றம். அபிவெஞ்சும் வடமொழிப்பெயர், அது அபிவியஞ்சுகம். அதற்குப்பொருள் பொருளை விளக்கித் தானும் விளங்குகிற்பது. ஆதலால் விளக்கிற்கு வமையாயிற்று. விரைவிற்கொலாய் என்பது விரைவின் சொலாயெனமெலிந்து நின்றது. வரைதந்ததாலுனுரை. எ-து. விளக்குப்போலென்பையாகி லோரிடத்துண்டுமாயில்லையுமா யெல்லைகளுடைய வா யவ்வுரைபின்னாகிய சாங்கியன்மதம்போல வசற்காரியவாதமதமாகவேண்டும். (உ)

இந்த வானினிடையொளிகொண்டு மேவியுளதாம். எ-கு. இந்தவாகாசத்தினிடத் தந்தவேதமெழுத்தில்லாத வோசையாயொலித்துக்கொண்டு பொருந்தியுள்ளதாக வேண்டும். எ-ம். வரைதந்ததாலுனுரை. எ-கு. தள்ளப்பட்டதாகு முன்னுடையவார்த்தை. எ-ம் கபிலன்சொலாகுமது. எ-கு. வேதந்தானே நின்று விளக்குமென்பது கபிலனாகிய சாங்கியன் சொல்லுமதமாம் அது உனக்குக்கூடாது, கூடுமாயின். எ-ம். மறைகின்றவாறும் வரவும் விரைவின்சொலாய். எ-கு. அவனைப்போல நாசமாசுமுறைமையு முற்பத்தியாகு முறைமையுமுண்டென்று கடிதிற்கொல்லாய், சொல்லிற்சுயம்பு வென்பது கூடாது. எ-ம். கூறினரோருரையாசிரியர்.

உருவின் கணைமருவிவரிவின்றுதேரையுரையுளதுங்கணுலின்மறையுந், தருகின்றநாதரவரிவரென்றுநாமமது தரவந்திடாமையதனால், வருமென்றுநேடியெனில் வளர்கின்றதீபதனில் வருகின்றவாடைபலவா, லொருதந்துபாயனவனிவனென்றபோதிவிவையுளதென்று நீடியவையே. (உ)

(இ-ள்.) உருவின் கணே மருவிவரில், எ-து. வேதமான தியாதொருருவைப்பற்றி மனத்திடத்தாய்ப் பிரகாசிக்குமெ ன்று நீ சொல்லில்,—இன்று தேரையுரையுளதுங்கணுவின் மறையும். எ-து. (எவருவை இப்பற்றிவருமென்னு நியம மில்லாதபடியாலே யிப்பொழுது) தேரையிடத்துண்டாகிய சத்தத்திலு முங்கணுலாகிய வேதமுண்டாகப்படும்,—தருகின் றநாதரவரிவரென்று நாமமது தரவந்திடாமையதனால் வரு மென்று நேடியெனில், எ-து. வேதத்தையுண்டாக்கியவனின் னானென்று பேர்குறித்து வேதஞ்சொல்லாதாகையாற் றானே தன்னை யதிகரிக்கத்தக்க வருவைத்தேடி யஃதிடமாகத் தோ ன்றுமென்று நீ சொல்லில்,—வளர்கின்ற தீபதனில் வருகின் றவராடைபலவால். எ-து. பலவளங்களும் வளர்கின்ற தீ வின் கண்ணின்று வருகின்றபுடைவை பலபேதங்களை யுடை த்து. ஆகையால்,—ஒருதந்து பாயனவனிவனென்ற பேரதி லிவை யுளதென்று நீடியவையே. எ-து. பலபேதப்பட்ட புடைவைகளைக்கண்டபொழுதே தந்துபாயனென்று சொல் லப்பட்டவனாலே யிப்புடைவையுண்டானதென் றறிந்தாற் போல வேதமுஞ் சத்தார்த்தமாகையால் ஒருவனாலே செய் யப்பட்டதென்றறிவாயாக. எ-து. ஏகாரம்வினா. ஆல் அசை. உருவின் கணே மருவிவரிலின்றுதேரனுரை. எனப்பாடமா யின் உருக்களாலே யுள்ளார்களிடங்களிலேநின்று பொருந்தி வருமென்னிற் சுகதனுரைபோல அகவத்தைப்பட்டு வேதத் தைத்தருவானொரு கர்த்தா வவனிவனென்று சொல்லவில்லா மையும் காலவெல்லையாடாதென்பையாகிற் தயித்திரியமென்னு நாமமுமில்லையாம்.

தேவையுரை. எ-னைநீரோருரையுள் தங்கனாவின் மறை
யும், எனப்பாடமோதி உங்களுடைய நூலாகிய வினியவேத
மும் புத்தருடைய பிடகநூல்போல அநவஸ்தையாக வுள்ள
தாம். எ-ம். வருமென்று கேடியெனில். எ-னை. வருமெ
ன்று கீடியெனில் எனப்பாடமோதி எக்காலமுஞ் சுயம்புவா
கத்தானே நிலைபெற்று வருமென்றுசொல்லில். எ-ம். ஒரு
தந்துபாயன். எ-னை. ஒருதந்துவாயனவன் எனப்பாடமோதி
நெய்தவெனொருவனத்தத் தீபிடத்துள்ளவனும். அநென்போல
வென்னில், — இவன் — இவ்வீடத்துக்கண்ட வாடைகளை
நெய்தவனிவனென்றாற்போல, — என்றபோதிலிவையுளது.
எ-து. நீ சுயம்புவென்றகாலத்திலேதானேயிந்தவேதங்களுக்
கொருவினைமுதலுண்டு. ஆதலால்,—என்று நீடியவையே.
எ-து. எக்காலமும் வேதங்கள் சுயம்புவாக நிலைபெற்றன
வேர, சுயம்புவல்ல. எ-ம் கூறினர் ஞானப்பிரகாசரு மற்
றோருரையாசிரியரும். நீடியவையே என்ற ஏகாரமெதிர்
மறை “அந்நியதிவிற்கெளசிகாதிவிதமாக்கினரை, யுன்னுவர்
சாமாநியத்தை யோர்ந்து.” “சீனும்பரங்கண்டே செய்தா
னுண்டென்றெனுவா, ஞானும்பரனியற்றுநாடி” என்பது
மறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

மறைநின்றுநாலுதிசையவொன்றதாகொரு மு
ரைதந்தவாய்மையதனா, னிறைவென்றுநீடுவெனில்
வனையுங்கடாதிபல சொலவொன்றிநீடியுளதாங், குறை
வின்றிநாடுமொழியவைசென்றுகூடுவதோர் குணமு
ண்டதாகுமலர்தா, னுறைகின்றமாலேதனிலுளதென்
றதாகுமெனி னுணர்வின்றதாழியொலியே. (சு)

உகூ அ சிவஞானசித்தியார்பரபகூம்.

(இ-ள்.) மறைநின்று நாலுதிசையவரொன்றதர்க் வரு முனரதந்தவாய்மையதனூனிறவென்று நீடுமெனில். எ-து. இதனை (நாலுதிசையவரொன்ற தாகவுரைத்துவரும் வாய் மையதனூலே மறைநின்று நிறைவென்றுநீடும்) எனமாறுக. நான்குதிக்கிலும் பாஷைபேதிக்கப்பட்ட ஜாதிபேதங்களு மற்றொருநூல்போலாகாம லொருமைப்பட வேதிவரு முண்மையாலே வேதமநாதியாய் நிறைவையுடையதாய் நிலை பெறுமென்றுகூறின்,—வளையுங்கடாதிபல சொல்வொன்றிநீடி யுளதாம்முறைவின்நி நாடு மொழியவைசென்று கூடுவதோர் குண முண்டதாகும் எ-து குலாலனூண்டாக்கப்படுங்கடா திகள் பலபேதம்பொருந்தி யநாதியிலே யுள்ளதாகிறதபேர லக், குற்றமின்றி யறியப்படுஞ்சொல்லும் பொருளுங்கூடும் படிக்குக் கூட்டுவதோர் கர்த்தாவுண்டாகவேண்டும். அற்ற ன்று,—மலர்தானுறைகின்றமாலேதனி லுளதென்றதாகுமெ னின். எ-து. மாலையினுறையும் பூவுமணமு மந்தமாலையினி டத்தினுள்ளதல்லவாய் முன்பேயுண்டா யதனைப்பின்பு மாண யாகக்கூட்டினூற்போலச் சத்தமுமர்த்தமுமுன்பேயுள்ளவா ய்ப் பின்பு மூர்த்திகளாலே கூட்டப்பட்டவென்றுகூறின்,— உணர்வின்றதாழியொலியே. எ-து. அம்மூர்த்திகள் சத்தத் தையறிந்து கூட்டப்பட்டார்களல்லவாகி லுண் வேதங்கடைத லையுற்றதாழியினோசைக்கொக்கும். எ-து. எனவேவேதஞ் சத்தார்த்தமாகையாற், சத்தந்தந்ததாலோஷ்டத்தாலே யுண் டாகவேண்டுமாகையால் அவ்வேதஞ் சுயம்புவல்லவென்பது கருத்து.

வேதமென்னுஞ் செய்யுண்முதலிச் செய்யுட்காறும் வே தஞ்சுயம்புவென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. உணர்வின்றதாழி

வோலி... கு. சமுத்திரசத்தம்போலத்தானே யுள்ளதாமெ
ன்னி... லைதற்கறிவில்லைதான் எனப் பாடமோதுவாருமுளர்.
அதன்கொல்லி வாய்வு காரணமாகவெழுமென்க. அந்தவா
யும், ஜடமல்லவோவெனில், அந்தவாய்வுமொருகடவுளாற்
சேட்டைப்படுமென்க. (சு)

“சுயம்புவென வேதத்தைச் சாற்றினை நீதன்னைச், சுயம்,
புவிவனுமோவேதந்தான்.” “வெவ்வேறுவேதமவ ரவருள்ளே
விளங்கு, மவ்வேதநாதியென்கையாம்.” “கட்டுரைத்தானே
கபிலன் சாங்கியத்தையந்தூலு, மொட்டிவிளங்கும் பலருள்
ளும்” “அநாதியல்லவே கபிலன் றுனதைந்தூலு, மநாதிய
நாதியல வேதமுமென்றாய்.” “காரிகையுமின்றிக் கருவுருவுண்
டேல் வேத, வாரியமுமேதுவின்றியாம்.” அங்கங்குள்ளாரு
னின் தவ்வவர்தம் புத்திரர்பாற், தங்கிற்கும் வேதந்தழை
த்து.” “என்னிலவரவர்த மாக்கையெலாந்தன்மிகா, னுன்னி
டில்வேதந்தருமமோர்.” அழியும்பொழுதுதருமிதரும மழியும
வையெங்ஙனநித்தம் “செவிக்கு விடையஞ் சிதையுங்காண்
வேதம், புவிப்புகல்வார் சொற்பதத்தைப்போன்று.” “தோ
ற்றிலையீறுண்மையாலே சுயம்புவலத், தோற்றிவித்தானுண
டென்றுஆழ்” ஆக்குவித்து விந்துவிற்சொன் னுன்குமவை
நோக்குவித்துப், போக்குவிக்குங்காண் மெய்ப்பொருள்.”
என்னுந்திருவாக்குகளால் வேதஞ் சுயம்புவன்மெனவநிக.
வடிவின்றியருவமாயிருக்கிற வுமதுகர்த்தாவானவ ரெப்படி
வேதஞ்சொன்னாரென்னில் “ஆக்கையிக்குமருவா யருவமல,
ஞக்குமுடலுரையண்டம்” என்பதனுநதிக என்றார் ஞானப்
பிரகாசர்.

உடனின்னுநா முணருமதுகண்டவா ரெருவ னு லகங்களை யுருவமா யிடநின்னு மாமறைகளவையன் னுவாய்மொழிய விலைவகொண்டுலோகநெறியின், கட னின்னுவா முமதுகருதும்பிணைவழி கருமஞ்செய்கா சினியுளோர், திடமென்றுசீராச னுரைதங்குமோலை திரு முகமென்று குடுசெயலே. (ரு)

(இ-ள்.) உடனின்னு நா முணருமதுகண்டவா ரெருவ னுலகங்களே யுருவமாயிடநின்னு. எ-து. சரீரத்தினின்னு நா முணரு மதுகண்டபடியாலே யொப்பற்றவனெருவனெ ன்னுசொல்லப்பட்ட கர்த்தாவானவன் பிரபஞ்சமேதிருமே னியாய்ப் பிரபஞ்சத்திடையிலே யெழுந்தருளினின்று,— மாமறைகளவையன்று வாய்மொழிய. எ-து. மிகுதியுடைய வேதங்களை யநாதியிலே யருளிச்செய்ய,—இவைகொண்டு லோகநெறியின் கடனின்னுவா முமதுகருதும். எ-து. அவ்வநா தியைக்கொண்டு பிரபஞ்சமானதும் வேதமுதையிலேநின்று வா முமதனைக்கருதி யநாதியென்றுஞ் சுயம்புவென்றுஞ் சொல் ளாநிற்குப் அஃதென்போலவென்னின்,—பிணைவழிகருமஞ் செய்காசினியுளோர் திடமென்றுசீராசனுரை தங்குமோலை திருமுகமென்று குடுசெயலே. எ-து. மண்டலநாயகனாகிய வரசன் தனதாக்களை வழியிலேநிற்கும் பிரபஞ்சத்தினு ன்ளோர்க்கு அவ்வரசனுரை பொருந்தியவோலைவர வுதனைத் திருமுகமென்று மங்கலமரபினார்கூறித் தலையிற்றரித் தவ்வ ரசனைப்போலச் சிறப்புச்செய்கைபோலவழங்குங் கிரமங் காண், எ-து.

சுவயம்பு வாலே கூறப்பட்ட வேதத்தையுஞ் சுவயம்பு வென்று கொண்டமுறைமையு மதனையுலகங்கொண்ட முறை மையுங்குறிந்து. மாகனாற் சொல்லப்பட்டது மாகமானாற் போலவும், தொல்காப்பியனாற் சொல்லப்பட்டது தொல்காப்பியமானாற்போலவும் பிரவாற்றினுங்கொள்க. (௩)

முடிவின்றிவேதியர்கண் முதல்வந்த மூவர்களு மொழியுஞ்சொலாரியமெனிற், கடிவின்றியேகணிதர வர்கண்டவாறது வென்வடகண்டசாதிகடியா, தொடிவின்றியோ துவதெனுரைதங்குவேதமொழி யுளதென்றுகூறுமவர்தா, மடியின்னுதானெனுமதறிவின்றியினுமவ ரிலையென்றவாதரவதே. (௪)

(இ-ள்.) முடிவின்றிவேதியர்கண் முதல்வந்த மூவர்களு மொழியுஞ்சொலாரியமெனில். எ-து. ஆரியமாகியவேதமே கேடில்லாத பிரம கூடித்திரிய வைசியரென்னு மூன்று சாதியு மோதுஞ்சொல்லென்று நீசொல்லின்,—கடிவின்றியே கணிதரவர்கண்டவாறதுவென். எ-து. ஏனையவருணத்தினுள்ளாராய்ச்சோதிடஞ் சொல்லுமவர்கள் வேதத்துக்கங்கமாகிய சாதத்திரத்தை போதாமலறியும்படி யெங்ஙனம். ஆதன்தனறியும்,—வடகண்ட சாதிகடியா தொடிவின்றியோ துவதென். எ-து. இந்தத்தின் வடகூற்றினுள்ளார் மற்றவருணத்தார் வேதத்தையோதத் தக்காரென்று நீக்கப்படாம லெல்லாராலு மோதப்படுவானேன். ஆதலானீக்கப்படாதாயிற்று,—உரைதங்கு வேதமொழி யுளதென்று கூறுமவர்தாம். எ-து. எல்லார் சொல்லுந் தன்னிடத்திலே யுடைத்தானவேதஞ்சத்தமாகவுள்ளதென்று கூறுமவர்தாமும்,—அடியின்னுதானெனுமது. எ-து.

வேதத்துக்கடியில்லையென்று சொல்லுமது.—அறிவின்றியினு மவ ரிலையென்றவாதரவதே. ஏ-து. அறிவிலாதவாய் வேத த்தையொருத்தருண்டாக்கினூரில்லையென்று சொல்லு மாகைக் கொக்கும். ஏ-று. கடிவின்றி-நீக்கமின்றி. ஒடிவின்றி-தவிர்த லின்றி. ஈனுமவர்-உண்டாக்குமவர்.

இச்செய்யுள் வேதமெல்லாரு மோதவொண்ணுதென்ப தனையு மதற்குப் பாதமில்லையென்பதனையு மறுத்துக்கூறிற்று. முடிவின்றி வேதியர்கள்-அளவிடந்த பிராமணர்கள். முதல் வந்த மூவர்களும்-பழையபிரமவிட்டுணு ருத்திரர்களும். கடி தின்றியே கணிதரவர்கண்-வாறதுவென்-கடியாது கணிதநூ ல்களு மொருவர் சொல்லாமல்வந்ததாம். வடகண்டசாதிக டியா-வடபூமியினுள்ளாருங் குறைபடாமல் வேதஞ்சுயம்பு ஷென்றே சொல்லா நின்றார்கள். ஈனுமவரிலையென்றல்-தாயி னறியிலே பிள்ளைபிடிக்கும் வசநத்துக்கொக்குமென்றலுமாம்.

“காரிகையுமின்றிக் கருவுருவுண் டேல்வேத, வாரியமு மேதுவின்றியாம்.” ஏ-னை. காரியமின்றி வேதமுண்டாகா தென்பதத்குணர்க என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

அறிகின்றபான்மையவயவநின்றதாகிலணு வழி யுங்கடாதியெனவே, செறிகின்வாறதிலையெனின்வந்து சேருமது திடமன்றுகூடவொருவன், குழிகொண்டு காரின்முனைவருகின்றபீசமவை கொலையொன்றிலே னிலழியு, முறுகின்றகாலமவை யுடனின்னுபோயழியு முலகென்று நீடியிலதே. (ஏ.)

(இ-ள்.) அறிகின்றபான்மை யவயவநின்றதாகி லணுவழியுங்கடாதியெனவே. எ-து. (அணுவவயவ மறிகின்றபான்மைநின்றதாகிற் கடாதியெனவேயழியும்) எனமாறுக. ஆன்மாவானது பேதப்பட்டுச் சரீரவயவத்தைத்தானறியும் பகுதியிலே கூடிநின்றதாயி னழியுந்தகுதியையுடைய சரீரகதி போல வான்மாவுமழிந்துபோம்,—செநிகின் றவாறதிலையெனின் வந்துசேருமது. எ-து. ஆன்மாவந்தச் சரீரவயவத்தைச் சேராது சரீரவயவவந்தானேசென் றுன்மாவைச் சேருமென்றுகூறின்,—திடமன்றுகூட வொருவன் குறிகொண்டு. எ-து சரீரவயவவந்தானே யான்மாவைக்கூடு நிலைமையுடை—த்தன்று,கர்த்தாவொருவன்குறிகொளாகக்கூட்டுகையாலே யான்மாவுஞ் சரீரமுங் கூடிவரும்,—காரின்முனைவருநின்று பீசமவைகொலையொன்றி வேனிலழியும். எ-து. (பீசமவைகாரின் முனைவருநின்று வேனில்கொலையொன்றியழியும்) எனமாறுக. முனைகளானவை கார்காலத்து விதையினின்று முனைத்துவரும் வெனிற்காலத்தித் தகுதியேறு பட்டழியும். ஆஃ தென்போலவென்னில்,—உறுகின் றகாலமவையுடனின்றுபோயழியு மூலகென்றுநிடியிலதே. எ-து. பிரபஞ்சமர்னது சிருஷ்டிதிசங்காரமென்று கூறப்பட்ட மூவகைத்தொழிவற்ற காலத் துடனேகூடித்தோன்றிநின்று கெடுமாகையாற் காலத்தோடுங்கூடிவரும் பிரபஞ்சமான தெல்லாநாளு நிலைபேற்றையுடையவல்லவாம். எ-று.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சமழியுமென்பது உம் அழிவில்லாத வான்மா பிரபஞ்சபேதத்திலல்லவென்பது உங் கூறிற்று.(௭)

“அவயவத்தாற் காரியமே காணணுக்களெல்லா, மவை
ஐமுழியுமென் பாய்” -சுடமவைதாமே தறுவாகமாட்டா, கூ
மாமோ மண்டானேகாண்” “ஆக்குங்காலத்தமல னாலகாய்
நின்றவைகள், பேர்க்குங்காலத்தழிந்துபோம்” காரின்முனை
த்தநின்று வித்துக்கழிந்துவிடுங், கோரவுருவேனிலுறக்கூர்
ந்து.” என்பது மறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

நிறைவெங்குமா சிலுயிர்நெறிநின்றுபோய்வருத்
லணைவின்றதா முடலிலே, குறைவின்றெலா முமுள
குடகந்தமா சிலவை விடநின்றவாறுகுறியா, வுறைகி
ன்றமாதவர்களுடனின்னுபோய் வறிதோருடல்கொ
ண்டுமீள்வதுணராய், மறைதந்தவாய்மைதனி நிறை
வின்றியேயுலகின் மலையின்றதா லுணுரையே. (அ)

(இ-ள்.) நிறைவெங்குமாசிலுயிர். எ-து. ஆன்மாவா
னது பிரபஞ்சமெங்குநிறைந்து நிற்குமாயின்,—நெடநின்று
போய்வருதலணைவின்றதாம். எ-து. ஆன்மாவானது நித்திய
கன்மமுதலாகிய நெறிகளிலேநின்று அந்தநெறிக்குத்தக்க சுவ
ர்க்காதிபதங்களிலேசென்று புண்ணியத்தைப்படிசித்திப் புண்
ணியசன்மந்தொலைந்தால் மீளவும்வருமென்னும் வேதவாய்
மையில்லையாம். அற்றன்று,—உடலிலே குறைவின்றெலாமு
முளகுடகந்தமாகில். எ-து. (எலாமுமுடலிலே குடகந்தங்
குறைவின் னுளவாகில்) எனமாறுக. எல்லாவான்மாக்களுக்கு
சரீரத்திலே குடத்திற்குட்புண பூமணம்போல நிறைந்து நிக்
குமென்று கூறுகின்றாயாயின்,—அவைவிடநின்றவாறுகுறியா
எ-து. அவ்வான்மாக்கள் சரீரங்கெட்டபோது தான்கொடாம

ஹுடலைவிட்டு நிற்கிறவழியைக் குறிக்கொள்ளமாட்டாவாகையால், — உறைகின்றமாதவர்க ளுடனினுபோய்வறிதோருட்கொண்டியீள்வதுணராய். எ-து. உடலின்சுணுறைதலைச்செய்யு மகாயோகிக ளவ்வுடலைவிட்டுப் பரகாயப்பிரவேசஞ் செய்வதும் வருமதுவுமறியாய்,—மறைதந்தவாய்மை தவி னிறைவின்றியேயுலகின் மலைகின்றதாலுனுரையே. எது. வேதஞ்சொன்னசத்தியமான வத்தத்தி லுனக்குறிறைவில்லை யாதலால் நீ சொல்லுகின்றசொல்லு மூலகத்தின்கண் மாறுபாடுபொருந்திற்று. எ-று. குடகந்தமாகென்பதற்குப் போலவென்பதோருவமைச்சொல் வருவித்துரைக்க. வறிதோருடல்-உயிர்போன மற்றோருடலை.

இச்செய்யு ளான்மா வெல்லாவற்றினுஞ் சரீரத்தினு நிறைந்து நிற்குமென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. (அ)

“நிராயினுயிரெங்கு நீங்கியுடல்வானத், துரையுமெங்ஙன் சொன்னிரயத்தும்” என்பதுமறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

அழிகின்றதால்வினைகளாகின்றவாறெனெரு வது மங்கியானபரிசே, லொழிவின்றியோதநமு மறவுண்ணநாம்வினைக ளுறுகின்றவாறதெனலாங், கழிகின்றதாலநிவுவினை தந்திடாவினைஞர் கருமங்கனாடியுறுவோர், பழுதின்றியேயுதவுமதுபண்பதாகவருள் பரமன்கனாகும்வினையே. (க)

(இ-ள்.) அழிகின் ததால் வினைகளாகின் தவாறென். எ-து. இதனை (வினைகளழிகின் ததால் லாகின் தவாறென்) எனமாறுக. ஒருவன்செய்தகன்மங்க ளிக்காயங்கெடக் கூடக்கெடுமரகையாற் கன்மமேலேக்குவந்துண்டாம்படி யெங்ஙனம்,-எருவது மங்கியானபரிசேல். எ-து. வயலுக்கிட்டவைக்கோலுந்தழையுந் தனதுதுலமுறைமைகெட்டுச் சூக்குமமுறைமையாகி வீரியங்கிடந்து பயிருக்குநன்மைகொடுக்குமதுபோலச் செய்த கன்மமுடலோடு துலமுறைமைகெட்டு ஆன்மாவோடு சூக்குமமுறைமையாகிப்பொருந்துமென்று நீசொல்லின்,-ஒழிவின் நியோதநமுமறவுண்ண நாம் வினைகளுறுகின் தவாறதெனலாம் எ-து. நாடோறுநாமுண்ணுமுணவு செரித்துக் கழிந்தமல மீளவுநமக்குநன்மையைத்தருமென்பார் கூறுங்கூற்றெனலாம்,—கழிகின் ததாலறிவு வினைதந்திடாது. எ-து. (வினைகழிகின் ததாலறிவுதந்திடா) எனமாறுக. காயத்தோடுஞ்செய்த வினைகெடுகையா லவ்வினை யான்மாவையறிந்து கூடமாட்டாது. அதுகூடும்படி,—வினைஞர் கருமங்கனாடியுறுவோர்பழுதின்றியே யுதவுமதுபண்பதாக. எ-து. தொழில்செய்தோர்க்குச் செய்ததொழில்கண்டு தொழில்கொள்வோரவ்வவர்தொழிற்குத்தக்ககொத்திப் பழுதறக்கொடுக்குந் தன்மை போல,-அருள்பரமன்கனாகும்வினையே. எ-து. ஆன்மாக்கள் செய்த புண்ணியபாவங்களையறிந் தந்தப்புண்ணிய பாவத்துக் கீடான புசிப்புக்களைக்கொடுத்தருளிப் புசிப்பிக்குந்தொழில் பரமேஸ்வரனதாகும். எ-து.

இச்செய்யுள் கன்மமுமான்மாவுந் தாமேகூடுமென்பதனைமறுத்துக் கூறிற்று. (சு)

கண்மங்களைப் பண்ணினான். ஞானமரவுக்கு மந்தக்கண்மங்களை யு. மக்கண்மங்கட்குசித்மான பலன்களையு மறியுஞ்சாமர்த்தியமில்லையென்பதுமறிக. இதற்கு “செய்தான்செயல்பலமுஞ்சிந்திக்கவல்லனலன், செய்திக்குஞ்சிந்திக்கையின்னு.” “செய்தார் செய்திப்பலத்தைச் செய்விப்பார்போலமலன், செய்விப்பன் செய்திப்பலம்” “வேலைதருமோகூலிவேலை விதங்கண்டிசைந்த, கூலிதருவான் போ லெங்கோன்” என்னுந்திருவாக்குகளும்றிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

கருமங்கண்ஞானமதுவுடனின்றலான்மருவு கதி தங்கலாகுமெனினீ, தருமங்கராகமுதலவைதங்கமேலறிவு தவிரும்பின்விடுமணையா, பொருணின்றுதேடிவருபயனுண்டுபோக வினைபுரிகின்றவாறதெனவே, திருநின்றபோகம்வளரவிசென்றுமேவியது செலவுண்டுசூழ்வசெயலே. (க0)

(இ-ள்.) கருமங்கண்ஞானமதுவுடனின்றலான்மருவு கதி தங்கலாகுமெனினீ. எ-து. நித்தியகன்முதலியகன்மங்களை ஞானங்கூடிநின்றலாலே யழிவில்லாமையைப்பொருந்தின விட்டின்பத்தைப்பொருந்தலாம் என்று நீகூறின், -தருமங்கராகமுதல். எ-து. கன்மங்கள் செய்யுமிடத்துத் திரவியார்ஜிதம் வேண்டிகையாலே யாசைமுதலியனவுண்டாம், -அவைதங்கமேலறிவுதவிரும். எ-து. அவ்வாசைமுதலியவுண்டாகவே யான்மாப்பாசஞானமாய்நிற்கும், -பின்விடுமணையா. எ-து. அந்தப்பாசஞானத்தாலே மோக்ஷமடையாது, -பொருணின்றுதேடிவருபயனுண்டுபோக வினைபுரிகின்றவாறதெனவே. எ-து. ஒருவன்பொருளைத்தேடி யதனுண்டாயபயனை யதி

லேநின்றுபுசித் தந்தப்பொருண்மாளவே மீளவும்பொரு
டேடுதற்கு முயல்கின் தவதனையொப்ப,—திருநின்றபோகம்
வளரவிசென்றுமேவியது செலவுண்டு சூழ்வசெயலே. எ-து
(வளரவிசென்று திருநின்றபோகமேவியது செலவுண்டுசூழ்
வசெயலே) எனமாறுக. வெகுவானவாகுதி செய்கையினாலே
யவ்வாகுதிசென்ற புண்ணியத்தால் மிக்கசுவர்க்கபோகங்க
ளைப்பொருந்தி யப்புண்ணியந் தொலையுமளவும் புசித்தித்
தொலையமீளவும்புண்ணியகன்மஞ் செய்ய நினைக்கின்றசெய
ல்கா னுன்செயல். எ-று.

இச்செய்யுள் கன்மஞ்செய்யவேஞானங்கூடி மோகூஷ
முண்டாமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று.

வேதமென்னுஞ் செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறும் பட்
டாசாரியன் மதத்தை மறுத்துக் கூறிற்று. (௧௦)

கன்மத்தால் முததியில்லை யென்பதற்கு. “புரிந்துமகம்
புக்குவான் மீண்டும்புரிவா, ரிருந்தனஞ்செய்துண்பார்க் கொ
ப்பென்” “வினைப்பலந்திண்டாமலே கிடென்றிசைத்தாய்,
வினையினுக்கு முணடுகாண்வேர்.” “அதுமலமூலமதுநீங்குத
லுமான்மா, விதமுறுமின்பம் கிடென்றெண்” “அடக்கமலம்
படுவ தாருயிர்க்கானந்தங், கொடுப்பனிது முத்தியெனக்
கொள்.” என்பதுமறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

பாட்டாசாரியன்மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—௨௦௨.

பிரபாகரன்மதம்.

அருந்தவஞ்சைமினிபண்டாரண தூலாய்ந்தானுய்த், திருந்துமுலகினிற்கொண்டு செப்பியநூற்றிறமதனைப், பரிந்துபிரபாகரன் பட்டாசானில்வேருகிப், புரிந்துரைசெப்நெறியதனைப்புவனிமிசைப்புகன்றிடுவாம்.

(இ-ள்.) (அருந்தவன்—புகன்றிடுவாம்.) எ-து. அறியதவத்தினையுடையனாகிய சைமினியென்னுமகாவிருடி முன்வேததூலையாராய்ந்தானாய் நல்லவுலகின்கண்ணே தான்சொல்லுகின்றவழிக்குப் பொருந்தத்தக்கவற்றை வேதத்திலேநின்றெடுத்துக்கொண்டு சொல்லப்பட்டவனது சூத்திரமுறைமையினைப்பொருந்திப் பிரபாகரன் பட்டாசாரியனாற் சொல்லப்பட்ட- பாட்டத்தினெறியிலேவந் ததிற்கிதிது வேறுபடச்சொன்னவழியுதனை யெடுத்தியானும் பூமியின்கண்ணே சொல்லாநின்றேன். எ-து.

பிரபாகரன்மதமுணர்த்துவா நெடுத்துக்கொண்டா ரதனுளித்தலைச்செய்யுள் பிரபாகரனெறியைக் கூறுகின்றேனென்று கூறிற்று. (க)

அருஞ்செயலினபாவத்தேய பூர்வமெனுமதுதோன்றித், தருஞ்செயலின் றழியின்பின் பஸிப்பிப்பதாகுமது, வருஞ்செயலொன்றின்றியே மண்கிலேபோலாமுத்தி, தருஞ்செயலீதெனவுணர்ந்து தாரணிமேலவன்சாற்றும். (உ)

(இ-ள்.) அருஞ்செயலினபாவத்தே யபூர்வமெனுமது தோன்றி. எ-து. அரிதாகச்செய்யுங்கன்மத்தை யொழிந்தவிடத்திலே யபூர்வமென்பதொன்றுண்டாய்,-தருஞ்செயலின் நழியில். எ-து. (செயறருநின் நழியில்) எனமாறுக. அந்தக் கன்மத்திலே யறிவுகூடிநின்று தொழிற்பட்டுக்கன்மமுடிந்த பொழுது,-பின்பலிப்பிப்பதாகுமது. எ-து. பின்புதானின்று பிரயோஜனப்படுப்பிப்பதாம்,-வருஞ்செயலொன்றின்றியே. எ-து. அவ்வறிவுங்கன்மமுங்கூடி வருந்தொழிலொன்று மின்றியே,—மண்கிலைபோலா முத்திதருஞ்செயல். எ-து. (முத்திதருஞ்செயல். எ-து. (முத்திதருஞ்செயல் மண்கிலைபோலாம்) எனமாறுக. வீட்டுநெறியைத் தருகிறசெய்தியாவது, மண்போலவுங் கல்லுப்போலவு மறிவுஞ்தொழிலுமற்றிருத்தலாம்,—ஈதெனவுணர்ந்து தாரணிமேலவன்சாற்றும். எ-து மண்போலவுங் கல்லுப்போலவு மறிவுஞ்செயலு மற்றிருப்பதே முத்தியெனவறிந்து பூமியின்கண்ணே யித்தன்மைத் தென்று பிரபாகரன் சொல்வான். எ-து.

இச்செய்யுளிரண்டும் பிரபாகரனெறி கூறின. அபூருவமென்றொரு குருசொருபம். அருஞ்செயல். எ-து. செய்தற்கரியசோதிஷ்டே-ராம முதலியவற்றை. (உ)

பிரபாகரன்மத முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—உரச.



பிரபாகரன் மதமறுதலை.

வேறுபலந்தருவதுதான் வினையென்றுவேதங்கள், கூறவோரபூர்வந்தான் கொடுக்குமெனக் கொண்டவுரை, மாறுதருமறையோடுமுன்பின்றி வந்ததாற், தேறியவிண்பூமுடிமேற்சேர்ந்துமணந் திகழ்ந்ததுவாம். (௩)

(இ-ள்.) வேறுபலந்தருவதுதான் வினையென்று வேதங்கள்கூற. எ-து. முன் ஜநநத்திற்செய்த விருவினையு மிந்தஜநநத்திலே பலபேதப்பட்டுச் சுகதுக்கங்களைக் கொடுக்குமென்று உன்வேதங்கள் சொல்லாநிற்கவும், — ஓரபூர்வந்தான் கொடுக்குமெனக்கொண்டவுரை. எ-து. முன்ஜநநத்திற் செய்தவினைக் கிந்தஜநநத்திலே பலத்தைக்கொடுப்பதபூர்வமென்பதொன்றென்று பிரபாகரா நீமெய்யாகக்கொண்டு சொல்லப்பட்டசாத்திரம், — மாறுதருமறையோடு. எ-து. வேதத்தோடுமறுதலைப்படும், — முன்பின்றிவந்ததால். எ-து. செய்தகன்மத்தினுடையபல மநாதியிலில்லையாய்ப் பின்பபூர்வமென்பதொன்றினாலேவந்ததாயின், — தேறியவிண்பூமுடிமேற்சேர்ந்துமணந்திகந்ததுவாம். எ-து. வாட்டமில்லாத குளிர்ந்த ஆகாயப்பூவுக்கு முன்புமணமில்லாமற் றலையிலேசேர்ந்த பின்பு மணமுண்டானதென்று சொல்லுந்தன்மைக்கொக்கும். எ-து.

பிரபாகரன்மதத்தை மறுப்பா நெடுத்துக்கொண்டாரதனுளிச்செய்ய ளபூர்வமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (௧)

“முன்பிலாவொன்று முனைப்பதபூர்வமெனி, லென்ப
டந்தான்மண்ணுதியாதீண்டு.” என்பது அபூர்வத்தாலுண்டா
காதென்பதற்கறிக என்றார். ஞானப்பிரகாசர்.

ஆந்தங்கதியென்ன வறிவழிகைவீடென்கை,
யூனம்பின் னுணர்விழந்தோர்க்குளதாகுமுயர்முத்தி,
தானிங்குச்சிவப்பொழியத் தழனிற்குமாறில்லை, ஞா
னங்கெட்டுயிர்நிற்குமெனு முறைதானண்ணதால்.(2)

(இ-ள்.) ஆந்தங்கதியென்னவறிவழிகை வீடென்கை
யூனம். எ-து. பரமானந்தமேவீடென்று வேதங்கள்சொல்
லவு நியான்மாவினதறிவுகெட்டு மண்போலவுங்கல்லுப்போ
லவு மாகையால் வீட்டின்பமென்று கூறியதுகுற்றமுடைத்து.
அப்படியறிவுகெட்டவான்மா முத்தியடைவனாயின்,—பின்னு
ணர்விழந்தோர்க்குளதாகுமுயர்முத்தி, எ-து, மூர்ச்சைவந்
தறிவுகெட்டவர்களுக்கும் மிக்க வீட்டின்பமுண்டாகவேண்
டும். அஃதன்றியும்,— தானிங்குச்சிவப்பொழியத்தழனிற்
குமாறில்லை. எ-து. இவ்விடத்து நெருப்பானது தன்சொரூபமா
கிப் சிவப்புக்கெட்டாற்றானுங்கூடக்கெடுதலன்றியந் நெருப்பு
நிற்கும் வழியில்லையாம். அதுபோல,—ஞானங்கெட்டுயிர்நிற்
குமெனுமுறைதா னண்ணதால். எ-து. ஆன்மாவானது தன்
சொரூபமாகிய வறிவுகெட்டாற்றானுங்கூடக்கெடுதலன்றியான்
மாநின்றுவீட்டின்பத்தை யதுபவிக்குமென்று சொல்லுஞ்
சொற்பொருந்தாது. ஆகையாலறிவுகெட்டுக் கல்லுப்போலவு
மண்போலவுமாய் முத்தியடையுமென்னுமது குற்றமுடைத்து.
எ-து. உணர்விழந்தோர் மூர்ச்சித்தோர், உணர்விழந்தோர்க்
கும் என உம்மைவிரிக்க. ஊனமென்பதனைக் கடையிலுங்கூட்
டுக.

இச்செய்யு ளான்மாவறிவுகெட்டு முத்தியடையுமென்ப தனை மறுத்துக் கூறிற்று.

இச்செய்யுளிரண்டும் பிரபாகரன் மதத்தை மறுத்துக் கூறின.

“வன்சிலையுமண்ணுமென வாய்ப்பதுவே முத்தியெனி, லென்கருவுமுத்தியெனயிங்கு” “முத்திபராநந்தாது பூதியெ னநூன்மொழியுங், கொத்தைமுத்திகாணுனதுகோள்” என்பது மறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர். இதன்பின்னர் ஸ்மார்த்த மதம், சேசுரமீமாங்கிசமதம், சோதிடமதம்; காலேசுவர வா தம் என்னு நான்குமதமுமவற்றின் மறுதலையும் ஞானாவரண விளக்கத்திற்காண்க. என்றார்மற்றோ ருரையாசிரியர்.

பிரபாகரன் மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—௨௦௬.

சத்தப்பிரமவாதிமதம்.

உரையானதுமையலினாலுலகாம்

புரையோருணரும்பொருள்பொய்யிதனை

விரையாதுணரும்மதுயிடெனவே

வரையாதுரைவாதிவகுத்தனனே. (க)

(இ-ள்.) உரையானது மையலினாலுலகாம், எ-து. சத் தமானது மயக்கத்தினாலே பிரபஞ்சமென்பதாம், — புரையோருணரும்பொருள்பொய், எ-து. அறியாதா ரத்தமுஞ்

சத்தத்துக்குண்டென்று விசாரிப்பது மெய்யல்லவாம்,—இதனைவிரயாதுணரும்மது வீடெனவே. எ-து. சத்தமேபிரமமாவது, அத்தமில்லையென்றறிவுமறிவே வீட்டின்பமாவதென்றே,—வரையாதுரைவாதிவகுத்தனனே. எ-து. சத்தப்பிரமவாதி பிரபஞ்சபேதத்தை யெல்லைப்படவறியாது சத்தமேயுள்ளதென்று வகுத்துச்சொன்னான். எ-து.

சத்தப்பிரமவாதிமதங் கூறுவா நெடுத்துக்கொண்டாரதனுளிச்செய்யுள் சத்தமே பிரபஞ்சமாகவுள்ளது அத்தமில்லையென்பதனையு, மந்தச் சத்தமேபிரமமென்பதனையுங் கூறிற்று. (க)

உரையானதுமையலினாலகாம். எ-து. சத்தமாகிய பிரமமானது மாயையொடு கூடிக்கொண்டு ததுகரணபுவன் சொரூபமான பிரபஞ்சமாம். மாயைக் குமையல் என்றதுபசாரவழக்கு எ-ம். சொல்லுக்குப் பொருளுண்டென்பது பொய் எல்லாஞ் சொல்லென்பதுமெய் என்றவனுட்கோளாம் என்றாரோருரையாசிரியர்.

பரிணாமம்விவர்த்தநமாயமதிற்

றருமாமுலகுள்ளதுசத்தமதே

பொருளாவதுசொன்னலமல்லவெனின்

மருவாதுபொருட்டிறமற்றிலையே. (உ)

இ-ள்.) பரிணாமம்விவர்த்தநமாயம். எ-து. சத்தத்தாலேபரிணமித்து மிகவுமுண்டாதலே மயக்கமாவது,—அதிற்றருமாமுலகு. எ-து. அந்தமயக்கமே யுலகத்தையுண்டாக்கப்படுவதுமாகையால்,—உள்ளது சத்தமதே எ-து. உள்ளதா

கக்காண ப்பட்டதி சத்தமொன்றுமே;—பொருளாவது சொன்னலம். எ-து. சத்தத்துக்கத்தமென்று சொல்லப்பட்ட தச்சத்தத்தினன்மையேயாகும்,—அல்லவெனில். எ-து. சத்தத்தினன்மையல்லவத்த மத்தத்தினன்மையே சத்தமென்று கூறின்,—மருவாது பொருட்டிறமற்றிலேயே. எ-து. சத்தங்கூடாத தொருபொருளுண்டாவதில்லையாதலாற் சத்தத்தினன்மையே அத்தமாவது. எ-று. மற்று வினைமாற்று.

இச்செய்யுள் சத்தமே பிரபஞ்சமாவதுஞ்சொன்னலமாவது மென்பது கூறிற்று. சொன்னலம் பொன்னேபணியும் என்கை.

பரிணாமம் விவர்த்தநமாயம். எ-கு பரிணாமம் உண்டாவது, விவர்த்தநம் பிராந்தி, எனவே சத்தத்திலே பொருடோன்றினதென்பது பிராந்தி, சத்தமேபொருளென்ப துண்மை என்றாரோருரையாசிரியர்.

பூமாவெனவேயுரையும்பொருளு
மாமாம்பொருளொன்றிலணைந்திலதா
மாமாதரவெய்துசொனன்கருவாயத்
தாமாம்பொருணெற்பொரிதானெனவே. (6)

(இ-ள்.) பூமாவெனவேயுரையும் பொருளுமாம். எ-து. பூவெனவுமாவெனவு பிரண்டுசொல்லுளவா யவற்றிற்குப் பொருள்கூறுமிடத்துப் புட்பமென்றும் இலக்குமியென்றுங், கூறப்படும், — ஆம்பொருளொன்றி லணைந்திலதால். எ-து. ஆப்படிக்கூறப்படும் பொருளொன்றிலே சத்தமடங்காமற் பூமியெனவும் விலங்கெனவுஞ் சொல்லப்பட்ட பொருளையுங்

கொள்ளப்படுமாதலால்,—நாமாதரவெய்தசொன்ன கருவாய்த் தாமாம்பொருள். எ-து. நாம்விருப்பத்தை மெய்திக்கொண்டு சொல்லுஞ்சொல்லே கருப்பமாகக்கொண்டு பலபொருள்களுமுண்டாம். ஆஃதென்போலவென்னில்,—நெற்பொரிதானெனவே: எ-து. நெல்லிற்றோன்றும்பொரிக்கு நெல்லே கருப்பமானுற்போல வத்தத்துக்குச்சத்தமே கர்ப்பமாம். எ-து. பொரிக்குவன்னபேதமு நாமபேதமுமுண்டாயினு நெல்லேயதற்குக் கருப்பமானுற்போல அத்தம்பலபேதப்படினுஞ் சத்தமே கருப்பமாமென்பது கருத்து.

இச்செய்யுள் ஒருசத்தம் பலவத்தத்தைக்கொண்டு நிற்கையாற் சத்தமே பிரமமென்பது கூறிற்று. (ங)

ஆமாம்வடிவொன்றி லணைந்திலவாம் எனப்பாடமோதிச் சொல்லும்பொருளு மொருவடிவினைப் பொருந்தியிராவாம். வேறுபட்டிப் பலவடிவாயிருக்குமெனனி லது கூடாது. எ-ம். நெல்லுப்பொரியான தாதான்மியம்போலப் புத்தியிற்றோன்றுஞ்சொல்லே பொருளாமென்க. எ-ம். கூறினர் ஞானப்பிரகாசரு மற்றோராகிரியரும்,

சொல்வந்தெழலும்பொருடோன்றுதலாற்,

சொல்லேபொருளென்று துணிந்திடுநீ

சொல்லும்பொருளும்முடனின்றதெனின்

சொல்லும்பொருளின்னுசொனின்றதுவே. (ச)

(இ-ள்.) சொல்வந்தெழலும் பொருடோன்றுதலாற் சொல்லேபொருளென்று துணிந்திடுநீ. எ-து. யாதொருசொல்தந்ததாலோட்டங்களாலேயுண்டாக வந்தச்சொல்லிலே பொருளுமுண்டாமாதலாற் சொல்லேபிரதானமென்று நீதெளிந்

திடுவாயாக, அற்றன்று, - சொல்லும்பொருளு முடனின்றதெனின் எ-து. சொல்லும்பொருளுமுடனிற்கையாற் பொருளுக்கதனியே யொருமுதலென்றுகூறின், — சொல்லும்பொருளின்றி சொனின்றதுவே. எ-து. ஒருசொற்குப் பொருளுரைக்குமிடத்துப் பொருளுஞ் சொல்லாமாதலாற் சொல்லொழிந்து பொருளென்றென்றுண்டாவதில்லை, அதனாற் சத்தமே பிரமமென்று கொள்வாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் சத்தமேயத்தமாவதென்று கூறிற்று.

உரையென்னுஞ் செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறுஞ் சத்தப்பிரமவாதிமதங் கூறிற்று. (ங)

சொல்லும்பொருளின்றி சொனின்றதுவே. எ-கு. சொல்லப்படும்பொருள் புத்தியிற் கனத்துக்கிடந்ததில்லை, சொல்லேபுத்தியிற்கனவாது நிலைபெற்றது என்றனரோருரையாகிரியர்.

சத்தப்பிரமவாதிமத முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—உகா.

சத்தப்பிரமவாதி மதமறுதலை.

உரையாவதுமையவினாலுலகே

லுரையாதொருமையலுமுள்ளதென

வரையாதுணரும்மதுவண்கதியேல்

வரையாமறையோடுமலைந்தனையே.

(க)

(இ-ள்:) உரையானதுமையலிஞாலகேல். எ-து. சத்தமானது பரிணாமவிவர்த்தனமாகிய மயக்கத்திலே பிரபஞ்சமாமென்றுகூறினாய். அங்ஙனமாயின்,—உரையாயொருமையலுமுள்ளதென. எ-து. சத்தமேசர்வமுமாமென்பதன்றிச் சத்தத்திலேநின்றிண்டகத்தக்க தொருமயக்கமு முண்டென்று சொல்லாய்,—வரையாதுணரும்மது வண்கதியேல். எ-து. அஃதன்றியும் பொருளைவரையாமல் சத்தத்தைப்பிரமமென்று குறித்துணர்தலே முத்தியென்றுகூறினாய். அங்ஙனமாயின்,—வரையாமறையோடு மலைத்தனையெ. எ-து. வேதத்திற்சொல்லப்பட்ட கன்மத்தையு ஞானத்தையுஞ் செய்வது முணர்வதுஞ்செய்யாமன் முத்தியடையுமென்று கூறுகையால் வேதத்தோடு மறுதலைப்பட்டுக்கூறினாய். எ-து. வேதஞ்சொன்னபடியிலே கன்மஞ்செய்தானாயினு ஞானமுணராதாற்கு முத்தியில்லையென்று வேதாகமசாத்திர புராணங்கள்சொல்லவுஞ் சத்தமேபிரமமென்றறியு மறிவால் முத்தியடையுமென்பது மாறுபாடு.

சத்தப்பிரமவாதியைமறுப்பார்னெடுத்துக்கொண்டா ரதனுளிச்செய்யுள் சத்தமே பிரபஞ்சமென்பதனையுஞ் சத்தத்தையறிதலே முத்தியென்பதனையு மறுத்துக்கூறிற்று. விவர்த்தநம் புரளல்.

(க)

உரையானது மையலிஞாலகேல். எ-து. சத்தமாகிய பிரமமானது மாயையோடுகூடிக்கொண்டு பிரபஞ்சமாயிருக்குமானால்,—ஒருமையலுமுள்ளதெனவுரையாய். எ-து அந்தச் சத்தப்பிரமத்தோடுகூட மாயையென்றொரு பொருளுமுண்டெனச்சொல்வாயாக என்றாரோருரையாகிரியர். அன்றியும், சேடமாகிய மாயையோடுகூடுதலாற் சத்தமுஞ் சேடமேயாம். ஆதலாலது பிரமமன்றென்க என்றார்.

அருவம்முரையாதலினவ்வுருவாய்
மருவும்பரினாமமறந்திடுமாம்
பருகுந்ததியான் துபாலதெனி
லுருவம்மதுவாயழியும்முரையே. (உ)

(இ-ள்.) அருவம்முரையாதலினவ்வுருவாய் மருவும்பரி
னாமமறந்திடுமாம். எ-து. அந்தச்சத்தமான தருபமாதலாற்
பிரபஞ்சருபமாய்ப் பரிணமித்துப் பொருந்துதலை நினைக்க
மாட்டாதாம். அற்றன்று,—பருகுந்ததியானது பாலதெனில்.
எ-து. குடிக்கும் பகுதியானபாலானது தின்னும்பகுதியாகிய
தயிரா யுருப்பெற்றுற்போல வருவமாகியசத்த முருவமாகிய
பிரபஞ்சமா யுருப்பெறுமென்று நீகூறின்,—உருவம் மதுவா
யழியும்முரையே. எ-து. அத்தயிர் மீளவும்பாலாகுந்தன்மை
யின்றித் தயிராய்நின்றழியுந்தன்மைபோலச் சத்தமும் பிர
பஞ்சமாயுருப்பெற்றான் மீளவுஞ் சத்தமாகுந்தன்மையின்றிப்
பிரபஞ்சமேயாய் நின்றழியும். எ-து.

இச்செய்யுள் சத்தமேயுருப்பெற்றுப் பிரபஞ்சமாமென்
பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. (உ)

உருவமானபா லுருவமான தயிராயது அருவமானசத்த
முருவமான வுலகாயித்தென்ற திருஷ்டாந்தம் விகலதோஷ
மடைந்ததெனக். விகலம் குறைபாடாகும் என்றார் ஞானப்
பிரகாசர்.

ஆயம்முடனந்தவிவர்த்தநமு
மாயவ்வுளதென்றுசொ லெவ்விடமு
மாய்நின்றமையின் னுரையின் னலமு
மாயும்பொருளுக்கறிநாமமதே. (ஈ)

(இ-ள்.) ஆயம்முடனந்தவிவர்த்தநமு மாயவ்வுளதென்று சொல். எ-து. சத்தத்தின்வரவு பிரபஞ்சமாய்வருதலும் பல ரூபங்களாய்ப் பரிணமித்துவருதலுஞ் செய்கையாற் சத்தத் துக்கு மிப்போதழிவுண்டாதல் வேண்டுமென்றுசொல்லாய், அஃதன்றியும்,—எவ்விடமுமாய் நின்றமையின் னுரையின்ன லமுமாயும் பொருளுக்கறிநாமமதே. எ-து. (உரையின்ன லமு மெவ்விடமுமாய் நின்றமையினாயும் பொருளுக்குநாம மதேயறி) எனமாறுக. சத்தத்துக்கு நன்மையென்றபொரு ளெவ்விடமுமாய் நின்றமையி னப்பொருளையாராயுமிடத்து அப்பொருளுக்குப் பெயர்ச்சொல்லாய்நின்று பொருளைவிளக் குவதே நன்மையென்றறிவாயாக. எ-து எனவே சத்தத்தி லுமர்த்தமே சிறப்பையு நிலைபேற்றையு முடைத்தென்று கூறிற்று. பரிணாமமாகி நெருப்பென்றபோது நெருப்பாயெ முந்திருக்கவேண்டும். விருத்தியாகி நெருப்பென்றபோது வாய்வேகவேண்டும். ஆதலால் தாதான்மியமுமன்று ததுற் பத்தியுமன்று இடுகுறிப்பெயரா மென்றதெனக்கொள்க. (௩)

ஆயம்முடனந்த விவர்த்தநமுமாயம்முளது. எ-து. பரி ணாமததோடு அந்தப்பிராந்தியுமாகு முலகமென்று சொல்லு தல்பொய்யாயுள்ளதாம் ஆதலால்,—என்றுசொல். எ-து. உல கத்தின்மணனுங்கடமும்போலவு மிப்பியும்வெள்ளியும்பொல வுஞ் சத்தத்திற் பொருடோன்றுமென்று நீ சொல்லுதலானும் எ-ம். ஆயம்-பரிணாமம். மாயம்-பொய். எ-ம். கூறினரோரு ரையாசிரியர்.

உரைபோற்பொருளுக்குருவின்மையினவ்
உரையேபொருளென்றனைபின்றரியென்
றுரையேகவிமாலவ னுக்குளதா
முரையாய்கவியாகவோர்மாலினையே. (௪)

(இ-ள்.) உரையோற்பொருளுக் குருவின்மையி னவ்வுரையே பொருளென்றனை. எ-து. சத்தத்தைப்போல வத்தத்திற்று முருவமில்லாமையினும் சத்தமேயார்த்தமென்று கூறினாய்,--இன்றரியென்றையே கவிமாலவனுக்குள தாமுரையாய் கவியாகவோர்மாலினையே. எ-து. இன்றரியென்று சொல்லப்பட்டசத்தந் திருமாவினுக்குங் குரங்குக்கு மற்றும் பலபொருட்கும் பெயராகச்சொல்லலாம். அதனைப்பொருட்டன்மையிலேநின்றனஞ் சத்தங்கொள்ளாமற் சத்தத்தின்றன்மையிலேநின்றும் பொருள்கொள்ளலாமாகிற் திருமாலைக் குரங்காகச்சொல்வாயாக. எ-று. எனவே சொல்வேற்றுமையும் பொருள்வேற்றுமையு முண்டென்பதாயிற்று. இதனால் சத்தமும் பொருளுமொன்றுபட்டிருந்தாலு மிரண்டும் வேறென்றே காண்க. என்றதாம்.

இச்செய்யுள் சத்தத்தினன்மையே யத்தமென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. (ச)

நெல்லிற்பொரியாவது நீடழலிற்
சொல்லிற்பொருளொன்றொடுதொக்கிடலாற்
கல்வித்திறமாமுரைகாட்சிபினான்
மல்லற்பொருள்சாலவளந்தருமே. (ரு)

(இ-ள்.) நெல்லிற்பொரியாவது நீடழலில். எ-து. பொரிக்குநெல்லே கர்ப்பமானுற்போலப் பொருட்டிகல்லாஞ் சொல்லே கர்ப்பமென்று கூறினாய். அங்ஙனநாயின் நெல்லுக்கு மிக்கநெருப்பினைச் சேர்ந்தாற் பொரியாவதாதலால் நீ கூறியதுவுமையன்று,--சொல்லிற்பொருளொன்றொடு தொக்கிடலாற் கல்வித்திறமாமுரைகாட்சிபினான் மல்லற்பொருள்சால

வளந்தருமே. எ-து. பூ மா வென்பனவொரு சொல்லிலே பலபொருள்கூடிநின்றலா லதனையறிவதாகக்கற்பனவே சுத்தம். ஆப்பொருளைப் பிரித்தறியப்பட்டால் நல்லவனப்படுத்தி நையுடைய பொருடானேநின்று மிகவு நன்மையைத்தருமாதலால் நீ கூறிய சத்தத்திலுமர்த்தமே சிறப்புடைத்து. எ-று.

இச்செய்யுளுஞ் சத்தத்திலுமத்தமே சிறப்புடையதென்று கூறிற்று. (ரு)

“உரையுதித்துவாக்கிற் செவிக்குருங்கண்ணுதிக், குரு வெழுவாய்த் தோன்றிவிளங்கும்.” “உரையையுணருஞ் செவியுளமான்மாவு, முரையினுதித்தோ வுணருமோது” சுல்லிவிரகங்கி கலந்தொண்டைச் சிசவ்வாயொருத்தி, யெல்லையுமேதுப் பொரிக்கென்றெண்” “பொருளுரையிற்றேன்றும்பொழுது நிமித்தாதி, விரையவிளம்புண்டேல் விரித்து” “கருத்தினுக்குங் காட்சிக்குங் கட்டுரைக்குமென்றும், விருத்தநின் கொள்கைவிடு.” என்பது மறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

முன்கண்டபொருட்பெயராதலினாற்

பின்கண்டபிழம்புணரும்பெயரா

னன்கண்டபொருட்கொருநாசமதின்

றென்கண்டனேகாரணமின்றழிவே.

(சு)

(இ-ள்.) முன்கண்டபொருட்பெயராதலினால். எ-து. முன்னறிவினாற் காணப்பட்டவத்தமே சத்தமானபெயராய் நிற்கையாலும், பின்கண்டபிழம்புணரும்பெயரான். எ-து. பின்காணப்பட்டவுருக்களைச் சத்தமான பெயரைக்கொண்ட நிகையினாலும், நன்கண்டபொருட் கொருநாசமதின்று. எ-து.

நன்றாகக்காணப்பட்டவத்தத்திக்குக் கேடில்லையாம். எனவே சத்தத்திக்குக் கேடுண்டாம்;—என் கண்டனைகாரணமின்ற ழிவே. எ-து. காரியமாகிய சத்தமழிதலேயன்றிக் காரண மாகிய வத்தமழியுமென்று சொல்லுகையெங்கேயறிந்தாய். எ-று. எனவே அத்தங்காரணமென்றும் பிரதானமென்றுமாயிற்று.

இச்செய்யுளு மத்தமே பிரதானமென்று கூறிற்று. என் கண்டனை. எ-து. ஏதுகொண்டுகண்டாயென வினாது. (சு)

பொருளிந்திரியம்முணர்வோடுபுமா

னிருளின் றியிடும்மொளியித்தனையு

மருவும்பொழுதில்வருஞானமதி

னொருவும்பெயரத்தமுதித்திடுமே.

(எ)

(இ-ள்.) பொருளிந்திரியம்முணர்வோடுபுமா னிருளின் றியிடும்மொளியித்தனையு மருவும்பொழுதில்வருஞானம். எ-து. ஆன்மா வொருவிடயத்தை யறியும்போதறியப்படுபொருளு மதனைக்காட்டுமிந்திரியமு மதனோடு கூடியுணரு மந்தக்கரண ங்களு மவற்றிற்கு மூலமாகிய பிரகருதியு மவற்றைவெளியா கத்தோற்றுவிக்கற திரோதான சத்தியுமாக வித்தனையுங்கூடு மளவி லான்மாவுக்கறிவுண்டாம்,—அதினொருவும் பெயரத்த முதித்திடுமே. எ-து அவ்விடத்திற் பெயர்நீங்கப்படும்பொ ருள்தோற்றப்படுமாதலா லத்தமே பிரதானம். எ-று. இரு ளின் றியிடும்மொளி. எ-து கன்மத்தக்கீடான புசிப்பிற்செ லுத்துகையாற் திரோதாயி ஒளியென்றாயிற்று. ஒருவும்-நீங் கும்.

அத்தமுணர்ந்தே சத்தஞ்சொல்லவேண்டுமாயை யா லிச்.
செய்யுளுஞ் சத்தத்திலுமர்த்தம் பிரதானமென்பது கூறிற்று.
(ஞானம்) பெரியோர் வசநங்களாற் குரும்பையாண்பணையீ
னென வாண்பணையிற் குரும்பைதோன்றினது சத்ததிலே
தோன்றினதல்லவோ வென்னி லவர்கள் சிவோகம்பாவனா
பலத்திலுண்டான தொழியக் கேவலஞ் சத்ததிலுண்டான
தன்று உண்டாகலெல்லா வசநங்களிலுமுண்டாகவேண்டு
மெனக்கொள்க. (எ)

“பாலேநெய்தல்பாடியதும் பாம்பொழியப்பாடியதும்.
காலனையன்றேவிக் கராங்கொண்ட -பாலன், மரணந்தவிர்த்
ததுவு மற்றதுவுநந்தங், கரணம்போலல்லாமைகாண்” என்
பதனாற் சிவோகம்பாவனையா லுண்டானதென்றறிக. என்
றார் ஞானப்பிரகாசர்.

அத்தந்தெளிதற்கொளியானதுபோற்

சத்தம்பொருடானறிதற்குளதா

நித்தம்மதுவன்னுரைநின்றழியுஞ்

சித்தன் னொருவன்னுரைசெய்தனனே. (அ)

(இ-ள்) அத்தந் தெளிதற்கொளியானதுபோல். எ-து
இருளினகட்கிடக்கும் பலபொருள்களைத்தெரிந்தறிதற்குக் கை
விளக்குண்டானதன்மைபோல,—சத்தம் பொருடானறிதற்
குளதாம். எ-து. பலபேதப்பட்டபொருள்களையுமறிதற்குச்
சத்தமுண்டானதாம்,—நித்தம் மதுவன்னுரைநின்றழியும்.
எ-து. அந்தச்சத்த நிலைபேற்றையுடைத்தல்லவாய் பொருளா
கிய கார்ணமில்லையாயிருந்நங் காரியப்பாதிழியுமாழை

யாஸ், சித்தன் ஞானஞ் செய்தனனே எ-து. இந்தச் சத்தஞ் சித்தனாகிய பிரமேசுவரனாலே யுண்டாகப்பட்டதாத லால் நீ பிரமமென்று சொல்லக்கடவையல்லே. எ-று.

இச்செய்யுளும் பிரமம்பரமேஸ்வரனல்லது சத்தம் பிர மமல்லவென்று மறுத்துக் கூறிற்று.

உரையானதென்னுஞ் செய்யுண்முத லிச்செய்யுட் காறுஞ் சத்தப்பிரமவாதிமதத்தை மறுத்துக் கூறிற்று. (௮)

இதன்பின்னர் நையாயிகம், வைசேடிகம், பௌரணிகம், ஐதிகம், சேசரசாங்கியம், சித்தசைதந்நியவாதம் என்னு மறுவகைமதமு மவற்றின் மறுதலையு ஞானாவரண விளக்கத் திற்காண்க. என்றார் மற்றோருரையாகிரியர்.

சத்தப்பிரமவாதி மதமறுதலே முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—௨௧௮.

மாயாவாதிமதம்.

நானேபிரமமென்றுரைத்துஞாலம் பேய்த்தே ரெனவெண்ணி, யூனேபுகுந்துநின்றயிர்கட் குபதே சங்களுரைத்துவரு, மானுமதிகேடனுமாயமாயாவா திபேயாகித், தானேயுரைக்குமந்தாலி னுண்மைதன் னேச்சாற்றுவாம். (௯)

(இ-ள்.) (நானே-சாற்றுவாம்.) ஆன்மாவுஞ்சிவமுமென் னுது அகம்பிரமமென்றுசொல்லிப் பிரபஞ்சமெல்லாம் பேய் த்தேர்போலப் பொய்யெனக்கருதிக் கருப்பாசயநீங்காமனி ன்று தான்மற்றுள்ளவான்மாக்களுக்குப் போதங்கள்சொல் லித் திரியுமிகுலச்சையில்லாத புத்திஹீனனுமாகிய மாயா வாதியென்னுஞ்சமயி பித்தேறி வேதாகமங்களுக்குப் பொ ருந்தாமற் றனக்குப்பொருந்தத்தானே சொல்லிக்கொள்ளு மந்தநூலினதுண்மையின் றன்மையைச் சாற்றுவாம். எ-று. ஊனேபுகுந்துநின்றென்பது தான்பிரமமாயின் ஊனிற்புகு தல்வேண்டாவென்பதுகருத்து. உயிர்கட்குபதேசங்களுரைத் துவருமென்பது சர்வான்மாக்களுந் தன்னைப்போலப் பிரம மாகையால் உபதேசஞ்சொல்லவேண்டாவென்பது கருத்து.

சுத்தப்பிரமவாதியை நிக்ஷேபமாக்கி மாயாவாதிமதங் கூறுவா னெடுத்துக்கொண்டா ரதனுளிச்செய்யு ளவனித்தன் மைய நென்பது கூறிற்று. பேய்த்தேர்—கானல் ஜலம் (க)

அநாத்மலபெத்தனாய் ஆனைமுதலெழும்புருன வெண்ப த்துநான்கு நூறுயிரயோனிபேதங்களையுங் கன்மத்துக்கீடாக வடைந் தளவிறந்தகாலம் ஜநநமரணதுக்கப்பட்டுச் சுவர்க்க நரகாதிகளிலுள்ள விற்பதுன்பங்களைப்புகித்திச் சுதந்தரண னுமாய் மிகவுஞ்சிற்றறிவுடையனுமா யான்மவர்க்கத்திலொன் றுன தன்னையநாதிமலமுத்த சிற்சத்திசொருபமாய்ச் சர்வோ பாதிரகிதமாய்ச் சர்வஞ்ஞசர்வகர்த்திருத்துவ முடைத்தாய்ச் சுதந்தரமுமுடைத்தாயுள்ள பரப்பிரமமென்றறியாம னினைத் தலினாலே மதிசே—னென்றும் பேயாதியென்றும் சொன்னா ரென்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர், மற்றொருவர் தன்னைப்

பிரமமென்று கொண்டு புத்தத்திற்பொருத்ததலால் மதிகே
 டன். எ-ம். பிரபஞ்சத்தைச் சுத்தப்பொய்யென்றுகொண்டு
 வேதாதிப்பிரமாணங்கொண் டுபதேசித்தலாற் பேயாகி.
 எ-ம். கூறியவாறு காண்க. இந்தமாயாவாதத்திற்கு விவர்த்த
 மாயாவாதமென்றும் பெயர். என்றார்.

அறிவாயகிலகாரணமாய நந்தாநந்தமாயருவா
 ய்ச், செறிவாயெங்குநித்தமாய்த் திகழ்ந்தசத்தாய்ச்
 சுத்தமாய்க், குறிதான்குணங்களொன்றின்றிக் கூறும்
 வேதந்தனக்களவாய்ப், பிறியாவதுபூதிகந்தனக்காய்
 நின்றதந்தப்பிரமந்தான். (௨)

(இ-ள்.) அறிவா யகிலகாரணமா யநந்தாநந்தமாயரு
 வாய்ச் செறிவாயெங்கு நித்தமாய்த் திகழ்ந்தசத்தாய்ச் சுத்த
 மாய். எ-து. ஞானமே சொருபமாய்ப் பிரபஞ்சத்துக்குக்
 காரணமா யெல்லையில்லாதவாநந்தமா யருவமின்றியருவமா
 யெங்குநிறைந்து நிற்பதுமாய்க் கேடின்றிவிளங்கத்தக்கதுமா
 யசுத்தத்துடன் கூடாது சுத்தமேயாய்,—குறிதான் குணங்
 களொன்றின்றிக் கூறும்வேதந்தனக்களவாய்ப் பிறியாவது
 பூதி கந் தனக்காய்நின்ற தந்தப்பிரமந்தான். எ-து. ஓரடை
 யாளமு மோர்குணமுங்கூறுதற்கொன்று மில்லையாய்ச் சொ
 லத்தக்க வேதங்கட்கு வரம்பாய் நீக்கமில்லாத வதுபூதி
 தனக்கேயுடைத்தா யிப்படிநின்றபொருள் பிரமம். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமநிலை கூறிற்று. பிறியாவதுபூதிகந்த
 னக்காய். என்றதனால், ஞானருஞ்ஞானபேதமில்லை என்பதா
 யிற்று. (௨)

ஒன்றாயிரவிபலபாண்டத் துண்டாமுதகத்தங்க
ங்கே, நின்றூற்போலவுடனே நிகழ்ந்து நிற்கும் பொ
ருண்மேற்கண், சென்றூற்போலப்புலன்களுக்குஞ் சி
ந்தை தனக்குந்தெரிவரிதா, மென்றூற்காட்சிமுதலாய
விருமுன்றளவைக்கெட்டாதால். (௩)

(இ-ள்.) ஒன்றாயிரவிபலபாண்டத் துண்டாமுதகத்தங்
கங்கே நின்றூற்போல. எ-து. ஓராதித்த ஞகாசத்திலேநிற்
கப் பலபாத்திரங்களிலுமுண்டாகிய ஜலங்களிலே தனித்த
னியே தோன்றுமாறுபோல,—உடனே நிகழ்ந்து நிற்கும்
பொருள். எ-து. ஏகமாகியபிரம முடல்கடோறுந் தனித்த
னியே தோன்றப்பட்டு நிற்கும்,—மேற்கண் சென்றூற்போ
லப் புலன்களுக்குஞ் சிந்தை தனக்குந்தெரிவரிதாம். எ-து.
அவ்வாதித்தன் பாத்திரவுதகங்களிலகப்படாமன் மேற்பட
வியங்குகின்றூற்போல வந்தப்பிரமமுடலிலகப்படாது மேற்
பட்டிந்திரியங்களுக்குங் கரணங்களுக்கு மறிதற்கரிதாய் நிற
கும்,—என்றூற் காட்சிமுதலாய விருமுன்றளவைக்கெட்டா
தால். எ-து. இப்படிச் சொல்லப்படுகையாலே காட்சிமுத
லாய வாறளவைக்குந் தெரிதற்கரிதாம். எ-து. ஆல் அசை.

இச்செய்யுளான்மாவென் றென்றில்லை சர்வமும் பிரம
மேயென்று கூறிற்று. பொருண்மேற்கண். எ-து. பாத்தி
ரத்திடத்துக் கண்ணானதோடிக் கண்டாற்போல வறிவுகளுக்
கிராவணன் பலதலையுங்கொண்டு வியாபரித்தாற்போலவு
மாயிரம் பனாமுடியையுடைய வந்தனைப்போலவு மொருவ
னுமே பலமுகமாய் வழங்காநின்றான். இருமுன்றளவையெ
ன்றதி பிரத்தியக்ஷம், அதுமானம், ஆகமம், உவமானம், அருத்
தாபத்தி, அபாவம், (௩)

இதற்கவர்கள் வசம் “அபரிஷ்டருக்களி போல் நின் நிவர்
சேர்த்து, எம். அனைவராலுக்கும் “பொறியான்மகாதிக
ளானும் பொருளின் பேத, மறியுமறிவே காண்டலாம்” ஏதுவி
னாலேது மாணத்திருட்டார்த்தத்தி னேனுமாததுமானமென்
றறி.” “நேரியவுந் தூரியவுநின்மலன் சொல்லாவிணருங்,
கூருணர்வேயாகமமாகும்” “விட்டுவிடீ தம் விளங்கறிவபாவ
மெனக், கட்டுரைப்பா மெய்ப்பொருளின்கண்” “அடுத்தல
கோதும் பொருளருத்தாபத்தியாமதுதா, நெமித்தமொழியி
னஞ்செப்பு வதாகுமிவ்ஞூரிலருள், படைத்தவரென்னிற் படை
யாதவருளரென்று மிவன், கொடுப்பவனென்னிற் கொடா
தாருமுண்டென்றுகொள்வதுவே” பகற்புசியாததேவதத்தன்
பருத்திருக்கிறுனென்று விரவுண்பானென்றறிவது மருத்தா
பத்தியென்றறிக. “பிறிதொருருப்பெற்றது போன்மற்றோரு
ருவை, யறியுமறிவேயுவமையாம்” என்றறிக. அருத்தாபத்தி
யைவிட் டொழிபைக்கூட்டி யாறளவையென்னலுமாம். அஃ
தர்வது “பிறிதோருருப்பெற்றது போன்மற்றோருருவை, யறி
யுமறிவேயுவமையாம்.” எனவறிக. என்றார் ஞானப்பிரகா
சர்.

இருளிப்பழுதையரவெனவே யிசைந்துநிற்குமிரு
ங்கதிர்க, ளருளப்பழுதைமெய்யாகி யரவும்பொய்யா
மதுவேபோன், மருளிற்சகமுஞ்சத்தாகி மருவித்தோ
ன்றுமாசில்லாத், தெருளிற்சித்தேசத்தாகும் பித்தா
ஞ்சகத்தின்செயலெல்லாம், (சு.)

(இ-ள்.) இருளிப்பழுதை யரவெனவே யிசைந்துநிற்கு
மிருங்கதிர்க ளருளப்பழுதைமெய்யாகி யரவும்பொய்யா

மதுவேபோல். எ-து. இருளின்குட்புற்றருகே யொருபழுதை
கூம்பு வதனைக்கண்டோர் பாம்பெனவே பொருந்திநிற்கு
மளவி லாதித்தகிரணங்கடோன்றப் பழுதைமெய்யாய்ப்
பாம்புபொய்யாமதுபோல;—மருளிற்சகமுஞ் சத்தாகி மரு
வித்தோன்றும். எ-து. பொய்யாகிய பிரபஞ்சத்தினுடைய
செயலு மயக்கத்தாலே மெய்யாகப் பெருந்தித்தோன்றும்;—
மாசில்லாததெருளிற் சித்தேசத்தாகும் பித்தாஞ்சகத்தின் செ
யலெல்லாம். எ-து. மயக்கமற்ற பிரமஞானத்தாலே விளங்
கண்காலத்துப் பிரமமேயுண்மையாகப் பிரபஞ்சத்தின் செய
லெல்லாம் பொய்யாம். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சம்பொய்யென்பது கூறிற்று. (ச)

இதற்கவர்கள் வசநம். “பற்றியவிருட்பொழுது தாம்
பில் வருபாம்பென், ஹற்றபயமற்றவினைமுற்று மதிவுண்
டோ, சுற்றமரணப்பிறவி சூழ்வினைகளெல்லா, மற்றவிடந்
யறியின்முற்று மவையுண்டோ” என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

உலகந்தா னுநிருவசநத் துண்டாமின்றேலுதி
யாது, நிலவியுண்டேலுழியாது நிற்பதாசுமித்தையா,
விலகுகத்திகனல்சேர வின்றும்வெள்ளிநின்றதாங், கு
லவுசகமுமவிகாரம் பரமார்த்தத்திற்கொள்ளாதால்.

(இ-ள்.) உலகந்தானு நிருவசநத்துண்டாம். எ-து. பிர
பஞ்சமானது வசநரகிதமான பிரமத்திலேநின்றுந் தோன்
றும்;—இன்றேலுதியாது. எ-து. அந்தப்பிரமத்தினின்றும்
தோன்றுதாகில் வேறொருபாதானமுண்டாய்ப் பிரபஞ்சந்
தோன்றுவதமில்லை;—நிலவியுண்டேலுழியாது நிற்பதாகும்.

எ-து. பிரபஞ்சத்தையொருவர் தோற்றுவித்துண்டாக்காமற்
ருளை பிரகாசித்திண்டாமாகில் அதுவுமொருமுதலா யுழியா
திந்திருத்ததும். அதுவன்றியுழியக் காணப்படுமஃதியரங்ஙன
மென்னில்,—மித்தையால். எ-து. பிரபஞ்சமெய்போலத்
தோன்றினும் பொய்யாகை நிச்சயமாகையால்; அஃதன்றிப்
பிரபஞ்சமெய்போலத்தோன்றிப் பிரகாசிக்குறபடியும் பர
மார்த்தத்திற் பொய்யாகுறபடியு மெங்ஙனமென்னில்,—இல
குசத்திகனல்சேர வின்றும் வெள்ளி நின்றதாங் குலவுசகமு
மவ்காரம் பரமார்த்தத்திற் கொள்ளாதால். எ-து. வெள்ளி
போலப் பிரகாசிக்கு மிப்பியையும் வெள்ளியையுங் கனலி
லிட்டா லிப்பிகெட்டு வெள்ளிநின்றூற்போல மெய்போலத்
தோன்றும் பிரபஞ்சமும் அவிகாரமாகிய பிரமமும் பரமார்த்
தத்தி னிருபணஞ்செய்தால் அவிகாரமாகிய பிரமமே மெய்
யாய்ப் பிரபஞ்சம் பொய்யாகக் கொள்ளப்படும். எ-து.
அவிகாரமும் எனவும்மைவிரிக்க. நிர்வசநம் அவிகாரமென்
பன பிரமத்துக் கோராகுபெயர். சுத்தி இப்பி கிளிஞ்சல்.

இச்செய்யுள் பிரமத்திலே பிரபஞ்சத்தோன்றுமுறைமை
யும் பிரபஞ்சம் பொய்யென்பதுங் கூறிற்று. (நி)

தாங்குமுலகுக்குபாதாநஞ் சத்தாஞ்சிலம்பிநா
றன்பால், வாங்கிவைத்துக்காப்பதுபோல் வையமெ
ல்லாந்தன்பக்க, லோங்கவுதிப்பித்துளதாக்கி நிறுத்தி
யொடுக்கத்திலதாக்கு, மாங்குவந்தவாறதனாற் சத்
தாஞ்சகத்தினமைவெல்லாம். (சு)

(இ-ள்.) தாங்குமுலகுக் குபாதாநஞ்சத்தாம். எ-து.
ஆதாரமாகிய பிரபஞ்சத்துக் குபாதாநஞ் சத்தாகிய பிரமமே
யாம். அஃதென்போல வென்னில்,—சிலம்பிநாறன்பால்

வாங்கிலைவந்துக் காப்பதுபோல் வைம்மெல்லார்தன்பகை
 வேங்கவதிப்பித்துளதாக்கி நிறுத்தியொடுக்கத் திலதாக்கும்.
 எ-து. சிலம்பியானது துலைத்தன்னிடத்திலே நின்றுந் தோற்
 றுவித் தந்ததுலையோரிடத்திலே யுண்டாக்கவைத்துப் பாது
 காத்துப் பின்பந்ததுலையுட்படி தானிங்குந்தன்மைபோலப்
 பிரமமும் பிரபஞ்சபேதமெல்லாந் தன்னிடத்திலே நின்றுந்
 தோற்றுவித்து மனைபரிபாலிக்கும்படி யுண்டாக்கி ரக்ஷித்
 தும் பின்னில்லையாம்படி சங்கரித்திடும், — ஆங்குவந்தவாற
 தனாற் சத்தாஞ் சுகத்தினமைவெல்லாம். எ-து. அப்படிப்பிர
 மத்திலே தோன்றிநின்று கெடுகையாற் பிரபஞ்சஞ்சேமாத
 லாற் பிரமத்தினுடைய சியமமே பிரபஞ்சத்தின் செயலெல்
 லாம். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமத்திலே பிரபஞ்சந்தோன்றிநின்று
 கெடுமென்பது உம் பிரபஞ்சம் நித்தியமென்பது உங்கூறிற்று.

மன்னும்பிரமத்தினின்வானாய் வானின்வளியா
 யந்தவளி, தன்னினமுலாயமுலின்பாற் சலமாய்ச்சல
 த்திற்றா ரணியாய்ச், சொன்னவிதனின்மருந்தாகித்
 தோற்றுமருந்திலன்னமா, யன்னமதனிற்றுவக்காதி
 யாறுதாதுவாயினவால். (எ)

(இ-ள்.) மன்னும்பிரமந் தனில்வானாய் வானின்வளியா
 யந்தவளிதன்னினமுலாயமுலின்பாற் சலமாய்ச் சலத்திற்றா
 ரணியாய். எ-து. கேடில்லாத பிரமத்திலே யாகாசந்தோ
 ன்றி யாகாசத்திலேவாயுத்தோன்றி யந்தவாயுவிலே யக்கிரி
 தோன்றி யக்கிரியிலே ஜலந்தோன்றி ஜலத்திலே பிருதிவி
 தோன்றி;—சொன்னவிதனின் மருந்தாகித் தோற்றுமருந்தி

லன்னமுந் யுன்னமதனிற்று வக்காதி யாறுதாதுவாயின்வாங்கு
 எ-து. பிருதிவியிலே டோஷதியாயவ்வோஷதியிலேயு
 ண்ணா யுய்வுணவிலே காயப்பகுதிப்பட்ட தாதுக்களாறு
 முண்டாயின. எ-று. தாதுக்களாறுவன—தோல், எலும்பு,
 நரம்பு, மச்சை, சோரி, சுக்கிலம், என்பவை. இவைகாயத்
 தின் பகுதிககோர் பொதுப்பெயர்.

இச்செய்யுள் பிரமத்திலே நின்றும் பிரபஞ்சத்தோன்றி
 வருமுடைமையை கூறிற்று.

“தோஷதிரமரங்கிசமேதை மென்புமச்சையாகிய கொ
 முப்புமாகும்” “மண்ணீர் விரவின் மருந்துதிக்கு மம்மருந்தி
 னுண்ணும்பயன்கணுறும்” என்பது மறிக. என்றார் ஞானப்
 பிரகாசர்.

ஆறுதாதுக்களுங்கூடி வந்தகோசமன்னமய, மா
 றிஸ்பிராணகோசமயமன்னுமதனின்மனோமயந்தான்,
 வேறுவரும்விஞ்ஞானமய மேவுமதனினதுதன்னிற்,
 கூறிவருமாநந்தமயங்கோச மயம்பின்கூடியதால். (அ)

(இ-ள்.) ஆறுதாதுக்களுங் கூடிவந்த கோசமன்னமயம்.
 எ-து. அவ்வாறுதாதுக்களுங்கூடி யுண்டாகவந்த தன்னமய
 கோசம்,—மாறிஸ்பிராணமயகோச மன்னுமதனில். எ-து
 அந்தவன்னமயகோசத்திலே வாயுப்பரந்து துடிப்புண்டா
 னது பிராணமயகோசம்,—மனோமயந்தான். எ-து. அந்தப்
 பிராணமயகோசத்திலே மயக்கநீங்கிப் பழையமனங்கூடு
 திவது மனோமயகோசம்,—வேறுவரும் விஞ்ஞானமயமேவு
 மதனின். எ-து. அந்தமனோமயகோசத்திலே வேறுகவருஞ்
 சேரத்திராதிகள்கூடி யறிவாயிருப்பது விஞ்ஞானமயகோசம்

அதுதன்னிற் கூறிவருமாந்தமயம். எ-து. அந்தவிஞ்ஞான மய கோசத்திலே வாக்காதிக்கூடி யாந்தமாயிருப்ப தாந் ந்தமயகோசம்,—கோசமயம் பின்கூடியதால். எ-து. மய மென்னுஞ்சொல்லின் பின்னேகோசமென்னுஞ் சொற்கூடிய தாம். எ-து. மயமென்னுஞ்சொல்லின்பின் கோசமென்னுஞ் சொற்பெயர்கூறுது பின்கோசமெனக்கூடியதெனத் தொகுத் தொரு சொல்லாகக் கூறினார்.

இச்செய்யுள் பஞ்சகோசங்களுங்கூடிய முறைமைகூறிற் று. கோசம் உறுப்பு. இவற்றின்விவரங்களை ஞானாவரணச் செய்யுளிற்காண்க. (அ)

கோசவுருவிற்பிரமந்தான் கூடித்தோன்றுநீடு மொரு, காசமருவுங்கடந்தோறு நின்றாற்போலக் கதிரவன்றன், வீசகிரணமுருவில்கண் வெளிப்பட் டிடுவததிற்பற்றும், பாசமதனுக்கின்றாகு மென்றாற் பரத்திற்பற்றுண்டோ. (க)

(இ-ள்.) கோசவுருவிற்பிரமந்தான் கூடித்தோன்றும். எ-து. பஞ்சகோசமாகிய வுருவின் கண்ணே பிரமமானதுகூ டிப் பிரகாசிக்கும். அஃதென்போலவென்னில்,—நீடுமொரு காசமருவுங்கடந்தோறு நின்றாற்போலக் கதிரவன்றன் வீச கிரணம், எ-து. (நீடுமொருகாசமருவுங் கதிரவன்றன் வீசகிர ணங்கடந்தோறு நின்றாற்போல) எனமாறுக. எட்டுதற்கிரிதா யொப்பற்றவாகாயத் தின்கண்ணே பொருந்திநிற்கு மாதித்த னது மிகுந்தகிரணமானது—பூமியின் கண்வைத்த கடந்தோறுந் துனித்தனியே தோன்றுமாபோல,—உருவின் கண் வெளிப் பட்டிடுவது. எ-து. அந்தப்பிரமமு மாதித்தனைப்போல

வெட்டாதாயினு முருக்கடோறுந் தானாய்நிற்கும்,—அதிற்பத்
தும்பாசமதனுக் கின்றாகும். எ-து. கிரமப்படிப் பாசத்தோடு
கூடிநின்றதாயினும் பிரமத்தைப்பாசஞ்சென்று பற்றுவதில்
லையாம்,—என்றாற் பரத்திற்பற்றுண்டோ. எ-து. பிரமத்
தைப் பாசம்பற்றாதாகையா லந்தப்பிரமத்துக்குப் பாசத்
தோடுபற்றில்லை. எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமங் காயத்தோடு கூடிப்பற்றியிழுறை
மையுங் கூடிநிற்பினும் பாசப்பற்றில்லையென்பதுவுங்கூறிற்று.
ஆகாசம்காசமெனத் தலைக்குறைந்துநின்றது. ஓ எதிர்மறை.

நீடுமொருகாசமருவுங் கடந்தோறு நின்றாற்போல. எ-து
பெரியதாயொன்றாயிருக்கிற வாகாசமானது கடங்கடோறும்
பொருந்திப் பலவாகநின்றாற்போல. எ-ம். கதிரவன்றன்
வீசுகிரணமுருவின்கண் வெளிப்பட்டிடுவத திற்பற்றும் பாச
மதனுக்கின்றாகு மென்றாற்பரத்திற்பற்றுண்டோ. எ-து. விட்
டுவிளங்காநின்ற வாதித்தனது கிரணமானது பதார்த்தங்க
ளிற் பிரகாசித்திருந்து மவையிற்றிற்பற்றின்றி நிற்குமென்
றாற் சரீரங்கடோறும் பொருந்திநின்றாலும் பரப்பிரமத்திற்
குப் பற்றுண்டோவிலையாம். எ-ம். கூறினர் ஞானப்பிர
காசர். பரப்பிரமம் ஜீவப்பிரமமாகவவச்சேதப்பட்டாலும்
ஏகதேசமில்லையென்பதற்குக் கடந்தோறு நின்றாற்போல.
எ-ம். குணதோஷமில்லையென்பதற்கு அதிற்பற்றும் பாசம
தனுக்கின்றாகும். எ-ம். கூறியவாறுய்த்துணர்க. என்றார் மற்
றோருரையாசிரியர்.

அலகின்மணிகளவைகோவை யடைந்தபொழுதி
லங்குகே, நிலவுமொருநூற்பலநிறமாய் நின்றாற்போ

சிவஞானசித்தியார்பரபகூடம்.

லநீடுருவம், பலவுமருவுபேதத்தாற் பன்மையாகிப்
பிரமந்தான், குலவுபோகபோக்கியங்கள் கொள்ளும்
போன்றுகொள்ளாதால். (க0)

(இ-ள்.) அலகின்மணிகளவைகோவை யடைந்தபொழு
திலங்கங்கே நிலவுமொருதூற்பலநிறமாய் நின்றூற்போல நீடு
ருவம் பலவுமருவுபேதத்தாற் பன்மையாகிப் பிரமந்தான்.
எ-து. எண்ணிநந்த பலவன்னமாகிய மணிகளைக் கோவை
யாகக் கோத்தவிடத் தொருநிறப்பட்டதூ லம்மணிகளாலே
பலநிறமாய் நின்றூற்போலப் பிரபஞ்சத்திற்குள் நப்பட்ட
யோனிபேதங்கள் பலவாகப் பேதிக்கப்படுகையா லவற்றோ
டுங்கூடிய பிரமமும் பலபேதப்பட்டாற்போல வங்கங்கே
தோன்றும்,-குலவுபோகபோக்கியங்கள் கொள்ளும்போன்று
கொள்ளாதால் எ-து. ஆகையான் மணிகளிற்பொருந்தின
தூலுந் தன் தன்மைகொடாது நின்றூற்போலப் பிரமமும் போ
கபோக்கியங்கள் கொள்வாரைப்போன்று கொள்ளாதாய்
நிற்கும். எ-து,

இச்செய்யுள் பிரமம் பேதிக்கப்பட்டாற்போலத் தோ
ன்றினும் பேதப்படாதென்பது கூறிற்று. (க0)

“நீலமணிபச்சை பவளந்தரளநிறக், கோலவொளிதூலி
னொளி யாயகுணமேபோன் மூலவுருவாகியுளநீ முழுதுமா
னாற், சாலவருபேதமது நீதவி ரவுண்டோ” இஃதவர்கள்வச
நும். போகம் எ-து. புசிப்பும், போக்கியம். எ-து. புசித்தற்
டீடமான பொருளும் என்றறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

போற்றுஞ்செயலாற்பலநாமம் புனைந்துபோக
போக்கியத்திற், ரோற்றுந்நனவுகன்வினுடன்சுழுத்திது
ரியமெய்துமிதற், கேற்ற்கரணநிரைநிரையே யிரேழ்
நாலொன்றெல்லாமு, மாற்றிநிற்குங்கேடின்றி வந்த
போகமாய்ந்திடவே. (கக)

(இ-ள்.) போற்றுஞ் செயலாற்பலநாமம் புனைந்து
எ-து. பிரபஞ்சத்தோடு பொருந்தினதொழிலாலே பரமான்
மாவென்றும் ஜீவான்மாவென்று மந்தரான்மாவென்று நரகா
ன்மாவென்றுந் திரியக்கான்மாவென்றும் பலபெயர்களையும்
பொருந்தி,—போகபோக்கியத்திற்றோற்றும். எ-து. போக
த்திலும் போக்கியத்திலுங் கூடியதுபவிப்பாரைப்போலத்
தோன்றும்,—நனவுகன்வினுடன் சுழுத்திதிரியமெய்தும். எ-து.
சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி திரியமென்னு நாலவத்தை
யும் பொருந்தும்,—இதற்கேற்ற கரணநிரைநிரையே யிரேழ்
நாலொன்றெல்லாமு மாற்றிநிற்குங் கேடின்றிவந்த போகமா
ய்ந்திடவே. எ-து. அவ்வவத்தை நாலிற்குங் கூடிநிற்குங்
கரண மடைவே நிரைநிரையாகக்கொள்ளுமிடத்துச் சாக்கி
ரத்திக்குப்பதினாலும், சொப்பனத்துக்கு நாலும், சுழுத்திக்
கொன்றும், திரியத்துக்குக்கேடில்லாத வந்தப் புண்ணியபா
வங்கள் கெடும்படி யெல்லாவற்றையு நீங்கநிற்கு மிடமுமாக
நிற்கும். எ-து. சாக்கிரத்திற்பதினான்கு கருவியாவன சோத்
திராதியைந்தும், சத்தாதியைந்தும், அந்தக்கரணநாலும் ஆக
ப்பதினாலும். சொப்பனத்தினாலாவன அந்தக்கரணங்கள்.
சுழுத்தியிலொன்றாவது-உள்ளம் இதனையே சித்தமெனக் கூறு
வர். பிரகிருதி புமான் மகான் புருடன் அவித்தை அவ்விதத்

தம் மூலப்பிரகிருதி என்பன ஒருபொருட்களாகி. பிரமமொழிய வெல்லாநீங்கி நின்றவிடந்திரியம். போகம் புண்ணிய பாவம். போக்கியம் மனம். இவையிரண்டிற்குஞ் சாஷிபூதம் பிரமமென்பது கருத்தி. அவத்தையென்பது பிரம முபாதிகளோடுங் கூடினாற் பேதிக்குமவதாம். சாக்கிரம் விழிப்பு. சொப்பனம் பிரகிருதியவதாம். சுழுத்தி பிரகிருதி ரூபம்.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சத்தோடு பிரமம்பலபேதப்பட்டுப் போகபோக்கியத்திற்கும் அவத்தைக்கும் சாஷிபூதமாய் நிற்கு முறைமைகூறிற்று. போகபோக்கியமென்பது, புசிப்பும் புசிப்புக்கிடமாகிய பதார்த்தங்களும். துரியமாவது கருவிநீங்கின விடமெனக்கொள்க. (கக)

பலநாமமாவன—சாக்கிரத்தில் விசுவன். ஏ-ம். துரியத்தில் புருடன். ஏ-ம். வழங்கிவருவனவாம். என்றாரோருரையாசிரியர்.

கருவியெல்லாநா னெனவே கருதல்பந்தமக்கருத்தை, யொருவமுத்தியுண்டாகு முள்ளம்வித்தாஞ் செய்திநான், மருவுமாயாகாரியங்க ளவித்தைமாயவேமாயை, பிரியும்பிரியா ஞானமது பிறக்கும்பிறவாபேதமே. (கஉ)

(இ-ள்.) கருவியெல்லா னானெனவே கருதல்பந்தம். ஏ-து. கருவிகள் பதினாலோடுங்கூடி அவற்றைநானென்று கருதி நிற்பது பந்தமாம், -அக்கருத்தையொருவமுத்தியுண்டாகும். ஏ-து. அக்கருவிகள் பதினாலோடுங் கூடாமல்நீங்கித்திரியத்து நிற்கவே தற்சொருபமாகிய சிவோகம் பாவம் பிறந்தி

முத்தியுண்டாம்,—உள்ளம் வித்தாம். எ-து. பந்தத்துக்கு வித்தாவது மூலப்பிரகருதி,—செய்தியினான் மருவுமாயாகாரியங்கள். எ-து. அந்த மூலப்பிரகருதியின் செயலாலே மாயாகாரியங்களாகிய சுகதுக்கங்கள் பொருந்தும்,—அவித்தைமாயவே மாயைபிரியும், எ-து. அவித்தையாகிய மூலப்பிரகருதியின்செயல் கெடவிருக்க மாயைநீங்கும்,—பிரிபா ஞானமது பிறக்கும் பிறவாபேதமே. எ-து. அம்மாயை நீங்கவே ஞானமுண்டாம். அந்த ஞானமுண்டாகியவிடத் தந்த ஞானம் பெந்தத்தோன்றாமற் சிவோகம்பாவம்பிறக்கும். எ-து

இச்செய்யுளுபாதினைவிட்டு நீங்குமுறைமை கூறிற்று. கருவியெல்லாமென்றது. தொண்ணூற்றாலும். உள்ளம்வித்தான் செய்தியினால். எ-து. அவித்தையாகிய வறியாமையின் காரியத்திலே பொருந்தும் என்க. (௧௨)

உள்ளமவித்தைச் செய்தியினான். எ-ம். பாடம். பிரியா ஞானமது பிறக்கப்பேதம் பிறவா. எ-து. நீங்காத பிரமஞானந்தோன்ற ஜீவான்மாபரபா வென்னும் பேதங்கள் தோன்றா என்றுரைத்தன ரோருரையாசிரியர்.

ஆனகன்மவறுட்டயங்க ளந்தக்கரண சத்திதரு, மூனயின்மியச்சுத்தி ஞானமதனையுண்டாக்கு, ஞானமதுதான்பிரமத்தை நானென்றுணர்த்துநான் பிறந்தால், வானமதிநீர்துளக்கமெனக் காணுந்தன்னைமாயையயிலே. (௧௩)

(இ-ள்.) ஆனகன்மவறுட்டயங்கள் நந்தக்கரண சத்திதரும். எ-து. உண்டானகன்மாறுஷ்டானமாகிய மகாவாக்கிய

சுத்தியாலே யந்தக்கரணத்துக்குச் சுத்தியுண்டாம்,—ஊன மின்றி யச்சுத்திஞான மதனையுண்டாக்கும் எ-து. குற்றமின் றியம் மகாவாக்கியசுத்திடானது ஞானத்தையுண்டாக்கும்,— ஞானமதுதான் பிரமத்தை நானென்றுணர்த்தும். எ-து. அந்த ஞானந்தானே யகம்பிரமமென்பதனை யறிவிக்கும்,— நான்பிறந்தால் வானமதிநீர்த்துளக்கமெனக் காணுந்தன்னை மாயையிலே. எ-து. அங்ஙனந்தானானதன்மையிலே கருத் துமுற்றினு லாகாசத்திலுண்டாகிய சந்திரன் சலத்தின் கண் ணே நின்று விளங்கித்தோன்று முருவம்போலத் தற்சொருப முந் தெரியும். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமநிஷ்டை கூடுமுறைமைகூறிற்று. அதுஷ்டயமந்தக்கரணசுத்திதரும். எ-து. கன்மாறுஷ்டா னங்களானவற்று னந்தக்கரணசுத்தியுண்டாம். துளக்கப் பாடு சலத்தினலைச்சொழியச் சந்திரபிரதிபிம்பத்துக் கலைச் சலில்லை அதுபோலக் கருவிகளுக்கொழியப் பிரமத்திற்கில்லை என்க. (௧௩)

தானேதானாயதுபோகந்தன்னிற் றன்னையதுப வித்திட்டி, டேனையுபிரேயுணர்வேயென் றொன்றுமின்றி யுரைபிறந்து, வானேமுதலாம்பூதங்கள் மாயமாயா தேநின்று, நானேபிரமமெனத் தெளியுஞானம்பிரம ஞானமே. (௧௪)

(இ-ள்.) தானேதானாயதுபோகந் தன்னிற்றன்னையதுப வித்திட்டி எ-து. அகம்பிரமமா யதுபூதியுந்தன்னிலேதன்னை யதுபவித்தி,—ஊனையுணர்வே யுயிரேயென் றொன்றுமின் றியுரையிறந்து, எ-து. காயமென்றுங் கரணமென்றும் வாயு

வென்று மொருபேதமுமின்றி யின்னபடியென்று சொல்லு
தற்கோர் சொல்லின்றி,—வானே முதலாம் பூதங்கள் மாயமா
யாதேமன்னி. எ-து. ஆகாசமுதலாகிய மகாபூதங்கள்கெ
டவுந் தானொருக்காலங் கெடாதே நிலைபெற்று,—நானேபிர
மமெனத் தெளியுஞானம் பிரமஞானமே. எ-து. ஆகம்பிரம
மெனத் தெளியுஞானமே பிரமஞானம். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமஞானத்தினிற்குங் கருத்தாக் கூறிற்று.
தானேதானாய். எ-து. கருவிகரணதிகளைநீங்கி. (கௌ)

“தன்னிற்றன்னைததா நனுபவிக்கும் வானழிந்துந், தன்
னிலைமைசூன்றாதது” என்பது மறிக. என்றார் ஞானப்பிர
காசர்.

சாற்றுமறைதத்துவமசிமா வாக்கியங்கடனைபு
ணர்ந்தாற், போற்றியதுநீயானாயென்றறைவ தல்லாற்
பொருளின்றே, தேறறுமதனைத்தெளியாதார் தெளி
யப்பஞ்சவாதநமே, லேற்றவியமநியமாதியோக மி
ருநான்கியற்றுவரால். (கரு)

(இ-ள்.) சாற்றுமறைதத்துவமசிமா வாக்கியங் கடமை
யுணர்ந்தாற் போற்றியது நீயானாயென் றறைவதல்லாற்
பொருளின்றே. எ-து. சொல்லப்படும் வேதத்தினுடைய
முடிவாகிய தத்துவமசிமுதலாகிய மகாவாக்கியங்கள் சொல்
லும் பகுதியையுணருங்காலத்தி ஐது நீயானாயென்பதல்லாது
மற்றொருபொருள் சொல்லுதற்கில்லையாம். ஆதலால்.—தேற்
றுமிதனைத் தெளியாதார் தெளியப்பஞ்சவாதநமேலேற்ற
வியம்நியமாதியோக மிருநான்கியற்றுவரால். எ-து. இப்ப
டித் துணியச்சொல்லு மசா வாக்கியத்தினுண்மையைக்கொண்டு

சோகம் பாவகமாகவறியாதா ரந்தமுறைநயக்கூடித் தெளி யவேண்டிப் புஞ்சவாதனமுதலாகிய பூசிக்ஞங்கிரியையும் இயமமுதலாகிய வட்டாங்கயோகத்தையுஞ் செய்து திரிவார். எ-று. எனவே சரிதை கிரியை யோகமாகியவை பிரமஞா னங்கூடவேண்டிச் செய்யுந் தவமென்பதிகருத்தி. புஞ்சவா தனமாவன-கூர்மாசனம், அகந்தாசனம், சிங்காசனம், பத்மா சனம், யோகாசனமுமாம். ஆஷ்டாங்கயோகமாவன-இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை தியாநம், சமாதி, எனவிலை.

இச்செய்யுள் பிரமஞானங் கூடாதார் சரிதை கிரியை யோகமிவற்றைச் செய்து ஞானங்கைகூடுவரெனக் கூறிற்று. பஞ்சசாதனம் எனப்பாடமாயின் ஆசனமும், யோகபடமும், தண்டும், கமண்டலமும், செபமாலையும் என்க. நானே பிரமம் என்னுஞ் செய்யுண்முதல் இச்செய்யுட்காலும் மாயாவாதிம தங்கூறிற்று. (கரு)

இயமநியமங்கள் ஒவ்வொன்று (க௦) விதமாம். ஆசனம் (அ) விதம். பிராணாயாமம் (ங) விதம். பிரத்தியாகாரந்தா ரணை (ரு) விதம். தியாநம் (கக) விதம். சமாதி ஏகரூபமா கவுஞ் சொல்லப்படும். இவையிற்றில் இயமம்பத்தாவன— கொல்லாமை, சத்தியம், களவின்மை, பிரமசரியம், கிருபை, செவ்வியனாதல், ஸ்ஷமை, நிலையுடைமை, அற்பபோஜனம், செளசம், ஆட (க௦) நியமம்பத்தாவன—தவமும், சந்தோஷ மும், ஆஸ்திக்கிரமமும், தாநமும், ஈசரபூஜனையும், அர்த்த சித்தாந்த சிரவணமும், இலச்சையும், புத்திமாணகையும், ஜயமும், ஓமமும் ஆட (க௦) ஆசனமெட்டாவன—சொஸ்த்தி

காசநம், கோணுகாசநம், பத்மாசநம், வீர சிங்காசநம். பத்திராசநம். முத்தாசநம், மயூராசநம், சுகாசநம் ஆக (அ) மற்றுள்ளவை விரிக்கிற்பெருகும். விரிந்ததூல்களிற் கண்டுகொள்க. “மகாவாக்கியதத்துவமசெயைக்கேட்டுப், பகாத நிலையப் பதத்தாற்பார்த்தி.” “அப்பினசைவாலே மதியசைதல்போற்றன்னை, மெய்க்கரணத்தாய்ந்ததனைவிட்டு” சோகமெனத்திருந்துகள் ஜீவனம் பரமம், மேகமாமுத்தியிதுவே” “ஆதநமே யோகபடந்தண்டுசெபங்குண்டிகை யென், ரோதுமைந்திஞ் சாதநமென்றோர்” “இயமரியமமிணங்காசநம்யாமம், —பிரத்தியாகார-முயவுணுங்காற், ருரணையோடு தியாநசுமாதியுமென், ரோரிருநர்ன்கங்கமெனவோர்” என்பவையுமறி. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

மாயாவர்திமத முற்றிற்று.
பாயிர முட்பட செய்யுள்—உருங்.

மாயாவாதி மதமறுதலை.

ஏகனனெனவியம்பிப்படி யறிந்துமுத்தியடைமின்னென, மோகமான்வரைச்சோகமின்பொடு முடிந்திடாதும்லடாகிய, காகமானதுகருங்கலின்றசை பரித்தமுங்கரியகுஞ்சிரின், ருகமார்பசிதவிர்க்கவாயிடைகொடுத்ததென்னுரை செய்தன்மையே.

(இ-ள்.) ஏகனனென் வியம்பியிப்படியறிந்து முத்தியடையின்னென மோகமானவரை சோகமின்பொடு முடிந்திடாது. ஏ-து. மாயாவாதி ந்யேகப்பிரமமென்றுசொல்லிப்

நீடுவேதமளவாகவேகமெனு நீதிதானிகழ்வதா
குமே, ஞாநாதுருவுஞானஞேயமுட ஞாநான்ம
றையுமோதலா, லோடுமாகுமுனதேகமோதுமிவை
யூனமாகியுரைமாறுகோள், கூடுமாகுமதுபூதிதானு
மது கூடிடாதறிவிலாமையால். (உ)

(இ-ள்.) நீடுவேதமளவாகவேகமெனு நீதிதானிகழ்வதா
குமேல். எ-து. அநாதியேயுண்டாகிய வேதமுதலாக வகம்
பிரமமென்றே சொல்லுமென்று நீசொன்னாய் அப்படியா
யின்,—நாடி ஞாநாதுருவுஞானஞேயமுட ஞாநான்மறையுமோ
தலால். எ-து. அந்தவேதத்திலு மாகமத்திலு ஞாநாரு ஞான
ஞேயமாகிய மூன்று முதலுமுண்டெனவே தெரித்துநாடோ
றுஞ் சொல்லுதலால்,—ஒடுமாகுமுனதேகம். எ-து. நியொன்
றென்றுசொல்லுஞ் சொல்லவ்வேதவாக்கியங்கொண்டே பின்
விடாநிற்கும்,—ஒதுமிவையூனமாகியுரைமாறுகோள் கூடுமா
கும். எ-து. இன்னும் நியகம்பிரமமென்று சொல்லுஞ்சொல்
குற்றப்பட்டுத் தத்துவமசியென்னும் வாக்கியத்தோடு மாறு
கோடலைப்பொருந்தும்,—அதுபூதிதானுமதுகூடிடா தறிவிலா
மையால். எ-து. உனக்கான்மரவில்லையாகையாலே யதுபூதி
தானுமுண்டாகமாட்டாது. எ-று. அறிவில்லாமையா லதுபூ
திதானுங்கூடிடாது எனமாறுக. நான்மறையுமென்கையா லர
கமத்துணியும்பெற்றது. உரை மகாவாக்கியம். அறிவு ஆன்மா.

இச்செய்யுள் ஞானஞேயங்களன்றி ஞாநாருவுமுண்டென்
பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. ஞாநாரு ஆன்மா. ஞானம் ஆன்மா
விற்குச் சராயபூதமான சிவசத்தி. ஞேயம் அந்தச்சத்தியால
நியப்பிடும் பிரமேயமான சிவம். (உ)

நீதியாலொளிகொள் பானுவானதக னீரிலேநிக
முமாறுபோ, லாதிதானருவ மாயகாயமதின் மேவி
யாவதிலையாகுமாந், தீதிலாவருவ மாதலானிழல்கள்
சேரவேறிடமிலாமையால், ஒதிலோரகலினீரிலே
யொருவர் காணலாலிலதுனேகமே. (உ)

(இ-ள்.) நீதியாலொளிகொள் பானுவானதக னீரிலேநிக
முமாறுபோல். எ-து. கிரணங்களையுடைத்தாகியவாதித் தன
துசாயை பாத்திரோதகங்கள் தோறு முறைமையாலே விள்
ங்குமாபோல, — ஆதிதானருவமாயகாயமதின் மேவியாவதிலே
யாகுமாந் தீதிலாவருவமாதலால். எ-து. (ஆதிதானருவமுரு
வமாதலாற் காயமேவியாவதிலே) எனமாக. சர்வத்துக்கு
முதலாயிருக்கிற பிரமங்குற்றமில்லாத வருபமாகையாலுபா
திகளோடுங் கூடிய ரூபமாகிய காயத்திலேபொருந்தி யுண்டா
வதில்லையாம் அன்றியும், — நிழல்கள் சேர வேறிடமிலாமை
யால். எ-து. பாத்திரோதக நிழலின்கண்ணிருந்தா லாதித்த
கிரணஞ் செல்லாதாற்போலப் பிரமமுகூடாதகீர்யமுமுண்
டாகவேண்டும். ஆகையாலும், — ஒதிலோரகலினீரிலேயொரு
வர் காணலாலிலதுனேகமே. எ-து. பாத்திரோதகத்திலே
யாதித்தனைக்காண்பா னொருவனைப்போலக் காயத்திலே பிர
மத்தைக்காண்பா னொரான்மாவுண்டாகையாற் செல்லுங்
காலத் தகம்பிரமமென்பதில்லையாம். எ-து. அருவமாதலா
லும் இடமில்லாமையாலும் ஒருவர் காணலாலும் எனவும்மை
கூட்டுக.

இச்செய்யு ளாதித்தன்சாயை பாத்திரோதகங்கடோறும்
தோன்றுமாபோலக் காயங்கடோறும் பிரமநிர்க்கு மென்பத
னைக் காண வேறொராத்மாவேண்டுமென்று மதுத்துக்கழிந்து.

பின்பு கருவிகளை நீங்கி யிப்படித்தரிசித்து முத்தியடையுங்கோ
 ளென்று மயங்கிச்சொல்லுஞ் சொல்லு நீயெடுத்தக்காட்டின
 சோகம்பாவனையேன் மகாவாக்கியத்தோடு கூடிமுடியாது.
 அஃதெங்ஙனமென்னில் அவ்வாக்கியம் அதுநானானேன் என்
 கையா விரண்டுபட்டுப் பெறுவானும் பேறுமாயொன்றுகை
 யால். அஃதன்றியும் பிரமத்தை விகாரமற்றதாகஅங்குறி
 மீளவுமயங்கி அந்தப் பிரமஞ் சீவான்மாவாகப்பேதித்ததாக
 வுங் கூறினாய். அதற்குக் கன்மமென்றொரு முதலின்றியில்
 லாததனையு முண்--ராக்கி யதனைக்கூடிற்றென்றுங் கூறியது
 மயக்கம். அஃதென் போலவென்னில்,—மலடாகிய காகமா
 னது கருங்கலின் றசைபறித்தமுங் கரியகுஞ்சியின்றாக மாற்ப
 சிதவிர்க்க வாயிடைகொடுத்ததென்றுரைசெய் தன்மையே
 எ-து. ஒருமலட்டுக்காகமானது தனது கரியநிறத்தையுடைய
 குஞ்சினுக்கு மிக்கபசியைத்தணிப்பான் கரியகல்லுக்குண்
 டானவிதைச்சியைவாங்கிக் குஞ்சின்வாயிலேகொண்டுவந்து
 கொடுத்ததென்று, சொல்லுந்தன்மைக்கொக்கும். எ-து. என
 வே நிர்விகற்பமாகிய பிரமத்திற்குவமை மலட்டுக்காகம். அப்
 பிரமத்திலே சீவான்மாவாகப் பேதித்ததென்றதற்குவமை
 அக்குஞ்சு. அந்த ஜீவான்மாவுக்குக் கன்மாதிகளுண்டாக்கிக்
 கொடுத்தற்குவமை கல்லின் மாம்சம்,

மாயாவாதிமதங்கூறி யதனைமறுப்பா னெடுத்துக்கொ
 ண்டா ரதனுளிச்செய்யு ளான்மாவுண்டென்பதற்கோர் பிர
 மாணத்தாற் றொகுத்துக்கூறிற்று. மோகமானவுரை கொம்பு
 மூன்றொடு எனப்பாடம் இதன் கருத்து மூன்றுகொம்போ
 டிங் கூடி யழிவில்லாத மலட்டுக்காக்கையானது என்னும்ஆ
 ஷேடயுக்தியெனக் கொள்க..

(க)

நிழல்சேர வேறிடமிலாமையால். எ-து. பிரமம்ருவமாதலா
ணிழல்சேர்தற் கிடமில்லையாம் (ந.)

“பரிதிசூடந்தோறும் பதிவதுபோலிற்கும், பிரமமுட
சூறுமென்பித்து” “அருவாம் வியாபகமா யாதியந்தம்நீற,
துருவுடவினெங்கனுதிக்கும்” “ஏகதேசம் பருதியேயும் பிரதி
விம்ப, மேகதேசக்கடத்துள்ளே” “இந்த முறை பிரமத்தில்
லையேயாதலினு, லிந்தவுடற்பட்டான்வேறும்” “பரிதிசூடந்
தோறும்*பதிந்ததெனப் பார்ப்பார், பரிதியையல்லாரென்
தேபார்” “ஆகந்தோறு நிற்குமந்தப் பிரமமென, ஆகஞ்செய்
வார் வேறென்றோர்” என்னுந் திருவாக்குகளாற் பாத்திரோ
தக ரவிச்சாயாநியாய மொவ்வாதென்றறிக. என்றார் ஞான
ப்பிரகாசர். நிழல்கள் சேரவேறிடமில்லாமையால். எ-து.
சூரியபிரதிவிம்பங்கள் பொருந்துதற்கு ஆகல்கடோறு நீர்கள்
வேறாக விருத்தாற்போல வந்தப்பிரமமவச்சேதப்பட்டிருப்
பதற்கு வேறிடமிலாமையானும் என்றுரை யுரைத்தன ரோ
ருரையாசிரிசர்,

வேறுவாயில்புலனோடுமேன்மனமு மேவிடாது
பிரமாணமும், கூறிடாதறிவுதான்னொருவுணர்தல்கோ
டுநீமுயலினாடினா, யீறிலாதபரமேகமேயென வியம்பு
நீபிசையுஞானமும், பேறதாவதிலே பேதமானவிது
பேணவேயுளதுபேசிலே. (சு)

(இ-ள்.) வேறுவாயில் புலனோடு மேன்மனமு மேவி
டாது பிரமாணமும் கூறிடாதறிவுதான்னொருவுணர்தல்கோடுநீ
முயலினாடியும். எ-து. ஒன்றோடொன்று கூடாமலுணரும்
பொறிகளும் புலன்களு மதன்மேலுண்டாகிய மனமும்கூடாம
லுடலிலோரறிவதனித்தநின் றறியாதிருக்கவும், அறியுமென்று

சாத்திரப்பிரமாணங்களுக்குச் சொல்லாதாயிருக்கவும், நீ பிரமமூங் காயத்தோடுங் கூடித்தானே தானாய்நின்றறியுமென்று சொல்லியவறிவு கோடில்லாத முயலுக்குக் கோடுண்டென்ற நித்தவறிவிற்கொக்கும் அன்றியும்,—ஈறிலாத பரமேகமே யென வியம்பு நீயிசையுஞானமும் பேறதாவதிலை. எ-தி. கோடில்லாதபிரமஞ் சீவான்மாவுமாய் நிற்குமென்று சொல்லுகிறநீ பொருந்தினஞானத்தா லுனக்குப் பயனுண்டாவது மில்லையாம். அஃதெங்ஙனமென்னிற் பரப்பிரமமுமே சீவான்மாவுமென நீசொல்லுகையால்,—பேதமான விதுபேண வேயுளது பேசிலே. எ-து. நீயிங்ஙனஞ் சொல்லுமுறைமையின் நிப் பரமான்மாவு மதனையறியப்படுஞ் சீவான்மாவுமென விரண்டு முதலுண்டென்று சொல்லுமுறைமையே போற்றவு ளது. எ-று. நாடினாய் ஆசேஷம்.

இச்செய்யு ளான்மாவுக்கொழியப் பிரமத்துக்குப் பந்தமுண்டாகாதாகையா லான்மாவென்றென்றுண்டென்று கூறிற்று. வேறுவாயில். எ-து. வேற்றுமைப்பட்டிருக்கிற விந்திரியங்களும் புலன்களும் மனமும் பொருந்தாததாய்ப் பிரமாணங்களாலு மளவிடப்படாததாயுள்ளது ஆன்மத்தா னெனவுணர்தல். முயலுக்குக்கொம்புண்டென்று நாடினதற் கொக்குங்காண் முடிவின்றிருக்கிற பரசொருபமொன்றென்று சொல்லும்நீபொருந்தும்ஞானமும் பேறுபொருந்திமிந் தவான்மாவும் பரமும்பேதமுண்டென்னு மிதுசொல்லுங்கால த்துக் கைக்கொள்ளத்தகுவதாயுள்ளது. எ-று. இதனற் பர த்துக்குப்பற்றில்லை ஜீவனுக்கேபற்றுள்ளது ஆதலால் ஜீவபர பேதமுண்டென்று கொள்கவென்பது கூறிற்று. (சு)

“அறியப்படாதே லனபிரமாணத்தா, லறியப்படாத்தற் போதாம்” என்பதனானறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

இலகுசோதிமணியெனவுமேகமெனி னிதனிலே கமதுவிலகினாய், குலவிகாசமொளியதுவு நீடிவளர்கு ண்முநர்டுவதோர்குணியுமாம், பலவுமானகுணமொ ருவுமேகமது வெனவுநீபகரினிகரிலா, புலகமானதனை யுதவுமாறதிலையுணர் வுதானுமிலையுணரிலே. (௩)

(இ-ள்.) இலகுசோதிமணியெனவு மேகமெனில். எ-து. மிக்கவொளியுமணியும்போல வொன்றாயிருக்குமென்று நீசொ ல்லின்,—இதனிலேகமதுவிலகினாய். எ-து. இந்தவுவமைத ன்னிலே மொன்றென்பதனை மறுத்துக்கூறினாய். அஃதியாங் னுனமெனின்,—குலவுகாசமொளியதுவு நீடிவளர் குணமுநா டுவதோர்குணியுமாம். எ-து. விளங்கப்பட்டமணியும் பிர காசமானதுவு மிகவுமுண்டாகப்பட்டகுணமு மதனைபாராய்ந் தறியத்தக்க குணியுமாகையால்,—பலவுமான குணமொருவு மேகமது வெனவுநீபகரில். எ-து. அதுவன்றியு மொன்றான பிரமமானது இச்சாஞானக்கிரியைகளாகிய பலகுணங்களை நீங்கி நிற்குமென்று நீசொல்லின்,—நிகரிலா புலகமானதனை யுதவுமாறதிலையுணர்வுதானு மிலையுணரிலே. எ-து. அந்தப் பிரமத்துக் கிச்சாஞானக்கிரியைகளாகிய பலகுணங்களில்லை யாகில் ஒப்பில்லாத பிரபஞ்சமானதனை யுண்டாக்குத்தொழி லுமில்லையா யந்தப்பிரமத்துக்கவற்றைக் காத்தனிக்கவேண்டு மென்னு மறிவுமில்லையாம் விசாரிக்குங்காலத்து. எ-து. மணி யுமொளியுங் குணமுங் குணியுமாகையா விரண்டுபடுமென் பதுகருத்து. இச்சாஞானக்கிரியைகளை நீங்கிய நிர்விகற்ப னென்னி லிச்சாஞானக்கிரியையோடுங்கூடியே பிரபஞ்சத் தின் சிருஷ்டி திதி சங்காரங்கண்டத்தவேண்டுகையால். அது நீங்கிநிற்பனென்னில் அறிவுமில்லையாய்க் கர்த்தாவுமல்லவா வனென்பது கருத்து.

இச்செய்யுளான்மாவும் பிரமமு மொன்றென்று கூறிய
வுவமைகொண் டொன்றல்லவென்பது உயிச்சுஞானக்கிரி
யைகளில்லையாயி னறிவுமில்லையாய்ப் பிரபஞ்சகிருத்தியஞ்
செய்யவுமாட்டானென்பது உங் கூறிற்று. இராவணனையும்
சகத்திரவாகுவையு மொன்றுபலவானத்துக் குவமையிட்டாய்
இராவண னொருமுகத்தாற்கண்ட தொருமுகத்தாற்சொல்லு
மாபோல வுலகத்திலொருத்தன்கண்ட தொருத்தனறிந்துசொ
ல்லக்கண்டதில்லை சகத்திரவாகுவும் பலகரங்களாலுமியற்
றப்பட்ட வில்லுமம்பும் வலிக்குங்காலத்து வேறுபடுகைவழ
ங்கலும் வினையொன்றின்மேலா மிதுவப்படியுன்றென்றுகண்
டுகொள்க. (௫)

“மணியொளிபோலேகமெனின் மாமணியுந்தேசங்,
குணிகுணமென்றேபேதங்கொள்” “குணத்தென்று நீ கூ
றுவையேயாகி, லெனாதுலகமுந்தருமாறென்” என்பதறிக
என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

புற்றினேர்பழுதை தொக்கபோதுமயிர் புளகமா
கவரவிரவிலே, யுற்றதாமதனையொக்கவேயுலகு' திக்
குமாறுமொருசத்திலே, பெற்றதாகுமெனி னப்பி
ராந்தியுடை யோருமப்பிரமபேதமாய், நிற்பர்நீபக
ரின் முற்றுமைய நிலைபெற்றுவின்பமதிலாததாம்.

(இ-ள்.) புற்றினேர் பழுதைதொக்கபோதுமயிர் புளக
மாக வரவிரவிலே யுற்றதாமதனை யொக்கவே யுலகுதிக்குமா
றுமொருசத்திலே பெற்றதாகுமெனில். எ-து. புற்றின்கண்
ணைபழுதைகிடப்ப விருளிதத் தந்தப்பழுதையைக்கண்டவர்
க்குப் பயத்தாலே மயிர் புளகத்துப் பாம்பெனவே நினைக்கய்

படுவதாம். துபோலப் பிரபஞ்சமு மொப்பற்றதாகிய பிரமத் திலேதோன்றுமாறு மதன்தயிக்கியத்தாலே யப்பிரபஞ்சமு மெய்ப்போலத்தோன்று முறைமையும் பெற்றதென்று நீ சொல்லின், அப்பிராந்தியுடையோரு மப்பிரமபேதமாய்நிற்பார் ள். அங்ஙனமடங்கினவறியையுடையவான்மாக்களும் இச் சாளுனக்கிரியையுண்டாய்ப் பிரபஞ்சகருத்தியஞ் செய்வ தில்லையென்று நீ கூறும்பிரமத்தின் பேதமாய் நிற்பாராம். நீ பகரின்முற்றுமையநிலைபெற்று வின் பமதிலாததாம். இப்படி நீ சொல்லின் நினக்கு மிக்கமயக்கவறிவேயுண்டாய்ப் பிரமமாயின்பமுண்டாகாது. ஏ-று.

இச்செய்யுள் பிரமத்துக்கு நிர்விகாரமென்பதனை மறுத் துக் கூறிற்று. முற்றுமைய நிலைபெற்று நின்மலமிலாததாம். எனப்பாடமாயின், முற்றுமயக்க நிலைபெற்றுநின்மலனாக யில்லையாம். பழுதையைப் பாம்பென்று பிரமித்தது பிர மமாகவேண்டும் அதுதான் விகாரமென்னில் கரணங்களுக் கறிவிலையாம். பிரமத்தின் சந்நிதிமாத்நிரத்திலேசலிக்குமெ ன்னிற் றெளிந்தகாலத்திற் சந்நிதியிற் சேட்டிக்கவிலையாக வேண்டும். அதுபின் சலித்துத் தத்துவமுவ் கூடாதெனக் கொள்க. (சு)

“இரவினரவெனைப் படும்பாசமாகில், பரமமுலகென் னப்படும்” “என்றனை நீ யொன்றனைமற் றென்றென்றாவெ ண்ணுமிமுக, கின்றப்பரப்பிரமத்தின்” “ஐயம்விபரீதமென் றவியையிரண்டுந், துய்வறிவுக்குண்டோசொல்.” “பாசமி ணைபாம்பினுக் கொப்பில்லாப்பரப்பிரமத், தேசுதனக்கொப் போசகம்” “இருடர்ந்தாற் பாம்பில்லை யிந்தவுலக, மருடர்ந் தாற்போகை வழக்கு” “மருடர்ந்தால்வைகுமலபாண்டவாக்

கை, யிருடர்ந்தாற் சிர்கனமன்றே” “நீர் நீர் கால்காலே நெருப்புநெருப்பே விண்விண், பார்பரமார்த்தத்திற்கும்” என்னுந் திருவாக்குகளாலறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

ஐதியேயுலகமதனைநீயுநிரு வசநமாகவுரை செய்வதென், பேதையோவுளது மிலதாமல்லபொருள் பேசுவாருமுளரோசொலாய், யாதியேயுளதுவருதலாலிலதிலாவதின்மைய தழிந்துபோம், நீதியாலுளதிலாமை நேர்வதென்னேர்மையா கியதுநின்றதே (எ)

(இ-ள்.) ஐதியேயுலக மதனை நீயுநிரு வசநமாகவுரை செய்வதென். எ-து. நீவேதத்தை யதிகரித்தேயிருந்தும் பிரபஞ்சத்தை முன்பில்லையென்றும் பின்பு நிருவசநமாகிய பிரமத்திலே தோன்றப்பட்டதென்றுஞ் சொல்லுதலுண்டானதென்,—பேதையோவுளதுமிலது மல்லபொருள் பேசுவாருமுளரோசொலாய். எ-து. ஒருபொருளில்லதாமல்ல வுள்ளது மல்லவென்று சொல்லுவாருமுளரோ ஆகையா லறியாதவனே சொல்லாய். அற்றன்று,—ஐதியேயுளதுவருதலாலிலதிலாவதின்மைய தழிந்துபோம். எ-து. (ஐதியேவருதலாலிலதிலாவதின்மையுளதழிந்துபோம்) எனமாறுக. ஐதிதோறுந் தோன்றிவருதலா வில்லையென்பதில்லையா யுள்ளதானதழிந்துபோம்,—நீதியாலுளதிலாமை. எ-து. பின்னில்லாமையாம்படி யழிந்துபோமுறைமையாலே யில்லாமையுண்டானது ஆகையால்,—நேர்வதென்னின். எ-து. உள்ளது மில்லாததும் பிரபஞ்சத்துக்குப் பொருந்திற்றென்று நீ கூறின்,—நேர்மையாகியது நின்றதே எ-து. அப்படி யழிந்துபோம் பிரபஞ்ச மீளவும் பிரமத்திலே யுண்டாமிடத்து முன்புபோலத் தோன்றுகையா லதற்குமூலகாரணங்கிடந்தழியாமனிற்கும். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சமநாதியிலுள்ள தல்லவென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. ஒதியேயுலகமதனை நீயுநிருவசநமாகவுரை செய்வதென். எ-து. உலகத்தை விவகாரமாத்திரமாய்ச் சொல்லாநின்றாய். பேதையே—போம். அறிவில்லையோ வொன்றையுண்டென்குத லில்லையென்குத லல்லாதபொருள் சொல்வாருமுண்டோ சொல்லாய் உள்ளது முன்னே யுண்டாய் வருதலாலில்லாததில்லையாயே போமாதல் நீதியாலே யுள்ளதல்லாத துண்டாமென்னிற் சுருங்கினின்றதாம். எ-று. இவ்வுரைக்கு உலகம் விவகாரமொழியப் பரமார்த்தத்திலே யென்றதனை நிராகரித்ததெனக் கொள்க. (எ)

“அநிர்வசநமே யுலகமென்றாய் நின்வாக்கா லநிர்வசந மென்றுரைத்ததாம்” “உதிக்குமதனாலுலகுண் டென்றதுதா னோக்கு, முதித்தழிந்ததில்லையென்கை யூறு. “உளதழிந்தின் றென்பாருயர் வாக்குணரா, ருளதழிந்து நேரியதாகும்” என்பதறிமிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்

வேறதாகியது போலிருந்தமையில் வெள்ளிசுத் தியெனிலையமே, கூறலா மொருபரத்தோடொத்த பொருள்கொண்டுவிண்டநிலைகண்டனம், மாறிலாது நிலநீரதாகியனல் வாயுவாகியவைமாறியும், சேறிடா துவிவகாரமன்றுபர மார்த்தமாயவைசெறிந்ததே.()

(இ-ள்.) வேறதாகியதுபோலிருந்தமையில் வெள்ளி சுத்தியெனில். எ-து. மித்தையாகிய பிரபஞ்சம் பிரமம் போலமெய்யாகத்தோன்றினமை யிப்பியானது வெள்ளியை யொக்கப்பிரேரேகித்தாற்போலுமென்று கூறின்,—ஐ.பமே உந்

கூறலாம். எ-து. அந்தவீப்பியை வெள்ளியென்றையப் பட்டாற்போலப் பிரபஞ்சத்தையும் பிரம்மமோ மித்தையோ வென் றையப்பட்டே சொல்லலாம்,—ஒருபரத்தோடொத்த பொருள் கொண்டிவிண்ட நிலைகண்டனம். எ-து. முன்பிந்த ப் பிரபஞ்ச மொப்புற்ற பிரமத்தோடொத்த பொருளாகக் கைக்கொள்ளப்பட்டுப் பொழுது மித்தியையாக மாறிக்கண்டனமென்னில்,—மாறிலாது நிலநீரதாகியனல் வாயுவாகி. எ-து. நிலநீராகிய மனல்வாயுவாகிய மாறியில்லாது,—அவை மாறியுஞ்சேறிடாது. எ-து. நீர் நிலனாகியும் வாயுவக்கியாகிய மாறியுஞ்செல்லாது,—விவகாரமன்று பரமார்த்தமாயவை செறிந்ததே. எ-து. ஆதலாலிப்பிரபஞ்சமும் விவகாரத்திலே மெய்யாதலன்றிப் பரமார்த்தத்திலு மெய்யாகச் செறிந்தது. எ-து.

இச்செய்யுள் விவகாரத்தின்மெய்யாய்ப் பரமார்த்தத்தி ன்பொய்யாமென்றதனை மறுத்துக்கூறிற்று. வெள்ளிக்கு வேற தாகிய சுத்தியானது வெள்ளிபோலத்தோன்றினதுபோற் பிரபஞ்சமென்ற சந்தேகஞ் சொல்லலாம். (அ)

“சுத்திவெள்ளிபோலுலகென் னப்பிரமத்தோன்றுமெ ன்ற, பித்தினையும் போடாய்பிரித்து” “இருபொருளுமு ண்டே லெழும்விபரீத, மொருபொருளிற் றேன்றாதென் றோர்.” என்று. பரத்தோ டொத்தபொருளில்லை யுலமையி டுதலால் வேறுநிலைபொருள்பெற்ற தெனக்கொள்க. எ-து. உதஹரித்தனர் ஞானப்பிரகாசர்.

மாயநூலதுசிலம்பிவாயினிடை வந்தவாறதனை மானவே, யாயவேயுலகமானதும் பிரம்மதனிலே

யெனிலடங்கினின், றேயுமாகுமொருசித்துமத்துடனி
லா-ததென்றுபினியம்பினீ, பேயனேகடமிருத்தில்
னந்தது பிறப்பதாவதிலேபேசிலே. (சு)

(இ-ள்.) மாயநூலது சிலம்பிவாயினிடை வந்தவாற்
தனை மானவேயாயவே யுலகமானதும் பிரமமதலிலேயெ
னில். எ-து. பொய்நூலானது சிலம்பியின் வாயிடத்தே
நின்று தோன்றிநின்று கெட்டவிடத்து மீளவுமதலிடத்தே
யிந்தநூலாகத்தோன்றிவந்தாற்போல யுலகமானதும் பிரமத்
திலே தோன்றிநின்று கெட்டபின் மீளவும் பிரமத்திலே முன்
புபோலே தோன்றியிருமென்று நீ கூறின்,—அடங்கினின்றேயு
மாகு மொருசித்தம் எ-து. அருபமா யவிகாரமாகிய பிரம
மும் பிரபஞ்சத்திலே யகப்பட்டு மயங்கவுமாகுமாதலா னீ
கூறியது வமையன்று, — அத்துடனிலாததென்று பினியம்
பினீ. எ-து. அந்தநூலாகிய சேடத்துக்குள் ளச்சிலம்பிய
கப்படாது நின்றாற்போலப் பிரபஞ்சமாகிய சேடத்துக்குள்
ளும் பிரமங்கூடிநில்லாது காரணமாய்நிற்குமென்று கூறின்,—
பேயனேகட மிருத்தில்வந்ததுபிறப்பதாவதிலே பேசிலே.
எ-து. அறியாதவனே க-த்துக்கு மண்காரணமாயிருக்கவுங்
காரணமாகியமண்ணிற் கடந்தானேதோன்றாது. தோன்று
மிடத் தாதிகாரணமாகிய மண்ணும் நிமித்தகாரணமாகியகு
லாலனுந் துணைக்காரணமாகிய திரிகையுங்கூடித் தொழில்செ
ய்யக் கடந்தோன்றுமாபோலப் பிரபஞ்சத்துக்கு மாதிகார
ணமுண்டாய்த் தோன்றவேண்டும். எ-து. எனவே யாது
காரணமின்றிப் பிரமமேயாதிகாரணமாகத் தோன்றுமென்
னிற் சித்திலே யசித்தித்தானே தோன்றாதென்பது கருத்து.
மிருத்து-மண்.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சத்துக்குக்காரணம் பிரமமென்ப தனை மறுத்துக்கூறிற்று. மாயநூலென்பது இல்லாதொன்று தோன்றுமது மாயையென்பதவன் கருத்தாதலினால் மாயநூ லென்றான். பேயனேபடமென்பது பாடமாயின் புடைவை யானது மண்ணிலிடத்துண்டாகா தென்பதாம், அஃதாவது ஒன்றின் காரணத்திலொன்றின் காரியமுண்டாகாதென்ப தாம். (க)

“சிலம்பிதூல்போலச் சகம்பரத்திற்குன்றின், மலம் பரத்துண்டென்றேமதி” “இன்றேற் சடமண்ணிறுவாய்ப் பரத்தெழா, வின்றே படமண்ணிலே” என்பது மறிக. என் றார் ஞானப்பிரகாசர்.

வேறதாகுமுருவத்திலேபரம் வெளிப்படும்மெ னவிளம்பினீ, யூறிலாவுருவசத்திலேபிரமமுண்டுதா னுணர்விலாததென், மாறிவாயுவுமனாதிவா னவையும வந்திடாமைபினிலின்றெனி, லீறுதானுடையதாய தோபிரமமென் கொலோவியையிறப்பதே. (க)

(இ-ள்.) வேறதாகுமுருவத்திலேபரம் வெளிப்படும் மென விளம்பினீ. எ-து வன்னபேதமாகிய வேற்றுமைப் பட்ட வுருவத்திலே பிரமம்வெளிப்பட்டுநிற்குமென்றுநீ கூறி ன்,—ஊறிலாவுருவசத்திலே பிரமமுண்டு தானுணர்விலாத தென் எ-து. குற்றமில்லாதஜடத்தினிடத்திலே 'பிரமமுண் டாயிருக்கவந்த ஜடமவத்தைப்பட்டவிடத் தறிவின்றிக்கிடப் பாணேன்,—மாறிவாயுவுமனாதிபா னவையும் வந்திடாமைபினி லின்றெனில். எ-து. வாயுவு மந்தக்கரணங்களும் நீங்கிவ ந்து கூடாமைபினாலே யறிவில்லையானதென்று கூறின,—

ஈறுதானுடையதாயதோ பிரமமென்கொலோ விவையிறப் பதே. எ-து. பிரமத்தினறிவுகெடத்தக்கதாயிற்றோ அதுவு மின்றிப் பிரமநிற்க வாயுவுமந்தக்கரணங்களு நீங்கிய தியா தோ, ஆதலாற் பிரம மறிவுமறியாமையுமாகி யுருக்களிலே நில்லாது. எ-று.

இச்செய்யுள் பிரமமுருவையெடுத்து நிற்குமென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. (௧௮)

ஊறிலாவொருசுவத்திலே எனப்பாடமோதி ஊறுபடாத சவசரீரத்திலே என்றுரையுரைத்தனர். அன்றியும், “மாகங் கடந்தோறும் வாய்த்தமுறைபோற் பிரம, மாகந்தோறுமுறு மென்றாய்” “ஊறில் சவந்தனினு முண்டதுதான் கண்டில மேன், மாறிமனம்வராமலோ” “மாறாதேநிற்கப் பிரமமனங் காப்பொறியு, மாறிவரலென்றோ சொன்மற்று” “ஒருத்தன் கடாகாயம்போலுறி னுன்றோறும், விருப்பேன் வெறுப்பேன் விளம்பு” “ஊனுடன் பேதமில்லென் மற்றுனுள்ளா, ருன் கொள்கை கொளவருவாரார்” “என் கொள்கை நீ கொள்ள யான்கொள்ளேனின் கொள்கை மென்கொள்கை வேராமிய ம்பு” “நாத்திகனு மாத்திகனுமொன்றோ நவின்றிடா, யோத்து ணரிற்பேதமேயுண்டு” “ஆக்கைதொறும் வெவ்வே றதுபவத் துக்குஞ்சுகமு, மாக்கைதொறும் வெவ்வேறனு” “துன்புறுவா னுங் குழியின் மேலேத்துறக்கத்தி, னின்புறுவானும் வேரென் றெண்” “அரையனும் வேறேய பராதர்வேறே, யவர்பல மும் வேரென்றறி” என்று தஹரித்தனர் ஞானப்பிரகாசர்.

பற்றதின்றியுடனின்றிடும் பரமெனப்பகர்ந்தனை பிரிந்துட, னுற்றுடம்புநரைதிரைகனோய்சிறை யுருப்

பழிந்திவையுமுள்ளபின், குற்றமென்றிதனைவிட்டிடாது விடவென்றலுங்குலைவுகொண்டிடும், பெற்றிகண்டு மொருபற்றறும்பரிசு பேசவேயுளதுஞ்சையே. (கக)

(இ-ள்.) பற்றதின்றியுடனின்றிடும் பரமெனப் பகர்ந்தனை. எ-து. பிரமமானது காயத்திலே நின்றதாயினு மக்காயத்தோடு பற்றில்லாமனிற்குமென்று கூறினாய் அஃதங்ஙனமாயின்,—பிரிந்துடனுற்றுடம்பு நரைதிரைகனைய சிறையுறுப்பழிந்திவையு முள்ளபின் குற்றமென்றிதனை விட்டிடாது. எ-து. பிரமமார்வத்துடனே கூடிநின்றவுடம்பு நரைதிரை நோய் சிறையிவையிற்றினு லுறுப்பழிவுண்டானபின்பு மிவ்வுடம்பைப்பொல்லாததென்று நீங்கநிற்கமாட்டாது,—விடவென்றலுங் குலைவுகொண்டிடும். எ-து. அவ்வுடனீங்கவென்னுமிடத்து மிகவும் வியாகூலப்பட்டு நடுநடுங்காநிற்கும் ஆகையால்,—பெற்றிகண்டு மொருபற்றறும் பரிசுபேசவேயுளதுஞ்சையே. எ-து. இப்படிக்காயத்தோடும்பற்றி நிற்குமுறைமையை யெவ்விடத்தினுங்கண்டிருந்துங் காயத்தோடு பிரமத்துக்குப்பற்றில்லையென்று ன்ஞ்சையாற் சொல்லவுள்ளதன்றிப் பற்றுவிட்டதில்லை. எ-து.

இச்செய்யுள் காயத்தோடு பிரமத்துக்குப் பற்றில்லையென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. (கக).

“பற்றின்றி நிற்குந் பரமுடலிற் சாம்பருவத், திற்றிடுவமென்றினைப்பதென்” என்பது மறிக. “விட்டிடும்வேலையின் வியந்தவச்சமே, பட்டிடப்படுந்துயர் பகரலாவதே, கட்டுவைநீங்கியே காதல்செய்யுமண, கட்டுவைதவ்ணையும் பின்னைக்காமுறும்” “தனத்தினைமனைதனைத்தானியத்தனை, நினைத்

தினி செய்வாறுபவிப்பர் நீங்குகா, னெனக்கீவையந்நியமாரு
மேயெனா, மனத்துயர் மலியவேமாயுமாவியே” “பாம்பழல
வாயினாற் பற்றமண்டிகக், தேம்பிடுந்துயருறு சீவன்றேயு
நான்” என்னும் சிவதருமோத்திரமு மறிக. என்றார் ஞானப்
பிரகாசர்.

சோதிமாமணிக னுடுபோனதொரு நூலுமான
நிலைசொல்லிடு, நீதியான்மணிகள் பேதமாகியொரு
நூலினின்றமைநிகழ்த்தினா, யாதிதானொருவனாகியே
பலவநந்தயோனியிலமர்ந்தவன், பேதியாதநிலைபே
சின யுலகுபேதமேயிலதபேதமே. (கஉ)

(இ-ள்.) சோதிமாமணிக னுடுபோனதொரு நூலுமான
நிலை சொல்லிடுநீதியான் மணிகள் பேதமாகி யொருநூலினி
ன்றமை நிகழ்த்தினாய். எ-து. பிரசாசத்தையுடைய மிக்க
பலமணிகளுக்குள்ளே யுருவியொன்றாய் நின்றநூலையுஞ் சொ
ல்லத்தக்க முறைமையிலே சோத்தமணிகளினி றமாகப்பேதித்
தொருநூலிலே பேதப்பட்டு நின்றமையும்போலப் பிரமத்
துக்கும் பிரபஞ்சத்துக்கு முவமைகூறினாய் அங்ஙனங் கூறிய
வுவமையால்,—ஆதிதானொருவனாகியே பலவநந்தயோனியி
லமர்ந்தவன் பேதியாத நிலைபேசினாய். எ-து. கர்த்தாவான
வனொருவனாய்ப் பலபேதப்பட்டெண்ணி றந்தயோனிக டோ
றுநின் றவன்பேதியாதநிலையே கூறினாயாகையால்,—உலகு
பேதமே யிலதபேதமே. எ-து. மணிகள்பேதம் போலப்
பிரபஞ்சம்பேதமாகவுள்ளது பிரமத்துக்குப் பேதமிலதாம்.
எ-து. எனவே பிரமஞ் சீவான்மாவாகவும் பரமான்மாவாக
வும் பேதிக்குமெனவுங்கூறி யிவ்விடத்துப் பிரமம் பேதியா
தெனவுங் கூறியது வழுவாடுமென்பது கருத்து.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்மேபேதமாவது பிரமத்துக்குப்பேத மில்லையென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. பேதியாதிலதபேதமே. எ-து. உலகானது பேதமென்றபடியோ இல்லையாகிலபேதமென்றபடியோசொல்லாய். எ-று. இதனால் நீயே பேதமென்றது விருத்தமாயிற்றென்பதுகருத்து. பேதமேயுள்ளதென்க.

“பன்மணிநூல்போலப் பரமபேதம்போன்றிருக்கும், பன்மையுடற் பட்டென்றாய்ப்பண்டு” “அந்நியமல்லவதற்குலகமென்றதுபொய், டந்நியநீகொண்டுகையால்” என்பதுமறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

ஒத்துநின்றதுடலி னின்பதுன்பமவை யுற்றுமுற்றிடுவதின்றெனும், பித்தவுன்னுரையினுற்றதேதிலது பெற்றதின்றிலதுபெற்றதேற், மூய்த்தலென்னுறுதல் சீவபாவமது சொல்லிடுனன்றினுந்தோய்விலாமைநீ, வைத்துரித்தமன வாக்கிறந்தபரமென்னமான மிலையின்னமே. (௧௩)

(இ-ள்.) ஒத்துநின்றதுடலி னின்பதுன்பமவை யுற்றுமுற்றிடுவதின்றெனும்பித்த. எ-து. அஞ்ஞானமாகிய காயத்தோடுகூடிப் பிரமமும்ஞ்ஞானமாய்ச் சுகதுக்கங்களை யறுபவித்துநிற்கச் சிதையும் பிரமங்காயத்தோடு கூடுவதில்லையென்று சொல்லும்பேயனே நீயறுபவமில்லையென்னும் வார்த்தை,—உன்னுரையிலுற்றதே. எ-து. உன் சாத்திரத்திலேயும் பொருந்தினதே,—இலது பெற்றதின்றிலது. எ-து. சாத்திரத்தினல்ல தறுபவத்தினுமல்லாமலுண்டானதல்ல, அஃதன்றியும்,—பெற்றதேல். எ-து. அறுபவத்தினுமில்லாம லுண்

டானதாயின்,—தய்த்தலென்னுறுதல். எ-து. பிரத்தியக்ஷத்
திலே நீ யதுபவத்தையுறுவானேன்,—சீவபாவமது சொல்
லின். எ-து. பரமான்மாவதுபவிப்பதில்லை ஜீவான்மாவி
னுடைய பாவனைமென்று நீ கூறின்,—ஒன்றினுந்தோய்விலா
மை நீ வைத்து நித்தமனவாக்கிறந்த பரமென்ன மானமில்
யின்னமே. எ-து. இப்படியதுபவிக்கிற ஜீவான்மாவை ஒன்
றினுந் தோய்விலாத பரமான்மாவாகக்கொண்டு நித்தமாய்
யனவாக்கிறந்ததென்று மகம்பிரமமென்றுஞ் சொல்லவு முன
க்கு லச்சையில்லையின்னமும். எ-று.

இச்செய்யுள் பரமான்மா சீவான்மாவாய் நின்று புசித்
குமென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று உன்னுரையிலுற்றதே
யிலதுபெற்றதின்னிலது பெற்றதே. எ-து. உன்னுடைய வச
நத்துக்குப்பெற்றதேதெனி லதிற்பற்றற்று நிற்கையாகிய
வில்லாமை பெற்றதில்லையாம், பற்றில்லாமைபெற்றதாகிற்
புசிப்பற்றிருக்கவேண்டும். (கங்)

“இன்பதுன்பத்தைக் கரணங்களெய்து முயிர்க், கின்ப
துன்பமில்லையென்றதென்” “பொறியுணர்ச்சிபுந்தி யுணரு
மதனை, யறியுங்காண் சீவனதனார்ந்து” “சீவன் பிரமமெனச்
செப்பினை முன்போகத்தைச், சீவியாதென்றதும் பொய்
த்தோ” என்பது மறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

எங்குநின்றிடி-லவத்தை யின்றிடுமிசைந்திடுங்கர
ணமென்னினீ, யங்குநின்றபரமெங்கொளித்தது நின்
றதேலவையடங்கிடா, விங்குநின்றதொருகாந்தமான
கவிரும்புசந்நிதியங்குநேர், தங்குநின்றதெனினீங்கி
மீளும் வகைதங்கிடாதுனுரைதப்பதே. (கங்)

(இ-ள்.) எங்குநின்றிடி லவத்தையின்றிடும். எ-து. பிரமம் ஜீவான்மாவாய்க் காயந்தோறு நிறைந்து நிற்குமென்று கூறி நீகூறியவவத்தையிலகப்பட் டடங்குவதில்லையாம், இசைந்திடுங் கரணமென்னீ. எ-து. அப்படியவத்தைப் படுவது ஜீவான்மாவன் தந்தக்கரணங்களினது நீக்கங்களுக்கா னுமென்று நீ கூறின், —அங்கு நின்றபுரமென்கொளித்தது. எ-து. கரணங்களவத்தையைப் பொருந்தினவிடத் தவ்வி டத்துநின்ற சீவான்மாவெங்கே மறைந்து நின்றது, —அது நின்றதேலவையடங்கிடா. எ-து. அந்தக்கரண நாயகஞ் சூய ஜீவான்மாவவ்விடத்து நின்றதாயி னவன்வழித்தாய்க் கரணங்களுமடங்கமாட்டா, —இங்குநின்றதொரு காந்தமா னகலிரும்பு சந்நிதியியங்கு நேர்தங்கநின்றதெனில். எ-து. அற்றன்று இவ்விடத்துண்டானதொரு காந்தக்கல்லின் சந்நி தியிலே யிரும்பசைந்தடங்குந் தன்மைபோல ஜீவான்மாவின் சந்நிதியிலே யந்தக்கரணங்களுஞ் சேட்டைப்பட்டங்கிற் றென்று நீ கூறின், —நீங்கிடீரும் வகைதந்திடாது னுரைதப் பதே. எ-து. நீ கூறிய விரும்புகாந்தத்தோடுகூடினாற் காந் தத்தை யிரும்புநீங்கமாட்டாத தன்மைபோல அந்தக்கரணங் களும் ஜீவான்மாவோடு கூடினால் நீங்கப்படாதாகையால் நீ கூறியவவமையும் பிறழ்க் கூறினாயாம். எ-து.

இச்செய்யுள் கரணங்க ளவத்தைப்படுமென்பதனை மறுத் துக் கூறிற்று. (கசு)

“எங்குநிறையி னிலையவத்தைத்தான் காணிற், தங்கிலகி தென்கொளிக்குஞ் சாற்று” “நிற்கற்பிரமங் கரணங்களைநீங்க வான், கற்காந்தமுன்னிரும்போகான்” “இவ்விருத்தவாவ

வொசுகிடத்தல், பாடவெனப்பன்வாமென்” என்பது மந்திரம். என்னார் ஞானப்பிரகாசர்.

இருள்பொதிந்ததொருபருதி யிவ்வுலகிலிசையிலி ன் றுடலநானெனு, மருள்பொதிந்ததொருபிரமயிங்கு ளது மருவிநின்றவுருவொருவியே, தெருள்பொதிந் துபரநானெனுந் தெளிவுசென்றபோதுகதியென்றி மும், பொருள்பொதிந்ததெனிலமலனுக்குமலம் வரு தலாலுளதுபுன்மையே. (கரு)

(இ-ள்.) இருள்பொதிந்ததொரு பருதியிவ்வுலகி லிசை யிலின் றுடலநானெனுமருள் பொதிந்ததொரு பிரமயிங்குளது. எ-து. இருளான்மூடப்பட்டதோராதித்த னிந்தவுலகின்க ணுண்டாகிநின்றதனையொக்குங் காயங்கடோறு நானென்று மருட்சியாலே மூடப்பட்ட பிரமயிவ்விடத்துண்டாய் நின் றது,—மருவிநின்ற வுருவொருவியே. எ-து. அப்படி மருட் சிபொருந்திநின்றகாயம்நீங்கி, — தெருள்பொதிந்து பரநா னெனுந்தெளிவு சென்றபோது கதியென்றிநிம் பொருள்பொ திந்ததெனில். எ-து. அறிவு சூழப்பட்டிப் பரப்பிரமம் நா னேயென்னுந் தெளிவுண்டானபொழுது முத்தியாய் நிற்கும் பொருளுந் தானுமென்று கூறின்,—அமலனுக்கு மலம் வருத லாலுளது புன்மையே. எ-து. மலரகிதமாகிய பிரமத்துக்கு மலங்கூடுதலு நீக்குதலு முண்டாகையாமென்று நீகூறியவுரை வெளிற்றுகரை. எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமந்தானே மருட்சியால் ஜீவான்மா வென்றுந் தெருட்சியாற்பரப்பிரமமென்று நிற்குமென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. உளதுபுன்மையே. எ-து. நின்மலமா

த்திலே மறைப்புண்டுநிற்கும்பொழுது ஜீவான்மாவென்று நின்று பிரகாசிக்கும்பொழுது பரப்பிரமமாக நின்று பிரகாசிக்குமென்றுங் கூறின்,—வேறுபொருள் பெற்றதே. எ-து. ஓரக்கிரியிரண்டாகப்பிரிந்து காட்டத்திலே நிற்பதன்றி வேறொருபொருளாய்த் தோன்றுமா போல ஜீவான்மாவும்வேறொருமுதலென்றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுளு மருட்சியான் ஜீவான்மாவுமாய்த் தெருட்சியாற் பரப்பிரமமுமாமென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. எனினில் வேறுபொருள்பெற்றதே. எ-து. விதகினைருப்புத் தோன்றுந்தன்மை மென்பையாகிலந்நியப்பொருளைக் காட்டி நிற்கும். (க௬)

“அநாதிபேசுத்தமதனுக் கிலைகாணக்கை, யநாதிபெத்தான்மாவுடற்பட்டான்” “வினைவித்ததாலாகை விதங்கொடுத்து நீக்கி, வினையதனவோபாகமுளவே” “அவித்தையினை நீக்கியுயிர்க்காநந்தநல்கு, நிமித்தஞ் சிவனின்மலன்” “நிமித்தம் பதிவுடலினின்றார் பசுக்க, எவத்தைமலமென்றே யறி” என்று தஹரித்துக் கூறினர் ஞானப்பிரகாசர்.

உன்னினீயுமதுபோகமென்றபொழுது துற்றிநிந்துவிதமற்றதிங், கென்னிலில்லையெனிலில்லை நீயுமறிவின்மைகண்டவிடமுண்மையேன், மன்னுமோருணர்வுவந்திடும்முணர்வெலாமுமாயையெனின்மாயையே, சொன்னதோர் பிரமமாயிடும்பிரம மாயையாயறிவுசோருமே. (க௭)

(இ-ள்.) உன்னினீயு மதுபோகமென்றபொழுது துற்றிநிந்துவிதம். எ-து. நானேநானு யதுபவிப்பென்னுமிடத்துப்

பெதுவானது பவிப்பதுமுண்டா'யிரண்டாம்,-மற்றதிங்கென்
 னிலில்லையெனிலில்லையும்து. எ-து. பெதுவானாகவென்னிடத்
 திற் கண்டதில்லையென்னிற் பேராகயநீயுமில்லையாம்,-அறி
 வின்மைகண்டவிட முண்மையேன் மன்னுமோருணர்வுவந்தி
 டும். எ-து. அஞ்ஞாநங்கெட்ட விடமேயுண்மையென்ஆங்கூறி
 னந்தமயக்கறிவுகெட்டுக் கூடுமிடத்தான்மவறிவு சிந்திதுண்டா
 யிருக்கும். அற்றன்று,-உணர்வெலாமுமாயெனில். எ-து.
 அப்படியறியுமறிவெல்லாமாயா வறிவுகாணுமென்று கூறின்,-
 மாயையே சொன்னதோர் பிரமமாயிடும். எ-து. மாயை
 நீங்கினவிடத்திற்றோன்றுமறிவுமா டாவறிவென்னி னந்தப்
 பிரமமாயையாகவேண்டும்,-பிரமமாயையா யறிவுசோருமே.
 எ-து. ஆகையாற் பிரமமுமாயையா யம்மாயையாலேயறி
 வுங்கெடுமென்பதேயாம். எ-று.

இச்செய்யுள் பெதுவானின்றியே யதுபவமுண்டென்ப
 தனை மறுத்துக் கூறிற்று. (க௭)

“தன்னைத்தானே நினைக்குமென்று நீசாற்றினா, உந்நிய
 மாங்கும் மறிவிப்பாம்” “அதுபவமென்று மதுபவிமென்
 றும், பதுபதமேகார்த்த மலப்பார்” என்பதுமறிக. என்றார்
 ஞானப்பிரகாசர்.

ஆரணங்கடருதத்துவம் மசிபதங்களின்பொருள
 றிந்திடாய், காரணம்மதுவுநீயுமென்றிருமைகண்டுவே
 றதிண்மைகருதிடாய், நாரணன் பிரமனாலுநாடரிய
 நாயகன்கழல்கணண்ணிரீ, யேரணைந்துபொலி சாதந
 ங்கள் கொடுமையாகஞானமூமியற்றிடே. (க௮)

(இ-ள்.) ஆரணங்கடருதத்துவம்மசிபதங்களின் பொரு
 ளறிந்திடாய். எ-து. வேதாந்தமாகச் சொல்லப்பட்ட தத்து

வமசிவென்னுமகாவாக்கியத்தையு மதனாற்றரிசிக்கப்பட்ட பத பதார்த்தங்களையுமறியாய்,—காரணம்மதுவு நீயுமென்றிருமை கண்டு வேறதிண்மை கருதிடாய். எ-து. காரணமாகிய கர்த் தாவும் காரியமாகியவான்மாவு மிரண்டுபட்டு நின்றமையுங் கண்டு கூடிநிற்குமதுவு மறிந்திடாய். ஆகையால்,—நாச-ணன் பிரமனாலு நாடரிய நாயகன்கழல்கணண்ணிநீ யேரணைந்து பொலி சாதநங்கன்கொடு யோகஞானமுமியற்றிடே. எ-து. பிரமவிஷ்ணுக்களாலு நாடுதற்கரிய கர்த்தாவின்னுடைய திருவ டிகளைப் பொருந்திதற்கு அழகுபொருந்திப் பொலிவினையுடை த்தாகிய சிவசாதநங்களையும் பொருந்திக்கொண்டு யோகஞா னங்கனையறிந்து செய்வாயாக. எ-று. எனவே யோகத்தாலே மனத்தைப்பிரித்து ஞானத்தாலே திருவடியைச் சேர்கவென் பது கருத்து.

இச்செய்யுள் மாயாவாதியை நிஷித்தமாக்கிப் பெறுவா னும் பேறுமுண்டென வறிவித்தது.

ஏகனனென்னுஞ் செய்யுண்முதலிச் செய்யு—காறு மாயா வாதி மதத்தை மறுத்துக் கூறிற்று. (கடி)

யோகசாதநமாவது பத்திஞான வயிராக்கியமெனக் சொள்க. “அத்துவிதமென்ற சொல்லுக்கொன்றென்றலப் பொருள்வே, நற்றதெனவேமலைவின்றும்” “விண்வி ரவி வேறறவே நிற்கும் வேற்றாதிதமில், வண்ணலக் கார்த்திக னும் வேறு.” “பிரமமுயிர்தோறும் பிறிவறவே நிற்கும், பிர மமு யிரன்றென்று பேணு.” “ஒன்றென்னும் வேதம்பிரம மொன்றாதலினு, ஸன்றியிரண் டோசொல்லாய்.” “ஒன்றே மனமைந்தினும் வேறறவுறையு, மொன்றே பரப்பிரமமும்.” “ஒன்றியுயிர்தோறுமுது மென்றுணர்போமுன்மல, மென்துந் தினைப்பாய்பேரின்பு.” என்பது மறிக. என்றார் ஞானப்பிர

காசர். பொருளறிந்திடாய். எ-து. பொருளையுள்ளபடி யநிந்
தாயில்லை, அந்தப் பொருளையறியுமிடத்து,—காரணம் மது
வும். எ-து. தத் என்பதற்குச் சேகரகாரணமாகிய பரமசி
வமும்,—நீயும். எ-து. தொம் என்பதற் கான்மாவாகிய நீ
யும்,—என்றிருமைகண்டு. எ-து என்றிரண்டு பொருளுண்
டென்றுகண்டு,—வேறதின்மை கருதலால். எ-து. அசியென்
பதற்கு அந்தப் பரமசிவத்து—னே யான்மாவேறறக்கலந்தி
நிற்பதென்று பொருளறியப்படுதலால் என்றார் மற்றோருரை
யாசியார்.

மாயாவாதி மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—உருக.

பாற் க ரி ய ன் ம த ம்.

மன்னுமறையின்முடிவென்று மாயாவாதியுடன்
மலைந்து, பின்னமாகிப்பிரமத்தைப் பேதாபேதஞ்சா
தித்துப், பன்னுமொருநூலதுவாகப் பாரின்மீதுபாற்
கரியன், சொன்ன விதனையிந்நூலினகத்தே தோன்றச்
சொல்லுவாம். (க)

(இ-ள்.) மன்னுமறையின் முடிவென்று மாயாவாதியுடன்
மலைந்துபின்னமாகி. எ-து. சுவயம்புவாக நிலைபெற்ற வேத
மித்தன்மைத்தென்று மாயாவாதியோடு மாறுபட்டுநீங்கி,—
பிரமத்தைப் பேதாபேதஞ் சாதித்து. எ-து. மாயாவாதி
கூறிய பிரமத்தைப் பேதமாகவு மபேதமாகவு நிலைநிறுத்தி,—
பன்னுமொருநூலதுவாகப் பாரின்மீதுபாற்கரியன் சொன்ன

விதனையித் தூலினகத்தேதோன் றச்சொல்லுவாம். எ-து, ஒது
தூலம்வேதநுமாயிருக்க வதனுண்மையை யறியாது பூமிமீதே
பாற்கரியுள் சொன்னமதத்தை யிந்தச்சிவஞானசித்தியினிட
த்தே தெளியச்சொல்லுவாம். எ-து

மாயாவாதிமதங்கூறிநிவித்தமாக்கிப் பாற்கரியன்மதங்
கூறுவானெடுத்துக்கொண்டாரதனுளிச்செய்யுள் வேததூலமா
யாவாதி கொள்ளத்தக்கதாயிருக்க வவனோடுவேறுபட்டுப்பா
ற்கரியன்கூறுவானென்பதுகூறிற்று. பாற்கரியனென்பானோ
ரிருடி. பாற்கரியம் எனினும் பரிணாமமாயாவதமெனினு
மொக்குமென்றோருரையாகிரியர். (க)

சித்தேயுலகாய்ப்பரிணமித்துச் சீவனாகித்திகழ்ந்
தமையாற், சத்தேயெல்லா முத்தி யினைச்சாரக்கண்ட
ஞானங்கள், வைத்தேமொழியுமாமறைகள் சொன்ன
மரபேவந்தக்கால், ஒத்தேகெட்டுப்பிரமத்தோ டொ
ன்றாய்ப் போமென்றுரைத்தனனே. (உ)

(இ-ள்.) சித்தேயுலகாய்ப்பரிணமித்துச் சீவனாகித்திகழ்
ந்தமையாற் சத்தேயெல்லாம். எ-து. அறிவாகியபிரமமே
பிரபஞ்சபேதமாய்த் தோன்றிவளர்ந் தான்மாக்கஞ்மாய்
விளங்குந்தன்மையாற் சர்வமும்நதப் பிம்மமேயாம்,—முத்
தியினைச்சாரக்கண்ட ஞானங்கள் வைத்தேமொழியுமாமறை
கள். எ-து. விட்டின்பத்தைச்சேர வறியுஞானங்களை வேத
வாக்கியங்கள்சொல்லும்,—சொன்னமரபேவந்தக்காலொத்தே
கெட்டுப்பிரமத்தோ டொன்றாய்ப் போமென்றுரைத்தனனே
எ-து. அந்தவாக்கியங்களைச் சொன்னபடியேவைத்துத் தத்து
வமசிபதபதார்த்தங்கண்டா லந்தப்பிரமத்தோடேயான்மாக்க
உச

கூடி யான்மத்தன்மைகெட்டொன்றிப் பிரமமாயே போமென்று பாற்கரியன் கூறினான். ஏ-று. வாக்கியம், தத்துவமசி. சத்து நிலைநின்றது. அசத்து நிலைநில்லாதது. ஆதலாற் சத்தேசர்வமுமாமென்பதவன் கருத்து.

இச்செய்யுள் பாற்கரியான்மதங்கூறிற்று.

மன்னுமறைஎன்னுஞ் செய்யுளுமிச்செய்யுளும் பாற்கரியன்மதங்கூறின. (உ)

“வித்தின்மரம்போல் விமலத்துலகமாஞ், சித்தென்றுலகைத்தெளி.” “உதிக்குங்கனகத்தினுண்டொடியாதி, யுதிக்கும்பரத்தினுலகும்.” “உப்பு வரித்தோன்றிக்கலந்துவரியாமுலகு, மப்பரத்திற்றோன்றியதுவாம்.” “கருமத்தான்ஞானத்தாற் கட்டிழியக்கெட்டுப், பிரமத்தொன்றுகையுயிர்ப்பேறு.” என்பதுமறிக என்றார்ஞானப்பிரகாசர். பரப்பிரமத்திலுலகமுமான்மாவுந்தோன்றுமெனவே பரிணாமமாதலும் பிரமத்தோடொன்றாய்ப்போமென்பதனால் அபேதமும்போந்தவாறு காண்க.

பாற்கரியன்மத முற்றிற்று.

பாபிர முட்பட செய்யுள்—உருங்.

பாற்கரியன்மதமறுதலை.

இயம்புகின்றதுலகாயிடா துசட மின்றிநின்றுசட மா வியே, முயங்குகின்றமைபிலில வணத்திரதமுமுது மேகனதைமுயல்கைபோற், பயந்ததென்னிலறியப்படும்பொருளுமறிவு மென்றுபலவாகுமோ, தியங்குகின்றதெனுரைத்திடாய் கடினமாதியாவருசித்தனே.

(இ-ள்.) இயம்புகின்றதுலகாயிடாது. எ-து. நீசொல்லுகின்றபிரமம் பிரபஞ்சபேதமாயிடமாட்டாது ஆகையாலே, -சடமின்றிநின்றசடமாகியே முயங்குகின்றமையில். எ-து. பிரமம் ஜடத்தைநீங்கிநின்ற ஜட-ந்தானுந் தானாகவேகூடிநின்றமையுண்டாகாது. அற்றன்று, — இலவணத்திரதமுழுதுமேகனதைமுயல்கை போற்பயந்ததென்னில். எ-து. உப்பானது ஜலத்தோடுகூடியொரு தன்மைப்பட்டாற்போலவத்துவுமொன்றாய் நின்றதென்னில், -அறியப்படும்பொருளுமறிவுமென்றுபலவாகுமோ. எ-து. ஜலத்தோடுகூடியலவணம்பேதிடாது ஏகத்துவமாய் நின்றாற்போலப் பிரமமுமொன்றாய் நிற்கையின்றி யறிமப்படும்பொருளாகிய ஜடமுமறிவாகிய ஞானமுமாகப் பேதித்துநிற்குமோ, -தியங்குகின்றதெனுரைத்திடாய் கடினமாதியாகவருகித்தனே. எ-து. இப்படிமுயங்குவானேன், மாபூதங்கள் முதலானவையுநானேயாவேனென்று வருமறிவனே. எ-று கடினம்-பூதகுணம். அதுகுணிமேவின்றது.

பாற்கரியன்மதத்தை மறுப்பானெடுத்துக்கொண்டாரத னுளிச்செய்யுள் பிரமமே பிரபஞ்சமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. இலவணத்திரதமுழுதுமேகனதை முயல்கைபோன்றது, மண்ணின் சாரமானதை ஜலமானதுகொண்டுப்பானதொழியச் சிற்சொருபந்திரண் டிப்பாய்ப்பரிணமியாதென்பது கருத்து. (க)

“உப்பு சடங்கடலிற்றேன்றி யொடுங்குமுல, கப்பரம சித்தினுதியாது.” என்று தறுரித்தனர் ஞானப்பிரகாசர். மண்ணின் சாரத்தைக்கொண்டு உவரோடுகலந்து நீரானது உப்பாமென்னுமல் நீர்தானே யுப்பாமென்றது திருஷ்டாந்

தாபாசம் அதுபோல் பிருதிவியாதி பிரபஞ்சபேதமும் பிரம மல்ல வென்க. என்றாரோருரையாகிரியர்.

உன்னுகின்ற பிரமத்திலே சிறிதிவ்வுலகமானதெனவோதினீ, மன்னுகின்ற சிலகாலமோ டழியுமழிய வந்துதவுமாயையாற், நன்னிலொன்றுமெனில் வருதலோடி-றுதிதருதலாலதுசடத்ததா, முன்னொடச்சகமு முண்மையன்று சடமென்னவொறுதிமன்னுமே. (௨)

(இ-ள்.) உன்னுகின்ற பிரமத்திலே சிறிதிவ்வுலகமானதெனவோதினீ. எ-து. யாவருநினைக்கப்படாநிற்கிற பிரமஞ்சேரப் பிரபஞ்சமாகாது சிறிது பேதித்துப் பிரபஞ்சமானதென்று நீ சொல்லுகின்றாயாகில்,—மன்னுகின்ற சிலகாலமோடழியும். எ-து. அங்ஙனமாயிற் பிரபஞ்சஞ் சிறிதுகாலநிலைபெற்று நின்றழியாநிற்கும்,—அழியவந்துதவுமாயையால். எ-து. அப்படியழிந்து மீளவுமாயையிலே தோன்றிவருகையால் மாயையிலே பொருங்கிமாயையிலே தோன்றும். அந்நன்று,—தன்னிலொன்றுமெனில். எ-து. ஒடுங்குங்காலத்திலும் பிரமத்திலேயொடுங்கித் தோன்றுங்காலத்திலும் பிரமத்திலே தோன்றுமென்னில்,—வருதலோடி-றுதிதருதலாலதுசட-த்ததாம். எ-து. இப்படித்தோன்றி பொருங்குவதாயிற் பிரபஞ்சம் பிரமத்திலேபேதமாயிற் பிரமமு மசேதநமாகவேண்டுமாகையால்,—உன்னொடச் சகமுமுண்மையன்று சடமென்னவே யுறுதிமன்னுமே. எ-து. அகம்பிரமமென்கிறவுன்னு-னே பிரபஞ்சமுந்தோன்றுகையு மொடுங்குகையுஞ்செய்கையால், மெய்யன்றுஜடமென்றேசொல்லுதலை மெய்யாகவுடைத்து. எ-று.

இச்செய்யுள் பிரமத்திநிதிதுபேதம் பிரபஞ்சமென்ப தனைமறுத்துக் கூறிற்று. அழியவந்துதவுமாயையால். எ-து. வந்தி வந்திதவுமாயையால் எனவும்பாடம். (௨)

வித்தெழுந்துமரமாய்விளைந்தமை விளம்பினாயு வமைவேறுநீ, நித்தமென்றவுரைபொய்த்து நீடுசட மாபெழுந்தழியுநின்பர, மொத்தெழும்பொழுது வித் தினுக்கவனியுண்டுதாரகமுனக்கெனா, பித்தனென்று லகுரைத்திடும் பிரமமாயினபிவைபிதற்றிலே. (௩)

(இ-ள்) வித்தெழுந்துமரமாய் விளைந்தமைவிளம்பினா யுவமை. எ-து. மரங்கெட்டவிடத்து வித்திலே நின்றமரமு ண்டானாற்போலப் பிரபஞ்சமழிந்தவிடத்தும் பிரமத்திலே நின்ற பிரபஞ்சமுண்டாமென் றுவமைகூறினாய் அங்ஙனமா யின்,—வேறுநீ நித்தமென்றவுரை பொய்த்து நீடுசடமாயெ ழுந்தழியுநின்பரம். எ-து. அந்தவித்து மரத்திலேயுள்ளது மாய்ப் பின்புதானே பரிணமிக்குங்காலத்து மரந்தோன்றத் தான்கெட்டுத் தோன்றினத்துக்குப் பரிணமமுண்டா யந்தம ரமீளவும் வித்தையுண்டாக்கினற்போலப் பிரமமும் பிரபஞ் சத்துக்குவேறாய் நித்தமாய் நிற்குமென்றவுரையும் பொய்யா ய்ப் பிரமமும் பிரபஞ்சத்தையுண்டாக்கியும் பிரபஞ்சமும் பிரமத்தையுண்டாக்கியும் சடத்தின் பகுதியாய்த்தோன்றிக் கெடும் நின்றிரமம் அதுவுமனறி,—ஒத்தெழும்பொழுது வித் தினுக்கவனியுண்டுதாரக முனக்கெனா. எ-து. அந்தவித்துமர மாய்பொழுது பூமிதரிப்பாகத்தோன்றும் அதுபோல வுன்னு டைய பிரமம் பிரபஞ்சமாம் பொழுது தரிப்பதியாது,—பித் தனென்றுலகுரைத்திடும் பிரமமாயினபிவை பிதற்றிலே.

எ-து. இதனை (பிரமமாயினாயிவைவிதற்றிலே பித்தனைன்
அலகுரைத்திடும்) எனமாறுக. பிரமமாயினாய் இப்படி மயங்
கக் கூறுவையாயி னுன்னைப்பேயனென்று மிக்கோர்சொல்லா
நிற்பர். எ-து. பிரமமாயினாய். எ-து இழிவு. உலகம்.
எ-து. உயர்ந்தோரை. உலகமென்னும் வாய்பாடுரைத்திடு
மென்னும் வாய்பாடுபெற்றது.

இச்செய்யுளும் பிரமத்திலே பிரபஞ்சந்தோன்று மென்
பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. (ந)

ஒரு விதை பரிணமித்துமரமானபோது அம்மரம் வேறு
பட்டமாமாய்ப் பரிணமித்ததில்லை, பிரமமுஞ் சச்சிதானந்த
மாயிருந்து ஜடரூபமாகிய ஜகத்தாய்ப்பரிணமிக்குமாகி னீயி
ட்டதிருஷ்டாந்தம்விகல தோஷமடையு மறியாமற்பேசினா
ங்கா ணிதுபித்தர் வசநத்துக்கொக்குமெனக்கொள்க. “வித்
தின்மரம்போல விமலத்துலகாமே, லொத்தழியுங்காண்பிரம
மும்.” என்பதறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

சூடகங்கடகமோதிரஞ்சவடி தொடரொடார
முடிதோடுநா, ண்டகந்தருவதாகுமப்படி யனைத்தும
ப்பிரமயோகுமே, னீடுமப்பணிகள்செய்துளோரவை
புனைந்துளோர்களைநிகழ்த்திடும், நாடிடுஞ்சகமியற்று
வோர்கொடு நடத்துவோருளர்நவிற்பிலே. (ச)

(இ-ள்) சூடகங்கடகமோதிரஞ் சவடிதொட ரொடார
முடிதோடு நாண்டகந்தருவதாகும். எ-து. சூடகமுதல் நாண்
றாகச் சொல்லப்பட்டபேதமான பணிகளைப் பொன்னெருமு
தலாக நின்று பேதித்தாற்போலப் பிரமமும் பிரபஞ்சபேத
மெல்லாமாகப் பேதித்த முதல்கொடாமல் நிற்குமென்று கூ

நின்று அப்படியனைத்தும் பிரமமாகுமேல். எ-து. அப்பணி போலப் பேதித்தெல்லாம் பிரமமாய் நிற்குமாகில்,—நீடுமப் பணிகள் செய்துளோரவைபுனைந்துளோர்களை நிகழ்த்திடும். எ-து. அப்பணிபேதஞ் செய்தோரையு மப்பணியுணிக்தோரையு மப்பணிதானே யுண்டாக்கிநிற்றலா லதுபோல,—நாடிஞ்சுகமியற்றுவோர்கொடு நடத்துவோருளர் நவிற்றிலே. எ-து. (கொடுசுகமியற்றுவோர் நடத்துவோருளர் நவிற்றிலேநாடிடும்) எனமாறுக. ஒருமுதலைக்கொண்டு சுகத்தையுண்டாக்குவோரையு மதனை நடத்துவோரையுஞ் சங்கரிப்போரையுஞ் சொல்லுங்காலத்தறிந்திடுந் தன்மையையுடைத்து. எ-து.

இச்செய்யுள் பொன்னும் பணியும்போலப் பிரமமும் பிரபஞ்சமாகப் பேதிக்குமென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று.(ச)

“பொன்பணிதிபொன்னுக்கோ பூன்பார்செய்வாருமுளருன்பரத்துக்கன் னியங்களுண்டு.” என்பது டுமறிக. என்று தறுரித்தனர் ஞானப்பிரகாசர். பணிகளைச் செய்வோர்போலப் பரமசிவன், பொன்னைப்போலமாயை, பணியைப்போலப் பிரபஞ்சம், பணியையுணிக்தோர்போல வான்மவர்க்கங்களுமாம் என்றாரோருரையாகிரியர்.

அறிவினோடுசெயன்மாறி வீடதனையனுகொணாதவையிரண்டினு, லுறுதியானபிரமத்தினு டழியவொன்றலாமெனவுரைத்திகா, ணிறுதியேலதனொடிசைவதின் றிசைவ துள்ளதாயிடி லுமின்பமே, பெறுகிநீயுடலொடுயிர்களாயது பிறக்குமாறுசெயல்பெறுவதென்.

(ரு)

(இ-ள்.) அறிவினோடு செயல்மாறி வீடதனை உணுகொண தவையிர்ண்டினுலுறுதியான பிரமத்தினோடழிய ஹொன்ற லாமென வுரைத்திகாண். எ-து. ஞானக்கிரியைகளை மாறினா லீட்டின்பமனை தற்கரிது. ஞானக்கிரியைகளி ரண்டினுஞ் சென் றதற்காதாரமாகிய பிரமத்தினே யழியக்கூடலாமெ ன்று கூறினாய் காண்,—இறுதியேலதனொடிசைவதின்று. எ-து. ஞானக்கிரியைகணிற் கப் பிரமத்தைச் சென்று கூடுத லுமில்லை யந்தஞானக்கிரியைகள் கெட்டாற் பிரமத்தோடு கூடுதற் கொருமுதலுமில்லையாம் அன்றி,—இசைவதுள்ளதா யிடின. எ-து. அந்தஞானக்கிரியைகள் கெடாமலொன்றுவ துள்ளதாமாயின், — அவ்வின்பமேபெறுதி நீயுடலோடுயிர்க ளாயறிவுபிரியுமாறு செயல்பெறுவதென். எ-து. எப்பொழு துமந்தச் சுகத்தையறுபவிப்பதன்றிக் காயத்தோடுயிர்களின் மிக்கவறிவுநீங்கும்படி யவத்தையின் செய்தியைப் பெறுவா னேன். ஆதலா லான்மாவென்றொன்றுண்டிகாண். எ-று.

இச்செய்யு ளறிவுஞ்செயலுங்கெடாமற் பிரமத்திற்சென் றழியக்கூடுமென்பதனைமறுத் தான்மாவென்றொரு முதலுண் டென்றுமறிவுஞ்செயலுங்கெட்டுக் கூடவேண்டிமென்றுங் கூறி ற்று. உடலோடுயிர்களாயது பிறக்குமாறு செயல்பெற்றி யால் என்னில் இன்பத்தைப்பெற்று நின்றலன்றி நீயுமு— லோடுயிர்களாய்வந்து பிறக்குமாபுபெற்றாய் காண் என்க. இதனாலகமுமுயிருமாப்ப் பிறந்திறந்துமுதலுமவனன்றோ நீமென்றதெனக்கொள்க.

இயம்புகின்றதென்னுஞ் செய்யுண்முதலிச் செய்யுட்கா றும் பாற்கரியன்மதத்தை மறுத்துக் கூறிற்று. (ரு)

“ஆவிதான்கெட்ட மலத்தொன்ற மென்ற யதிதான், பாவியமோ குற்றமுணர்ப்பாம்.” “அழிந்ததுதானென்ற ததனோரினு, மிழ்ந்தபிறப்பெய்தியிடுமே.” “இது முத்தியல்ல விருணிங்கவுயிரின்புண், பதுமுத்தியீசனடியார்ந்த.” என்பது மறிக. என்றார் ஞானப்பிரகாசர். உடலோடுயிர்களாயது பிறக்குமாறு செயல்பெற்றியால் எனப்பாடமோதி நீ மோக்ஷவிற்பத்தைப் பெறினும் தேகாதிப்பிரபஞ்சமு முயிர்வர்க்குமுமாய் அந்தப்பிரமம் பரிணமிக்குமுறைமையா னதனோடுகூடிய நீயும் பிறக்குஞ் செயலைப்பெறுவாய் எனவேயவன் முத்தியடைதல் ஜநநத்துக்கேதுவாமென விகழ்ந்தவாறுயிற்று என்றாரோருரையாகிரியர்.

பாற்கரியன்மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—உருஅ.

நி ரீ ச் ச ர சா ங் கி ய ன் ம த ம்.

மூலம்புரியட்டகம்விகிர்தியாகி மூன்றாய்ப்பிரகிருதி, தூலசூக்கம்பரமாயச் சுத்தபுருடன்சந்நிதிபிற், பாலன்சேட்டைபுரிந்துலகம் யோனிபலவாய்ப்பரந்தொடுங்குஞ், சாலவென்றுநிரீச்சுவர சாங்கியன்றான் சந்நிதிடுமே. (க)

(இ-ள்.) மூலம் புரியட்டகம் விகிர்தியாகி மூன்றாய்ப்பிரகிருதி. எ-து, பிரகிருதி புமானென்றிரண்டிற் பிரகிருதியானது மூலமென்றும் புரியட்டகமென்றும் விகிர்தியென்

றும் பெயரையுடைத்தாகி யம்முன்றுவகையாய்,—தூலசூக் கம்பரமாய். எ-து. அந்தப்பிரகருதி தூலமாயும் சூக்கமாயுஞ் பரமாயுநிற்கும்,—சுத்தபுருடன் சந்நிதியிற் பாலன்சேட்டை—புரிந்துலகம் யோனிபலவாய்ப்பரந்து. எ-து. புமானுசிய சுத்தபுருடன் பிரகருதியின் சந்நிதியிலே மழவின் செய்தியைப்போல வறியாமையைப் பொருந்திப் பிரபஞ்சமும் யோநிபேதங்களும் நானென விரிந்திநின்ற விடத்தி,—ஒடுங்குஞ் சாலவென்று. எ-து. தனக்குவிவேக ஞானம்வந்து சர்வமும் பிரகருதிக்குள்ளது தனக்குள்ளவல்லவென்று காரணவே பிரபஞ்சவியாபார நன்றுகநீங்குமென்று,—நிரீச்சுரசாங்கியன்றான் சாற்றிடுமே. எ-து. நிரீச்சுவரசாங்கியனிப்படிச் சொன்னான். எ-து. மூலம் சித்தத்தை. புரியட்டகம் சத்தாதிக்களைந்தும் மனம் புத்தியாங்காரமுமாகவெட்டும். விகித்தி தூலதேகமும் பிரபஞ்சமும். இம்மூன்றுவகையாகப் பிரகருதிபேதிக்க விதனைப் புமான்றனதென்று கொண்டுநிற்பன். இந்தப்பதினானுகருவிகளோடுங் கூடிப்பிரபஞ்சத்தைப் பிரகருதிக்குள்ளதென்று நீங்கப்புமானென்றும் புருடனென்றும் வேறற்றுநிற்பனதுவே முக்தியாமென்பது கருத்து.

இச்செய்செய்யுள் சாங்கியன்மதங்கூறிற்று. நிரீச்சுரசாங்கியம் கபிலன்மதம். இதில் விகித்தியென்றமையா லாங்காரபேதத்திற்குேன்றியஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களுஞ் சத்தாதிகளிற்குேன்றியபூதங்களு மிருபத்துநாலுத்தத்துவங்களும் திற்பேதமுமெனக்கொள்க. இதில் ஈசுரசாங்கியன் என்றும் நிரீச்சுரசாங்கியனென்றும் இரண்டுவகையர். இதிலே நிரீச்சுரசாங்கியன் சொல்லப்பட்டதெனக்கொள்க. சிவசாங்கியரையும் விஷ்ணுசாங்கியரையும் ஈசுரசாங்கியரெனக்கொள்க.

(க)

புரமிவையின்கட் டோன்றுவனவின்மையின் விசுதியே யாவதல்லது பகுதியாகாதென்க. மூலப்பகுதிமானென்னும் புத்திக்குக்காரணமாய்த்தா னென்றிற்றேன்றியதன்மையிற் பகுதியேயாவதல்லது விசுதியாகாதென்க. அதன்கட் டோன்றியமானு மதன்கட்டோன்றியவகங்காரமு மதன்கட்டோன்றிய பஞ்சதன்மாத்திரைகளும் ஆகவேமுந் தத்தமக்குமுதலாய வவற்றை நோக்கவிசுதியாகலுந் தன்கட் டோன்றுவனவற்றை நோக்கப் பகுதியாகலுமாகுமென்க. புருடென்றிற்றேன்றி மையானுந் தன்கட்டோன்றுவனவின்மையானும் பகுதிவிசுதியென்னுமிரண் டிமல்லவென்க. பகுதியும்விசுதியுமல்லாத புருடனென்றும் பகுதியென்னுமூலப்பகுதியொன்றும் பகுதிவிசுதியெனனு மானுமகங்காரமும் தன்மாத்திரைகளுமென்னு மேமும் விசுதியென்னுமனமு மிந்திரியம்பத்தும் பூதமைந்து மிப்பதினானுமாக விருபத்தைந்து தத்துவமூலம் லானுகென வேறென்றில்லை யென்க. இப்படிக்கூறுக்கிகொள்க “சான்று வமேசாங்கியன்றொன்றங்குமதத்தினையு, மாற்றலுறுமுள்ளத் தாலாய்.” “நித்தியன்புத்திமுதனீர் நிலனீரேயாக, சுத்தன் புருடெனெனச்சூழ்.” “துலமெனச்சூக்கமெனச் சூக்குமந்தா னான, மூலமெனப் பாசமொருமுன்று.” “சுத்தப்புருடன்சந் நிதியிற்றேன்றியுறுந், தத்துவங்கண்மூலத்திற்றும்.” “தத்து வங்கனூலெந்து மூன்றுந்தரையிறுவாய், புத்தியெழுவாயுதித் தும்போது.” “மூலத்திற் புத்திமுனைக்குமதலின் முனைக்கு, ஞாலவிறுவாய் முறையினால்.” “அந்தக்கரணங்க ளப்புருடன்சந்நிதியி, விந்திரியத்தத்துமுறுமெண்.” “இந்த முறையையறிவார்தமையிந்தப், பந்தம்பிரியுமெனப்பார்.” “பந்தங்கணங்கப் பார்முகனாயேயிருக்கு, மிந்தகிலை முத்தியென வெண்.” என்னுந்திருவாக்கானு மறிக என்னார் ஞானப்பிரகாசர். கிரீடாப்பிரமவாதிமதமுமறுப்பும் ஞானாவாண விளக்கத்

திற்காண்க. தத்துவங்கிக்குக் காரணமாதலாற் பிரகிருதியை மூலமென்றுங் தனக்குமேற்காரணமின்மையிற் பரமென்றுங் கூறியது. புரியட்டகமாகிய சூக்குமதேகமானது மனம்புத்தியாங்காரமாகிய வந்தக்காரணங்கள்மூன்றும் ஞானேந்திரியமைந்தும் உன்மேந்திரியமைந்தும் தன்மாத்திரைகளைந்திடாகிய பதினெட்டுமாகும். விகிந்தியாகிய துலதேகமானது பூதமைந்தும் அவற்றின்காரியகுணமாகிய வுலகமுமாம். ஆகவே சூக்குமம் பதினெட்டும் துலமைந்தும் பிரகிருதியொன்றும் புருஷொன்றுமாகிய விருபத்தைந்தனையுந் தத்துவமென்று சாங்கிய தூஷுட்கூறுமுறைமையை யீண்டிய்த்துணரவைத் தவாறு காண்க. நிரீச்சரசாங்கியனென்றதன ஸ்வனுக்குக் கர்த்தானிலையென்பது தானேவிளங்கும் என்றாரோருரை யாசியர்.

நீச்சரசாங்கியன்மத முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—உருக.

நிரீச்சரசாங்கியன் மதமறுதலை.

சுத்தனறிவன்புருடனென்ற சூழாதாகும்பிரகிருதி, பெத்தநீங்கினாலும்பிற்பெத்தனாவன்பேரறிவாந் கத்தமே வும்பிரகிருதி கண்டுகழிக்க மாட்டானேன், முத்தனாகா ன்கத்தனுக்கு மூலப்பிரகிருதிபிலையாம்.()

(இ-ள்.) சுத்தனறிவன்புருடனென்ற சூழாதாகும்பிரகிருதி. எ-து ஆன்மபுருடன் சுத்தமானவறிவை யுடையனாகி ஸ்வனையசுத்தமாகிய பிரகிருதிவளையாதாகும். அன்றியும்,

பெத்தநீங்கினும் பின்பெத்தனாவன். எ-து. பெத்தனாய் நின்றவிடத்தினுமிவனைப்பந்தியா தஞ்ஞானங்களவை பிரகருதிக்குள்ளவாய் நிற்குமென்னில் பெத்தநீங்கினவிடத்திலு மறியாதுநின்றானாகையால் பெத்தத்தைப் பொருந்தினவனா ளுன்,—பேரறிவாற்கத்தமேவும் பிரகருதிகண்டுகழிக்கமாட் டானேல். எ-து. மிக்கவறிவாகிய பரையோடுகூடிநின்றும் பொல்லாங்கைப்பொருந்தினபிரகருதியின் செயலைத்தெரிசி த்து நீங்கமாட்டானாயி னஞ்ஞானப்பிரகருதிக்குள்ளதென்று காணுந்தகுதியையுடைய னல்லனாகையால்,—முத்தனாகான். எ-து. பரையுடனேகூடிநின்று பிரகருதியை நீங்கானாயின் முத்தியடையுமான்மாவாகான்,—சுத்தனுக்கு மூலப்பிரகருதி யிலேயாம். எ-து. சுத்தனாயிருக்கிற பிரமத்துக்கு மூலப்பிர கருதிகளுண்டாகா. மூலப்பிரகருதிகூடுவது நீங்குவதுமாவ தான்மாவுக்கென்றறிவாயாக. எ-று.

சாங்கியன்மதத்தை மறுப்பானெடுத்தக்கொண்டா ரத னுளிச்செய்யுள் பரமபுருடன் பிரகருதிக்குள்ளகப்படுவனென் பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. சுத்தம்-பொல்லாங்கு. (க)

பிரகருதியென்பது மாயையென்றாய் அப்பொழுது கால மெங்கேதோற்றிற்று. பிரகருதியிலேயல்லாமையாலங் கால மாயையிலேதோற்றுதலாலும் மாயையேறு பிரகருதிவேறெ னக்கொள்வாயாக என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

புருடன்பிரகிருதிபெற்றாற் போதஞ்சிறிதங்குண் டாகிக், குருடன்முதுகின்முடவனிருந்தார்ந்தாற்போ லப்பிரகிருதி, யிருடனிடத்தேயிருந்தியங்குங் கன்மா ளிதையன் றிரண்டினைபு, மருடனுருவாய்ச்சேட்டிப் பித் தறியுமமலனரனேயாம். (உ)

(இ-ள்.) புருடன் பிரகருதிபெற்றும் போதஞ்சிறிதங்குண்டாகி. எ-து. சுத்தபுருடனென்ற ஆன்மபுருடன் பிரகருதியைக் கூடினவிடத்துப் பிரதிருதியாலே சிறிதஞ்ஞான வறிவுண்டாய், -குருடன்முதுகில் முடவனீருந் தூர்ந்தாற்போலப்பிரகருதியிருடனிடத்தே யிருந்தியங்குங்கன்மால். எ-து. அந்தகன் முதுகிலே முடவனிருந் தந்தகனை நடத்தினாற்போலக் கன்மத்துக்கிடான பிரகருதியாலே சிறிதஞ்ஞானம் பெற்றபுருடனைப் பிரகருதிகூடி யவனிடத்தேயிருந்து கன்மத்துக்கிடானதொழிலை நடத்தும், - இறையன்று. எ-து. ஆகையாற்பிரகருதியுடன் கூடிநிற்பா னான்மாவேயாம். கத்தாவன்று, - இரண்டினையுமருடனுருவாய்ச்சேட்டிப்பித் தறியுமமலனரனேயாம். எ-து. அந்தவான்மபுருடனையு மவனைக் கூடிநிற்கிற பிரகருதியையுங்கூட்டி யஞ்ஞானமேதனக்குருபமாகக்கொண்டி நடக்கும்படியாக நடத்துவித் தான்மாக்கள் செய்தகன்மத்தையுமறிந் ததற்குத்தக்கபயனையுங்கொடுப்பான் மலரகிதனாகியவரனேகான். எ-து. பிரகருதிக்கஞ்ஞானமே சொருபமாகையா லவ்வஞ்ஞானத்தைப் பொருந்திரினறபுருடனை மருடனென்று கூறப்பட்டது அமலனென்கையால் கர்த்தாமலரகிதெனப்பது கருத்தி.

இச்செய்யுள் பிரகருதியுடனே கூடிநிற்பவனான்மாவே கர்த்தாவல்லனென்று மறுத்துக்கூறிற்று. புருடனாவான் பிரகருதிகூடினாற் சிறிதறிவுண்டாய்க் குருடனுடைய முதுகிலே முடவனிருந்து நடத்தினாற்போலப் பிரகருதியாகியவிருட்டினிடத்தே புருடனிருந்து வழங்குங்கன்மத்தாலே வேறு கர்த்தாவாலன்றென்றென்னில் அப்பிரகருதிபுருடனாகிய வீரன்டையுமருடனுருவாய்நின்று சேட்டிப்பித்தறியாநிற்கும் அமலனா

கியபரமேசுவரனென்க. குருடன்முதுகில் முடவனிருந்தார்
கையாவது ஒன்றுக்குள்ளுணமொன்றுக்கில்லாமல் சேட்
டை கூடாதாம். (உ)

பிரகிருதியிருடனிடத்தே இருந்தியங்கும். எ-னை. இருந்
தியக்கும். எனப்பாடமோதி அசேதனமாகியபிரகிருதியிடத்
திலான்மாவிருந்து அந்தப்பிரகிருதியைநடத்தும் என்றுநீ
சொல்லில் அதுகூடாது,—என்றிரண்டினையு மிறையருடன்னு
ருவாய்ச் சேட்டிப்பித்துக்கன்மாலறியும். எ-து. பிரகிருதி
யான்மா என்றிரண்டினுள்ளும் பிரகிருதியையிறைவன் காரு
ண்ணியமேவடிவாகிச் சேட்டிப்பித்துக் கன்மானுகுணமாக
வான்மாவையுமறிவிக்கும். அந்தவிறைவன் யாரென்லில்,—அ
மலனரனேயாம். எ-து. அனாதிநிருமலனாகியவரனேயாம்.
எ-து. அறிவின்மையாற் பிரகிருதியைக்குருடனென்றும் மல
பெந்தத்தால் ஞானம்ஜீவியாமையால் ஆன்மாவைமுடவனெ
ன்றுங் கூறியவாறுகாண்க. அறிவிக்கும் எனனாதறியுமென
றது மரபுவழுவமைதி. அரசன்செய்தவாலயம் என்றாற்
போல என்றாரோருரையாகிரியர்.

அறியான்புருடன்பிரகிருதி யசேதநங்காரிய
த்துக், குறியாய்நாதனுளனென்று கூறுமுத்திவிவேக
மெனிற், செறிவாந்தனைபோகாதறிபிற் சேர்த்தோன்
வேண்டுஞ்செயலிற்போ, நெறியாற்பணிசெய்துடற்
பாசநீக்கிக்கொண்ணீநின்மலனால். (ஈ)

(இ-ள்.) அறியான்புருடன். எ-து. ஆன்மபுருடன்றானு
யொன்றையுமறியமாட்டான்,—பிரகிருதியசேதனம். எ-து.
பிரகிருதியுஞ் சடம் ஆதலால்,—காரியத்துக்குறியாய் நாத

னுள்ளென்று. எ-து. இவைகாரியப்படுதற்குக் காரணமாகிய கர்த்தா ஒருவனுள்ளென்று குறிப்பாயாக, — கூறுமுத்திவிவேகமெனில். எ-து. நீமுத்தியென்று சொல்லப்பட்டதுபெந்தம்நமக்குள்ளதல்லவென்றறியும் விவேகஞானமென்னில், — செறிவாந்தளை போகாதறியில். எ-து. எல்லாத்தையுமறியுமிடத்துப் பாசஞானமும் பசுஞானமும் கூடியறியவேண்டுமாகையாற் பாசபந்தம்நீங்காதாம், — சேர்த்தோன் வேண்டும். எ-து. அந்தப்பாசம்நீங்குமிடத்து முன்புகூட்டினோனீக்கவேண்டும். செயலிற்போம். எ-து. அந்தப்பாசத்தைக்கூட்டின கர்த்தாவின் காருண்ணியத்தாலே பாசம்பெந்தம்நீங்கும் அதுநீங்கும்படிக்கு, — நெறியாற்பணிசெய்துடற் பாசநீக்கிக்கொண்ணீநின்மலனால். எ-து. சரியையகிரியா யோகஞானங்களாகியவழிகளிலே நின்றுதொண்டுசெய்து நீகர்த்தாவினாலே யுன்பாசபந்தத்தை நீக்கிக்கொள்வாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் புருஷையும் பிரகிருதியையும் கடத்துவோருருவனுள்ளென்று மப்படிநடத்துவோனைவழிபடுவதேமுத்தியென்றுங் கூறிற்று.

சுத்தனென்னுஞ் செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறு நிரீச் சரசாங்கிடன் மதத்தை மறுத்துக்கூறிற்று. (௩)

செறிவாந்தளைபோகா தறியிற்சேர்த்தோனவேண்டும். எ-கு. பந்தித்திருக்கிற விலங்கானதறிந்துகொண்டு நீங்கப் போகாது பூட்டினவனைவேண்டி வழிபாடு செய்துவணங்கவே யவனது செயலினாலே யவ்விலங்கானது போகாநிற்கும் அதுபோல வேதாகமஞ்சொன்ன முறைமையாற் பணிசெய்து உடலென்னும் பாசத்தை நின்மலனென்னும் பாமே

சுரஞ்சரம் உன்னியம் உன்னியம். என்னுள் அன்றியுந் பிரகருதி
விகாரங்களுக்கும் பரிந்துயிர் வியாயங்கொண்ட வறிவிலாதவ
னல்லோ உன்னுடைய தரிசனத்தைவிட்டுச் சைவாகமத்தைப்
படித்தறிந்தி சிவனையடைந்து வழிபாடுசெய்து பிழையாயெ
ன்பது கருத்தி. “சுத்தன் புரு—னெனிற் சூழுமோமூலாதி,
சுத்தனலென்றேறதுணி.” “சுத்தன்முன் றத்துவங்க டோன்
றுமென்றாய் மீளுமென்றா, யித்தாற்பலமேதியம்பு” “சடந்
தறுவுமாதலினாற் றுனேதோன்றாது, கடந்தானே தோன்று
மோகாண்.” “அறியான்புருடனவ னாகையுமாங்கா, னறியா
வினையுமாக்காது.” “ஆதலினாலெல்லாமறிந்தாக்கியாக்கைவி
னைச், சாதகனைச்சாத்தினுணண்டு.” “அவன் பரிசுத்தன்னாதி
மலமுத்தன், சிவன் புருடன் பெத்தனெனத்தேறு.” “புத்தி
முதற்கரணங்கூட்டப்பதிபுருட, னொத்துச் சிந்திதறிவுமுற்று.”
“மு—வன் குருடன் முதுகருந்தூர்ந்தாற்போ, லுடலினை யூர்ந்
தேபயன்றுட்கும்.” “நீங்குமோகாலினிகளமறிந்தான் ற
ன்னை, நீங்குமரையன் கருத்துநேர்ந்தி.” “பாசமுறலும்பருவ
மஞ்சிப்பணிந்தவற்குத், தேசிகன்றீர்ப்பன்னிமிரத்திங்கு.”
என்னுந் திருவாக்குகளாலிச. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

நீர்ச்சுரசாங்கியன்மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—உசுஉ.

பாஞ்சராத்திரிமதம்.

ஆதியாயருவமாகியகண்ட பூரணமாய்ஞானச்,
சோதியாய்நின்றமாயன்சுவேச்சையா லுருவுகொ
உரு

பெய்கு சிவஞானசித்தியார்பரபகூடம்.

ண்டு, நீதியார்கருணையாலே நீள்கடற்றுயின்று நூலு,
மோதினானென்றுபாஞ்ச ராத்திரியுரைப்பனுற்றே.

(இ-ள்.) ஆதியாயருவமாகி யகண்டபூரணமாய் ஞானச்
சோதியாய்நின்றமாயன். எ-து. ஆதிபூதனா யருபியாய்
எவ்விடத்தினு நிறைந்தநிற்ப்வனாய் ஞானசொருபியாய் நின்
றவிஷ்ணுவானவன்,—சுவேச்சையாலுருவுகொண்டு. எ-து.
ஆன்மாக்களை ரக்ஷிக்கவேண்டித் தனதிச்சையாலே மீனாண்ம
பன்றி சிங்கம் வரமனமிராமர் மூவராயுங்கருஷ்ணனாகவு மே
னிகளையெடுத்துக்கொண்டும்,—நீதியார் கருணையாலே நீள்
கடற்றுயின்று. எ-து. இரக்ஷிக்கவேண்டு முறைமையர்கப்
பொருந்தினகருணையாலே நெடியதிருப்பாற்கடலிலே யோக
நித்திரைசெய்து,—நூலுமோதினானென்று. எ-து. அநாதி
யாகிய வேதத்தையுமருளிானென்று,—பாஞ்சராத்திரியுரை
ப்பனுற்றே. எ-து. பாஞ்சராத்திரியென்னுஞ் சமய்சொல்லு
வன். எ-து. உருவுகொண்டும் துயின்றும் எனவும்மை விரி
க்க.

நிரீட்சுவரசாங்கியன்மதத்தை நிகேஷதமாக்கிப் பாஞ்ச
ராத்திரிமதங் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டா ரதனுளிச்செய்
யுள் விஷ்ணுவே கர்த்தாவென்று கூறிற்று. ஆதியென்பதெல்
லார்க்குமுதல். (க)

முன்வைதிகமதங்கூறி மறுத்துத் தாந்திரிகபகூமான பிர
மமதமும் இரணியகர்ப்பவேதாந்தமதமும் பாஞ்சராத்திரி
மதமும் வைகாநசமதமும் பாகவதமதமும் மர்த்துவமதமும்
என்னுமாறினுட் பாஞ்சராத்திரிமதங் கூறத்தொடங்கி அவற்
றுளிது-அவன் "கடவுளிலக்கணங் கூறுகின்றது என்றோதின
ரோருண்மையாகிரியர்.

உந்தியிலயனையீன்றுமவனைக் கொண்டுலகுண் டாக்கி, யந்தநல்லுலகழிக்க வரனையுமாக்குவித்துத், தந்திடுஞ்சகத்தினுக்குத் திதிகர்த்தாதானேயாகி, வந் திடுந்தோற்றமீறு நிலைமையும்பண்ணுமாயன், (உ)

(இ-ள்.) உந்தியிலயனையீன்று மவனைக்கொண் டிலகுண் டாக்கி யந்தநல்லுலகழிக்க வரனையுமாக்குவித்து. எ-து. வை குண்டத்திலேயிருக்கும் பரமபுருண் சிருட்டிகாரணத் தனது திருவுந்தித்தாமரையிலே பிரமாவையுண்டாக்கியவனாலே பிர பஞ்சத்தை யுண்டாக்குவித்து அப்படியழகுபெறப்படைத்த பிரபஞ்சத்தைச் சங்கரித்தற்குப் பிரமாவினிடத்திலே நின்று முருத்திரனையுண்டாக்கி யவனைக்கொண்டு சங்கரிப்பித்து,— தந்திடுஞ்சகத்தினுக்குத் திதிகர்த்தாதானேயாகி. எ-து. தன் னாலுண்டாக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்துக் கிரகைகர்த்தாவுந்தா னேயாகி,—வந்திடுந்தோற்றமீறு நிலைமையும்பண்ணுமாயன். எ-து. இப்படிவரப்பட்ட சிருஷ்டிதிதி சங்காரங்களையுஞ் செய்வன் பரமபுருஷோத்தமனென்று பாஞ்சராத்திரிசொல் லுவன் எ-து.

இச்செய்யுள் புருடோத்தமனே மூன்றுகாரியத்துக்குங் கர்த்தாவென்று கூறிற்று. ஐந்துராத்நிரியில்நூல் செப்கையால் பாஞ்சராத்திரமென்று பெயராயிற்று. அரனையுமாக்குவித் தென்றது பிரமாவின்குருத்திலே அரனைத்தோற்றுவித்தது.

மீனாமைகேழனாரசிங்கம் வாமனனாய்வென்றி, யானாதவிராமர்மூவராயனா யளித்தான்கற்கி, தானா யும்வருவனின்ன மென்றவன்சாற்றித்தேவர், கோ னுபுரிந்பனென்று கூறுவன்குறிப்பினோடே. (௩)

(இ-ள். மீனாமைகேழஞ்சிங்கம் வாமனனாய். எ-து. பிரபஞ்சத்தை ரக்ஷிக்கவேண்டி மீனாகிய மாமையாகியும் பன்றியாகிய நாரசிங்கமாகியும் வாமனனாகியும்,—வென்றியானாத விராமர் மூவராயனாயளித்தான். எ-து. வெற்றிகொடாத பரகிராமனாகியும் பலபத்திராமனாகியும் சீராமனாகியும் கிருஷ்ணனாகியும் மிரக்ஷித்தான்,—கற்கிதானாயும் வஞ்சனின்னமென்ற வன்சாற்றி. எ-து. மேற்குதிரையாகியும் வந்திரக்ஷிப்பெனன்று பாஞ்சராத்திரிசொல்லி,—தேவர்கோராயு நிற்பெனன்று கூறுவன் குறிப்பினோடே. எ-து இப்படித்தசாவதாரம் பிறக்கச்செய்தேயும் முத்திதேவன் தேவர்களுக்குக் கர்த்தாவுமாயிருப்பெனன் றறிவோடுஞ் சொல்லாநிற்பன். எ-து கற்கி பெட்டைக்குதிரையாவென்றது. குறிப்பினோடே யென விழித்துக் கூறியது.

இசசெய்யுள் புருஷோத்தமனது தசாவதாரங்கூறிற்று.

ஏழ்கூடற்செலுவிலேற்று மிருங்கிரிமுதுகிலேற்றுந், தாழ்தலமுமுதுங்கண்டுந் தமனியனுடல்பிளந்தும், வாழ்வுகளைந்துமன்னாய் மன்னர்க்குமன்னராயும், பாழ்பட்டவுழறிப்பாரு நோக்கும்பின் பரியுமாயே. (ச)

(இ-ள்.) ஏழ்கூடற்செலுவிலேற்று மிருங்கிரி முதுகிலேற்றுந் தாழ்தல முமுதுங்கண்டுந் தமனியனுடல்பிளந்தும் வாழ்வுகளைந்தும். எ-து. மச்சரூபமாய்ச் சத்தசமுத்திரங்களை யுமோர் செலுவிலே யடக்கியும் அமுதமர்த்தனத்திற் கூர்மரூபமாய் மயூரமேருவை முதுகிலேதாங்கியும் பிரளயத்திலேதாழ்ந்துபோன பூமியைவராகரூபமாய்ப் புகுந்தெடுத்தும் காரகங்கரூபமா விரணியவதைசெய்தும் வாமனரூபமாய்த் திரு

விக்கிரமஞ்செய்தம்,-மன்னாய் மன்னர்க்கு மன்னராயும் பாழ்
படவுழறிப்பாருநோக்கும். எ-து. இருபத்தொருகால் கூழ்
திரியரைச்சங்கரித்த மண்டலகாபியாய்ப் பரசிராமனாயும்
இராமனாயிராவணனை வதைசெய்தும் பலபத்திரராமனாய்
லோகரக்ஷார்த்தமாயோகத்தினின்றும் வாசுதேவனாய் சுரர்
மாயைபாழ்ப்பட்சிதறியும் பிரபஞ்சத்தையிரக்ஷிக்கும்,-பின்
பரியுமாயே. எ-து. இனிவரும்பிரளயகாலத்துக்குக் குதிரை
யாய்வந்திரக்ஷிக்குமாயன். எ-து.

இச்செய்யுள் முன்கூறியவவதாரத்துச்செய்தி கூறிற்று.
மன்னர்க்குமன்னராயுமென்றது இராமவவதாரமூன்றிலும்
பொருந்தாதவிராசாக்களை வென்றவர்களுக் கிராசாவாயும்
என்றது. (ச)

பொய்கைவாய்முதலைவாயிற் போதகம்போத
மாட்டா, தையனேநாதாவாதி மூலமேயென்றழை
ப்ப, வ்யயயாம்பணிமாலோல வோலவென்றோடிச்
சென்று, வெய்யவாய்முதலை வீட்டிக்கரிக்கும்வீடரு
ளிளுனே. (ரு)

(இ-ள்.) பொய்கைவாய் முதலைவாயிற் போதகம்போத
மாட்டாது. எ-து. பொய்கையிடத்திற்றங்கிய யானையப்பொ
ய்கையின்கணுண்டாகிய முதலைவாயிலே யகப்பட்டுக்களையே
றமாட்டாமல்,—ஐயனே நாதாவாதிமூலமேயென்றழைப்ப.
எ-து. சுவாமியே கர்த்தாவே யாதியேமூலமே யென்றுநொ
த்து கூப்பிட்டழைப்ப,—உய்யயாம் பணிமாலோலவோல
வென்றோடிச்சென்று வெய்யவாய்முதலைவீட்டி. எ-து. யாமீ
டேறும்படிவணங்கப்பட்ட பரமபுருடன்கிருபைசெய்தோ
டிச்சென்றுகொடியவாயினையுடைய முதலைவாயினின்றும் விடு

வித்து,—கரிக்கும்லீடருளினுன். எ-து. அந்தயானைக்கு முதலைக்கும் ஸ்வகுண்டபதமளித்தருளினுன். எ-து. ஓல ஓல. எ-து. விரைவு. கரிக்கும் என்றவும்மையால் முதலைக்குமென்றதாயிற்று.

இச்செய்யுளாதிமூலமே பரம்புருஷனென்பதுகூறிற்று. போதகம்போதமாட்டாது டானமீறிப்போதமாட்டாது.

அலைகடல்கடைந்தும்வானோர்க் கமுதினையளித்துநீய, கொலைபுரியசுரர்தம்மைக் கொன்றுலகங்கள் காத்துங், கலைமலிபொருளன்பர்க்குக்கருணையாலுரைத்துமிக்க, தலைமையினிற்பன்மாய் நென்றும்பின்சாற்றினானே. (சு.)

(இ-ள்.) அலைகடல்கடைந்தும் வானோர்க்கமுதினையளித்தும். எ-து. தேவர்களுக்கு நித்தியத்துவமுண்டாகவேண்டி மகாமேருமத்தாகவும் வாசுகிநாணாகவும் சமுத்திரத்திலேயமுதமர்த்தனஞ் செய்து தேவர்களுக்கமுதங்கொடுத்தும்,—தீயகொலைபுரியசுரர்தம்மைக்கொன்றுலகங்கள்காத்தும். எ-து. பிரபஞ்சத்திலே கொடியகொலைத்தொழிலைப் பொருந்தின வசுரரைக்கெடுத்துத் தேவர்கள்முதலாகிய வான்மாக்களையிராணித்தும்,—கலைமலிபொருளன்பர்க்குக் கருணையாலுரைத்தும். எ-து. சர்வகலைகளும் பொருந்தினவத்தத்தைத் தனதுகருணையாலே யடியவர்களுக்கருளியும்,—மிக்கதலைமையினிற்பன்மாயனென்றும் பின்சாற்றினானே. எ-து. இப்படியிக்ககத்திருத்துவங்குன்றாமனிற்பன் பரம்புருஷனென்று சொன்னான் பின்னும் பாஞ்சராத்திரி. எ-து.

இச்செய்யுள் பரம்புருஷன் கத்திருத்துவங்கூறிற்று. (சு.)

மாயைபோலியாய்மாவா தாயியுமா கிமன்னி, மாயையாற்பந்தஞ்செய்து வாங்கிடுமவனானறி, மாயை போகாதென்றெண்ணி மாயனைவணங்கப்பின்னே, மாயைபோம்போனான் மாயன்வைகுண்டம்வைப்பனன்றே. (௭)

(இ-ள்.) மாயையாயுயிராய் மாயாகாரியமாகிமன்னி. எ-து. பரமபுருடன் பிரபஞ்சசிருஷ்டிகாலத்தில் - மாயாசொருபியுமாய்த் தன்வழிமயக்குமான் மாக்களுமா யவ்வான்மாக்களைப் பந்திக்குந்தத்துவ ஜாலங்களுந்தானேயாய் நிலைபெற்று, - மாயையாற் பந்தஞ்செய்து வாங்கிடுமவனானறி மாயைபோகாதென்றெண்ணி. எ-து. அம்மாயையாலே யான் மாக்களைப்பந்தித்து மீளவு நீங்குவன் மாயனாகையா வெனானறி மாயைநீங்காதென விசாரித்து, - மாயனைவணங்கப்பின்னேமாயைபோம். எ-து. பதிவிரதையைப்போல மற் றொரு தெய்வத்தை நினையாமற் பரமபுருடனையேவணங்கி வழிபாடுசெய்யவே யந்தப்பந்தமாகியமாயை நீங்கும், - போனான் மாயன் வைகுண்டம் வைப்புனன்றே. எ-து. அம்மாயை நீங்கவே பரமபுருடன்விரைசை யாற்றினிடத்தாகிய நன்னீராலே யான்மாவைச் சுத்தமாக்கி வைகுண்டத்திலே சாரூபியமாகவைப்பனென்று பாஞ்சராத்திரி கூறினான். எ-து.

இச்செய்யுள் பரமபுருடனளிக்கு முத்திநிலைமை கூறிற்று. ஆகியென்னுஞ் செய்யுண்முதலிச் செய்யுட்காறும் பாஞ்சராத்திரிமதங் கூறிற்று.

பாஞ்சராத்திரிமத முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள் - ௨௬௧.

பாஞ்சராத்திரி மதமறுதலை.

ஆதிதானுகிலாதிக்கந்த முண்டாகுமந்தக், கோ
திலானிறைவனென்று கூறிடெம்வேதம்ஞானச், சோ
தியாய்நின்றானுகிற் றேய்ந்திடான்மாயைஞானத் தீதி
லாவுருவமென்னிற் சேர்ந்திடான் தாதுச்சென்றே. (1)

(இ-ள்.) ஆதிதானுகிலாதிக்கந்த முண்டாகும். எ-து.
பாஞ்சராத்திரி நியுன்கர்த்தாவை யாதியென்று கூறினாய் அங்
வனமாதியாயி னுதிக்குமுடிவுண்டாய்க் கர்த்தாவமல்லனாவன்
அஃதியாங்வனமென்னில், -அந்தக் கோதிலானிறைவனென்று
கூறிடெம் வேதம். எ-து. வேதநூலுமாதியுமந்தமு மில்லாத
வனே கர்த்தாவென்று சொல்லாநிற்குமாதலால், -ஞானச்
சோதியாய் நின்றானுகிற் றேய்ந்திடான்மாயை. எ-து. ஞா
னப்பிரகாசமாய் மருபியாயும் பரிபூரணமாய் நின்றானாயின்
மாயையினகப்பட்டு மாயாருபமாகான். அற்றன்று, -ஞான
த்தீதிலாவுருவமென்னில். எ-து, அப்படியெடுத்துக்கொண்
டதிருமேனிகளும் குற்றமில்லாத ஞானசொருபமேயென்
னில், -சேர்ந்திடான் தாதுச்சென்றே. எ-து. அவன் ஞான
தொருபியாயி னந்தஞான ஸ்வரூபத்துக்குத் தாதுக்களுண்
டாகா இவனெடுத்துக்கொண்ட வடிவெல்லாந் தாதுக்களுண்
டாய்ச் சங்காரப்படுகையாற் கர்த்தாவல்லன். எ-து.

பாஞ்சராத்திரிமதங்கூறி யவனைமுறையானே மறுப்பா
னெடுத்துக்கொண்டா ரதனுளிச்செய்யுள் ஆதியாயருபமாகி
என்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (க)

தாதுவானதுவேதென்னிற் சங்கரன்பலிக்குச் செல்லத், தீதிலாக்கோதண்டத்தைத் திறந்தவன்விட்டபோது, போதுவதுதிரமன்றே போந்துமூர்ச்சித்து வீழ்ந்தா, அதனாரெழுப்பப்பின்னே நடந்தனன்கிடந்தவன்றான். (௨)

(இ-ள்.) (தாத—கிடந்தவன்.) அவனுக்குத் தாதுக்களுண்டானபடி பெய்ந்நவனமென்னில் பரமேஸ்வரன் விஷ்ணுவின்கந்தையைக் கெடுப்பதுகாரணத் பிஷாபாத்திரம் வாங்கிப் பிஷைசெய்ய வநேகம்பலிகளாற் பாத்திரநிறையாதாகலானவ்விடத்துப் புருடோத்தமன் கருவத்தாலே யானிதனை நிறைப்பேனென்று நெற்றியினரம்பினைத்திறந்து விடப்புறப்பட்ட திரத்தமல்லவோ அந்தவிரத்தம் போதுகையாலே விஷ்ணுமூர்ச்சித்துக் கிடப்பப் பிரமாதிகள் தோத்திரஞ்செய்யப், பரமேசுவரனருள்செய் தெழுப்பவெழுந்திருந்து பரமேசுவரன்பிறகேநடந்துசென்றான் திருப்பாற்கடலிலே பள்ளிகொண்ட மூர்த்தியாகையாற்றாதுக்கள் பரமேஸ்வரனாவுண்டென்றறிவாயாக. ௪-ஆ.

இச்செய்யுள் புருஷோத்தமனுக்குத்தாதுகள் பரமேஸ்வரனாவுண்டாயினவென்றுகூறிற்று. இதனாற்சோல்லப்பட்ட பரமேசுவரன்பிஷைக்கெழுந்தருள விஷ்ணுவினம்ஸமாகிய விண்டுசேனென்றுவாரத்தேநின்றதகையப் பரமேஸ்வரர் பிருதத்தியிற்காலவேகரென்கிறபூதர் அந்தவிண்டிசேனைப்பிடித்தடித்துத் திரிகுலத்தே ஏற்றினா ரந்தவாரவாசத்திலே விஷ்ணுவெழுந்திருந் தீசுவரனைமஸ்கரித்து இலாபத்தைத்திறந்து கபாலம் பூரணமாக்கக்கடவேனென்றுதி

சம்பந்தப்பான் விட்டவுதிரம் பாதிக்க்பரணிகைதக்கப்பெற்ற
இவ்வடிபு மூர்ச்சித்துவீழ்ந்தான் ஈசுவரனிவன். பத்தி
கண்மூடிரியப்பட்டுப் பலங்கொடுக்க வெழுந்திருந்து பின்னே
சென்றனென்பது கருத்து. (உ)

இச்சையாலுருவங்கொள்வ னரியெனிலிகழ்வே
ள்விக்க, ணைச்சனாயுண்ணப்புக்கங் கிருந்தவன்றிசனா
லே, யச்சமார்தலையறுப்புண் டான்றலையாக்கிக்கொ
ள்ளா, னச்சினூர்போற்றநாத னாரணன்றலேகொடுத்
தான். (ஈ)

(இ-ள்.) இச்சையாலுருவங் கொள்வனரியெனில். எ-து
புருஷேத்தமன் சுவேச்சையாலே யுருவெடுத்திக்கொண்டா
னென்னில்,—இகழ்வேள்விக்க ணைச்சனாயுண்ணப்புக்கங்
கிருந்தவன்றிசனாலே யச்சமார்தலையறுப்புண்டான்றலையா
க்கிக்கொள்ளான். எ-து. பரமேசுவரியையிகழப்பட்டவேள்
வியிடத்தே எக்கியமூர்த்தியா யவிகொள்ளவிருந்தனூன்று
விரபத்திரதேவராலே யச்சமுண்டாம்படி தலையறுப்ப வந்
தத்தலையிழந்தவிடத்துத் தலையுண்டாக்கிக் கொள்ளானா
தென்,—நச்சினூர்போற்றநாத னாரணன்றலேகொடுத்தான்.
எ-து. பக்தஜநமாகியதேவர்கடுதிப்பு நாரணனுக்குமீளவும்
பரமேசுவரனே தலையையுண்டாக்கினானாதலாற் சுவேச்சை
யாலுருவெடுத்தானென்று சொல்வாயல்லை, எ-து.

இச்சையுள் சுவேச்சையா லுருவெடுத்தானென்பதனை
மறுத்துக்கூறிற்று. இகழ்வேள்வி பொல்லாங்குபட்டவேள்வி.

விஷ்ணுவிச்சையா லுருவங்கொள்வனாகில் பிரமாவும்
விஷ்ணுவும் பரஸ்பரமொருவரையொருவர் விழுங்கின

போது விஷ்ணுவந்திக்கமலத்திலே பிரமாதோன்றினான்
 றும் விஷ்ணுவைப் பிரமாவிழுங்கித் துவாரங்களையடைத்தி
 ருந்தபோது அரியானவர் பிரமாவின்பாதத்தாற் பிறத்தாரல்
 லது சுவேச்சையாற் பிறக்கக்கண்டதில்லை அதனால் தொஜ
 னென்னும் பெயராயிற்றென்றறிக. வீரபத்திரதேவநாயனா
 ரால் திருமால்முதலிய தேவர்கள் யாகத்திலாக்கினைப் பட்
 டார்க்கென்பதற்குப் பிரமாணம் “தக்கனற்றலையுமெச்ச
 னற்றலையுந் தாமரைநான்முகன்றலையு, மொக்கவுண்டுருள
 வொண்டிருப்புருவநெறித்தருளிய வருத்திரனே, யக்கணிபு
 லித்தோலாடைமேலாடை யாடப்பொன்னம்பலத்தாடுந்,
 சொக்கனையெவர்க்குந் தொடர்வரியாயைத் தொண்டனென்
 தொடருமாதொடரே.” “சாடியவேள்வி சரிந்திடத்தேவர்க,
 ளோடியவாபாடியுந்தீபற, வருத்திரநாதனுக்குந்தீபற.” “ஆ
 வ்ரதிருமாலவிர்ப்பாகன்கொண்டன்று - சாவாதிருந்தானென்
 றுந்தீபற - சதுர்முகன்றுதையென்றுந்தீபற.” “வெய்யவ
 னங்கி விழுங்கத்திரட்டிய - கையைத்தறித்தானென்றுந்தீபற -
 கலங்கிற்றுவேள்வியென்றுந்தீபற.” “புரந்தரனாரொருபூங்
 குயிலாகி - மரந்தனிலேறினாருந்தீபற - வானவர்கோனென்
 றேயுந்தீபற.” “வெஞ்சினவேள்வி வியாத்திரனார்தலை. தஞ்
 சிவ்வாபாடியுந்தீபற - தொடர்ந்த பிறப்பறவுந்தீபற.” “ஆ
 ட்டின்றலையை விதிக்குத்தலையாகக் - கூட்டியவாபாடியுந்தீ
 பற - கொங்கைகுலங்கரின்றுந்தீபற.” “உண்ணப்புகுந்த
 புகனெளித்தோடாமே - கண்ணப்பறித்தவாறுந்தீபற - கருக்
 கெடாமெலாமுந்தீபற.” “நாமகனாகி சிரம்பிரமன்படச் -
 சோமன்முகநெரித்துந்தீபற - தொல்லைவினைகெடவுந்தீபற.”
 “நான்மறையோனுமகத்தியமான்பட - போம்வழிதேடுமாறு

த்தீபற - புரந்தரன்வேள்வியிலுத்தீபற." "சூரியனார்தொண்டைவாயினிற்பற்களை - வாரிநெரித்தவாறுத்தீபற - மயங்கிற்றுவேள்வியென்றுத்தீபற. "தக்கஞரன்றே தலையிழந்தார்தக்கன் - மக்களைச்சூழ்த்தினின்றுத்தீபற - மடித்ததுவேள்வியென்றுத்தீபற." என்னுந்திருவாக்குகளானுமறிக. "தக்கன் வெங்கதிரோன் சலந்தரன் பிரமன் சந்திரனத்திரனெச்சன், மிக்க நஞ்சரக்கன் புரங்கரிகருடன் மறலிவே ளிவர்மிகை செருத்தோன், நிக்கலாநிறைந்த புகழ்த்திருவிழி மிழலையான் நிருவடிநிழற்கீழ்ப், புக்கிருந்தவர்தம் பொன்னடிக்கடிமை விடுவனோ பூண்டுகொண்டேனே." யாகத்திலேயாக்கினைப்பட்ட. பேரல்லாமன் மற்றுஞ் சிவனாலேயாக்கினைப்பட்ட. பேரையுமித்திருவிசைப்பாவி லறிந்துகொள்க. தகூப்பிரஜா பதியானவன் பரமேஸ்வரனே யுயிர்க்குயிராயிருந்து சகல தேவர்க்குந்தேவனாகி யொப்புயரமில்லாத சேகர கர்த்தாவென்று பிரமத்தேவராகிய பிதாவினாலே யுபதேசிக்கப்பட்டுச் சிவனே மேலானகடவுளென்று நிச்சயம்பண்ணியறிந்து பின்புமஹாதேவனைநோக்கி யருந்தபசுபண்ணிச் சகலதேவர்களுந் தன்சொற்படிகேட்டு வணங்கும்படி மிகுந்தவரம்பெற்றிருந்தும் யாகத்துக்குக்கர்த்தனுமா யாவர்க்குமேலான பரமசிவனையன்றிப் பண்ணாநிற்கின்ற யாகமாகையினாலே 'இகழ்வேள்வி' என்றாரென்க. இதற்குப்பிரமாணம் "தேவரின் முதல்வராகிச் சிற்சூனத்தலைவராகி, மூவரினுயர்த்தோராகி முடிவிலாவொருவராசு, யோவறவுயிர்கடோறு முயிரெனவுறைவோராகி, மேவினர்தம்மைத்தேற விளம்புதிமேலோயென்றான்," "என்றுதன்மைந்தனிவ்வா நியம்பலுமலரோன்கேளா, கன்றிது மொழிவன்கேட்டி நாரணன்னுநானு,

மன்றமரியந்துமெல்லை யழலெனவெழுந்துவானிற், சென்ற
தோர் சிவனையார்க்கு மேலவன்றெளிநீயென்றான்.” “செங்
கண்மாறன்னையென்னைத் திண்டிதன்மொய்ப்பினல்கு, யங்க
ண்மாஞாலங்காப்பு மளிப்பதுமுதவி யாமு, முங்கள் பாலிருத்
துமென்றே யுயிருணின் நியற்றாநின்றா, நெங்களான்முடியுஞ்
செய்கை யாவையுமில்லைகண்டாய்.” “கானுதுபுலித்தோலா
டைக் கண்ணுதற் கடவுட்கன்ப, ரானவரென்றுமன்றூர்க் கடி
த்தொழில் புரிந்துவாழும், வானவரென்றுமெம்மை வழுத்தி
னர்க்கருள்வோமல்லா, லேனையர்தம்மைத்தெவ்வென நெண்
னியேயிருத்தும்யாமே.” “பதியானபாசந்தன்னிற் பட்டு
ழல் பசுநாமென்றே, விதியோடுமறைகள்கூறு மெய்ம்மை
யைத் தெரியவேண்டி, விதுவெனவுரைப்பன்யாங்க ளிவ்வா
சியற்றவீச, னதிர்கழலருச்சித்தேத்து மாலயம் பலவுங்கா
ண்டி.” “அவனருளன்றிமுத்தி மடைந்தனரில்லையல்லா, அவ
னருளன்றிவாழு மமரருமியாருமில்லை, யவனருளெய்திலெய்
தாவரும் பொருளில்லையாணை, யவனலதிதைவனில்லை யவனை
நீயடைதிடென்றான்.” என்னும் கந்தபுராணம் தக்ஷகாண்டத்
திற்காண்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

நூலிளையுரைத்துவேத நூலினை நுவலும்வண்ண,
மாலருள்செய்தா நென்றாய் மறைநீதி யுலகியற்கை,
சாலவேதெரியாதாகிக் கிடந்தநாள் சகத்தியார்க்கு,
மாஸிங்கீழிருந்துவேத மருளிணைநைந்தா னூலே.(௪)

(இ-ள்.) நூலிளையுரைத்துவேத நூலினை நுவலும்வண்
ணமாலருள்செய்தானென்றாய். எ-து. புருஷோத்தமன் வே
தத்தை யு மருளிச்செய்து அந்தவேதநூலையாராயும் பொருள்

கலையுமருளிச் செய்தானென்றுகூறினும்,—மறைநீதியுலகியற்
கைசாலவேதெரியாதாக்கிடந்தநாள் சுகத்தியார்க்குமாலின்
கீழிருந்து வேதமருளிணுநைந்தானாலே. எ-து. வேதநூ
லொழுகுமுலகியற்கையுந்தெரியாதாகத் தலைமயங்கிக்கிடப்
பப் பிரபஞ்சத்துள்ளோர் யாவர்க்குந்தெரியவேண்டி வட
விருகூத்தின்கீழிருந்து வேதநூலையுமருளிச்செய்து தெளிய
வேண்டி யாகமநூலுமருளிணுதலாற் பரமேஸ்வரனாலே
யுண்டாக்கப்பட்டதுகாண் வேதாகமபுராணம். எ-று.

இச்செய்யுள் புருஷோத்தமன் வேதமருளிணுனென்ப
தனைமறுத்துக்கூறிற்று. நூலினையுரைத்தவேதநூலையனுவலும்.
எ-து. சாத்திரத்திற்சொல்லியவந்தவேதநூலைப் பிரமாவேர
தம்படிபுருடோத்தமனருளிச்செய்தான் எனவும்பாடம்.(சு)

வடவிருகூத்தின்கீழிருந்து பரமசிவம் வேதமோதிய
தற்குப்பிரமாணம் “நீதியைநிறைவமறைநான்குட, னோதி
யையொருவர்க்குமறியொணச், சோதியைச்சு—ர்ச்செம்பொ
ன்னினம்பலத், தாதியையடியேன் மறந்துய்வனோ.” என்
னுந்தேவார்த்தும் “நன்றுகநால்வற்குநான்மறையினுட்பொ
ருளை, யன்றாலின்கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான்காணேடி, யன்
றாலின்கீழிருந்தங்கறமுரைத்தானாயினுவ, கொன்றன்காண்
புரமுன்றுங் கூட்டோடேசாழலோ.” என்னுந்திருவாசகத்
தும் “வேதமேமுதலாயுள்ள வியன்கலையனைத்துந்தொன்னு,
ளோதிணுவனே யெங்கட் குரைத்திடவுணர்ந்தாமன்றே,
யீது நீ யவற்றிற்காண்டியாழுமொன்றாகக்கொண்டாய், பே
தையோபெரிதுமென்னப் பிதாமகனினையசொற்றான்.” என்
னுமுபதேசப்படலத்தங் காண்க.

அயன் றணைப்பயந்தானென்ற யரியயன்சிரஞ்
சேதிக்கப், பயந்திடான் றலைமாறானும்படைத்திடான்
சிரத்தைக்கிள்ளுஞ், சயந்தருமரணைத்தந்தா னயனெ
ன்கைதப்பேயன்றோ, தியங்கிடா துணராயெல்லா ன்
சிவன்செயலென்றுதேர்ந்தே.

(இ-ள்.) அயன் றணைப்பயந்தானென்றயரி. எ-து. பிர
மாவைப் புருஷோத்தமன் படைத்தானென்று கூறினாய்,—
அயன் சிரஞ்சேதிக்கப் பயந்திடான் றலைமாறானும் படைத்தி
டான். எ-து. பிரமாவைப் புருஷோத்தமன் படைத்தானெ
ன்றுகூறி னஞ்சமுகமுடையனாதலாலே நாமும் பரமேசுவர
னுக்கொப்போமென்று கருவித்தவிடத்துப் பிரமாவினுடைய
நடுத்தலையைப் பரமேசுவரனுக்கக்கண்டு நின்றபிதாவாகிய
விஷ்ணுபயப்படானாய்ப் பிரமாவின் றலையை யுண்டாக்கமாட்
டுகிலன்,—சிரத்தைக்கிள்ளுஞ் சயந்தருமரணைத்தந்தானய
னென்கை தப்பேயன்றோ. எ-து. பிரமாவின் றலையைக்கிள்
ளிப்போடத்தக்க வெற்றியையுண்டாக்கப்பட்ட பரமேஸ்வ
ரன் கர்த்தாவல்லவாய்த் தலையிழந்த பிரமாபரமேசுவரனைப்
படைத்தானென்பது தவறல்லவோ,—தியங்கிடா துணரா
யெல்லாஞ் சிவன்செயலென்றுதேர்ந்தே. எ-து. ஆதலாலெல்
லாம் பரமேஸ்வரன் செயலேயென்று விசாரித்து மயங்கா
மலறிவாயாக வதற்குக்காரண மேலேசொல்லாநின்றோம்.
எ-து.

இச்செய்யுள் புருஷோத்தமன் பிரமாவைப்படைத்தா
னென்பதனையும் பிரமாவுருத்திரனைப் படைத்தானென்பதனை
யும் மறுத்துக் கூறிற்று, (௫)

பிரமாவானவன் சிவனைமந்தொருகாலத்திலே தம்மை
மதித்தகங்கரித்தபடியினாலே சிருஷ்டிவாராமற் பின்பு சிவனை

நோக்கித்தவம்பண்ண வாகாசத்திலே யசரீரமாய்நின்று புத்
 திகொடுத்தருளப்பின்பு பூதங்களைப்படைத்து மற்றுள்ளவை
 படைக்கக் கைவராமன்மயங்கிப் பின்பு ருத்திரத்தானமாகிய
 விலாடத்தானத்திலே சிவனைத்தியானம்பண்ணி வழிபடவவ்
 விடத்திலே யர்த்தஞரீசரமாகச் சுவாமி தோன்றக்கண்டு பிர
 மன்தோத்திரம்பண்ணச் சிருஷ்டிக்கிரமஞ்சர்வேசரன்பிரஸ்
 தாபத்தாற்பெற்றுத் தஷடப்பிரஜாபதிகளையுந் தேவர்கள் மா
 னுடர் விலங்கு பறவைகளாதியான வெல்லாப் பிராணிகளை
 யுஞ் சிருஷ்டித்தானென்பதும் கண்டுகொள்க. “மண்டிய
 காரியத்தான் மன்னுகாரியஞ்செய் கர்த்தா, வுண்டவனரணெ
 ன்றோதவறு பிரமாணமென்றோ, கண்டிடிற் பதியென்சொல்
 லுக் காவலைவிலக்கலாலே, முண்டக முந்திபூத்த முருந்தனே
 கடவுளியார்க்கும்.” “அரிநரசிங்கமாதி யருள்செய்தான்ென்
 திநாபி, வருமொருகமலத்தைந்து வதனங்கொளயன்பிறந்
 தான், பொருவிடைக்கொடியோனன்னான் புருவத்தினடுவெ
 ழுந்தா, னுரியராசதத்தை வேதனுமரன்றாமதத்தை” “சாற்
 றுசத்துவத்தையாமேதரித்தன முலகமெல்லாந், தோற்றுவித்
 தழித்துக்காக்குந்தொழிலெமதாதலாலே, போற்றுமூவுலகு
 மெம்மைபு புங்கவர்தங்கட்கெல்லா, மேற்றம்யாமென்றானத்
 தாலிறையரியென்னலாமே” “மறுவறுதவத்தின்மிக்க மாதவ
 முனிவகங்கை, சிறுபிறைமௌலிவைத்த சிவன்கணத்தலைமை
 பூண்டோன், நெறுநரசிங்கந்தன்னைச் சிதைத்துரித்திடவன்
 னானைக், குறுகிவீழ்ந்தெழுந்திமாயன் கூறினனவற்றைக்கே
 ண்மோ” “எப்பொழுதளியவென்பா லிசையுமஞ்ஞானம்
 புந்திக், கப்பொழுதொளிகொணீவந் தகந்தைதீர்த்தருள்வா
 யன்றே, செப்பினின்னுங்கேட்டி சிவனிடப்புறத்தின்யா
 னுந், தப்பறவுதித்தேன்றென்பாற் சதுமுகப்பிரமன்வந்தான்

“ஓங்குமுச்சுடருமன்ற னெனிகொண்மூவிழியிற்றேன்றும், திங்கினுன்மறையுமெம்மான்றிருமுகமதனிற்றேன்றும், பாங்கின்முத்தொழிநு மெந்தைபாலித்ததவன் றன்மேனி, விங்கிய துலஞ்சூக்கமெய்ப்பரமென்னமுன்றும்” “என்னனையவர்கட் காட்சிக்கையந்திந் துலஞ்சூக்கந், தன்னிகர்யோகிகாண்பன் றற்பரனருளினாலே, மன்னியபாசந்தீர்க்குமற்றையபசுக்கட் கெல்லாம், பன்னுதற்கரியவீசன் பதிபசுவெம்மனோர்கள்” “என்றரிமொழிதலானுமிந்திரன் வேதன்மாயன், வென்றி கொளமார்யாருமெலிய நிக்கிரகமேசெய்தே, பொன்றிடவழி தலாலேயானெனப்புகதலானுங், கொன்றுநின் றவனான்முத்தி கூடிடுமாதலானும்” (வே) “அரலிறையுலகனுக்கறிவின்கொண் கனே, சுரர்பணியவனதுசொருபலக்கணம், பரவுயிருணர் வொடுபாசபோதமும், விரவுறாதெங்கணுமேவுமுண்மையே” என்னுந் தசுகாரியத்துமறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

சீவன்கள்சநநம்போலச் சிலர்வயிற்றுதித்தமா லேத், தேவென்றேயுலகங்காக்கச் சுவேச்சையால்சநி த்தானென்பீர், பூவன்பின்படைக்கமாட்டா தரனடி போற்றவேதக், கோவந்துமுகத்திறேன்றிச்சிருட் டியைக்கொடுத்தல்கூறும். (சு)

(இ-ள்.) சீவன்கள்சநநம்போலச் சிலர்வயிற்றுதித்தமா லேத்தேவென்றேயுலகங்காக்கச்சுவேச்சையால் சநித்தானென் பீர். எ-து. ஆன்மாக்களது பிறப்புப்போலே யோவிசாத னானபுருஷோத்தமனைப் பிரபஞ்சத்தையிரகூதிக்கவேண்டிச் சுவேச்சையாலேயுருவெடுத்துக்கொண்டானென்று மவனிட த்திலே பிரமத்தோன்றிப் பிரமாவாலேபிரபஞ்சந்தோன்றித்

தென்றுங் கூறுவீர், — பூவன்பின்படைக்கமாட்டாதரன்டி
போற்றவேதக்கோவந்து முகத்திற்றோன்றிச் சிருட்டியைக்
கொடுத்தல்கூறும். எ-தி. சர்வசங்காரஞ்செய்து பரமேசுவ
ரன்மீளவும் பிரமாமுதலானகாரணேசுவரரை யுண்டாக்கிப்
பிரபஞ்சசிருஷ்டிசெய்விக்கப் பிரமாவும்பிரபஞ்சத்தைச்சிரு
ஷ்டிக்கவறியாமல் மயங்கிப் பரமேசுவரனை நோக்கித்துதிக்
கவே கர்த்தாவானபரமேசுவரன் பஞ்சகருத்திய நடப்பதுகா
ரணத் பிரமாவினிலாத்திலேதோன்றிப்பிரமாவுக்குச்சிருஷ்
டியையுண்டாக்கிக்கொடுத்தலைச் சர்வபுராணங்களுஞ் சொல்
லுமாதலால் பரமேசுவரன் பிரமாவாலே தோற்றப்பட்டவ
னல்லவென்றிதிவாயாக. எ-று.

இச்செய்யுள் பிரமாவினிடத்திலே பரமேசுவரன்றோன்
றினெனென்பதற்குக்காரணங்காட்டி மறுத்துக்கூறியது. (சு)
நா ரணனயனையீன் னுமயனுநா ரணனையீன் னுங்
காரணமொருவருக்கங்கொருவர்தாமிருவருக்கும்
வா ரணமுரித்தவள்ளல்கா ரணெனென் னுமன்ற
வா ரணமுரைக்கும்பக்கத்தவர்களுமறைந்தா ரன்றே.

(இ-ள்.) நாரணனயனையீன் னும். எ-து. நாரணன்பிர
மாவை யுண்—ராககியும், —அயனுநாரணனையீன் னும், எ-தி.
பிரமா நாரணனை யுண்டாக்கியும்,—காரணமொருவருக்கங்
கொருவர்தாம். எ-தி. ஒருவருக்கொருவர்காரணமாய்க் காரிய
ப்பட்டுவருவர்,—இருவருக்கும் வா ரணமுரித்தவள்ளல்கா
ணெனென் னுமன்றவா ரணமுரைக்கும். எ-தி. அப்படியொரு
வருக்கொருவா காரியப்பட்டு வருவதற்குமுதற்காரணமாவா
ருணையையுரித்துப்போர்த்த பரமேசுவரனென்றேதெரியவே
தஞ் சொல்லாநிற்கும், —பக்கத்தவர்களுமறைந்தாரன்றே.

எ-து. பரமேசுவரன் காரணமாகையாலே விஷ்ணுவலப்பா கமும் பிரமாவிடப்பாகமுமாகவடங்குவார்களாதியே. எ-று.

இச்செய்யுள் பரமேசுவரன் காரணமாகப் பிரமாவிஷ்ணுகாரியப்படுவார்களைன்பதுகூறிற்று. ஆரணமுரைக்கும் பக்கத்தவர்களுமறைந்தார் எ-து. நிச்சயம். நான்குவேதமாகிய வைதிகதூலாராய்வோருஞ்சொல்லாநின்றார் என்க. (எ) அழிப்பரியேவென்றோ யரிதனையழிக்கும்ன்றங் கழிப்பதுதவிர்க்கமாட்டா னங்கமுமழித்தேபூண்டா னழிப்பரியேவென்றங் கறைந்ததுமழிந்ததன்றோ வழித்திடுமரனையாக்க நோக்கமுமாக்குவானே. (அ)

(இ-ள்.) அழிப்பரியேவென்றாய். எ-து. சங்காரமும் புருஷோத்தமஞக்கிளையென்று யப்படியாயின்,—அரிதன் யழிக்குமன் றங்கழிப்பதுதவிர்க்கமாட்டான். எ-து. சர்வசங்காரத்திப்பிரமவிஷ்ணுக்கள் முதலாகச்சங்காரப்பட விஷ்ணு தன்மேல்வராமல்நீக்கிக்கொள்ளமாட்டான், அஃதன்றியும்,— அங்கமுமழித்தேபூண்டான். எ-து. பிரமவிஷ்ணுக்களைச்சங்கரித்த வவதரங்களின் மீன்சேல்தன்றிக்கோடு சிங்கப்பல் ஆமை யோடு கொக்கிறகு அன்னத்துவி இவைமுதலியனவணிகையாற் புருஷோத்தமஞக்கிளையாற் சங்கரித்ததன்றித் தான் கர்த்தாவாய்ச் சங்கரித்தவனும், — அழிப்பரியேவென்றங் கறைந்ததுமழிந்ததன்றோ. எ-து. ஆதலாற்சங்காரமும் விஷ்ணுவினுடையவாக்கிளையென்று கூறியவதுவுமழிந்ததாம்,— அழித்திடுமரனையாக்கநோக்கமுமாக்குவானே. எ-து. சங்கரிப்பிப்பதும் பரமேசுவரனையாகையாற் சிருட்டி திதிகளுமவ னுலேயுண்டாமென்றறிவாயாக. எ-று.

இச்செய்யுள்சங்கரிப்பவனே கர்த்தாவென்பதுகூறிற்று.

வானங்கீழ்மண்ணுமெல்லா மாயனேகாப்பா
 னென்றாய், தானஞ்சஞ்சலந்தரன்றன் னுடல்கீண்ட
 சக்கரத்தை, யானேஞ்சமாடுவான்பாற் பெற்றுலக
 ளித்தவார்த்தை, தானெங்குமாகுமெல்லாஞ் சங்க
 ரன்காப்பேயாமே. (கூ)

(இ-ள்.) வானங்கீழ்மண்ணுமெல்லாமாயனேகாப்பானெ
 ன்றாய். எ-து. ஆகாசமுதற்கீழ்ப்பிருதிவியீராகவுள்ளபிரபஞ்
 சமெல்லாம் புருஷோத்தமனேரக்ஷிப்பனென்று கூறினாய்,—
 தானஞ்சஞ்சலந்தரன்றன்னுடல் கீண்டசக்கரத்தையானேஞ்ச
 மாடுவானபாற்பெற்றுலகளித்தவார்த்தை தானெங்குமாகும்.
 எ-து. சலந்தரனென்னுமசுரனுக்குவிஷ்ணுதான் பயப்பட்டு
 ப்பரமேசுவரனை நோக்கித்தவஞ்செய்ய வந்தத்தவசு செய்
 சிறவிஷ்ணுவைத் தவத்தைக்கெடுப்பதாக வந்த சலந்தரனைச்
 சக்கரத்தாலேபிளந்து போடப்பரமேசுவரனிடத்திலந்தச்சக்
 கரத்தைப்பெறவேண்டிப் பரமேசுவரனை நெடுங்காலமர்ச்சி
 த்து மவனதுக்கிரகஞ்செய்யாமற்பின்பு விஷ்ணுகண்ணையிட
 ந்துமலராகவர்ச்சிககப் பரமேசுவரனதுக்கிரகஞ்செய்து சக்
 கரங்கொடுப்ப வதனைக்கொண்டு மாலி சுமாலிமாலியவான்
 முதலாகிய வசுரர் செயமுடித்துப் பிரபஞ்சத்தையாக்கித்தா
 னென்னும் புராணம் பிரமாவாலே சொல்லப்பட்டுப்பிரபஞ்
 சமெங்கு முண்டாயதாகையால்,—எல்லாஞ்சங்கரன் கூப்
 பேயாமே எ-து. பிரபஞ்சத்தை விஷ்ணுவாலே ரக்ஷிக்க
 றது பரமேசுவரன் ரக்ஷையென்றறிவாயாக. எ-று. ஆனேஞ்
 சுமாடுதல் பஞ்சகௌவியம், வானங்கீழ்மண் சொர்க்கபாதா
 ளபூமி.

இச்செய்யுள் புருடோத்தமன் ரகையுடைய பரமேஸ்வரன
தாக்கனை எனக்கூறிற்று. (க)

விஷ்ணுசக்கரம் பெற்றாரென்பதற்கு பி-ம். “சலமுடையசல
ந்தரன் றனுட றடிந்தநல்லாழி, நலமுடையநாரணற்கங் கரு
ருமது வென்னேடி, நலமுடைய நாரணன் றனயனமிட ந்தர
னடிக்கீ, மூலராகவிடவாழியருளினன்காண் சாழலோ.” என்
னுந்திருவாசகத்தானறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

மாலினார் சேலினாராய்வாரிகளடக்கிக்கொண்டன்
ருலியாவுலகமெல்லா மழிப்பவனானெயென்னச்
சேலினார் தனைப்பிடித்துச் செலுவினையிடந்துகண்ணைச்
சூலியாமேலணிந்தான் சூலிதானாகுமன்றே. (க0)

(இ-ள்.) மாலினார் சேலினாராய்வாரிகளடக்கிக்கொண்
டன் ருலியா வுலகமெல்லாமழிப்பவனானெயென்ன. எ-து.
பிரளையகாலத்திலே பிரபஞ்சத்தை ரகையுடைய மச்சவ
டிவைக்கொண்டு சத்தசமுத்திரங்களை யுமொருசெலுவிலேயட
க்கின ஞான றுநாமாதிகாரமென்னாமல் கருவித்துப் பிரபஞ்ச
த்துக்குச் சங்காரகர்த்தாவும் நானே யென்றுசொல்ல, —சே
லினார்தனைப் பிடித்துச் செலுவினையிடந்துகண்ணைச் சூலியா
மேலணிந்தான் சூலிதானாகுமன்றே. எ-து. விஷ்ணுவின்
கருவத்தை யடக்கவேண்டி யந்தமச்சத்தைப்பிடித்துச் செலு
வினையுங்கண்ணையுமிடந்து திரிசூலத்தின்மேலே யணியாக
வணிந்தான் சூலபாணியாகிய பரமேசுவரனானும். எ-து.

இச்செய்யுள் மச்சரூபத்தைச் சங்கரித்தது கூறிற்று சூலி
க்கை கண்ணைப்பிடுங்குதல். (க1)

ஆமையாய்மேருத்தாங்கியடைகலாய்க்கிடந்த போது, நாமெனாலுலகாதாரநாதனென்றகந்தைபண்ண, வாமெனான்மெனெனாரமரருமரனார்பார்த்துத், தாமனாளாமையாரைத்தகர்த்தோடுதிரித்தாரன்றே.

(இ-ள்.) ஆமையாய்மேருத்தாங்கியடைகலாய்க் கிடந்த போதுநாமெனாலுலகாதாரநாதனென்றகந்தைபண்ண. எ-து. ஒருகாலத்துப் பிரளையசங்காரம் வந்தவிடத்துப் பிரபஞ்சத்துக்காதாரமாகிய மாமேருச்சலித்தலி னவ்விடத்துப் புருஷோத்தமன் கூர்மரூபமாய்மாமேருவைத்தாங்கி யாதாரசிலை போற்கிடந்து பிரபஞ்சத்துக்காதாரமு மதற்குக்கர்த்தாவு நாமேயென்றகங்கரித்தவிடத்து, — ஆமெனான்மெனெனாரமரருமரனார்பார்த்துத் தாமனாளாமையாரைத் தகர்த்தோடு திரித்தாரன்றே. எ-து. விஷ்ணுவின் கருவத்தைப்பார்த்தருளிக் கர்த்தாவாமென்று மல்லவென்றுஞ்சொல்லா ரந்தகாளிலே யாமையைத்தகர்த்தந்தவோட்டை யென்புமாலையோட னின்தார் தேவரூபமுமாயல்லவுமாகிய பரமேசுவரனேயாத லாலிவனே கர்த்தாவென்றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் கூர்மரூபத்தைச் சங்கரித்தது கூறிற்று. ஆமையாயென்பது அமிர்தங்கடைகிறபொழுது மேருவைத் தாங்கியடைக்கல்லாய்க்கிடந்த பலத்தாலே நாமேயாதாரமென்று கெருவித்தகதைக்குமாம். ஆமெனான்மெனெனாரமரருமரனார்பார்த்து எ-து. தேவர்களுமா மட்டுமென்று சொன்னார்களில்லையானும் பார்த்தருளி எனப்பொருளுரைப்பினுமாம். (கக)

எழுதலமிடந்துபன்றியாயிருங்கொம்பிலேற்றுத்,
கொழுதுலகிறைஞ்சநின்றசோதிநா னென்றபோதன்,
நழுதலமந்துவிழுவருங்கோடுபறித்தணிந்தான்,
கழுதலம்வந்துகாட்டிலாடிங்கடவுளன்றே. (கஉ)

(இ-ள்.) எழுதலமிடந்துபன்றி யாயிருங்கொம்பிலே
ற்றுத்தொழுதுலகிறைஞ்சநின்ற சோதிநானென்றபோது.
எ-து. ஒருகாலத்துகாந்தப்பிரளையமாய் விஷ்ணுவராகமூர்த்-
தியாய் அதல விதல சுதல நிதல தராதல இரசாதல மகாதல
மென்னப்பட்ட வேழுபூமிகளையுங்கீண்டு பெரியகொம்பிலே
யேற்றுக்கொண்டிருநின்ற பராக்கிரமத்தினாலே பிரபஞ்சத்தா-
ரால் வுணங்கி வழிபாடு செய்தற்கு வீடுபேராய்நின்றகர்த்தா
யானல்லது வேறில்லையென்று கர்விக்க,—ஆன்றழுதலமந்து
விழுவருங்கோடுபறித்தணிந்தான் கழுதலம்வந்து காட்டிலாடி-
டுங்கடவுளன்றே. எ-து. வராகமூர்த்திகருவித்தவப்பொழு-
தே, சேரகத்தினுற்றுக்கித்துப்பூயியிலேவிழும்படி யப்பன்
றிக்கோட்டைப்பறித்தணியாகவணிந்துகொண்டான் பேயா-
டிடுங்காட்டிலாடலேவிரும்பினகர்த்தா. எ-று.

இச்செய்யுள் வராகமூர்த்தியைச்சங்கரித்ததுகூறிற்று.
அலமந்து பிரமித்து. கழுதலம்வந்துபெய் உழன்மு. (கஉ)

இங்கடாவுளனோமாலென் றிரணியன்றுணையெ-
ற்ற, வுங்கடாமோதரன்றானுருநரசிங்கமாகி, யெங்க-
டாபோவதென்ன வுடல்பிளந்திறையானென்ன, வங்-
கடாசிம்புளாகியெடுத்தடர்த்தானரன்றான். (கங)

(இ-ள்.) இங்கடாவுளனோமாலென்றிரணியன்றுணை-
யெற்றவுங்கடாமோதரன்றானுரு நரசிங்கமாகி யெங்கடா

போவதென்னுவுடல்பிளந்திறையானென்ன. எ-து. ஒருகாலத்திலே யிரணியனாகியவசுர னிவ்விடத்திலுங்கள் புருஷோத்தமனுள்ளோவென்றுதுணைத்தட்டிக்காட்ட வுங்கள்தாமோதரனாகிய புருஷோத்தமனந்தத்தன்னிலே நாரசிங்கருபமாகித்தோன்றி இரணியனை யினியெங்கேபோவாயென்றுபிடித்துடலைப்பிளந்து போடுதலாலுண்டானகருவத்தாலே பிரபஞ்சத்துக்கு நாமேகர்த்தாவென்ன,—அங்கடாசிம்புளாகி யெடுத்தடர்த்தானரன்றான். எ-து. அவ்விடத்துச் சிம்புளென்றுமவடிவைக்கொண்டு நாரசிங்கத்தைச்சங்கரித்துத் தோலையாசனமாகக்கொண்டான். பரமேஸ்வரன். எ-து.

இச்செய்யுள் நாரசிங்கத்தைச்சங்கரித்தல் கூறிற்று.(கந)

தானமென்றிரந்துசெல்லத்தனக்குமூவடிகொடுப்ப, வானமுமளந்துகொண்டுமாபலிதன்னைப்பின்னை, யீனமாஞ்சிறையிலிட்டானிறையன்றென்றீந்தோர்தங்கட், கூனஞ்செய்திடுவோர்தாங்களுத்தமரல்லவாகும்.

(இ-ள்.) தானமென்றிரந்துசெல்லத் தனக்குமூவடிகொடுப்ப. எ-து ஒருகாலத்திலே புருஷோத்தமன் வாமனவடிவைக்கொண்டு மாபலியிடத்திலே தானமென்றுசொல்லி யிரந்துகொண்டுசெல்ல வவன்தானமாக மூவடிமண்கொடுப்ப,—வானமுமளந்துகொண்டு மாபலிதன்னைப்பின்னை யீனமாஞ்சிறையிலிட்டானிறையன்று. எ-து. தானமென்று பூமியந்தரசுவர்க்கங்கனையு மோரடியாலேயளந்துகொண்டு மற்றையடிக்கு விடந்தாலில்லையென்று மாபலியைக்குற்றமானசிறையிலிட்டானுதலாற் கர்த்தாவல்லன். அஃதியாடிவனமென்

னில்.—ஒன்றிந்தோர்தங்கட் கூனஞ்செய்திடுவோர் தாங்களு
த்தமரல்லவாகும். எ-து. ஒருவன்றாநஞ்செய்தா லதனையேற்
றுக்கொண்டான் செய்தவனுக்கு நன்மைகொடுத்தவன்றித்
தீமைகொடுத்தல் கத்ருலக்ஷணமல்லவாகையா லவன்கர்த்தா
வல்லன். எ-று.

இச்செய்யுள் தாநஞ்செய்தார்க் ககிதஞ்செய்வான் கர்த்
தாவல்லனென்று மறுத்துக்கூறிற்று. வாமனரூபம் கிருத்திரு
மரூபம். ஊனஞ்செய்திடுகை செய்ந்நன்றி கோறல். (கசு)

மாயமான்றன்னைப்பொய்ம்மானெனவறியாதா
க்கன், மாயையிலகப்பட்டுத் தன்மனைவியைக்கொடுத்
தான்றன்னை, மாயைக்குக்கத்தாவென்பைமதிக்கெட்ட
ங்கவனைக்கொன்று, நாயனார்தமைப்பூசித்தான் கொ
லைப்பாவநனுகிடாதே. (கரு)

(இ-ள்.) மாயமான்றன்னைப் பொய்ம்மானெனவறியாத
ரக்கன் மாயையிலகப்பட்டுத் தன்மனைவியைக் கொடுத்தான்
றன்னை மாயைக்குக்கத்தாவென்பை. எ-து. ஒருகாலத்திலே
யிராமனாயவதரித் திலக்ஷ—மீயுந்தானும் வனசரிதராஈத்திரியு
நாளி விராவண விராமனைநீக்கி யிலக்குமியை யாகரித்துக்
கொள்வா னோர்பொய்ம்மானையேவ வந்தமாளிராக்ஷதமாயை
யென்றறியாம லம்மாளின் பின்னேபோய்த் தன்மனைவியைப்
பிடிக்கொடுத்தானே மாயைக்குக் கர்த்தாவென்று கூறுவாய்,—
மதிக்கெட்டங்கவனைக்கொன்று நாயனார் தமைப்பூசித்தான்
கொலைப்பாவநனுகிடாதே. எ-து, இலக்ஷ—மீந்ங்குகை
யாலே மயக்கத்தையுடையனா யிலங்கையிற்சென் றிராவண
னையு மவன்சேனையுங் கொன்றுகொன்றபாவநீங்கச் சேது

விடேவந்தி பரமேசுவரனையருச்சித்து வினைகெடுத்துக்கொண்டான் கர்த்தாவல்லன். எ-து.

இச்செய்யுள் பிராமனாயிரக்ஷித்தானென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. (கடு)

பரசுடன்பிறந்தான் னும் பத்தனய்ப்பரசினாலே, யரசறுத்தரணேநோக்கியருந்தவம்புரிந்தானன்று, பரசியபரசராமன்பலதேவனுலகமெல்லா, முரைசெயுமுமையாள் கோனையுண்ணினைந்தியோகுநின்றான்

(இ-ள்.) பரசுடன் பிறந்தான் னும் பத்தனய்ப்பரசினாலே யரசறுத்தரணேநோக்கி யருந்தவம்புரிந்தானன்று. எ-து. ஒருகாலத்திலே விஷ்ணுமழுவுடன் பிறந்து பரசிராமனெனப்பெயரை யுடையனாய்ச் சிவபத்தனய் மமுனைவக்கொண்டிராசாக்களையறுத் தந்தவிரத்தத்திலே ஸ்நேகஞ்செய்து அந்தத் தோஷந்தீரப் பரமேசுவரனேநோக்கி யருந்தவம்புரிந்தானன்று, —பரசியபரசராமன் பலதேவனுலகமெல்லா முரைசெயு முமையாள் கோனையுண்ணினைந்தியோகுநின்றான். எ-து. பிரபஞ்சம்போற்றத்தக்க பரசிராமனும் பலபத்திரராமனும் முப்பத்துமுகக்கோடிதேவர்களும் பிரபஞ்சங்களும் வழிபாடுசெய்யுமுமையவன்மனாளனை ஞானக்கண்ணாலே கண்டுயோகத்திலேயிருந்தனர். எ-து.

இச்செய்யுள் பரசிராமனாயிரக்ஷித்தானென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று, அன்று அந்நாளில். பலதேவன் பல பத்திரராமன். உலகமெல்லாம் உயர்ந்தோரெல்லாம். (ககூ)

ஐதியவாசுதேவர்தமையுபமனியதேவர், தீதிலாநோக்கஞ்செய்துசிவகரஞ்சிரத்திற்சேர்த்தி, யாதிபாலடிமையாக்கவரியுடல்பிராணனத்த, மீதெலாங்கொண்ணியென்றங்கிழைஞ்சினன்றிந்திடாயே.

(இ-ள்.) தூதியவாசுதேவர் தமையுபமனியதேவர் தீதி
வாகோக்கஞ்செய்து சிவகரஞ்சிரத்திற்சேர்த்தி யாதிபால
மூலமயுநக்க. ஏ-து. புருஷோத்தமன் வாசுதேவராய் ஸ்ரீமத்
துவாரகாபுரியிலேயிருக்க வியாக்கிரபாதமுனிகள் புத்திரரா
ஜிய வுபமன்னியமகாருஷிகயிலாயத்துக்கெழுந்தருள் வவரை
வாசுதேவர்கண்டெங்கே யெழுந்தருளுவதென்றுகேட்ப வவ
ருங்கயிலாயத்துக்குப் போகிறோமென்ன வாசுதேவருங்கயி
லாயத்திற்ருச்செல்லாமலிங்கேகண்டிருப்ப அருள்செய்யவே
ண்டுமென்றுவணங்க வுபமன்னியமகாருஷியுங் குற்றமற்ற
ஞானக்கண்ணாலே தீக்ஷிப்பித்துச்சிவஹஸ்தமும்வைத்துத்தரி
சிப்பித்து அவரைச்சிவபத்தனாக்க, —அரியு—ல் பிராணனத்த
மீதெலாங்கொண்ணீமென்றங் கிதைஞ்சிறு னறிந்திடாயே.
ஏ-து. வாசுதேவரும் ஞானபூரணமாய் என்சரீர மத்தம்
பிராண னிவையெல்லாங்கொண்டருள வேண்டுமென்று தோ
த்திரஞ்செய்து வுணங்கிச்சிவபத்தராயிருந்தாரென் றறிவா
யாக. ஏ-து.

இச்செய்யுள் வாசுதேவரையுங் கர்த்தாவல்லவென்று
மறுத்துக் கூறிற்று. (கௌ)

பின்வரும்பரிதானாக யரியென்றாய்பின்புவ
ந்தா, லென்வருமீசனாலென் றறிகிலோமிவுளியார்
க்கு, முன்வருமவதாரங்கண் முடிந்தமையுமிந்தாய
ன்றே, பொன்வருஞ்சடையினுன்றன் புகழெழங்கும்
புக்கதன்றே. (க-அ)

(இ-ள்.) பின்வரும் பரிதானாகயரியென்றாய் பின்பு
வந்தாலென் வருமீசனாலென் றறிகிலோமிவுளியார்க்கு. ஏ-து.
அந்த விஷ்ணுவருகிற யுகத்துக்குகிரையாக வருவனென்று

யப்படியாகவந்தாற் பரமேசுவரனாலே யந்தக்குதிரைக்கியா துவருமென்றறிகிலோம்,—முன்வருமவதாரங்கண் முடிந்த மையறிந்தாயன்றே பொன்வருஞ் சடையினுன்றன் புகழெங் கும் புக்கதன்றே. எ-து. முன்புவந்த வவதாரங்களினுண்டா னமை நீகேட்டறிந்தா யாமிங்ஙனஞ் சொன்னமுறைமையால் பொன்போன்ற கொன்றையைத் தரிக்கப்பட்ட திருச்சடா பாரத்தைபுடையவன் கீர்த்தியேயெங்கும் விளங்கிற்று. எ-து.

இச்செய்யுள் குதிரையாய் வந்திரகூழிப்பானென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. பொன்வரும் பொற்பிரபைவரும் எனவு ரைப்பினுமாம். என்வரும். எ-து. நிக்கிரகமோவதுக்கிரக மோ என்றது.

கைவரைமூலமேயோவெனக் கரிக்குதவுங்காட் டின், மொய்வரையெடுத்தான் மூலமாயிடவேண்டு மோதான், ஐயனேமுறையோவென்றாலரசனோவங் குச்செல்வான், வையகங்காப்பான்செய்கைவழக்கன் ரோஜூர்காப்பான்போல்.

(இ-ள்.) கைவரைமூலமேயோவெனக் கரிக்குதவுங்காட்டி ன்மொய்வரை யெடுத்தான் மூலமாயிடவேண்டுமோதான். எ-து. ஒருயானைமடுவின்கண் முதலே வாயிலகப்பட்டு மூல மேயென்று கூப்பிடவோடிச்சென்றவ் வியானையினதிரைக் கெடுத்தது கொண்டே வரையையெடுத்தானிரையைக்காத்த விஷ்ணுகர்த்தாவாயிடவேண்டுமோ? அவன்கர்த்தாவன்று. அஃதெங்ஙனமென்னில்,—ஐயனேமுறையோ வென்றாலரச னோவங்குச்செல்வான் வையகங்காப்பான் செய்கைவழக்கன் ரோஜூர்காப்பான்போல். எ-து. இராஜாவைநோக்கியொரு வன் முறையோவென்று கூப்பிட்டால் அம்முறைகேட்பானி

ராஜாவோவன்றே பிரபஞ்சத்தைப் பரமேசுவரனுக்கினை யினாலேரக்ஷிப்பானாகிய விஷ்ணுவோரான்மாவுக்கிடர்வந்தா லதனையொழிக்கு மதுமுறைமையன்றோ. அஃதென்போல வெள்ளில் அரசனதாக்கினையாலே நின்றுநாக்காக்குங் காவ ற்காரனாரிற் காரியங்கேட்பான்போல. எ-று.

இச்செய்யுள் ஆணைமூலமென்றது பரமேசுவரனையே நொக்கியென்று கூறிற்று. (கக)

அன்றியுமானேமாலுக் கடிமையாய் மூலமேயோ, வென்றிடுமதனால் மாறா னிறைவனென்றியம்பவேண் டா, வுன்றனக்கடிமையா னுருன்னையெம்பெருமானெ ன்ரு, லின்றுநீவணங்கு முன்றனெம்பெருமானோ நீயே. (உ௦)

(இ-ள்.) அன்றியுமானேமாலுக்கடிமையாய் மூலமேயோ வென்றிடுமதனால் மாறா னிறைவனென் றியம்பவேண்டா. எ-து. அதுவன்றியும் விஷ்ணுவுக்கு யானையானதடிமையா னபடியாலே தன்கர்த்தாவை மூலமேயென்று கூப்பிட்டதாயி னதுகொண்டு விஷ்ணுவை மூலமாகியகர்த்தாவென்று சொல் லவேண்டா. அஃதெங்ஙனமென்னில்,—உன்றனக்கடிமையா னுருன்னை யெம்பெருமானென்ற லின்றுநீவணங்குமுன்ற னெம்பெருமானோ நீயே. எ-து. உன்னடியானுன்னை யெம் பெருமானென்றழைத்தா லிப்பொழுது நீ வணங்குகிற புரு ஷோத்தமனுவையோவன்றே? ஆதலா லியாவர்க்கு மூலமெ ன்பது பரமேசுவரனைக்காண். எ-று.

இச்செய்யுளிரண்டு மொருதொடர்ச்சியாய் மூலமென்ப தனையும் புருஷோத்தமனுதவினானென்பதனையும் மறுத்துக் கூறி ற்று. (உ௧)

ஞாலமுண்டவனாண்டார் நல்லமுதமாரென்றாய், வேலைநஞ்செழுமாலாதி விண்ணவர்வேந்துசென்று, காலமின்றெறமக்குக்காவாய் கடவுளேயென்னநாத, ஞாலமுண்டிலனேற்றேவ ரமுதமுண்டிடுவதெங்கே. (உக)

(இ-ள்.) ஞாலமுண்டவனாண்டார் நல்லமுதமாரென்றாய் வேலைநஞ்செழுமாலாதி விண்ணவர்வேந்துசென்று காலமின்றெறமக்குக்காவாய் கடவுளேயென்ன. எ-து. பூமியை விழுங்கிய சாமர்த்தியத்தையுடையவனாலே தேவர்கள் நல்லமுதத்தைப்பொசித்தார்களென்றாய் சமுத்திரமர்த்தத்திலே விஷம் பிறக்க விஷ்ணுமுதலாகத் தேவர்களெல்லா முஷ்ணம் பொறுக்கமாட்டாமலோடிவந்தி அகாலமரணமெங்களுக்கின்று சம்பவித்திருக்கிறது எங்கையிரகூழித்தருளவேண்டுங் கர்த்தாவேயென்ன அரணுவர் கிருபைபண்ணி, -நாதஞாலமுண்டிலனேற்றேவரமுதமுண்டிடுவதெங்கே. எ-து. பரமேசுவரனந்தவிடத்தையமுதுசெய்யவில்லையாயின் விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களெல்லாம் பிழைத்துப் பின்பமுதத்தையுண்டாக்கியதனையுண்பதெங்ஙனஞ்சொல்வாய். எ-து.

இச்செய்யுள் பரமேஸ்வரனே கர்த்தாவென்பது கூறிற்று. ஞாலமுண்டவனாண்ணு நல்லமுதாரனென்றாய், எனப்பாடமோதி அரணர் புருஷேத்தமனாலே யுண்ணப்பட்ட வெச்சிற்றேவரென்றனையந்தப்பரமேஸ்வரன் பிருதிவீக்குளடங்கினவனன்று என்று மற்றோர் பிரதியிலிருக்கின்றது. இதன்கருத்தி மஹாவிஷ்ணுவாண்ணப்பட்ட பூமியிலிருப்பவர் பரமசிவனென்பதுபோலும். (உக)

அஞ்சியன்றிரிதானேட வசுரனைக்குமரனாலே,
துஞ்சுவித் தொருபெண்ணாலே தாருகனுடறுணிப்
பித், தஞ்சிடப்புரந்தீயூட்டிச்சலந்தரனுடல்கீண்டோத
நஞ்சினையுண்டமன்றோநாயகனுலகங்காத்தான். (உஉ)

(இ-ள்.) அஞ்சியன்றிரிதானேடவசுரனைக் குமரனாலே
துஞ்சுவித்தி. எ-து. சூரபத்மாவுக்குப்பயப்பட்டு விஷ்ணுதி
ருப்பாற்கடலைநீங்கிப்போய்ப் பரமேசுவரனுக்குமுறையிடச்
சுப்பிரமணியனையுண்டாக்கி அவனாலேசூரபத்மாவைச்சங்கரி
ப்பித்தம்,—ஒருபெண்ணாலேதாருகனுடறுணிப்பித்தி. எ-து.
தாருகனென்னுமசுரனுக்கு விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களெல்
லாம் பயப்பட்டுப்போய்ப்பரமேசுவரனுக்குமுறையிட வப்
போதுகாளியென்னுஞ்சத்தியைக்கொண்டு தாருகனுடலைச்சே
திப்பித்தம்,—அஞ்சிடப்புரந்தீயூட்டி. ௧௭-து. திரிபுரத்தசுரர்
க்குப்பயப்பட்டு விஷ்ணுமுதலாகியதேவர்களெல்லாரும் பர
மேசுவரனுக்குமுறையிடத் திரிபுரத்தைச்சுட்டும்,—சலந்தர
னுடல்கீண்டு. எ-து. ஜலந்தரனென்னுமசுரன் விஷ்ணுவைத்
திருப்பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளவொட்டாமலேட்டித்திரிய
விஷ்ணுஜலந்தரனுக்குப் பயப்பட்டுப்போய்ப் பரமேசுவர
னுக்குமுறையிடச்சக்கரத்தாலே ஜலந்தரனுடலைப்பிளந்து
போட்டும்,—ஓத நஞ்சினையுண்டும். எ-து. சமுத்திரமர்த்த
நத்திதேபிறந்தவிடம் பதினாலுலகத்தையுஞ்சுட வந்தவிடத்
தையமுதுசெய்தும்,—அன்றோநாயகனுலகங்காத்தான். எ-து.
இப்படியன்றோபரமேசுவரன் பிரபஞ்சத்தை ரக்ஷித்தான்.
எ-து. உண்டும்என்றஉம்மை கடைநிலைத்தீபகம்.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சத்துக் கிரகைகர்த்தாவும் பரமேசுவரனென்பதுகூறிற்று. (௨௨)

பார்த்தனாரி ரதமேறிப்படைதனைப் பார்த்துச்சார்வைக், கூர்த்தவம்பாலேயெய்துகொன்றரசாளேனென்னத், தேர்த்தனிவிரும்புமாயெய்துமால்கொல்லச்செப்பும், வார்த்தைநூலாக்கிக்கொண்டாய்புரங்கொள்நூன்மதித்திடாயே. (௨௩)

(இ-ள்.) பார்த்தனாரி ரதமேறிப் படைதனைப்பார்த்துச்சார்வைக் கூர்த்தவம்பாலே யெய்துகொன்றரசாளேனென்ன எ-து. அருச்சுனன்யுத்தஞ்செய்வதாகத் தேரிலேறிநின்று சத்துருக்களைப்பார்த்துச் சத்துருக்களாகத்தோன்றினரெல்லாமென்னுடையமீதுருக்களாகவிருந்தவிவர்களைக் கூரியவம்பாலேகொன்றிராச்சியஞ் செய்வதில்லையென்று சொல்ல, —தேர்த்தனிலிருந்து மாயெய்துமால்கொல்லச்செப்பும் வார்த்தை நூலாக்கிக்கொண்டாய்புரங்கொள் நூன்மதித்திடாயே. எ-து. அவனுக்குத் தேர்ப்பாகனாகிய கிருஷ்ணனவன் மனந்தேறிடக்கொல்வது காரணத் சர்வமுநாமே கொல்லுவங்காணீயல்லவென்று மயங்கச்சொன்னசொல்லையே நூலாக்கிக்கொண்டாயாயின் திரிபுரத்துள்ளார் சிவபூசையைக்கவிடும்பொருட்டாக விஷ்ணுபுத்தமுனியாக விருந்து தெய்வமென்றில்லையென்று மயக்குவித்துச் சிவலிங்கத்தைக்கவிடவித்தநூலையு நீ நூலாகக்கொள்வாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் ஞானநூலுரைத்தானென்பதனையுங் கிருஷ்ணன்கர்த்தாவென்பதனையுமறுத்துக்கூறிற்று. இதனாற்றிரிபுரத்தசுரர்களைச்சிவபத்திக்குலைத்துந்தேரிலிருந்து அருச்சுனனை மயக்குரையாற்பேதித்தும் ஜயித்தது கர்த்தாவுச்சியல்பல்லவென்பதுகருத்து. (௨௪)

முடியைதானுயிரின்களாகா துயிர்கடாமாயையாகா,
மாயவனிலைதானாகா னிலைதானுமாயனாகா, வேயு
மாழனாதியாக விறைபசுபாசமென்றே, தூயவன்க
லப்பினிலே யெல்லாமாய்த்தோன்றுவன்காண். (உச)

(இ-ள்.) மாயைதானுயிரின்களாகாது. எ-து. மாயையானது
ஜடமாகையாலான்மாக்களாகாது,— உயிர்கடாமாயையாகா.
எ-து. ஆன்மாவு மிச்சாளுனக்கிரியைகளையுடைத்தாகையால்
ஜடமாகிய மாயையாகா, — மாயவ னிலைதானாகான்.
எ-து. புருடோத்தமன் ஞானசொருபியென்று நீ கூறுகை
யால் ஜடமாகியமாயையும் சுத்தஞ்செய்வான்மாவுமாகி நில்
லான்,— இலைதானுமாயனாகா. எ-து. மாயையுமான்மாவுங்
கூடிப்புருடோத்தமனாகுமாட்டா,— ஏயும மநாதியாக விறை
பசுபாசமென்றே. எ-து. மாயைய மபாசமும் ஆன்மா
வாகியபசுவும் இவையிற்றை நடத்தி வாகிய பதியுமநாதி
யிலே பொருந்தினவாகையால்,— தூயவன்க லப்பினிலே யெல்
லாமாய்த்தோன்றுவன்காண். எ-து. மாயவனாகிப் கர்த்தா
சம்பூரணனாகையாலே சர்வமுந்தானாகித் தோன்றுவனல்லது
ஜ—முமான்மாவுமாய்ப் பிரிந்துநில்லாது. எ-து.

இச்செய்யுள் புருஷோத்தமன் மாயையுமாயைக்குக்
கர்த்தாவாய் நிற்பனென்பதனையு மறுக்கக் கூறிற்று. சித்து
அசித்தாகாது, அசித்துச் சித்தாகாது, எ-து. ஸ்வேஷ்டிதனே
கர்த்தா. மாயவனுன்மவர்க்க மென்க. (உச)

பாசத்தைப்பசுக்கள்விட்டுப் பதியினைபடையமுத்தி, யாசற்றவாகமங்க ளறைந்திடவறிவின்றிங்கே, மாசற்றமான்மாசாகி மாயையுமுறுவனென்னிற், கூசிப்பின் கொள்ளார்நல்லோ ருனக்காமிக் குழம்புநூலே. (௨௫)

(இ-ள்.) பாசத்தைப்பசுக்கள்விட்டுப் பதியினைபடையமுத்தி யாசற்றவாகமங்களறைந்திட. எ-து. பாசமாகிய வஞ்ஞானங்களைப் பசுவாகியவான்மாக்கள்கைவிட்டுப் பதியாகிய கர்த்தாவைக் கூடுதலே முத்தியென்று குற்றமில்லாதவாகமங்கள் சொல்லாநிற்ப, — அறிவின்றிங்கே மாசற்றமான்மாசாகி மாயையு முறுவனென்னில். எ-து. மாலாகிய புருஷோத்தமன் அஞ்ஞானமூராயஞ்ஞானத்தோடு கூடியவான்மாவுமாய் நிற்பனென்று நீ யறிவின்றியே சொல்லின், — கூசிப்பின் கொள்ளார் நல்லோருனக்காமிக் குழம்புநூலே. எ-து. இப்படிவேதாகமங்களுக்குப் பொருந்தாதமயக்கநூலினக்கேயாவதிதனை நூலென்றுசொல்ல விலச்சித்துயர்ந்தோரிதனதர்த்தமுங்கொள்ளார். எ-து.

இச்செய்யுள் பதிபசுபாசமுந்தானேயாகி நிற்பனென்பதனை மறுத்துக் கூறிற்று. (௨௫)

பிரமனானென்றபோது பிரமனோடரியுங்கூடிப், பரமனாரிகவிடாமே பார்த்திடர்பண்ணிநின்ற, வரமனாரமுருபந்தன்னையு முணரமாட்டான், கரமனாடிகிரியேற்றான் கடவுளென்றவைதென்னே. (௨௬)

(இ-ள்.) பிரமகாசென்றபோது பிரமனோடரியுங்கூடி.
 எ-து. ஒருகாலத்திப் பிரமாவும் விஷ்ணுவுங்கூடித் தங்களில்
 மாறுபட்டுச் சிருஷ்டிக்கையாலே நானேகர்த்தாவென்று பிர
 ஷ்டிக்கையாலே நானேகர்த்தாவென்றுஞ்சொல்ல, — பரமனா
 ரிகலிடாமே பார்த்து. எ-து. பிரமவிஷ்ணுக்கள் தம்மில்மா
 றுபடாம லிவர்களகத்தையைக் கெடுப்பான்றிருவுளம்பற்றி,
 இடர்பண்ணினின்ற வுரமனா ரமூரூபந்தன்னையு முணரமாட்
 டான். எ-து. உங்களில் நம்மை யடிமுடியறிந்தவன் கர்த்தா
 வென்றருளி யொருதழற்பிழம்பாய்நிற்கப் பிரமாதிருமுடி
 யைக்கண்டு வருவேனென்றன்னமாகப் பறந்துதேடியும் விஷ்
 ணுசீர்பாதங்காண்பேனென்று பன்றியாய்ப்பாதாளத்தைக்
 கீண்டுங் காணாமலிருவருக்கும் வியாகூலத்தை யுண்டாக்கி
 நின்ற வுரத்தையுடைய பரமேசுவரனது திருவுருவின்னபடி
 யென்றறியமாட்டானான், — கரமனாடிகிரியேற்றான்கடவு
 ளென்றறையதென்னே. எ-து. சக்கரத்தைக்கையிலே யாட்
 சிநிலைபெறவேத்தின விஷ்ணுவைக் கர்த்தாவென்று சொல்லு
 வது நீயெதுகொண்டு. எ-று.

இச்செய்யுள் புருஷோத்தமன் பன்றியாயிடந்தும் பிர
 மாவன்னமாய்ப்பறந்துங் காண்டற்கரிய பரமேசுவரனே
 கர்த்தாவென்பது கூறிற்று. (உக)

தேரரியிறையன்றென்றே சிவமுனிதீசினைடே,
 போர்புரிந்நிகலமாலைப் புக்கவன்பிடித்தடித்து, மார்
 பினிலுதைத்துமாறன் சக்கரம்வயிற்றில் வைத்திட்,
 டோர்மலி படைபுடைத்திட் டரிபட வெறிந்தான
 ன்மே. (உஎ)

(இ-ள்.) தோரியை நாயன் சென்றே. எ-து. இதனை பிற் றுட்டாத பின்பியகட்டிப்பவொருரைக்க. சிவமுனித்திசி னோடே சென்றபுகித்திசுமால். எ-து. புருஷோத்தமனுக்குஞ் சிவபத்தனாகிய ததிசுமகாருஷிக்கு மோர்காரணத்தால் யுத்த முண்டாய் மகாயுத்தஞ்செய்யப் புருடோத்தமனை, —புக்க வன் பிடித்தடித்து மார்பினிலுதைத்து மால்தன்சக்கரம் வயிற் றில் வைத்திட்டு. எ-து. ததிசுமகாருஷியுள்புக்குப் புருஷோ த்தமனைப்பிடித்துப் பிரகரித்து மார்பிலேயுதைத்துச் சக்கரத் தையும் பறித்துமுறித்துப் புருஷோத்தமன் வயிற்றிலேவை த்து, —ஏர்மலிபடைபடைத்திட் டரிபடவெறிந்தானன்றே. எ-து. அழகுபொருந்தின தோராயதத்தைத்தானே யுண்டாக் கிப் புருஷோத்தமன் மயங்கிவிழ வெறிந்தான் மகாருஷியாத லாற் புருஷோத்தமன் கர்த்தாவல்லனென்று விசாரிப்பா யாக எ-து.

இச்செய்யுள் ததிசுமகாருஷிக்குப் புருஷோத்தமன் சளை ப்புப்பட்டமை கூறிற்று. அவன்விட்ட சக்கரமுடைந்துபோ கத் தருப்பையைப் படையாகப்படைத் தவன் ஜயந்தொலைத் தானென்றது. (உஎ)

சூலிகாணிதைமாலல்லன் சூலியைத்தொழுந்துர் வாசன், மாலினார்மார்பிதிப்பத் திருமறுமார்பனாகி, நாலினார்மார்பினோன்றான் பட்டிடஞ் சுத்தமென்று, பாலினார்கடலானாகே பரிவொடுந் திருவைவைத் தான். (உஅ).

(இ-ள்.) சூலிகாணிதைமாலல்லன் சூலியைத் தொழுந் துள்வாசன் மாலினார் மார்பிதிப்பத்திருமறுமார்பனாகி, எ-து

சூலபாணியே கர்த்தா விஷ்ணுவல்லன், சூலபாணியை வழி
பாடுசெய்யுந் துருவாச மகாருஷி விஷ்ணுவை யோர்கார
ணத்தோபித்து மார்பிலேமிதிப்ப வந்தத் துர்வாசமகாருஷி
பாதம்பட்ட தழும்புகொண்டே திருமதுமார்பனென்னு பெய
ரையுடையனாகி,—தூலினார் மார்பினேன்றான் பட்ட டிடஞ்சுத்
தமென்று பாலினார் கடலானாகே பரிவொடுந்திருவைவைத்
தான். எ-து. திருப்பாட்கடலிலே பள்ளிகொள்ளுமவன் பிர
மருஷியின்பாதம்பட்ட விடஞ் சுத்தமென்று பிரியத்துடனு
மகாலக்ஷ்மியை யந்தமார்பிலேவைத்தானாகையால் புருஷோ
த்தமன் மலசம்பந்தியென் றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் புருஷோத்தமன் துர்வாசமகாருஷிக்குச்
சுளேப்படையப்பட்டமை கூறிற்று. (உ-அ)

தவகுணனாய் மால்சென்று திவ்வியைச் சக்கரத்
தா, லவகுணஞ்செய்தன்றோடப் பிருகுவந்தவனைப்
பார்த்துச், சிவனஸதறியேனாகி விதுசெய்தோன்செறி
கப்பத்துப், பவமெனமொழியமாலும் பயப்பட்டுப்
பதறிவீழ்ந்தான். (உ-க)

(இ-ள்.) தவகுணனாய் மால்சென்று திவ்வியைச் சக்கர
த்தா லவகுணஞ்செய்தன்றோட. எ-து. சிவபத்தனான பிருகு
வென்னும் மகாருஷியனுடையபத்தினியாகிய திவ்வியையைப்
புருஷோத்தமனாசைப்பட்டு அவனைக்கீழ்க்கும்படியிருடியில்
லாத சமயத்திலேசெல்ல வந்ததிவ்வியை யுடன்படாதபடியி
னாலே யவனுடம்பிலே சக்கரங்கொண்டு குணரகிதமாகிய
குறிகளையிட்டுப்போக, —பிருகுவந்தவனைப்பார்த்துச் சிவனஸ
தறியேனாகிவிதுசெய்தோன் செறிகப்பத்துப் பவமெனமொ
ழிய மாலும்பயப்பட்டுப் பதறிவீழ்ந்தான். எ-து. பிருகு

வென்னுமகாருஷி யவஞடம்பைக்கண்டு யான்சிவனல்லாது வேறொருகடவுளில்லையென்னுஞ் சிவபத்தன் மெய்யேயாகி விதுசெய்தவன்பத்திப் பிறப்புப்பிறக்கக்கடவனென்று சபிக்கப் புருஷோத்தமனும் பயப்பட்டுத்துக்கித்து கீழ்ந்தான். எ-று. தவகுணம் தவவேடம். அவகுணம் துற்குணம்.

பயப்பட்டுப்பரணைநோக்கித் தவம்பண்ணப்பர னுந்தோன்றி, நயத்தஞ்சலென்றுவேண்டிற் றென்னெனநாரணன்றான், பெயர்த்தருள்பிருகுசாப மென வன்பன்பிருகு வென்ன, வுயக்கொண்பவந்தோ றென்னவோமென்றானுலகநாதன். (0)

(இ-ள்.) பயப்பட்டுப் பரணைநோக்கித் தவம்பண்ணப் பரனுந்தோன்றி நயத்தஞ்சலென்று வேண்டிற்றென்னென. எ-து. அந்தப் பிருகுசாபத்தினாலே பயப்பட்டுப்பரமேசுவர னைநோக்கித் தவசுபண்ணப் பரமேசுவரனு மதுக்கிரகித்துப் பயப்படாதே யுனக்குவேண்டியது எது என்கேட்ப,— நாரணன்றான் பெயர்த்தருள் பிருகுசாப மெனவன்பன் பிரு குவென்ன வுயக்கொண்பவந்தோ றென்னவோமென்றானுல கநாதன். எ-து. புருஷோத்தமன் பிருகுசாபத்தைத் தீர்த்த ருளவேண்டிமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யப் பரமேசுவரனும் பிருகுவென்னுடைய பத்தனென்றருள ஆலவன் சாபத்தா லேயெடுக்கும் பிறப்புக்கள்தோறுமென்னை ரக்ஷித்தருளவே ண்டிமென்ன ஜகன்னுதனாகிய பரமேசுவரனும்படியே ரக்ஷிக்கிறோமென்றான். எ-று. (ங-0)

இப்படிபிருகுசாபத் தீரைந்துபிறப்பின்வீழ்ந்து, மெய்ப்படுதுயரமுற்று வருபவன்விமலனல்லன், எப்படியானுஞ்சொன்னே னிறையரியல்லனென்றே, மைப்படிகண்டனண்டன் மலரடிவணங்கிடாயே. (௩௧)

(இ-ள்.) இப்படி பிருகுசாபத்தீரைந்து பிறப்பின்வீழ்ந்து மெய்ப்படுதுயரமுற்று வருபவன்விமலனல்லன். எ-து. இந்த முறைமையிலே பிருகுசாபத்தாலே ஒன்பது பிறப்புப் பிறந்து சரீரவருத்தமுற்று மேலுங்குதிரையாகப் பிறந்தும் ஜநநமாணப்படுபவன் மலரகிதஞான கர்த்தாவல்லன்,— எப்படியானுஞ் சொன்னே னிறையரியல்லனென்றே. எ-து. வேதாகமசாத்திரங்களானுஞ் சொன்னேன் மோக்ஷகர்த்தா விஷ்ணுவல்லனென்றே இனி மோக்ஷகர்த்தாயாவனென்ன வியம்புதியாயின்,—மைப்படிகண்டனண்டன் மலரடிவணங்கிடாயே. எ-து. நீலகண்டனாகிய மேலானவனே கர்த்தாவவனது தாமரைமலர்போன்ற சீர்பாதத்தைச் சரியாகிரியாயோகஞானத்தாலேவணங்கி நினதுபவத்தை நீக்கக்கொள்வாயாக. எ-து.

தவகுணஞாய் என்னுஞ் செய்யுண்முத விச்செய்யுட்காறும் பிருகுவுக்குப் புருஷோத்தமன் ஆபசெயப்பப்பட்டமை கூறிற்று.

ஆதிதானாகியென்னுஞ் செய்யுண்முத விச்செய்யுட்காறும் பாஞ்சராத்நிரிமதத்தை மறுத்துக் கூறிற்று. (௩௧)

சஉச

சிவஞானசித்தியார்பரபகூடம்.

இதன் முன்னர் பிரமமதமும் இரணியகர்ப்ப வேதாந்த
மதமும் இதன் பின்னர் வைகாநசம்பாகவதம் மாத்துவமத
மென்னு மதங்களுமறுப்பு ஞானாவரண விளக்கத்திற் காண்க.

பாஞ்சராத்திரிமதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிர முட்பட செய்யுள்—நுக.

வெண்பா.

நத்துவயலொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசனருட்
சித்திபடருரையைச்செப்பியபின்—வித்தகமாந்
தத்துவப்பிரகாசன் பதவிருத்திதான்செய்தான்
உத்தமர்சித்தத் தொருமையாய்.

சிவஞானசித்தியார் பரபகூடம்.

மூலமுமுரையும்

முற்றின.

—

